ПОДАТКОВИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

1.1. Податковий кодекс України регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає ви-черпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки, компетенцію контролюючих органів, повноваження і обов'язки їх посадових осіб під час здійснення податкового контролю, а також відповідальність за порушення податкового зако-

нодавства.
1.2. Правила оподаткування товарів або послуг, що переміщу ються через митний кордон України, визначаються цим Кодексом, крім оподаткування ввізним (імпортним) митом або вивізним (експортним) митом, які встановлюються Митним кодексом України

та іншими законами з питань митної справи.

1.3. Цей Кодекс не регулює питання погашення податкових зобов язань або стягнення податкового боргу з осіб, на яких поширюються судові процедури, визначені Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», з банків, на які поширюються норми розділу V Закону України «Про банки і банківську діяльність», та погашення зобов'язань зі сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.
Стаття 2. Внесення змін до Податкового кодексу України
2.1. Зміна положень цього Кодексу може здійснюватися виключно шляхом внесення змін до цього Кодексу.
Стаття 3. Податкове законодавство України

3.1. Податкове законодавство України складається з Конститу-України; цього Кодексу; Митного кодексу України та інших зації україни, цього кодексу, митного кодексу україни та інших за-конів з питань митної справи у частині регулювання правовідно-син, що виникають у зв'язку з оподаткуванням ввізним або вивіз-ним митом операцій з переміщення товарів через митний кордон України (далі - законами з питань митної справи); чинних міжна-родних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верхов-ною Радою України і якими регулюються питання оподаткування; пормативно-праврих актів прийшатих на пілставі та на виконаннормативно-правових актів, прийнятих на підставі та на виконан-ня цього Кодексу та законів з питань митної справи; рішень Вер-ховної Ради Автономної Республіки Крим, органів місцевого са-

моврядування з питань місцевих податків та зборів, прийнятих за правилами, встановленими цим Кодексом.

3.2. Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші прави-ла, ніж ті, що передбачені цим Кодексом, застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 4. Основні засади податкового законодавства України 4.1. Податкове законодавство України ґрунтується на таких

 4.1.1. загальність оподаткування - кожна особа зобов'язана сплачувати встановлені цим Кодексом, законами з питань митної справи податки та збори, платником яких вона є згідно з поло-

справи податки та зоори, платником яких вона є згідно з положеннями цього Кодексу; 4.1.2. рівність усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації - забезпечення однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми влас-ності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу; 4.1.3. невідворотність настання визначеної законом відпові-

дальності у разі порушення податкового законодавства; 4.1.4. презумпція правомірності рішень платника податку в ра-

4.1.4. презумпція правомірності рішень платника податку в ра-зі, якщо норма закону чи іншого нормативно-правового акта, ви-даного на підставі закону, або якщо норми різних законів чи різ-них нормативно-правових актів припускають неоднозначне (мно-жинне) трактування прав та обов'язків платників податків або кон-тролюючих органів, внаслідок чого є можливість прийняти рішен-

ня на користь як платника податків, так і контролюючого органу; 4.1.5. фіскальна достатність - встановлення податків та зборів з урахуванням необхідності досягнення збалансованості витрат

з урахуванням неохидності дося пення зоділансованості виграт бюджету з його надходженнями; 4.1.6. соціальна справедливість - установлення податків та зборів відповідно до платоспроможності платників податків; 4.1.7. економічність оподаткування - установлення податків та зборів, обсяг надходжень від сплати яких до бюджету значно перевищує витрати на їх адміністрування; 4.1.8. нейтральність оподаткування - установлення податків та зборів у спосіб, який не впливає на збільшення або зменшення

конкурентоздатності платника податків; 4.1.9. стабільність - зміни до будь-яких елементів податків та зборів не можуть вноситися пізніш як за шість місяців до початку

- нового бюджетного періоду, в якому будуть діяти нові правила та ставки. Податки та збори, їх ставки, а також податкові пільги не можуть змінюватися протягом бюджетного року; 4.1.10. рівномірність та зручність сплати - установлення стро-ків сплати податків та зборів, виходячи із необхідності забезпе-
- чення своєчасного надходження коштів до бюджетів для здій-снення витрат бюджету та зручності їх сплати платниками; 4.1.11. єдиний підхід до встановлення податків та зборів виз-
- начення на законодавчому рівні усіх обов'язкових елементів податку.
  4.2. Загальнодержавні, місцеві податки та збори, справляння

яких не передбачено цим Кодексом, сплаті не підлягають. 4.3. Податкові періоди та строки сплати податків та зборів установлюються, виходячи з необхідності забезпечення своєчасното надходження коштів до бюджетів, з урахуванням зручності ви-конання платником податкового обов'язку та зменшення витрат

- на адміністрування податків та зборів.
  4.4. Установлення і скасування податків та зборів, а також пільг їх платникам здійснюються відповідно до цього Кодексу Верховною Радою України, а також Верховною Радою Автономної Республіки Крим, сільськими, селищними, міськими радами у межах їх повноважень, визначених Конституцією України та законами України. Стаття 5. Співвідношення податкового законодавства з інши
- ми законодавчими актами
- 5.1. Поняття, правила та положення, установлені цим Кодек-сом та законами з питань митної справи, застосовуються виключно для регулювання відносин, передбачених статтею 1 цього Ко-
- дексу.
  5.2. У разі якщо поняття, терміни, правила та положення інших цього Кодексу, для регулювання відносин оподаткування застосовуються поняття, терміни, правила та положення цього Кодексу. 5.3. Інші терміни, що застосовуються у цьому Кодексі і не виз-
- начаються ним, використовуються у значенні, встановленому іншими законами

таття 6. Поняття податку та збору

- 6.1. Податком є обов'язковий, безумовний платіж до відповідного бюджету, що справляється з платників податку відповідно до цього Кодексу. 6.2. Збором (платою, внеском) є обов'язковий платіж до від-
- повідного бюджету, що справляється з платників зборів, з умовою отримання ними спеціальної вигоди, у тому числі внаслідок вчинення на користь таких осіб державними органами, органами місцевого самоврядування, іншими уповноваженими органами та особами юридично значимих дій.
- 6.3. Сукупність загальнодержавних та місцевих податків та зборів, що справляються в установленому цим Кодексом порядку, становить податкову систему України.
- Стаття 7. Загальні засади встановлення податків і зборів 7.1. Під час встановлення податку обов'язково визначаються
- такі елементи:
  - 1.1. платники податку: об'єкт оподаткування:
  - 7.1.3. база оподаткування:
  - .5. порядок обчислення податку;

  - 7.1.6. податковий період; 7.1.7. строк та порядок сплати податку; 7.1.8. строк та порядок подання звітності про обчислення і
- сплату податку.
  7.2. Під час встановлення податку можуть передбачатися податкові пільги та порядок їх застосування.
- 7.3. Будь-які питання щодо оподаткування регулюються цим Кодексом і не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно положення щодо внесення змін до цього Кодексу та/або положення, які встановлюють відповідальність за порушення норм податкового зако-
  - 7.4. Елементи податку, визначені в пункті 7.1 цієї статті, під-

стави для надання податкових пільг та порядок їх застосування визначаються виключно цим Кодексом. Стаття 8. Види податків та зборів

8.1. В Україні встановлюються загальнодержавні та місцеві по-

- 8.1. В Україні встановлюються загальнодержавні та місцеві податки та збори. 8.2. До загальнодержавних належать податки та збори, що встановлені цим Кодексом і є обов язковими до сплати на усій території України, крім випадків, передбачених цим Кодексом. 8.3. До місцевих належать податки та збори, що встановлені
- відповідно до переліку і в межах граничних розмірів ставок, визначених цим Кодексом, рішеннями сільських, селищних і міських рад у межах їх повноважень, і є обов'язковими до сплати на території відповідних територіальних громад.

Стаття 9. Загальнодержавні податки та збори

- 9.1. До загальнодержавни належать такі податки та збори: 9.1.1. податок на прибуток підприємств; 9.1.2. податок на доходи фізичних осіб;

9.1.3. податок на додану 9.1.4. акцизний податок; податок на додану вартість;

9.1.5. збір за першу реєстрацію транспортного засобу;
 9.1.6. екологічний податок;
 9.1.7. рентна плата за транспортування нафти і нафтопродук-

тів магістральними нафтопроводами та нафтопродуктопроводами, транзитне транспортування трубопроводами природного газу та аміаку територією України;

9.1.8. рентна плата за нафту, природний газ і газовий конден-сат, що видобуваються в Україні; 9.1.9. плата за користування надрами;

9.1.11. збір за користування радіочастотним ресурсом Украї-

ни; 9.1.12. збір за спеціальне використання води

- 9.1.13. збір за спеціальне використання лісових ресурсів; 9.1.14. фіксований сільськогосподарський податок; 9.1.15. збір на розвиток виноградарства, садівництва і хме-

лярства; 9.1.16. мито; 9.1.17. збір у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на електричну та теплову енергію, крім електроенергії, виробленої кваліфікованими когенераційними установками; 9.1.18. збір у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на

природний газ для споживачів усіх форм власності. 9.2. Відносини, пов'язані з установленням та справлянням м

- та, регулюються митним законодавством, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

  9.3. Зарахування загальнодержавних податків та зборів до
- державного і місцевих бюджетів здійснюється відповідно до Бюджетного кодексу України. 9.4. Установлення загальнодержавних податків та зборів, не

передбачених цим Кодексом, забороняється. Стаття 10. Місцеві податки та збори

10.1. До місцевих податків належать:

10.1.1. податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ді-10.1.2. єдиний податок. 10.2. Ло місисати

10.2. До місцевих зборів належать: 10.2.1 збір за провадження деяких видів підприємницької ді-

яльності; 10.2.2. збір за місця для паркування транспортних засобів; 10.2.3. туристичний збір.

- 10.3. Місцеві ради обов язково установлюють податок на не-ухоме майно, відмінне від земельної ділянки, єдиний податок та
- збір за провадження деяких видів підприємницької діяльності. 10.4. Місцеві ради в межах повноважень, визначених цим Ко-дексом, вирішують питання відповідно до вимог цього Кодексу щодо встановлення збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору. 10.5. Установлення місцевих податків та зборів, не передбаче-

них цим Кодексом, забороняється. 10.6. Зарахування місцевих податків та зборів до відповідних

місцевих бюджетів здійснюється відповідно до Бюджетного кодексу України.
Стаття 11. Спеціальні податкові режими

11.1. Спеціальні податкові режими встановлюються та застосовуються у випадках і порядку, визначених виключно цим Кодек-

11.2. Спеціальний податковий режим— система заходів, що визначає особливий порядок оподаткування окремих категорій господарюючих суб'єктів. 11.3. Спеціальний податковий режим може передбачати особливий порядок визначення елементів податку та збору, звільнен-

ня від сплати окремих податків та зборів. 11.4. Не визнаються спеціальними режимами податкові режими, не визначені такими цим Кодексом.
Стаття 12. Повноваження Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, сільських, селищних та місь-

ких рад щодо податків та зборів 12.1. Верховна Рада України встановлює на території України загальнодержавні податки та збори і визначає: 12.1.1. перелік загальнодержавних податків та зборів;

12.1.2. перелік місцевих податків та зборів, установлення яких належить до компетенції сільських, селищних та міських рад; 12.1.3. положення, визначені в пунктах 7.1, 7.2 статті 7 цього Кодексу щодо загальнодержавних податків та зборів; 12.1.4. положення, визначені в пунктах 7.1, 7.2 статті 7 цього

Кодексу щодо місцевих податків та зборів. 12.2. До повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим належать:

Крим належать:
12.2.1. установлення на території Автономної Республіки Крим загальнодержавного збору, зазначеного у підпункті 9.1.9 пункту 9.1 статті 9 цього Кодексу (крім плати за користування надрами для видобування корисних копалин загальнодержавного значення), у межах його граничних ставок, визначених цим Кодексом; 12.2.2. зміна розміру ставок збору, передбаченого підпунктом 12.2.1 пункту 12.2 цієї статті, у межах його граничних ставок, визначених цим Колексом. У порядку, встановленому цим Колексом.

начених цим Кодексом, у порядку, встановленому цим Кодексом; 12.2.3. визначення розміру і надання додаткових податкових пільг у межах сум, що надходять до бюджету Автономної Республіки Крим відповідно до статті 69 Бюджетного кодексу України.

приймають рішення про встановлення місцевих податків та збо-

12.3.1. Встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному цим Кодексом.
12.3.2. При прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування,

платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначенні статтею 7 цього Кодексу з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII цього Кодексу для відповідного місцевого податку чи збору.

12.3.3. Копія прийнятого рішення про встановлення місцевих податків чи зборів надсилається у десятиденний строк з дня оприлюднення до органу державної податкової служби, в якому перебувають на обліку платники відповідних місцевих податків та

300рів.
12.3.4. Рішення про встановлення місцевих податків та зборів офіційно оприлюднюється відповідним органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосовування встановлюваних місцевих податків та зборів або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетми відповідних рішень застосовуються не раніше початку оюджет-ного періоду, що настає за плановим періодом. 12.3.5. У разі якщо сільська, селищна або міська рада не прий-

няла рішення про встановлення відповідних місцевих податків та зборів, що ε обов'язковими згідно з нормами цього Кодексу, такі податки та збори справляються виходячи з норм цього Кодексу із застосуванням мінімальної ставки місцевих податків та зборів. 12.3.6. Центральний орган державної податкової служби зат-

- верджує форми податкових декларацій (розрахунків) з місцевих податків та зборів згідно з порядком, встановленим цим Кодек-сом, а у разі потреби надає методичні рекомендації щодо їх за-12.3.7. Не дозволяється сільським, селищним, міським радам
- встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та

12.4. До повноважень сільських, селищних, міських рад щодо податків та зборів належать:

12.4.1. встановлення ставок єдиного податку в межах ставок

12.4.1. встановлення ставок одиного податку в можах ставизначених законодавчими актами; 12.4.2. визначення переліку податкових агентів згідно із статтею 268 цього Кодексу; 12.4.3. до початку наступного бюджетного періоду прийняття

рішення про встановлення місцевих податків та зборів, зміну розміру їх ставок, об'єкта оподаткування, порядку справляння чи надання податкових пільг, яке тягне за собою зміну податкових зобов'язань платників податків та яке набирає чинності з початку бюджетного періоду. 12.5. Офіційно оприлюднене рішення про встановлення місце-

вих податків та зборів є нормативно-правовим актом з питань оподаткування місцевими податками та зборами, який набирає чинності з урахуванням строків, передбачених підпунктом 12.3.4 цієї статті.
Стаття 13. Усунення подвійного оподаткування

13.1. Доходи, отримані резидентом України (крім фізичних осіб) з джерел за межами України, враховуються під час визначення його об'єкта та/або бази оподаткування у повному обсязі.

чення його об'єкта та/або бази оподаткування у повному обсязі. 13.2. При визначенні об'єкта та/або бази оподаткування витрати, здійснені резидентом України (крім фізичних осіб) у зв'язку з отриманням доходів з джерел походження за межами України, враховуються у порядку і розмірах, встановлених цим Кодексом. 13.3. Доходи, отримані фізичною особою — резидентом з джерел походження за межами України, включаються до складу загального річного оподаткованого доходу, крім доходів, що не підлягають оподаткуванню в Україні відповідно до положень цього колексу им міжнароднего потовряму згола на обос'язковість вко-

Кодексу чи міжнародного договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України. 13.4. Суми податків та зборів, сплачені за межами України, зараховуються під час розрахунку податків та зборів в Україні за правилами, встановленими цим Кодексом.

13.5. Для отримання права на зарахування податків та зборів сплачених за межами України, платник зобов'язаний отримати від державного органу країни, де отримується такий дохід (прибуток), уповноваженого справляти такий податок, довідку про суму сплаченого податку та збору, а також про базу та/або об'єкт оподаткування. Зазначена довідка підлягає легалізації у відповідній країні, відповідній закордонній дипломатичній установі України якщо інше не передбачено чинними міжнародними договорами

Стаття 14. Визначення понять
14.1. У цьому Кодексі поняття вживаються в такому значенні:
14.1.1. аваль — вексельне поручительство, згідно з яким банк бере на себе відповідальність перед векселедержателем за виконання векселедавцем оплати податкового векселя, яке оформляється шляхом проставляння гарантійного напису банку на кожно-

еться шляхом проставляння гарантиного напису банку на кожному примірнику податкового векселя; 14.1.2. активи — у значенні, наведеному в Законі України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»; 14.1.3. амортизація — систематичний розподіл вартості основних засобів, інших необоротних та нематеріальних активів, що

амортизується, протягом строку їх корисного використання (ек-

14.1.4. акцизний податок — непрямий податок на споживання окремих видів товарів (продукції), визначених цим Кодексом як підакцизні, що включається до ціни таких товарів (продукції);

14.1.5. алкогольні напої — продукти, одержані шляхом спиртового бродіння цукровмісних матеріалів або виготовлені на основі харчових спиртів з вмістом спирту етилового понад 1,2 відсотка харчових спиртів з вмістом спирту етилового понад 1,2 відсотка об'ємних одиниць, які зазначені у товарних позиціях 2204, 2205, 2206, 2208 згідно з УКТ ЗЕД;

14.1.6. акцизний склад — спеціально обладнані приміщення на обмеженій території (далі — приміщення), розташовані на митній території України, де під контролем постійних представників органу державної податкової служби розпорядник акцизного складу провадить свою господарську діяльність шляхом вироблення, обладиву пачада предобрання, обладиву пачада предобрання пачада пачада предобрання пачада пачада

роблення (перероблення), змішування, розливу, пакування, фасування, зберігання, одержання чи видачі спирту етилового, горілки та лікеро-горілчаних виробів; 14.1.7. оскарження рішень контролюючих органів — оскаржен-

ня платником податку податкового повідомлення — рішення про визначення сум грошового зобов'язання платника податків або будь-якого рішення контролюючого органу в порядку і строки, які оудь-якого рішення контролючого органу в порядку ї строки, які встановлені цим Кодексом за процедурами адміністративного оскарження, або в судовому порядку;

14.1.8. аукціон (публічні торги) — публічний спосіб продажу активів з метою отримання максимальної виручки від продажу активі

вів у визначений час і в установленому місці; 14.1.9. балансова вартість основних засобів, інших необорот-них та нематеріальних активів— сума залишкової вартості таких засобів та активів, яка визначається як різниця між первісною

вартістю з урахуванням переоцінки і сумою накопиченої аморти ..., 14.1.10. бартерна (товарообмінна) операція — господарська

14.1.10. оартерна (товарооомінна) операція — господарська операція, яка передбачає проведення розрахунків за товари (роботи, послуги) у негрошовій формі в рамках одного договору; 14.1.11. безнадійна заборгованість — заборгованість, що відповідає одній з таких ознак:

а) заборгованість за зобов'язаннями, щодо яких минув строк

позовної давності;

б) прострочена заборгованість, що не погашена внаслідок недостатності майна фізичної особи, за умови, що дії кредитора, спрямовані на примусове стягнення майна боржника, не призвели до повного погашення заборгованості;

в) заборгованість, що не погашена внаслідок недостатності

суб'єктів господарювання, оголошених банкрутами у встанов леному законом порядку або знятих з реєстрації як суб'єкти господарювання у зв'язку з їх ліквідацією;

подарювання у зв'язку з іх ліквідацією; г) заборгованість, що не погашена внаслідок недостатності коштів, отриманих від продажу на відкритих аукціонах (публічних торгах) та в інший спосіб, передбачений умовами договору зас-тави, майна позичальника, переданого у заставу як забезпечення зазначеної заборгованості за умови, що інші юридичні дії креди-тора щодо примусового стягнення іншого майна позичальника не

призвели до погашення заборгованості в повному обсязі; ґ) заборгованість, стягнення якої стало неможливим у зв'язку з дією обставин непереборної сили, стихійного лиха (форс-ма-жорних обставин), підтверджених у порядку, передбаченому за-

д) прострочена заборгованість померлих фізичних осіб. а також осіб, які у судовому порядку визнані безвісно відсутніми, не-дієздатними або оголошені померлими, а також прострочена за-

померлимия, а такжи прострочена за боргованість фізичних осіб, засуджених до позбавлення волі; 14.1.12. базова ставка фрахту — сума фрахту, включаючи витрати з навантаження, розвантаження, перевантаження та складування (схову) товарів, збільшена на суму витрат за рейс судна або іншого транспортного засобу, сплачуваних (відшкодовуваних) фрахтувальником згідно з укладеним договором фрахтування; 14.1.2 борговоти поступать на поступать поступать поступать на поступать поступ

14.1.13. безоплатно надані товари, роботи, послуги: а) товари, що надаються згідно з договорами дарування, іншими договорами, за якими не передбачається грошова або інша компенсація вартості таких товарів чи їх повернення, або без укладення таких договорів;

ладення таких договорів;
б) роботи (послуги), що виконуються (надаються) без висування вимоги щодо компенсації їх вартості;
в) товари, передані юридичній чи фізичній особі на відповідальне зберігання і використані нею;
14.1.14. біоетанол — спирт етиловий зневоджений, який виго-

товлений з біомаси для використання як біопаливо та належить до товарної позиції 2207 згідно з УКТ ЗЕД; 14.1.15. будівлі— земельні поліпшення, що складаються з несучих та огороджувальних або сполучених (несуче-огороджувальних) конструкцій, які утворюють наземні або підземні приміщення, призначені для проживання або перебування людей, розміщення

призначені дія проживання асо пересування людей, розміщення майна, тварин, рослин, збереження інших матеріальних цінностей, провадження економічної діяльності;
14.1.16. виробнича дотація з бюджету — фінансова допомога з боку держави, що надається суб'єкту господарювання на безповоротній основі з метою зміцнення його фінансово-економічного становища та/або для забезпечення виробництва товарів, виконання робіт, надання послуг; 14.1.17. бюджетна установа — у значенні, наведеному у Бюд-

жетному кодексі України; 14.1.18. бюджетне відшкодування— відшкодування від'ємного

значення податку на додану вартість на підставі підтвердження правомірності сум бюджетного відшкодування податку на додану вартість за результатами перевірки платника, у тому числі авто-

матичне бюджетне відшкодування у порядку та за критеріями, визначеними у розділі V цього Кодексу; 14.1.19. вартість основних засобів, інших необоротних та нематеріальних активів, яка амортизується, — первісна або переоцінена вартість основних засобів, інших необоротних та нематеріальних активів за вирахуванням їх ліквідаційної вартості; 14.1.20. вартість малоцінних необоротних матеріальних активів яка амортизується — первісна або переоціцена вартість малоція у первісна забо переоціцена вартість малоція у первісна забо переоціцена вартість малоція у первісна забо переоціпера забо переоціпера за первісна за перв

14.1.20. вартість малоцінних необоротних матеріальних активів, яка амортизується, — первісна або переоцінена вартість малоцінних необоротних матеріальних активів; 14.1.21. вантаж для цілей розділу ІХ — природний газ, нафта та продукти її переробки (нафтопродукти), а також аміак; 14.1.22. векселедавець для цілей розділу VI — суб'єкт господарювання — виробник, який одержує з нафтопереробного підприємства або ввозить на митну територію України нафтопродукти для їх використання як сировину для виробництва продукції, зазначеної у статті 229 цього Колекоу:

- зазначеної у статті 229 цього Кодексу; 14.1.23. векселедержатель для цілей розділу VI орган державної податкової служби за місцем реєстрації векселедавця; 14.1.24. великий платник податків юридична особа, у якої обсяг доходу від усіх видів діяльності за останні чотири послідовні податкові (звітні) квартали перевищує п'ятсот мільйонів гри вень або загальна сума сплачених до Державного бюджету Укра-їни податків за платежами, що контролюються органами державної податкової служби, за такий самий період перевищує дванад цять мільйонів гривень; 14.1.25. видобуток для цілей розділу X цього Кодексу— техно-
- логічний процес вилучення з покладу в надрах та підняття на поверхню вуглеводневої сировини, у тому числі під час геологічного вивчення:
- го вивчення; 14.1.26. виноробна продукція вина виноградні натуральні, вина натуральні кріплені, шампанські, ігристі, газовані, вермути, бренді, сусло виноградне та інші виноматеріали, коньяки, інші алкогольні напої з винограду, плодів та ягід; 14.1.27. витрати сума будь-яких витрат платника податку у грошовій, матеріальній або нематеріальній формах, здійснюваних для провадження господарської діяльності платника податку, в
- результаті яких відбувається зменшення економічних вигод у вигляді вибуття активів або збільшення зобов язань, внаслідок чого відбувається зменшення власного капіталу (крім змін капіталу за

рахунок його вилучення або розподілу власником); 14.1.28. вироблена продукція— загальний обсяг продукції, ви добутої відповідно до угоди про розподіл продукції і доставленої

- в пункт виміру; 14.1.29. відновлювальні джерела енергії— джерела вітрової сонячної, геотермальної енергії, енергії хвиль та припливів, гідро-енергії, енергії біомаси, газу з органічних відходів, газу каналіза-ційно-очисних станцій, біогазів;
- 14.1.30. відокремлені підрозділи у значенні, визначеному 14.1.30. відокремлені підрозділи — у значенні, визначеному Цивільним кодексом України; 14.1.31. відчуження майна — будь-які дії платника податків,
- унаслідок вчинення яких такий платник податків у порядку, перед-баченому законом, втрачає право власності на майно, що належить такому платникові податків, або право користування, зокрема, природними ресурсами, що у визначеному законодавством порядку надані йому в користування; 14.1.32. відповідальне зберігання— господарська операція,

що здійснюється платником податків і передбачає передачу згідно з договорами схову матеріальних цінностей на зберігання іншій фізичній чи юридичній особі без права використання у господарському обороті такої особи з подальшим поверненням таких матеріальних цінностей платникові податків без зміни якісних або кількісних характеристик; 14.1.33. відповідний маршрут— шлях транспортування (пере-

та. 1.33. відповідний маршруї — шлях транспортування (пере-міщення) вантажу, що визначається видом транспортних послуг під час його транзиту трубопроводами, зокрема: між прикордонними пунктами приймання (відправлення) та призначення або перевалювальним комплексом для вантажу, що надійшов з територій інших держав і призначений для споживачів

за межами України: магістральними трубопроводами, у тому числі з наданням пос-луг з тимчасового зберігання або переробки вантажу на терито-

рії України, з подальшим переміщенням за її межі; 14.1.34. власники земельних ділянок — юридичні та фізичні особи (резиденти і нерезиденти), які відповідно до закону набули права власності на землю в Україні, а також територіальні грома-ди та держава щодо земель комунальної та державної власності

14.1.35. вуглеводнева сировина — нафта, природний газ (у то му числі нафтовий (попутний) газ), газовий конденсат, що є то-

варною продукцією; 14.1.36. господарська діяльність— діяльність особи, що пов'я зана з виробництвом (виготовленням) та/або реалізацією товарів, виконанням робіт, наданням послуг, спрямована на отримання доходу і проводиться такою особою самостійно та/або через свої відокремлені підрозділи, а також через будь-яку іншу особу, що

вдокремлент підрозділи, а також через оудь-яку іншу осооў, що діє на користь першої особи, зокрема за договорами комісії, доручення та агентськими договорами; 14.1.37. господарська діяльність гірничодобувного підприемства з видобування корисних копалин для цілей розділу XI цього Кодексу — діяльність гірничодобувного підприємства, яка охоплює процеси добування та первинної переробки корисних копа-

14.1.38. грошове зобов'язання в міжнародних правовідноси 14.1.36. Грошове зооов язання в міжнародних правовідноси-нах — зобов'язання платника податків сплатити до бюджету іно-земної держави відповідну суму коштів у порядку та строки, виз-начені законодавством такої іноземної держави; 14.1.39. грошове зобов'язання платника податків — сума кош-

тів, яку платник податків повинен сплатити до відповідного бюджету як податкове зобов язання та/або штрафну (фінансову) сан-кцію, а також санкції за порушення законодавства у сфері зовнішньоекономічної діяльності:

14.1.40. гудвіл (вартість ділової репутації)— нематеріальний актив, вартість якого визначається як різниця між ринковою ціною та балансовою вартістю активів підприємства як цілісного майнового комплексу, що виникає в результаті використання кращих управлінських якостей, домінуючої позиції на ринку товарів, послуг, нових технологій тощо. Вартість гудвілу не підлягає амортизації і не враховується під час визначення витрат платника подат

ку, щодо активів якого виник такий гудвіл; 14.1.41. давальницька сировина— сировина, матеріали, напів-фабрикати, комплектуючі вироби, енергоносії, що є власністю одного суб'єкта господарювання (замовника) і передаються іншому суб'єкту господарювання (виробнику) для виробництва готової продукції, з подальшим переданням або поверненням такої продукції або її частини їх власникові або за його дорученням іншій особі. Операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних

відносинах здійснюються у порядку, встановленому Законом Ук раїни «Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоеко номічних відносинах»

14.1.42. дані державного земельного кадастру домостей і документів про місце розташування та правовий режим земельних ділянок, їх оцінку, класифікацію земель, кількісну та якісну характеристики, розподіл серед власників землі та землекористувачів, підготовлених відповідно до закону; 14.1.43. дебітор— особа, у якої внаслідок минулих подій утворилася заборгованість перед іншою особою у формі певної суми

рилася заборгованість перед іншою особою у формі певної суми коштів, їх еквіваленту або інших активів; 14.1.44. депозит (вклад) — кошти, які надаються фізичними чи юридичними особами в управління резиденту, визначеному фінансовою організацією згідно із законодавством України, або нерезиденту на строк або на вимогу та під процент на умовах видачі на першу вимогу або повернення зі спливом встановленого договором строку. Залучення депозитів може здійснюватися у формі випуску (емісії) ощадних (депозитних) сертифікатів. Правила зпійснення депозитних опровить в становлються пля бамківздійснення депозитних операцій встановлюються: для банків-ських депозитів— Національним банком України відповідно до за-конодавства; для депозитів (внесків) до інших фінансових установ

ержавним органом, визначеним законом; 14.1.45. _дериватив — стандартний документ, що _засвідчує право та/або зобов'язання придбати чи продати у майбутньому цінні папери, матеріальні або нематеріальні активи, а також кошти на визначених ним умовах. Стандартна (типова) форма деривативів і порядок їх випуску та обігу встановлюються законодав-

До деривативів належать:

14.1.45.1. своп — цивільно-правова угода про здійснення об-міну потоками платежів (готівкових або безготівкових) чи іншими активами, розрахованими на підставі ціни (котирування) базово

активами, розрахованими на підставі ціни (котирування) базового активу в межах суми, визначеної договором на конкретну дату платежів (дату проведення розрахунків) протягом дії контракту; 14.1.45.2. опціон — цивільно-правовий договір, згідно з яким одна сторона контракту одержує право на придбання (продаж) базового активу, а інша сторона бере на себе безумовне зобов'язання продати (придбати) базовий актив у майбутньому протягом строку дії опціону чи на встановлену дату (дату виконання) за визначення дій ностановлену дату (дату виконання) за визначення дій ностановлену дату кихонання) за визначення дій ностановлену дату (дату виконання) за визначення дій ностановлену дату (дату виконання) за визначення дій ностановлену дату и ма встановлену дату цілоп базового загличном дій ностановлення дій на підповітня дату протягом дій на протягом діт на підповітня дій протягом діт на підповітня дідповітня діт на підповітня діт на наченою під час укладання такого контракту ціною базового акти-

ву. За умовами опціону покупець виплачує продавцю премію оп-

ці́ону;
14.1.45.3. форвардний контракт — цивільно-правовий договір за яким продавець зобов'язується у майбутньому в установлений строк передати базовий актив у власність покупця на визначених умовах, а покупець зобов'язується прийняти в установлений строк базовий актив і сплатити за нього ціну, визначену таким договором.

Усі умови форварду визначаються сторонами контракту під час його укладення

Укладення форвардів та їх обіг здійснюються поза організато-ром торгівлі стандартизованими строковими контрактами;

14.1.45.4. ф'ючерсний контракт (ф'ючерс) — стандартизований строковий контракт, за яким продавець зобов'язується у майбутньому в установлений строк (дата виконання зобов'язань за буньому в учтановичений строк (дата виконалия зооб язаль за ф'ючерсним контрактом) передати базовий актив у власність по-купця на визначених специфікацією умовах, а покупець зобов'я-зується прийняти базовий актив і сплатити за нього ціну, визна-чену сторонами контракту на дату його укладення. Ф'ючерсний контракт виконується відповідно до його специфі-кації шляхом постачання базового активу та його оплати коштами

або проведення між сторонами контракту грошових розрахунків без постачання базового активу.
Виконання зобов'язань за ф'ючерсом забезпечується шляхом

створення відповідних умов організатором торгівлі стандартизо-

ваними строковими контрактами;

14.1.46. діяльність у сфері розваг — господарська діяльність юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців, що полягає у проведенні лотерей, а також розважальних ігор, участь в яких не передбачає одержання її учасниками грошових або майнових призів (виграшів), зокрема більярд, кегельбан, боулінг, настільні

ігри, дитячі відеоігри тощо; 14.1.47. додаткові блага— кошти, матеріальні чи нематеріаль ні цінності, послуги, інші види доходу, що виплачуються (надаються) платнику податку податковим агентом, якщо такий дохід не є заробітною платою та не пов'язаний з виконанням обов'язків трудового найму або не є винагородою за цивільно-правовими дого ворами (угодами), укладеними з таким платником податку (крім випадків, прямо передбачених нормами розділу ІV цього Кодек-

су); 14.1.48. заробітна плата для цілей розділу IV цього Кодексу

основна та додаткова заробітна плата, інші заохочувальні та ком-пенсаційні виплати, які виплачуються (надаються) платнику по-датку у зв'язку з відносинами трудового найму згідно із законом; 14.1.49. дивіденди — платіж, що здійснюється юридичною осо-бою — емітентом корпоративних прав чи інвестиційних сертифіка-тів на користь власника таких корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів та інших цінцум паперів, що загрізнують право влассертифікатів та інших цінних паперів, що засвідчують право власності інвестора на частку (пай) у майні (активах) емітента, у зв'язку з розподілом частини його прибутку, розрахованого за прави-

лами бухгалтерського обліку. До дивідендів прирівнюється також платіж, що здійснюється не значення об'єкта оподаткування, розраховане згідно з розді-лом III цього Кодексу, не впливає на порядок нарахування диві-

14.1.50. добавки на основі біоетанолу — біокомпоненти моторного палива, отримані шляхом синтезу із застосуванням біоетанолу або змішуванням біоетанолу з органічними сполуками та паливом, одержаними з вуглеводневої сировини, в яких вміст біоетанолу відповідає вимогам нормативних документів та які належать до біопалива:

14.1.51. добування корисних копалин — сукупність технологіч них операцій з вилучення, у тому числі з покладів дна водойм, та переміщення, у тому числі тимчасове зберігання, на поверхню частини надр (гірничих порід, рудної сировини тощо), що вміщує корисні копалини:

14.1.52. договір довгострокового страхування життя страхування життя строком на п'ять і більше років, який передбачає страхову виплату одноразово або у вигляді ануїтету, якщо застрахована особа дожила до закінчення терміну дії договору страхування чи події, передбаченої у договорі страхування, або досягла віку, визначеного договором. Такий договір не може передбачати часткових виплат протягом перших п'яти років його дії, крім тих, що здійснюються у разі настання страхових випадків, пов'язаних із смертю чи хворобою застрахованої особи або не-щасним випадком, що призвело до встановлення застрахованій особі інвалідності і або ІІ групи чи встановлення інвалідності осо-бі, яка не досягла вісімнадцятирічного віку. При цьому платник податку — роботодавець не може бути вигодонабувачем за такидоговорами страхування життя; 14.1.53. документ іноземної держави, за яким здійснюється

14.1.53. документ іноземної держави, за яким здійснюється стягнення суми податкового боргу в міжнародних правовідносинах — рішення компетентного органу іноземної держави про нарахування податкового боргу до бюджету такої держави, що на запит зазначеного компетентного органу відповідно до міжнародного договору України підлягає виконанню на території України; 14.1.54. дохід з джерелом їх походження з України — будьякий дохід, отриманий резидентами або нерезидентами, у тому числі від будь-яких видів їх діяльності на території України (включаючи виплату (нарахування) винагороди іноземними роботолявного домання роботолявного подавними роботоля подавними разменими роботоля подавними роботоля под

чаючи виплату (нарахування) винагороди іноземними роботодав-цями), її континентальному шельфі, у виключній (морській) еконо-мічній зоні, у тому числі, але не виключно, доходи у вигляді:

а) процентів, дивідендів, роялті та будь-яких інших пасивних (інвестиційних) доходів, сплачених резидентами України;

б) доходів від надання резидентам або нерезидентам в оренду (користування) майна, розташованого в Україні, включаючи ру-хомий склад транспорту, приписаного до розташованих в Україні

в) доходів від продажу рухомого та нерухомого майна, доходів від відчуження корпоративних прав, цінних паперів, у тому числі акцій українських емітентів; г) доходів, отриманих у вигляді внесків та премій на страхуван-

ня і перестрахування ризиків на території України; г) доходів страховиків— резидентів від страхування ризиків страхувальників— резидентів за межами України;

 д) інших доходів від діяльності, у тому числі пов'язаних з повною або частковою переуступкою прав та обов'язків за угодами про розподіл продукції на митній території України або на територіях, що перебувають під контролем митних органів (у зонах митного контролю, на спеціалізованих ліцензійних митних складах тощо):

м тощо), е) спадщини, подарунків, виграшів, призів; е) заробітної плати, інших виплат та винагород, виплачених

відповідно до умов трудового та цивільно-правового договору; ж) доходів від зайняття підприємницькою та незалежною про

фесійною діяльністю; 14.1.55. дохід, отриманий з джерел за межами України, — будь-який дохід, отриманий резидентами, у тому числі від будь-яких видів їх діяльності за межами митної території України, вклюяких видів їх діяльності за межами митної території України, включаючи проценти, дивіденди, роялті та будь-які інші види пасивних доходів, спадщину, подарунки, виграші, призи, доходи від виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими та трудовими договорами, від надання резидентам в оренду (користування) майна, розташованого за межами України, включаючи рухомий склад транспорту, приписаного до розташованих за межами України портів, доходи від продажу майна, розташованого за межами України, дохід від відчуження інвестиційних активів, у тому числі корпоративних прав, цінних паперів тощо; інші доходи від будь-яких видів діяльності за межами митної території України

будь-яких видів діяльності за межами митної території України або територій, непідконтрольних митним органам; 14.1.56. доходи — загальна сума доходу платника податку від усіх видів діяльності, отриманого (нарахованого) протягом звітного періоду в грошовій, матеріальній або нематеріальній формах як на території України, її континентальному шельфі у виключній (морській) економічній зоні, так і за їх межами; 14.1.57. екологічний податок — загальнодержавний обов'язковий платіж, що справляється з фактичних обсягів викидів у атмостерны повітля стилів у водні об'єкти забрушнюмих рачовим

ферне повітря, скидів у водні об'єкти забруднюючих речовин, розміщення відходів, фактичного обсягу радіоактивних відходів, що тимчасово зберігаються їх виробниками, фактичного обсягу утворених радіоактивних відходів та з фактичного обсягу радіоак-тивних відходів, накопичених до 1 квітня 2009 року;

14.1.58. емісійний дохід — сума перевищення надходжень, отриманих емітентом від емісії (випуску) власних акцій (інших корпоративних прав) та інвестиційних сертифікатів, над номінальною вартістю таких акцій (інших корпоративних прав) та інвестиційних сертифікатів (під час їх первинного розміщення), або над ціною зворотного викупу під час наступних розміщень інвестиційних сертифікатів та акцій інвестиційних фондів; 14.1.59. житлово-комунальні підприємства — суб'єкти госпо-

дарювання, які безпосередньо виробляють, створюють та/або на-

дають житлово-комунальні послуги (застосовується до розділу XVI цього Кодексу);
14.1.60. Єдиний реєстр податкових накладних — реєстр відомостей щодо податкових накладних та розрахунків коригування, який ведеться центральним органом державної податкової служби в електронному вигляді згідно з наданими платниками подат-ку на додану вартість електронними документами;

14.1.61. заходи нетарифного регулювання:
1 — ліцензування і квотування зовнішньоекономічних операцій - застосування спеціальних заходів щодо імпорту товарів в

2 — застосування оподажить.
 Україну;
 3 — процедура реєстрації зовнішньоекономічних контрактів;
 4 — процедура видачі ліцензій на право імпорту, експорту — спирту, алкогольних напоїв та тютюнових виробів;
 5 — дозвільна система служби експортного контролю;
 сартифікація товарів, що ввозяться в Україну;

дозвільна система служом експортного контролю;
 сертифікація товарів, що ввозяться в Україну;
 дозвільна система органів державної влади, що здійснюють санітарно-епідеміологічний, ветеринарний, фітосанітарний,

ноть сантарно-епідеміолютичний, ветеринарний, фітосантарний, екологічний та інші види контролю;

8 — реєстрація лікарських засобів, виробів медичного призначення, імунобіологічних препаратів, харчових добавок;

9 — застосування державного пробірного контролю;

14.1.62. збір, оподаткування, платник збору — збір за корис-

14.1.ог. зоір, оподаткування, платник зоору — зоір за користування радіочастотним ресурсом України, оподаткування збором за користування радіочастотним ресурсом України, платник збору за користування радіочастотним ресурсом України (застосовується для розділу XV цього Кодексу);

14.1.63. збір, оподаткування, платник збору — збір за спеціальне використання води, оподаткування збором за спеціальне використання води, платник збору за спеціальне використання води.

альне використання води, оподаткування зоором за спеціальне використання води (застосовується для розділу XVI цього Кодексу);

14.1.64. збір, оподаткування, платник збору — збір за спеціальне використання лісових ресурсів, оподаткування збором за спеціальне використання лісових ресурсів, платник збору за спе ціальне використання лісових ресурсів (застосовується для розділу XVII цього Кодексу);

14.1.65. збір за спеціальне використання лісових ресурсів загальнодержавний збір, який справляється як плата за спеціальне використання лісових ресурсів (застосовується для розділу

XVII цього Кодексу); 14.1.66. збір за користування радіочастотним ресурсом України — загальнодержавний збір, який справляється як плата за користування радіочастотним ресурсом України (застосовується для розділу XV цього Кодексу); 14.1.67. збір за спеціальне використання води — загальнодер-

жавний збір (застосовується для розділу XVI цього Кодексу), який справляється за спеціальне:

справляється за спеціальне:

а) використання води водних об'єктів;
б) використання води, отриманої від інших водокористувачів;
в) використання води без її вилучення з водних об'єктів для потреб гідроенергетики і водного транспорту;
г) використання води для потреб рибництва;
14.1.68. збір за провадження деяких видів підприємницької ді-

яльності для цілей розділу XII цього Кодексу— сума коштів, яка сплачується за придбання та використання торгового патенту;

14.1.70. звичайна ставка процентна ставка за депозит (вклад) — про-центна ставка, що встановлюється за кожним видом депозиту (вкладу) для всіх вкладників на умовах, визначених внутрішніми правилами фінансової установи, та офіційно оприлюднена на дату підписання депозитного договору;

14.1.70. звичайна ставка проценту за кредит (позику) — розвіт подполу фінансової установи у вигладі процентної ставка за проценту за кредит (позику) — розвіть походу фінансової установи у вигладі процентної ставка за проценту за кредит (позику) — розвіть походу фінансової установи у вигладі процентної ставка за процентної ставка за процентної ставка за міна за процентної ставка за процентної ставка за депозит (позику) — розвіть по процентної ставка за депозит (вклад) процентної ставка за депозит (вклад) процентної на процентної за кожним видом депозиту (вклад) до процентної за кожним видом депозиту (вклад) депози

мір доходу фінансової установи у вигляді процентної ставки за кредит (позику), що встановлюється залежно від виду кредиту (позики) в межах мінімального та максимального розмірів про-центної ставки та тарифу за такі послуги за таким видом кредиту (позики) всім позичальникам на стандартних умовах, визначених

(позики) всім позичальникам на стандартних умовах, визначених внутрішніми правилами фінансової установи; 14.1.71. звичайна щіна — ціна товарів (робіт, послуг), визначена сторонами договору, якщо інше не встановлено цим Кодексом. Якщо не доведено зворотне, вважається, що така звичайна ціна відповідає рівню ринкових цін; 14.1.72. земельний податок — обов'язковий платіж, що справляється з власників земельних ділянок та земельних часток (паів), а також постійних землекористувачів (далі — податок для ціпей розділу XІІІ цього Колексу):

лей розділу XIII цього Кодексу); 14.1.73. землекористувачі— юридичні та фізичні особи (рези денти і нерезиденти), яким відповідно до закону надані у користування земельні ділянки державної та комунальної власності, у

тому числі на умовах оренди; 14.1.74. земельна ділянка — частина земної поверхні з установленими межами, певним місцем розташування, цільовим (господарським) призначенням та з визначеними щодо неї правами;

14.1.75. земельне поліпшення— результати будь-яких заходів що призводять до зміни якісних характеристик земельної ділянки та її вартості. До земельних поліпшень належать матеріальні об'єкти, розташовані у межах земельної ділянки, переміщення яких є неможливим без їх знецінення та зміни призначення, а також результати господарської діяльності або проведення певного виду робіт (зміна рельєфу, поліпшення ґрунтів, розміщення посівів, багаторічних насаджень, інженерної інфраструктури тощо); 14.1.76. землі сільськогосподарського призначення — землі, надані для виробництва сільськогосподарської продукції, здійнадані для виробництва сільськогосподарської продукції, здійн

снення сільськогосподарської науково-дослідної та навчальної ді-яльності, розміщення відповідної виробничої інфраструктури, у тому числі інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції, або призначені для цих цілей; 14.1.77. землі сільськогосподарського призначення для цілей глави 2 розділу XIV цього Кодексу— землі, надані для виробниц-

тва сільськогосподарської продукції; 14.1.78. землі житлової та громадської забудови -

ділянки в межах населених пунктів, які використовуються для розміщення житлової забудови, громадських будівель і споруд, інших об'єктів загального користування;

14.1.79. значні запаси корисних копалин — запаси корисних копалин, розмір яких перевищує незначні запаси корисних копа-

лин; 14.1.80. ідентичні товари (роботи, послуги)— товари (роботи, послуги), що мають однакові характерні для них основні ознаки.

При цьому під ідентичними розуміються товари, що мають однакові ознаки з оцінюваними товарами, у тому числі такі, як: фізичні характеристики;

якість та репутація на ринку; країна виробництва (походження); виробник;

14.1.81. інвестиції — господарські операції, які передбачають придбання основних засобів, нематеріальних активів, корпоративних прав та/або цінних паперів в обмін на кошти або майно. Інвестиції поділяються на:
а) капітальні інвестиції — господарські операції, що передба-

чають придбання будинків, споруд, інших об'єктів нерухомої власності, інших основних засобів і нематеріальних активів, що підлягають амортизації відповідно до норм цього Кодексу;

б) фінансові інвестиції — господарські операції, що передба-чають придбання корпоративних прав, цінних паперів, деривативів та/або інших фінансових інструментів. Фінансові інвестиції по-

прямі інвестиції — господарські операції, що передбачають внесення коштів або майна в обмін на корпоративні права, емітовані юридичною особою при їх розміщенні такою особою; портфельні інвестиції — господарські операції, що передбача-

портфельн пвестиці — тоглодарські операції, що передоача-ють купівлю цінних паперів, деривативів та інших фінансових ак-тивів за кошти на фондовому ринку або біржовому товарному

в) реінвестиції — господарські операції, що передбачають здійснення капітальних або фінансових інвестицій за рахунок при-

здійсьення каппальних аоб філансових інвестицій за рахунок прибутку, отриманого від інвестиційних операцій; 14.1.82. інвестиційна складова — кошти, передбачені в тарифі на виробництво, передачу та постачання електричної енергії, виробництво, транспортування та постачання теплової енергії, а також транспортування, зберігання та постачання природного газу ліцензіата як частина прибутку, що залишається в розпорядженні суб'єкта господарювання для цільового фінансування видатків, пов'язаних із відновленням, реконструкцією, модернізацією основних фондів (у тому числі заходів з підвищення безпеки та дотримання екологічних норм) та будівництвом нових об'єктів підприємств паливно-енергетичного комплексу, перелік яких встановлюється Кабінетом Міністрів України; 14.1.83. інвестор для цілей оподаткування розділу XVIII цього

Кодексу — юридична або фізична особа, яка має відповідні матеріально-технологічні та економічні можливості або відповідну кваліфікацію для користування надрами, що підтверджено документами, виданими згідно із законами (процедурами) країни інвестора, та здійснює пошук, розвідку та видобування вуглеводневої си-

ровини відповідно до угоди про розподіл продукції; 14.1.84. інші терміни для цілей розділу ІІІ використовуються у значеннях, визначених Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» та національними і міжнарод-

ними положеннями (стандартами) фінансової звітності, положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку; 14.1.85. інжиніринг — надання послуг (виконання робіт) із складення технічних завдань, проектних пропозицій, проведення наукових досліджень і техніко-економічних обстежень, виконання інженерно-розвідувальних робіт з будівництва об'єктів, розроб лення технічної документації, проектування та конструкторського опрацювання об'єктів техніки і технології, надання консультації та авторського нагляду під час монтажних та пусконалагоджувальних робіт, а також надання консультацій, пов'язаних із такими послугами (роботами);

14.1.86. інститути спільного інвестування (далі — ICI) — інвес-

тиційні фонди та взаємні фонди інвестиційних компаній, корпоративні інвестиційні фонди, створені

відповідно до законодавства; 14.1.87. іпотечний житловий кредит — фінансовий кредит, що надається фізичній особі банківською чи іншою фінансовою установою відповідно до закону строком не менш як на п'ять повних календарних років для фінансування витрат, пов'язаних з придбанням квартири (кімнати) чи житлового будинку (його частини) банням квартири (кімнати) чи житлового будинку (його частини) або будівництвом житлового будинку (його частини), що надаються у власність позичальника, з прийняттям кредитором такого житла (землі, що знаходиться під таким житловим будинком, у тому числі присадибної ділянки) у заставу;

14.1.88. іпотечний сертифікат (у тому числі іпотечний сертифікат участі та іпотечний сертифікат з фіксованою дохідністю) — іпотечний цінний папір, забезпечений іпотечними активами або іпотеками відповідно до закону;

14.1.89 консолідований іпотечний борог — зобов'язання за до-

14.1.89. консолідований іпотечний борг — зобов'язання за договорами про іпотечний кредит, реформовані кредитодавцем від-

повідно до закону; 14.1.90. корпоративні права — права особи, частка якої визна 14.1.90. корпоративні права — права особи, частка якої визначається у статутному фонді (майні) господарської організації, що включають правомочності на участь цієї особи в управлінні господарською організацією, отримання певної частки прибутку (дивідендів) даної організації та активів у разі ліквідації останньої відповідно до закону, а також інші правомочності, передбачені законом та статутними документами;

14.1.91. корисні копалини — природні мінеральні утворення органічного і неорганічного походження у надрах, у тому числі будь-які підземні води, а також техногенні мінеральні утворення місцях видарення відхолів виробництва та втоат продуктів пере-

місцях видалення відходів виробництва та втрат продуктів переробки мінеральної сировини, які можуть бути використані у сфе рі матеріального виробництва і споживання безпосередньо або

після первинної переробки; 14.1.92, короткотерміновий торговий патент для цілей розділу XII цього Кодексу — торговий патент на провадження торговельної діяльності, строк дії якого не перевищує 15 календарних днів; 14.1.93. кошти — гривня або іноземна валюта;

14.1.94. компенсаційна продукція— частина виробленої про-дукції, що передається у власність інвестора в рахунок компенсації його витрат:

14.1.95. кредитор — юридична або фізична особа, яка має під-тверджені у встановленому порядку вимоги щодо грошових зо-бов'язань до боржника, у тому числі щодо виплати заборгованос-ті із заробітної плати працівникам боржника, а також контролюю-

чі органи— щодо податків та зборів; 14.1.96. кузови, що використовувалися для транспортних за-собів, визначених у товарній позиції 8703 згідно з УКТ ЗЕД— кузови, які вже були встановлені на транспортних засобах або з мо-

зови, які вже оули встановлені на транспортних засооах аоо з мо-менту виготовлення яких минуло більше одного року; 14.1.97. лізингова (орендна) операція — господарська опера-ція (крім операцій з фрахтування (чартеру) морських суден та ін-ших транспортних засобів) фізичної чи юридичної особи (орендо-давця), що передбачає надання основних фондів у користування іншим фізичним чи юридичним особам (орендарям) за плату та на визначений строк. Лізингові (орендні) операції здійснюються у вигляді оператив-

ного лізингу (оренди), фінансового лізингу (оренди), зворотного лізингу (оренди), оренди житла з викупом, оренди земельних ді-

лянок та оренди будівель, у тому числі житлових приміщень. Лізингові операції поділяються на: а) оперативний лізинг (оренда) — господарська операція фізиної або юридичної особи, що передбачає передачу орендарю основного фонду, придбаного або виготовленого орендодавцем, на умовах інших, ніж ті, що передбачаються фінансовим лізингом

(орендол), б) фінансовий лізинг (оренда) — господарська операція, що здійснюється фізичною або юридичною особою і передбачає передачу орендарю майна, яке є основним засобом згідно з цим Кодексом і придбане або виготовлене орендодавцем, а також усіх ризиків та винагород, пов'язаних з правом користування та воло-діння об'єктом лізингу. Лізинг (оренда) вважається фінансовим, якщо лізинговий

(орендний) договір містить одну з таких умов: об'єкт лізингу передається на строк, протягом якого амортизується не менш як 75 відсотків його первісної вартості, а орендар зобов'язаний придбати об'єкт лізингу у власність протягом строку дії лізингового договору або в момент його закінчення за

ціною, визначеною у такому лізинговому договорі; балансова (залишкова) вартість об'єкта лізингу на момент за кінчення дії лізингового договору, передбаченого таким догово-ром, становить не більш як 25 відсотків первісної вартості ціни та-кого об'єкта лізингу, що діє на початок строку дії лізингового до-

кого об'єкта лізингу, що діє на позаток отделу, говору; сума лізингових (орендних) платежів з початку строку оренди дорівнює первісній вартості об'єкта лізингу або перевищує її; майно, що передається у фінансовий лізинг, виготовлене за замовленням лізингоотримувача (орендаря) та після закінчення дії лізингового договору не може бути використаним іншими особами, крім лізингоотримувача (орендаря), виходячи з його технологічних та якісних характеристик.

Піл терміном «строк фінансового лізингу» слід розуміти перед-

Під терміном «строк фінансового лізингу» слід розуміти перед-бачений лізинговим договором строк, який розпочинається з да-ти передання ризиків, пов'язаних із зберіганням або використанням майна, чи права на отримання будь-яких вигод чи винагород, пов'язаних з його використанням, або будь-яких інших прав, що слідують з прав на володіння, користування або розпоряджання слідують з прав на володіння, користрвання або розпоряджання таким майном, лізингоотримувачу (орендарю) та закінчується строком закінчення дії лізингового договору, включаючи будь-який період, протягом якого лізингоотримувач має право прийня-ти одноосібне рішення про продовження строку лізингу згідно з умовами договору.

умовами договору.

Незалежно від того, регулюється господарська операція нормами цього підпункту чи ні, сторони договору мають право під час укладення договору (правочину) визначити таку операцію як оперативний лізинг без права подальшої зміни статусу такої операції до закінчення дії відповідного договору;

в) зворотний лізинг (оренда) — господарська операція, що здійснюється фізичною чи юридичною особою і передбачає продаж основних засобів фінансовій організації з одночасним зволотним отриманням таких основних засобів такою фізичною чи

ротним отриманням таких основних засобів такою фізичною чи юридичною особою в оперативний або фінансовий лізинг;

г) оренда житлових приміщень — операція, що передбачає надання житлового будинку, квартири або їх частини її власником у користування орендарю на визначений строк для цільового вико-

користування орендарю на визначении строк для цільового використання за орендну плату;

г) оренда житла з викупом — господарська операція юридичної особи, що передбачає відповідно до договору оренди житла з викупом передання другій стороні — фізичній особі (особі-орендарю) майнових прав на нерухомість, будівництво якої не завершено та/або житло за плату на довготривалий (до 30 років) строк, після закінчення якого або достроково, за умови повної сплати орендних платежів та відсутності інших обтяжень та обмежень на таке житло, житло переходить у власність орендаря. Оренда житлаке житло, житло переходить у власність орендаря. Оренда житлаке житло. таке житло, житло переходить у власність орендаря. Оренда житла з викупом може передбачати відступлення права вимоги на платежі за договором оренди житла з викупом; 14.1.98. лісові землі— земельні ділянки, на яких розташовані

лісові ділянки; 14.1.99. ліцензія— у значенні, наведеному в Господарському

кодексі України:

14.1.100. ломбардна операція — операція, що здійснюється фізичною чи юридичною особою, з отримання коштів від юридичної особи, що є фінансовою установою, згідно із законодавством України, під заставу товарів або валютних цінностей. Ломбардні

операції є різновидом кредиту під заставу; 14.1.101. лотерея— масова гра незалежно від її назви, умова-ми проведення якої передбачається розіграш призового (виграшного) фонду між її гравцями, приз (виграш) в якій має випадковий характер і територія проведення якої не обмежується одним приміщенням (будівлею). Діяльність з проведення лотерей регулю-еться спеціальним законом. Не вважаються лотереєю ігри, що проводяться на безоплатних засадах юридичними особами та фізичними особами — підприємцями і мають на меті рекламування їх товару (платної послуги), сприяння їх продажу (наданню) за умови, що організатори цих ігор витрачають на їх проведення свій прибуток (дохід);

14.1.102. магазин безмитної торгівлі (далі — безмитний магазин) заклад торгівлі товарами, що знаходяться в митному режимі магазину безмитної торгівлі відповідно до глави 37 Митного ко-

дексу України; 14.1.103. материнські компанії— юридичні особи, які є влас-никами інших юридичних осіб або здійснюють контроль над такими юриличними особами, як пов'язані особи:

14.1.104. майданчики для платного паркування торії (землі), що належить на правах власності територіальній громаді або державі, на якій відповідно до рішення органу місце вого самоврядування здійснюється платне паркування транспор тних засобів:

. 34300.5, 14.1.105. майно — у значенні, наведеному в Цивільному кодек сі України:

сі України; 14.1.106. максимальні роздрібні ціни — ціни, встановлені на підакцизні товари (продукцію з урахуванням усіх видів податків (зборів), вищими за які не може здійснюватися продаж підакцизних товарів (продукції) у роздрібній торгівлі. Максимальні роздрібні ціни на підакцизні товарів (продукцію) встановлюються виробниками або імпортерами товарів (продукції) шляхом декларування таких цін у порядку, встановленому цим Кодексом; 14.1.107. марка акцизного податку — спеціальний знак для маркування алкогольних напоїв та тютюнових виробів, віднесений до документів суворого обліку, який підтверджує сплату акцизного податку, легальність ввезення та реалізації на території Украї-

го податку, легальність ввезення та реалізації на території України цих виробів;

14.1.108. маркетингові послуги (маркетинг) — послуги, що за безпечують функціонування діяльності платника податків у сфері вивчання ринку, стимулювання збуту продукції (робіт, послуг), політики цін, організації та управлінні руху продукції (робіт, послуг) до споживача та післяпродажного обслуговування споживача в межах господарської діяльності такого платника податків. До маркетингових послуг належать, у тому числі: послуги з розмі-щення продукції платника податку в місцях продажу, послуги з вивчення, дослідження та аналізу споживчого попиту, внесення продукції (робіт, послуг) платника податку до інформаційних баз продажу, послуги зі збору та розповсюдження інформації про продукцію (роботи, послуги);
14.1.109. маркування алкогольних напоїв та тютюнових виро-

бів — наклеювання марки акцизного податку на пляшку (упаковку) алкогольного напою чи пачку (упаковку) тютюнового виробу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України щодо виробництва, зберігання та продажу марок акцизного податку; 14.1.110. маршрут транспортування для цілей розділу ІХ цього

Кодексу — шлях транспортування (переміщення) вантажу між пунктами приймання (відправлення) та призначення, що визначені сторонами в істотних умовах договору з надання транспортних

тослуг; 14.1.111. матеріальні активи — основні засоби та оборотні активи у будь-якому вигляді (включаючи електричну, теплову та іншу енергію, газ, воду), що не є коштами, цінними паперами, деривативами і нематеріальними активами;

14.1.112. мінеральна сировина — товарна продукція гірничо-добувного підприємства, що є результатом його господарської діяльності з видобутку корисних копалин, у тому числі шляхом ви-конання господарських договорів про послуги з давальницькою сировиною, і за якісними характеристиками відповідає вимогам

установлених законодавством стандартів або вимогам договорів. Не належать до мінеральної сировини речовини, які виникають в результаті фізико-хімічної переробки видобутої корисної копа-

лини або продуктів її первинної переробки; 14.1.113. митні платежі— податки, що відповідно до цього Ко

дексу або митного законодавства справляються під час переміщення або у зв'язку з переміщенням товарів через митний кордон України та контроль за справлянням яких покладено на мит ні органи; 14.1.114. мінімальне акцизне податкове зобов'язання—

мальна величина податкового зобов'язання зі сплати акцизного податку з сигарет, виражена у твердій сумі за 1000 штук сигарет одного найменування, реалізованих на митній території України чи ввезених на митну територію України; 14.1.115. надміру сплачені грошові зобов'язання— суми кош

тів, які на певну дату зараховані до відповідного бюджету понад нараховані суми грошових зобов'язань, граничний строк сплати яких настав на таку дату;

14.1.116. недержавне пенсійне забезпечення — пенсійне забезпечення, яке здійснюється недержавними пенсійними фондами, страховими організаціями та банками відповідно до Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення»; 14.1.117. незалежні гральні місця для цілей розділу XII цього

Кодексу — це:

місця за одним гральним столом, які дають можливість кільком гравцям одночасно брати участь в іграх, що не пов'язані між со-

бою та не впливають на результати інших гравців; місця за одним гральним автоматом, обладнані окремими моніторами, приймальниками монет, жетонів або купюр, клавіатурами або іншими засобами керування таким автоматом, які дають можливість кільком гравцям одночасно брати участь в іграх. При цьому ситуація, що складається під час гри в одного з гравців, не залежить від ситуацій, що складаються в інших гравців; 14.1.118. незначні запаси корисних копалин — запаси корис-

них копалин, що визначаються за критеріями, які встановлюють-ся Кабінетом Міністрів України;

14.1.119. нелісові землі — земельні ділянки, зайняті чагарни ками, комунікаціями, сільськогосподарськими угіддями, водами і болотами, малопродуктивними землями тощо:

оолотами, малопродуктивними землями тощо; 14.1.120. нематеріальні активи — право власності на результати інтелектуальної діяльності, у тому числі промислової власності, а також інші аналогічні права, визнані об'єктом права власності (інтелектуальної власності), право користування майном та майновими правами платника податку в установленому законодавством порядку, у тому числі набуті в установленому законодавством порядку права користування природними ресурсами, майном та майновими правами: майном та майновими правами:

14.1.121. неприбуткові підприємства, установи та організації — підприємства, установи та організації, основною метою діяльності яких є не одержання прибутку, а провадження благодійної діяльності та меценатства і іншої діяльності, передбаченої законовоготтам. нодавством;

цавством, 14.1.122. нерезиденти — це: a) іноземні компанії, організації, утворені відповідно до законодавства інших держав, їх зареєстровані (акредитовані або легалізовані) відповідно до законодавства України філії, представництва та інші відокремлені підрозділи з місцезнаходженням на території України; б) дипломатичні представництва, консульські установи та інші

офіційні представництва інших держав і міжнародних організацій

в Украіні; в) фізичні особи, які не є резидентами України; 14.1.123. несільськогосподарські угіддя— господарські шляхи і прогони, полезахисні лісові смуги та інші захисні насадження, крім віднесених до земель лісогосподарського призначення, землі під господарськими будівлями і дворами, землі під інфраструктурою оптових ринків сільськогосподарської продукції, землі тимчасової консервації тощо; 14.1.124. новий транспортний засіб — транспортний засіб, що

14.1.124. новий транспортний засіб — транспортний засіб, що не має актів державної реєстрації уповноважених органів, у тому числі іноземних, які дають право на його експлуатацію; 14.1.125. нормативна грошова оцінка земельних ділянок для цілей розділу XIII, глави 2 розділу XIV цього Кодексу — капіталізований рентний дохід із земельної ділянки, визначений відповідно до законодавства центральним органом виконавчої влади з питань зомавлим росполієї. тань земельних ресурсів; 14.1.126. обсяг видобутої вуглеводневої сировини

нафти, природного газу (у тому числі нафтового (попутного) газу), газового конденсату в значенні, наведеному в підпункті 14.1.128 цієї статті;

14.1.127. обсяг вантажу — обсяг за договором між перевізни-ком та вантажовідправником, що підлягає транспортуванню (переміщенню) засобами трубопровідного транспорту згідно з істот ними умовами (обсяги, строки та відповідні маршрути) відповід-ного договору з надання транспортних послуг;

14.1.128. обсяг видобутих корисних копалин (мінеральної сировини) — обсяг товарної продукції гірничодобувного підприємства, що відповідно до Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 9 «Запаси» обліковується гірничодобувним підприємством як запаси — активи, вартість яких може бути достовірно визначена. для яких існує імовірність отримання їх власником том господарювання економічної вигоди, пов'язаної з їх використанням, та які складаються з: сировини, призначеної для обслуговування виробництва, у тому числі шляхом виконання господарських договорів про послуги з давальницькою сировиною, та адміністративних потреб; готової продукції, що виготовлена на гірничодобувному підприємстві, у тому числі шляхом виконання господарських договорів про послуги з давальницькою сировиною, призначена для продажу і відповідає технічним та якісним харак-

теристикам, передбаченим договором або іншим нормативно-

14.1.129. об'єкти житлової нерухомості_.-- будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки. Об'єкти житлової нерухомості поділяються на такі ти-

а) житловий будинок — будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими норматив-но-правовими актами, і призначена для постійного у ній прожи-

но-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирного типу різної поверховості; б) житловий будинок садибного типу — житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

в) прибудова до житлового будинку — частина будинку, розта-шована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну

стіну; г) квартира— ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання; г) котедж— одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з приса-

дибною ділянкою: д) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах овані помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше

квартиронаймачів; квартиронаимачів;

е) садовий будинок — будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків;

е) дачний будинок — житловий будинок для використання про-тягом року з метою позаміського відпочинку; 14.1.130. одиниця площі оподатковуваної земельної ділянки: у межах населеного пункту — 1 (один) метр квадратний (кв.

за межами населеного пункту — 1 (один) гектар (га): 14.1.131. однорідні (подібні) товари (роботи, послуги) — товари (роботи, послуги), що не є ідентичними, але мають схожі характеристики і складаються із схожих компонентів, у результаті

юго виконують однакові функції порівняно з товарами, що оцінюються, та вважаються комерційно взаємозамінними Для визначення товарів однорідними (подібними) враховують-

такі ознаки: якість та ділова репутація на ринку; наявність торговельної марки; країна виробництва (походження);

виробник

рік виробництва; новий чи вживаний;

термін придатності; 14.1.132. окреме гральне місце для цілей розділу XII цього Кодексу — гральний автомат, гральний/більярдний стіл, інший стіл, призначений для проведення розважальних ігор, гральний жолоб (доріжка) для боулінгу або кегельбану. Окреме гральне місце може включати незалежні гральні місця; 14.1.133. операційний (банківський) день— частина робочого

дня, протягом якої приймаються документи на переказ та на їх відкликання і, за наявності технічної можливості, здійснюється їх обробка, передача та виконання; 14.1.134. операція з давальницькою сировиною — операція з

переробки (обробки, збагачення чи використання) давальницької сировини (незалежно від кількості замовників і виконавців, а також етапів (операцій)) з метою одержання готової продукції за відповідну плату. До операцій з давальницькою сировиною належать операції, в яких сировина замовника на конкретному етапі її переробки становить не менш як 20 відсотків загальної вартості готової продукції; 14.1.135. оподаткування для цілей розділу ІХ цього Кодексу -

оподаткування рентною платою за транзитне транспортування трубопроводами природного газу територією України, оподаткування рентною платою за транспортування нафти магістральними нафтопроводами територією України, оподаткування рентною платою за транспортування нафтопродуктою да транспортування нафтопродуктів магістральними нафтопродуктопроводами територією України, оподаткування рентною платою за транзитне транспортування трубопроводами аміаку територією України;

14 1 136 орендна плата за земельні підянки пержавної і кому-

14.1.136. орендна плата за земельні ділянки державної і кому-нальної власності— обов'язковий платіж, який орендар вносить орендодавцеві за користування земельною ділянкою (далі у роз-

і XIII — орендна плата); 14.1.137. орган стягнення

державний орган, уповноважений здійснювати заходи щодо забезпечення погашення податкового боргу в межах повноважень, встановлених цим Кодексом та іншими законами України:

ми законами україни; 14.1.138. основні засоби — матеріальні активи, у тому числі запаси корисних копалин наданих у користування ділянок надр (крім вартості землі, незавершених капітальних інвестицій, авто-мобільних доріг загального користування, бібліотечних і архівних фондів, матеріальних активів, вартість яких не перевищує 2500 гривень, невиробничих основних засобів і нематеріальних активів), що призначаються платником податку для використання у господарській діяльності платника податку, вартість яких перевишує 2500 гривень і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких з дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за

рік); 14.1.139. особа для цілей розділу V цього Кодексу— будь-яка

із зазначених нижче осіб: суб'єкт господарювання — юридична особа, в тому числі підприємство з іноземними інвестиціями, незалежно від форми та часу внесення таких інвестицій; інша юридична особа, що не є суб'єктом господарювання

фізична особа (громадянин України, іноземець та особа без громадянства), яка здійснює діяльність, що належить згідно із законодавством до підприємницької (крім фізичних осіб, що знахо-дяться на спрощеній системі оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва відповідно до законодавства) та/або ввозить товари на митну територію України; представництво нерезидента, що не має статусу юридичної

Для цілей оподаткування дві чи більше особи, які здійснюють спільну діяльність без утворення юридичної особи, вважаються окремою особою у межах такої діяльності.

Облік результатів спільної діяльності ведеться платником податку, уповноваженим на це іншими сторонами згідно з умовами договору, окремо від обліку господарських результатів такого платника податку.

Для цілей оподаткування господарські відносини між учасни ками спільної діяльності прирівнюються до відносин на основі окремих цивільно-правових договорів. Порядок податкового обліку та звітності про результати спільної діяльності встановлюється центральним органом державної

податкової служби; 14.1.140. офіційний валютний курс (валютний курс) — у значенні, наведеному в Законі України «Про Національний банк Укра-

14.1.141. паливо моторне сумішеве — види палива, отримані в результаті змішування палива, одержаного з нафтової сировини,

результаті эмішувантя палива, одержаного з партовог сировини, з біоетанолом та добавками на основі біоетанолу, біодизелю або іншими біокомпонентами, вміст яких відповідає вимогам норма-тивних документів на паливо моторне сумішеве; 14.1.142. пересувне джерело забруднення — транспортний за-сіб, рух якого супроводжується викидом в атмосферу забруднюючих речовин;

14.1.143. передавальні пристрої — земельні поліпшення, створені для виконання спеціальних функцій з передачі енергії, речовини, сигналу, інформації тощо будь-якого походження та виду на відстань (лінії електропередачі, трубопроводи, водопроводи, теплові та газові мережі, лінії зв'язку тощо);

14.1.144. пиво — насичений діоксидом вуглецю пінистий напій, отриманий під час бродіння охмеленого сусла пивними дріжджами, який зазначений у товарній позиції 2203 згідно з УКТ ЗЕД, 14.1.145. підакцизні товари (продукція) — товари за кодами згідно з УКТ ЗЕД, на які цим Кодексом встановлено ставки акциз-

ного податку: 14.1.146. пільговий торговий патент для цілей розділу XII цього Кодексу— торговий патент на провадження торговельної ді-

яльності певними видами товарів, визначених статтею 267 цього аксу, 14.1.147. плата за землю — загальнодержавний податок, який справляється у формі земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності;

14.1.148. плата за марки акцизного податку — плата, що вноситься вітчизняними виробниками та імпортерами алкогольних напоїв і тютюнових виробів за покриття витрат з виробництва, зберігання та реалізації марок акцизного податку. Розмір плати за марки акцизного податку встановлюється Кабінетом Міністрів

а....., 14.1.149. платник рентної плати для цілей розділу IX цього Кодексу — платник рентної плати за транзитне транспортування трубопроводами природного газу територією України, платник рентної плати за транспортування нафти магістральними нафтопроводами територією України, платник рентної плати за тран-спортування нафтопродуктів магістральними нафтопродуктопро-водами територією України, платник рентної плати за транзитне транспортування трубопроводами аміаку територією України; 14.1.150. первинна переробка (збагачення) мінеральної сиро

вини як вид господарської діяльності гірничодобувного підприємвини як вид тосподарської діяльності тірничодобувного підпіривмі-ства включає сукупність операцій збирання, дроблення або ме-лення, сушку, класифікацію (сортування), брикетування, агломе-рацію, за виключенням агломерації руд з термічною обробкою, та збагачення фізико-хімічними методами (без якісної зміни мінеральних форм корисних копалин, їх агрегатно-фазового стану, кристалохімічної структури), а також може включати переробні технології, що є спеціальними видами робіт з добування корисних копалин (підземна газифікація та виплавляння, хімічне та бактеріальне вилуговування, дражна та гідравлічна розробка розсипних родовищ, гідравлічний транспорт гірничих порід покладів дна во-

дойм); 14.1.151. платні послуги для цілей розділу XII цього Кодексу діяльність, пов'язана з наданням побутових послуг для задово-лення особистих потреб замовника за готівку, а також з використанням інших форм розрахунків, включаючи платіжні картки. Пе релік платних послуг, для надання яких необхідно придбавати торговий патент, визначається Кабінетом Міністрів України;

14.1.152. погашення податкового боргу — зменшення абсолютного значення суми такого боргу, підтверджене відповідним

документом; 14.1.153. податкова вимога — письмова вимога органу державної податкової служби до платника податків щодо погашення

жавно податкового боргу;
14.1.154. податковий борг в міжнародних правовідносинах — грошове зобов'язання з урахуванням штрафних санкцій, пені за їх наявності та витрат, пов'язаних з його стягненням, несплачене в установлений строк, що на підставі відповідного документа іноземної держави є предметом стягнення, яке може бути звернуто різполіти до міжнароднять по домумента постановлення домумента постановлення держави с предметом стягнення, яке може бути звернуто постановлення домумента постановлення домумен

відповідно до міжнародного договору України; 14.1.155. податкова застава — спосіб забезпечення сплати платником податків грошового зобов'язання та пені, не сплачених таким платником у строк, визначений цим Кодексом. Податкова застава виникає на підставах, встановлених цим Кодексом.

У разі невиконання платником податків грошового зобов'язан-ня, забезпеченого податковою заставою, орган стягнення у порядку, визначеному цим Кодексом, звертає стягнення на майно

рядку, визначеному цим кодексом, зертае стягнення на майно такого платника, що є предметом податкової застави; 14.1.156. податкове зобов'язання — сума коштів, яку платник податків, у тому числі податковий агент, повинен сплатити до відповідного боджету як податок або збір на підставі, в порядку та строки, визначені податковим законодавством (у тому числі сума коштів, визначена платником податків у податковому векселі та не сплачена в установлений законом строк);

14.1.157. податкове повідомлення-рішення — письмове пові-домлення контролюючого органу (рішення) про обов'язок платника податків сплатити суму грошового зобов'язання, визначену контролюючим органом у випадках, передбачених цим Кодексом та іншими законодавчими актами, контроль за виконанням яких покладено на контролюючі органи, або внести відповідні зміни до

податкової звітності; 14.1.158. податкове повідомлення в міжнародних правовідносинах — письмове повідомлення контролюючого органу про обов'язок платника податків сплатити суму грошового зобов'язання, визначену документом іноземної держави. за яким здій-

зання, визначену документом позвению держави, за яким здин-снюється погашення такої суми грошового зобов язання відповід-но до міжнародного договору України; 14.1.159. пов'язані особи — юридичні та/або фізичні особи, взаємовідносини між якими можуть впливати на умови або еконо-мічні результати їх діяльності чи діяльності осіб, яких вони пред-

мічні результати іх діяльності чи діяльності осто, яких вони пред ставляють і які відповідають будь-якій з наведених нижче ознак: юридична особа, що здійснює контроль за господарською ді яльністю платника податку або контролюється таким платником податку чи перебуває під спільним контролем з таким платником

фізична особа або члени її сім'ї, які здійснюють контроль за платником податку;

посадова особа платника податку, уповноважена здійснювати від імені платника податку юридичні дії, спрямовані на встанов-лення, зміну або припинення правових відносин, а також члени її

платники податку — учасники об'єднання підприємств незалежно від його виду та організаційно-правової форми, що провадять свою об'єднання. свою господарську діяльність шляхом утворення такого

Під контролем господарської діяльності платника податку слід

а) володіння безпосереднью або через пов'язаних фізичних та/або юридичних осіб часткою (паєм, пакетом акцій) статутного фонду платника податку в розмірі не менш як 20 відсотків статут-

ного фонду платника податку; б) вплив безпосередньо або через пов'язаних фізичних та/або юридичних осіб на господарську діяльність суб'єкта господарю вання в результаті:

надання права, яке забезпечує вирішальний влив на формування складу, результати голосування та рішення органів управління платника податку; обіймання посад членів наглядової (спостережної) ради, прав-

ління, інших наглядових чи виконавчих органів платника податку особами, які вже обіймають одну чи декілька із зазначених посад в іншому суб'єкті господарювання:

в іншому суб екті тостодарювання, обіймання посади керівника, заступника керівника спостереж-ної ради, правління, іншого наглядового чи виконавчого органу платника податку особою, яка вже обіймає одну чи декілька із зазначених посад в інших суб'єктах господарювання;

надання права на укладення договорів і контрактів, які дають можливість визначати умови господарської діяльності, давати обов'язкові до виконання вказівки або здійснювати делеговані повноваження і функції органу управління платника податку. Для фізичної особи загальна сума володіння часткою ст

ного фонду платника податку (голосів у керівному органі) визначається як загальна сума корпоративних прав, що належать такій фізичній особі, членам сім'ї такої фізичної особи та юридичним особам, які контролюються такою фізичною особою або членами

особам, які контролютовой заковори.

11 сім'ї;

14.1.160. пенсійний внесок — кошти, внесені до недержавного пенсійного фонду, страхової організації або на пенсійний депозитний рахунок до банківської установи у межах недержавного пенсійного забезпечення чи сплачені до Накопичувального пенсійного пенсійного забезпечення чи сплачені до Накопичувального пенсійного фонду загальнообов'язкового державного пенсійного трахування (далі — Накопичувальний фонд) відповідно до закону. Для цілей оподаткування пенсійний внесок не є єдиним внеском на загальнообов'язкове державне соціальне страхування; 14.1.161. пенсійний вклад — кошти, внесені на пенсійний депозитний рахунок, відкритий у банківській установі згідно з договором пенсійного вкладу відповідно до закону;

14.1.162. пеня — сума коштів у вигляді відсотків, нарахованих на суми грошових зобов'язань, не сплачених у встановлені законодавством строки;

14.1.163. перша реєстрація транспортного засобу — реєстрація транспортного засобу, яка здійснюється уповноваженими державними органами України щодо цього транспортного засобу в Україні вперше; 14.1.164. план— графік документальних виїзних перевірок

перелік платників податків, що підлягають плановій перевірці контролюючими органами у відповідний період календарного року;

14.1.165. податок, платник податку, оподаткування, оподатковуваний прибуток для цілей розділу ІІІ цього Кодексу— податок на прибуток підприємств, платник податку на прибуток підпри-

на приоунок підприємств, планник податку на приоўнок підприємств, прибу-ток, який підлягає оподаткуванню; 14.1.166. податок, платник податку, оподаткування, оподатко-вуваний дохід для цілей розділу IV цього Кодексу — податок на доходи фізичних осіб, платник податку на доходи фізичних осіб, оподаткування податком на доходи фізичних осіб, дохід фізичної особи, який підлягає оподаткуванню; 14.1.167. виключено;

14.1.168. податок, платник податку, оподаткування, ставка податку для цілей глави 2 розділу XIV цього Кодексу — фіксований сільськогосподарський податок, платник фіксованого сільськогосподарського податку, оподаткування фіксованим сільськогосподарським податком, ставка фіксованого сільськогосподарським податком, ставка фіксованого сільськогосподарсько-

го податку; 14.1.169. збір за першу реєстрацію транспортного засобу загальнодержавний збір, який справляється за першу реєстрацію

в Україні транспортних засобів, визначених розділом VII цього Ко-

дексу; 14.1.170. податкова знижка для фізичних осіб, які не є суб'єктами господарювання, — документально підтверджена сума (вартість) витрат платника податку — резидента у зв'язку з придбаням товарів (робіт, послуг) у резидентів — фізичних або юридичних осіб протягом звітного року, на яку дозволяється зменшення його загального річного оподатковуваного доходу, одержаного за наслідками такого звітного року у вигляді заробітної плати, у ви-

падках, визначених цим Кодексом; 14.1.171. податкова інформація— у значенні, визначеному Законом України «Про інформацію»;

14.1.172. податкова консультація — допомога контролюючого органу конкретному платнику податків стосовно практичного використання конкретної норми закону або нормативно-правового акта з питань адміністрування податків чи зборів, контроль за справлянням яких покладено на такий контролюючий орган; 14.1.173. виключено:

14.1.174. податкова порука — видана банком гарантія пога 14.1.1/4. податкова порука — видана банком гарантія пога-шення податкового боргу платника податків. Податковою пору-кою гарантується погашення грошового зобов'язання, що входить до складу податкового боргу, якщо нарахування такого грошово-го зобов'язання оскаржується платником податків в адміністративному або судовому порядку. Якщо платник податків протягом 10 календарних днів після за-

кінчення процедури оскарження не погасив податковий борг, гарантований податковою порукою, такий борг вважається податковим боргом банку, що видав податкову поруку, і до такого банку застосовуються усі процедури, передбачені податковим законо давством для погашення податкового боргу.

Банк, який здійснив погашення податкового боргу платника податку, має право відшкодувати за рахунок такого платника завдані такому банку збитки.

Податкова порука не може бути відкликана банком або плат-

Податкова порука підлягає реєстрації в органі державної податкової служби, де перебуває на обліку платник податків, що має податковий борг. До здійснення реєстрації податкова порука не має сили і не створює правових наслідків.

Порядок видачі податкової поруки визначається Національним банком України, а порядок її реєстрації— центральним органом

державної податкової служби; 14.1.175. податковий борг— сума грошового зобов'язання (з урахуванням штрафних санкцій за їх наявності), самостійно узгодженого платником податків або узгодженого в порядку оскарження, але не сплаченого у встановлений цим Кодексом строк, а та-

кож пеня, нарахована на суму такого грошового зобов'язання; 14.1.176. податковий вексель, авальований банком (податкова розписка) (далі — податковий вексель для цілей розділу VI цього Кодексу), — простий вексель, авальований банком, що видається векселедавцем: до отримання з акцизного складу спирту етилового, до отримання з нафтопереробного підприємства нафтопро дуктів або до ввезення нафтопродуктів на митну територію України і є забезпеченням виконання ним зобов'язання сплатити суму акцизного податку у строк, визначений статтями 225, 229 цього

14.1.177. податковий пост — пост, що утворюється на території підприємств, де виробляються продукти з використанням підакцизних товарів, на які встановлено нульову ставку податку, що визначені у статті 230 цього Кодексу. На податковому посту здійснюють постійний безпосередній контроль постійні представники органу державної податкової служби за місцем його розташуван-

ня; 14.1.178. податок на додану вартість— непрямий податок, який нараховується та сплачується відповідно до норм розділу V

14.1.179. податкове зобов'язання для цілей розділу V цього Кодексу — загальна сума податку на додану вартість, одержана (нарахована) платником податку в звітному (податковому) періо-

ді; 14.1.180. податковий агент щодо податку на доходи фізичних осіб — юридична особа (її філія, відділення, інший відокремлений підрозділ), самозайнята особа, представництво нерезидента — юридичної особи, які незалежно від організаційно-правового статусу та способу оподаткування іншими податками та/або форми нарахування (виплати, надання) доходу (у грошовій або негрошовій формі) зобов'язаці нараховувати утримувати та сплаучати вій формі) зобов'язані нараховувати, утримувати та сплачувати податок, передбачений розділом IV цього Кодексу, до бюджету від імені та за рахунок фізичної особи з доходів, що виплачуються такій особі, вести податковий облік, подавати податкову звітність податковим органам та нести відповідальність за порушення його норм в порядку, передбаченому статтею 18 та розділом И цього Кодексу; 14.1.181. податковий кредит — сума, на яку платник податку

на додану вартість має право зменшити податкове зобов'язання звітного (податкового) періоду, визначена згідно з розділом V

14.1.182. помилково сплачені грошові зобов'язання — суми коштів, які на певну дату надійшли до відповідного бюджету від юридичних осіб (їх філій, відділень, інших відокремлених підрозділів, що не мають статусу юридичної особи) або фізичних осіб (які мають статус суб'єктів підприємницької діяльності або не мають такого статусу), що не є платниками таких грошових зобов'я-

зань; 14.1.183. послуга з надання персоналу — господарська або цивільно-правова угода, відповідно до якої особа, що надає послугу (резидент або нерезидент), направляє у розпорядження іншей сооби (резидента або нерезидента) одну або декількох фітим правом править правит зичних осіб для виконання визначених цією угодою функцій. Угода про надання персоналу може передбачати укладання зазначеними фізичними особами трудової угоди або трудового контракту із особою, у розпорядження якої вони направлені. Інші умови надання персоналу (у тому числі винагорода особи, що надає послугу) визначаються угодою сторін; 14.1.184. послуги для цілей розділу ІХ цього Кодексу — тран-

спортування (переміщення) вантажу магістральними трубопроводами України; 14.1.185. постачання послуг— будь-яка операція, що не є пос-

тачанням товарів, чи інша операція з передачі права на об'єкти права інтелектуальної власності та інші нематеріальні активи чи надання інших майнових прав стосовно таких об'єктів права інтелектуальної власності, а також надання послуг, що споживаються в процесі вчинення певної дії або провадження певної діяльності. З метою оподаткування постачанням послуг, зокрема є:

а) досягнення домовленості утримуватися від певної дії або від конкуренції з третьою особою чи надання дозволу на будь-яку дію

за умови укладення договору; б) постачання послуг за рішенням органу державної влади чи органу місцевого самоврядування або в примусовому порядку;

в) постачання послуг іншій особі на безоплатній основі; г) передача результатів виконаних робіт, наданих послуг платнику податку, уповноваженому згідно з договором вести облік результатів спільної діяльності без утворення юридичної особи, а також їх повернення таким платником податку після закінчення спільної діяльності:

ґ) передача (внесення) виконаних робіт, наданих послуг як вклад у спільну діяльність без утворення юридичної особи, а та-

вклад у спільну діяльність без утворення юридичної особи, а також повернення послуг; д) постачання послуг з розміщення знаку відповідної торгової марки або самого товару чи послуги в кінофільмі, серіалі або телевізійній програмі, які є візуальними (глядачі лише бачать продукт або знак торговельної марки, продукт чи торговельна марка згадується у розмові персонажа; товар, послуга чи торговельна марка органічно вплітаються в сюжет і є його частиною); 14.1.186. податок; оподаткування; платник податку; оподатковувана операція для цілей розділу V цього Кодексу — відповідно податок на додану вартість; операція, яка підлягає оподаткуванню полаткум на додану вартість:

гає оподаткуванню податком на додану вартість; 14.1.187. податок, платник податку, оподаткування, ставка по-

датку для цілей розділу VI цього Кодексу — акцизний податок, платник акцизного податку, оподаткування акцизним податком, ставка акцизного податку, оподаткування акцизним податком, ставка акцизного податку; 14.1.188. податкова різниця — різниця, яка виникає між оцінкою і критеріями визнання доходів, витрат, активів, зобов'язань за національними положеннями (стандартами) бухгалтерського

обліку або міжнародними стандартами фінансової звітності, та доходами і витратами, визначеними згідно з розділом ІІІ цього

14.1.189. тимчасова податкова різниця — податкова різниця, яка виникає у звітному періоді та анулюється в наступних звітних податкових періодах;

податкових періодах, 14.1.190. покупець марок акцизного податку— суб'єкт госпо-дарювання, який відповідно до законодавства України є платником акцизного податку з алкогольних напоїв та тютюнових виро-

бів; 14.1.191. постачання товарів— будь-яка передача права на

розпоряджання товарами як власник, у тому числі продаж, обмін чи дарування такого товару, а також постачання товарів за рішен-

ням суду. З метою застосування терміна «постачання товарів» електрична та теплова енергія, газ, пар, вода, повітря, охолоджене чи кондиційоване, вважаються товаром.

Постачанням товарів також вважаються:

 а) фактична передача матеріальних активів іншій особі на під-ставі договору про фінансовий лізинг (повернення матеріальних активів згідно з договором про фінансовий лізинг) чи іншої домовленості, відповідно до якої оплата відстрочена, але право власності на матеріальні активи передається не пізніше дати здій-

снення останнього платежу; б) передача права власності на матеріальні активи за рішенням органу державної влади або органу місцевого самоврядування чи відповідно до законодавства; в) будь-яка із зазначених дій платника податку щодо матері

альних активів, якщо платник податку мав право на віднесення сум податку до податкового кредиту у разі придбання зазначено-го майна чи його частини (безоплатна передача майна іншій особі; передача майна у межах балансу платника податку, що використовується у господарській діяльності платника податку для його подальшого використання з метою, не пов'язаною із господар ською діяльністю такого платника податку; передача у межах балансу платника податку майна, що планувалося для використання в оподатковуваних операціях, для його використання в опера ціях, що звільняються від оподаткування або не підлягають опо даткуванню):

г) передача (внесення) товарів (у тому числі необоротних ак-ивів) як вклад у спільну діяльність без утворення юридичної особи, а також їх повернення;

г) умовне постачання товарів та необоротних активів, під час придбання яких суми податку були включені до складу податкового кредиту і в останньому звітному (податковому) періоді обліковувалися у залишках платника, який подав заяву про анулювання реєстрації як платника податку на додану вартість або про перереєстрації як платника податку на додану вартість аоо про пере-хід на іншу систему оподаткування, що передбачає сплату подат-ку в іншому порядку, ніж той, що визначений цим розділом; д) ліквідація платником податку за власним бажанням необо-ротних активів, які перебувають у такого платника; е) передача товарів згідно з договором, за яким сплачується

комісія (винагорода) за продаж чи купівлю. Не є постачанням товарів випадки, коли основні виробничі за-соби або невиробничі засоби ліквідуються у зв'язку з їх знищенням або зруйнуванням внаслідок дії обставин непереборної сили, а також в інших випадках, коли така ліквідація здійснюється без згоди платника податку, у тому числі в разі викрадення необорот-них активів, або коли платник податку надає органу державної по-даткової служби відповідний документ про знищення, розібрання або перетворення необоротних активів в інший спосіб, внаслідок чого необоротний актив не може використовуватися за первісним

14.1.192, постійна податкова різниця — податкова різниця, яка виникає у звітному періоді та не анулюється в наступних звітних

податкових періодах:

14.1.193. постійне представництво— постійне місце діяльності, через яке повністю або частково проводиться господарська діяльність нерезидента в Україні, зокрема: місце управління; філія; офіс; фабрика; майстерня; установка або споруда для розвідки природних ресурсів; шахта, нафтова/газова свердловина, кар'єр

чи будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів; склад або приміщення, що використовується для доставки товарів.
З метою оподаткування термін «постійне представництво» включає будівельний майданчик, будівельний, складальний або монтажний об'єкт чи пов'язану з ними наглядову діяльність, якщо тривалість робіт, пов'язана з таким майданчиком, об'єктом чи дітвисть постольного тривалість робіт, пов'язана з таким майданчиком, об'єктом чи ді-яльністю, перевищує шість місяців; надання послуг (крім послуг з надання персоналу), у тому числі консультаційних, нерезидентом через співробітників або інший персонал, найнятий ним для таких цілей, але якщо така діяльність провадиться (в рамках одного проекту або проекту, що пов'язаний з ним) в Україні протягом пе-ріоду або періодів, загальна тривалість яких становить більш як шість місяців, у будь-якому дванадцятимісячному періоді; рези-дентів, які мають повноваження діяти від імені нерезидента, що тягне за собою виникнення у нерезидента цивільних прав та обов'язків (укладати договори (контракти) від імені нерезидента; утримувати (зберігати) запаси товарів, що належать нерезиденту, утримувати (зберігати) запаси товарів, що належать нерезиденту із складу яких здійснюється поставка товару від імені нерезиден та, крім резидентів, що мають статус складу тимчасового збері гання або митного ліцензійного складу). Постійним представництвом не є використання споруд вик

лючно з метою зберігання, демонстрації або доставки товарів чи виробів, що належать нерезиденту; зберігання запасів товарів або виробів, що належать нерезиденту, виключно з метою зберігання або демонстрації; зберігання запасів товарів або виробів, що належать нерезиденту, виключно з метою переробки іншим підприємством; утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для нерезидента; направлення у розпорядження особи фізичних осіб у межах виконання угод про послуги з надання персоналу; утримання постійного місця діяльності виключно з метою провадження для нерезидента будь-якої іншої діяльності, яка має

підготовчий або допоміжний характер; 14.1.194. постійний представник (представники) органу державної податкової служби на акцизному складі — призначена наказом органу державної податкової служби за місцем розташування акцизного складу посадова особа, яка здійснює постійний ваппа акцизного съгладу посадова осога, яка здискове постигния безпосередній контроль за дотриманням установленого порядку виробництва, оброблення (перероблення), змішування, розливу, пакування, фасування, зберігання, одержання чи видачі підакциз-них товарів (продукції) у порядку, затвердженому центральним органом державної податкової служби; 14.1.195. працівник — фізична особа, яка безпосередньо влас-

ною працею виконує трудову функцію згідно з укладеним з роботодавцем трудовим договором (контрактом) відповідно до закону;

14.1.196. прибуткова продукція для цілей розділу XVIII цього Кодексу— частина виробленої продукції, що розподіляється між інвестором і державою та визначається як різниця між виробле-

ною і компенсаційною продукцією; 14.1.197. проведення лотереї — господарська діяльність, яка включає в себе прийняття сплати участі у лотереї (ставок), пороведення розіграшів призового (виграшного) фонду лотереї, виплату виграшів (видачу призів), а також інші операції, що забезпечують проведення лотереї:

14.1.198. продавець марок акцизного податку — органи державної податкової служби;
14.1.199. продукція для цілей розділу XVIII цього Кодексу — корисні копалини загальнодержавного та місцевого значення (мінеральна сировина), що видобуваються (виробляються) під час розвити в правини колодину колодину.

разівна сировина), що видооуваються (вирооляються) під час роз-робки родовищ корисних копалин; 14.1.200. призовий (виграшний) фонд — сукупність виграшів (призів), а саме коштів, майна, майнових прав, які підлягають виплаті (видачі) гравцям у разі їх виграшу в лотерею відповідно до оприлюдінених умов її випуску та проведення;

14.1.201. державні грошові лотереї — лотереї, які передбачають наявність призового (виграшного) фонду у розмірі не менш як 50 відсотків суми отриманих доходів, а також відрахувань до Державного бюджету України в розмірі ставки податку, яка встанов-лена пунктом 151.1 статті 151, від частини тих доходів, що зали-

шилися після формування призового фонду. Міністерство фінансів України встановлює вимоги щодо по-рядку фінансового контролю за діяльністю з випуску та проведення лотерей, а також вимоги до статутного капіталу операторів, що не можуть бути меншими за ті, що висуваються Національним банком України до банків, які провадять діяльність на всій тери-

торії України; до одпав, які провадить доманнов порації, що здійснюються згідно з договорами купівлі-продажу, міни, поставки та іншими господарськими, цивільно-правовими договорами, які передбачають передачу прав власності на такі товари за плані передбачають передачу прав власності на такі товари за плані передбачають передачу прав власності на такі товари за таком опередачу правовими від отвомів її чалання за таком опередачу правовими від отвомів повіт від від отвомів повіт від отвомів повіт від отвомів повіт від від отвомів від отвомів повіт від отвомів повіт від від отвомів від отвомів від від отвомів від отвомів від від ту або компенсацію незалежно від строків її надання, а також операції з безоплатного надання товарів. Не вважаються продажем товарів операції з надання товарів у межах договорів комісії (консигнації), поруки, схову (відповідального зберігання), доручення, довірчого управління, оперативного лізингу (оренди), інших цивільно-правових договорів, які не передбачають передачі прав власності на такі товари; 14.1.203. продаж результатів робіт (послуг) — будь-які опера-

14.1.203. продаж результатів рооті (послуг) — оудьтик опера-ції господарського, цивільно-правового характеру з виконання робіт, надання послуг, надання права на користування або розпо-ряджання товарами, у тому числі нематеріальними активами та ін-шими об'єктами власності, що не є товарами, за умови компен-сації їх вартості, а також операції з безоплатного надання резуль-татів робіт (послуг) правам результатів робіт (послуг) включає татів робіт (послуг). Продаж результатів робіт (послуг) включає, зокрема, надання права на користування товарами за договорами оперативного лізингу (оренди), продажу, передачі права відповідно до авторських або ліцензійних договорів, а також інші способи передачі об'єктів авторського права, патентів, знаків для товарів і послуг, інших об'єктів права інтелектуальної, у тому числі промислової власності:

14.1.204. простий вексель, авальований банком, пір. який посвідчує безумовне грошове зобов'язання векселедавця або його наказ банку сплатити після настання строку платежу визначену суму векселедержателю.

Вексель засвідчує безумовне грошове зобов'язання векселедавця сплатити до Державного бюджету України відповідну суму коштів і є податковим зобов'язанням, визначеним векселедавцем самостійно і узгодженим з дня взяття на облік векселя контролюючим органом за місцезнаходженням векселедавця, а в разі, якщо законодавством передбачено відстрочення із сплати митних - з дня митного оформлення товарів у відповідний ре

жим; 14.1.205. прибудинкова територія— встановлена за проектом поділу території мікрорайону (кварталу) та проектом забудови земельна ділянка багатоквартирної несадибної житлової забудови, яка необхідна для розміщення та обслуговування житлового бу динку (будинків) і пов'язаних з ним (ними) господарських та тех

нічних будівель і споруд; 14.1.206. проценти— дохід, який сплачується (нараховується) позичальником на користь кредитора як плата за використання залучених на визначений або невизначений строк коштів або

До процентів включаються:

а) платіж за використання коштів або товарів (робіт, послуг), отриманих у кредит;

б) платіж за використання коштів, залучених у депозит;

в) платіж за придбання товарів у розстрочку; г) платіж за користування майном згідно з договорами фінансового лізингу (оренди) (без урахування частини лізингового платежу, що надається в рахунок компенсації частини вартості об'єк-

та фінансового лізингу):

ґ) винагорода (дохід) орендодавця як частина орендного плаза договором оренди житла з викупом, сплачена фізичною особою платнику податку, на користь якого відступлено право на отримання таких платежів.

Проценти нараховуються у вигляді відсотків на основну суму заборгованості чи вартості майна або у вигляді фіксованих сум. У разі якщо залучення коштів здійснюється шляхом продажу облігацій, казначейських зобов'язань чи ощадних (депозитних) сертифі катів, емітованих позичальником, або шляхом врахування вексе-лів та здійснення операцій з придбання цінних паперів із зворот ним викупом, сума процентів визначається шляхом нарахування іх на номінал такого цінного паперу, виплати фіксованої премії чи виграшу або шляхом визначення різниці між ціною розміщення (продажу) та ціною погашення (зворотного викупу) такого цінного

Платежі за іншими цивільно-правовими договорами незалеж у відсотках суми договору або іншої вартісної бази, не є процен-

тами;
14.1.207. пункт виміру — пункт, у якому відповідно до угоди про розподіл продукції проводиться вимір виробленої продукції та її розподіл на компенсаційну та прибуткову;
14.1,208. пункт обміну іноземної валюти для цілей розділу XII

цього Кодексу — структурна одиниця, яка відкривається банком (фінансовою установою), у тому числі на підставі агентських договорів з юридичними особами-резидентами, а також національним оператором поштового зв'язку, де здійснюються валютно-обмінні операції для фізичних осіб — резидентів і нерезидентів; 14.1.209. пункт приймання (відправлення) та призначення

тч. т. шо для відповідного вантажу визначається як прикордонний пункт, перевалювальний комплекс, пункт тимчасового зберігання вантажу, у тому числі підземне сховище природного газу, на території України до його переміщення за межі держави, пункт переробки вантажу на території України до переміщення вантажу

, мож, 14.1.210. пункт продажу палива — стаціонарна, малогабарит на і пересувна автозаправна станція, заправний пункт, який здійснює торгівлю (оптову та/або роздрібну) нафтопродуктами, скрапленим та стиснутим газом;

14.1.211. пункт продажу товарів для цілей розділу XII цього Ко-

магазин, інша торговельна точка, що розташовані в окремому приміщенні, будівлі або їх частині, і мають торговельний зал для покупців або використовують для торгівлі його частину;

кіоск, палатка, інша мала архітектурна форма, яка розташова-на в окремому приміщенні, але не має вбудованого торговельного залу для покупців:

автомагазин, розвозка, інший вид пересувної торговельної

лоток, прилавок, інший вид торговельної точки у відведеному для торговельної діяльності місці, крім лотків і прилавків, що на-даються в оренду суб'єктам господарювання— фізичним особам та розташовані в межах спеціалізованих підприємств сфери торринків усіх форм власності; стаціонарна, малогабаритна і пересувна автозаправна станція.

заправний пункт, який здійснює торгівлю нафтопродуктами, скрапленим та стиснутим газом;

скрапленим та стиснутим газом; фабрика-кухня, фабрика-кухня, фабрика-заготівельня, їдальня, ресторан, кафе, закусочна, бар, буфет, відкритий літній майданчик, кіоск, інший пункт ресторанного господарства; оптова база, склад-магазин, інші приміщення, що використовуються для здійснення оптової торгівлі за готівку, інші готівкові платіжні засоби та з використанням платіжних карток;

14.1.212. реалізація підакцизних товарів (продукції) — будь-які операції на митній території України, що передбачають відвантаження підакцизних товарів (продукції) згідно з договорами купівлі-продажу, міни, поставки та іншими господарськими, цивільно-правовими договорами з передачею прав власності або без такої, за плату (компенсацію) або без такої, незалежно від строків її надання, а також безоплатного відвантаження товарів, у тому

числі з давальницької сировини:

ол з даваличноког окровити, 14.1.213. резиденти — це: a) юридичні особи та їх відокремлені особи, які утворені та провадять свою діяльність відповідно до законодавства України з місцезнаходженням як на її території, так і за її межами; б) дипломатичні представництва, консульські установи та інші

офіційні представництва України за кордоном, які мають дипло-матичні привілеї та імунітет;

в) фізична особа — резидент — фізична особа, яка має місце проживання в Україні. — фізична особа, яка має місце проживання в Україні. У разі якщо фізична особа має місце проживання також в іно-

земній державі, вона вважається резидентом, якщо така особа має місце постійного проживання в Україні; якщо особа має місце постійного проживання також в іноземній державі, вона вважа ється резидентом, якщо має більш тісні особисті чи економічні зв'язки (центр життєвих інтересів) в Україні. У разі якщо державу, в якій фізична особа має центр життєвих інтересів, не можна визначити, або якщо фізична особа не має місця постійного проживання у жодній з держав, вона вважається резидентом, якщо перебуває в Україні не менше 183 днів (включаючи день приїзду та від'їзду) протягом періоду або періодів податкового року.

Достатньою (але не виключною) умовою визначення місця знаходження центру життєвих інтересів фізичної особи є місце постійного проживання членів її сім'ї або її реєстрації як суб'єкта підприємницької діяльності.

Якцо неможливо визначити резидентський статус фізичної особи, використовуючи попередні положення цього підпункту, фізична особа вважається резидентом, якщо вона є громадянином

Якщо всупереч закону фізична особа— громадянин України має також громадянство іншої країни, то з метою оподаткування цим податком така особа вважається громадянином України, який не має права на залік податків, сплачених за кордоном, передбаченого цим Кодексом або нормами міжнародних угод України. Якщо фізична особа є особою без громадянства і на неї не по-

ширюються положення абзаців першого— четвертого цього під-пункту, то її статус визначається згідно з нормами міжнародного

Достатньою підставою для визначення особи резидентом є самостійне визначення нею основного місця проживання на тери-

самостине визначения ней основного місця проживання на території України у порядку, встановленому цим Кодексом, або її ресстрація як самозайнятої особи.
У разі якщо у розаділі IV цього Кодексу використовується термін «резидент» у відповідних відмінках, під цим терміном розуміється «фізична особа — резидент»;

14.1.214. рентна плата, оподаткування, платник рентної плати для цілей розділу X цього Кодексу— рентна плата за нафту, природний газ і газовий конденсат, що видобуваються в Україні, опо-

даткування рентною платою за нафту, природний газ і газовий конденсат, що видобуваються в Україні, платник рентної плати за нафту, природний газ і газовий конденсат, що видобуваються в

Украіні; 14.1.215. рентна плата для цілей розділу IX цього Кодексу

рентна плата за транзитне транспортування трубопроводами природного газу територією України, рентна плата за транспортування нафти магістральними нафтопроводами територією України, рентна плата за транспортування нафтопродуктів магістральними нафтопродуктопроводами територією України, рентна плата за транзитне транспортування трубопроводами аміаку територією

14.1.216. рециркулюючий газ — природний газ, який повернуто (закачано) в один або декілька нафтогазоносних покладів та кого родовища (свердловини) для підтримання в них необхідних пластового тиску або пластової енергії відповідно до затверджених в установленому законодавством порядку центральним органом виконавчої влади в галузі нафтогазовидобування проекту промислової або дослідно-промислової розробки родовища (покладу), а також до комплексного проекту його облаштування.

Джерелом походження рециркулюючого газу може бути природний газ: видобутий надрокористувачем із наданої йому в користування ділянки нафтогазоносних надр, для якої відповідним проектом передбачено повернення такого газу в надра; видобутий на іншій, ніж зазначена вище, ділянці надр, що контролюєть ся надрокористувачем та переданий (із внесенням відповідної рентної плати) ним для використання на такому родовищі; придбаний надрокористувачем у третіх осіб для використання на тако-

му родовищі; 14.1.217. рентна плата за транспортування нафти і нафтопро дуктів магістральними нафтопроводами та нафтопродуктопроводами, транзитне транспортування трубопроводами природного газу та аміаку територією України — загальнодержавний обов'язковий платіж, який сплачується за надані послуги з транспорту ання (переміщення) вантажу територією України об'єктами тру-

бопровідного транспорту; 14.1.218. ринок товарів (робіт, послуг) — сфера обігу товарів (робіт, послуг), що визначається виходячи з можливості покупця (продавця) без значних додаткових витрат придбати (реалізуватовар (роботи, послуги) на найближчій для покупця (продав-

14.1.219, ринкова ціна — ціна, за якою товари (роботи, послу ги) передаються іншому власнику за умови, що продавець бажає передати такі товари (роботи, послуги), а покупець бажає їх отримати на добровільній основі, обидві сторони є взаємно незалежними юридично та фактично, володіють достатньою інформати послуги достатньою інформати послуги (роботи послуги).

лежними юридично та фактично, володіють достатньою інформацією про такі товари (роботи, послуги), а також ціни, які склалися на ринку ідентичних (а за їх відсутності — однорідних) товарів (робіт, послуг) у порівняних економічних (комерційних) умовах; 14.1.220. рік виготовлення транспортного засобу — календарна дата виготовлення транспортного засобу (день, місяць, рік); для транспортних засобів, календарну дату виготовлення яких визначити неможливо, — 1 січня року виготовлення, зазначеного в реєстраційних документах; 14.1.221. ризик — ймовірність недекларування (неповного декларування) платником податків податкових зобов'язань, невиконання платником податків іншого законодавства, контроль за

ларування) платником податків податкових зооов'язань, невико-нання платником податків іншого законодавства, контроль за яким покладено на органи державної податкової служби; 14.1.222. роботодавець — юридична особа (її філія, відділен-ня, інший відокремлений підрозділ чи її представництво) або са-мозайнята особа, яка використовує найману працю фізичних осіб на підставі укладених трудових договорів (контрактів) та несе обов'язки із сплати їм заробітної плати, а також нарахування, ут-римання та сплати податку на доходи фізичних осіб до бюджету, нарахувань на фонд оплати праці. інші обов'язки. передбачені занарахувань на фонд оплати праці, інші обов'язки, передбачені за

Для цілей розділу IV цього Кодексу до роботодавця прирівню ються юридична особа (її філія, відділення, інший відокремлений підрозділ чи її представництво), постійне представництво нерезидента або самозайнята особа, які нараховують (виплачують) дохід за виконання роботи та/або надання послуги згідно із цивільно-правовим договором у разі, якщо буде встановлено, що відносини за таким договором фактично є трудовими;

14.1.223. розміщення відходів — зберігання (тимчасове розміщення до утилізації чи видалення) та захоронення відходів у спеціально відведених для цього місцях чи об'єктах (місцях розміщення відходів, сховищах, полігонах, комплексах, спорудах, ді-лянках надр тощо), на використання яких отримано дозвіл спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері поводження з відходами; 14.1.224. розпорядник акцизного складу— суб'єкт господарю-

вання, який одержав ліцензію на право виробництва спирту етилового, алкогольних напоїв, зареєстрований платником акцизно

го податку; 14.1.225. роялті — будь-який платіж, отриманий як винагорода за користування або за надання права на користування будь-яким авторським та суміжним правом на літературні твори, твори мис-тецтва або науки, включаючи комп'ютерні програми, інші записи на носіях інформації, відео- або аудіокасети, кінематографічні фільми або плівки для радіо- чи телевізійного мовлення, будьяким патентом, зареєстрованим знаком на товари і послуги чи торгівельною маркою, дизайном, секретним кресленням, модел-лю, формулою, процесом, правом на інформацію щодо промислового, комерційного або наукового досвіду (ноу-хау)

Не вважаються роялті платежі за отримання об'єктів власнос-ті, визначених у частині перш<u>і</u>й цього пункту, у володіння або розпорядження чи власність особи або, якщо умови користування такими об'єктами власності надають право користувачу продати або здійснити відчуження в інший спосіб такого об'єкта власності або оприлюднити (розголосити) секретні креслення, моделі, формули, процеси, права на інформацію щодо промислового, комерційного або наукового досвіду (ноу-хау), за винятком випад-ків, коли таке оприлюднення (розголошення) є обов'язковим згід-но із законодавством України; 14.1.226. самозайнята особа— платник податку, який є фізич-

ною особою — підприємцем або провадить незалежну професійну діяльність за умови, що така особа не є працівником в межах

ну діяльність за умови, що така особа не є працівником в межах такої підприємницької чи незалежної професійної діяльності. Незалежна професійна діяльність — участь фізичної особи у науковій, літературній, артистичній, художній, освітній або викладацькій діяльності, діяльність лікарів, приватних нотаріусів, адвокатів, аудиторів, бухгалтерів, оцінщиків, інженерів чи архітекторів, особи, зайнятої релігійною (місіонерською) діяльністю, іншою по-дібною діяльністю за умови, що така особа не є працівником або фізичною особою— підприємцем та використовує найману працю не більш як чотирьох фізичних осіб; 14.1.227. середньооблікова кількість працівників для цілей

розділу III цього Кодексу — кількість працівників у юридичних осіб визначена за методикою, затвердженою центральним органом виконавчої влади в галузі статистики, з урахуванням усіх найманих працівників і осіб, що працюють за цивільно-правовими договорами та за сумісництвом більш як один календарний місяць, а також найманих працівників представництв, філій, відділень та нами відокремлених підрозділів в еквіваленті повної зайнятості, крім найманих працівників, які перебувають у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами та у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею передбаченого законодавством віку; 14.1.228. собівартість реалізованих товарів, виконаних робіт,

наданих послуг для цілей розділу III цього Кодексу— витрати, що прямо пов'язані з виробництвом та/або придбанням реалізованих протягом звітного податкового періоду товарів, виконаних робіт, наданих послуг, які визначаються відповідно до положень (стандартів) бухгалтерського обліку, що застосовуються в частині, яка

не суперечить положенням цього розділу; 14.1.229. спеціально відведені автостоянки— площа території (землі), що належить на правах власності територіальній громаді або державі, яка визначається органами місцевого самоврядування із встановленням правил щодо відповідальності за збереження транспортного засобу.

До спеціально відведених автостоянок можуть належати кому нальні гаражі, стоянки, паркінги (будівлі, споруди, їх частини), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету з метою здійснення організації паркування транспортних засобів.

Не належать до спеціально відведених автостоянок гаражі, ав-

тостоянки, власники або користувачі яких є платниками земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності, а також земельні ділянки, що належать до прибудинкових територій;
14.1.230. стаціонарне джерело забруднення

цех, агрегат, установка або інший нерухомий об'єкт, що зберігає свої просторові координати протягом певного часу і здійснює викиди забруднюючих речовин в атмосферу та/або скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти; 14.1.231. розумна економічна причина (ділова мета) — причи-

на яка може бути наявна лише за умови шо платник полатків має намір одержати економічний ефект у результаті господарської ді-

яльності; 14.1.232. сертифікат фонду операцій з нерухомістю— цінний папір, що засвідчує право його власника на отримання доходу від інвестування в операції з нерухомістю відповідно до закону; 14.1.233. сільськогосподарські угіддя— рілля, багаторічні на-садження, сіножаті, пасовища та перелоги;

14.1.234. сільськогосподарська продукція (сільськогосподарські товари) для цілей глави 2 розділу XIV цього Кодексу — продукція/товари, що підпадають під визначення груп 1-24 УКТ ЗЕД, якщо при цьому такі товари (продукція) вирощуються, відгодовуються, виловлюються, збираються, виготовляються, виробляють ся, переробляються безпосередньо виробником цих товарів (продукції), а також продукти обробки та переробки цих товарів (продукції), а також продукти обробки та переробки цих товарів (продукції), а також продукти обробки та переробки цих товарів (продукції), а також продукти обробки та переробки цих товарів (продукції), а також продукти обробки та переробки цих товарів (продукції), а також продукти обробки також продукції, а також продукти обробки також продукції, а дукції), якщо вони були придбані або вироблені на власних або орендованих потужностях (площах) для продажу, переробки або внутрішньогосподарського споживання:

14.1.235. сільського споживання, 14.1.235. сільськогосподарський товаровиробник для цілей глави 2 розділу XIV цього Кодексу — юридична особа незалежно від організаційно-правової форми, яка займається виробництвом сільськогосподарської продукції та/або розведенням, вирощуванням та виловом риби у внутрішніх водоймах (озерах, ставках та водосховищах) та її переробкою на власних чи орендованих потужностях, у тому числі власновиробленої сировини на даваль-

ницьких умовах, та здійснює операції з її постачання; 14.1.236. смуга відведення залізниць— землі, надані під залізничне полотно та його облаштування;

14.1.237. спирт етиловий — всі види спирту етилового, біоета-нол, які зазначені у товарних позиціях 2207 та 2208 згідно з УКТ

ЗЕД; 14.1.238. споруди — земельні поліпшення, що не належать до будівель і призначені для виконання спеціальних технічних фун-

., 14.1.239. виключено:

14.1.240. ставка податку для цілей розділу XIII цього Кодексу — законодавчо визначений річний розмір плати за одиницю площі оподатковуваної земельної ділянки;

14.1.241. суб'єкт владних повноважень — у значенні, визначеному Кодексом адміністративного судочинства України;

14.1.242. супутні послуги — послуги, вартість яких включається відповідно до норм законодавства України з питань митної справи до митної вартості товарів, що експортуються з митної триторії України або імпортуються на митну території України; 14.1.243. тариф для цілей розділу ІХ — вартість транспорту-

вання облікової одиниці вантажу магістральними трубопроводами України (без податку на додану вартість), що встановлюється: на транспортування для споживачів України— центральним

органом виконавчої влади, уповноваженим Кабінетом Міністрів для транзиту територією України — на підставі договорів;

14.1.244. товари — матеріальні та нематеріальні активи, у то-му числі земельні ділянки, земельні частки (паї), а також цінні папери та деривативи, що використовуються у будь-яких операціях, крім операцій з їх випуску (емісії) та погашення.

крім операцій з їх випуску (емісії) та погашення. В цілях оподаткування операцій з переміщення майна та енергії через митний кордон України термін «товари» вживається у значенні, визначеному Митним кодексом України; 14.1.245. товарний кредит — товари (роботи, послуги), що передаються резидентом або нерезидентом у власність юридичних чи фізичних осіб на умовах договору, що передбачає відстрочення остаточних розрахунків на визначений строк та під процент. Товарний кредит передбачає передачу права власності на товари (роботи, послуги), посупсиві (замовимові) у момент підписачна (роботи, послуги) покупцеві (замовникові) у момент підписання договору або в момент фізичного отримання товарів (робіт, послуг) таким покупцем (замовником), незалежно від часу погашензаборгованості; 14.1.246. торговельна діяльність для цілей розділу XII цього

Кодексу — роздрібна та оптова торгівля, діяльність у торговельно-виробничій (ресторанне господарство) сфері за готівку, інші

готівкові платіжні засоби та з використанням платіжних карток; 14.1.247. торгівля валютними цінностями— операції, пов'яза-ні з переходом права власності на національну валюту України, іноземну валюту, платіжні документи та інші цінні папери, вираже ні у національній валюті України, в іноземній валюті або банків ських металах, банківські метали;

14.1.248. торгівля іноземною валютою — валютні операції пов'язані з переходом права власності на валютні цінності, за винятком операцій, що здійснюються між резидентами за умови, що такими валютними цінностями є національна валюта України, цінні папери та чеки, виражені у національній валюті України;

14.1.249. торгівля у розстрочку — господарська операція, яка передбачає продаж резидентом або нерезидентом товарів фізичним чи юридичним особам на умовах розстрочення кінцевого розрахунку, на визначений строк та під процент. Торгівля у розстрочку передбачає передачу товарів у розпо-

рядження покупця в момент здійснення першого внеску (завдат-ку) з передачею права власності на такі товари після кінцевого розрахунку.

Правила торгівлі у розстрочку фізичним особам установлюються Кабінетом Міністрів України;

14.1.250. торговий патент для цілей розділу XII цього Кодексу державне свідоцтво з обмеженим строком дії на провадження певного виду підприємницької діяльності та користування яким передбачає своєчасне внесення до бюджету відповідного збору; 14.1.251. транспортні засоби, що використовувалися, — тран-

спортні засоби, на які уповноваженими державними органами, в тому числі іноземними, видані реєстраційні документи, що дають право експлуатувати такі транспортні засоби; 14.1.252. тютюнові вироби— сигарети з фільтром або без фільтру, цигарки, сигари, сигарили, а також люльковий, нюхаль-

ний, смоктальний, жувальний тютюн, махорка та інші вироби з тютюну чи його замінників для куріння, нюхання, смоктання чи жування:

14.1.253. умовне звільнення від оподаткування митними пла-тежами — звільнення від сплати митних платежів, застосування якого передбачає дотримання певних умов та обмежень під час використання товарів і транспортних засобів комерційного приз-

начення, розпорядження ними після їх випуску; 14.1.254. умовне звільнення від оподаткування податком на додану вартість у разі ввезення товарів на митну територію Укра-їни — звільнення від сплати нарахованого податкового зобов'я-зання у разі розміщення товарів у митних режимах, що передбачають звільнення від оподаткування за умови дотримання вимог митного режиму; 14.1.255. відступлення права вимоги— операція з переуступ-

ки кредитором прав вимоги боргу третьої особи новому кредитору з попередньою або наступною компенсацією вартості такого боргу кредитору або без такої компенсації; 14.1.256. фіксований сільськогосподарський податок для цілей глави 2 розділу XIV цього Кодексу — податок, який справля-

ється з одиниці земельної площі у відсотках її нормативної грошової оцінки та сплата якого замінює сплату окремих податків і

зборів; 14.1.257. фінансова допомога— фінансова допомога, надана на безповоротній або поворотній основі.

Безповоротна фінансова допомога— це: сума коштів, передана платнику податків згідно з договорами дарування, іншими подібними договорами або без укладення та-

ких договорів: . договорів; сума безнадійної заборгованості, відшкодована кредитору позичальником після списання такої безнадійної заборгованос сума заборгованості одного платника податків перед іншим

платником податків, що не стягнута після закінчення строку позовної давності: основна сума кредиту або депозиту, що надані платнику податків без встановлення строків повернення такої основної суми. за винятком кредитів, наданих під безстрокові облігації, та депо-зитів до запитання у банківських установах, а також сума процен-

тів, нарахованих на таку основну суму, але не сплачених (списасума процентів, умовно нарахованих на суму поворотної фісума процентів, умовно нарахованих на суму поворотної фі-нансової допомоги, що залишається неповерненою на кінець звітного періоду, у розмірі облікової ставки Національного банку України, розрахованої за кожний день фактичного використання такої поворотної фінансової допомоги.

Поворотна фінансова допомога — сума коштів, що надійшла платнику податків у користування за договором, який не передбачає нарахування процентів або надання інших видів компенсацій у вигляді плати за користування такими коштами, та є обов язковою до повернення;

14.1.258. фінансовий кредит — кошти, що надаються банкомрезидентом або нерезидентом, що кваліфікується як банківська установа згідно із законодавством країни перебування нерезидента, або резидентами і нерезидентами, які мають згідно з від-повідним законодавством статус небанківських фінансових установ, а також іноземною державою або його офіційними агентствами, міжнародними фінансовими організаціями та іншими кредиторами— нерезидентами юридичній чи фізичній особі на

визначений строк для цільового використання та під процент; 14.1.259. фонд банківського управління— кошти учасників фондів банківського управління та інші активи, що перебувають у

довірчому управлінні уповноваженого банку відповідно до закону; 14.1.260. фрахт — винагорода (компенсація), що сплачується

за договорами перевезення, найму або піднайму судна або транспортного засобу (їх частин) для:

перевезення вантажів та пасажирів морськими або повітряни-

перевезення вантажів залізничним або автомобільним тран-

спортом; 14.1.261. цільове призначення земельної ділянки тання земельної ділянки за призначенням, визначеним на підставі документації із землеустрою у встановленому законодавством

14.1.262. частка сільськогосподарського товаровиробництва для цілей глави 2 розділу XIV цього Кодексу— питома вага доходля цілей глави 2 розділу XIV цього Кодексу — питома вага доходу сільськогосподарського товаровиробника, отриманого від реалізації сільськогосподарської продукції власного виробництва та продуктів її переробки, у загальній сумі його доходу, що враховується під час визначення права такого товаровиробника на реєстрацію як платника податку; 14.1.263. членами сім'ї фізичної особи першого ступеня споріднення вважаються її батьки, чоловік або дружина, діти, у тому числі усиновлені. Інші члени сім'ї фізичної особи вважаються такими, що мають другий ступінь споріднення; 14.1.264. хронометраж — процес спостереження за веденням господарської діяльності платника податків, який здійснюється під час проведення фактичних перевірок та застосовується органами державної податкової служби з метою встановлення реальних показників щодо діяльності платника податків, яка здійсню-

них показників щодо діяльності платника податків, яка здійсню-ється на відповідному місці її провадження;

14.1.265. штрафна санкція (фінансова санкція, штраф) — плата у вигляді фіксованої суми та/або відсотків, що справляється з платника податків у зв'язку з порушенням ним вимог податкового законодавства та іншого законодавства, контроль за дотриманням яких покладено на контролюючі органи, а також штрафні санкції за порушення у сфері зовнішньоекономічної діяльності; 14.1.266. касовий метод для цілей оподаткування згідно з роз

ділом V цього Кодексу — метод податкового обліку, за яким дата виникнення податкових зобов'язань визначається як дата зараху-вання (отримання) коштів на банківський рахунок (у касу) платника податку або дата отримання інших видів компенсацій вартості поставлених (або тих, що підлягають поставці) ним товарів (послуг), а дата виникнення права на податковий кредит визначаєть ся як дата списання коштів з банківського рахунку (видачі з каси) платника податку або дата надання інших видів компенсацій вартості поставлених (або тих, що підлягають поставці) йому товарів

(послуг); 14.1.267. позика — грошові кошти, що надаються резидента. ми, які є фінансовими установами, або нерезидентами, крім не-резидентів, які мають офшорний статус, позичальнику на визначений строк із зобов'язанням їх повернення та сплатою процен-

нии строк із зооов язаплямі к поворложні і в за користування сумою позики; 14.1.268. пасивні доходи— доходи, отримані у вигляді процен-, дивідендів, страхових виплат і відшкодувань, а також роялті.

Стаття 15. Платники податків

15.1. Платниками податків визнаються фізичні особи (резиденти і нерезиденти України), юридичні особи (резиденти і нерезиденти України), коридичні особи (резиденти і нерезиденти України) та їх відокремлені підрозділи, які мають, одержують (передають) об'єкти оподаткування або провадять діяльність (операції), що є об'єктом оподаткування згідно з цим Кодекти сом або податковими законами, і на яких покладено обов'язок із сплати податків та зборів згідно з цим Кодексом. 15.2. Кожний з платників податків може бути платником подат-

ку за одним або кількома податками та зборами.

Стаття 16. Обов'язки платника податків

16.1. Платник податків зобов'язаний:

16.1.1. стати на облік у контролюючих органах в порядку, встановленому законодавством України;

16.1.2. вести в установленому порядку облік доходів і витрат, складати звітність, що стосується обчислення і сплати податків та

зборів; 16.1.3. подавати до контролюючих органів у порядку, встановленому податковим та митним законодавством, декларації, звітність та інші документи, пов'язані з обчисленням і сплатою подат-

ків та зборів; 16.1.4. сплачувати податки та збори в строки та у розмірах.

встановлених цим Кодексом та законами з питань митної справи; 16.1.5. подавати на належним чином оформлену письмову вимогу контролюючих органів (у випадках, визначених законодав-ством) документи з обліку доходів, витрат та інших показників, пов'язаних із визначенням об'єктів оподаткування (податкових зобов язань), первинні документи, регістри бухгалтерського облі-ку, фінансову звітність, інші документи, пов'язані з обчисленням та сплатою податків та зборів. У письмовій вимозі обов'язково зазначаються конкретний перелік документів, які повинен надати платник податків, та підстави для їх надання;

16.1.6. подавати контролюючим органам інформацію, відомості про суми коштів, не сплачених до бюджету в зв'язку з отриманням податкових пільг (суми отриманих пільг) та напрями їх використання (щодо умовних податкових пільг — пільг, що надаються за умови використання коштів, вивільнених у суб'єкта господарювання внаслідок надання пільги, у визначеному державою поряд-

. 16.1.7. подавати контролюючим органам інформацію в поряду строки та в обсягах, встановлених податковим законодав-

 16.1.8. виконувати законні вимоги контролюючих органів щодо усунення виявлених порушень законів з питань оподаткування та митної справи і підписувати акти (довідки) про проведення пере-

16.1.9. не перешкоджати законній діяльності посадової особи

контролюючого органу під час виконання нею службових обов'яз-ків та виконувати законні вимоги такої посадової особи; 16.1.10. повідомляти контролюючим органам за місцем обліку такого платника про його ліквідацію або реорганізацію протягом трьох робочих днів з дня прийняття відповідного рішення (крім випадків, коли обов'язок здійснювати таке повідомлення покла-дено законом на орган державної реєстрації); 16.1.11. повідомляти контролюючі органи про зміну місцезна-

ходження юридичної особи та зміну місця проживання фізичної особи— підприємця; 16.1.12. забезпечувати збереження документів, пов'язаних з

виконанням податкового обов'язку, протягом строків, установле них цим Кодексом;

16.1.13. допускати посадових осіб контролюючого органу під час проведення ними перевірок до обстеження приміщень, територій (крім житла громадян), що використовуються для одержання доходів чи пов'язані з утриманням об'єктів оподаткування, а також для проведення перевірок з питань обчислення і сплати податків та зборів у випадках, встановлених цим Кодексом. Стаття 17. Права платника податків

17.1. Платник податків має право: 17.1.1. Гразаник податків має право: 17.1.1. безоплатно отримувати в органах державної податкової служби та в органах митної служби, у тому числі і через мережу Інтернет, інформацію про податки та збори і нормативноправові акти, що їх регулюють, порядок обліку та сплати податків та зборів, права та обов'язки платників податків, повноваження контролюючих органів та їх посадових осіб щодо здійснення по-

даткового контролю; 17.1.2. представляти свої інтереси в контролюючих органах самостійно, через податкового агента або уповноваженого представника:

17.1.3. обирати самостійно, якщо інше не встановлено цим Кодексом, метод ведення обліку доходів і витрат;

17.1.4. користуватися податковими пільгами за наявності під-став у порядку, встановленому цим Кодексом; 17.1.5. одержувати відстрочення, розстрочення сплати подат-

ків або податковий кредит в порядку і на умовах, встановлених 17.1.6. бути присутнім під час проведення перевірок, ознайом-

люватися та отримувати акти (довідки) перевірок, проведених контролюючими органами, перед підписанням актів (довідок) про проведення перевірки, у разі наявності зауважень щодо змісту (тексту) складених актів (довідок) підписувати їх із застереженням та подавати контролюючому органу письмові заперечення в

ням та подавати контролюючому органу письмові заперечення в порядку, встановленому цим Кодексом; 17.1.7. оскаржувати в порядку, встановленому цим Кодексом, рішення, дії (бездіяльність) контролюючих органів (посадових осіб), надані контролюючими органами роз'яснення; 17.1.8. вимагати від контролюючих органів проведення пере-

вірки відомостей та фактів, що можуть свідчити на користь платника податків;

17.1.9. на нерозголошення контролюючим органом (посадовими особами) відомостей про такого платника без його письмової згоди та відомостей, що становлять конфіденційну інформацію, державну, комерційну чи банківську таємницю та стали відомі під час виконання посадовими особами службових обов'язків, крім

випадків, коли це прямо передбачено законами; 17.1.10. на залік чи повернення надміру сплачених, а також

надміру стягнутих сум податків та зборів, пені, штрафів у порядку, встановленому цим Кодексом;

17.1.11. на повне відшкодування збитків (шкоди), заподіяних законними діями (бездіяльністю) контролюючих органів (їх по-

садових осіб), у встановленому законом порядку; 17.1.12. за методикою, затвердженою Міністерством фінансів України, вести облік тимчасових та постійних податкових різниць, та використовувати дані такого обліку для складання декларації з податку на прибуток. 17.2. Платник податку має також інші права, передбачені зако-

18.1. Податковим агентом визнається особа, на яку цим Ко дексом покладається обов'язок з обчислення, утримання з доходів, що нараховуються (виплачуються, надаються) платнику, та перерахування податків до відповідного бюджету від імені та за рахунок коштів платника податків.

18.2. Податкові агенти прирівнюються до платників податку і

мають права та виконують обов'язки, встановлені цим Кодексом для платників податків.

Стаття 19. Представники платника податків

19.1. Платник податків веде справи, пов'язані зі сплатою податків, особисто або через свого представника. Особиста участь платника податків в податкових відносинах не позбавляє його права мати свого представника, як і участь податкового представника не позбавляє платника податків права на особисту

участь у таких відносинах. 19.2. Представниками платника податків визнаються особи які можуть здійснювати представництво його законних інтересів та ведення справ, пов'язаних із сплатою податків, на підстав кону або довіреності. Довіреність, видана платником податків фізичною особою на представництво його інтересів та ведення справ, пов'язаних із сплатою податків, має бути засвідчена відповідно до чинного законодавства.

19.3. Представник платника податків користується правами встановленими цим Кодексом для платників податків.

Стаття 20. Права органів державної податкової служби 20.1. Органи державної податкової служби мають право: 20.1.1. запрошувати платників податків або їх представників

для перевірки правильності нарахування та своєчасності сплати податків та зборів, дотримання вимог іншого законодавства, здійснення контролю за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби. Письмові повідомлення про такі запрошення надсилаються в порядку, встановленому статтею 42 цього Кодексу, не пізніше ніж за 10 календарних днів до дня запрошення рекомендованими листами, в яких зазначаються підстани дополномня протину податкі в податкі в податкі запрошення рекомендованими листами, в яких зазначаються підстани дополномня податкі в ви запрошення, дата і час, на які запрошується платник податків (представник платника податків); 20.1.2. під час проведення виїзних перевірок отримувати у

платників податків (представників платників податків) копії доку платилкы податкы (представликы платилкы податкы) копп доку-ментів (засвідчені підписом платника податків або його посадо-вою особою та скріплені печаткою (за наявності)), що свідчать про порушення вимог податкового законодавства або іншого запро порушення вимог податкового законодавства аоо іншого за-конодавства, контроль за дотриманням якого покладено на орга-ни державної податкової служби; перевіряти під час проведення перевірок у платників податків — фізичних осіб, а також у посадо-вих осіб та інших працівників платників податків — юридичних осіб

вих осіб та інших працівників платників податків — юридичних осіб документи, що посвідчують особу; 20.1.3. одержувати безоплатно від платників податків, а також від установ Національного банку України, комерційних банків та інших фінансових установ довідки, у порядку встановленому Законом України «Про банки і банківську діяльність» та цим Кодексом, довідки та/або копії документів про наявність банківських рахунків, а на підставі рішення суду — інформацію про обсяг та обіг коштів на рахунках, у тому числі про ненадходження у встановлені терміни валютної виручки від суб'єктів підприємницької діяльності: діяльності; 20.1.4. проводити перевірки платників податків (крім Націо-

нального банку України) в порядку, встановленому цим Кодексом; 20.1.5. вимагати від платників податків, що перевіряються в ході перевірок, проведення інвентаризації основних фондів, товарно-матеріальних цінностей, коштів, у тому числі зняття залишків товарно-матеріальних цінностей, готівки.

У разі відмови платника податків (його посадових осіб або осіб, які здійснюють готівкові розрахунки та/або проводять діяльність, що підлягає ліцензуванню та/або патентуванню) від проведення інвентаризації основних фондів, товарно-матеріальних цін-ностей, коштів (зняття залишків товарно-матеріальних цінностей, готівки), передбаченої абзацом першим цього пункту, або ненаких документів) застосовуються заходи, передбачені статтею 94 цього Кодексу:

цього Кодексу; 20.1.6. для здійснення функцій, визначених податковим зако-нодавством, отримувати безоплатно від платників податків, у тому числі благодійних та інших неприбуткових організацій, у по-рядку, визначеному цим Кодексом, інформацію, довідки, копії документів (засвідчені підписом платника податків або його посадовою особою та скріплені печаткою (за наявності) про фінансовогосподарську діяльність, отримувані доходи, видатки платників податків та іншу інформацію, пов'язану з обчисленням та сплатою податків, дотриманням вимог іншого законодавства, здійснення контролю за яким покладено на органи державної податкової служби, а також фінансову та статистичну звітність, в порядку та на підставах, визначених цим Кодексом;

20.1.7. під час проведення перевірок вимагати виготовлення і надання копій первинних документів (засвідчені підписом платника податків або його посадовою особою та скріплені печаткою), які свідчать про порушення податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби, та отримувати їх у платників податків у поряд

ку, встановленому цим Кодексом; 20.1.8. під час проведення перевірок вивчати та перевіряти первинні документи, які використовуються в бухгалтерському та податковому обліку, інші регістри, фінансову, статистичну звітність, пов'язані з обчисленням і сплатою податків та зборів, виконанням вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби;

20.1.9. проводити контрольні розрахункові операції до початку перевірки платника податків щодо дотримання ним порядку проведення готівкових розрахунків та застосування реєстраторів розрахункових операції. Товари, які було отримано службовими (посадовими) особами органів державної податкової служби під час проведення контрольної розрахункової операції, підлягають поверненню платнику податків у непошкодженому вигляді. У разі неможливості повернення такого товару відшкодування витрат здійснюється відповідно до законодавства з питань захисту прав спочиваніє: 20.1.9. проводити контрольні розрахункові операції до початку споживачів; 20.1.10. під час проведення перевірок вимагати від посадови:

або службових осіб платника податків надання повноважних осіб для спільного з представниками органів державної податкової служби зняття показань внутрішніх та зовнішніх лічильників, якими обладнані технічні пристрої, що використовуються у процесі провадження ним діяльності, що перевіряється;

20.1.11. доступу під час проведення перевірок до територій, приміщень (крім житла громадян) та іншого майна, що використовується для провадження господарської діяльності, та/або є об'єктами оподаткування тосподарської діяльності, тауаоо є об'єктами оподаткування або використовується для отримання доходів (прибутку) чи пов'язані з іншими об'єктами оподаткуван-ня та/або можуть бути джерелом погашення податкового боргу; 20.1.12. у випадках, встановлених законом, звертатися до су-ду щодо припинення юридичної особи та підприємницької діяль-

ності фізичної особи — підприємця про визнання недійсними установчих (засновницьких) документів суб'єктів господарювання; 20.1.13. виключено;

20.1.14. виключено:

20.1.15. звертатися до суду щодо зупинення видаткових опе-

рацій платника податків на рахунках такого платника податків у банках та інших фінансових установах (крім операцій з видачі заробітної плати та сплати податків, зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а також визначених контролюючим органом грошових зобов'язань платника податків) за наявності хоча б однієї з таких підстав:

20.1.15.1. виключено; 20.1.15.2. недопущення посадових осіб органів державної по-

даткової служби до обстеження територій та приміщень, визначених у підпункті 20.1.11 цієї статті;
20.1.16. звертатися до суду, у разі якщо платник податків перешкоджає виконанню податковим керуючим повноважень, визначених цим Кодексом, щодо зупинення видаткових операцій на рахунках платника полатків шляхом наклалення арешту на кошти та інші цінності такого платника податків, що знаходяться в банку, та зобов'язання такого платника податків виконати законні вимоги податкового керуючого, передбачені цим Кодексом;

20.1.17. звертатися до суду щодо накладення арешту на кошти та інші цінності такого платника податків, що знаходяться в банку, у разі, якщо у платника податків, який має податковий борг, відсутнє майно та/або його балансова вартість менша суми

податкового боргу, та/або таке майно не може бути джерелом погашення податкового боргу;

20.1.18. звертатися до суду щодо стягнення коштів платника податків, який має податковий борг, з рахунків у банках, обслуговуючих такого платника, на суму податкового боргу або його час-

тини; 20.1.19. звертатися до суду щодо стягнення з дебіторів плат ника податків, що має податковий борг, сум дебіторської забор-гованості, строк погашення якої настав та право вимоги якої пе-реведено на органи державної податкової служби, у рахунок по-

гашення податкового боргу такого платника податків;

20.1.21. складати стосовно платників податків — фізичних осіб та посадових осіб платників податків — юридичних осіб протоколи про адміністративні правопорушення в порядку, визначеному

законом; 20.1.22. виносити постанови у справах про адміністративні правопорушення у випадках, передбачених законом; 20.1.23. у випадках виявлення порушення вимог податкового та іншого законодавства України, контроль за дотриманням яких реговором на правтирам податкового за устраненням податків правтирам податків правтирам податків по покладено на контролюючі органи, надсилати платникам податків письмові запити щодо надання засвідчених належним чином копій документів; 20.1.24. вимагати від платників податків, діяльність яких пере-

віряється, припинення дій, які перешкоджають здійсненню законних повноважень службовими (посадовими) особами органів державної податкової служби, усунення виявлених порушень податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби та контролю-вати виконання законних вимог службових (посадових) осіб орга-нів державної податкової службових справах засобами зв'язку, які належать платникам податків, з їх дозволу або дозволу поса-

дових осіб таких платників:

20.1.26. залучати, у разі необхідності, фахівців, експертів та перекладачів;

20.1.27. визначати у визначених цим Кодексом випадках суми

20.1.27. визначати у визначених цим кодексом випадках суми податкових та грошових зобов'язань платників податків; 20.1.28. застосовувати до платників податків фінансові (штрафні) санкції, стягувати до бюджетів та державних цільових фондів суми грошових зобов'язань та/або податкового боргу у випадках, порядку та розмірі, встановлених цим Кодексом, стягу-вати суми простроченої заборгованості суб'єкта господарювання перед державою (Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста) за кредитом (позикою), залученим державою (Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста) або під державну (місцеву) гарантію, а також за кредитом з бюджету в порядку, визначеному цим Кодексом; 20.1.29 здійснювати контроль за додержанням порядку про

ведення готівкових розрахунків за товари (послуги), за наявності свідоцтв про державну реєстрацію суб'єктів підприємницької діяльності, ліцензій на провадження видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню відповідно до законів, з наступ-ною передачею матеріалів про виявлені порушення органам, які

видали ці документи, торгових патентів; 20.1.30. одержувати безоплатно необхідні відомості для ве-дення Єдиного реєстру податкових накладних, формування ін-формаційного фонду Державного реєстру фізичних осіб — плат-ників податків від платників податків, а також Національного банку України та його установ— про суми доходів, виплачених фізичним особам, і утриманих з них податків та зборів (обов'язкових платежів), від органів, уповноважених проводити державну ресстрацію суб'єктів, а також видавати ліцензії на провадження видів господарської діяльності, що підлягають ліцензін на провадження видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню відповідно до закону, — про видачу таких свідоцтв про державну реєстрацію та ліцензій суб'єктам господарської діяльності, від органів внутрішніх справ — про громадян, які прибули на проживання до відповідного населеного пункту чи вибули з нього, від відділів державної реєстрації актів цивільного стану — про фізичних осіб, які

померли; 20.1.31. одержувати безоплатно від митних органів щомісяця звітні дані про ввезення на митну територію України імпортних товарів і справляння при цьому податків та зборів та інформацію варів і справляння при цьому податків та зоорів та інформацію про експортно-імпортні операції, що здійснюють резиденти і нерезиденти, за формою, погодженою з Державною податковою адміністрацією України, та від органів статистики — дані, необхідні для використання їх у проведенні аналізу фінансово-господарської діяльності підприємств, установ, організацій усіх форм

20.1.32. надавати відстрочення та розстрочення грошових зобов'язань або податкового боргу, а також приймати рішення про

списання безнадійного боргу в порядку, передбаченому законом; 20.1.33. застосовувати до фінансових установ, які не подали відповідним органам державної податкової служби в установлений законом строк повідомлень про відкриття або закриття рахун-ків платників податків або розпочали здійснення видаткових операцій за рахунком платника податків до отримання повідомлення відповідного органу державної податкової служби про взяття рахунку на облік в органах державної податкової служби, фінансові

кулку на облик в органах державног податковог служом, фінансові (штрафні) санкції у встановленому цим Кодексом розмірі; 20.1.34. за несвоєчасне виконання установами банків та іншими фінансово-кредитними установами рішень суду та доручень платників податків про сплату податків та зборів стягувати з установ банків та інших фінансово-кредитних установ пеню за кожний

день прострочення (включаючи день сплати) у порядку та розмірах, встановлених законами України щодо таких видів платежів; 20.1.35. надавати інформацію з Державного реєстру фізичних осіб платників податків іншим органам державної влади та органам фондів загальнообов язкового державного соціального странам фондів загальнообов язкового державного соціального странам фондів загальнообов язкового державного соціального странам фондів загальнообов закового державного соціального странам фондів загальнообов закового державного соціального странам за простава за простава за простава за прозвиня за простав за прозвиня хування відповідно до закону:

хування відповідно до закону; 20.1.36. звертатися у випадках, передбачених законом до суду щодо застосування санкцій, пов'язаних із забороною організації і проведення азартних ігор на території України; 20.1.37. приймати рішення про зміну основного місця обліку та переведення великих платників податків на облік у спеціалізовані органи державної податкової служби та знімати їх з обліку і переводити до інших органів державної податкової служби; 20.1.38. звертатися до суду щодо нарахування та сплати податкових зобов'язань, коригування від'ємного значення об'єкта оподаткування або інших показників податкової звітності у результаті застосування звичайних цін;

оподаткування або інших показників податкової звітності у ре-зультаті застосування звичайних цін; 20.1.39. отримувати від нотаріусів на письмові запити інфор-мацію про вступ фізичної особи у права спадкоємця із обов'яко-вим зазначенням повних даних про таку особу (прізвище, ім'я, по батькові, номер та серія паспорта, рік народження, місце проживання тощо) та відомості про майно (нерухоме, рухоме, кошти тощо), отримане за спадком; 20.1.40. звертатися до суду з заявою про вилучення оригіна

лів первинних фінансово-господарських та бухгалтерських документів у випадках, передбачених цим Кодексом. Права, передбачені підпунктами 20.1.1-20.1.11, 20.1.23-20.1.26, 20.1.29-20.1.31, надаються посадовим особам органів державної податкової служби, а права, передбачені підпунктами 20.1.12-20.1.22, 20.1.27-20.1.28, 20.1.32-20.1.40 цієї статті, надаються головам державних податкових адміністрацій і начальникам державних податкових інспекцій та їх заступникам. Стаття 21. Обов'язки і відповідальність посадових осіб контро-

21.1. Посадові особи контролюючих органів зобов'язані: 21.1.1. дотримуватися Конституції України та діяти виключно у відповідності з цим Кодексом та іншими законами України, інши-

ми нормативними актами; 21.1.2. забезпечувати сумлінне виконання покладених на кон-

тролюючі органи функцій; 21.1.3. забезпечувати ефективну роботу та виконання завдань контролюючих органів відповідно до їх повноважень;

21.1.4. не допускати порушень прав та охоронюваних законом інтересів громадян, підприємств, установ, організацій; 21.1.5. коректно та уважно ставитися до платників податків, їх

представників та інших учасників відносин, що виникають під час еалізації норм цього Кодексу та інших законів, не принижувати їх честі та гідності;

21.1.6. не допускати розголошення інформації з обмеженим доступом, що одержується, використовується, зберігається під час реалізації функцій, покладених на контролюючі органи; 21.1.7. надавати органам державної влади та органам місцевого самоврядування на їх письмовий запит відкриту податкову

інформацію в порядку, встановленому законом. 21.2. За невиконання або неналежне виконання своїх обов'язків посадові особи контролюючих органів несуть відповідальність

згідно із законом. 21.3. Шкода, завдана неправомірними діями посадових осіб контролюючих органів, підлягає відшкодуванню за рахунок коштів державного бюджету, передбачених таким контролюючим орга-

... Стаття 22. Об'єкт оподаткування 22.1. Об'єктом оподаткування можуть бути майно, товари, до-

хід (прибуток) або його частина, обороти з реалізації товарів (робіт, послуг), операції з постачання товарів (робіт, послуг) та інші об'єкти, визначені податковим законодавством, з наявністю яких податкове законодавство пов'язує виникнення у платника податкового обов'язку.
Стаття 23. База оподаткування

23.1. Базою оподаткування визнаються конкретні вартісні, фізичні або інші характеристики певного об'єкта оподаткування.

База оподаткування— це фізичний, вартісний чи інший характерний вираз об'єкта оподаткування, до якого застосовується податкова ставка і який використовується для визначення розміру податкового зобов'язання.

23.2. База оподаткування і порядок її визначення встановлю

ються цим Кодексом для кожного податку окремо. 23.3. У випадках, передбачених цим Кодексом, один об'єкт оподаткування може утворювати кілька баз оподаткування для

різних податків. 23.4. У випадках, передбачених цим Кодексом, конкретна вартісна, фізична або інша характеристика певного об'єкта оподат-

псна, фізична або інша характеристика певного до екта оподат-кування може бути базою оподаткування для різних податків. Стаття 24. Одиниця виміру бази оподаткування 24.1. Одиницею виміру бази оподаткування визнається кон-кретна вартісна, фізична або інша характеристика бази оподатку-вання або її частини, щодо якої застосовується ставка податку. 24.2. Одиниця виміру бази оподаткування є єдиною для роз-рахунку і обліку податку.

рахунку і обліку податку. 24.3. Одній базі оподаткування повинна відповідати одна оди

ниця виміру бази оподаткування. Стаття 25. Ставка податку 25.1. Ставкою податку визнається розмір податкових нараху-

вань на (від) одиницю (одиниці) виміру бази оподаткування. Стаття 26. Базова (основна) ставка податку 26.1. Базовою (основною) ставкою податку визначається став-, що визначена такою для окремого податку відповідним розді-

лом цього Кодексу. 26.2. У випадках, передбачених цим Кодексом, під час обчислення одного і того самого податку можуть використовуватися декілька базових (основних) ставок.

Стаття 27. Гранична ставка податку 27.1. Граничною ставкою податку визнається максимальний або мінімальний розмір ставки за певним податком, встановле-

ний цим Кодексом.
Стаття 28. Абсолютна та відносна ставки податку
28.1. Абсолютною (специфічною) є ставка податку, згідно з якою розмір податкових нарахувань встановлюється як фіксована величина стосовно кожної одиниці виміру бази оподаткування.

28.2. Відносною (адвалорною) визнається ставка податку, згідно з якою розмір податкових нарахувань встановлюється у відсотковому або кратному відношенні до одиниці вартісного виміру бази оподаткування. Стаття 29. Обчислення суми податку

29.1. Обчислення суми податку здійснюється шляхом множення бази оподаткування на ставку податку із/без застосуванням відповідних коефіцієнтів.

29.2. Специфічні ставки, фіксовані ставки та показники, вста-новлені цим Кодексом у вартісному вимірі, підлягають індексації

новлені цим кодексом у вартісному вимірі, підлягають індексації в порядку, визначеному цим Кодексом. Стаття 30. Податкові пільги 30.1. Податкова пільга — передбачене податковим та митним законодавством звільнення платника податків від обов'язку щодо нарахування та сплати податку та збору, сплата ним податку та збору в меншому розмірі за наявності підстав, визначених пун-30.2 цієї статті.

30.2. Підставами для надання податкових пільг є особливості, що характеризують певну групу платників податків, вид їх діяльності, об'єкт оподаткування або характер та суспільне значення здійснюваних ними витрат.

30.3. Платник полатків вправі використовувати полаткову пільгу з моменту виникнення відповідних підстав для її застосування і протягом усього строку її дії.

30.4. Платник податків вправі відмовитися від використання податкової пільги чи зупинити її використання на один або декілька податкових періодів, якщо інше не передбачено цим Кодексом. Податкові пільги, не використані платником податків, не можуть бути перенесені на інші податкові періоди, зараховані в рахунок майбутніх платежів з податків та зборів або відшкодовані з бюд-

жету.
30.5. Податкові пільги, порядок та підстави їх надання встановлюються з урахуванням вимог законодавства України про захист економічної конкуренції виключно цим Кодексом, рішеннями Верховної Ради Автономної Республіки Крим та органів місцево-

го самоврядування, прийнятими відповідно до цього Кодексу. 30.6. Суми податку та збору, не сплачені суб'єктом господарювання до бюджету у зв'язку з отриманням податкових пільг, обліковуються таким суб'єктом — платником податків. Облік зазначених коштів ведеться в порядку, визначеному Кабінетом Мініствіл Муроліць.

трів України.
30.7. Контролюючі органи складають зведену інформацію про суми податкових пільг юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців та визначають втрати доходів бюджету внаслідок надання

30.8. Контролюючі органи здійснюють контроль за правильністю надання та обліку податкових пільг, а також їх цільовим використанням, за наявності законодавчого визначення напрямів використання (щодо умовних податкових пільг) та своєчасним поверненням коштів, не сплачених до бюджету внаслідок надання пільги, у разі її надання на поворотній основі. Податкові пільги, використані не за призначенням чи несвоєчасно повернуті, по-вертаються до відповідного бюджету з нарахуванням пені в роз-мірі 120 відсотків річних облікової ставки Національного банку Ук-

30.9. Податкова пільга надається шляхом:

а) податкового вирахування (знижки), що зменшує базу опо-ткування до нарахування податку та збору;
 б) зменшення податкового зобов'язання після нарахування по-

датку та збору; в) встановлення зниженої ставки податку та збору;

звільнення від сплати податку та збору

г) звильнення від сплати податку та зоору.
Стаття 31. Строк сплати податку та збору
31.1. Строком сплати податку та збору визнається період, що
розпочинається з моменту виникнення податкового обов'язку
платника податку із сплати конкретного виду податку і завершується останнім днем строку, протягом якого такий податок чи збір повинен бути сплачений у порядку, визначеному податковим законодавством. Податок чи збір, що не був сплачений у визначений строк, вважається не сплаченим своєчасно.

Момент виникнення податкового обов'язку платника податків, тому числі податкового агента, визначається календарною да-

1700. 31.2. Строк сплати податку та збору обчислюється роками, кварталами, місяцями, декадами, тижнями, днями або вказівкою на подію, що повинна настати або відбутися. 31.3. Строк сплати податку та збору встановлюється відповід-но до податкового законодавства для кожного податку окремо.

Зміна платником податку, податковим агентом або представником платника податку чи контролюючим органом встановленого строку сплати податку та збору забороняється, крім випадків, передбачених цим Кодексом.
Стаття 32. Зміна строку сплати податку та збору

32.1. Зміна строку сплати податку та збору здійснюється шляхом перенесення встановленого податковим законодавством строку сплати податку та збору або його частини на більш пізній

строк. 32.2. Зміна строку сплати податку здійснюється у формі:

податкового кредиту

32.3. Зміна строку сплати податку не скасовує діючого і не створює нового податкового обов'язку. Стаття 33. Податковий період

33.1. Податковим періодом визнається встановлений цим Ко-дексом період часу, з урахуванням якого відбувається обчислен-ня та сплата окремих видів податків та зборів. 33.2. Податковий період може складатися з кількох звітних пе-

эода: податковий податковий (звітний) період — період, за який платник податків зобов'язаний здійснювати розрахунки податків, подавати податкові декларації (звіти, розрахунки) та сплачувати до бюджету суми податків та зборів, крім випадків, передбачених цим Кодексом, коли контролюючий орган зобов'язаний самостійно визначити суму податкового зобов'язання платника податку.

Стаття 34. Види податкового періоду 34.1. Податковим періодом може бути:

34.1.1. календарний рік;

34.1.2. календарний квартал; 34.1.3. календарний місяць;

34.1.4. календарний день.

Стаття 35. Порядок сплати податків та зборів

35.1. Сплата податків та зборів здійснюється в грошовій формі у національній валюті України, крім випадків, передбачених цим Кодексом або законами з питань митної справи. 35.2. Сплата податків та зборів здійснюється в готівковій або

безготівковій формі, крім випадків, передбачених цим Кодексом або законами з питань митної справи. 35.3. Порядок сплати податків та зборів встановлюється цим

Кодексом або законами з питань митної справи для кожного податку окремо. Стаття 36. Податковий обов'язок

36.1. Податковим обов'язком визнається обов'язок платника податку обчислити, задекларувати та/або сплатити суму податку та збору в порядку і строки, визначені цим Кодексом, законами з питань митної справи.
36.2. Податковий обов'язок виникає у платника за кожним по

датком та збором.

36.3. Податковий обов'язок є безумовним і першочерговим стосовно інших неподаткових обов'язків платника податків, крім

випадків, передбачених законом. 36.4. Виконання податкового обов'язку може здійснюватися платником податків самостійно або за допомогою свого пред-

ставника чи податкового агента. 36.5. Відповідальність за невиконання або неналежне виконання податкового обов'язку несе платник податків, крім випадків, визначених цим Кодексом або законами з питань митної справи. Стаття 37. Виникнення, зміна і припинення податкового

обов'язку 37. Підстави для виникнення, зміни і припинення податкового обов'язку, порядок і умови його виконання встановлюються цим Кодексом або законами з питань митної справи. 37.2. Податковий обов'язок виникає у платника податку з моменту настання обставин, з якими цей Кодекс та закони з питань митної справи пов'язиє сплату ним полатку.

митної справи пов'язує сплату ним податку. 37.3. Підставами для припинення податкового обов'язку, крім його виконання. є:

37.3.1. ліквідація юридичної особи; 37.3.2. смерть фізичної особи, визнання її недієздатною або безвісно відсутньою:

37.3.3. втрата особою ознак платника податку, які визначені цим Кодексом;

37.3.4. скасування податкового обов'язку у передбачений законодавством спосіб.
Стаття 38. Виконання податкового обов'язку

38.1. Виконанням податкового обов язку визнається сплата в повному обсязі платником відповідних сум податкових зобов'я-

зань у встановлений податковим законодавством строк. 38.2. Сплата податку та збору здійснюється платником податку безпосередньо, а у випадках, передбачених податковим зако-

нодавством, — податковим агентом, або представником платника податку, або банком на підставі податкової поруки.

38.3. Спосіб, порядок та строки виконання податкового обов'язку встановлюються цим Кодексом та законами з питань митної справи.

Стаття 39. Методи визначення та порядок застосування зви-

чайної ціни 39.1. Звичайна ціна на товари (роботи, послуги) збігається з договірною ціною, якщо інше не встановлено цим Кодексом і не доведено зворотне, в тому числі в результаті неможливості визначення звичайної ціни із застосуванням положень пунктів 39.3-

Звичайна ціна застосовується у разі здійснення платником податків:

а) бартерних операцій;б) операцій з пов'язаними особами;

в) операцій з платниками податків, що застосовують спеціаль ні режими оподаткування або інші ставки, ніж основна ставка по датку на прибуток, або не є платником цього податку, крім фізичних осіб, які не є суб'єктами підприємницької діяльності; г) в інших випадках, визначених цим Кодексом.

39.2. Визначення звичайної ціни у випадках, встановлених цим Кодексом, здійснюється за одним з методів, вказаних в цьому пункті. Встановлюються такі методи визначення звичайної ціни:

а) порівняльної неконтрольованої ціни (аналогів продажу);
 б) ціни перепродажу;

«витрати плюс»:

розподілення прибутку; чистого прибутку.

При визначенні звичайної ціни згідно з методами, встановленими цим пунктом, використовується інформація про ціни в операціях між непов'язаними особам у співставних умовах на відповідному ринку товарів (робіт, послуг). При цьому умови визнаються співставними, якщо відмінність

між такими умовами істотно не впливає на ціни, які отримуються в результаті застосування методів, встановлених цим пунктом. 39.3. У разі відсутності даних для застосування зазначених ме

тодів визначення звичайної ціни така ціна може бути визначена виходячи з результатів незалежної оцінки майна та майнових прав, яка проводиться суб'єктом оціночної діяльності відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні». 39.4. За методом порівняльної неконтрольованої ціни (анало-

гів продажу) застосовується ціна, яка визначається за ціною на ідентичні (а за їх відсутності — однорідні) товари (роботи, послуги), що реалізуються (придбаваються) не пов'язаній з продавцем

(покупцем) особі за звичайних умов діяльності. Для визначення звичайної ціни товару (роботи, послуги) згідно з методом порівняльної неконтрольованої ціни (аналогів проно з методом порівняльної неконтрольованої ціни (аналогів продажу) використовується інформація про укладені на момент продажу такого товару (роботи, послуги) договори з ідентичними (однорідними) товарами (роботами, послугами) у порівнянних умовах на відповідному ринку товарів (робіт, послуг). Враховуються, зокрема, такі умови договорів, як кількість (обояг) товарів (наприклад, обсяг товарної партії); обсяг функцій, що виконуються сторонами; умови розподілу між сторонами ризиків і вигод; строки виконання зобов'язань; умови здійснення платежів, звичайних для такої операції; характеристика ринку товарів, на якочаиних для таког отперації, характеристіка ринку товарів, на яко-му здійснено господарську операцію; бізнес-стратегія підприєм-ства; звичайні надбавки чи знижки до ціни під час укладення до-говорів між непов'язаними особами, а також інші об'єктивні умо-ви, що можуть вплинути на ціну. При цьому умови договорів на ринку ідентичних (за їх відсутності — однорідних) товарів (робіт, послуг) визнаються порівнянними, якщо відмінність між такими умовами істотно не впливає на ціну або може бути економічно об-ґрунтована. При цьому враховуються звичайні під час укладення договорів між непов'язаними особами надбавки чи знижки до ці ни, зокрема знижки, зумовлені сезонними та іншими коливаннями споживчого попиту на товари (роботи, послуги), втратою товарами якості або інших властивостей: закінченням (наближен ням дати закінчення) строку зберігання (придатності, реалізації); збутом неліквідних або низьколіквідних товарів.

Якщо товари (роботи, послуги), стосовно яких визначається звичайна ціна, ідентичні (за їх відсутності — однорідні) товарам (роботам, послугам), які прилюдно пропонуються до продажу, або мають ціни, встановлені на організованому ринку цінних паперів, або мають біржову ціну (біржове котирування), визначення звичайної ціни, в установленому в абзаці першому цього пункту порядку, здійснюється з урахуванням таких факторів. 39.5. Згідно з методом ціни перепродажу застосовується до-

говірна ціна товарів (робіт, послуг), визначена під час подальшого продажу таких товарів (робіт, послуг) покупцем третій особі, за

вирахуванням відповідної націнки та витрат, пов'язаних із збутом. 39.6. За методом «витрати плюс» застосовується ціна, що складається з собівартості готової продукції (товарів, робіт, послуг), яку визначає продавець, і відповідної націнки, звичайної для відповідного виду діяльності за співставних умов. Мінімальний розмір націнки може бути визначено на законодавчому рівні.

39.7. Відповідно до методу розподілення прибутку визначається прибуток від операції, який повинен бути розподілений між її учасниками. Такий прибуток розподіляється на економічно обгрунтованій основі, що наближує цей розподіл до розподілу при-бутку, який отримали б учасники операцій, якби були непов'язаними особами.

39.8. Метод чистого прибутку ґрунтується на порівнянні показ-ників рентабельності операції, які розраховуються на підставі відповідної бази (такої як витрати, обсяг реалізації, активи), з ана логічними показниками рентабельності операцій між непов'язаними особами у співставних економічних умовах відповідно до пункту 39.2 цієї статті

39.9. Методику визначення звичайної ціни страхового тарифу затверджує центральний орган виконавчої влади з регулювання ринків фінансових послуг, виходячи з положень цієї статті. 39.10. У разі якщо ціни на товари (роботи, послуги) підлягають

державному регулюванню згідно із законодавством, звичайною вважається ціна, встановлена відповідно до принципів такого регулювання. Це положення не поширюється на встановлення мінімальної ціни продажу або індикативної ціни. У цьому разі звичайною є ринкова ціна, але не нижче встановленої мінімальної ціни

продажу або індикативної ціни.

39.11. Для визначення звичайних цін на товари (роботи, послуги) використовуються офіційні джерела інформації, у тому чис-

39.11.1. статистичні дані державних органів і установ;

39.11.2. ціни спеціалізованих аукціонів з торгівлі окремими ви продукції, біржові котирування; 39.11.3. довідкові ціни спеціалізованих комерційних видань та

публікацій, у тому числі електронних та інших банків даних; 39.11.4. звіти та довідки відділів з економічних питань у скла-

ді дипломатичних представництв України за кордоном

39.11.5. інші інформаційні джерела, що визнаються офіційни ми в установленому порядку. 39.12. Якщо продаж (відчуження) товарів здійснюється у примусовому порядку згідно із законодавством, звичайною є ціна,

мусовому порядку згідно із законодавством, звичалною є ціпа, отримана під час такого продажу. 39.13. Для товарів (супутніх послуг), раніше ввезених на митну територію України у митному режимі імпорту або реімпорту, звичайною ціною продажу (поставки) на митній території України вважається ринкова ціна, але не нижче митної вартості товарів (супутніх послуг), з якої були сплачені податки та збори під час їх мутносо оформлення

митного оформлення. 39.14. Обов'язок доведення того, що ціна договору (правочину) не відповідає рівню звичайної ціни, покладається на орган державної податкової служби у порядку, встановленому законом. Під час проведення перевірки платника податку орган держав-

ної податкової служби має право надати запит, а платник податку зобов'язаний обґрунтувати рівень договірних цін або послати-

ся на норми абзацу першого цього пункту.
39.15. У разі відхилення договірних цін у податковому обліку платника податків у бік збільшення або зменшення від звичайних цін менше ніж на 20 відсотків, таке відхилення не може бути підставою для визначення (нарахування) податкового зобов язання коригування від'ємного значення об'єкта оподаткування або ін-

ших показників податкової звітності. ших показників податкової звітності.
Визначені із застосуванням звичайних цін база, об'єкт оподаткування та інші показники податкового обліку використовуються органами державної податкової служби для проведення розрахунку податкових зобов'язань, коригування від'ємного значення об'єкта оподаткування або інших показників податкової звітності

об'єкта оподаткування або інших показників податкової звітності за результатами проведення перевірки. За результатами цієї перевірки приймається відповідне податкове повідомлення-рішення. У разі коли платник податків розпочинає процедуру оскарження цього податкового повідомлення-рішення, або несплати відповідної суми, визначеної в такому податковому повідомленні-рішенні, протягом строків, встановлених цим Кодексом податкове повідомлення-рішення вважається відкликаним. Керівник органу державної податкової служби зобов'язний завеннутися по сулу з позовом про наразування та сплату заний звернутися до суду з позовом про нарахування та сплату податкових зобов'язань, коригування від'ємного значення об'єкта оподаткування або інших показників податкової звітності.

39.16. Великий платник податків має право звернутися до центрального органу державної податкової служби із заявою про ук-

ладення договору про ціноутворення для цілей оподаткування. Договір про ціноутворення для цілей оподаткування є догог ром між зазначеним платником податків та центральним органом державної податкової служби про порядок визначення цін (мето-дів) відповідно до цієї статті та її застосування для цілей оподат-кування протягом строку дії такого договору. Порядок укладення та виконання таких договорів встановлюється Кабінетом Міністрів

39.17. Під час проведення аукціону (тендера) звичайною вва-жається ціна, яка склалася за результатами такого аукціону (тендера).

РОЗДІЛ ІІ. АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКІВ, ЗБОРІВ (ОБОВ'ЯЗКОВИХ ПЛАТЕЖІВ) ГЛАВА 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 40. Сфера застосування цього розділу 40.1. Цей розділ визначає порядок адміністрування податків та зборів, визначених у розділі І цього Кодексу, а також порядок контролю за дотриманням вимог податкового та іншого законодав ства у випадках, коли здійснення такого контролю покладено на

контролюючі органи. У разі якщо іншими розділами цього Кодексу або законами з питань митної справи визначається спеціальний порядок адміністрування окремих податків, зборів (обов'язкових платежів), використовуються правила, визначені в іншому розділі або законі з

питань митної справи. Стаття 41. Контролюючі органи та органи стягнення 41.1. Контролюючими органами є:

41.1.1. органи державної податкової служби — щодо податків, які справляються до бюджетів та державних цільових фондів, крім зазначених у підпункті 41.1.2 цього пункту, а також стосовно законодавства, контроль за дотриманням якого покладається на органи державної податкової служби;

41.1.2. митні органи — щодо мита, акцизного податку, подат-ку на додану вартість, інших податків, які відповідно до податко-вого законодавства справляються у разі ввезення (пересилання) товарів і предметів на митну територію України або територію спеціальної митної зони або вивезення (пересилання) товарів і предметів з митної території України або території спеціальної митної зони.

41.2. Розмежування повноважень і функціональних обов'язків між контролюючими органами визначається цим Кодексом та ін шими нормативно-правовими актами.
41.3. Порядок контролю митними органами за сплатою плат-

никами податків податку на додану вартість та акцизного податку встановлюється спільним рішенням центрального органу державної податкової служби та спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи.

41.4. Інші державні органи не мають права проводити перевір-

ки своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати податків, у тому числі на запит правоохоронних органів. 41.5. Органами стягнення є виключно органи державної по-

даткової служби, які уповноважені здійснювати заходи щодо за-безпечення погашення податкового боргу в межах їх повнова-жень, а також державні виконавці в межах своїх повноважень. Стягнення податкового боргу за виконавчими написами нотаріусів не дозволяється.

Стаття 42. Листування з платником податків

42.1. Податкові повідомлення — рішення, податкові вимоги або інші документи, адресовані контролюючим органом платнику податків, повинні бути складені у письмовій формі, відповідним чином підписані та завірені печаткою відповідних органів.

42.2. Документи вважаються належним чином врученими, якщо вони надіслані за адресою (місцезнаходженням, податковою адресою) платника податків рекомендованим листом з повідомленням про вручення або особисто вручені платнику податків або

иого законному чи уповноваженому представникові.
42.3. Якщо платник податків протягом чотирьох днів з дня надсилання йому контролюючим органом відповідного документа не повідомив такий контролюючий орган про зміну податкової адреси, повернення документів, як таких, що не знайшли адресата, не

звільняє платника податку від їх виконання. Стаття 43. Умови повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань

43.1. Помилково та/або надміру сплачені суми грошового зо-бов'язання підлягають поверненню платнику відповідно до цієї статті, крім випадків наявності у такого платника податкового

боргу.
43.2. У разі наявності у платника податків податкового боргу, повернення помилково та/або надміру сплатника податков податкового обругу, повернення помилково та/або надміру сплаченої суми грошового зобов'язання на поточний рахунок такого платника податків в установі банку або шляхом повернення готівковими коштами за чевідсутності у платника податків рахунку в банку водиться лише після повного погашення такого податкового боргу платником податків.

43.3. Обов'язковою умовою для здійснення повернення сум грошового зобов'язання є подання платником податків заяви про таке повернення (крім повернення надміру утриманих (сплачених) сум податку з доходів фізичних осіб, які розраховуються органом державної податкової служби на підставі поданої платником подержавної податкової служом на підставі поданої платником по-датків податкової декларації за заїтний календарний рік шляхом проведення перерахунку за загальним річним оподатковуваним доходом платника податку) протягом 1095 днів від дня виникнен-ня помилково та/або надміру сплаченої суми. 43.4. Платник податків подає заяву на повернення помилково

та/або надміру сплачених грошових зобов'язань у довільній формі, в якій зазначає напрям перерахування коштів: на поточний рахунок платника податків в установі банку; на поташення грошового зобов'язання (податкового боргу) з інших платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, незалежно від виду бюджету: повернення готівковими коштами за чеком

у разі відсутності у платника податків рахунку в банку. 43.5. Контролюючий орган не пізніше ніж за п'ять робочих днів до закінчення двадцятиденного строку з дня подання платником

податків заяви готує висновок про повернення відповідних сум коштів з відповідного бюджету та подає його для виконання відповідному органові Державного казначейства України.

На підставі отриманого висновку орган Державного казначей-ства України протягом п'яти робочих днів здійснює повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань платникам податків у порядку, встановленому Державним казначей-

Контролюючий орган несе вілповілальність згілно із законом за несвоєчасність передачі Державному казначейству України для виконання висновку про повернення відповідних сум коштів з від-

повідного бюджету. Стаття 44. Вимоги до підтвердження даних, визначених у по датковій звітності

44.1. Для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань на підставі первинних документів, регістрів бухгалтерського облі ку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено зако-

Платникам податків забороняється формування показників по даткової звітності, митних декларацій на підставі даних, не під-тверджених документами, що визначені абзацом першим цього

У випадках, передбачених статтею 216 Цивільного кодексу України, платниками податків вносяться відповідні зміни до подат-

кової звітності у порядку, визначеному статтею 50 цього Кодексу 44.2. Для обрахунку об'єкта оподаткування платник податку на прибуток використовує дані бухгалтерського обліку щодо доходів

приоуток використовуе дані охи алгерського обліку щодо доходів та витрат з врахуванням положень цього Кодексу. Платники податку на прибуток, що оподатковуються за став-кою нуль відсотків та відповідають критеріям, визначеним пун-ктом 154.6 статті 154 цього Кодексу, ведуть спрощений бухгал-терський облік доходів та витрат з метою обрахунку об'єкта опо-даткування за методикою, затвердженою Міністерством фінансів України

Методика бухгалтерського обліку тимчасових та постійних податкових різниць затверджується у порядку, передбаченому Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в

44.3. Платники податків зобов'язані забезпечити зберігання документів, визначених у пункті 44.1 цієї статті, а також документів, пов'язаних із виконанням вимог законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, н 1095 днів з дня подання податкової звітності, для складення якої використовуються зазначені документи, а у разі її неподання — з передбаченого цим Кодексом граничного терміну подання та-

разі ліквідації платника податків документи, визначені у пун-1 цієї статті, за період діяльності платника податків не менш як 1095 днів, що передували даті ліквідації платника податків, в установленому законодавством порядку передаються до архіву. 44.4. Якщо документи, визначені у пункті 44.1 цієї статті,

пов'язані з предметом перевірки, проведенням процедури адміністративного оскарження прийнятого за її результатами податкового повідомлення-рішення або судового розгляду, такі документи повинні зберігатися до закінчення перевірки та передбаче-ного законом строку оскарження прийнятих за її результатами рішень та/або вирішення справи судом, але не менше строків, пе-редбачених пунктом 44.3 цієї статті. 44.5. У разі втрати, пошкодження або дострокового знищення

документів, зазначених в пунктах 44.1 і 44.3 цієї статті, платник податків зобов'язаний у п'ятиденний строк з дня такої події письмово повідомити орган державної податкової служби за місцем обліку в порядку, встановленому цим Кодексом для подання податкової звітності, та митний орган, яким було здійснено митне

оформлення відповідної митної декларації. Платник податків зобов'язаний відновити втрачені документи протягом 90 календарних днів з дня, що настає за днем надходкення повідомлення до органу державної податкової служби,

У разі неможливості проведення перевірки платника податків у випадках, передбачених цим підпунктом, терміни проведення таких перевірок переносяться до дати відновлення та надання документів до перевірки в межах визначених цим підпунктом строків.

44.6. У разі якщо до закінчення перевірки або у терміни, визначені в абзаці другому пункту 44.7 цієї статті платник податків не надає посадовим особам органу державної податкової служби, які проводять перевірку, документи (незалежно від причин такого ненадання, крім випадків виїмки документів або іншого вилучен-ня правоохоронними органами), що підтверджують показники, відображені таким платником податків у податковій звітності, вважається, що такі документи були відсутні у такого платника податків на час складення такої звітності.

Якщо платник податків після закінчення перевірки та до прий-няття рішення контролюючим органом за результатами такої перевірки надає документи, що підтверджують показники, відображені таким платником податків у податковій звітності, не надані під час перевірки (крім випадків, передбачених абзацом другим пункту 44.7 цієї статті), такі документи повинні бути враховані контролюючим органом під час розгляду ним питання про прий

няття рішення. 44.7. У разі якщо посадова особа контролюючого органу, яка здійснює перевірку, відмовляється з будь-яких причин від враху-вання документів, наданих платником податків під час проведення перевірки, платник податків має право до закінчення перевірки надіслати листом з повідомленням про вручення та з описом вкладеного або надати безпосередньо до контролюючого органу, який призначив проведення перевірки, копії таких документів (засвідчені печаткою платника податків (за наявності печатки) та

(засвідчені печаткого платника податків (за наявності печатки) та підписом платника податків — фізичної особи або посадової осо-би платника податків — юридичної особи).

Протягом трьох робочих днів з дня отримання акта перевірки платник податків має право надати до контролюючого органу, що призначив перевірку, документи, визначені в акті перевірки як

разі якщо під час проведення перевірки платник податків на дає документи менше ніж за три дні до дня її завершення або коли надіслані у передбаченому абзацом першим цього пункту порядку документи надійшли до контролюючого органу менше ніж за три дні до дня завершення перевірки, проведення перевірки продовжується на строк, визначений статтею 82 цього Кодексу. У разі якщо надіслані у передбаченому абзацом першим цьо

го пункту порядку документи надійшли до контролюючого органу після завершення перевірки або у разі надання таких документів відповідно до абзацу другого цього пункту, контролюючий орган має право не приймати рішення за результатами проведеної перевірки та призначити позапланову документальну перевірку такого платника полатків.

44.8. Відокремлені підрозділи, які визначені платником окре-мого податку, повинні вести облік з такого податку за правилами, встановленими цим Кодексом

Стаття 45. Податкова адреса
45.1. Платник податків — фізична особа зобов'язаний визначити свою податкову адресу.
Податковою адресою платника податків — фізичної особи визнається місце її проживання, за яким вона береться на облік як

платник податків в органі державної податкової служби.
Платник податків — фізична особа може мати одночасно не більше однієї податкової адреси.

45.2. Податковою адресою юридичної особи (відокремленого підрозділу юридичної особи) є місцезнаходження такої юридичної особи, відомості про що містяться у Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України.
Податковою адресою підприємства, переданого у довірче уп-

равління, є місцезнаходження довірчого власника. ГЛАВА 2. ПОДАТКОВА ЗВІТНІСТЬ

ГЛАВА 2. ПОДАТКОВА ЗВІТНІСТЬ

Стаття 46. Податкова декларація (розрахунок)

46.1. Податкова декларація, розрахунок (далі — податкова декларація) — документ, що подається платником податків (у тому числі відокремленим підрозділом у випадках, визначених цим Кодексом) контролюючому органу у строки, встановлені законом, на підставі якого здійснюється нарахування та/або сплата податраму подавтивня та/або сплата податраму подавтивня та/або сплата податраму подавтивня та/або сплата податраму подавтивня подаму подаму подавтивня подаму подавтивня подаму подаму подавтивня подаму подаму подавтивня подаму по на підставі якої о здійснюєвьей нарахування та/асо сіліста податкового зобов'язання, чи документ, що свідчить про суми доходу, нарахованого (виплаченого) на користь платників податків — фізичних осіб, суми утриманого та/або сплаченого податків — митні декларації прирівнюються до податкових декларацій для цілей нарахування та/або сплати податкових зобов'язань.

Додатки до податкової декларації є її невід ємною частиною. 46.2. Платник податку на прибуток подає разом з відповідною податковою декларацією квартальну або річну фінансову звітність (крім малих підприємств) у порядку, передбаченому для подання податкової декларації.

Платники податку на прибуток, малі підприємства, віднесені до таких відповідно до Господарського кодексу України, подають

разом з річною податковою декларацією річну фінансову звітність у порядку, передбаченому для податня податкової декларації.

У складі фінансової звітності платник податків зазначає тимча-

сові та постійні податкові різниці за формою, встановленою Міністерством фінансів України.

46.3. Якщо згідно з правилами, визначеними цим Кодексом податкова звітність з окремого податку складається наростаючим підсумком, податкова декларація за результатами останнього податкового періоду року прирівнюється до річної податкової декларації. У такому разі річна податкова декларація не подається. 46.4. Якщо платник податків вважає, що форма податкової

декларації, визначена центральним контролюючим органом, збільшує або зменшує його податкові зобов'язання, всупереч нормам цього Кодексу з такого податку чи збору, він має право зазначити цей факт у спеціально відведеному місці в податковій декларації.

У разі необхідності платник податків може подати разом з тау разі необхідності платник податків може подати разом з такою податковою декларацією доповнення до такої декларації, які складені за довільною формою, що вважатиметься невід'ємною частиною податкової декларації. Таке доповнення подається з поясненням мотивів його подання.

46.5. Форма податкової декларації встановлюється централь ним органом державної податкової служби за погодженням з Міністерством фінансів України.

У такому ж порядку встановлюються форми податкових декларацій з місцевих податків і зборів, що є обов'язковими для застосування їх платниками (податковими агентами).

Форма декларації про майновий стан і доходи (податкової декларації) встановлюється з урахуванням особливостей, визначених пунктом 179.9 статті 179 цього Кодексу.

Форма спрощеної податкової декларації, що передбачена пун-ктом 49.2 статті 49 цього Кодексу, та порядок переходу платників податків на подання такої декларації встановлюються Кабінетом

Форма, порядок та строки подання митної декларації, а також порядок прийняття митним органом митної декларації визначаються з урахуванням вимог митного законодавства України.

форми податкових декларацій, зобов'язані оприлюднити такі форми для використання їх платниками податків. 46.6. Якщо в результаті запровадження нового податку або зміни правил оподаткування змінюються форми податкової звітності, центральний орган державної податкової служби, який зат вердив такі форми, зобов'язаний оприлюднити нові форми звіт-

Державні органи, які встановлюють відповідно до цього пункту

ності. До визначення нових форм декларацій (розрахунків), які набирають чинності для складання звітності з податкового періоду, що настає за податковим періодом, у якому відбулося їх оприлюднення, є чинними форми декларацій (розрахунків), чинні до тако-

го визначення.
Після внесення змін до нормативно-правових актів з питань оподаткування центральний орган державної податкової служби повинен здійснити заходи, пов'язані з оприлюдненням та застосуванням таких змін.

Суванням томих эмин. Вимоги статей 46—50 цього Кодексу не поширюються на декларування товарів (продукції), ввезених на митну територію України або вивезених з неї відповідно до митного законодавства Укни або вивезених з нег відповідно до митного законодавства україни (крім випадків, визначених у цих статтях), а також на декларування відрахувань до соціальних фондів та інше інформаційне декларування, яке містить економічні відомості про суб'єктів оподаткування, що не стосуються обчислення податків.

Стаття 47. Особи, які несуть відповідальність за складення по-

даткової звітності

47.1. Відповідальність за неподання, порушення порядку за повнення документів податкової звітності, порушення строків їх подання контролюючим органам, недостовірність інформації, наведеної у зазначених документах, несуть: 47.1.1. юридичні особи, постійні представництва нерезидентів, які відповідно до цього Кодексу визначені платниками податнів датком їх подаголі особи

ків, а також їх посадові особи.

Відповідальність за порушення податкового законодавства відокремленим підрозділом юридичної особи несе юридична осо-

ба, до складу якої він входить; 47.1.2. фізичні особи— платники податків та їх законні чи уповноважені представники у випадках, передбачених законом; 47.1.3. податкові зганти 47.1.3. податкові агенти.

Стаття 48. Складення податкової декларації

48.1. Податкова декларація складається за формою, затвердженою в порядку, визначеному положеннями пункту 46.5 статті 46 цього Кодексу та чинному на час її подання.

Форма податкової декларації повинна містити необхідні обов'язкові реквізити і відповідати нормам та змісту відповідних податку та збору. 48.2. Обов'язкові реквізити— це інформація, яку повинна міс-

тити форма податкової декларації та за відсутності якої документ втрачає визначений цим Кодексом статус із настанням передбачених законом юридичних наслідків. 48.3. Податкова декларація повинна містити такі обов'язкові

реквізити:

тип документа (звітний, уточнюючий, звітний новий); звітний (податковий) період, за який подається податкова дек-

звітний (податковий) період, що уточнюється (для уточнюючо-

го розрахунку); повне найменування (прізвише, ім'я, по батькові) платника по-

датків згідно з реєстраційними документами; код платника податків згідно з бединим державним реєстром

підприємств та організацій України або податковий номер; реєстраційний номер облікової картки платника податків або серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку

місцезнаходження (місце проживання) платника податків; найменування органу державної податкової служби, до якого подається звітність;

дата подання звіту (або дата заповнення — залежно від форми); ініціали, прізвища та реєстраційні номери облікових карток по-

садових осіб платника податків; підписи платника податку — фізичної особи та/або посадових осіб платника податку, визначених цим Кодексом, засвідчені печаткою платника податку (за наявності). 48.4. У окремих випадках, коли це відповідає сутності податку

або збору та є необхідним для його адміністрування, форма по даткової декларації додатково може містити такі обов'язкові реквізити:

відмітка про звітування за спеціальним режимом: код виду економічної діяльності (КВЕД);

код органу місцевого самоврядування за КОАТУУ

індивідуальний податковий номер та номер свідоцтва про ре-єстрацію платника податку на додану вартість згідно з даними реєстру платників податку на додану вартість за звітний (податко-

48.5. Податкова декларація повинна бути підписана: 48.5. 1. керівником платника податків або уповноваженою особою, а також особою, яка відповідає за ведення бухгалтерського обліку та подання податкової декларації до органу державної податкової служби. У разі ведення бухгалтерського обліку та подання податкової декларації безпосередньо керівником платника податку така податкова декларація підписується таким керівником та особою, яка відповідає за ведення бухгалтерського обліку; 48.5.2. фізичною особою — платником податків або його за-

конним представником: 48.5.3. особою, відповідальною за ведення бухгалтерського обліку та подання податкової декларації згідно із договором про

спільну діяльність або угодою про розподіл продукції. 48.6. Якщо податкова декларація подається податковими агентами юридичними особами, вона повинна бути підписана ке-

рівником такого агента та особою, яка відповідає за ведення бух-галтерського обліку та подання податкової декларації такого агента, а якщо податковим агентом є платник податків — фізична яна, а якщо податковим агентом є платник податків — фізична оба — таким платником податків. 48.7. Податкова звітність, складена з порушенням норм цієї

статті, не вважається податковою декларацією. Стаття 49. Подання податкової декларації до органів держав-

ної податкової служби

49.1. Податкова декларація подається за звітний період в установлені цим Кодексом строки органу державної податкової служби, в якому перебувае на обліку платник податків. 49.2. Платник податків зобов'язаний за кожний встановлений цим Кодексом звітний період подавати податкові декларації що-

до кожного окремого податку, платником якого він є, відповідно до цього Кодексу незалежно від того, чи провадив такий платник податку господарську діяльність у звітному періоді. Платники податку на прибуток підприємств, які оподатковуються за ставкою нуль відсотків відповідно до пункту 154.6 статті 154 цього Кодексу, подають органам державної податкової служби декларації (розрахунки) з податку на прибуток підприємств за

спрощеною формою у порядку, встановленому цим Кодексом. 49.3. Податкова декларація подається до органу державної податкової служби за вибором платника податків, якщо інше не передбачено цим Кодексом, в один із таких способів: а) особисто платником податків або уповноваженою на це

б) надсилається поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення;

в) засобами електронного зв'язку в електронній формі з дот-риманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних

осіб у порядку, визначеному законодавством. 49.4. Платники податків, що належать до великих та середніх підприємств, подають податкові декларації до органу державної податкової служби в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством.

49.5. У разі надсилання податкової декларації поштою, плат-ник податку зобов'язаний здійснити таке відправлення на адресу відповідного органу державної податкової служби не пізніше ніж за десять днів до закінчення граничного строку подання податко вої декларації, визначеного цією статтею.

49.6. У разі втрати або зіпсуття поштового відправлення чи затримки його вручення органу державної податкової служби з вини оператора поштового зв'язку, такий оператор несе відповідальність відповідно до закону. У такому разі платник податків звільняється від будь-якої відповідальності за неподання або несеромари подачня такої податкової поматоромії. воєчасне подання такої податкової декларації. Платник податків протягом п'яти робочих днів з дня отриман-ня повідомлення про втрату або зіпсуття поштового відправлення зобов'язаний надіслати поштою або надати особисто (за його ви-

бором) органу державної податкової служби другий примірник податкової декларації разом з копією повідомлення про втрату або зіпсуття поштового відправлення. 49.7. Незалежно від факту втрати або зіпсуття такого поштового відправлення чи затримки його вручення платник податків зобов'язаний сплатити суму податкового зобов'язання, самостійно визначену ним у такій податковій декларації, протягом строків, установлених цим Кодексом.

49.8. Прийняття податкової декларації є обов'язком органу державної податкової служби. Під час прийняття податкової декларації уповноважена посадова особа органу державної податкової служби, в якому перебуває на обліку платник податків, зобов'язана перевірити наявність та достовірність заповнення всіх обов язкових реквізитів, передбачених пунктами 48.3 та 48.4 статті 48 цього Кодексу. Інші показники, зазначені в податковій декларації платника податків, до її прийняття перевірці не підля-

гають.
49.9. За умови дотримання платником податків вимог цієї статті посадова особа органу державної податкової служби, в якому перебуває на обліку платник податків, зобов язана зареєструвати податкову декларацію платника датою її фактичного от-

римання органом державної податкової служби.
За умови дотримання вимог, встановлених статтями 48 і 49
цього Кодексу податкова декларація, надана платником, також вважається прийнятою:
49.9.1. за наявності на всіх аркушах, з яких складається подат

кова декларація та, за бажанням платника податків, на її копії, відмітки (штампу) органу державної податкової служби, яким отримана податкова декларація, із зазначенням дати її отримання

римана податкова декларація, із зазначенням дати її отримання, або квитанції про отримання податкової декларації у разі її подання засобами електронного зв'язку, або поштового повідомлення з відміткою про вручення органу державної податкової служби, у разі надсилання податкової декларації поштою; 49.9.2. у разі, якщо орган державної податкової служби із дотриманням вимог пункту 49.11 цієї статті не надає платнику податків повідомлення про відмову у прийнятті податкової декларації або у випадках, визначених цим пунктом, не надсилає його платнику податків у встановлений цією статтею строк. 49.10. Відмова посадової особи органу державної податкової служби прийняти податкову декларацію з будь-яких причин, не визначених цією статтею, у тому числі висунення будь-яких не визначених цією статтею передумов щодо такого прийняття (включаючи зміну показників такої податкової декларації, зменшення або скасування від'ємного значення об'єктів оподаткування, сум бюджетних відшкодувань, незаконного збільшення подат ня, сум бюджетних відшкодувань, незаконного збільшення подат-кових зобов'язань тощо) забороняється. 49.11. У разі подання платником податків до органу державної

податкової служби податкової декларації, заповненої з порушенням вимог пунктів 48.3 та 48.4 статті 48 цього Кодексу, такий орган державної податкової служби зобов'язаний надати такому платнику податків письмове повідомлення про відмову у прийнят ті його податкової декларації із зазначенням причин такої відмо-

49.11.1. у разі отримання такої податкової декларації, надісланої поштою або засобами електронного зв'язку, — протягом п'я-

ти робочих днів з дня її отримання; 49.11.2. у разі отримання такої податкової декларації особисто від платника податку або його представника— протягом трьох робочих днів з дня її отримання.

49.12. У разі отримання відмови органу державної податкової служби у прийнятті податкової декларації платник податків має 49.12.1. подати податкову декларацію та сплатити штраф у ра

49.12.1. подати податкову декларацію та сплатити штраф у разі порушення строку її подання; 49.12.2. оскаржити рішення органу державної податкової служби у порядку, передбаченому статтею 56 цього Кодексу. 49.13. У разі якщо в установленому законодавством порядку буде встановлено факт неправомірної відмови органом державної податкової служби (посадовою особою) у прийнятті податкової декларації, остання вважається прийнятою у день її фактичного отримання органом державної податкової служби. 49.14. За кожною заявою платника податків щодо порушення посадовою особою органу державної податкової служби цієї стат-

посадовою особою органу державної податкової служби цієї статті в обов'язковому порядку проводиться службове розслідування відповідно до закону.

За результатами такого розслідування винна посадова особа органу державної податкової служби притягується до відповідальності відповідно до закону. 49.15. Податкова декларація, надіслана платником податків

або його представником поштою або засобами електронного зв'язку та заповнена з порушенням норм пунктів 48.3 та 48.4 статті 48 цього Кодексу, вважається неподаною.

49.16. Незалежно від наявності відмови у прийнятті податкової декларації платник податків зобов'язаний погасити податкове зобов'язання, самостійно визначене ним у такій податковій декла-

рації, протягом строків, установлених цим Кодексом. 49.17. Центральний орган виконавчої влади, відповідальний за процеси інформатизації в Україні, впроваджує та утримує автоматизовану систему «Єдине вікно подання електронної звітності» для надання послуг з подання за допомогою мережі Інтернет в електронному вигляді звітності, обов'язковість подання якої встановлено законодавством, до міністерств, інших органів державної влади та фондів загальнообов'язкового державного страхування.

Автоматизована система «Єдине вікно подання електронної звітності» повинна забезпечувати підтримку роботи засобів електронного цифрового підпису всіх акредитованих центрів сертифікації ключів, що працюють на ринку України відповідно до чинного законодавства.

Опис форматів (стандартів), структура електронних документів, що забезпечує подання електронної звітності до автоматизованої системи «Єдине вікно подання електронної звітності», повинні розміщуватися та підтримуватися в актуальному стані на безоплатній для користувачів основі на загальнодоступних інформаційних ресурсах Міністерства фінансів України та тих органів державної влади, до яких обов'язковість подання звітності встановлена законодавством.

а закоподавством. Автоматизована система «Єдине вікно подання електронної

звітності» та всі її компоненти є державною власністю. За допомогою автоматизованої системи «Єдине вікно подання електронної звітності» або її компонентів можуть надаватися інші

послуги. 49.18. Податкові декларації, крім випадків, передбачених цим 49.18. податкові декларації, крім випадків, передбачених цим Кодексом, подаються за базовий звітний (податковий) період, що 49.18.1. календарному місяцю (у тому числі в разі сплати місячних авансових внесків)— протягом 20 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового)

49.18.2. календарному кварталу або календарному півріччю (у тому числі в разі сплати квартальних або піврічних авансових

внесків) — протягом 40 календарних днів, що настають за остан-нім календарним днем звітного (податкового) кварталу (півріччя); 49.18.3. календарному року, крім випадків, передбачених під-пунктами 49.18.4 та 49.18.5 цього пункту— протягом 60 кален-— протягом 60 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) року;

49.18.4. календарному року для платників податку на доходи фізичних осіб — до 1 травня року, що настає за звітним; 49.18.5. календарному року для платників податку на доходи фізичних осіб — підприємців — протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового)

року.
49.19. Якщо податкова декларація за квартал, півріччя, три квартали або рік розраховується наростаючим підсумком на підставі показників базових податкових періодів, з яких складаються такі квартал, півріччя, три квартали або рік (без урахування авансових внесків), згідно з відповідним розділом цього Кодексу, зазначена податкова декларація подається у строки, визначені пун-ктом 49.18 цієї статті для такого базового звітного (податкового) періоду. Для цілей цього Кодексу під терміном «базовий звітний (по-

датковий) період» слід розуміти перший звітний (податковий) період року, визначений відповідним розділом цього Кодексу. 49.20. Якщо останній день строку подання податкової декла-

рації припадає на вихідний або святковий день, то останнім днем строку вважається операційний (банківський) день, що настає за вихідним або святковим днем.

Граничні строки подання податкової декларації можуть бути збільшені за правилами та на підставах, які передбачені цим Ко-

49.21. Якщо згідно з відповідним розділом цього Кодексу з пи тань окремого податку, збору звітний (податковий) період не встановлено, податкова декларація подається та податкове зобов'язання сплачується у строки, передбачені цим пунктом для місячного базового звітного (податкового) періоду, крім випадків, коли подання податкової декларації не передбачено таким розді лом цього Кодексу.

Стаття 50. Внесення змін до податкової звітності

Стаття 50. Внесення змін до податкови звітності 50.1. У разі якщо у майбутніх податкових періодах (з урахуванням строків давності, визначених статтею 102 цього Кодексу) платник податків самостійно виявляє помилки, що містяться у раніше поданій ним податковій декларації (крім митної декларації або обмежень, визначених цією статтею), він зобов'язаний надіслати уточнюючий розрахунок до такої податкової декларації за формою чинного на час подання уточнюючого розрахунку.

Платник податків має право не подавати такий розрахунок, якщо відповідні уточнені показники зазначаються ним у складі податкової декларації за будь-який наступний податковий період, протягом якого такі помилки були самостійно виявлені.

Платник податків, який до початку його перевірки контролюючим органом самостійно виявляє факт заниження податкового зобов'язання минулих податкових періодів, зобов'язаний:

а) або надіслати уточнюючий розрахунок і сплатити суму не-доплати та штраф у розмірі трьох відсотків від такої суми до по-дання такого уточнюючого розрахунку;

б) або відобразити суму недоплати у складі декларації з цього податку, що подається за податковий період, наступний за періодом, у якому виявлено факт заниження податкового зобов'я-зання, збільшену на суму штрафу у розмірі п'яти відсотків від та-кої суми, з відповідним збільшенням загальної суми грошового зобов'язання з цього податку.

Якщо після подачі декларації за звітний період платник подат ків подає нову декларацію з виправленими показниками до закінчення граничного строку подання декларації за такий самий звітний період, то штрафи, визначені у цьому пункті, не застосову-

50.2. Платник податків не має права подавати уточнюючий розрахунок до податкової декларації, поданої за період, який на дату подання уточнюючого розрахунку перевіряється відповідним контролюючим органом.

50.3. У разі якщо платник податків подає уточнюючий розраху нок до податкової декларації, поданої за період, що перевірявся відповідний контролюючий орган має право на проведення по-

запланової перевірки платника податків за відповідний період. Стаття 51. Подання відомостей про суми виплачених доходів платникам податків — фізичним особам

51.1. Податковий агент зобов'язаний подавати у строки, встановлені цим Кодексом для податкового кварталу, податковий розрахунок сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податків, а також сум нарахованого та утриманого з них податку органу державної податкової служби за місцем свого об-

ліку. 51.2. У визначених цим Кодексом випадках розрахунки пода

ються в електронному вигляді. ГЛАВА 3. ПОДАТКОВІ КОНСУЛЬТАЦІЇ Стаття 52. Податкова консультація

 32.1. За зверненням платників податків контролюючі органи безоплатно надають консультації з питань практичного застосування окремих норм податкового законодавства

52.2. Податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію. 52.3. За вибором платника податків консультація надається в

усній або письмовій формі. 52.4. Консультації надаються органом державної податкової служби або митним органом, в якому платник податків перебуває на обліку, або вищим органом державної податкової служби або вищим митним органом, якому такий орган адміністративно підпорядкований, а також центральним органом державної податко вої служби або спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

52.5. Контролюючі органи мають право надавати консультації виключно з тих питань, що належать до їх повноважень. Стаття 53. Наслідки застосування податкових консультацій

53.1. Не може бути притягнуто до відповідальності платника податків, який діяв відповідно до податкової консультації, наданої у письмовій формі, зокрема на підставі того, що у майбутньому така податкова консультація була змінена або скасована

.2. Виключено. 53.3. Платник податків може оскаржити до суду як правовий акт індивідуальної дії податкову консультацію контролюючого органу, викладену в письмовій формі, яка, на думку такого платника податків, суперечить нормам або змісту відповідного податку

Визнання судом такої податкової консультації недійсною є під-ставою для надання нової податкової консультації з урахуванням

висновків суду. ГЛАВА 4. ВИЗНАЧЕННЯ СУМИ ПОДАТКОВИХ ТА/АБО ГРОШОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ПЛАТНИКА ПОДАТКІВ, ПОРЯДОК ЇХ СПЛАТИ ТА ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ КОНТРОЛЮЮЧИХ ОРГАНІВ

Стаття 54. Визначення сум податкових та грошових зобов'я-

54.1. Крім випадків, передбачених податковим законодавством, платник податків самостійно обчислює суму податкового та/або грошового зобов'язання та/або пені, яку зазначає у податковій (митній) декларації або уточнюючому розрахунку, що подається контролюючому органу у строки, встановлені цим Кодек-

сом. 54.2. Грошове зобов'язання щодо суми податкових зобов'язань з податку, що підлягає утриманню та сплаті (перерахуванню) до бюджету в разі нарахування/виплати доходу на користь плат-- фізичної особи, вважається узголженим полатковим агентом або платником податку, який отримує доходи не від податкового агента. в момент виникнення податкового зобов'я зання, який визначається за календарною датою, встановленою розділом IV цього Кодексу для граничного строку сплати податку

до відповідного бюджету. 54.3. Контролюючий орган зобов'язаний самостійно визначити суму грошових зобов'язань, зменшення (збільшення) суми бюджетного відшкодування та/або зменшення від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток або від'ємного значення суми податку на додану вартість платника податків, пе

редбачених цим Кодексом або іншим законодавством, якщо: 54.3.1. платник податків не подає в установлені строки подат-

кову (митну) декларацію; 54.3.2. дані перевірок результатів діяльності платника податків свідчать про заниження або завищення суми його податкових зобов язань, заявлених у податкових (митних) деклараціях, уточнюючих розрахунках;

54.3.3. згідно з податковим та іншим законодавством особою. відповідальною за нарахування сум податкових зобов язань з окремого податку або збору, застосування штрафних (фінансових) ремого податку ако зоору, застосування штрафних (фінансових) санкцій та пені, у тому числі за порушення у сфері зовнішньоеко-номічної діяльності, є контролюючий орган; 54.3.4. рішенням суду, що набрало законної сили, особу виз-нано винною в ухиленні від сплати податків; 54.3.5. дані перевірок щодо утримання податків у джерела

виплати, в тому числі податкового агента, свідчать про порушення правил нарахування, утримання та сплати до відповідних бюд-

жетів податків і зборів, передбачених цим Кодексом, у тому числі податку на доходи фізичних осіб таким податковим агентом;

54.3.6. результати митного контролю, отримані після закінчення процедури митного оформлення та випуску товарів, свідчать про заниження або завищення податкових зобов'язань, визначе-

них платником податків у митних деклараціях. 54.4. У разі надходження від уповноважених органів іноземних держав документально підтверджених відомостей щодо країни походження, вартісних, кількісних або якісних характеристик, які мають значення для оподаткування товарів і предметів при ввезенні (пересиланні) на митну територію України або територію спеціальної митної зони або вивезенні (пересиланні) товарів і предметів з митної території України або території спеціальної митної зони, які відрізняються від задекларованих під час митного оформлення, митний орган має право самостійно визначити базу оподаткування та податкові зобов язання платника податків шляхом проведення дій, визначених пунктом 54.3 цієї статті, на

підставі відомостей, зазначених у таких документах. 54.5. Якщо згідно з нормами цієї статті сума грошового зобов'язання розраховується контролюючим органом, платник податків не несе відповідальності за своєчасність, достовірність і повноту нарахування такої суми, проте несе відповідальність за своечасне та повне погашення нарахованого узгодженого грошового зобов'язання і має право оскаржити зазначену суму в порядку, встановленому цим Кодексом.

Стаття 55. Скасування рішень контролюючих органів 55.1. Податкове повідомлення-рішення про визначення суми грошового зобов'язання платника податків або будь-яке інше рішення контролюючого органу може бути скасоване контролюючим органом вищого рівня під час проведення процедури його адміністративного оскарження та в інших випадках у разі встановлення невідповідності таких рішень актам законодавства. Процедура адміністративного оскарження рішень органів дер

жавної податкової служби є дворівневою.
55.2. Контролюючими органами вищого рівня є:
Державна податкова адміністрація України — для державних податкових адміністрацій в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, які у свою чергу є контролюючими органами вищого рівня для державних податкових інспекцій; спеціально уповноважений центральний орган виконавчої вла

ди в галузі митної справи — для інших митних органів

Стаття 56. Оскарження рішень контролюючих органів 56.1. Рішення, прийняті контролюючим органом, можуть бути

оскаржені в адміністративному або судовому порядку. 56.2. У разі коли платник податків вважає, що контролюючий орган неправильно визначив суму грошового зобов'язання або прийняв будь-яке інше рішення, що суперечить законодавству або виходить за межі повноважень контролюючого органу, встановлених цим Кодексом або іншими законами України, він має право звернутися до контролюючого органу вищого рівня із скар гою про перегляд цього рішення.

56.3. Скарга подається до контролюючого органу вищого рівня у письмовій формі (та у разі потреби — з належним чином засвідченими копіями документів, розрахунками та доказами, які платник податків вважає за потрібне надати з урахуванням вимог пункту 44.6 статті 44 цього Кодексу) протягом 10 календарних днів, що настають за днем отримання платником податків податового повідомлення-рішення або іншого рішення контролюючого органу, що оскаржується.

Скарги на рішення державних податкових інспекцій подаються до державних податкових адміністрацій в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі.

Скарги на рішення державних податкових адміністрацій в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі подаються до Державної податкової адміністрації України. 56.4. Під час процедури адміністративного оскарження обов'язок доведення того, що будь-яке нарахування, здійснене контро-

люючим органом у випадках, визначених цим Кодексом, або будь-яке інше рішення контролюючого органу є правомірним,

покладається на контролюючий орган. Обов'язок доведення правомірності нарахування або прийнят тя будь-якого іншого рішення контролюючим органом у судовому оскарженні встановлюється процесуальним законом. 56.5. Платник податків одночасно з поданням скарги контро-

люючому органу вищого рівня зобов'язаний письмово повідомляти контролюючий орган, яким визначено суму грошового зобов'язання або прийнято інше рішення, про оскарження його податко вого повідомлення-рішення або будь-якого іншого рішення. 56.6. У разі коли контролюючий орган приймає рішення про

повне або часткове незадоволення скарги платника податків, такий платник податків має право звернутися протягом 10 кален-дарних днів, наступних за днем отримання рішення про результати розгляду скарги, зі скаргою до контролюючого органу вищого

рівня. 56.7. У разі порушення платником податків вимог пунктів 56.3 і 56.6 подані ним скарги не розглядаються та повертаються йому із зазначенням причин повернення.

56.8. Контролюючий орган, який розглядає скаргу платника датків, зобов'язаний прийняти вмотивоване рішення та надіслати його протягом 20 календарних днів, наступних за днем отримання скарги, на адресу платника податків поштою з повідомленням про вручення або надати йому під розписку.

ням про вручення або надати йому під розписку.
56.9. Керівник (або його заступник) відповідного контролюючого органу може прийняти рішення про продовження строку розгляду скарги платника податків понад 20-денний строк, визначений у пункті 56.8 цієї статті, але не більше 60 календарних днів, та письмово повідомити про це платника податків до закінчення строку, визначеного у пункті 56.8 цієї статті.

Якщо вмотивоване рішення за скаргою платника податків не надсилається платнику податків протягом 20-денного строку або

протягом строку, продовженого за рішенням керівника контролюючого органу (або його заступника), така скарга вважається пов ністю задоволеною на користь платника податків з дня, наступного за останнім днем зазначених строків.
Скарга вважається також повністю задоволеною на користь

платника податків, якщо рішення керівника контролюючого органу (або його заступника) про продовження строків її розгляду не було надіслано платнику податків до закінчення 20-денного стро-

зазначеного в абзаці першому цього пункту. 56.10. Рішення Державної податкової адміністрації України та спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої вла ди в галузі митної справи, прийняте за розглядом скарги платни-ка податків, є остаточним і не підлягає подальшому адміністративному оскарженню, але може бути оскаржене в судовому по-

рядку. 56.11. Не підлягає оскарженню податкове зобов'язання, са-

мостійно визначене платником податків. 56.12. Якщо відповідно до цього Кодексу контролюючий орган самостійно визначає грошове зобов язання платника податків за причинами, не пов язаними із порушенням податкового законодавства, такий платник податків має право на адміністративне осдавотва, такжи платия подативно мастраво на дампотративно окарження рішень контролюючого органу протягом 30 календарних днів, що настають за днем надходження податкового повідомлен-

ня-рішення (рішення) контролюючого органу. 56.13. У разі коли останній день строків, зазначених у цій статті. припадає на вихідний або святковий день, останнім днем таких строків вважається перший робочий день, що настає за вихідним або святковим днем.

56.14. Строки подання скарги на податкове повідомлення-рішення або будь-яке інше рішення контролюючого органу можуть бути продовжені за правилами і на підставах, визначених пунктом

102.6 статті 102 цього Кодексу. 56.15. Скарга, подана із дотриманням строків, визначених пунктом 56.3 цієї статті, зупиняє виконання платником податків грошових зобов'язань, визначених у податковому повідомленні-рішенні (рішенні), на строк від дня подання такої скарги до контролюючого органу до дня закінчення процедури адміністративного

Протягом зазначеного строку податкові вимоги з податку, що оскаржується, не надсилаються, а сума грошового зобов'язання, що оскаржується, вважається неузгодженою.

56.16. Днем подання скарги вважається день фактичного отримання скарги відповідним контролюючим органом, а в разі надсилання скарги поштою— дата отримання відділенням поштового зв'язку від платника податків поштового відправлення із скаргою, яка зазначена відділенням поштового зв'язку в повідомленні про вручення поштового відправлення або на конверті.

56.17. Процедура адміністративного оскарження закінчується: 56.17.1. днем, наступним за останнім днем строку, передбаченого для подання скарги на податкове повідомлення-рішення або будь-яке інше рішення відповідного контролюючого органу у разі, коли така скарга не була подана у зазначений строк; 56.17.2. днем отримання платником податків рішення відповід-

ного контролюючого органу про повне задоволення скарги; 56.17.3. днем отримання платником податків рішення Державної податкової адміністрації України або спеціально уповноваже-

ного центрального органу виконавчої влади в галузі митної спра-

56.17.4. виключено:

56.17.5. днем звернення платника податків до контролюючого органу із заявою про розстрочення, відстрочення податкових зо-

бов'язань, що оскаржувались.

День закінчення процедури адміністративного оскарження вважається днем узгодження грошового зобов'язання платника

податків.
56.18. З урахуванням строків давності платник податків має право оскаржити в суді податкове повідомлення-рішення або інше рішення контролюючого органу про нарахування грошового зобов'язання у будь-який момент після отримання такого рішен-

У разі коли платником податків до подання позовної проводилася процедура адміністративного оскарження, строк звернення до суду продовжується на строк, що фактично пройшов з дати звернення платника податків із скаргою до контролюючого органу до дати отримання (включно) таким платником по-датків остаточного рішення контролюючого органу, прийнятого за результатами розгляду скарги. Рішення контролюючого органу, оскаржене в судовому поряд-ку, не підлягає адміністративному оскарженню.

Процедура адміністративного оскарження вважається досудовим порядком вирішення спору.
При зверненні платника податків до суду з позовом щодо виз-

нання недійсним рішення контролюючого органу податкове зо бов'язання вважається неузгодженим до дня набрання судовим

рішенням законної сили. 56.19. У разі коли до подання позовної заяви проводилася процедура адміністративного оскарження, платник податків має право оскаржити в суді податкове повідомлення-рішення або інше рішення контролюючого органу про нарахування грошового зобов'язання протягом місяця, що настає за днем закінчення процедури адміністративного оскарження відповідно до пункту 56.17

цієї статті. 56.20. Вимоги до оформлення скарги, порядок подання та розгляду скарг встановлюється центральним органом державної податкової служби або спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи в межах їх пов-

56.21. У разі коли норма цього Кодексу чи іншого нормативно правового акта, виданого на підставі цього Кодексу, або коли норми різних законів чи різних нормативно-правових актів при-пускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов'язків платників податків або контролюючих органів, внаслідок чого є можливість прийняти рішення на користь як платника податків, так і контролюючого органу, рішення приймається на користь

платника податків. 56.22. Якщо платник податків оскаржує рішення податкового органу до суду, обвинувачення особи в ухиленні від сплати податків не може ґрунтуватися на такому рішенні контролюючого органу до остаточного вирішення справи судом. Це правило не поширюється на випадки, коли таке обвинувачення базується не тільки на рішенні контролюючого органу, а й доведено на підставі до датково зібраних доказів відповідно до вимог кримінально-проце

суального законодавства України. Порушення кримінальної справи за будь-якими приводами та підставами стосовно платника податків або його службових (посадових) осіб не може бути підставою для зупинення провадження у справі або залишення без розгляду скарги (позову) такого платника податків, поданої до суду у межах процедури апеляцій-

ного узгодження. Стаття 57. Строки сплати податкового зобов'язання

57.1. Платник податків зобов зааний самостійно сплатити суму податкового зобов заання, зазначену у поданій ним податковій декларації, протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку, передбаченого цим Кодексом для подання податкової декларації, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

новлених цим кодексом.
Податковий агент зобов'язаний сплатити суму податкового зобов'язання (суму нарахованого (утриманого) податку), самостійно визначеного ним з доходу, що виплачується на користь платника податку — фізичної особи та за рахунок такої виплати, у строки, передбачені цим Кодексом.

Суму податкового зобов язання, визначену у митній декларації, платник податків зобов язаний сплатити до закінчення митно го оформлення товарів, якщо інше не передбачено податковим

57.2. У разі коли відповідно до цього Кодексу або інших законів України контролюючий орган самостійно визначає податкове зобов'язання платника податків з причин, не пов'язаних з порушенням податкового законодавства, такий платник податків зобов'язаний сплатити нараховану суму податкового зобов'язання у строки, визначені в цьому Кодексі, а якщо такі строки не визначено, — протягом 30 календарних днів, що настають за днем отриму податкового добов'язання у строки, визначені в цьому Кодексі, а якщо такі строки не визначено, — протягом 30 календарних днів, що настають за днем отриму податкового добов'язання прилагись податкового добов'язання прилагись податкового добов'язання прилагись податкового добов'язання прилагись податков прилагись податков прилагись податков прилагись податков прилагись податков прилагись податков законов прилагись прились прилагись прилагись прилагись прилагись прилагись прилагись римання податкового повідомлення-рішення про таке нарахуван-

. 57.3. У разі визначення грошового зобов'язання контролюю чим органом за підставами, зазначеними у підпунктах 54.3.1-54.3.6 пункту 54.3 статті 54 цього Кодексу, платник податків зобов язаний сплатити нараховану суму грошового зобов язання протягом 10 календарних днів, що настають за днем отримання податкового повідомлення-рішення, крім випадків, коли протягом такого строку такий платник податків розпочинає процедуру оскарження рішення контролюючого органу.

У разі оскарження рішення контролюючого органу про нараховану суму грошового зобов'язання платник податків зобов'язаний самостійно погасити узгоджену суму, а також пеню та штрафні санкції за їх наявності протягом 10 календарних днів, наступних за днем такого узгодження.

57.4. Пеня та штрафні санкції, нараховані на суму грошового зобов'язання (її частку), скасовану за результатами адміністративного чи судового оскарження, також підлягають скасуванню, а якщо такі пеня та санкції були сплачені, вони підлягають зараху-ванню в рахунок погашення податкового боргу, грошових зобов'язань або поверненню в порядку, встановленому статтею 43

оов язань аоо поверненню в порядку, встановленому статтею 43 цього Кодексу.
57.5. Фізичні особи — платники податків повинні сплачувати податки і збори, що встановлені цим Кодексом, через установи банків та поштові відділення.
У разі коли зазначені особи проживають у сільській (селищній)

місцевості, вони можуть сплачувати податки і збори через каси сільських (селищних) рад за квитанцією про прийняття податків і зборів, форма якої встановлюється центральним органом державної податкової служби.
Стаття 58. Податкове повідомлення-рішення
58.1. У разі коли сума грошового зобов'язання платника по-

датків, передбаченого податковим або іншим законодавством контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, розраховується контролюючим органом відповідно до статті 54 цього Кодексу (крім декларування товарів, передбаченого для громадян), або у разі коли за результатами перевірки контролюючий орган встановлює факт невідповідності суми бюджетного відшкодування сумі, заявленій у податковій декларації, або зменшує розмір залекларованого від'ємного значення об'єкта оподатжування податком на прибуток або від ємного значення суми по-датку на додану вартість, розрахованого платником податків відповідно до розділу V цього Кодексу, такий контролюючий орган надсилає (вручає) платнику податків податкове повідомлення-рі-

Податкове повідомлення-рішення містить підставу для такого нарахування (зменшення) податкового зобов'язання та/або зменшення (збільшення) суми бюджетного відшкодування та/або зменшення від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток або від'ємного значення суми податку на додану вартість; посилання на норму цього Кодексу та/або іншого закону контроль за виконанням якого покладено на контролюючі органи контроль за виконанням якого покладено на контролюю-и органи, відповідно до якої був зроблений розрахунок або перерахунок грошових зобов'язань платника податків; суму грошового зо-бов'язання, що повинен сплатити платник податку; суму зменше-ного (збільшеного) бюджетного відшкодування та/або зменшення від'ємного значення результатів господарської діяльності або від'ємного значення суми податку на додану вартість; граничні отроки сплати грошового зобов'язання та/або строки виправлення платником податків показників податкової звітності; попередження про наслідки несплати грошового зобов'язання або внесення виправлень до показників податкової звітності в установлений строк; граничні строки, передбачені цим Кодексом для оскартильня продаткового постатков податкового постатков податкового постатков постат ження полаткового повіломлення-рішення.

До податкового повідомлення-рішення додається розрахунок податкового зобов'язання та штрафних (фінансових) санкцій.

Форма та порядок надіслання податкового повідомлення-рішення і розрахунку грошового зобов'язання визначається центральним контролюючим органом.

58.2. Податкове повідомлення-рішення надсилається (вручається) за кожним окремим податком, збором та/або разом із

ПРАВО

штрафними санкціями, передбаченими цим Кодексом, а також за штрафними санкціями, передоаченими цим кодексом, а також за кожною штрафною (фінансовою) санкцією за порушення норм іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на такий контролюючий орган, та/або пенею за порушення строків розрахунків у сфері зовнішньоекономічної діяльності.

У разі зменшення (збільшення) контролюючим органом суми

бюджетного відшкодування та/або зменшення від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток або від'ємного значення суми податку на додану вартість платнику податків над-

силаються (вручаються) окремі податкові повідомлення-рішення. Контролюючий орган веде реєстр виданих податкових пові-

домлень-рішень щодо окремих платників податків. 58.3. Податкове повідомлення-рішення вважається надісланим (врученим) юридичній особі, якщо його передано посадовій особі такої юридичної особи під розписку або надіслано листом з повідомленням про вручення.
Податкове повідомлення-рішення вважається надісланим (вру-

ченим) фізичній особі, якщо його вручено їй особисто чи її законному представникові або надіслано на адресу за місцем проживання або останнього відомого її місцезнаходження фізичної осоваппя або остаплвого відомого і місцевлаходження утізочного обо-би з повідомленням про вручення. У такому самому порядку над-силаються податкові вимоги та рішення про результати розгляду

У разі коли пошта не може вручити платнику податків податкове повідомлення-рішення або податкові вимоги, або рішення про результати розгляду скарги через відсутність за місцезнаходжен-ням посадових осіб, їх відмову прийняти податкове повідомлення-рішення або податкову вимогу, або рішення про результати розгляду скарги, незнаходження фактичного місця розташування (місцезнаходження) платника податків або з інших причин, подат-

(місцезнаходження) платника податків або з інших причин, податкове повідомлення-рішення або податкова вимога, або рішення про результати розгляду скарги вважаються врученими платнику податків у день, зазначений поштовою службою в повідомленні про вручення із зазначенням причин невручення. 58.4. У разі коли судом за результатами розгляду кримінальної справи про злочини, предметом якої є податки, збори, винесено обвинувальний вирок, що набрав законної сили, або винесено рішення про закриття кримінальної справи за нереабілітуючими підставами, відповідний контролюючий орган зобов'язання платника полатків за полатка визначити податкові зобов'язання платника податків за податка-ми та зборами, несплата податкових зобов'язань за якими встановлена рішенням суду, та прийняти податкове повідомлення-рі-шення про нарахування платнику таких податкових зобов'язань і застосування стосовно нього штрафних (фінансових) санкцій у

розмірах, визначених цим Кодексом. Складання та надсилання платнику податків податкового повідомлення-рішення за податковими зобов'язаннями платника подомлення-рішення за податковими зообв'язаннями платника податкових зобов'язань за якими встановлена рішенням суду, забороняється до набрання законної сили рішенням суду у справі або винесення постанови про закриття такої кримінальної справи за нереабілітуючими підставами.

Абзац другий цього пункту не застосовується, коли податкове повідомлення-рішення надіслане (вручене) до порушення кримінальної справи

Стаття 59. Податкова вимога 59.1. У разі коли платник податків не сплачує узгодженої суми грошового зобов'язання в установлені законодавством строки, орган державної податкової служби надсилає (вручає) йому податкову вимогу в порядку, визначеному для надсилання (вручен-ня) податкового повідомлення-рішення. Податкова вимога може не надсилатися, якщо загальна сума

податкового боргу платника податків не перевищує одного нео-

податкового боргу платника податків не перевищує одного нео-податковуваного мінімуму доходів громадян. 59.2. Якщо контролюючий орган, що визначив суми грошово-го зобов'язання платника податків, не є органом державної по-даткової служби, такий контролюючий орган надсилає відповід-ному органу державної податкової служби подання про здійснен-ня заходів з погашення податкового боргу платника податків, а також розрахунок його розміру, на підставі якого орган державної податкової служби надсилає податкову вимогу. Форма зазначеного подання затверджується Кабінетом Міністрів України. 59.3. Податкова вимога надсилається не раніше першого ро-

бочого дня після закінчення граничного строку сплати суми гро-

Податкова вимога повинна містити відомості про факт виникнення грошового зобов язання та права податкової застави, розмір податкового боргу, який забезпечується податковою заставою, обов'язок погасити податковий борг та можливі наслідки його непогашення в установлений строк, попередження про опис активів, які відповідно до законодавства можуть бути предметом податкової застави, а також про можливі дату та час проведення публічних торгів з їх продажу.

59.4. Податкова вимога надсилається також платникам подат ків, які самостійно подали податкові декларації, але не погасили суми податкових зобов'язань у встановлені цим Кодексом стро-ки, без попереднього надсилання (вручення) податкового повідомлення-рішення

59.5. У разі коли у платника податків, якому надіслано (вруче но) податкову вимогу, сума податкового боргу збільшується, погашенню підлягає вся сума податкового боргу такого платника податку, що виник після надіслання (вручення) податкової вимо-

Стаття 60. Відкликання податкового повідомлення-рішення і

податкової вимоги 60.1. Податкове повідомлення-рішення або податкова вимога

60.1. Податкове повідомлення-рішення аоо податкова вимога вважаються відкликаними, якщо: 60.1.1. сума податкового боргу самостійно погашається плат-ником податків або органом стягнення; 60.1.2. контролюючий орган скасовує раніше прийняте подат-

кове повідомлення-рішення про нарахування суми грошового зо-бов'язання або податкову вимогу; 60.1.3. контролюючий орган зменшує нараховану суму грошо-

вого зобов'язання раніше прийнятого податкового повідомленнярішення або суму податкового боргу, визначену в податковій ви-

60.1.4. рішенням суду, що набрало законної сили, скасовується повідомлення-рішення контролюючого органу або сума податкового боргу, визначена в податковій вимозі; 60.1.5. рішенням суду, що набрало законної сили, зменшуєть-ся сума грошового зобов'язання, визначена у податковому пові-

домленні-рішенні контролюючого органу, або сума податкового боргу, визначена в податковій вимозі. 60.2. У випадках, визначених підпунктом 60.1.1 пункту 60.1 ці-

єї статті, податкова вимога вважається відкликаною у день, про-тягом якого відбулося погашення суми податкового боргу в повному обсязі.

єї статті, податкове повідомлення-рішення або податкова вимога вважаються відкликаними з дня прийняття контролюючим орга-ном рішення про скасування такого податкового повідомлення-рішення або податкової вимоги. 60.4. У випадках, визначених підпунктами 60.1.3 і 60.1.5 пункту 60.1 цієї статті, податкове повідомлення-рішення або подат-

кова вимога вважаються відкликаними з дня надходження до платника податків податкового повідомлення-рішення або податкової вимоги, які містять зменшену суму грошового зобов'язання

кової вимої и, які містять зменшену суму трошової о зооов язання або податкового боргу.
60.5. У випадках, визначених підпунктом 60.1.4 пункту 60.1 цієї статті, податкове повідомлення-рішення або податкова вимога вважаються відкликаними у день набрання законної сили відповідним рішенням суду.

60.6. Якщо нарахована сума грошового зобов язання або по-даткового боргу збільшується внаслідок їх адміністративного ос-карження, раніше надіслане податкове повідомлення-рішення або податкова вимога не відкликаються. На суму збільшення грошового зобов'язання надсилається окреме податкове повідомлення-

вого зобов'язання надсилається окреме податкове повідомлення-рішення, а на суму збільшення податкового боргу окрема подат-кова вимога не надсилається.
60.7. Контролюючий орган, який надіслав відповідному органу державної податкової служби подання, визначене у пункті 59.2 статті 59 цього Кодексу, зобов'язаний подати такому органу дер-жавної податкової служби інформацію про скасування або зміну суми нарахованого грошового зобов'язання. Зазначена інформа-ція надається у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів Украї-

глава 5. податковий контроль Стаття 61. Визначення податкового контролю та повноважен

ня органів державної влади щодо його здійснення 61.1. Податковий контроль— система заходів, що вживаються контролюючими органами з метою контролю правильності нарахування, повноти і своєчасності сплати податків і зборів, а також дотримання законодавства з питань проведення розрахункових та касових операцій, патентування, ліцензування та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контро-

Податковий контроль у частині здійснення заходів, що вжива-

ються митними органами з метою перевірки правильності нарахування, повноти і своєчасності сплати податків і зборів, є складовою частиною митного контролю.

61.2. Податковий контроль здійснюється органами, зазначени у статті 41 цього Кодексу, в межах їх повноважень, встановлених цим Кодексом.

61.3. Органи Служби безпеки України, внутрішніх справ, по-

62.1. Податковий контроль здійснюється шляхом: 62.1.1. ведення обліку платників податків; 62.1.2. інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів державної податкової служби; 62.1.3. перевірок та звірок відповідно до вимог цього Кодексу,

а також перевірок щодо дотримання законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, у порядку, встановленому законами України, що регулюють відповідну сфе ру правовідносин.

ГЛАВА 6. ОБЛІК ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ

Стаття 63. Загальні положення щодо обліку платників податків 63.1. Облік платників податків ведеться з метою створення умов для здійснення контролюючими органами контролю за пра вильністю нарахування, своєчасністю і повнотою сплати податків, нарахованих фінансових санкцій, дотримання податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби. 63.2. Взяттю на облік або реєстрації в органах державної по-

даткової служби підлягають всі платники податків

Взяття на облік в органах державної податкової служби юри-дичних осіб, їх відокремлених підрозділів, а також самозайнятих осіб здійснюється незалежно від наявності обов'язку щодо сплати того або іншого податку та збору.
63.3. З метою проведення податкового контролю платники по-

датків підлягають реєстрації або взяттю на облік в органах державної податкової служби за місцезнаходженням юридичних осіб жавно податковог служой за місцезнаходженням юридичних осто, відокремлених підрозділів юридичних осто, місцем проживання особи (основне місце обліку), а також за місцем розташування (реєстрації) їх підрозділів, рухомого та нерухомого майна, об'єк-тів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність (неосновне місце обліку). або через які провадиться діяльність (неосновне місце офліку).
Центральний орган державної податкової служби може прий-

няти рішення про зміну основного місця обліку платника податків Об'єктами оподаткування і об'єктами, пов'язаними з оподат

куванням, є майно та дії, у зв'язку з якими у платника податків виникають обов'язки щодо сплати податків та зборів. Такі об'єкти за кожним видом податку та збору визначаються згідно з відпо-

відним розділом цього Кодексу. Платник податків зобов'язаний стати на облік у відповідних органах державної податкової служби за основним та неосновним місцем обліку, повідомляти про всі об'єкти оподаткування і об'єкти, пов'язані з оподаткуванням, органи державної податкової служби за місцезнаходженням таких об'єктів у порядку, встановленому центральним органом державної податкової служби. Заява про взяття на облік платника податків за неосновним

місцем обліку подається у відповідний податковий орган протягом 10 робочих днів після створення відокремленого підрозділу, реєстрації рухомого чи нерухомого майна чи відкриття об'єкта чи підрозділу, через які провадиться діяльність або які підлягають оподаткуванню.

63.4. Взяття на облік платників податків — юридичних осіб та їх відокремлених підрозділів здійснюється після їх державної ре-єстрації чи включення відомостей про них до відповідних державних реєстрів на умовах, що визначаються законодавчими актами України, крім випадків, визначених цим Кодексом, коли органами реєстрації є органи державної податкової служби або коли про-

реєстрації є органи державної податкової служби або коли проведення державної реєстрації платника податків у відповідному статусі законодавством не передбачається.

63.5. Всі фізичні особи — платники податків та зборів реєструються в органах державної податкової служби шляхом включення відомостей про них до Державного реєстру фізичних осіб — платників податків у порядку, визначеному цим Кодексом.

Фізичні особи — підприємці та особи, які мають намір провадити незалежну професійну діяльність, підлягають взяттю на объй ву служби в потема державної полаткової служби

лік як самозайняті особи в органах державної податкової служби згідно з цим Кодексом. 63.6. Облік платників податків в органах державної податкової

служби ведеться за податковими номерами. Порядок визначення податкового номера встановлюється цен-

тральним органом державної податкової служби. Облік осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби, ведеться за прізвищем, ім'ям, по батькові і серією та номером діючого паспорта. У паспортах зазначених осіб органами державної податкової служби робиться відмітка про на-явність у них права здійснювати будь-які платежі за серією та номером паспорта. Порядок внесення відмітки визначається центральним органом державної податкової служби. 63.7. Орган державної податкової служби зазначає податко-

вий номер або серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реестраційного номера облікової картки платника податків та пові домили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку у паспорті) у всіх свідоцтвах, довідках, патентах, в інших локументах або повідомленнях, що видаються платнику по-

датків або надсилаються йому.
Кожен платник податків зазначає податковий номер або серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку у паспорті) в усіх податкових деклараціях (розрахунках, звітах), платіж-

них документах щодо податків і зборів, у фінансових документах, а також в інших випадках, передбачених законодавством. 63.8. Особливості обліку платників податків за окремими податками, а також окремих категорій платників податків установлюються відповідними розділами цього Кодексу. 63.9. Документи, що подаються платниками податків для взятників податків для для податків для взятників податків для взятників податків для для взятників податків для взятників податків для взятників податків для для податків для для податків для взятників для взятників податків для податків для податків для взятників податків для для податків для податків для для податків для

тя на облік в органах державної податкової служби, перевіряються у порядку, встановленому центральним органом державної податкової служби, і в разі виявлення помилок або подання недостовірних відомостей повертаються для виправлення. Платники податків, які не подали протягом 5 календарних днів, наступних за днем отримання повернутих документів, виправлених документів для взяття на облік в органах державної податкової служби або повторно подали такі документи з помилками, несуть відпо-

відальність відповідно до закону. 63.10. Центральним органом державної податкової служби визначаються:

63.10.1. порядок обліку платників податків і зборів; 63.10.2. перелік документів, які подаються для взяття на облік

платників податків, а також порядок подання таких документів 63.10.3. форми заяв, свідоцтв та документів з питань реєстра

ції та обліку платників податків. 63.11. Органи державної податкової служби забезпечують достовірність даних про платників податків в Єдиному банку даних про платників податків — юридичних осіб та Державному реестрі фізичних осіб — платників податків, реєстрі платників податку на додану вартість, реєстрі неприбуткових організацій та інших реєстрах, що формуються та ведуться органами державної податкової служби згідно з цим Кодексом, їх захист від несанкціо

даткової служби згідно з цим Кодексом, іх захист від несанкцю-нованого доступу, оновлення, архівування та відновлення даних. 63.12. Інформація, що збирається, використовується та фор-мується органами державної податкової служби у зв'язку з облі-ком платників податків, вноситься до інформаційних баз даних і використовується з урахуванням обмежень, передбачених для податкової інформації з обмеженим доступом. Стаття 64. Взяття на облік юридичних осіб та відокремлених підрозділів юридичних осіб 64.1. Взяття на облік за основним місцем обліку юридичних осіб та їх відокремлених підрозділів як платників податків та збо-

осіб та їх відокремлених підрозділів як платників податків та зборів в органах державної податкової служби здійснюється на підставі відомостей з реєстраційної картки, наданих державним ре-естратором згідно із Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців», не пізніше наступного робочого дня з дня отримання зазначених відомостей органами державної податкової служби. 64.2. Взяття на облік за основним місцем обліку платників по-

датків — юридичних осіб та відокремлених підрозділів юридичних осіб, для яких законом установлені особливості їх державної реєстрації та які не включаються до Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України, здійснюється не пізніше наступного робочого дня з дня надходження від них відповідної заяви, яку платник податків зобов'язаний подати у десятиденний

строк після державної реєстрації (легалізації, акредитації чи зас-

відчення факту створення іншим способом). 64.3. Довідка про взяття на облік платника податків надсила ється (видається) платникам податків— юридичним особам та відокремленим підрозділам юридичних осіб наступного робочого дня з дня взяття на облік за основним місцем обліку.

64.4. Військові частини зобов'язані протягом 10 календарних днів після отримання свідоцтва про реєстрацію військової частини як суб'єкта господарювання стати на облік в органі державної податкової служби за місцем своєї дислокації згідно із пунктом 64.2 цієї статті.

64.5. Підставою для взяття на облік (внесення змін, перереєстрації) відокремленого підрозділу іноземної компанії, організації, у тому числі постійного представництва нерезидента, є належна акредитація (реєстрація, легалізація) такого підрозділу на терито

обитація (рестірація, легалізація) такого підрозділу на герито-України згідно із законом. Для взяття на облік постійні представництва нерезидентів та відокремлені підрозділи іноземних юридичних осіб зобов'язані звернутися протягом 10 календарних днів з дня їх державної реестрації (акредитації, легалізації) в установленому порядку або до початку провадження господарської діяльності, якщо така рестрація не є обов'язковою згідно із законодавством, до органів державної податкової служби за своїм місцезнаходженням. Взяття на облік таких платників податків здійснюється відповідно до пункту 64.2 цієї статті.

У разі встановлення органом державної податкової служби за результатами податкового контролю ведення нерезидентом господарської діяльності через постійне представництво на території України без взяття на податковий облік складається акт, який надсилається через компетентний орган України до компетентно-

го органу іноземної держави для організації заходів стягнення. Форма зазначеного акта затверджується центральним орга-ном державної податкової служби.

ном державної податкової служой.

Якщо постійним представництвом нерезидента є юридична або фізична особа — резидент України, така особа повинна на підставі відповідного договору з нерезидентом (довіреності) протягом 10 календарних днів після укладення договору (видачі довіреності) стати на облік в органі державної податкової служби як постійне представництво нерезидента відповідно до пункту 64.2

цієї статті. 64.6. На обліку в органах державної податкової служби повинні перебувати угоди про розподіл продукції та договори про спільну діяльність на території України без створення юридичних осіб, на яких поширюються особливості податкового обліку та оподаткування спільної діяльності, визначені цим Кодексом. В органах державної податкової служби не обліковуються до

говори про спільну діяльність, на які не поширюються особливості податкового обліку та оподаткування спільної діяльності, визначені цим Кодексом. Кожен учасник таких договорів перебуває на обліку в органах державної податкової служби та виконує обов'язки платника податків самостійно.

Взяття на облік договору про спільну діяльність або угоди про розподіл продукції здійснює платник податків — учасник, визначе-ний відповідальним за утримання та внесення податків до бюдже-

ту під час виконання договору або угоди. Взяття на облік договору або угоди здійснюється шляхом до-даткового взяття на облік такого учасника як платника податків відповідального за утримання та внесення податків до бюджету під час виконання договору або угоди. Заяву про взяття на облік такий платник податків зобов'язаний

подати протягом 10 календарних днів після реєстрації договору або угоди або після набрання ним чинності, якщо відповідно до

законодавства реєстрація договору не проводиться. 64.7. Центральний орган державної податкової служби визначає порядок обліку платників податків в органах державної податкової служби та порядок формування Реєстру великих платників кової служом та порадок формування Ресстру великих платників податків на відповідний рік. У разі включення платника податків до Реєстру великих плат-

ників податків на нього поширюються особливості, визначені цим Кодексом для великих платників податків.

Кодексом для великих платників податків. Після включення платника податків до Реєстру великих платників податків та отримання повідомлення центрального органу державної податкової служби про таке включення платник податків зобов'язаний стати на облік у спеціалізованому органі державної податкової служби, що здійснює податкове супроводження великих платників податків, з початку податкового періоду (календарного року), на який сформовано Реєстр.

Щодо великих платників податків, які самостійно не стали на облік у спеціалізованому органі державної полаткової служби.

облік у спеціалізованому органі державної податкової служби, центральний орган державної податкової служби має право прий-мати рішення про зміну основного місця обліку та переведення їх на облік у спеціалізовані чи інші органи державної податкової служби.

У разі відсутності за місцем реєстрації великого платника по

датків спеціалізованого органу державної податкової служби об-лік такого платника податків за рішенням центрального органу державної податкової служби здійснюється або територіально найближчим спеціалізованим органом державної податкової служби, або іншим органом державної податкової служби.

У разі прийняття рішення про переведення великого платника податків на облік у спеціалізовану державну податкову інспекцію чи інший орган державної податкової служби відповідні органи державної податкової служби зобов'язані протягом 20 календар-них днів після прийняття такого рішення здійснити взяття на облік/зняття з обліку такого платника податків.

Великий платник податків, щодо якого центральним органом державної податкової служби прийнято рішення про переведення на облік у спеціалізовану державну податкову інспекцію чи інший орган державної податкової служби, після взяття його на облік за новим місцем обліку зобов'язаний сплачувати податки, подавати податкову звітність та виконувати інші обов'язки, що передбачені цим Кодексом, за новим місцем обліку. Стаття 65. Облік самозайнятих осіб

65.1. Взяття на облік фізичних осіб — підприємців в органах державної податкової служби здійснюється за місцем їх державної реєстрації на підставі відомостей з реєстраційної картки, наданих державним реєстратором згідно із Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підпри-

Приватні нотаріуси та інші фізичні особи, умовою ведення незалежної професійної діяльності яких згідно із законом є державна реєстрація такої діяльності у відповідному уповноваженому органі та отримання свідоцтва про реєстрацію чи іншого документа (дозволу, сертифіката тощо), що підтверджує право фізичної особи на ведення незалежної професійної діяльності, протягом 10 календарних днів після такої реєстрації зобов'язані стати на облік в органі державної податкової служби за місцем свого постійного проживання 65.2. Облік самозайнятих осіб здійснюється шляхом внесення

до Державного реєстру фізичних осіб— платників податків (далі— Державний реєстр) записів про державну реєстрацію або припинення підприємницької діяльності, незалежної професійної діяльності, перереєстрацію, постановку на облік, зняття з обліку, внесення змін стосовно самозайнятої особи, а також вчинення інших дій, які передбачені Порядком обліку платників податків, збо-.. 65.3. Для взяття на облік фізичної особи, яка має намір прова-

дити незалежну професійну діяльність, така особа повинна подати заяву та документи особисто (надіслати рекомендованим листом з описом вкладення) або через уповноважену особу до органу державної податкової служби за місцем постійного проживан-

65.4. Орган державної податкової служби відмовляє в розгля-5.4. Орган державног податковог служои відмовляє в розгля-ді документів, поданих для взяття на облік особи, яка здійснює незалежну професійну діяльність, у разі: 65.4.1. наявності обмежень на провадження незалежної професійної діяльності, встановлених законодавством; 65.4.2. коли документи подані за неналежним місцем обліку;

65.4.3. коли документи не відповідають встановленим вимо-гам, подані не в повному обсязі або коли зазначені в різних доку-

ментах відомості є взаємно невідповідними; 65.4.4. коли фізична особа вже взята на облік як самозайнята

65.4.5. неподання для реєстрації особою, яка має намір провадити незалежну професійну діяльність, свідоцтва про реєстрацію чи іншого документа (дозволу, сертифіката тощо), що підтверджує право фізичної особи на провадження незалежної професійної діяльності.

Після усунення причин, що були підставою для відмови у взятті на облік самозайнятої особи, фізична особа може повторно по-дати документи для взяття на облік. 65.5. Взяття на облік самозайнятої особи здійснюється орга-ном державної податкової служби не пізніше наступного робоч

го дня з дня отримання відповідних відомостей від державного реєстратора (для фізичних осіб — підприємців) або прийняття заяви (для осіб, які здійснюють незалежну професійну діяльність). Довідка про взяття на облік платника податків надсилається

(видається) фізичній особі — підприємцю або особі, яка здійснює незалежну професійну діяльність, наступного робочого дня з дня

взяття на облік. 65.6. Видача та заміна довідки про взяття на облік платника

податків здійснюється безоплатно. 65.7. Фізичній особі, яка провадить незалежну професійну діяльність, довідка про взяття на облік платника податків видається упьянств, довідка про взяття на облік платника податків видається органом державної податкової служби із зазначенням строку, якщо такий строк вказаний у свідоцтві про реєстрацію чи іншому документі (дозволі, сертифікаті тощо), що підтверджує право фізичної особи на провадження незалежної професійної діяльності. 65.8. Довідка про взяття на облік самозайнятої особи втрачає

оз. в довідка про взяття на облік самозамілято обоби втрачає чинність з моменту виникнення змін у даних про фізичну особу, які зазначаються у такій довідці, та підлягає заміні в органі державної податкової служби.
 об.9. Самозайняті особи зобов'язані подавати до органів державної податкової служби за місцем свого обліку відомості про

зміну облікових даних протягом місяця з дня виникнення таких

Зміни до відомостей про самозайняту особу, які містяться у Державному реєстрі, набирають чинності з дня внесення відпо-відного запису до такого реєстру.

65.10. Внесення до Державного реєстру запису про припинення підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця чи незалежної професійної діяльності фізичної особи здійснюється у

5.. 65.10.1. визнання фізичної особи недієздатною або обмежен ня її цивільної дієздатності — з дати набрання законної сили від-

ня іі цививної дієздатност — з дати насраній законної отвідним рішенням суду; 65.10.2. смерті фізичної особи, у тому числі оголошення такої особи померлою, що підтверджується свідоцтвом про смерть (витягом з Державного реєстру актів цивільного стану громадян, інформацією органу державної реєстрації актів цивільного стану), а також визнання фізичної особи безвісно відсутньою, що підтверджується судовим рішенням;

65.10.3. внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців запису про державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності фізичної особи

трацію припинення підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця — з дати державної реєстрації припинення підприєм-ницької діяльності фізичної особи — підприємця; 65.10.4. реєстрації припинення незалежної професійної діяль-ності фізичної особи у відповідному уповноваженому органі — з

дати реєстрації; 65.10.5. закінчення строку, на який було видано свідоцтво про реєстрацію чи інший документ (дозвіл, сертифікат тощо), — з да-

ти закінчення такого строку; 65.10.6. заборони судом фізичній особі провадити підприєм ницьку діяльність або незалежну професійну діяльність— з дати набрання законної сили відповідним рішенням суду, якщо інше не визначене у рішенні суду;

65.10.7. наявності обмежень права на провадження підприєм обълот. Наявності обмежень права на провадження підприєм-ницької діяльності або незалежної професійної діяльності, які встановлені законодавством, — з дати надходження відповідних документів до органу державної податкової служби за місцем об-ліку фізичної особи, якщо інше не встановлено законом чи рішен-

65.10.8. анулювання чи скасування згідно із законодавством свідоцтва про реєстрацію чи іншого документа (дозволу, сертифіката тощо), що підтверджує право фізичної особи на провадження підприємницької або незалежної професійної діяльності, — з

лати такого анулювання чи скасування.

Державна ресстрація (реєстрація) припинення підприємниць-кої чи незалежної професійної діяльності фізичної особи або внесення до Державного реєстру запису про припинення такої діяльності фізичною особою не припиняє її зобов'язань, що виникли під час провадження підприємницької чи незалежної професійної діяльності, та не змінює строків, порядків виконання таких зобов'язань та застосування санкцій за їх невиконання.

У разі коли після внесення до Державного реєстру запису про припинення підприємницької чи незалежної професійної діяльності фізична особа продовжує провадити таку діяльність, вважається, що вона розпочала таку діяльність без взяття її на облік як самозайнятої особи.

Стаття 66. Внесення змін до облікових даних платників подат-

66.1. Підставами для внесення змін до облікових даних плат-

ників податків є: 66.1.1. інформація органів державної реєстрації; 66.1.2. інформація банків та інших фінансових установ про від-

иття (закриття) рахунків платників податків; 66.1.3. документально підтверджена інформація, що надаєть-

ся платниками податків: 66.1.4. інформація суб'єктів інформаційного обміну, уповнова-жених вчиняти будь-які реєстраційні дії стосовно платника подат-

66.1.5. рішення суду, що набрало законної сили;

66.1.6. дані перевірок платників податків. 66.2. Внесення змін до облікових даних платників податків здійснюється у порядку, встановленому центральним органом державної податкової служби.
66.3. У разі проведення державної реєстрації зміни місцезна-

ходження або місця проживання платника податків, внаслідок якої змінюється адміністративно-територіальна одиниця та орган державної податкової служби, в якому на обліку перебуває платник податків (далі — адміністративний район), а також у разі зміни податкової адреси платника податків, органами державної податкової служби за попереднім та новим місцезнаходженням (місцем проживання) платника податків проводяться процедури відповід-но зняття з обліку/взяття на облік такого платника податків.

Підставою для зняття з обліку платника податків в одному органі державної податкової служби і взяття на облік в іншому є надходження хоча б до одного з цих органів даних, що свідчать про належну державну реєстрацію таких змін органами державної

У такому разі платник податків зобов'язаний подати органу державної податкової служби за новим місцезнаходженням відповідну заяву у десятиденний строк від дня реєстрації зміни місцезнаходження (місця проживання) у порядку, визначеному центральним органом державної податкової служби. У разі неподання такої заяви протягом 10 календарних днів платник податків або посадові особи платника податків несуть відповідальність відповідно до закону. 66.4. Платники податків — юридичні особи та їх відокремлені

підрозділи зобов'язані подати органу державної податкової служби відомості стосовно осіб, відповідальних за ведення бухгалтерського та/або податкового обліку юридичної особи, її відокремлених підрозділів, у 10-денний строк з дня взяття на облік чи виникнення змін у облікових даних платників податків, шляхом подання заяви у порядку, визначеному центральним органом державної податкової служби. Відповідальність за неподання такої інформа-

визначається цим Кодексом. 66.5. У разі виникнення змін у даних або внесення змін до документів, що подаються для взяття на облік згідно з цією главою. платник податків зобов'язаний подати органу державної податко вої служби, в якому він обліковується, уточнені документи протягом 10 календарних днів з дня внесення змін до зазначених доку-

Стаття 67. Підстави та порядок зняття з обліку в органах державної податкової служби юридичних осіб, їх відокремлених під-розділів та самозайнятих осіб

67.1. Підставами для зняття з обліку в органах державної податкової служби юридичної особи, її відокремлених підрозділів та самозайнятих осіб є:

67.1.1. повідомлення чи документальне підтвердження дер от. т. повідомлення чи документальне підтвердження державного реєстрації про проведення державної реєстрації припинення юридичної особи, закриття відокремленого підрозділу юридичної особи.

У разі коли внаслідок припинення платника податків — юри-

у разі коли внаслідок припинення платника податків — юри-дичної особи шляхом реорганізації частина його податкових зо-бов'язань чи податкового боргу залишається непогашеною, такі податкові зобов'язання чи борг переходять (розподіляються) до юридичних осіб — правонаступників реорганізованої юридичної особи у порядку, визначеному цим Кодексом.

У разі коли внаслідок припинення платника податків — юри-дичної особи шляхом ліквідації частина його податкових зобов'язань чи податкового боргу залишається непогашеною, такі податкові зобов'язання чи борг погашаються за рахунок активів засновників або учасників такого підприємства, якщо вони несуть новників або учасників такого підприємства, якщо вони несуть повну або додаткову відповідальність за зобов'язаннями платни-ка податків відповідно до закону, у межах повної або додаткової відповідальності, а в разі ліквідації філії, відділення чи іншого ві-докремленого підрозділу юридичної особи — за рахунок юридич-ної особи незалежно від того, чи є вона платником податку та збору, стосовно якого виникло податкове зобов'язання або по-датковий борг таких філії, відділення, іншого відокремленого під67.1.2. наявність хоча б однієї з підстав, визначених пунктом

65.10 статті 65 цього Кодексу для самозайнятої особи. У випадках, що стосуються самозайнятих осіб, зняття з обліку у випадках, що стосуються самозалиятих осто, зняття з солку таких осто здійснюється за відсутності податкового боргу або в разі його погашення за рахунок майна зазначеної фізичної особи, що переходить за правом спадщини у власність інших осіб, або визнання такого податкового боргу безнадійним і списання його в установленому порядку, коли таке майно відсутнє або не з'являються інші особи, які вступають у права спадщини незалежно від часу набуття таких прав.

В інших випадках грошові зобов'язання або податковий борг що залишаються непогашеними після ліквідації платника податків, визначеного у цій статті, вважаються безнадійним боргом і підлягають списанню у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів

67.2. Органи державної податкової служби в установленому законом порядку мають право звертатися до суду про винесення судового рішення шоло:

припинення юридичних осіб або підприємницької діяльності фізичних осіб — підприємців;

відміни державної реєстрації припинення юридичних осіб або підприємницької діяльності фізичних осіб— підприємців;

скасування державної реєстрації змін до установчих докумен-

67.3. У разі припинення юридичної особи її відокремлені під-

розділи підлягають зняттю з обліку в контролюючих органах. Порядок зняття з обліку в органах державної податкової служби юридичних осіб, їх відокремлених підрозділів та самозайнятих осіб встановлюється центральним органом державної податкової служби. 67.4. Договори про спільну діяльність знімаються з обліку в

органах державної податкової служби після їх припинення, розірвання, закінчення строку дії такого договору чи після досягнення мети, для якої вони були укладені, визнання їх недійсними у судовому порядку. Стаття 68. Інформація, що подається для обліку платників по-

датків органами державної реєстрації суб'єктів підприємницької діяльності та іншими органами

68.1. Орган державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців не пізніше наступного робочого дня з дати державної реєстрації такої особи, державної реєстрації припинення юридичної особи чи підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця, внесення будь-яких інших записів до Єдино-го державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприемців повинен передати відповідному органу державної податкової служби повідомлення та відомості з реєстраційної картки про вчинення реєстраційних дій, передбачених законом.

68.2. Органи, що здійснюють реєстрацію незалежної професійної діяльності або видають дозволи на право самостійного провадження такої діяльності, зобов'язані подавати органам державної податкової служби відомості з документа, що підтверджує право на провадження такої діяльності, щомісяця, але не пізніше

числа наступного місяця.

10 числа наступного місяця. 68.3. Органи, що ведуть облік або реєстрацію рухомого майна та інших активів, які є об'єктом оподаткування, зобов'язані повідомляти про власників та/або користувачів такого рухомого майна та інших активів, розміщених на відповідній території, або про транспортні засоби, зареєстровані у цих органах, та їх власників органи державної податкової служби за своїм місцезнаходженням щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця. Порядок такого повідомлення встановлює Кабінет Міністрів України

Державні органи повинні подавати органам державної податкової служби іншу інформацію у випадках, передбачених цим Кодексом та іншим інформацію у випадах, перадоателих цим Кодексом та іншими нормативно-правовими актами України. Стаття 69. Вимоги до відкриття та закриття рахунків платників

податків у банках та інших фінансових установах 69.1. Банки та інші фінансові установи відкривають поточні та інші рахунки платникам податків — юридичним особам (як резидентам, так і нерезидентам) незалежно від організаційно-правової форми, відокремленим підрозділям та представництвам юри-дичних осіб, фізичним особам— підприємцям та фізичним осодичних осторований осторований осторований осторований осторований осторований осторований проводять незалежну професійну діяльність, лише за наявності документів, виданих органами державної податкової служби, що підтверджують взяття їх на облік у таких органах. 69.2. Банки та інші фінансові установи зобов'язані надіслати повідомлення про відкриття або закриття рахунка платника податника підатника податника пода

ків — юридичної особи, у тому числі відкритого через його відок-ремлені підрозділи, чи самозайнятої фізичної особи до органу державної податкової служби, в якому обліковується платник податків, протягом трьох робочих днів з дня відкриття/закриття рахунка (включаючи день відкриття/закриття).

У разі відкриття або закриття рахунка платника податків банку, у тому числі відкритого через його відокремлені підрозділи, повідомлення надсилається в порядку, визначеному цим пунктом, лише в разі відкриття або закриття кореспондентського ра-

хунка.
У разі відкриття або закриття власного кореспондентського
У разі відкриття або закриття повідомлення до органу деррахунка банки зобов'язані надіслати повідомлення до органу дер кавної податкової служби, в якому обліковуються, в строки, визначені цим пунктом.

69.3. Орган державної податкової служби протягом трьох робочих днів з дня отримання повідомлення від фінансової устано ви про відкриття рахунка зобов'язаний направити повідомлення про взяття рахунка на облік або відмову у взятті органом державної податкової служби рахунка на облік із зазначенням підстав.

69.4. Датою початку видаткових операцій за рахунком платни-са податків, визначеного пунктом 69.1 цієї статті (крім банку), у банках та інших фінансових установах є дата отримання банком або іншою фінансовою установою повідомлення органу державної податкової служби про взяття рахунка на облік в органах державної податкової служби.

69.5. Порядок подання та форма і зміст повідомлень про від криття/закриття рахунків платників податків у банках та інших фі нансових установах, перелік підстав для відмови органів державної податкової служби у взятті рахунків на облік визначаються центральним органом державної податкової служби за погодженням з відповідними державними органами, які регулюють діяльність фінансових установ.
69.6. Банки та інші фінансові установи за невиконання норм цієї статті несуть відповідальність, передбачену цим Кодексом.
У разі неповідомлення фізичними особами— підприємцями та

особами, які провадять незалежну професійну діяльність, банків та інших фінансових установ про свій статус, банки та інші фінансові установи не несуть відповідальності за невиконання норм ціе сі статті, якщо такими фінансовими установами було перевірено та на момент відкриття рахунка встановлено відсутність реєстрації фізичної особи підприємцем чи особою, яка має право на здій-снення незалежної професійної діяльності, за даними, що відкри-то оприлюднюються із державних, єдиних або інших реєстрів про

то оприлюднюються із державних, єдиних аоб інших реєстрів про реєстрацію таких осіб. 69.7. Фізичні особи — підприємці та особи, які провадять незалежну професійну діяльність, зобов'язані повідомляти про свій статус банки та інші фінансові установи, в яких такі особи відкривають рахунки.
Стаття 70. Державний реєстр фізичних осіб — платників подат-

70.1. Центральний орган державної податкової служби формує та веде Державний реєстр фізичних осіб — платників податків (далі — Державний реєстр). До Державного реєстру вноситься інформація про осіб, які є:

громадянами України: ноземцями та особами без громадянства, які постійно прожи-

ьволь в Украіпі, іноземцями та особами без громадянства, які не мають пос-тійного місця проживання в Україні, але відповідно до законодавства зобов'язані сплачувати податки в Україні або є засновникаворидичних осіб, створених на території України в ободі релі-Облік фізичних осіб — платників податків, які через свої релі-

стійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби, ведеться в окремому реєстрі Державного реєстру за прізвищем, ім'ям, по батькові та серією і номером паспорта без використання реєстраційного номера облікової картки.

ного номера облікової картки.
70.2. До облікової картки фізичної особи — платника податків та повідомлення (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків) вноситься така інформація: 7.2.1. прізвище, ім'я та по батькові; 70.2.2. дата народження; 70.2.3. місце народження (країна, область, район, населений плинкт).

70.2.4. місце проживання, а для іноземних громадян — також громадянство:

вають в Україні;

70.2.5. серія, номер свідоцтва про народження, паспорта (ана-логічні дані іншого документа, що посвідчує особу), ким і коли ви-

70.3. До інформаційної бази Державного реєстру включаються такі дані про фізичних осіб:
70.3.1. джерела отримання доходів;
70.3.2. об'єкти оподаткування;
70.3.3. сума нарахованих та/або отриманих доходів;
70.3.4. сума нарахованих та/або сплачених податків;

70.3.4. сума нарахованих та/або сплачених податків; 70.3.5. інформація про податкову знижку та податкові пільги платника податків. 70.4. До Державного реєстру вносяться відомості про держав-

ну реєстрацію, реєстрацію та взяття на облік фізичних осіб — під-приємців і осіб, які провадять незалежну професійну діяльність. Такі відомості включають:

70.4.1. дати, номери записів, свідоцтв та інших документів, а також підстави державної реєстрації, реєстрації та взяття на облік, припинення підприємницької чи незалежної професійної ді-

яльності, інші реєстраційні дані; 70.4.2. інформацію про державну реєстрацію, реєстрацію та взяття на облік змін у даних про особу, заміну чи продовження дії довідок про разтта на облік: довідок про взяття на облік; 70.4.3. місце провадження діяльності, телефони та іншу додат-

кову інформацію для зв'язку з фізичною особою— підпричи особою, яка здійснює незалежну професійну діяльність;

70.4.4. види діяльності;

70.4.5. громадянство та номер, що використовується під час оподаткування в країні громадянства, — для іноземців; 70.4.6. системи оподаткування із зазначенням періодів її дії.

70.4.6. системи оподаткування із зазначенням періодів її дії. 70.5. Фізична особа — платник податків незалежно від віку (як резидент, так і нерезидент), для якої раніше не формувалася облікова картка платника податків та яка не включена до Державного реєстру, зобов'язана особисто або через законного представника чи уповноважену особу подати відповідному органу державної податкової служби облікову картку фізичної особи — платника податків, яка є водночас заявою для реєстрації в Державному реєстрі та прад'явити посумент що посітиче особу.

реєстрі, та пред'явити документ, що посвідчує особу Фізична особа — платник податків, яка через свої релігійні переконання відмовляється від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, зобов'язана особисто подати відповідному органу державної податкової служби повідомлення та документи для забезпечення її обліку за прізвищем, ім'ям, по батькові і серією та номером паспорта, а також пред'явити пас-

Фізична особа подає облікову картку фізичної особи— платника податків або повідомлення (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків) до органу державної податкової служби за своєю податковою адресою, а фізична особа, яка не має постійного місця проживання в Україні, — органу державної податкової служби за місцем отримання доходів або за місцезнаходженням іншого об'єкта оподаткування.

за місцезнаходженням іншого об'єкта оподаткування. Для заповнення облікової картки фізичної особи — платника податків використовуються дані документа, що посвідчує особу. Для заповнення повідомлення (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційно го номера облікової картки платника податків) використовуються

дані паспорта.

Форма облікової картки фізичної особи — платника податків та повідомлення (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків) і порядок їх подання встановлюються центральним органом державної податкової служби. Фізична особа несе відповідальність згідно із законом за дос

товірність інформації, що подається для реєстрації у Державному

70.6. Органи державної реєстрації актів цивільного стану, органи внутрішніх справ зобов'язані подавати відповідним органам державної податкової служби інформацію щодо зміни даних, які включаються до облікової картки фізичної особи — платника податків, не пізніше наступного робочого дня після проведення реєстрації таких змін.

Порядок подання такої інформації та взаємодії суб'єктів інформаційних відносин визначається Кабінетом Міністрів України.

70.7. Фізичні особи — платники податків зобов'язані подавати органам державної податкової служби відомості про зміну даних, які вносяться до облікової картки або повідомлення (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прий-няття реєстраційного номера облікової картки платника податків і мають відмітку у паспорті), протягом місяця з дня виникнення та-ких змін шляхом подання відповідної заяви за формою та у порядку, визначеними центральним органом державної податково

70.8. Про проведення державної реєстрації фізичної особи платника податків у Державному реєстрі та внесення змін до даних, які містяться у Державному реєстрі, центральний орган державної податкової служби інформує орган державної податкової

70.8.1. за місцем обліку фізичної особи; 70.8.2. за місцем проживання фізичної особи;

70.8.3. за місцем отримання доходів чи місцезнаходженням іншого об'єкта оподаткування фізичної особи.
70.9. За зверненням платника податків, його законного пред-

ставника або уповноваженої особи орган державної податкової служби видає документ, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі, крім осіб, які через свої релігійні переконання відмовляоться від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку у паспорті. У такому документі зазначається реєстраційний номер обліко вої картки платника податків.

Порядок формування реестраційного номера облікової картки платника податків визначається та затверджується центральним органом державної податкової служби.

Форма документа і порядок його видачі встановлюються центральним органом державної податкової служби. 70.10. Органом державної податкової служби за місцем проживання фізичної особи — платника податків на прохання такої особи до паспорту можуть бути внесені (сьома, восьма або дев'я-

осоой до паспорту можуть оути внесені (сьома, восьма або дев ята сторінки) дані про реєстраційний номер облікової картки платника податків з Державного реєстру.
70.11. У разі виявлення недостовірних даних або помилок у поданій обліковій картці або повідомленні (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реестраційного номера облікової картки платника податків) фізичній особі може бути відмовлено у реєстрації та/або внесенні відмітки до паспорта або продовжено строк реєстрації.

70.12. Реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і ма ють відмітку у паспорті) використовуються органами державної влади та органами місцевого самоврядування, юридичними особами незалежно від організаційно-правових форм, включаючи установи Національного банку України, банки та інші фінансові установи, біржі, особами, які провадять незалежну професійну діяльність, фізичними особами— підприємцями, а також фізичними особами в усіх документах, які містять інформацію про об'єкти оподаткування фізичних осіб або про сплату податків, зокрема у

70.12.1. виплати доходів, з яких утримуються податки згідно із законодавством України. Фізичні особи зобов'язані подавати інформацію про реєстраційний номер облікової картки юридичним та фізичним особам, що виплачують їм доходи;

70.12.2. укладення цивільно-правових договорів, предметом

70.12.2. укладення цивльно-правових договорів, предметом яких є об'єкти оподаткування та щодо яких виникають обов'язки щодо сплати податків і зборів; 70.12.3. відкриття рахунків у банках або інших фінансових установах, а також у розрахункових документах під час здійснення фізичними особами безготівкових розрахунків;

70.12.4. заповнення фізичними особами, визначеними у пункті 70.1 цієї статті, митних декларацій під час перетину митного кор-

дону України; 70.12.5. сплати фізичними особами податків і зборів;

70.12.5. сіпати фізичними особами податків і зоорів, 70.12.6. проведення державної реєстрації фізичних осіб — під-приємців або видачі таким особам спеціальних дозволів (ліцензій, патентів тощо) на провадження деяких видів господарської діяльності, а також реєстрації незалежної професійної діяльності; 70.12.7. реєстрації майна та інших активів фізичних осіб, що є об'єктом оподаткування, або прав на нього;

70.12.8. подання органам державної податкової служби декла-

рацій про доходи, майно та інші активи; 70.12.9. реєстрації транспортних засобів, що переходять у

власність фізичних осіб; 70.12.10. оформлення фізичним особам пільг, субсидій та інших соціальних виплат з державних цільових фондів; 70.12.11. в інших випадках, визначених законами України та іншими нормативно-правовими актами.

70.13. Документи, пов'язані з проведенням операцій, перед-

бачених пунктом 70.12 цієї статті, які не мають реєстраційного номера облікової картки платника податків або серії та номера номера оолікової картки платника податків аоо серії та номера паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповід-ний орган державної податкової служби і мають відмітку у паспорті), вважаються оформленими з порушенням вимог законодавства України.
70.14. Орган державної податкової служби зазначає реєстра-

ційний номер облікової картки платника податків або серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це від-повідний орган державної податкової служби і мають відмітку у

паспорті) у всіх повідомленнях, що надсилаються йому. Кожен платник податків зазначає реєстраційний номер своєї облікової картки платника податків або серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовля ються від прийняття реєстраційного номера облікової карткі платника полатків та офіційно повіломили про це відповідний орпланика податків та офіцімно повідомили про це відповідний орган ган державної податкової служби і мають відмітку у паспорті) в усіх звітних або інших документах, а також в інших випадках, пе-

редбачених законодавством України.
70.15. Відомості з Державного реєстру:
70.15.1. використовуються органами державної податкової 70.15.1. використовуються органами державної податкової служби виключно для здійснення контролю за дотриманням податкового законодавства України;
70.15.2. є інформацією з обмеженим доступом, крім відомостей про взяття на облік фізичних осіб — підприємців та осіб, які провадять незалежну професійну діяльність.
70.16. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, самозайняті особи, податкові агенти подають безоплаться продавку воступольних кабіцьтом Міцехтів України подають безоплаться подавку воступольном кабіцьтом Міцехтів України подають безоплаться поступольном кабіцьтом міступольном подакть подають безоплаться поступольном кабіцьтом подакть подакть

но в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, орга-нам державної податкової служби за своїм місцезнаходженням інформацію про фізичних осіб, що пов'язана з реєстрацією таких осіб як платників податків, нарахуванням, сплатою податків і контролем за дотриманням податкового законодавства України, із зазначенням реєстраційних номерів облікових карток платника податків або серії та номера паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєс

рез свої релігінні переконання відмовляються від принняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку у паспорті), зокрема:

70.16.1. органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, юридичні особи та фізичні особи — підприємці, податкові агенти — про дату прийняття на роботу або звільнення з роботи фізичних осіб протягом 40 календарних днів, що настають за останцій календарним перем звітного (подткового) квартаву а

ооти фізичних осіо протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) кварталу, а також інформацію, передбачену статтею 51 цього Кодексу; 70.16.2. органи внутрішніх справ — про фізичних осіб, які зареєстрували своє місце проживання у відповідному населеному пункті чи які зняті з реєстрації в такому населеному пункті, про зміну фізичними особами прізвища, імені, по батькові, дати і місця народження, транспортні засоби, щодо яких у фізичних осіб виникає або припиняється право власності, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також про втрачені, викораленіше 10 числа наступного місяця, а також про втрачені, викраде ні паспорти у п'ятиденний строк від дня надходження відповідних заяв від фізичних осіб та про паспорти померлих громадян щомі-

заяв від фізичних осто та про пастіорти померлих громадян щомі-сяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця; 70.16.3. органи державної реєстрації морських, річкових та повітряних суден — про судна, щодо яких у фізичних осіб виникає або припиняється право власності, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця;

70.16.4. органи державної реєстрації актів цивільного стану — про фізичних осіб, які померли (для закриття облікових карток), щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця; 70.16.5. органи, що здійснюють реєстрацію приватної нотаріальної, адвокатської, іншої незалежної професійної діяльності та видають свідоцтва про право на провадження такої діяльності, — про видачу або анулювання реєстраційного посвідчення — у п'ятиденний строк від дня провадження відповідної дії;

70.16.6. органи державної реєстрації прав — про оподатковуване нерухоме майно, щодо якого у фізичних осіб виникає або припиняється право власності, щомісяця, але не пізніше 10 числа

наступного місяця; 70.16.7. органи опіки і піклування, виховні, лікувальні заклади, заклади соціального захисту населення та інші заклади, що відповідно до законодавства здійснюють опіку, піклування або управління майном підопічного, зобов'язані повідомляти про встановлення опіки над фізичними особами, визнаними судом недієздатними, опіку, піклування і управління майном малолітніх, інших неповнолітніх фізичних осіб, фізичних осіб, обмежених судом у дієздатності, дієздатних фізичних осіб, над якими встановлене піклування у формі патронажу, піклування або управління майном фізичних осіб, посіб путравління майном фізичних осіб, посіб путравління майном фізичних осіб путравління майном мізичних осіб путравління мізичних осіб зичних осіб, визнаних судом безвісно відсутніми, а також про по-дальші зміни, пов'язані із зазначеною опікою, піклуванням або управлінням майном, в органи державної податкової служби за місцем свого перебування не пізніше, як протягом п'яти календарних днів від дня прийняття відповідного рішення;

70.16.8. інші органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування — інформацію про інші об'єкти оподаткування. 70.17. Державний реєстр фізичних осіб — платників податків формується на основі Державного реєстру фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів. Обліковим карткам фізичних осіб, які на момент набрання чинності цим Кодексом за-реєстровані у Державному реєстрі фізичних осіб— платників полатків та інших обов'язкових платежів, присвоюються номери, що датків та інших особ язкових платежів, присволються номери, що відповідають ідентифікаційним номерам платників податків — фізичних осіб. Документи про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів, видані органами державної податкової служби у порядку, визначеному законодавством, що діяло до набрання чинності цим Кодексом, вважаються дійсними для всіх випадків, передбачених для використання реєстраційних номерів облікових карток фізичних осіб, не підлягають обов'язковій заміні та є такими, що засвідчують реєстрацію фізичних осіб у Державному реєс

фізичних осіб — платників податків. ГЛАВА 7. ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ

Стаття 71. Визначення інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності державної податкової служби 71.1. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності дер

жавної податкової служби— комплекс заходів із збору, опрацювання та використання інформації, необхідної для виконання ор ганами державної податкової служби покладених на них функцій

та завдань.
<u>Стаття</u> 72. Збір податкової інформації

72.1. Для інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності державної податкової служби використовується інформація, що

72.1.1. від платників податків та податкових агентів, зокрема

інформація: 72.1.1.1. що міститься в податкових деклараціях, розрахунках, інших звітних документах; 72.1.1.2. що міститься у наданих великими платниками подат-

ків в електронному вигляді копіях документів з обліку доходів, витрат та інших показників, пов'язаних із визначенням об'єктів оподаткування (податкових зобов'язань), первинних документах, які ведуться в електронному вигляді, регістрах бухгалтерського обліку, фінансовій звітності, інших документах, пов'язаних з обчисленням та сплатою податків і зборів; 72.1.1.3. про фінансово — господарські операції платників по-

72.1.1.4. про застосування реєстраторів розрахункових опера-

72.1.2. від органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та Національного банку України, зокрема інформація: 72.1.2.1. про об'єкти оподаткування, що надаються та/або рееструються такими органами. Зазначена інформація повинна містити, зокрема, вид, характеристики, індивідуальні ознаки об'єкта оподаткування (в разі наявності), за якими його можна ідентифі-

кувати; 72.1.2.2. про результати здійснення державного контролю за

господарською діяльністю платника податків; 72.1.2.3. що міститься у звітних документах (крім персоніфіко-

ваної статистичної інформації, фінансових звітів), які подаються платником податків органам виконавчої влади та/або органам місцевого самоврядування;

72.1.2.4. про встановлені органами місцевого самоврядування ставки місцевих податків, зборів та надані такими органами податкові пільги:

72.1.2.5. про дозволи, ліцензії, патенти, свідоцтва на право провадження окремих видів діяльності, яка повинна містити, зок-

найменування платника податків, якому видані такі дозволи,

податковий номер або реєстраційний номер облікової картки

вид дозвільного документа;

вид діяльності, на провадження якої видано дозвільний доку

гт, дату видачі дозвільного документа; строк дії дозвільного документа, інформацію про припинення

(зупинення) дії дозвільного документа із зазначенням підстав такого припинення (зупинення); сплату належних платежів за видачу дозвільного документа; перелік місць провадження діяльності, на яку видано дозвіль

ний документ; 72.1.2.6. про експортні та імпортні операції платників податків; 72.1.2.6. про експорти та мінорти операці платинків податків, 72.1.3. від бакків, інших фінансових установ — інформація про наявність та рух коштів на рахунках платника податків;

72.1.4. від органів влади інших держав, міжнародних організацій або нерезидентів;

72.1.5. від підрозділів податкової служби та митних органів — результатами податкового контролю; 72.1.6. для інформаційно-аналітичного забезпечення діяльнос-

ті також використовується інша інформація, оприлюднена як така, що підлягає оприлюдненню відповідно до законодавства та/або добровільно чи за запитом надана органу державної податкової служби в установленому законом порядку. Стаття 73. Отримання податкової інформації органами дер

жавної податкової служби

73.1. Інформація, визначена у статті 72 цього Кодексу, безоплатно надається органам державної податкової служби періодич

но або на окремий письмовий запит органу державної податкової служби у терміни, визначені пунктом 73.2 цього Кодексу. 73.2. До інформації, що надається періодично, належить ін-формація, визначена у підпунктах 72.1.1.1, 72.1.1.2, 72.1.1.3 (в частині обов'язку платника податків надавати розшифровку податкового кредиту та податкових зобов язань у розрізі контрагентів, передбачених розділом V цього Кодексу), 72.1.1.4, 72.1.2.1 передбачених розділом V цього Кодексу), 72.1.1.4, 72.1.2.1, 1.2.3, 72.1.2.4, 72.1.2.5, 72.1.2.6 підпункту 72.1.2, підпункті 72.1.5 статті 72 цього Кодексу.

У разі коли іншими розділами цього Кодексу не визначено інші строки надання такої інформації:

73.2.1. інформація, зазначена у підпунктах 72.1.2.1 та 72.1.2.5 підпункту 72.1.2 пункту 72.1 статті 72 цього Кодексу, надається органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування щомісяця протягом 10 календарних днів місяця, що настає за

звітним; 73.2.2. інформація, зазначена у підпункті 72.1.2.3 підпункту 72.1.2 пункту 72.1 статті 72 цього Кодексу, надається органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування протягом 10 календарних днів з дня подання такої звітності відповідному органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядуван-

ня. Органами державної статистики інформація надається відповідно до плану державних статистичних спостережень; 73.2.3. інформація, зазначена у підпункті 72.1.2.4 підпункту 72.1.2 пункту 72.1 статті 72 цього Кодексу, надається органами місцевого самоврядування не пізніше 10 календарних днів з дати

набрання чинності відповідним рішенням; 73.2.4. інформація, зазначена у підпункті 72.1.2.6 підпункту 72.1.2 годілункту 72.1.2 годілункту 72.1.2 підпункту 72.1.2 годілункту повноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи у строк, визначений спільним наказом спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі

митної справи та центрального органу державної податкової служби України, але не рідше ніж кожні 10 календарних днів. Порядок подання інформації органам державної податкової служби визначається Кабінетом Міністрів України. 73.3. Органи державної податкової служби мають право звер-нутися до платників податків та інших суб'єктів інформаційних відносин із письмовим запитом про подання інформації (вичер-пний перелік та підстави надання якої встановлено законом), не обхідної для виконання покладених на органи державної податко

Такий запит підписується керівником (заступником керівника) органу державної податкової служби і повинен містити перелік інформації, яка запитується, та документів, що її підтверджують, а також підстави для надіслання запиту. Письмовий запит про подання інформації надсилається плат

нику податків або іншим суб'єктам інформаційних відносин за наявності хоча б однієї з таких підстав:
1) за результатами аналізу податкової інформації, отриманої в

установленому законом порядку, виявлено факти, які свідчать про порушення платником податків податкового, валютного законодавства, законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служ

би;
2) для визначення рівня звичайних цін на товари (роботи, пос-

під час проведення перевірок; в інших випадках, визначених цим Кодексом

я) під табо протрадів в придених цим кодексом.
Запит вважається врученим, якщо його надіслано поштою лисзапит вважається врученим за податковою адресою абс том з повідомленням про вручення за податковою адресою або надано під розписку платнику податків або іншому суб'єкту інформаційних відносин або його посадовій особі.

формаційних відносин або иото посадовій особі.
Платники податків та інші суб'єкти інформаційних відносин зобов'язані подавати інформацію, визначену у запиті органу державної податкової служби, та її документальне підтвердження протягом одного місяця з дня, що настає за днем надходження запиту (якщо інше не передбачено цим Кодексом). У разі коли запит складено з порушенням вимог, викладених в абзацах першому та другому цього пункту, платник податків звільняється від обов'язку надавати відповідь на такий запит.

Інформація на запит органу державної податкової служби на-дається Національним банком України, іншими банками безоплатно у порядку і обсягах, встановлених Законом України «Про банки і банківську діяльність». Порядок отримання інформації органами державної податко-

вої служби за їх письмовим запитом визначається Кабінетом Міністрів України.

73.4. Інформація про наявність та рух коштів на рахунках платника податків надається в обсягах більших, ніж передбачені пунктом 73.3 цієї статті, банками та іншими фінансовими устанотакої інформації контролюючим органам за рішенням суду. Для отримання такої інформації контролюючий орган звертається до суду. 73.5. З метою отримання податкової інформації органи дер-

жавної податкової служби мають право проводити зустрічні звірки даних суб'єктів господарювання щодо платника податків.

Зустрічною звіркою вважається співставлення даних первинних бухгалтерських та інших документів суб'єкта господарювання, що здійснюється органами державної податкової служби з метою документального підтвердження господарських відносин з платником податків та зборів, а також підтвердження відносин, виду обсягу і якості операцій та розрахунків, що здійснювалися між ними, для з'ясування їх реальності та повноти відображення в обліку платника податків.

Зустрічні звірки не є перевірками і проводяться в порядку. визначеному Кабінетом Міністрів України.
За результатами зустрічних звірок складається довідка, яка

надається суб'єкту господарювання у десятиденний термін. Стаття 74. Обробка та використання податкової інформації 74.1. Податкова інформація, зібрана відповідно до цього Ко-

дексу, може зберігатися та опрацьовуватися в інформаційних базах органів державної податкової служби або безпосередньо посадовими (службовими) особами органів державної податкової служби.
Перелік інформаційних баз, а також форми і методи опрацю

вання інформації визначаються центральним органом державної податкової служби.
74.2. Зібрана податкова інформація та результати її опрацю-

вання використовуються для виконання покладених на органи державної податкової служби функцій та завдань.

ГЛАВА 8. ПЕРЕВІРКИ

Стаття 75. Види перевірок 75.1. Органи державної податкової служби мають право проводити камеральні, документальні (планові або позапланові; виїзні або невиїзні) та фактичні перевірки. Камеральні та документальні перевірки проводяться органами

державної податкової служби в межах їх повноважень виключно у випадках та у порядку, встановлених цим Кодексом, а фактичні перевірки— цим Кодексом та іншими законами України, контроль за дотриманням яких покладено на органи державної податкової служби. 75.1.1. Камеральною вважається перевірка, яка проводиться у

приміщенні органу державної податкової служби виключно на підставі даних, зазначених у податкових деклараціях (розрахунках) платника податків

75.1.2. Документальною перевіркою вважається перевірка, предметом якої є своєчасність, достовірність, повнота нарахуван

ня та сплати усіх передбачених цим Кодексом податків та зборів а також дотримання валютного та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи дотримання роботодавцем законодавства щодо укладення трудового договору, оформлення трудових відносин з працівниками (найманими особами) та яка проводиться на підставі податкових декларацій (розрахунків), фінансової, статистичної та іншої звітності, регістрів податкового та бухгалтерського обліку, ведення яких передбачено законом, первинних документів, які використовуються в бухгалтерському та податковому обліку і пов'язані з на вуються в бухгалтерському та податковому обліку тнов язані з на-рахуванням і сплатою податків та зборів, виконанням вимог іншо-го законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби, а також отриманих в уста-новленому законодавством порядку органом державної податко-вої служби документів та податкової інформації, у тому числі за результатами перевірок інших платників податків. Документальна планова перевірка проводиться відповідно до

плану-графіка перевірок.

Документальна позапланова перевірка не передбачається у плані роботи органу державної податкової служби і проводиться

за наявності хоча б однієї з обставин, визначених цим Кодексом. Документальною виїзною перевіркою вважається перевірка, яка проводиться за місцезнаходженням платника податків чи місцем розташування об'єкта права власності, стосовно якого проводиться така перевірка.

Документальною невиїзною перевіркою вважається перевірка проводиться в приміщенні органу державної податкової служ-

75.1.3. Фактичною вважається перевірка, що здійснюється за місцем фактичного провадження платником податків діяльності, розташування господарських або інших об'єктів права власності такого платника. Така перевірка здійснюється органом державної податкової служби щодо дотримання порядку здійснення платниками податків розрахункових операцій, ведення касових операцій наявності ліцензій, патентів, свідоцтв, у тому числі свідоцтв про державну реєстрацію, виробництва та обігу підакцизних товарів, дотримання роботодавцем законодавства щодо укладення трудового договору, оформлення трудових відносин з працівниками (найманими особами).

Стаття 76. Порядок проведення камеральної перевірки 76.1. Камеральна перевірка проводиться посадовими особами органу державної податкової служби без будь-якого спеціального рішення керівника такого органу або направлення на її прове-

Камеральній перевірці підлягає вся податкова звітність суцільним порядком. Згода платника податків на перевірку та його присутність під

час проведення камеральної перевірки не обов'язкова. 76.2. Порядок оформлення результатів камеральної перевірки здійснюється відповідно до вимог статті 86 цього Кодексу.

Стаття 77. Порядок проведення документальних планових пе-

лрок 77.1. Документальна планова перевірка повинна бути передбачена у плані-графіку проведення планових документальних пе

ревірок. 77.2. До плану-графіка проведення документальних планових перевірок відбираються платники податків, які мають ризик щодо несплати податків та зборів, невиконання іншого законодавства, контроль за яким покладено на органи державної податкової служби.

Періодичність проведення документальних планових перевірок платників податків визначається залежно від ступеня ризику в діяльності таких платників податків, який поділяється на високий, середній та незначний. Платники податків з незначним ступенем ризику включаються до плану-графіка не частіше, ніж раз на три календарних роки, середнім — не частіше ніж раз на два калентарних роки включаються до праву на настіше прогоразу на увландарних роких включаються до праву на настіше опрогоразу на увландарних проку включаються до праву на праву прогоразу на увландарних прогоразу на увланда прогоразу на увландарних на увланда на увла дарних роки, високим — не частіше одного разу на календарний

.. Порялок формування та затвердження плану-графіка, перелік ризиків та їх поділ за ступенями встановлюються центральним органом державної податкової служби.

Платники податків— юридичні особи, що відповідають критеріям, визначеним пунктом 154.6 статті 154, та у яких сума сплаченого до бюджету податку на додану вартість становить не менше п'яти відсотків від задекларованого доходу за звітний подат-ковий період, а також самозайняті особи, сума сплачених податків яких становить не менше п'яти відсотків від задекларованого доходу за звітний податковий період, включаються до плану-графіка не частіше, ніж раз на три календарних роки. Зазначена норма не поширюється на таких платників податків у разі порушення ними статей 45, 49, 50, 51, 57 цього Кодексу. 77.3. Забороняється проведення документальної планової пе-

ревірки за окремими видами зобов'язань перед бюджетами, крім правильності обчислення, повноти і своєчасності сплати податку з доходів фізичних осіб та зобов'язань за бюджетними позиками

кредитами, що гарантовані бюджетними коштами. 77.4. Про проведення документальної планової перевірки ке-

//.4. Про проведення документальної планової перевірки керівником органу державної податкової служби приймається рішення, яке оформлюється наказом.
Право на проведення документальної планової перевірки платника податків надається лише у випадку, коли йому не пізніше ніж за 10 календарних днів до дня проведення зазначеної перевірки вручено під розписку або надіслано рекомендованим листом з повідомленням про вручення копію наказу про проведення документальної планової перевірки та письмове повідомлення документальної планової перевірки та письмове повідомлення за зазначенням лати початку проведення та ком перевірки.

лення із зазначенням дати початку проведення такої перевірки. 77.5. У разі планування різними контролюючими органами звітному періоді проведення перевірки одного й того самого платника податків така перевірка проводиться зазначеними орга-нами одночасно. Порядок координації проведення планових виїзних перевірок органами виконавчої влади, уповноваженими здій-снювати контроль за нарахуванням та сплатою податків та зборів, визначається Кабінетом Міністрів України.

77.6. Допуск посадових осіб органів податкової служби до проведення документальної планової виїзної перевірки здійснюється згідно із статтею 81 цього Кодексу. Документальна планова невиїзна перевірка здійснюється у порядку, передбаченому статтею 79 цього Кодексу.

77.7. Строки проведення документальної планової перевірки встановлені статтею 82 цього Кодексу.
77.8. Перелік матеріалів, які можуть бути підставою для вис-

новків під час проведення документальної планової перевірки, та порядок надання платниками податків документів для такої перевірки встановлено статтями 83, 85 цього Кодексу.

77.9. Порядок оформлення результатів документальної планової перевірки встановлено статтею 86 цього Кодексу. Стаття 78. Порядок проведення документальних позапланових

перевірок 78.1. Документальна позапланова виїзна перевірка здійсню-

еться за наявності хоча б однієї з таких обставин: 78.1.1. за наслідками перевірок інших платників податків або отримання податкової інформації виявлено факти, що свідчать про можливі порушення платником податків податкового, валютного та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби, якщо платник податків не надасть пояснення та їх документальні підтвердження на обов'язковий письмовий запит органу державної податкової служби протягом 10 робочих днів з дня отримання запиту:

78.1.2. платником податків не подано в установлений законом строк податкову декларацію або розрахунки, якщо їх подання пе-

редбачено законом; 78.1.3. платником податків подано органу державної податкової служби уточнюючий розрахунок з відповідного податку за період, який перевірявся органом державної податкової служби; 78.1.4. виявлено недостовірність даних, що містяться у подат-

кових деклараціях, поданих платником податків, якщо платник податків не надасть пояснення та їх документальні підтвердження на письмовий запит органу державної податкової служби протягом десяти робочих днів з дня отримання запиту; 78.1.5. платником податків подано в установленому порядку

органу державної податкової служби заперечення до акта перевірки або скаргу на прийняте за її результатами податкове повідомлення-рішення, в яких вимагається повний або частковий перегляд результатів відповідної перевірки або скасування прийнярегляд результатів відповідної перевірки аоо скасування приинятого за її результатами податкового повідомлення-рішення у разі, коли платник податків у своїй скарзі (запереченнях) посилається на обставини, що не були досліджені під час перевірки, та об'єктивний їх розгляд неможливий без проведення перевірки. Така перевірка проводиться виключно з питань, що стали предметом оскарження

метом оскарження;
78.1.6. виключено;
78.1.7. розпочато процедуру реорганізації юридичної особи (крім перетворення), припинення юридичної особи або підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця, порушено провадження у справі про визнання банкрутом платника податків або подано заяву про зняття з обліку платника податків;
78.1.8. платником подано декларацію, в якій заявлено до від-

шкодування з бюджету податок на додану вартість, за наявності підстав для перевірки, визначених у розділі V цього Кодексу, та/або з від'ємним значенням з податку на додану вартість, яке становить більше 100 тис. гривень

Документальна позапланова виїзна перевірка з підстав, визначених у цьому підпункті, проводиться виключно щодо законності декларування заявленого до відшкодування з бюджету податку на додану вартість та/або з від'ємного значення з податку на додану вартість, яке становить більше 100 тис. гривень;

78.1.9. щодо платника податку подано скаргу про ненадання таким платником податків податкової накладної покупцю або про порушення правил заповнення податкової накладної у разі ненапорушення правий заповнення податкової накладної у разі непа-дання таким платником податків пояснень та документального підтвердження на письмовий запит органу державної податкової служби протягом десяти робочих днів з дня його отримання;

78.1.10. виключено; 78.1.11. отримано постанову суду (ухвалу суду) про призначення перевірки або постанову органу дізнання, слідчого, проку рора, винесену ними відповідно до закону у кримінальних спра

вах, що перебувають у їх провадженні; 78.1.12. органом державної податкової служби вищого рівня в порядку контролю за діями або бездіяльністю посадових осіб органу державної податкової служби нижчого рівня здійснено перевірку документів обов'язкової звітності платника податків або ма теріалів документальної перевірки, проведеної контролюючим органом нижчого рівня, і виявлено невідповідність висновків акта перевірки вимогам законодавства або неповне з'ясування під час перевірки питань, що повинні бути з'ясовані під час перевірки для винесення об'єктивного висновку щодо дотримання платником податків вимог законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби. Рішення про проведення документальної позапланової пере-

вірки в цьому випадку приймається органом державної податко-вої служби вищого рівня лише у тому разі, коли стосовно посадо-вих осіб органу державної податкової служби нижчого рівня, які проводили документальну перевірку зазначеного платника подат-ків, розпочато службове розслідування або порушено криміналь-

ну справу; 78.1.13. у разі отримання інформації про ухилення податковим агентом від оподаткування виплаченої (нарахованої) найманим заробітособам (у тому числі без документального оформлення) заробітної плати, пасивних доходів, додаткових благ, інших виплат та відшкодувань, що підлягають оподаткуванню, у тому числі внаслідок неукладення платником податків трудових договорів з найма-ними особами згідно із законом, а також здійснення особою господарської діяльності без державної реєстрації. Така перевірка проводиться виключно з питань, що стали підставою для прове дення такої перевірки.

78.2. Обмеження у підставах проведення перевірок платників податків, визначені цим Кодексом, не поширюються на перевірки, що проводяться на звернення такого платника податків, або пе

ревірки, що проводяться у межах порушеної кримінальної справи. 78.3. Працівникам податкової міліції забороняється брати участь у проведенні планових та позапланових виїзних перевірок платників податків, що проводяться органами державної податкової служби, якщо такі перевірки не пов'язані з веденням опера вої служой, якщо такі перевірки не пов'язані з веденням оперативно-розшукових справ або розслідуванням кримінальних справ, порушених стосовно таких платників податків (посадових осіб платників податків), що знаходяться в їх провадженні. Перевірки платників податків податковою міліцією проводяться у межах пов новажень, визначених законом, та у порядку, передбаченому Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність», Кримінально-процесуальним кодексом України та іншими законами Ук-

рании.
78.4. Про проведення документальної позапланової перевірки керівник органу державної податкової служби приймає рішення,

яке оформлюється наказом. Право на проведення документальної позапланової перевірки платника податків надається лише у випадку, коли йому до почат-ку проведення зазначеної перевірки вручено під розписку копію наказу про проведення документальної позапланової перевірки.

наказу про проведення документальної позапланової перевірки. 78.5. Допуск посадових осіб органів податкової служби до проведення документальної позапланової виїзної перевірки здійснюється згідно із статтею 81 цього Кодексу. Документальна позапланова невиїзна перевірка здійснюється у порядку, передбаченому статтею 79 цього Кодексу. 78.6. Строки проведення документальної позапланової перевірки встановлені статтею 82 цього Кодексу. 78.7. Перелік матеріалів, які можуть бути підставою для висновків під час проведення документальної позапланової перевірнови позапланової перевірнови позапланової перевірнови позапланової перевірнові переві п

новків під час проведення документальної позапланової перевірки, та порядок надання платниками податків документів для такої перевірки встановлено статтями 83, 85 цього Кодексу.

78.8. Порядок оформлення результатів документальної по запланової перевірки встановлено статтею 86 цього Кодексу. Стаття 79. Особливості проведення документальної невиїзної

79.1. Документальна невиїзна перевірка здійснюється у разі прийняття керівником органу державної податкової служби рішення про її проведення та за наявності обставин для проведення документальної перевірки, визначених статтями 77 та 78 цьоня документальної перевірки, визначених статтями 77 та 76 цього Кодексу. Документальна невиїзна перевірка здійснюється на підставі зазначених у підпункті 75.1.2 пункту 75.1 статті 75 цього Кодексу документів та даних, наданих платником податків у визначених цим Кодексом випадках, або отриманих в інший спосіб, передбачений законом.

79.2. Документальна позапланова невиїзна перевірка проводиться посадовими особами органу державної податкової служби виключно на підставі рішення керівника органу державної податкової служби, оформленого наказом, та за умови надіслання платнику податків рекомендованим листом із повідомленням про вручення або вручення йому чи його уповноваженому представнику під розписку копії наказу про проведення документальної позапланової невиїзної перевірки та письмового повідомлення про дату початку та місце проведення такої перевірки.
79.3. Присутність платників податків під час проведення доку-

ментальних невиїзних перевірок не обов язкова. Стаття 80. Порядок проведення фактичної перевірки

80.1. Фактична перевірка здійснюється без попередження

платника податків (особи).

80.2. Фактична перевірка може проводитися на підставі рішення керівника органу податкової служби, оформленого наказом, копія якого вручається платнику податків або його уповноважено-

му представнику під розписку до початку проведення такої перевірки, та за наявності хоча б однієї з таких обставин: 80.2.1. у разі коли за результатами перевірок інших платників податків виявлено факти, які свідчать про можливі порушення платником податків законодавства щодо виробництва та обігу пілакцизних товарів, злійснення платником полатків розра

підакцизних товарів, здійснення платником податків розрахунко-вих операцій, ведення касових операцій, наявності патентів, лі-цензій, свідоцтв про державну реєстрацію та інших документів, контроль за наявністю яких покладено на органи державної по-даткової служби, та виникає необхідність перевірки таких фактів; 80.2.2. у разі отримання в установленому законодавством по-рядку інформації від державних органів або органів місцевого са-моврядування, яка свідчить про можливі порушення платником податків законодавства, контроль за яким покладено на органи пержавної полаткової служби зокрема шодо здійснення платнидержавної податкової служби, зокрема, щодо здійснення платни-ками податків розрахункових операцій, ведення касових операцій, наявності патентів, ліцензій, свідоцтв про державну реєстрацію та інших документів, контроль за наявністю яких покладено на органи державної податкової служби, виробництва та обігу підакциз-

них товарів; 80.2.3. письмового звернення покупця (споживача), оформленого відповідно до закону, про порушення платником податків установленого порядку проведення розрахункових операцій, касових операцій, патентування або ліцензування;

80.2.4. неподання суб'єктом господарювання в установлений законом строк обов'язкової звітності про використання реєстраторів розрахункових операцій, розрахункових книжок та книг обліку розрахункових операцій, подання їх із нульовими показника-

, 80.2.5. отримання в установленому законодавством порядку інформації про порушення вимог законодавства в частині виробництва, обліку, зберігання та транспортування спирту, алкогольних напоїв та тютюнових виробів та цільового використання спирту платниками податків;

80.2.6. у разі виявлення за результатами попередньої перевірки порушення законодавства з питань, визначених у пункті 75.1.3; 80.2.7. у разі отримання в установленому законодавством поос.2.7. у разі отіримання в установленому законодавством по-рядку інформації про використання праці найманих осіб без на-лежного оформлення трудових відносин та виплати роботодавця-ми доходів у вигляді заробітної плати без сплати податків до бюд-жету, а також здійснення фізичною особою підприємницької ді-яльності без державної реєстрації.

80.3. Фактична перевірка, що здійснюється за наявності обставини, визначеної у пункті 80.2.6, може бути проведена для контролю щодо припинення порушення законодавства з питань,

визначених у пункті 75.1.3, одноразово протягом 12 місяців з да-

ти складання акта за результатами попередньої перевірки. 80.4. Перед початком фактичної перевірки, з питань дотримання порядку здійснення розрахункових операцій та ведення касових операцій, посадовими особами органів державної податкової служби на підставі підпункту 20.1.9 пункту 20.1 статті 20 цього Кодексу може бути проведена контрольна розрахункова опе-

рація.
80.5. Допуск посадових осіб органів податкової служби до проведення фактичної перевірки здійснюється згідно із статтею 81 цього Кодексу.

80.6. Під час проведення фактичної перевірки в частині дотри мання роботодавцем законодавства щодо укладення трудового договору, оформлення трудових відносин з працівниками (найманими особами), в тому числі тим, яким установлено випробування, перевіряється наявність належного оформлення трудових відносин, з'ясовуються питання щодо ведення обліку роботи, виконаної працівником, обліку витрат на оплату праці, відомості про оплату праці працівника. Для з'ясування факту належного оформлення трудових відносин з працівником, який здійснює трудову діяльність, можуть використовуватися документи, що посвідчують особу, або інші документи, які дають змогу її ідентифікувати (посадове посвідчення, посвідчення водія, санітарна книжка тощо).

80.7. Фактична перевірка проводиться двома і більше посадовими особами органу державної податкової служби у присутності посадових осіб суб'єкта господарювання або його представнита/або особи, що фактично здійснює розрахункові операції. 80.8. Під час проведення перевірки посадовими особами, які

здійснюють таку перевірку, може проводитися хронометраж гос-подарських операцій. За результатами хронометражу складаєть-ся довідка, яка підписується посадовими особами органу державної податкової служби та посадовими особами суб'єкта господарювання або його представника та/або особами, що фактично здійснюють господарські операції.

80.9. Строки проведення фактичної перевірки встановлені статтею 82 цього Кодексу.

80.10. Порядок оформлення результатів фактичної перевірки встановлено статтею 86 цього Кодексу.
Стаття 81. Умови та порядок допуску посадових осіб органів

державної податкової служби до проведення документальних ви-ізних та фактичних перевірок

81.1. Посадові особи органу державної податкової служби вправі приступити до проведення документальної виїзної перевірки за наявності підстав для її проведення, визначених цим Кодексом, і фактичної перевірки, яка проводиться з підстав, визначених цим Кодексом, та за умови пред'явлення направлення на проведення такої перевірки, в якому зазначаються дата видачі, найменування органу державної податкової служби, реквізити на-казу про проведення відповідної перевірки, найменування та рек-візити суб'єкта (об'єкта), перевірка якого проводиться (прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи — платника податку, який переві-ряється), мета, вид (планова або позапланова), підстави, дата початку та тривалість перевірки, посада та прізвище посадової (службової) особи, яка проводитиме перевірку. Направлення на перевірку у такому випадку є дійсним за наявності підпису керівника органу державної податкової служби або його заступника, що скріплений печаткою органу державної податкової служби.

Непред'явлення платнику податків (його посадовим (службовим) особам або особам, які фактично проводять розрахункові операції) направлення на проведення перевірки або пред'явлення направлення, оформленого з порушенням вимог, установлених цим пунктом, є підставою для недопущення посадових (службових) осіб органу державної податкової служби до проведення до-

кументальної виїзної або фактичної перевірки. Відмова платника податків та/або посадових (службових) осіб платника податків (його представників або осіб, які фактично проводять розрахункові операції) від допуску до перевірки на інших підставах, ніж визначені в абзаці другому цього пункту, не дозво-

При пред'явленні направлення платнику податків та/або посадовим (службовим) особам платника податків (його представникам або особам, які фактично проводять розрахункові операції) такі особи розписуються у направленні із зазначенням свого пріз вища, імені, по батькові, посади, дати і часу ознайомлення.

У разі відмови платника податків та/або посадових (службових) осіб платника податків (його представників або осіб, які фактично проводять розрахункові операції) розписатися у направлен ні на перевірку посадовими (службовими) особами органу державної податкової служби складається акт, який засвідчує факт відмови. У такому випадку акт про відмову від підпису у направ ленні на перевірку є підставою для початку проведення такої пе-

81.2. У разі відмови платника податків та/або посадових (службових) осіб платника податків (його представників або осіб, які фактично проводять розрахункові операції) у допуску посадових (службових) осіб органу державної податкової служби до проведення перевірки складається акт, який засвідчує факт відмови

81.3. Під час проведення перевірок посадові (службові) особи органів державної служби повинні діяти у межах повноважень визначених цим Кодексом.

Керівники і відповідні посадові особи юридичних осіб та фізичні особи — платники податків під час перевірки, що проводиться органами державної податкової служби, зобов'язані виконувати вимоги органів державної податкової служби щодо усунення виявлених порушень законів про оподаткування і підписати акт (довідку) про проведення перевірки та мають право надати запере-

чення на цей акт (довідку). Стаття 82. Строки проведення виїзних перевірок

Стаття 82. Строки проведення визних перевірок 82.1. Тривалість перевірок, визначених у статті 77 цього Кодексу, не повинна перевищувати 30 робочих днів для великих платників податків, щодо суб'єктів малого підприємництва — 10 робочих днів, інших платників податків — 20 робочих днів. Продовження строків проведення перевірок, визначених у статті 77 цього Кодексу, можливе за рішенням керівника органу проведення перевірок, визначених у статті 77 цього Кодексу, можливе за рішенням керівника органу проведення перевірок податкової податков

державної податкової служби не більш як на 15 робочих днів для великих платників податків, щодо суб'єктів малого підприємниц-тва— не більш як на 5 робочих днів, інших платників податків— не більш як на 10 робочих днів.

дексу (крім перевірок, що проводяться за наявності обставин, визначених у підпункті 78.1.8 пункту 78.1 статті 78 цього Кодексу, тривалість яких встановлена у статті 200 цього Кодексу), не повинна перевищувати 15 робочих днів для великих платників по-датків, щодо суб'єктів малого підприємництва — 5 робочих днів, інших платників податків — 10 робочих днів.

Продовження строків проведення перевірок, визначених у атті 78 цього Кодексу, можливе за рішенням керівника органу державної податкової служби не більш як на 10 робочих днів для великих платників полатків шоло суб'єктів малого підпоможими не більш як на 2 робочих дні, інших платників податків — не

більш як на 5 робочих днів. 82.3. Тривалість перевірок, визначених статтею 80 цього Кодексу, не повинна перевищувати 10 діб.

Продовження строку таких перевірок здійснюється за рішенням керівника органу державної податкової служби не більш як на по. Підставами для подовження строку перевірки є: 82.3.1. заява суб'єкта господарювання (у разі необхідності по-

дання ним документів, які стосуються питань перевірки); 82.3.2. змінний режим роботи або підсумований облік робочо-

часу суб'єкта господарювання та/або його господарських

82.4. Проведення документальної виїзної планової та позапланової перевірки великого платника полатків може бути зупинено за рішенням керівника податкового органу, що оформляється на-казом, копія якого не пізніше наступного робочого дня вручається платнику податків або його уповноваженому представнику під розписку, з подальшим поновленням її проведення на невикорис-

Зупинення документальної виїзної планової, позапланової пе ревірки перериває перебіг строку проведення перевірки в разі вручення платнику податків або його уповноваженому представнику під розписку копії наказу про зупинення документальної визної планової, позапланової перевірки.

При цьому перевірка може бути зупинена на загальний строк, що не перевищує 30 робочих днів, а в разі необхідності проведення експертизи, отримання інформації від іноземних державних органів щодо діяльності платника податків, завершення розгляду судом позовів з питань, пов'язаних з предметом перевірки, відновлення платником податків втрачених документів перевірка може бути зупинена на строк, необхідний для завершення таких процедур.

Загальний термін проведення перевірок, визначених у пунктах 200.10 та 200.11 статті 200 цього Кодексу, з урахуванням установлених цим пунктом строків зупинення не може перевищувати

60 календарних днів. Стаття 83. Матеріали, які є підставами для висновків під час проведення перевірок

83.1. Для посадових осіб органів державної податкової служ-

би під час проведення перевірок підставами для висновків є: 83.1.1. документи, визначені цим Кодексом; 83.1.2. податкова інформація;

83.1.3. експертні висновки; 83.1.4. судові рішення; 83.1.5. виключено;

63.1.3. виключеной, 83.1.6. інші матеріали, отримані в порядку та у спосіб, перед-бачені цим Кодексом або іншими законами, контроль за дотри-манням яких покладений на органи державної податкової служби. Стаття 84. Проведення експертизи під час здійснення подат-кового контролю органами державної податкової служби

84.1. Експертиза проводиться у разі, коли для вирішення пи-гань, що мають значення для здійснення податкового контролю, необхідні спеціальні знання у галузі науки, мистецтва, техніки, економіки та в інших галузях. Залучення експерта здійснюється на договірних засадах та за рахунок коштів сторони, що є ініціатором залучення експерта.

84.2. Експертиза призначається за заявою платника податків або за рішенням керівника (або його заступника) органу державної податкової служби, в яких зазначаються: 84.2.1. підстави для залучення експерта; 84.2.2. прізвище, ім'я та по батькові експерта;

84.2.2. привище податкив, стосовно якого здійсню-ється податковий контроль;

84.2.4. питання, поставлені до експерта; 84.2.5. документи, предмети та інші матеріали, які подаються на розгляд експерта.

84.3. Орган державної податкової служби, керівник (або заступник) якого призначив проведення експертизи, зобов'язаний ознайомити платника податків (його представника) з рішенням про проведення експертизи, а після закінчення експертизи висновком експерта.

84.4. виключено

84.5. Експерт мас право ознайомлюватися з поданими йому матеріалами, які стосуються предмета експертизи, та просити надання додаткових матеріалів. Експерт має право відмовитися від надання висновку, якщо

поданих матеріалів недостатньо або такий експерт не володіє необхідними знаннями для проведення зазначеної експертизи. 84.6. За надання завідомо неправдивого висновку експерт не

се відповідальність відповідно до закону.

Стаття 85. Надання платниками податків документів 85.1. Забороняється витребування документів від платника податків будь-якими посадовими (службовими) особами органів державної податкової служби у випадках, не передбачених цим

Кодексом. 85.2. Платник податків зобов'язаний надати посадовим (служ бовим) особам органів державної податкової служби у повном обсязі всі документи, що належать до предмета перевірки або пов'язані з ним. Такий обов'язок виникає у платника податків піс-

ля початку перевірки. При цьому великий платник податків зобов'язаний також нада ти в електронному вигляді з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб (у форматі та порядку, визначених центральним органом державної податкової служби) колії документів з обліку доходів, витрат та інших показників, пов'язаних із визначенням об'єктів оподаткування (податкових зозаних визначенням об'єктів оподаткування (податкових зозаних визначенням об'єктів оподаткуванням опод бов'язань), первинних документів, регістрів бухгалтерського облі-ку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням та сплатою податків і зборів, не пізніше робочого дня, наступного за днем початку документальної виїзної планової, позапланової перевірки, документальної невиїзної перевірки.

запланової перевірки, документальної невызаної перевірки. 85.3. Документи, що містять комерційну таємницю або є кон-фіденційними, передаються окремо із зазначенням посадової (службової) особи, що їх отримала. Передача таких документів для їх огляду, вивчення ії їх повернення оформляються актом у до-вільній формі, який підписують посадова (службова) особа орга-ну державної податкової служби та платник податків (його пред-ставник)

ку дружиник). 85.4. При проведенні перевірок посадові особи органу дер жавної податкової служби мають право отримувати у платників податків належним чином завірені копії первинних фінансово-господарських, бухгалтерських та інших документів, що свідчать про приховування (заниження) об'єктів оподаткування, несплату податків, зборів (обов'язкових платежів), порушення вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на ортани державної податкової служби. 85.5. Забороняється вилучення оригіналів первинних фінансо-

во-господарських, бухгалтерських та інших документів за винятком випадків, передбачених кримінально-процесуальним зако

».. 85.6. У разі відмови платника податків або його законних осо-представників надати копії документів посадовій (службовій) осо-бі органу державної податкової служби така особа складає акт у довільній формі, що засвідчує факт відмови, із зазначенням поса-ди, прізвища, імені, по батькові платника податків (його законноди, правища, плен, по оставленика податка пото законно-го представника) та переліку документів, які йому запропоновано подати. Зазначений акт підписується посадовою (службовою) особою органу державної податкової служби та платником подат-ків або його законним представником. У разі відмови платника податків або його законного представника від підписання зазна-ченого акта в ньому вчиняється відповідний запис.

85.7. Отримання копій документів оформляється описом. Копія опису, складеного посадовими (службовими) особами органу державної податкової служби, вручається під підпис платник по-датків або його законному представнику. Якщо платник податків або його законний представник відмовляється від засвідчення аоо иого законнии представник відмовляється від засвідчення опису або від підпису про отримання копії опису, то посадові (службові) особи органу державної податкової служби, які отри-мують копії, роблять відмітку про відмову від підпису. 85.8. Посадова (службова) особа органу державної податкової служби, яка проводить перевірку, у випадках, передбачених цим Кодексом, має право отримувати від платника податків або його

законних представників копії документів, що належать до предмета перевірки. Такі копії повинні бути засвідчені підписом платника податків або його посадової особи та скріплені печаткою (за

наявності). 85.9. У разі коли до початку або під час проведення перевірки оригінали первинних документів, облікових та інших регістрів, фінансової та статистичної звітності, інших документів з питань обчислення і сплати податків та зборів, а також виконання вимог інчислення тельтати податків та зобрів, а також віконання вимог ін-шого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, були вилучені правоохоронними та інши-ми органами, зазначені органи зобов'язані надати для проведен-ня перевірки контролюючому органу копії зазначених документів або забезпечити доступ до перевірки таких документів.

Такі копії, засвідчені печаткою та підписами посадових (служно вилучення оригіналів документів, або яким було забезпечено доступ до перевірки вилучених документів, повинні бути надані протягом трьох робочих днів з дня отримання письмового запиту контролюючого органу.

У разі якщо документи, зазначені в абзаці першому цього пун-кту, було вилучено правоохоронними та іншими органами, терміни проведення такої перевірки, у тому числі розпочатої, перено-сяться до дати отримання вказаних копій документів або забез-

сяться до дати отримання вказаних копій документів або забезпечення доступу до них.
Стаття 86. Оформлення результатів перевірок
86.1. Результати перевірок (крім камеральних) оформлюються
у формі акта або довідки, які підписуються посадовими особами
органу державної податкової служби та платниками податків або
іх законними представниками (у разі наявності). У разі встановлення під час перевірки порушень складається акт. Якщо такі порушення відсутні, складається довідка.
Акт (довідка), складається довідка.
Акт (довідка), складається платнику податків або його
законному представнику, який зобов'язаний його підписати.
Строк складення акта (довідки) про результати перевірки не
зараховується до строку проведення перевірки, встановленого
цим Кодексом (з урахуванням його продовження).
У разі незгоди платника податків з висновками акта такий

У разі незгоди платника податків з висновками акта такий платник зобов'язаний підписати такий акт перевірки із зауважен-

нями, які він має право надати разом з підписаним примірником акта або окремо у строки, передбачені цим Кодексом. 86.2. За результатами камеральної перевірки у разі встановлення порушень складається акт у двох примірниках, який підписується посадовими особами такого органу, які проводили перевірку, і після реєстрації в органі державної податкової служби вручається або надсилається для підписання протягом трьох робочих днів платнику податків у порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу.

86.3. Акт (довідка) документальної виїзної перевірки, що визначено статтями 77 і 78 цього Кодексу, складається у двох примірниках, підписується посадовими особами органу державної податкової служби, які проводили перевірку, та реєструється в органі державної податкової служби протягом п'яти робочих днів з дня, що настає за днем закінчення установленого для проведення перевірки строку (для платників податків, які мають філії та/або перебувають на консолідованій сплаті, — протягом 10 ро-

бочих днів).
У разі відмови платника податків або його законних представу разі відмови платника податків або иого законних представників від підписання акта (довідки) посадовими особами органу державної податкової служби складається відповідний акт, що засвідчує факт такої відмови. Один примірник акта або довідки про результати виїзної планової чи позапланової документальної перевірки у день його підписання або відмови від підписання вручається або надсилається платнику податків чи його законному представнику.

представнику.
Відмова платника податків або його законних представників від підписання акта перевірки або отримання його примірника не звільняє платника податків від обов'язку сплатити визначені органом державної податкової служби за результатами перевірки гро-

шові зобов'язання. У разі відмови платника податків або його законних представників від отримання примірника акта або довідки про результати перевірки або неможливості його вручення та підписання у зв'язку з відсутністю платника податків або його законних представників за місцезнаходженням такий акт або довідка надсилається платнику податків у порядку, визначеному статтею 58 цього Кодексу для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень. У зазначених у цьому абзаці випадках органом державної податзазначених у цьому абзаці випадках органом державної податової служби складається відповідний акт.

Акт (довідка) документальної невиїзної перевірки складається у двох примірниках, підписується посадовими особами органу державної податкової служби, які проводили перевірку, та реаструється в органі державної податкової служби протягом п'я-ти робочих днів з дня, що настає за днем закінчення установле-ного для проведення перевірки строку (для платників податків, які мають філії та/або перебувають на консолідованій сплаті, — про-тягом 10 робочих днів).

Акт (довідка) документальної невиїзної перевірки після його реєстрації вручається особисто платнику податків або його законним представникам. У разі відмови платника податків або його го законних представників від підписання акта (довідки) перевірки посадовими особами органу державної податкової служби складається відповідний акт, що засвідчує факт такої відмови. Відмова платника податків або його законних представників від підписання акта перевірки не звільняє такого платника податків від обов'язку сплатити визначені органом державної податкової служби за результатами перевірки грошові зобов'язання. Запере-чення по акту перевірки розглядаються у порядку і строки, перед-бачені пунктом 86.7 цієї статті. Податкове повідомлення-рішення приймається у порядку і строки, передбачені пунктом 86.8 цієї

86.5. Акт (довідка) про результати фактичних перевірок, визначених статтею 80 цього Кодексу, складається у двох примірниках, підписується посадовими особами органів державної податкової служби, які проводили перевірку, реєструється не пізніше наступного робочого дня після закінчення перевірки. Акт (довідка) про результати зазначених перевірок підписується особою. яка здійснювала розрахункові операції, платником податків та йо го законними представниками (у разі наявності).

Підписання акта (довідки) таких перевірок особою, яка здій-снювала розрахункові операції, платником податків та його законними представниками (у разі наявності) та посадовими особами органу державної податкової служби, які проводили перевірку, здійснюється за місцем проведення перевірки або у приміщенні

здійснюється за місцем проведення перевірки або у приміщенні органу державної податкової служби. У разі відмови платника податків, його законних представників або особи, яка здійснювала розрахункові операції, від підписання акта (довідки), посадовими особами органу державної податкової служби складається акт, що засвідчує факт такої відмови. Один примірник акта або довідки про результати перевірки не пізніше наступного робочого дня після його складення реєструється в журналі реєстрації актів податкового органу і не пізніше наступного дня після його реєстрації вручається або надсилається платнику полатків, його законному представнику або особі, яка злійнику полатків факта законному представнику або особі, яка злійнику полатків. нику податків, його законному представнику або особі, яка здій-снювала розрахункові операції.

У разі відмови платника податків або його законних представ ників від отримання примірника акта (довідки) перевірки чи неможливості його вручення платнику податків або його законним представникам чи особі, яка здійснювала розрахункові операції з будь-яких причин, такий акт або довідка надсилається платнику податків у порядку, визначеному статтею 58 цього Кодексу для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень. У зазначених в цьому абзаці випадках органом державної податкової служби складається відповідний акт або робиться позначка в ак-

ті або довідці про результати перевірки. 86.6. Відмова платника податків або його законних представ ників чи особи, яка здійснювала розрахункові операції, від підпи-сання акта перевірки або отримання його примірника не звільняє платника податків від обов'язку сплатити визначені органом державної податкової служби за результатами перевірки грошові зо

бов'язання.
86.7. У разі незгоди платника податків або його законних представників з висновками перевірки чи фактами та даними, викладеними в акті (довідці) перевірки, вони мають право подати свої заперечення протягом п'яти робочих днів з дня отримання акта (довідки). Такі заперечення розглядаються органом державної податкової служби протягом п'яти робочих днів, що настають за днем їх отримання (днем завершення перевірки, проведеної у зв'язку з необхідністю з'ясування обставин, що не були досліджені під час перевірки та зазначені у зауваженнях), та платнику по датків надсилається відповідь у порядку, визначеному статтею 58 цього Кодексу для надсилання (вручення) податкових повідом-лень-рішень. Платник податку (його уповноважена особа та/або представник) має право брати участь у розгляді заперечень, про що такий платник податку зазначає у запереченнях.

У разі якщо платник податку виявив бажання взяти участь у розгляді його заперечень до акта перевірки, орган державної податкової служби зобов'язаний повідомити такого платника податків про місце і час проведення такого розгляду. Таке повідомлення надсилається платнику податків не пізніше наступного робочого дня з дня отримання від нього заперечень, але не пізніше ніж за два робочих дні до дня їх розгляду.

Участь керівника відповідного органу державної податкової

служби (або уповноваженого ним представника) у розгляді заперечень платника податків до акта перевірки є обов'язковою. Такі заперечення є невід'ємною частиною акта (довідки) перевірки

Рішення про визначення грошових зобов'язань приймається керівником органу державної податкової служби (або його заступником) з урахуванням результатів розгляду заперечень платника податків (у разі їх наявності). Платник податків або його за-конний представник може бути присутнім під час прийняття такого рішення

го рішення.

86.8. Податкове повідомлення-рішення приймається керівником податкового органу (його заступником) протягом десяти робочих днів з дня, наступного за днем вручення платнику податків акта перевірки у порядку, передбаченому статтею 58 цього Кодексу, для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень, а за наявності заперечень посадових осіб платника податків до акта перевірки приймається з урахуванням висновку про результати розгляду заперечень до акта перевірки— протягом трьох робочих днів, наступних за днем розгляду заперечень і надання (надсилання) письмової відповіді платнику податків.

86.9. У разі якщо грошове зобов'язання розраховується орга ном державної податкової служби за результатами перевірки, призначеної відповідно до кримінально-процесуального закону або закону про оперативно-розшукову діяльність, податкове повідомлення-рішення за результатами такої перевірки не прийма-еться до дня набрання законної сили відповідним рішенням суду. Матеріали перевірки разом з висновками органу державної по-даткової служби передаються правоохоронному органу, що призначив перевірку. Статус таких матеріалів перевірки та висновків органу державної податкової служби визначається кримінально-процесуальним законом або законом про оперативнорозшукову діяльність.
86.10. В акті перевірки зазначаються як факти заниження, так

і факти завищення податкових зобов'язань платника. ГЛАВА 9. ПОГАШЕННЯ ПОДАТКОВОГО БОРГУ

ПЛАВА З. ПОГАШЕННЯ ПОДАТКОВОГО ВОГГУ
ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ
Стаття 87. Джерела сплати грошових зобов'язань або пога-

шення податкового боргу платника податків 87.1. Джерелами самостійної сплати грошових зобов'язань або погашення податкового боргу платника податків є будь-які власні кошти, у тому числі ті, що отримані від продажу товарів (робіт, послуг), майна, випуску цінних паперів, зокрема корпора-тивних прав, отримані як позика (кредит), та з інших джерел, з урахуванням особливостей, визначених цією статтею, а також суми надміру сплачених платежів до відповідних бюджетів.

Сплата грошових зобов язань або погашення податкового боргу платника податків з відповідного платежу може бути здійснена також за рахунок надміру сплачених сум такого платежу (без заяви платника) або за рахунок помилково та/або надміру

сплачених сум з інших платежів (на підставі відповідної заяви платника) до відповідних бюджетів

87.2. Джерелами погашення податкового боргу платника по-тків є будь-яке майно такого платника податків з урахуванням обмежень, визначених цим Кодексом, а також іншими законодав-

чими актами. 87.3. Не можуть бути використані як джерела погашення по даткового боргу платника податків: 87.3.1. майно платника податків, надане ним у заставу іншим

особам (на час дії такої застави), якщо така застава зареєстрова-на згідно із законом у відповідних державних реєстрах до момен-ту виникнення права податкової застави;

87.3.2. майно, яке належить на правах власності іншим особам та перебуває у володінні або користуванні платника податків, у тому числі (але не виключно) майно, передане платнику податків у лізинг (оренду), схов (відповідальне зберігання), ломбардний схов, на комісію (консигнацію); давальницька сировина, надана підприємству для переробки, крім її частини, що надається платнику податків як оплата за такі послуги, а також майно інших осіб, прийняті платником податків у заставу чи заклад, довірче та будь-

які інші види агентського управління; 87.3.3. майнові права інших осіб, надані платнику податків у користування або володіння, а також немайнові права, у тому чис-

користування або володіння, а також немаинові права, у тому чис-лі права інтелектуальної (промислової) власності, передані в ко-ристування такому платнику податків без права їх відчуження; 87.3.4. кошти кредитів або позик, наданих платнику податків кредитно-фінансовою установою, що обліковуються на позичко-вих рахунках, відкритих на користь такого платника податків, суми акредитивів, що виставлені на ім'я платника податків, але не відкриті, суми авансових платежів та попередньої оплати за контрактами підприємств суднобудівної промисловості, отримані від замовників морських, річкових суден та інших плавучих засобів, які зараховуються на окремі рахунки цих підприємств, відкриті відповідно до статті 1 Закону України «Про заходи щодо держав-ної підтримки суднобудівної промисловості в Україні»; 87.3.5. майно, включене до складу цілісних майнових комплек-

сів державних підприємств, які не підлягають приватизації, у тому числі казенних підприємств. Порядок віднесення майна до такого, що включається до складу цілісного майнового комплексу державного підприємства, встановлюється Фондом державного майна України;

87.3.6. майно, вільний обіг якого заборонено згідно із законо-давством України; 87.3.7. майно, що не може бути предметом застави відповід-

но до Закону України «Про заставу»; 87.3.8. кошти інших осіб, надані платнику податків у вклад (депозит) або довірче управління, а також власні кошти юридичної особи, що використовуються для виплат заборгованості з основної заробітної плати за фактично відпрацьований час фізичним особам, які перебувають у трудових відносинах з такою юридичною особою. 87.4. Посадові особи, у тому числі державні виконавці, які

прийняли рішення про використання майна, визначеного пунктом 87.3 цієї статті, як джерела погашення грошового зобов'язання або податкового боргу платника податків несуть відповідальність відповідно до закону. 87.5. У разі якщо здійснення заходів щодо продажу майна

платника податків не привело до повного погашення суми податкового боргу, орган стягнення може визначити додатковим джерелом погашення податкового боргу дебіторську заборгованість платника податків, строк погашення якої настав та право вимоги якої переведено на органи державної податкової служби.

Така дебіторська заборгованість продовжує залишатися активом платника податків, що має податковий борг, до надходження коштів до бюджету за рахунок стягнення цієї дебіторської заборгованості. Орган державної податкової служби повідомляє платника податків про таке надходження коштів в п'ятиденний термін

з дня отримання відповідного документа. 87.6. У разі відсутності у платника податків, що є філією, відок ремленим підрозділом юридичної особи, майна, достатнього для погашення його грошового зобов'язання або податкового боргу, джерелом погашення грошового зобов'язання або податкового

боргу такого платника податків є майно такої юридичної особи, на яке може бути звернено стягнення згідно з цим Кодексом. Порядок застосування пунктів 87.5 і 87.6 цієї статті визнача-

ється центральним органом державної податкової служби. 87.7. Забороняється будь-яка уступка грошового зобов'язання або податкового боргу платника податків третім особам. Положення цього пункту не поширюються на випадки, коли гарантами повного та своєчасного погашення грошових зобов заань платника податків є інші особи, якщо таке право передбачено цим Ко-

87.8. Додатково до джерел, визначених у пункті 87.1 цієї статті, джерелом погашення податкового боргу банків, небанківських фінансових установ, у тому числі страхових організацій, можуть бути кошти, незалежно від джерел їх походження та без застосування обмежень, визначених у підпунктах 87.3.4 та 87.3.8 пункту 87.3 цієї статті, у сумі, яка не перевищує суму їх власного капіталу (без урахування страхових та прирівняних до них обов язкових резервів, сформованих відповідно до закону). Визначення розміру власного капіталу здійснюється відповідно до законодавства

ялни. 87.9. У разі наявності у платника податків податкового боргу органи державної податкової служби зобов'язані зарахувати кошти, що сплачує такий платник податків, в рахунок погашення податкового боргу згідно з черговістю його виникнення незалежно від напряму сплати, визначеного платником податків. Спрямування коштів платником податків на погашення грошо-

вого зобов'язання перед погашенням податкового боргу забороняється, крім випадків спрямування цих коштів на виплату заробітної плати та єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування. 87.10. З моменту винесення судом ухвали про порушення про-

вадження у справі про банкрутство платника податків порядок погашення грошових зобов'язань, які включені до конкурсних кредиторських вимог контролюючих органів до такого боржника, визначається згідно із Законом України «Про відновлення платос-проможності боржника або визнання його банкрутом» без засто-

сування норм цього Кодексу. 87.11. Орган стягнення звертається до суду з позовом про стягнення суми податкового боргу платника податку— фізичної особи. Стягнення податкового боргу за рішенням суду здійснюється державною виконавчою службою відповідно до закону про виконавче провадження.

87.12. У разі якцо податковий борг виник за операціями, що виконувалися в межах договорів про спільну діяльність, джерелом погашення такого податкового боргу є майно платників податків, що є учасниками такого договору.

Стаття 88. Зміст податкової застави

88.1. З метою забезпечення виконання платником податків своїх обов'язків, визначених цим Кодексом, майно платника податків, який має податковий борг, передається у податкову зас

у. 88.2. Право податкової застави виникає згідно з цим Кодек сом та не потребує письмового оформлення

88.3. У разі якщо податковий борг виник за операціями, що оо.э. У разі якщо податковий оорі виник за операціями, що виконувалися в межах договорів про спільну діяльність, у податкову заставу передається майно платника податків, який згідно з умовами договору був відповідальним за перерахування податків до бюджету та/або майно, яке внесене у спільну діяльність та/або є результатом спільної діяльності платників податків. У разі недостатності майна такого платника податків у податкову заставу передається майно інших учасників договору про спільну діяльність у розмірах, пропорційних їх участі у такій спільній діяльнос-

тт.

Стаття 89. Виникнення права податкової застави 89.1. Право податкової застави виникає у разі: 89.1.1. несплати у строки, встановлені цим Кодексом, суми грошового зобов'язання, самостійно визначеної платником податків у податковій декларації. — з дня, що настає за останнім днем зазначеного строку; 89.1.2. несплати у строки, встановлені цим Кодексом, суми

грошового зобов'язання, самостійно визначеної контролюючим органом, — з дня виникнення податкового боргу. 89.2. З урахуванням положень цієї статті право податкової

застави поширюється на будь-яке майно платника податків, яке перебуває в його власності (господарському віданні або оперативному управлінні) у день виникнення такого права і балансова вартість якого відповідає сумі податкового боргу платника податків, крім випадків, передбачених пунктом 89.5 цієї статті, а також на інше майно, на яке платник податків набуде прав власності у

У разі якщо балансова вартість такого майна не визначена, йо го опис здійснюється за результатами оцінки, яка проводиться відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні».

разі збільшення суми податкового боргу складається акт

опису до суми, відповідної сумі податкового боргу платника податків, у порядку, передбаченому цією статтею.
Право податкової застави не поширюється на майно, визначене підпунктом 87.3.7 пункту 87.3 статті 87 цього Кодексу, на іпотечні активи, що належать емітенту та є забезпеченням відповідного випуску іпотечних сертифікатів з фіксованою дохідністю, на грошові доходи від цих іпотечних активів до повного виконання емітентом зобов язань за цим випуском іпотечних сертифікатів з фіксованою дохідністю, а також на склад іпотечного покриття та грошові доходи від нього до повного виконання емітентом зо-

бов язань за відповідним випуском звичайних іпотечних облігацій. 89.3. Майно, на яке поширюється право податкової застави, оформлюється актом опису.

оформлюється актом опису.
До акта опису включається ліквідне майно, яке можливо використати як джерело погашення податкового боргу.
Опис майна у податкову заставу здійснюється на підставі рішення керівника органу державної податкової служби, яке пред'являється платнику податків, що має податковий борг.
Акт опису майна, на яке поширюється право податкової застави, складається податковим керуючим у порядку та за формою,

що затверджені центральним органом державної податкової служби.
Відмова платника податків від підписання акта опису майна, на яке поширюється право податкової застави, не звільняє такого платника податків від поширення права податкової застави на описане майно. У такому випадку опис здійснюється у присутнос-

ті не менш як двох понятих. 89.4. У разі якщо платник податків не допускає податкового керуючого для здійснення опису майна такого платника податків у податкову заставу та/або не подає документів, необхідних для такого опису, податковий керуючий складає акт відмови платни-

ка податків від опису майна у податкову заставу. Орган державної податкової служби звертається до суду щодо зупинення видаткових операцій на рахунках платника податків, заборону відчуження таким платником податків майна та зобов'язання такого платника податків допустити податкового керуючого

для опису майна у податкову заставу. Зупинення видаткових операцій на рахунках платника податків та заборона відчуження таким платником податків майна діють до дня складення акта опису майна платника податків у податкову заставу податковим керуючим або акта про відсутність майна, що може бути описано у податкову заставу, або погашення податкового боргу в повному обсязі. Податковий керуючий не пізніше робочого дня, що настає за днем складення зазначених у цьому пункті актів, зобов'язаний надіслати банкам та іншим фінансовим установам рішення про складення таких актів. Таке рішення є підставою для поновлення видаткових операцій на рахунках платни-

ка податків. 89.5. У разі якщо на момент складення акта опису майно відсутне або його балансова вартість менша від суми податкового боргу, право податкової застави поширюється на інше майно, на яке платник податків набуде право власності у майбутньому до погашення податкового боргу в повному обсязі. Платник податків зобов'язаний не пізніше робочого дня, нас-

тупного за днем набуття права власності на будь-яке майно, повідомити орган державної податкової служби про наявність такого майна. Орган державної податкової служби зобов'язаний протягом трьох робочих днів з дня отримання зазначеного повідом-лення прийняти рішення щодо включення такого майна до акта опису майна, на яке поширюється право податкової застави та балансова вартість якого відповідає сумі податкового боргу платника податків, або відмовити платнику податків у включенні такого майна до акта опису. У разі якщо орган державної податкової служби приймає рі

шення про включення майна до акта опису, складається відповідний акт опису, один примірник якого надсилається платнику податків з повідомленням про вручення.

До прийняття відповідного рішення органом державної податкової служби платник податків не має права відчужувати таке майно.

разі порушення платником податків вимог цього пункту він відповідальність згідно із законом.

несе відповідальність згідно із законом.

89.6. Якщо майно платника податків є неподільним і його балансова вартість більша від суми податкового боргу, таке майно підлягає опису у податкову заставу у повному обсязі.

89.7. Заміна предмета застави може здійснюватися тільки за згодою органу державної податкової служби.

89.8. Орган державної податкової служби зобов'язаний безоп-

латно зареєструвати податкову заставу у відповідному державному реєстрі. Стаття 90. Податковий пріоритет 90.1. Пріоритет податкової застави щодо пріоритету інших об-тяжень (включаючи інші застави) встановлюється відповідно до

Стаття 91. Податковий керуючий 91.1 Податковии керуючии 91.1. Керівник органу державної податкової служби за місцем реєстрації платника податків, що має податковий борг, призначає такому платнику податків податкового керуючого. Податковий керуючий повинен бути посадовою (службовою) особою органу державної податкової служби. Податковий керуючий має права та обов'язки, визначені цим Кодексом.

91.2. Порядок призначення та звільнення, а також функції та повноваження податкового керуючого визначає центральний орган державної податкової служби.

91.3. Податковий керуючий описує майно платника податків, що має податковий борг, в податкову заставу, здійснює перевіртогом податковий борг, в податкову заставу, здійснює перевіртогом податковий борг. ку стану збереження майна, яке перебуває у податковій заставі, проводить опис майна, на яке поширюється право податкової застави, для його продажу у випадках, передбачених цим Кодек-сом, одержує від боржника інформацію про операції із заставле-ним майном, а в разі його відчуження без згоди органу державної податкової служби (за умови, коли наявність такої згоди має бути обов'язковою згідно з вимогами цього Кодексу) вимагає пояснення від платника податків або його службових (посадових) осіб. У разі продажу в рахунок погашення податкового боргу майна платника податків, на яке поширюється право податкової застави, податковий керуючий має право отримувати від такого платника податків документи, що засвідчують право власності на зазначене майно.

91.4. У разі якщо платник податків, що має податковий борг, перешкоджає виконанню податковим керуючим повноважень, визначених цим Кодексом, такий податковий керуючий складає акт про перешкоджання платником податків виконанню таких повноважень у порядку та за формою, що встановлюються центральним органом державної податкової служби. Орган державної податкової служби звертається до суду що

до зупинення видаткових операцій на рахунках платника податків ги податкового керуючого, передбачені цим Кодексом. Строк, на який можуть бути зупинені видаткові операції, визначається судом, але не більше двох місяців.

Зупинення видаткових операцій на рахунках платника податків може бути достроково скасовано за рішенням податкового керуючого або суду. Стаття 92. Узгодження операцій із заставленим майном

92.1. Платник податків зберігає право користування майном,

що перебуває у податковій заставі, якщо інше не передбачено за-Платник податків може відчужувати майно, що перебуває у по-

датковій заставі, тільки за згодою органу державної податкової служби, а також у разі, якщо орган державної податкової служби впродовж десяти днів з моменту отримання від платника податків відповідного звернення не надав такому платнику податків відповіді щодо надання (ненадання) згоди.
У разі якщо в податковій заставі перебуває лише готова про-

дукція, товари та товарні запаси, платник податків може відчужувати таке майно без згоди органу державної податкової служби за кошти за цінами, що не є меншими за звичайні, та за умови що кошти від такого відчуження будуть направлені в повному обсязі в рахунок виплати заробітної плати, єдиного внеску на заслынобов зякове державне соціальне страхування та/або пога-шення податкового боргу. 92.2. У разі відчуження або оренди (лізингу) майна, яке пере-

92.2. У раз відчуження або оренди (лізині у) майна, яке пере-буває у податковій заставі, платник податків за згодою органу державної податкової служби зобов'язаний замінити його іншим майном такої самої або більшої вартості. Зменшення вартості за-міненого майна допускається тільки за згодою органу державної податкової служби за умови часткового погашення податкового

боргу.
92.3. У разі здійснення операцій з майном, яке перебуває у податковій заставі, без попередньої згоди органу державної податкової служби платник податків несе відповідальність відповідно

Стаття 93. Припинення податкової застави 93.1. Майно платника податків звільняється з податкової зас-

93.1.1. отримання органом державної податкової служби під-

твердження повного погашення суми податкового боргу в установленому законодавством порядку;

93.1.2. визнання податкового боргу безнадійним:

93.1.3. прийняття відповідного рішення судом у межах проце визначених законодавством з питань банкрутства:

дур, визначених законодавством з питань банкрутства; 93.1.4. отримання платником податків рішення відповідного органу про скасування раніше прийнятих рішень щодо нарахування суми грошового зобов'язання або його частини (пені та штрафних санкцій) внаслідок проведення процедури адміністративного або судового оскарження;

93.1.5. ресстрації в органі державної податкової служби по-даткової поруки у випадках, визначених цим Кодексом.

93.2. Підставою для звільнення майна платника податків з-під податкової застави та її виключення з державних реєстрів застав рухомого або нерухомого майна є відповідний документ, що засвідчує закінчення будь-якої з подій, визначених підпунктами 93.1.1—93.1.5 пункту 93.1 цієї статті. 93.3. Порядок застосування податкової застави встановлюєть-

ся центральним органом державної податкової служби. Стаття 94. Адміністративний арешт майна

94.1. Адміністративний арешт майна платника податків (далі – арешт майна) є винятковим способом забезпечення виконання платником податків його обов'язків, визначених законом.

94.2. Арешт майна може бути застосовано, якщо з'ясовується одна з таких обставин: 94.2.1. платник податків порушує правила відчуження майна,

що перебуває у податковій заставі; 94.2.2. фізична особа, яка має податковий борг, виїжджає за

94.2.3. платник податків відмовляється від проведення документальної перевірки за наявності законних підстав для її прове дення або від допуску посадових осіб органу державної податко-

развити від допуску посадових осю органу державної податко-вої служби; 94.2.4. відсутні свідоцтва про державну реєстрацію суб'єктів господарювання, дозволи (ліцензії) на її здійснення, торгові па-тенти, сертифікати відповідності реєстраторів розрахункових опе-

94.2.5. відсутня реєстрація особи як платника податків в органі державної податкової служби, якщо така реєстрація є обов'язковою відповідно до цього Кодексу, або коли платник податків, що отримав податкове повідомлення або має податковий борг, вчиняє дії з переведення майна за межі України, його приховування або передачі іншим особам; 94.2.6. платник податків відмовляється від проведення пере

вірки стану збереження майна, яке перебуває у податковій заста-

94.2.7. платник податків не допускає податкового керуючого до складення акта опису майна, яке передається в податкову зас-

до сълдення акта опису малиа, яке передаствоя в податкову зас таву, та/або акта опису (виділення) майна для його продажу. 94.3. Арешт майна полягає у забороні платнику податків вчи няти щодо свого майна, яке підлягає арешту, дії, зазначені у пун-

194.5 цієї статті. 94.5 цієї статті. 94.4. Арешт може бути накладено органом державної податкової служби на будь-яке майно платника податків, крім майна, на яке не може бути звернено стягнення відповідно до закону, та коштів на рахунку платника податків.

ыть на разунку плагинка податкь. 94.5. Арешт майна може бути повним або умовним. Повним арештом майна визнається заборона платнику подат-

ків на реалізацію прав розпорядження або користування його майном. У цьому випадку ризик, пов'язаний із втратою функціональних чи споживчих якостей такого майна, покладається на орн, який прийняв рішення про таку заборону. Умовним арештом майна визнається обмеження платника по-

датків щодо реалізації прав власності на таке майно, який полятак в щодо реалізації прав власності на таке майно, який поля-тає в обов'язковому попередньому отриманні дозволу керівника відповідного органу державної податкової служби на здійснення платником податків будь-якої операції з таким майном. Зазначе-ний дозвіл може бути виданий керівником органу державної податкової служби, якщо за висновком податкового керуючого здій снення платником податків окремої операції не призведе до збільшення його податкового боргу або до зменшення ймовірності його погашення.

94.6. Керівник органу державної податкової служби (його зас тупник) за наявності однієї з обставин, визначених у пункті 94.2 цієї статті, приймає рішення про застосування арешту майна платника податків, яке надсилається: 94.6.1. платнику податків з вимогою тимчасово зупинити від-

чуження його майна:

94.6.2. іншим особам, у володінні, розпорядженні або користуванні яких перебуває майно такого платника податків, з вимо-

гою тимчасово зупинити його відчуження. Арешт коштів на рахунку платника податків здійснюється виключно на підставі рішення суду шляхом звернення органу держав-ної податкової служби до суду. Звільнення коштів з-під арешту банк або інша фінансова уста-

нова здійснює за рішенням суду. 94.7. Арешт майна може бути також застосований до товарів які виготовляються, зберігаються, переміщуються або реалізуються з порушенням правил, визначених митним законодавством України чи законодавством з питань оподаткування акцизним податком, та товарів, у тому числі валютних цінностей, які продаються з порушенням порядку, визначеного законодавством, якщо

їх власника не встановлено У цьому випадку службові (посадові) особи контролюючих органів або інших правоохоронних органів відповідно до їх повноважень тимчасово затримують таке майно із складенням протоколу. який повинен містити відомості про причини такого затримання з посиланням на порушення конкретної законодавчої норми; опис майна, його родових ознак і кількості; відомості про особу (особи), в якої було вилучено такі товари (за їх наявності); перелік прав та обов'язків таких осіб, що виникають у зв'язку з таким ви-

лученням. Форма зазначеного протоколу затверджується Кабіне-том Міністрів України. Керівник підрозділу правоохоронного органу, у підпорядкуванні якого перебуває службова (посадова) особа, яка склала протокол про тимчасове затримання майна, зобов язаний невідкладно

поінформувати керівника органу державної податкової служби (його заступника), на території якого здійснено таке затримання, з обов'язковим врученням примірника протоколу. На підставі відомостей, зазначених у протоколі, керівник органу державної податкової служби (його заступник) приймає рішентя примага пр ня про накладення арешту на таке майно або відмову в ньому

шляхом неприйняття такого рішення. Рішення про накладення арешту на майно повинне бути прий няте до 24 години робочого дня, що настає за днем складення протоколу про тимчасове затримання майна, але коли відповідно до законодавства України орган державної податкової служби закінчує роботу раніше, то такий строк закінчується на час такого закінчення роботи.

У разі якщо рішення про арешт майна не приймається протягом зазначеного строку, майно вважається звільненим з-під режиму тимчасового затримання, а посадові чи службові особи, які перешкоджають такому звільненню, несуть відповідальність відповідно до закону.

94.8. При накладенні арешту на майно у випадках, визначених

пунктом 94.7 цієї статті, рішення керівника органу державної податкової служби (його заступника) невідкладно вручається особі (особам, зазначеним у пункті 94.6 цієї статті), зазначеній у протоколі про тимчасове затримання майна, без виконання положень пункту 94.6 цієї статті.

94.9. У разі якщо місцезнаходження осіб, зазначених у прото-

колі про тимчасове затримання майна, не виявлено або коли майно було затримано, а осіб, яким воно належить на праві власності чи інших правах, не встановлено, рішення про арешт майна приймається керівником органу державної податкової служби (його заступником) без вручення його особам, зазначеним у пункті 94.6 цієї статті

94.10. Арешт на майно може бути накладено рішенням керівника органу державної податкової служби (його заступника), обґрунтованість якого протягом 96 годин має бути перевірена су

Зазначений строк не може бути продовжений в адміністративному порядку, у тому числі за рішенням інших державних органів, крім випадків, коли власника майна, на яке накладено арешт, не встановлено (не виявлено). У цих випадках таке майно перебуває під режимом адміністративного арешту протягом строку, визначеного законом для визнання його безхазяйним, або у разі якщо майно є таким, що швидко псується, — протягом граничного строку, визначеного законодавством. Порядок операцій з майном, власника якого не встановлено, визначається законодавством з питань поводження з безхазяйним майном.

Строк, визначений цим пунктом, не включає добові години, що

огрок, визначений цим пунктом, не выпочае дооов години, що припадають на вихідні та святкові дні. 94.11. Рішення керівника органу державної податкової служби (його заступника) щодо арешту майна може бути оскаржене платчиком податків в адміністративному або судовому порядку. У всіх випадках, коли орган державної податкової служби вищого рівня або суд скасовує рішення про арешт майна, орган державної податкової служби вищого рівня проводить службове розслідування щодо мотивів прийняття керівником органу державної податкової служби (його заступником) рішення про арешт майна та приймає рішення про притягнення винних до відповідальності відповідно до закону.
94.12. При прийнятті рішення про арешт майна банку арешт не

може бути накладено на його кореспондентський рахунок. 94.13. Платник податків має право на відшкодування збитків та немайнової шкоди, завданих органом державної податкової служби внаслідок неправомірного застосування арешту майна такого платника податків, за рахунок коштів державного бюджету, передбачених органам державної податкової служби, згідно із зако-

м. Рішення про таке відшкодування приймається судом. 94.14. Функції виконавця рішення про арешт майна платника податків покладаються на податкового керуючого або іншого працівника органу державної податкової служби, призначеного його керівником (заступником). Виконавець рішення про арешт:

94.14.1. надсилає рішення про арешт майна відповідно до пун-

94.14.2. організовує опис майна платника податків.

94.15. Опис майна платника податків проводиться у присутності його посадових осіб чи їх представників, а також понятих. У разі відсутності посадових осіб платника податків або їх представників опис його майна здійснюється у присутності поня-

... Для проведення опису майна у разі потреби залучається оці-Представникам платника податків, майно якого підлягає адмі-

ністративному арешту, роз'яснюються їх права та обов'язки. Понятими не можуть бути працівники органів державної податкової служби або правоохоронних органів, а також інші особи, участь яких як понятих обмежується Законом України «Про вико-

навче провадження».

94.16. Під час опису майна платника податків особи, які його проводять, зобов'язані пред'явити посадовим особам такого платника податків або їх представникам відповідне рішення про накладення адміністративного арешту, а також документи, які засвідчують їх повноваження на проведення такого опису. За результатьми проведення прису майна пратника податків ставав. зультатами проведення опису майна платника податків склада-еться протокол, який містить опис та перелік майна, що арешто-

вується, із зазначенням назви, кількості, мір ваги та індивідуаль них ознак та за умови присутності оцінювача, вартості, визначе-ної таким оцінювачем. Усе майно, що підлягає опису, пред'являється посадовим особам платника податків або їх представникам понятим, а за відсутності посадових осіб або їх представників – понятим, для огляду. 94.17. Посадова особа органу державної податкової служби,

яка виконує рішення про адміністративний арешт майна платника податків, визначає порядок його збереження та охорони. 94.18. Виконання заходів, передбачених пунктами 94.15-94.17

цієї статті, у період з 20-ї години до 9-ї години наступного дня не

допускається. 94.19. Припинення адміністративного арешту майна платника

податків здійснюється у зв'язку з: 94.19.1. відсутністю протягом строку, зазначеного у пункті

94.19.1. відсутністю протягом строку, зазначеного у пункті 94.10, рішення суду про визнання арешту обґрунтованим; 94.19.2. погашенням податкового боргу платника податків; 94.19.3. усуненням платником податків причин застосування адміністративного арешту; 94.19.4. ліквідацією платника податків, у тому числі внаслідок

проведення процедури банкрутства; 94.19.5. наданням відповідному органу державної податкової служби третьою особою належних доказів про належність ареш-

заного майна до об'єктів права власності цієї третьої особи; 94.19.6. скасуванням судом або органом державної податко вої служби рішення керівника органу державної податкової служ-

бужби рыстип корынка ородну державног податковог служ (його заступника) про арешт; 94.19.7. прийняттям судом рішення про припинення адмініс-

тративного арешту; 94.19.8. пред'явленням платником податків свідоцтва про дер

жавну реєстрацію суб'єкта господарювання, дозволів (ліцензій) на провадження діяльності, торгових патентів, сертифікатів відповідності реєстраторів розрахункових операцій 94.19.9. фактичним проведенням платником податків інвентаризації основних фондів, товарно-матеріальних цінностей, коштів,

у тому числі зняття залишків товарно-матеріальних цінностей, го $\cdot$

94.20. У випадках, визначених підпунктами 94.19.2 — 94.19.4, 94.19.8, 94.19.9 пункту 94.19 цієї статті, рішення щодо звільнення з-під арешту майна приймається органом державної податкової У разі якшо рішення про звільнення майна з-під арешту прий

нято щодо арешту, який було визнано судом обґрунтованим, орган державної податкової служби повідомляє про своє рішення відповідний суд не пізніше наступного робочого дня. 94.21. У разі якщо майно платника податків звільняється з-під

адміністративного арешту у випадках, визначених пунктами 94.19.1, 94.19.6, 94.19.7, 94.19.9, повторне накладення адміністративного арешту з підстав накладення першого арешту не доз-

летвоя. Стаття 95. Продаж майна, що перебуває у податковій заставі 95.1. Орган державної податкової служби здійснює за платника податків і на користь держави заходи щодо погашення податкового боргу такого платника податків шляхом стягнення коштів, які перебувають у його власності, а в разі їх недостатності— шля хом продажу майна такого платника податків, яке перебуває у податковій заставі.

95.2. Стягнення коштів та продаж майна платника податків провадяться не раніше ніж через 60 календарних днів з дня надіслання такому платнику податкової вимоги.

95.3. Стягнення коштів з рахунків платника податків у банках обслуговуючих такого платника податків, здійснюється за рішенням суду, яке направляється до виконання органам державної податкової служби, у розмірі суми податкового боргу або його час-

Орган державної податкової служби звертається до суду що-до надання дозволу на погашення усієї суми податкового боргу за рахунок майна платника податків, що перебуває у податковій заставі

Рішення суду щодо надання вказаного дозволу є підставою для прийняття органом державної податкової служби рішення про погашення усієї суми податкового боргу. Рішення органу державної податкової служби підписується його керівником та скріплюється гербовою печаткою органу державної податкової служби Перелік відомостей, які зазначаються у такому рішенні, встановлюється центральним органом державної податкової служби.

95.4. Орган державної податкової служби на підставі рішення суду здійснює стягнення коштів у рахунок погашення податкового боргу за рахунок готівки, що належить такому платнику податків. Стягнення готівкових коштів здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

95.5. Вилучені відповідно до цієї статті готівкові кошти вносяться посадовою особою органу державної податкової служби до банку в день їх стягнення для перерахування до відповідного до сапку в денв іх сіягнення для перерахування до відповідного біоджету чи державного цільового фонду в рахунок погашення податкового боргу платника податків. У разі неможливості внесення зазначених коштів протягом того самого дня їх необхідно внести в банк наступного робочого дня. Забезпечення збереження зазначених коштів до моменту їх внесення в банк здійснюється відповідним органом державної податкової служби.

95.6. У разі якщо сума коштів, отримана у результаті продажу майна платника податків, перевищує суму його грошового зобов'язання та податкового боргу, різниця перераховується на ра-хунки такого платника податків або його правонаступників. 95.7. Продаж майна платника податків здійснюється на публіч-

них торгах та/або через торгівельні організації. Продаж майна платника податків на публічних торгах здійсню-

ється у такому порядку: 95.7.1. майно, яке може бути згруповано та стандартизовано, підлягає продажу за кошти виключно на біржових торгах, які про-

підіятає продажу за кошти виключно на оіржових торгах, якт про-водяться біржами, що створені відповідно до закону і визначені органом державної податкової служби на конкурсних засадах; 95.7.2. цінні папери — на фондових біржах у порядку, встанов-леному Законом України «Про цінні папери та фондовий ринок»; 95.7.3. інше майно, об'єкти рухомого чи нерухомого майна, а

також цілісні майнові комплекси підприємств підлягають продажу за кошти виключно на цільових аукціонах, які організовуються за поданням відповідного органу державної податкової служби на зазначених біржах. 95.8. Майно, що швидко псується, а також інше майно, обся-

ги якого не є достатніми для організації прилюдних торгів. підлягають продажу за кошти на комісійних умовах через організації торгівлі, визначені органом державної податкової служби на конкурсних засалах

Майно боржника, щодо обігу якого встановлено обмеження законом, продається на закритих торгах, які проводяться на умо-

вах змагальності. У таких закритих торгах беруть участь особи, які відповідно до законодавства можуть мати зазначене майно у

власності чи на підставі іншого речового права. 95.9. У разі якщо продажу підлягає цілісний майновий комплекс підприємства, майно якого перебуває у державній або комунальній власності, чи якщо згідно із законодавством з питань приватизації для відчуження майна підприємства необхідна попередня згода органу приватизації або іншого державного органу уповноваженого здійснювати управління корпоративними правами, продаж майна такого підприємства організовується державним органом приватизації за поданням відповідного органу держав-жавної податкової служби із дотриманням законодавства з питань приватизації. При цьому інші способи приватизації, крім грошової, не дозволяються. Державний орган приватизації зобов'язаний організувати про-

даж цілісного майнового комплексу протягом 60 календарних днів з дня надходження подання органу державної податкової служби. 95.10. З метою реалізації майна, яке перебуває у податковій

заставі, проводиться експертна оцінка вартості такого майна для визначення початкової ціни його продажу. Така оцінка проводиться у порядку, визначеному Законом України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні». 95.11. Не проводиться оцінка майна, яке може бути згрупова-

но або стандартизовано чи має курсову (поточну) біржову вартість та/або перебуває у лістингу товарних бірж. 95.12. Платник податків має право самостійно здійснити оцін-

ку шляхом укладення договору з оцінювачем. Якщо платник податків самостійно не здійснює оцінку протягом двох місяців з дня прийняття рішення про реалізацію майна, орган державної податової служби самостійно укладає договір про проведення оцінки 95.13. Під час продажу майна на товарних біржах орган дер-

жавної податкової служби укладає відповідний договір з броке-ром (брокерською конторою), яка вчиняє дії з продажу такого майна за дорученням органу державної податкової служби на умовах найкращої цінової пропозиції.

95.14. Покупець майна, яке перебуває у податковій заставі,

набуває права власності на таке майно відповідно до умов, визначених у договорі (контракті), що укладається за результатами проведених торгів.

95.15. Порядок збільшення або зменшення початкової ціни продажу майна платника податків визначається Кабінетом Міністрів України, крім випадків, визначених пунктом 95.9 цієї статті, які регулюються законодавством про приватизацію. 95.16. Інформація про склад майна платників податків,

призначеного для продажу, оприлюднюється відповідною біржею. Компенсація витрат, пов'язаних з такими публікаціями, здійснюкомпенсація витрат, пов язаних з такими пуолікаціями, здійсню-еться за рахунок коштів, отриманих від реалізації майна платника податків, у порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України. 95.17. Інформація про час та умови проведення прилюдних торгів майном платників податків оприлюднюється відповідною

біржею. 95.18. Інформація, зазначена у пункті 95.17 цієї статті, та по-

рядок її оприлюднення визначаються Кабінетом Міністрів України. 95.19. Платник податків або будь-яка інша особа, яка здійснює управління майном платника податків або контроль за їх викорисуправління майном платника податків або контроль за їх використанням, зобов'язані забезпечити за першою вимогою безперешкодний доступ податкового керуючого та учасників публічних торгів до огляду та оцінки майна, що пропонується для продажу, а також безперешкодне набуття прав власності на таке майно особою, яка придбала їх на публічних торгах.

95.20. Якщо платник податків у будь-який момент до укладення договору купівлі-продажу його майна повністю погашає суму податкового боргу, орган державної податкової служби скасовує відення для провоговина дого полажу та рукрає заходів шого

рішення про проведення його продажу та вживає заходів щодо зупинення торгів.

95.21. Операції з продажу визначеного у цій статті майна на біржовому ринку не підлягають нотаріальному посвідченню. 95.22. Орган державної податкової служби звертається до су-

ду щодо стягнення з дебіторів платника податку, що має податковий борг, сум дебіторської заборгованості, строк погашення якої настав та право вимоги якої переведено на органи державякоі настав та право вимоги якої переведено на органи держав-ної податкової служби, у рахунок погашення податкового боргу такого платника податків. Сума коштів, що надходить у результа-ті стягнення дебіторської заборгованості, в повному обсязі (але в межах суми податкового боргу) зараховується до відповідного бюджету чи державного цільового фонду в рахунок погашення по-даткового боргу платника податків. Сума дебіторської заборгова-ності, що стягнута понад суму податкового боргу, передається у позполатична платника полатку розпорядження платника податку.

Стаття 96. Погашення податкового боргу державних підпри-ємств, які не підлягають приватизації, та комунальних підпри-

96.1. У разі якщо сума коштів, отримана від продажу внесеного в податкову заставу майна комунального підприємства, не пок риває суму його податкового боргу і витрат, пов'язаних з організацією та проведенням публічних торгів, або у разі відсутності у такого боржника власного майна, що відповідно до законодав ства України може бути внесено в податкову заставу та відчужено, орган державної податкової служби зобов'язаний звернутися до органу місцевого самоврядування чи органу виконавчої влади до сфери управління якого належить майно такого платника податків, з поданням щодо прийняття рішення про:

96.1.1. виділення коштів місцевого бюджету на сплату подат-кового боргу такого платника податків. Рішення про фінансування таких витрат розглядається на найближчій сесії відповідної ради; 96.1.2. затвердження плану досудової санації такого платника

податків, який передбачає погашення його податкового боргу; 96.1.3. ліквідацію такого платника податків та призначення лік відаційної комісії;

96.1.4. прийняття сесією відповідної ради рішення щодо пору-шення справи про банкрутство платника податків. 96.2. У разі якщо сума коштів, отримана від продажу внесено-

96.2. У разі якщо сума коштів, отримана від продажу внесено-го в податкову заставу майна державного підприємства, яке не підлягає приватизації, у тому числі казенного підприємства, не покриває суму податкового боргу такого платника податків і вит-рат, пов'язаних з організацією та проведенням публічних торгів, або у разі відсутності майна, що відповідно до законодавства України може бути внесено в податкову заставу та відчужено, орган державної податкової служби зобов'язаний звернутися до органу

виконавчої влади, до сфери управління якого належить такий платник податків, з поданням щодо прийняття рішення про: 96.2.1. надання відповідної компенсації з бюджету за рахунок коштів, призначених для утримання такого органу виконавчої вла-ди, до сфери управління якого належить такий платник податків; 96.2.2. досудову санацію такого платника податків за рахунок

коштів державного бюджету; 96.2.3. ліквідацію такого платника податків та призначення ліквідаційної комісії;

96.2.4. виключення платника податків із переліку об'єктів державної власності, які не підлягають приватизації відповідно до закону, з метою порушення справи про банкрутство, у порядку, у, з метом торушения справи про сапкрутство, у порядку, ановленому законодавством України. 96.3. Відповідь щодо прийняття одного із зазначених рішень

надсилається органу державної податкової служби протягом 30 календарних днів з дня направлення звернення.

У разі неотримання зазначеної відповіді у визначений цим пунктом строк або отримання відповіді про відмову у задоволенні його вимог орган державної податкової служби зобов'язаний звернутися до суду із позовною заявою про звернення стягнення податкового боргу на кошти державного органу, в управлінні якого перебуває таке державне (комунальне) підприємство або його

96.4. Виникнення у державного або комунального підприємства податкового борѓу є підставою для розірвання трудового договору (контракту) з керівником такого підприємства. 96.5. Трудові договори (контракти), що укладаються з керівни-

ком державного або комунального підприємства, повинні містити положення про зазначену відповідальність, що є їх істотною умо-

Норми цього пункту не поширюються на випадки виникнення податкового боргу внаслідок обставин непереборної сили (форсмажорних обставин) або невиконання або неналежного виконання державними органами зобов'язань щодо оплати товарів (робіт, послуг), придбаних у такого платника податків за рахунок бюджетних коштів, з надання платнику податків субсидій або дотацій, передбачених законодавством або з повернення платнику подат-ків надміру внесених податків та зборів чи їх бюджетного відшкодування згідно з цим Кодексом та податковим законодавством України.

96.6. Будь-які договори про передачу акцій (інших корпоративних прав), що перебувають у державній або комунальній власності, в управління третім особам повинні містити зобов'язання таких третіх осіб щодо недопущення виникнення податкового боргу після такої передачі, а також умову щодо припинення дії договору в разі виникнення податкового боргу, право відповідно держави

ПРАВО

або територіальної громади на одностороннє (позасудове) розірвання таких договорів у разі виникнення такого податкового бор-гу. Ця умова є істотною для будь-яких договорів про приватиза-цію державного або комунального майна, укладених під інвести-

ційні зобов'язання. Стаття 97. Погашення грошових зобов'язань або податкового боргу в разі ліквідації платника податків, не пов'язаної з банкрут

97.1. У цій статті під ліквідацією платника податків розумієть я 7.1. У цій статт під ліквідацією платника податків розумієть-ся ліквідація платника податків як юридичної особи або зупинен-ня державної реєстрації фізичної особи — підприємця, внаслідок якої відбувається закриття їх рахунків та/або втрата їх статусу як платника податків відповідно до законодавства. 97.2. У разі якщо власник або уповноважений ним орган прий-

має рішення про ліквідацію платника податків, не пов'язану з банкрутством, майно зазначеного платника податків використовується у черговості, визначеній відповідно до законів України.

ся у черговості, визначеній відповідно до законів України. 97.3. У разі якщо внаслідок ліквідації платника податків або скасування державної реєстрації фізичної особи— підприємця частина його грошових зобов'язань чи податкового боргу залишається непогашеною у зв'язку з недостатністю майна, така частина погашається за рахунок майна засновників або учасників татина погашається за рахунок майна засновників або учасників такого підприємства, якщо вони несуть повну або додаткову відповідальність за зобов'язаннями платника податків згідно із законом, у межах повної або додаткової відповідальності, а в разі ліквідації філії, відділення чи іншого відокремленого підрозділу юридичної особи — за рахунок юридичної особи незалежно від тогочи є вона платником податку, стосовно якого виникло грошове зобов'язання або виник податковий борг такої філії, відділення, іншого відокремленого підрозділу.

В інших випадках грошові зобов'язання або податковий борг, що залишаються непогашеними після ліквідації платника податків, вважаються безнадійним боргом і підлягають списанню в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Те саме стосується фізичної особи — платника податків, яка померла або визнана судом безвісно відсутньою або оголошена померлюю чи визнана недієздатною, крім випадків, коли з'являються інші особи, що вступають у права спадщини, незалежно від часу набуття та

що вступають у права спадщини, незалежно від часу набуття та

97.4. Особою, відповідальною за погашення грошових зо

бов'язань чи податкового боргу платника податків, є: 97.4.1. стосовно платника податків, який ліквідується, — ліквідаційна комісія або інший орган, що проводить ліквідацію згідно

рацина компскя або нами орган, що проводить ліквідацію згідно із законодавством України; 97.4.2. щодо філій, відділень, інших відокремлених підрозділів платника податків, що ліквідуються, — такий платник податків; 97.4.3. стосовно фізичної особи — підприємця — така фізична

особа; 97.4.4. стосовно фізичної особи, яка померла або визнана су-97.4.4. Стосовно фізичної особи, яка померліа асо визнана су-дом безвісно відсутньою або оголошена померлою чи визнана недієздатною, — особи, які вступають у права спадщини або уповноважені здійснювати розпорядження майном такої особи; 97.4.5. щодо кооперативів, кредитних спілок, товариств спів-

власників житла або інших колективних господарств — їх члени

(пайовики) солідарно; 97.4.6. щодо інвестиційних фондів— інвестиційна компанія,

яка здійснює управління таким інвестиційним фондом. 97.5. У разі якщо платник податків, що ліквідується, має суми надміру сплачених грошових зобов'язань або суми невідшкодованих податків з відповідного бюджету, такі суми підлягають заліку в рахунок його грошових зобов'язань або податкового боргу пе-

ред таким бюджетом. 97.6 У разі якщо суми надміру сплачених грошових зобов'я-зань або суми невідшкодованих податків з відповідного бюджету перевищують суми грошових зобов язань або податкового боргу перед таким бюджетом, суми перевищення використовуються для погашення грошових зобов язань або податкового боргу перед іншими бюджетами, а за відсутності таких зобов'язань (боргу) перераховуються у розпорядження такого платника податків. Порядок проведення заліків, визначених у цьому пункті, встанов-

порядок проведення заліків, визначених у цьому пункії, встанов-люється Міністерством фінансів України. Стаття 98. Порядок погашення грошових зобов'язань або по-даткового боргу у разі реорганізації платника податків 98.1. Під реорганізацією платника податків у цій статті розумі-

ється зміна його правового статусу, яка передбачає будь-яку з таких дій або їх поєднання: 98.1.1. зміна найменування платника податків, а для господар-

ських товариств — зміна організаційно-правового статусу товариства, що тягне за собою зміну їх коду згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України та/або податко-

вого номера; 98.1.2. злиття платників податків, а саме передача майна платника податків до статутних фондів інших платників податків, унаслідок чого відбувається ліквідація платника податків, який зливається з іншими;

98.1.3. поділ платника податків на декілька осіб, а саме поділ його майна між статутними фондами новоутворених юридичних осіб та/або фізичними особами, внаслідок якого відбувається ліквідація юридичного статусу платника податків, який поділяється; 98.1.4. виділення з платника податків інших платників податків

а саме передача частини майна платника податків, що реорганізується, до статутних фондів інших платників податків в обмін на їх корпоративні права, внаслідок якого не відбувається ліквідація платника податків, що реорганізується; 98.1.5. реєстрацію фізичної особи як суб'єкта господарюван-ня без скасування її попередньої реєстрації як іншого суб'єкта господарювання або з таким скасуванням. 98.2. У разі якщо власник платника податків або уповноваже-

ний ним орган приймає рішення про реорганізацію такого платника податків, його грошові зобов'язання чи податковий борг під-

ника податків, його грошові зобов'язання чи податковий борг підлягає врегулюванню в такому порядку:

98.2.1. якщо реорганізація здійснюється шляхом зміни найменування, організаційно-правового статусу або місця реєстрації платника податків, після реорганізації він набуває усіх прав і обов'язків щодо погашення грошових зобов'язань чи податкового боргу, які виникли до його реорганізації;

98.2.2. якщо реорганізація здійснюється шляхом об'єднання двох або більше платників податків в одного платника податків з ліквідацією платників податків, що об'єдналися, об'єднаний платник податків набуває усіх прав і обов'язків щодо погашення грошових зобов'язань чи податкового боргу всіх платників податків, що об'єдналися; що об'єдналися:

98.2.3. якщо реорганізація здійснюється шляхом поділу платника податків на дві або більше особи з ліквідацією такого платника податків, що розподіляється, усі платники податків, які виникнуть після такої реорганізації, набувають усіх прав і обов'язків щодо погашення грошових зобов'язань чи податкового боргу, які

Зазначені зобов'язання чи борг розподіляються між новоутвореними платниками податків пропорційно часткам балансової вартості майна, отриманого ними у процесі реорганізації згідно з розподільним балансом.

у разі якщо одна чи більше новоутворених осіб не є платника-ми податків, щодо яких виникли грошові зобов'язання або борг платника податків, який був реорганізований, зазначені грошові зобов'язання чи податковий борг повністю розподіляються між особами, що є платниками таких податків, пропорційно часткам отриманого ними майна, без урахування майна, наданого особам, що не є платниками таких податків. 98.3. Реорганізація платника податків шляхом виділення з йо-

го складу іншого платника податків або внесення частини майна платника податків до статутного фонду іншого платника податків без ліквідації платника податків, який реорганізується, не тягне за собою розподілу грошових зобов'язань чи податкового боргу між таким платником податків та особами, утвореними у процесі його реорганізації, чи встановлення їх солідарної відповідальності за порушення податкового законодавства, крім випадків, коли за висновками органу державної податкової служби така реорганізація може призвести до неналежного погашення грошових зобов'язань чи податкового боргу платником податків, який реорганізується. Рішення про застосування солідарної або розподільної відповідальності за порушення податкового законодавства може бути прийняте органом державної податкової служби у разі, коли майно платника податків, що реорганізується, перебуває у податковій заставі на момент прийняття рішення про таку реорганізацію. Для цілей цієї статті до зазначених видів реорганізації прирівнюється оренда цілісного майнового комплексу відповідно до законодавства України про оренду державного та комунального

98.4. Платник податків, майно якого передане в податкову заставу, або той, що скористався правом реструктуризації податкового боргу, зобов язаний завчасно повідомити орган державної податкової служби про прийняття рішення щодо проведення будь-яких видів реорганізації та подати органу державної податкової служби план такої реорганізації. У разі коли орган державної податкової служби встановлює, що план реорганізації призводить або може у майбутньому призвести до неналежного погашення грошових зобов'язань чи податкового боргу, він має пра-

во прийняти рішення про: 98.4.1. розподіл суми розподіл суми грошових зобов'язань або податкового боргу між платниками податків, що виникають у результаті реор ганізації, з урахуванням очікуваної прибутковості (ліквідності) кожного такого платника податків без застосування принципу пропорційного розподілу, встановленого пунктами 98.2 і 98.3 цієї

статті; 98.4.2. погашення грошових зобов'язань або податкового боргу, забезпечених податковою заставою, до проведення такої ре-

98.4.3. встановлення солідарної відповідальності за сплату грошових зобов язань платника податків, який реорганізується щодо всіх осіб, утворених у процесі реорганізації, що тягне за собою застосування режиму податкової застави щодо всього майна таких осіб; 98.4.4. поширення права податкової застави на майно платни

ка податків, який створюється шляхом об'єднання інших платників податків, якщо один або більше з них мали грошові зобов'язання або податковий борг, забезпечений податковою заставою.

98.5. Прийняті відповідно до пункту 98.4 цієї статті рішення органу державної податкової служби можуть бути оскаржені в по рядку та у строки, визначені цим Кодексом для оскарження гро-шового зобов'язання, нарахованого контролюючим органом. 98.6. Проведення реорганізації з порушенням правил, визна-

чених пунктом 98.4 цієї статті, тягне за собою відповідальність встановлену законом.

98.7. Реорганізація платника податків не змінює строків пога 98.7. Реорганізація платника податків не змінює строків пога-шення грошових зобов'язань або податкового боргу платниками податків, утвореними у результаті такої реорганізації. 98.8. У разі якщо платник податків, що реорганізується, має суми надміру сплачених грошових зобов'язань, такі суми підляга-

ють заліку в рахунок його непогашених грошових зобов'язань або податкового боргу за іншими податками. Зазначена сума розподіляється між бюджетами та державними цільовими фондами пропорційно загальним сумам грошового зобов'язання або по-даткового боргу такого платника податків. 98.9. У разі якщо сума надміру сплачених грошових зобов'я-зань або невідшкодованих податків та зборів платника податків перевищує суму грошових зобов'язань або податкового боргу з

інших податків, сума перевищення перераховується в розпорядження правонаступників такого платника податків пропорційно його частці в майні, що розподіляється, згідно з розподільним балансом або передаточним актом.

Стаття 99. Порядок виконання грошових зобов'язань фізичних осіб у разі їх смерті або визнання безвісно відсутніми чи недієздатними, а також неповнолітніх осіб 99.1. Грошові зобов'язання фізичної особи у разі її смерті або

оголошення судом померлою виконуються її спадкоємцями, які прийняли спадщину (крім держави), в межах вартості майна, що успадковується, та пропорційно частці у спадщині на дату її від-

Претензії спадкоємцям пред'являються органами державної податкової служби в порядку, встановленому цивільним законо давством України для пред'явлення претензій кредиторами спад-

Після закінчення строку прийняття спадщини грошові зобов'я-зання та/або податковий борг спадкодавця стають грошовими зобов'язаннями та/або податковим боргом спадкоємців.

Протягом строку прийняття спадщини на грошові зобов'язання та/або податковий борг спадкодавців пеня не нараховується. У разі переходу спадщини до держави грошові зобов'язання мерлої фізичної особи припиняються. 99.2. Грошові зобов'язання неповнолітніх осіб виконуються їх

батьками (усиновителями), опікунами (піклувальниками) до набуття неповнолітніми особами цивільної дієздатності в повному

Батьки (усиновителі) неповнолітніх і неповнолітні у разі неви-конання грошових зобов'язань неповнолітніх несуть солідарну майнову відповідальність за погашення грошових зобов'язань та/або податкового боргу.

99.3. Грошові зобов'язання фізичної особи, яка визнана судом

недієздатною, виконуються її опікуном за рахунок майна такої фізичної особи у порядку, встановленому цим Кодексом. Опікун недієздатної особи виконує грошові зобов'язання, що

виникли на день визнання її недієздатною за рахунок майна, на яке може бути звернуто стягнення згідно із законом, такої фізичної особи

99.4. Грошові зобов'язання фізичної особи, яка визнана судом безвісно відсутньою, виконуються особою, на яку в установленому порядку покладено здійснення опіки над майном безвісно відсутньої особи. Особа, яка здійснює опіку над майном безвісно відсутньої осо-

би, виконує грошові зобов'язання, що виникли на день визнання її безвісно відсутньою, за рахунок майна такої фізичної особи, на

яке може бути звернуто стягнення згідно із законом. 99.5. Батьки (усиновителі) та опікуни (піклувальники) неповнолітніх, опікуни недієздатних, особи, на яких покладено здійснення опіки над майном безвісно відсутніх (законні представники платників податків фізичних осіб), повинні від імені відповідних фізичних осіб.

99.5.1. подати за наявності підстав органу державної податкової служби заяву для реєстрації таких фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб— платників податків та у випадках, передбачених цим Кодексом, іншу інформацію, необхідну для ведення зазначеного Державного ресстру:

99.5.4. виконувати інші обов'язки, визначені цим Кодексом.

99.6. Законні представники платників податків — фізичних осіб несуть відповідальність, передбачену цим Кодексом та іншими законами для платників податків, за невиконання обов'язків, заз-

законами для платины податы, за невиконання соов язків, заз-начених у пункті 99.5 цієї статті. 99.7. Якщо майна недієздатної або безвісно відсутньої особи недостатньо для забезпечення виконання грошових зобов язань такої фізичної особи, а також для сплати нарахованих штрафних (фінансових) санкцій, то суми податкового боргу списуються у порядку, встановленому центральним органом державної податко-

рядку, встановленому центральним органом державног податкової служби.

99.8. У разі скасування судом рішення про визнання фізичної особи безвісно відсутньою або прийняття рішення про поновлення цивільної дієздатності фізичної особи, яка визнавалася недієздатною, грошове зобов язання такої фізичної особи відновлюється в частині сум податків, списаних відповідно до пункту 99.7 цієї статті. Штрафні (фінансові) санкції у такому разі не сплачуютьвизнання фізичної особи безвісно відсутньою чи недієздатною до дня набрання законної сили рішеннями про скасування рішення про визнання фізичної особи безвісно відсутньою чи рішення про поновлення цивільної дієздатності фізичної особи.

Стаття 100. Розстрочення та відстрочення грошових зобов'я-зань або податкового боргу платника податків 100.1. Розстроченням, відстроченням грошових зобов'язань або податкового боргу є перенесення строків сплати платником податків його грошових зобов'язань або податкового боргу під проценти, розмір яких дорівнює розміру пені, визначеному пунктом 129.4 статті 129 цього Кодексу.

Якщо до складу розстроченої (відстроченої) суми входить пеня, то для розрахунку процентів береться сума за вирахуванням

100.2. Платник податків має право звернутися до контролюю чого органу із заявою про розстрочення та відстрочення грошових зобов'язань або податкового боргу. Платник податків, який вых зообь язань аст податовления податов, яким ввертається до контролюючого органу із заявою про розстрочення, відстрочення грошових зобов'язань, вважається таким, що уз-

годив суму такого грошового зобов'язання. 100.3. Розстрочення та відстрочення грошових зобов'язань або податкового боргу в межах процедури відновлення платоспроможності боржника здійснюються відповідно до законодавства з питань банкрутства.

100.4. Підставою для розстрочення грошових зобов'язань або податкового боргу платника податків є надання ним достатніх доказів існування обставин, перелік яких визначається Кабінетом казів існування обставин, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, що свідчать про наявність загрози виникнення або накопичення податкового боргу такого платника податків, а також економічного обґрунтування, яке свідчить про можливість погашення грошових зобов'язань та податкового боргу та/або збільшення податкових надходжень до відповідного бюджету внаслідок застосування режиму розстрочення, протягом якого відбудуться зміни політики управління виробництвом чи збутом такого платника податків.

100.5. Підставою для відстрочення грошових зобов'язань або податкового боргу платника податків є надання ним доказів, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, що свідчать про наявність дії обставин непереборної сили, що призвели до

загрози виникнення або накопичення податкового боргу такого платника податків, а також економічного обґрунтування, яке свіднить про можливість погашення грошових зобов'язань або подат кового боргу та/або збільшення податкових надходжень до відповідного бюджету внаслідок застосування режиму відстрочення, протягом якого відбудуться зміни політики управління виробництвом чи збутом такого платника полатків.

100.6. Розстрочені суми грошових зобов'язань або податково го боргу (в тому числі окремо — суми штрафних (фінансових) сан-кцій) погашаються рівними частками починаючи з місяця, що настає за тим місяцем, у якому прийнято рішення про надання тако-

го розстрочення.

100.7. Відстрочені суми грошових зобов'язань або податкового боргу погашаються рівними частками починаючи з будь-якого місяця, визначеного відповідним контролюючим органом чи від-повідним органом місцевого самоврядування, який згідно із пунмісяця, визначеного відповідним контролюючим органом чи відповідним органом місцевого самоврядування, який згідно із пунктом 100.8 цієї статті затверджує рішення про розстрочення або
відстрочення грошових зобов'язань або податкового боргу, але
не пізніше закінчення 12 календарних місяців з дня виникнення
такого грошового зобов'язання або податкового боргу, або одноразово у повному обсязі.

100.8. Рішення про розстрочення та відстрочення грошових
зобов'язань чи податкового боргу у межах одного бюджетного
року приймається у такому порядку:

стосовно загальнодержавних податків та зборів — керівником
контролюючого органу (його заступником);

стосовно місцевих податків і зборів — керівником органу державної податкової служби (його заступником) та затверджується
фінансовим органом місцевого органу виконавчої влади, до бюджету якого зараховуються такі місцеві податки чи збори.

100.9. Рішення про розстрочення та відстрочення грошових
зобов'язань чи податкового боргу стосовно загальнодержавних
ного року, приймається керівником (заступником керівника) центрального контролюючого органу за узгодженням з Міністерством
фінансів України.

100.10. Рішення щодо розстрочення та відстрочення грошових
зобов'язань чи податкового боргу окремих платників податків що-

тоб. 10. Рішення щодо розстрочення та відстрочення грошових зобов'язань чи податкового боргу окремих платників податків щороку оприлюднюються центральним контролюючим органом. 100.11. Розстрочення або відстрочення надаються окремо за кожним податком та збором. Строки сплати розстрочених (відстрочених) сум або їх частки можуть бути перенесені шляхом прийняття окремого рішення та внесення відповідних змін до договорів розстрочення (відстрочення) говорів розстрочення (відстрочення).

100.12. Договори про розстрочення (відстрочення) можуть бути достроково розірвані:
100.12.1. з ініціативи платника податків — при достроковому

погашенні розстроченої суми грошового зобов'язання та податкового боргу або відстроченої суми грошового зобов'язання або податкового боргу, щодо яких була досягнута домовленість про розстрочення, відстрочення; 100.12.2. з ініціативи контролюючого органу в разі, якщо:

з'ясовано, що інформація, подана платником податків при ук-ладенні зазначених договорів, виявилася недостовірною, перекрученою або неповною:

платник податків визнається таким, що має податковий борг із грошових зобов'язань, які виникли після укладення зазначених платник податків порушує умови погашення розстроченого

грошового зобов'язання чи податкового боргу або відстроченого грошового зобов'язання чи податкового боргу.

100.13. Порядок розстрочення та відстрочення грошових зобов'язань або податкового боргу платника податків встановлюється центральним органом державної податкової служби або спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої вла-ди в галузі митної справи в межах їх повноважень. 100.14. Розстрочення, відстрочення податкового боргу не

звільняють майно платника податків з податкової застави. Стаття 101. Списання безнадійного податкового боргу

101.1. Списанню підлягає безнадійний податковий борг. у точислі пеня та штрафні санкції, нараховані на такий податковий

оорг.
101.2. Під терміном «безнадійний» розуміється:
101.2.1. податковий борг платника податку, визнаного в установленому порядку банкрутом, вимоги щодо якого не були задоволені у зв'язку з недостатністю майна банкрута;
101.2.2. податковий борг фізичної особи, яка: визнана у судовому порядку недієздатною, безвісно відсутньою або оголошена померлою, у разі недостатності майна, на

яке може бути звернуто стягнення згідно із законом; померла, у разі недостатності майна, на яке може бути звер нуто стягнення згідно із законом;

понад 720 днів перебуває у розшуку; 101.2.3. податковий борг платника податків, стосовно якого

минув строк давності, встановлений цим Кодексом;

101.2.4. податковий борг платника податків, що виник внаслідок обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин); 101.2.5. податковий борг платника податків, державна ресстрація якого припинена на підставі рішення суду та внесено запис

про виключення з Державного реєстру. 101.3. У разі якщо фізична особа, яка у судовому порядку визнана безвісно відсутньою або оголошена померлою, з'являється

або якщо фізичну особу, яка перебувала у розшуку понад 720 днів, розшукано, списана заборгованість таких осіб підлягає відновленню та стягненню у загальному порядку з дотриманням строків позовної давності починаючи з дня відновлення такого податкового боргу.

101.4. Органи стягнення відкликають розрахункові документи, якими передбачено стягнення пені, штрафних санкцій та безнадійного податкового боргу, списаних відповідно до цього Кодек-101.5. Органи державної податкової служби щокварталу здій-

снюють списання безнадійного податкового боргу. Порядок такого списання встановлюється центральним органом державної по-

аткової служби.
Стаття 102. Строки давності та їх застосування 102.1. Контролюючий орган, крім випадків, визначених пунктом 102.2 цієї статті, має право самостійно визначити суму грошових зобов'язань платника податків у випадках, визначених цим Кодексом, не пізніше закінчення 1095 дня, що настає за останнім днем граничного строку подання податкової декларації та/або граничного строку сплати грошових зобов'язань, нарахованих контролюючим органом, а якщо така податкова декларація була надана пізніше, — за днем її фактичного подання. Якщо протягом контролюючим органом, а якщо така податкова декларація оула надана пізніше, — за днем її фактичного подання. Якщо протягом зазначеного строку контролюючий орган не визначає суму грошових зобов'язань, платник податків вважається вільним від такого грошового зобов'язання, а спір стосовно такої декларації та/або податкового повідомлення не підлягає розгляду в адміністративному або судовому порядку.
У разі подання платником податку уточнюючого розрахунку до

податкової декларації контролюючий орган має право визначити суму податковох зобов'язань за такою податковою декларацією

протягом 1095 днів з дня подання уточнюючого розрахунку. 102.2. Грошове зобов'язання може бути нараховане або провадження у справі про стягнення такого податку може бути розпочате без дотримання строку давності, визначеного у частині першій цієї статті, якщо:

102.2.1. податкову декларацію за період, протягом якого виникло податкове зобов'язання, не було подано;

102.2.2. посадову особу платника податків (фізичну особу – платника податків) засуджено за ухилення від сплати зазначеного грошового зобов'язання або у кримінальній справі винесено рішення про її закриття з нереабілітуючих підстав, яке набрало лонної сили. 102.3. Відлік строку давності зупиняється на будь-який період,

протягом якого контрольючому органу згідно з рішенням суду за-боронено проводити перевірку платника податків або платник по-датків перебуває поза межами України, якщо таке перебування є безперервним та дорівнює чи є більшим за 183 дні.

102.4. У разі якщо грошове зобов'язання нараховане контролюючим органом до закінчення строку давності, визначеного у пункті 102.1 цієї статті, податковий борг, що виник у зв'язку з відмовою у самостійному погашенні такого грошового зобов'язання, може бути стягнутий протягом наступних 1095 календарних днів з дня виникнення податкового боргу. Якщо платіж стягується за рішенням суду, строки стягнення встановлюються до повного пога-шення такого платежу або визначення боргу безнадійним.

102.5. Заяви про повернення надміру сплачених грошових зобов'язань або про їх відшкодування у випадках, передбачених цим Кодексом, можуть бути подані не пізніше 1095 дня, що настає за днем здійснення такої переплати або отримання права на таке відшкодування.

довженню керівником контролюючого органу (його заступником)

102.6. Граничні строки для подання податкової декларації, заяв про перегляд рішень контролюючих органів, заяв про повернення надміру сплачених грошових зобов'язань, підлягають проза письмовим запитом платника податків, якщо такий платник по-

датків протягом зазначених строків: 102.6.1. перебував за межами України; 102.6.2. перебував у плаванні на морських суднах за кордоном

України у складі команди (екіпажу) таких суден; 102.6.3. перебував у місцях позбавлення волі за вироком су-

ду; 102.6.4. мав обмежену свободу пересування у зв'язку з ув'язненням чи полоном на території інших держав або внаслідок інших обставин непереборної сили, підтверджених документально; 102.6.5. був визнаний за рішенням суду безвісно відсутнім або

перебував у розшуку у випадках, передбачених законом. Штрафні санкції, визначені цим Кодексом, не застосовуються протягом строків продовження граничних строків подання подат-

протягом строків продовження граничних строків подання подат-кової декларації згідно з цим пунктом. 102.7. Дія пункту 102.6 цієї статті поширюється на: 102.7.1. платників податків— фізичних осіб; 102.7.2. посадових осіб юридичної особи у разі, якщо протя гом зазначених граничних строків така юридична особа не мала інших посадових осіб, уповноважених відповідно до законодавства України нараховувати, стягувати та вносити до бюджету податки, а також вести бухгалтерський облік, складати та подавати даткову звітність. 102.8. Порядок застосування пунктів 102.6 — 102.7 цієї статті

встановлюється центральними контролюючими органами відповідно до їх повноважень.

глава 10. Застосування міжнародних договорів

ТА ПОГАШЕННЯ ПОДАТКОВОГО БОРГУ ЗА ЗАПИТАМИ КОМПЕТЕНТНИХ ОРГАНІВ ІНОЗЕМНИХ ДЕРЖАВ

Стаття 103. Порядок застосування міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування стосовно повного або часткового звільнення від оподаткування доходів нерезиден тів із джерелом їх походження з України 103.1. Застосування правил міжнародного договору України

здійснюється шляхом звільнення від оподаткування доходів із джерелом їх походження з України, зменшення ставки податку або шляхом повернення різниці між сплаченою сумою податку і сумою, яку нерезиденту необхідно сплатити відповідно до міжна-родного договору України. 103.2. Особа (податковий агент) має право самостійно засто-

сувати звільнення від оподаткування або зменшену ставку подат-ку, передбачену відповідним міжнародним договором України на час виплати доходу нерезиденту, якщо такий нерезидент є бене фіціарним (фактичним) отримувачем (власником) доходу і є рези дентом країни, з якою укладено міжнародний договір України. Застосування міжнародного договору України в частині звіль

застосування міжнародного договору України в частині звіль-нення від оподаткування або застосування пониженої ставки по-датку дозволяється тільки за умови надання нерезидентом особі (податковому агенту) документа, який підтверджує статус подат-кового резидента згідно з вимогами пункту 103.4 цієї статті. 103.3. Бенефіціарним (фактичним) отримувачем (власником) доходу для цілей застосування пониженої ставки податку згідно з правилами міжнародного договору України до дивідендів, про-центів, роялті, винагород тощо нерезидента, отриманни зі джерел в Україні вважається особа що має право на отримання таких в Україні, вважається особа, що має право на отримання таких

При цьому бенефіціарним (фактичним) отримувачем (власни ком) доходу не може бути юридична або фізична особа, навіть якщо така особа має право на отримання доходу, але є агентом, номінальним утримувачем (номінальним власником) або є тільки по

середником щодо такого доходу. 103.4. Підставою для звільнення (зменшення) від оподаткуван ня доходів із джерелом їх походження з України є подання нерезидентом з урахуванням особливостей, передбачених пунктами 103.5 і 103.6 цієї статті, особі (податковому агенту), яка виплачує йому доходи, довідки (або її нотаріально засвідченої копії), яка підтверджує, що нерезидент є резидентом країни, з якою укладено міжнародний договір України (далі — довідка), а також інших документів, якщо це передбачено міжнародним договором Украї

103.5. Довідка видається компетентним (уповноваженим) ор ганом відповідної країни, визначеним міжнародним договором

ганом відповідної країни, визначеним міжнародним договором України, за формою, затвердженою згідно із законодавством відповідної країни, і повинна бути належним чином легалізована, перекладена відповідно до законодавства України. 103.6. У разі потреби така довідка може бути затребувана у нерезидента особою, яка виплачує йому доходи, або органом державної податкової служби під час розгляду питання про повернення сум надміру сплачених грошових зобов'язань на іншу дату, що передує даті виплати доходів. У разі потреби особа, яка виплачує доходи нерезидентові, може звернутися до органу державної податкової служби за своїм місцезнаходженням (місцем проживання) щодо здійснення цен-

місцезнаходженням (місцем проживання) щодо здійснення центральним органом державної податкової служби запиту до компетентного органу країни, з якою укладено міжнародний договір Ук-

раїни, про підтвердження зазначеної у довідці інформації. 103.7. При здійсненні банками та фінансовими установами України операцій з іноземними банками, пов'язаних з виплатою ралім операція з іноземними оанками, пов'язаних з виплатою процентів, підтвердження факту, що такий іноземний банк є резидентом країни, з якою укладено міжнародний договір України, не вимагається, якщо це підтверджується витягом з міжнародного каталогу «International Bank Identifier Code» (видання S. W. I. F. T., Belgium International Organization for Standardization, Switzer-

103.8. Особа, яка виплачує доходи нерезидентові у звітному (податковому) році, у разі подання нерезидентом довідки з інформацією за попередній звітний податковий період (рік) може застосувати правила міжнародного договору України, зокрема шодо звільнення (зменшення) від оподаткування, у звітному (по-

додо звльнення (зменшення) від оподаткування, у звітному (по-датковому) році з отриманням довідки після закінчення звітного (податкового) року. 103.9. Особа, яка виплачує доходи нерезидентові, зобов'яза-на у разі здійснення у звітному періоді (кварталі) виплат нерези-дентам доходів із джерелом їх походження з України подавати ордентам доходів із джерелом іх походження з україни подавати ор-гану державної податкової служби за своїм місцезнаходженням (місцем проживання) звіт про виплачені доходи, утримані та пе-рераховані до бюджету податки на доходи нерезидентів у строки та за формою, встановленими центральним органом державної

податкової служби. 103.10. У разі неподання нерезидентом довідки відповідно до пункту 103.4 цієї статті доходи нерезидента із джерелом їх походження з України підлягають оподаткуванню відповідно до законо-давства України з питань оподаткування. 103.11. У разі якщо нерезидент вважає, що з його доходів бу-

ло утримано суму податку, яка перевищує суму, належну до сплати відповідно до правил міжнародного договору України, розгляд питання про відшкодування різниці здійснюється на підставі подання до органу державної податкової служби за місцезнаходженням (місцем проживання) особи, яка виплатила доходи нере зидентові та утримала з них податок, заяви про повернення суми податку на доходи із джерелом їх походження з України.

Необхідні документи подаються нерезидентом або посадовою (уповноваженою) особою, яка повинна підтвердити свої повнова-ження відповідно до законодавства України.

103.12. Орган державної податкової служби перевіряє відповідність даних, зазначених у заяві та підтвердних документах, фактичним даним та відповідному міжнародному договору України, а також факт перерахування до бюджету відповідних сум податку особою, яка виплатила доходи нерезидентові.

У разі підтвердження факту зайвого утримання сум податку орган державної податкової служби приймає рішення про повернення відповідної суми нерезидентові, копії якого надаються особі, яка під час виплати доходів нерезидентові утримала податок та нерезидентові (уповноваженій особі). Висновок про повернення сум надміру сплаченого податку надсилається до відповідного органу Державного казначейства України. У разі відмови в поверненні суми податку орган державної по-

даткової служби зобов'язаний надати нерезидентові (уповноваженій особі) обґрунтовану відповідь.

103.13. Орган Державного казначейства України на підставі висновку органу державної податкової служби перераховує кошти у розмірі, визначеному у висновку, на рахунок особи, яка над-

у утримала податок з доходів нерезидента. 103.14. Особа, яка здійснила виплату доходу нерезидентові повертає йому різницю між сумою податку, яка була утримана, та сумою, належною до сплати відповідно до міжнародного договору України, після отримання копії рішення органу державної податкової служби про повернення суми надміру сплачених грошових зобов'язань або після зарахування коштів від відповідного ор гану Державного казначейства України.

Кошти, які за рішенням органу державної податкової служби повинні повертатись особі, яка зайво утримала податок з доходів нерезидента, можуть бути зараховані в рахунок сплати інших податкових зобов'язань такої особи за її письмовою заявою, яка подається під час розгляду заяви нерезидента про повернення надміру утриманих сум податку. У цьому разі висновок про повернен-

ня надміру сплаченої суми податку до відповідного органу Дер-

жавного казначейства України не надсилається. Стаття 104. Порядок надання допомоги у стягненні податково-

го боргу в міжнародних правовідносинах 104.1. Надання допомоги у стягненні податкового боргу в між-народних правовідносинах, за міжнародними договорами України, здійснюється в порядку, передбаченому цим Кодексом, з урахуванням визначених цією статтею особливостей.

хуванням визначених цею статтею осооливостей.

104.2. Контролюючий орган після отримання документа іноземної держави, за яким здійснюється стягнення суми податкового боргу в міжнародних правовідносинах, у тридцятиденний строк
визначає відповідність такого документа міжнародним договорам
України. У разі невідповідності такого документа повертає його
компетентному органу іноземної держави. Якщо зазначений документа почавном дуклами по відповідності такого документа подеродим україних визначаю таком по відповідно міжнаропним договорам Україних потрародам україних потраводам укр мент визнано таким, що відповідає міжнародним договорам Укра-їни, контролюючий орган надсилає платнику податків податкове повідомлення в міжнародних правовідносинах у порядку, перед-

баченому статтею 42 цього Кодексу.
104.3. Податковий борг в міжнародних правовідносинах перераховується у гривні за офіційним курсом гривні до іноземної ва-люти, визначеним Національним банком України на день надси-

лання такому платнику податків податкового повідомлення. Стаття 105. Узгодження суми податкового боргу в міжнародних правовідносинах

105.1. У разі якщо платник податків вважає, що податковий борг в міжнародних правовідносинах, визначений контролюючим органом на підставі документа іноземної держави, за яким здійснюється стягнення суми податкового боргу, не відповідає дій-сності, такий платник податків має право протягом десяти кален-дарних днів, що настають за днем отримання податкового повідомлення в міжнародних правовідносинах про визначення подат кового боргу в міжнародних правовідносинах, подати через контролюючий орган компетентному органу іноземної держави скар

гу про перегляд такого рішення. 105.2. У період оскарження суми грошового зобов'язання в міжнародних правовідносинах таке зобов'язання не може бути податковим боргом до отримання від компетентного органу іноземної держави остаточного документа про нарахування податкового боргу в міжнародних правовідносинах. Такий документ над силається контролюючим органом платнику податків разом з по датковим повідомленням в міжнародних правовідносинах у порядку, визначеному статтею 58 цього Кодексу. Таке податкове повідомлення в міжнародних правовідносинах не підлягає адміністративному оскарженню.

105.3. На розгляд заяв платників податків про перегляд рішення компетентного органу іноземної держави не поширюються норми статті 56 цього Кодексу. Стаття 106. Відкликання податкових повідомлень в міжнарод-

них правовідносинах або податкових вимог

106.1. Податкове повідомлення в міжнародних правовідносинах або податкові вимоги вважаються відкликаними, якщо компетентний орган іноземної держави скасовує або змінює документ іноземної держави, за яким здійснюється стягнення суми податкового боргу в міжнародних правовідносинах. Такі податкові повідомлення в міжнародних правовідносинах або податкові вимоги вважаються відкликаними з дня отримання контролюючим органом документа компетентного органу іноземної держави рішення про скасування або зміну раніше нарахованої суми податкового боргу в міжнародних правовідносинах, який виник в іноземній державі.

Стаття 107. Заходи щодо стягнення суми податкового боргу в міжнародних правовідносинах

107.1. Орган державної податкової служби самостійно перератот. 1. Орган державної податкової служой самостійно перера-ховує у гривні суму податкового боргу в міжнародних правовідно-синах та здійснює заходи щодо стягнення суми податкового бор-гу платника податку не пізніше закінчення 1095 дня, що настає за останнім днем граничного строку сплати податку і збору в іноземній державі, зазначеного у документі компетентного органу іно-земної держави, за яким здійснюється стягнення суми податково-го боргу в міжнародних правовідносинах. Граничний строк стягнення податкового боргу в міжнародних правовідносинах визначається відповідно до пункту 102.4 статті 102 цього Кодексу, якщо інше не передбачено міжнародним договором України.

Стаття 108. Нарахування пені та штрафних санкцій на суму податкового боргу в міжнародних правовідносинах

108.1. Пеня не нараховується на суму податкового боргу в міжнародних правовідносинах при виконанні документа іноземної держави, за яким здійснюється стягнення суми податкового борв міжнародних правовідносинах.

108.2. Штрафні санкції на суму податкового боргу в міжнародних правовідносинах не накладаються при виконанні документа іноземної держави, за яким здійснюється стягнення суми подат-кового боргу в міжнародних правовідносинах. ГЛАВА 11. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Стаття 109. Загальні положення 109.1. Податковими правопорушеннями є протиправні діяння (дія чи бездіяльність) платників податків, податкових агентів, та/або їх посадових осіб, а також посадових осіб контролюючих органів, що призвели до невиконання або неналежного виконання вимог, установлених цим Кодексом та іншим законодавством контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі орга-

109.2. Вчинення платниками податків, їх посадовими особами та посадовими особами контролюючих органів порушень законів з питань оподаткування та порушень вимог, встановлених іншим законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, тягне за собою відповідальність, передбачену цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 110. Особи, які притягаються до відповідальності за вчинення правопорушень

110.1. Платники податків, податкові агенти та/або їх посадові особи несуть відповідальність у разі вчинення порушень, визначених законами з питань оподаткування та іншим законодавством контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі орга

Стаття 111. Види відповідальності за порушення законів з питань оподаткування та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи

111.1. За порушення законів з питань оподаткування та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, застосовуються такі види юридичної відпо-

111.1.1. фінансова; 111.1.2. адміністративна; 111.1.3. кримінальна.

111.2. Фінансова відповідальність за порушення законів з питань оподаткування та іншого законодавства встановлюється та застосовується згідно з цим Кодексом та іншими законами. Фінансова відповідальність застосовується у вигляді штрафних (фінансова відповідального застосовується у вигляді штрафівих (фі-нансових) санкцій (штрафів) та/або пені. Стаття 112. Загальні умови притягнення до фінансової відпові-

112.1. Притягнення до фінансової відповідальності платників податків за порушення законів з питань оподаткування, іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, не звільняє їх посадових осіб за наявності відповідних підстав від притягнення до адміністративної або кримінальної відповідальності. Стаття 113. Штрафні (фінансові) санкції (штрафи)

113.1. Строки застосування, сплата, стягнення та оскарження сум штрафних (фінансових) санкцій (штрафів) здійснюються у порядку, визначеному цим Кодексом для сплати, стягнення та оскарження сум грошових зобов'язань. Суми штрафних (фінансових) санкцій (штрафів) зараховуються до бюджетів, до яких згідно із законом зараховуються відповідні податки та збори.

113.2. Застосування штрафних (фінансових) санкцій (штрафів), передбачених цією главою, не звільняє платників податків від обов язку сплатити до бюджету належні суми податків та збо-рів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, а також від застосування до них інших заходів, передбаче

них цим Кодексом. 113.3. Штрафні (фінансові) санкції (штрафи) за порушення норм законів з питань оподаткування або іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби, застосовуються у порядку та у розмірах, встановлених цим Кодексом та іншими законами України. Застосування за порушення норм законів з питань оподатку-

закотосування за порушения порм законів з питаль оподатку-вання або іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби, штрафних (фінансових) санкцій (штрафів), не передбачених цим Кодексом та іншими законами України, не дозволяється. Стаття 114. Строки давності для застосування штрафних (фінансових) санкцій (штрафів)

114.1. Граничні строки застосування штрафних (фінансових)

санкцій (штрафів) до платників податків відповідають строкам давності для нарахування податкових зобов'язань, визначеним статтею 102 цього Кодексу.

Стаття 115. Застосування штрафних (фінансових) санкцій

(штрафів) у разі вчинення кількох порушень 115.1. У разі вчинення платником податків двох або більше порушень законів з питань оподаткування та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, штрафні (фінансові) санкції (штрафи) застосовуються за кожне вчинене разове та триваюче порушення окремо. Стаття 116. Рішення про застосування штрафних (фінансових)

санкцій (штрафів)

116.1. У разі застосування контролюючими органами до платника податків штрафних (фінансових) санкцій (штрафів) за порушення законів з питань оподаткування та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, такому платнику податків надсилаються (вручаються) подат кові повідомлення — рішення.
116.2. За одне податкове правопорушення контролюючий ор-

ган може застосувати тільки один вид штрафної (фінансової) сан-(штрафу), передбаченої цим Кодексом та іншими законами

Стаття 117. Порушення встановленого порядку взяття на облік (реестрації) в органах державної податкової служби 117.1. Неподання у строки та у випадках, передбачених цим

Кодексом, заяв або документів для взяття на облік у відповідно-му органі державної податкової служби, реєстрації змін місцезна-ходження чи внесення інших змін до своїх облікових даних, неподання виправлених документів для взяття на облік чи внесення змін, подання з помилками чи у неповному обсязі, неподання відомостей стосовно осіб, відповідальних за ведення бухгалтер-ського обліку та/або складення податкової звітності, відповідно до вимог встановлених цим Кодексом,—

тягнуть за собою накладення штрафу на самозайнятих осіб у розмірі 170 гривень, на юридичних осіб, відокремлені підрозділи юридичної особи чи юридичну особу, відповідальну за нарахуван-

ня та сплату податків до бюджету під час виконання договору про спільну діяльність, — 510 гривень.
У разі неусунення таких порушень або за ті самі дії, вчинені протягом року особою, до якої були застосовані штрафи за таке

тягнуть за собою накладення штрафу на самозайнятих осіб у розмірі 340 гривень, на юридичних осіб, відокремлені підрозділи юридичної особи чи юридичну особу, відповідальну за нарахування та сплату податків до бюджету під час виконання договору про спільну діяльність, — 1020 гривень.
117.2. Порушення платником податків, що виробляють спирт

етиловий (коньячний, плодовий), алкогольні напої та тютюнові вироби, вимог щодо обов'язкової реєстрації як платника акцизного податку органами державної податкової служби за місцем державної реєстрації таких суб'єктів у п'ятиденний строк з дня отримання ліцензії на виробництво, —

тягне за собою накладення штрафу в розмірі 1700 гривень. Стаття 118. Порушення строку та порядку подання інформації про відкриття або закриття банківських рахунків 118.1. Неподання банками або іншими фінансовими установами відповідним органам державної податкової служби в установлений статтею 69 цього Кодексу строк повідомлення про відкриття або закриття рахунків платників податків—

тягне за собою накладення штрафу у розмірі 340 гривень за кожний випадок неподання або затримки.
118.2. Здійснення видаткових операцій за рахунком платника

податків до отримання повідомлення відповідного органу держав ної податкової служби про взяття рахунку на облік в органах державної податкової служби тягне за собою накладення штрафу на банк або іншу фінансо-

ву установу в розмірі 10 відсотків суми усіх операцій за весь період до отримання такого повідомлення, здійснених з використанням таких рахунків (крім операцій з перерахування коштів до бюджетів або державних цільових фондів), але не менш як 850

118.3. Неповідомлення фізичними особами-підприємцями та особами, що проводять незалежну професійну діяльність, про свій статус банку або іншій фінансовій установі при відкритті ратягне за собою накладення штрафу в розмірі 340 гривень за

кожний випадок неповідомлення. Стаття 119. Порушення платником податків порядку подання інформації про фізичних осіб— платників податків

пформації про фізичних осіб — платників податків 119.1. Неподання або порушення порядку подання платником податків інформації для формування та ведення Державного ресстру фізичних осіб — платників податків, передбаченого цим Кодексом, —

дексом, — тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі 85 гривень. Ті самі дії, вчинені платником податків, до якого протягом року було застосовано штраф за таке саме порушення, — тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі 170 гривень. 119.2. Неподання, подання з порушенням встановлених строків, подання не у повному обсязі, з недостовірними відомостями воз з помилками полаткової звітності про суми доходів.

або з помилками податкової звітності про суми доходів, нарахованих (сплачених) на користь платника податків, суми утримано го з них податку

тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі 510 гривень. Ті самі дії, вчинені платником податків, до якого протягом ро ку було застосовано штраф за таке саме порушення

тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі 1020 гривень. 119.3. Оформлення документів, які містять інформацію про об'єкти оподаткування фізичних осіб або про сплату податків без зазначення реєстраційного номера облікової картки платника податків, або з використанням недостовірного реєстраційного номера облікової картки платника податків, крім випадків, визначених пунктом 119.2 цієї статті,—

тягне за собою накладення штрафу у розмірі 170 гривень. Стаття 120. Неподання або несвоєчасне подання податкової звітності або невиконання вимог щодо внесення змін до податкової звітності 120.1. Неподання або несвоєчасне подання платником податків або іншими особами, зобов'язаними нараховувати та сплачу-

вати податки, збори податкових декларацій (розрахунків), — тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 170 гривень, за

Ті самі дії, вчинені платником податків, до якого протягом року було застосовано штраф за таке порушення, —

кожне таке неподання або несвоєчасне подання.

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 1020 гривень за кожне таке неподання або несвоєчасне подання.

120.1.1. Неподання платником податків — фізичною особою декларації чи включення до неї перекручених (недостовірних) даних про суми одержаних доходів, понесених витрат та якщо так

дії платника призвели до заниження суми оподатковуваного дотягнуть за собою накладення на платника податків особу штрафу у розмірі 25 відсотків від різниці між заниженою су

податкового зобов'язання і сумою, визначеною податковим 120.2. Невиконання платником податків вимог, передбачених абзацом другим пункту 50.1 статті 50 цього Кодексу, щодо умов

самостійного внесення змін до податкової звітності тягне за собою накладення штрафу у розмірі 5 відсотків від суми самостійно нарахованого заниження податкового зобов'язання (недоплати).

При самостійному донарахуванні суми податкових зобов'язань інші штрафи, передбачені цією главою Кодексу, не застосовують-Стаття 121. Порушення встановлених законодавством строків

зберігання документів з питань обчислення і сплати податків та зборів, а також документів, пов'язаних із виконанням вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи

121.1. Незабезпечення платником податків зберігання первинних документів облікових та інших регістрів, бухгалтерської та статистичної звітності, інших документів з питань обчислення і сплати податків та зборів протягом установлених статтею 44 цьо-го Кодексу строків їх зберігання та/або ненадання платником податків контролюючим органам оригіналів документів чи їх копій при здійсненні податкового контролю у випадках, передбачених цим Кодексом.

и кодексом, — тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 510 гривень. Ті самі дії, вчинені платником податків, до якого протягом року було застосовано штраф за таке саме порушення

оуло застобоваю штраф за таке саме порушентя, — тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 1020 гривень. Стаття 122. Порушення правил застосування спрощеної систе-

ми оподаткування фізичною особою — підприємцем 122.1. Несплата (неперерахування) платником податків зичною особою сум єдиного податку в порядку та у строки, визначені законодавчим актом, тягне за собою накладення штрафу розмірі 50 відсотків ставок податку, встановлених для фізичних осіб — платників єдиного податку, визначених законодавчим ак-

том.
Стаття 123. Штрафні (фінансові) санкції (штрафи) у разі визна-

123.1. У разі якщо контролюючий орган самостійно визначає суми податкового зобов'язання, зменшення суми бюджетного відшкодування та/або зменшення від'ємного значення об'єкта відшкодування тадаю зменшення від ємного значення об єкта оподаткування податком на прибуток або від'ємного значення суми податку на додану вартість платника податків на підставах, визначених підпунктами 54.3.1, 54.3.2, 54.3.5, 54.3.6 пункту 54.3 статті 54 цього Кодексу, —

тягне за собою накладення на платника податків штрафу в розмірі 25 відсотків суми нарахованого податкового зобов'язання, неправомірно заявленої до повернення суми бюджетного відшкодування та/або неправомірно заявленої суми від'ємного зна

шкодування та/аоо неправомірно занвленої суми від ємного зна-чення об'єкта оподаткування податком на прибуток або від'ємно-го значення суми податку на додану вартість; при повторному протягом 1095 днів визначені контролюючим органом суми податкового зобов'язання, зменшення суми бюд-жетного відшкодування та/або зменшення від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток або від'ємного значення суми податку на додану вартість—

тягне за собою накладення на платника податків штрафу у розмірі 50 відсотків суми нарахованого податкового зобов'язання, неправомірно заявленої до повернення суми бюджетного відшкодування та/або неправомірно заявленої суми від ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток або від'ємного значення суми податку на додану вартість:

при визначені контролюючим органом суми податкового зобов'язання, зменшення суми бюджетного відшкодування та/або зменшення від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток або від ємного значення суми податку на додану вартість протягом 1095 днів втретє та більше—

тягне за собою накладення на платника податків штрафу у розмірі 75 відсотків суми нарахованого податкового зобов язання, неправомірно заявленої до повернення суми бюджетного відшкодування та/або неправомірно заявленої суми від'ємного зна-чення об'єкта оподаткування податком на прибуток або від'ємно-

го значення суми податку на додану вартість. 123.2. Використання платником податків (посадовими особами платника податків) сум, що не сплачені до бюджету внаслідок ми платника податків) сум, що не сплачені до бюджету внаслідок отримання (застосування) податкової пільги, не за призначенням та/або всупереч умовам чи цілям її надання згідно із законом з питань відповідного податку, збору (обов'язкового платежу) додатково до штрафів, передбачених пунктом 123.1 цієї статті, — тягне за собою стягнення до бюджету суми податків, зборів (обов'язкових платежів), що підлягали нарахуванню без застосування податкової пільги. Сплата штрафу не звільняє таких осіб від відповідальності за умисне ухилення від оподаткування. Стаття 124. Відчуження майна, яке перебуває у податковій заставі, без згоди органу державної податкової служби 124.1. Відчуження платником податків майна, яке перебуває у податковій заставі, без зпопередньої згоди органу державної податковій заставі. без попередньої згоди органу державної по-

податковій заставі, без попередньої згоди органу державної податкової служби, якщо отримання такої згоди є обов'язковим згідно з цим Кодексом,

тягне за собою накладення штрафу в розмірі вартості відчуже

ного майна. Стаття 125. Порушення порядку отримання та використання торгового патенту 125.1. Суб'єкти господарювання, що проводять торговельну

діяльність, здійснюють торгівлю готівковими валютними цінностями, діяльність у сфері розваг та надають платні послуги:

за порушення порядку використання торгового патенту, передбаченого підпунктами 267.6.1 — 267.6.3 пункту 267.6 статті 267 цього Кодексу, сплачують штраф у розмірі збору на один календарний місяць (для діяльності у сфері розваг — у розмірі збору на один квалендарний місяць (для діяльності у сфері розваг — у розмірі збору на один квалендарний місяць (для діяльності у сфері розваг — у розмірі збору на один квалетал):

ру на один квартал);
за здійснення діяльності, передбаченої статтею 267 цього Ко-

за здійснення діяльності, передбаченої статтею 267 цього Ко-дексу, без отримання відповідних торгових патентів або з пору-шенням порядку використання торгового патенту, передбаченого підпунктами 267.6.4 267.6.6 пункту 267.6 статті 267 цього Кодек-су (крім діяльності у сфері розваг), сплачують штраф у подвійно-му розмірі збору за весь період здійснення такої діяльності, але-не менше подвійного його розміру за один місяць; за здійснення реалізації товарів, визначених пунктом 267.2 статті 267 цього Кодексу, без отримання пільгового торгового па-тенту або з порушенням порядку його отримання та використан-ня, передбаченого підпунктами 267.6.4 — 267.6.6 пункту 267.6 статті 267 цього Кодексу, сплачують штраф у п'ятикратному роз-мірі збору за весь період здійснення такої діяльності, але не мен-ше п'ятикратного його розміру за рік; за здійснення торговельної діяльності без придбання коротко-термінового патенту або з порушенням порядку його отримання

за здиснення торговельного дильност оез придоання коротко-термінового патенту або з порушенням порядку його отримання та використання, передбаченого підпунктами 267.6.4 — 267.6.6 пункту 267.6 статті 267 цього Кодексу, сплачують штраф у подвій-ному розмірі збору за весь строк такої діяльності; за здійснення діяльності у сфері розваг, передбаченої статтею

267 цього Кодексу, без отримання відповідного торгового патенту або з порушенням порядку його використання, передбаченого підпунктами 267.6.4 і 267.6.5 пункту 267.6 статті 267 цього Кодексу, сплачують штраф у восьмикратному розмірі збору за весь період здійснення такої діяльності, але не менше восьмикратного

його розміру за один квартал. Несплата (неперерахування) суб'єктом господарювання сум Несплата (неперерахування) суо вктом тосподарювания сум збору за здійснення деяких видів підприємницької діяльності, азаначених у підпункті 267.1.1 пункту 267.1 статті 267 цього Кодексу в порядку та у строки, визначені цим Кодексом, — тягне за собою накладення штрафу у розмірі 50 відсотків ставок збору, встановлених статтею 267 цього Кодексу. Стаття 126. Порушення правил сплати (перерахування) податькі

126.1. У разі якщо платник податків не сплачує суми самостій но визначеного грошового зобов'язання протягом строків, визначених цим Кодексом, такий платник податків притягується до відповідальності у вигляді штрафу у таких розмірах: при затримці до 30 календарних днів включно, наступних за

останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, — у розмірі 10 відсотків погашеної суми податкового боргу;

розмірі 10 відсотків погашеної суми податкового боргу; при затримці більше 30 календарних днів, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, — у розмірі 20 відсотків погашеної суми податкового боргу. Стаття 127. Порушення правил нарахування, утримання та сплати (перерахування) податків у джерела виплати 127.1. Ненарахування, неутримання та/або несплата (неперерахування) податків платником податків, у тому числі податковим агентом, до або під час виплати доходу на користь іншого платника податків.

ника податків. тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 25 відсотків су ми податку, що підлягає нарахуванню та/або сплаті до бюджету.

ті самі дії, вчинені повторно протягом 1095 днів, — тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі 50 відсотків суми податку, що підлягає нарахуванню та/або сплаті до бюджету. Дії, передбачені частиною першою цього пункту, вчинені протягом 1095 днів втретє та більше, —

тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі 75 відсотків су-податку, що підлягає нарахуванню та/або сплаті до бюджету. Відповідальність за погашення суми податкового зобов язання

або податкового боргу, що виникає внаслідок вчинення таких дій, та обов'язок щодо погашення такого податкового боргу поклада-еться на особу, визначену цим Кодексом, у тому числі на подат-кового агента. При цьому платник податку — отримувач таких до-ходів звільняється від обов'язків погашення такої суми податкових зобов'язань або податкового боргу.

вих зооов язань аоо податкового ооргу.
Стаття 128. Неподання або подання з порушенням строку банками чи іншими фінансовими установами податкової інформації органам державної податкової служби
128.1. Неподання або подання податкової інформації банками вішими фінансовими становами а податкової інформації банками вішими фінансовими становами а податкової інформації банками чи іншими фінансовими установами з порушенням строку, визначеного цим Кодексом, органам державної податкової служби, — тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 170 гривень.

Ті самі дії, вчинені протягом року після застосування штра-

фу, — тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 340 гривень. **ГЛАВА 12. ПЕНЯ**

Стаття 129. Пеня 129.1. Пеня нараховується:

129.1.1. після закінчення встановлених цим Кодексом строків погашення узгодженого грошового зобов'язання на суму податкового боргу нараховується пеня

Нарахування пені розпочинається: а) при самостійному нарахуванні суми грошового зобов'язання платником податків— від першого робочого дня, наступного за останнім днем граничного строку сплати грошового зобов'язання, визначеного цим Кодексом:

пя, визпа-телого цим кодексом, б) при нарахуванні суми грошового зобов'язання контролюю-чими органами — від першого робочого дня, наступного за останнім днем граничного строку сплати грошового зобов'язання, визначеного у податковому повідомленні — рішенні згідно із цим Ко-

129.1.2. у день настання строку погашення податкового зобов'язання, нарахованого контролюючим органом або платником

податків у разі виявлення його заниження на суму такого заниження та за весь період заниження (в тому числі за період адмі-

ністративного та/або судового оскарження); 129.1.3. у день настання строку погашення податкового зо-бов'язання, визначеного податковим агентом при виплаті (нарахуванні) доходів на користь платників податків— фізичних осіб та/або контролюючим органом під час перевірки такого податкового агента

129.2. У разі скасування нарахованого контролюючим органом грошового зобов'язання (його частини) у порядку адміністративного та/або судового оскарження пеня за період заниження такого грошового зобов'язання (його частини) скасовується. 129.3. Нарахування пені закінчується:

129.3.1. у день зарахування коштів на відповідний рахунок Державного казначейства України та/або в інших випадках пога-

шення податкового боргу та/або грошових зобов'язань; 129.3.2. у день проведення взаєморозрахунків непогашених зустрічних грошових зобов'язань відповідного бюджету перед таким платником податків;

129.3.3. у день запровадження мораторію на задоволення вимог кредиторів (при винесенні відповідної ухвали суду у справі про банкрутство або прийнятті відповідного рішення Національним банком України); 129.3.4. при прийнятті рішення щодо скасування або списання

суми податкового боргу (його частини).

У разі часткового погашення податкового боргу сума такої частки визначається з урахуванням пені, нарахованої на таку час-

тку. 129.4. Пеня, визначена підпунктом 129.1.1 пункту 129.1 цієї статті, нараховується на суму податкового боргу (включаючи суму штрафних санкцій за їх наявності та без урахування суми пені) із розрахунку 120 відсотків річних облікової ставки Національного банку України, діючої на день виникнення такого податково-го боргу або на день його (його частини) погашення, залежно від того, яка з величин таких ставок є більшою, за кожний календар

того, яка з величин таких ставок є ольшою, за кожнии календарний день прострочення у його сплаті.
Пеня, визначена підпунктом 129.1.2 пункту 129.1 цієї статті, нараховується із розрахунку 120 відсотків річних облікової ставки Національного банку України, діючої на день заниження.
Пеня, визначена підпунктом 129.1.3 пункту 129.1 цієї статті,

нараховується із розрахунку 120 відсотків річних облікової ставки Національного банку України, діючої на день виплати (нарахування) доходів на користь платників податків — фізичних осіб

129.5. Зазначений розмір пені застосовується щодо всіх видів податків, зборів та інших грошових зобов'язань, крім пені, яка нараховується за порушення строку розрахунку у сфері зовнішньо економічної діяльності, що встановлюється відповідним законо-

129.6. За порушення строку зарахування податків до бюджетів або державних цільових фондів, установлених Законом України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні», з вини банку такий банк сплати, та штрафні санкції у розмірах, встановлених цим Кодексом, а також несе іншу відповідальність, встановлених цим Кодексом, за порушення порядку своєчасного та повного внесення податків, зборів (обов'язкових платежів) до бюджету або державного цільового фонду. При цьому платник податків звільняється від відповідальності за несвоєчасне або перерахування не в повному обсязі таких податків, зборів та інших плате

вання не в повному оссязі таких податків, зоорів та інших плате-жів до бюджетів та державних цільових фондів, включаючи нара-ховану пеню або штрафні санкції. 129.7. Не вважається порушенням строку перерахування по-датків, зборів (обов'язкових платежів) з вини банку порушення, вчинене внаслідок регулювання Національним банком України економічних нормативів такого банку, що призводить до нестачі вільного залишку коштів на такому кореспондентському рахунку. Якщо у майбутньому банк або його правонаступники віднов-

люють платоспроможність, відлік строку зарахування податків зборів та інших платежів розпочинається з моменту такого від-

129.8. При стягненні коштів і майна платників податків — клієнтів банків, страхувальників страхових організацій або членів інших небанківських фінансових установ, утворених відповідно до закону, органи державної податкової служби або державні виконавці не мають права звертати стягнення на залишки коштів на кореспондентських рахунках банків, а також на страхові та прирівняні до них резерви банків, страхових організацій або фінансових установ, що сформовані відповідно до законодавства Украї Стаття 130. Зупинення строків нарахування пені

130.1. У разі якщо керівник контролюючого органу (його зас-іник) відповідно до процедури адміністративного оскарження приймае рішення про продовження строків розгляду скарги платника податків понад строки, визначені статтею 56 цього Кодексу, пеня не нараховується протягом таких додаткових строків, неза-

лежно від результатів адміністративного оскарження. Стаття 131. Порядок сплати пені, нарахованої за невиконання податкового зобов'язання

131.1. Нараховані контролюючим органом суми пені самостій-сплачуються платником податків. 131.2. При погашенні суми податкового боргу (його частини)

кошти, що сплачує такий платник податків, у першу чергу зараховуються в рахунок податкового зобов'язання. У разі повного погашення суми податкового боргу кошти, що сплачує такий платник податків, в наступну чергу зараховуються у рахунок погашення штрафів, в останню чергу зараховуються в рахунок пені.

Якщо платник податків не виконує встановленої цим пунктом черговості платежів або не визначає її у платіжному документі (чи визначає з порушенням зазначеного порядку), орган державної податкової служби самостійно здійснює такий розподіл такої суми у порядку, визначеному цим пунктом.
131.3. Суми пені зараховуються до бюджетів або державних

цільових фондів, до яких згідно із законом зараховуються відпо-

відні податки.
Стаття 132. Порядок нарахування пені у разі порушення умов, за яких надавалося звільнення (умовне звільнення) від оподаткування при ввезенні товарів на митну територію України 132.1. У разі порушення умов митних режимів, при розміщенні в які надано умовне звільнення від оподаткування, а також у разі порушення умов щодо цільового використання товарів, при за порушення умов щодо члювого використання годовога, при ввезенні яких надано звільнення від оподаткування відповідно до цього Кодексу, особа, відповідальна за дотримання митного режиму, а також особа, відповідальна за дотримання умов, за яких надається звільнення від оподаткування (щодо цільового вико-ристання товарів), зобов'язані сплатити суму податкового зобов'язання, на яку було надано звільнення (умовне звільнення), та пеню, нараховану на суму такого податкового зобов'язання за період з дня надання звільнення (умовного звільнення) від оподат-кування до дня оплати.

У разі направлення претензій щодо сплати податкових зобов'язань гаранту пеня нараховується на строк, що не перевищує 3 місяці з дня, що наступає за днем закінчення строку виконання зобов'язань, забезпечених гарантією

132.2. Для цілей обчислення пені строком сплати митних пла-

132.2.1. при використанні товарів в інших цілях, ніж ті, у зв'язку з якими було надано звільнення (умовне звільнення) від опо-даткування митними платежами, — перший день, коли особою бу-ло порушено обмеження щодо користування та розпорядження

Якщо такий день установити неможливо, строком сплати мит них платежів уважається день прийняття митним органом митної декларації на такі товари; 132.2.2. при порушенні вимог і умов митних процедур, що від-

повідно до податкового законодавства тягне за собою обов'язок щодо сплати митних платежів — день здійснення такого порушення. Якшо такий день установити неможливо — строком сплати митних платежів уважається день початку дії відповідної митної процедури; 132.2.3. в інших випадках— день виникнення обов'язку щодо

сплати митних платежів.

132.3. У разі якщо платник податків до початку його перевірки

контролюючим органом самостійно виявляє факт заниження податкового зобов'язання та погашає його, пеня не нараховується. Це правило не застосовується, якщо:

а) платник податків не подає податкову декларацію за період, протягом якого відбулося таке заниження

б) судом встановлено вчинення злочину посадовими особами платника податків або фізичною особою щодо умисного ухилення від сплати зазначеного податкового зо-

ФОЗДІЛ III. ПОДАТОК НА ПРИБУТОК ПІДПРИЄМСТВ

Стаття 133. Платники податку 133.1. Платниками податку з числа резидентів є

– юридичні особи, які про-133.1.1. суб'єкти господарювання вадять господарську діяльність як на території України, так і за її межами; 133.1.2. управління залізниці, яке отримує прибуток від основної діяльності залізничного транспорту. Перелік робіт та послуг, що належать до основної діяльності залізничного транспорту, визначається Кабінетом Міністрів України. Доходи залізниць, от-римані від основної діяльності залізничного транспорту, визначаються в межах надходжень доходу, перерозподіленого між заліз-ницями в порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів Украї-

133.1.3. підприємства залізничного транспорту та їх структур ні підрозділи, які отримують прибуток від неосновної діяльності залізничного транспорту; 133.1.4. неприбуткові установи та організації у разі отримання

прибутку від неосновної діяльності та/або доходів, що підлягають оподаткуванню відповідно до цього розділу; 133.1.5. відокремлені підрозділи платників податку, зазначених у підпункті 133.1.1 цього пункту, визначені відповідно до розділу І цього Кодексу, за винятком представництв.

Для цілей цього розділу представництво платника податку для цлей цього роздлу представництво платника податку по-відокремлений підрозділ юридичної особи, що розташований по-за її місцезнаходженням, та який здійснює представництво і за-хист інтересів юридичної особи, фінансується такою юридичною особою та не отримує інших доходів, окрім пасивних доходів. 133.2. Платниками податку з числа нерезидентів є:

133.2.1. юридичні особи, що створені в будь-якій організацій-но-правовій формі, та отримують доходи з джерелом походження з України, за винятком установ та організацій, що мають дипломатичні привілеї або імунітет згідно з міжнародними договорами

України; 133.2.2. постійні представництва нерезидентів, які отримують доходи із джерелом походження з України або виконують аген-тські (представницькі) та інші функції стосовно таких нерезиден-

тів чи їх засновників.
133.3. Постійне представництво до початку своєї господарської діяльності стає на облік у податковому органі за своїм місцезнаходженням у порядку, встановленому центральним податковим органом України. Постійне представництво, яке розпочало свою господарську діяльність до реєстрації у податковому органі, вважається таким, що ухиляється від оподаткування, а одержані

ним прибутки вважаються прихованими від оподаткування, а одержаніним прибутки вважаються прихованими від оподаткування. 133.4. Національний банк України здійснює розрахунки з Державним бюджетом України відповідно до Закону України «Про Національний банк України». 133.5. Установи кримінально-виконавчої системи та їх підпри-

ємства, які використовують працю спецконтингенту, спрямовують доходи, отримані від діяльності, визначеної спеціально уповнова-женим центральним органом виконавчої влади з питань виконання покарань України, на фінансування господарської діяльності таких установ та підприємств, із включенням сум таких доходів до відповідних кошторисів їх фінансування, затверджених зазначе

відповідних кошторисів іх фінансування, затверджених зазначеним органом виконавчої влади.
Стаття 134. Об'єкт оподаткування
134.1. У цьому розділі об'єктом оподаткування є:
134.1.1. прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом зменшення суми доходів звітного періоду, визначених згідно зі статтями 135 — 137 цього Кодексу, на собівартість реалізованих товарів, виконаних робіт, назних послукт за сумы інших витотат звітього податкуваторого періоду. даних послуг та суму інших витрат звітного податкового періоду, визначених згідно зі статтями 138—143 цього Кодексу, з урахуванням правил, встановлених статтею 152 цього Кодексу;

134.1.2. дохід (прибуток) нерезидента, що підлягає оподаткуванню згідно зі статтею 160 цього Кодексу, з джерелом походження з України

Стаття 135. Порядок визначення доходів та їх склад 135.1. Доходи, що враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування, включаються до доходів звітного періоду за датою, визначеною відповідно до статті 137, на підставі документів, зазначених у пункті 135.2 цієї статті, та складаються з:

доходу від операційної діяльності, який визначається відповідно до пункту 135.4 цієї статті;

но до пункту 135.4 цієї статті; інших доходів, які визначаються відповідно до пункту 135.5 цієї статті, за винятком доходів, визначених у пункті 135.3 цієї статті та у статті 136 цього Кодексу.

135.2. Доходи визначаються на підставі первинних документів, що підтверджують отримання платником податку доходів,

обов'язковість ведення і зберігання яких передбачено правилами ведення бухгалтерського обліку, та інших документів, встановле них розділом II цього Кодексу.

135.3. Суми, відображені у складі доходів платника податку, не підлягають повторному включенню до складу його доходів.

135.4. Дохід від операційної діяльності визнається в розмірі договірної (контрактної) вартості, але не менше ніж сума компенсації, отримана в будь-якій формі, в тому числі при зменшенні зобов язань, та включає: 135.4.1. дохід від реалізації товарів, виконаних робіт, наданих

послуг, у тому числі винагороди комісіонера (повіреного, агента тощо); особливості визначення доходів від реалізації товарів, виконаних робіт, наданих послуг для окремих категорій платників податків або доходів від окремих операцій встановлюються положеннями цього розділу; 135.4.2. дохід банківських установ, до якого включаються:

 а) процентні доходи за кредитно-депозитними операціями (в тому числі за кореспондентськими рахунками) та цінними паперами. придбаними банком:

ми, придоаними оанком, б) комісійні доходи, в тому числі за кредитно-депозитними операціями, наданими гарантіями, розрахунково-касове обслуго-вування, інкасацію та перевезення цінностей, операціями з цінни-ми паперами, операціями на валютному ринку, операціями з довірчого управління:

в) прибуток від операцій з торгівлі цінними паперами;
 г) прибуток від операцій з купівлі/продажу іноземної валюти та

банківських металів: ґ) позитивне значення курсових різниць відповідно до підпун-кту 153.1.3 пункту 153.1 статті 153 цього Кодексу;

д) надлишкові суми страхового резерву, що підлягають включенню до доходу згідно з пунктами 159.2, 159.4 статті 159 цього Кодексу та суми заборгованості, що підлягають включенню до складу доходів згідно з пунктом 159.5 статті 159 цього Кодексу; е) доходи від відступлення права вимоги боргу третьої особи

е) доходи від відступлення права вимоги обрі у гретьої особи або виконання вимоги боржником (факторингу) згідно з пунктом 153.5 статті 153 цього Кодексу; е) дохід, пов'язаний з реалізацією заставленого майна; ж) інші доходи, прямо пов'язані зі здійсненням банківських операцій та наданням банківських послуг;

з) інші доходи, передбачені цим розділом. 135.5. Інші доходи включають:

135.5.1. доходи у вигляді дивідендів, отриманих від нерези-дентів, крім визначених підпунктом 153.3.6 пункту 153.3 статті 153 цього Кодексу, процентів, роялті, від володіння борговими вимо-

тами; 135.5.2. доходи від операцій оренди/лізингу, визначені відповідно до пункту 153.7 статті 153 цього Кодексу;

135.5.3. суми штрафів та/або неустойки чи пені, фактично отримані за рішенням сторін договору або відповідних державних органів, суду; 135.5.4. вартість товарів, робіт, послуг, безоплатно отриманих

платником податку у звітному періоді, визначена на рівні не нижче звичайної ціни, суми безповоротної фінансової допомоги, отриманої платником податку у звітному податковому періоді, безнадійної кредиторської заборгованості, крім випадків, коли операції з надання/отримання безповоротної фінансової допомоги проводяться між платником податку та його відокремленими під-

проводяться між платником податку та його відокремленими підрозділами, які не мають статусу юридичної особи; 135.5.5. суми поворотної фінансової допомоги, отриманої платником податку у звітному податковому періоді, що залишаються неповерненими на кінець такого звітного періоду, від осіб, які не є платниками цього податку (в тому числі нерезидентів), або осіб, які згідно із цим Кодексом мають пільги з цього податку, в тому числі право застосовувати ставки податку нижчі, ніж установлені пунктом 151.1 статті 151 цього Кодексу.

У разі якщо в майбутніх звітних податкових періодах платник податку повертає таку поворотну фінансову допомогу (її частину) особі, яка її надала, такий платник податку збільшує суму витрат на суму такої поворотної фінансової допомоги (її частини) за нас лідками звітного податкового періоду, в якому відбулося таке по-

При цьому доходи такого платника податку не збільшуються на суму умовно нарахованих процентів, а податкові зобов'язання особи, яка надала поворотну фінансову допомогу, не змінюються як при її видачі, так і при її зворотному отриманні.

Положення цього пункту не поширюються на суми поворотної фінансової допомоги, отриманої від засновника/учасника (в тому числі нерезидента) такого платника податку, у випадку повернення такої допомоги не пізніше 365 календарних днів з дня її отри-

Операції з отримання/надання фінансової допомоги між плат-ником податку та його відокремленими підрозділами, що не ма-

ПРАВО

статусу юридичної особи, не приводять до зміни їх витрат

. долод.с., 135.5.6. суми невикористаної частини коштів, що повертають ся з страхових резервів у порядку, передбаченому пунктом 159.2 статті 159 цього Кодексу;

135.5.7. суми заборгованості, що підлягають включенню до доходів згідно з пунктами 159.3 та 159.5 статті 159 цього Кодек-

135.5.8. фактично отримані суми державного мита, попередньо сплаченого позивачем, що повертаються на його користь за

рішенням суду; 135.5.9. суми акцизного податку, сплаченого/нарахованого покупцями/покупцям підакцизних товарів (за їх рахунок) на користь платника такого акцизного податку, уповноваженого цим Кодексом вносити його до бюджету, та рентної плати, а також суми збору у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на елек

тричну, теплову енергію та природний газ; 135.5.10. суми дотацій, субсидій, капітальних інвестицій із

135.5.10. суми догацій, суосидій, каппальних інвестицій із фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування або бюджетів, отримані платником податку; 135.5.11. доходи, визначені відповідно до статей 146, 147, 153 і 155—161 цього Кодексу; 135.5.12. доходи, не враховані при обчисленні доходу періодів, що передують звітному, та виявлені у звітному податковому періоді:

періоді; 135.5.13. дохід від реалізації необоротних матеріальних акти-

вів, майнових комплексів, оборотних активів, визначений з урахуванням положень статей 146 і 147 цього Кодексу; 135.5.14. інші доходи платника податку за звітний податковий

лод. Стаття 136. Доходи, що не враховуються для визначення об'єкта оподаткування

136.1. Для визначення об'єкта оподаткування не враховуються

доходи: 136.1.1. сума попередньої оплати та авансів, отримана в раху-

нок оплати товарів, виконаних робіт, наданих послуг; 136.1.2. суми податку на додану вартість, отримані/нараховані платником податку на додану вартість, нарахованого на вартість продажу товарів, виконаних робіт, наданих послуг, за винятком випадків, коли підприємство — продавець не є платником по-

датку на додану вартість.
До доходів платника податку, який зареєстрований як суб'єкт спеціального режиму оподаткування згідно із статтею 209 цього Кодексу, включається позитивна різниця між сумами податку на додану вартість, нарахованими таким сільськогосподарським підприємством на ціну поставлених ним сільськогосподарських товарів протягом звітного або попередніх звітному періодів, та сумами податку на додану вартість, сплаченими (нарахованими) ним протягом звітного періоду на ціну виробничих факторів, визначених статтею 209 цього Кодексу;

136.1.3. суми коштів або вартість майна, що надходять плат-нику податку у вигляді прямих інвестицій або реінвестицій у кор-поративні права, емітовані таким платником податку, в тому числі грошові або майнові внески згідно з договорами про спільну ді-яльність на території України без створення юридичної особи; 136.1.4. суми коштів або вартість майна, отримані платником

податку як компенсація (відшкодування) за примусове відчуження державою іншого майна платника податку у випадках, передбачених законом;

136.1.5. суми коштів або вартість майна, отримані платником податку за рішенням суду або в результаті задоволення претензій у порядку, встановленому законом, як компенсація прямих витрат або збитків, понесених таким платником податку в результаті порушення його прав та інтересів, що охороняються законом якщо вони не були віднесені таким платником податку до складу витрат або відшкодовані за рахунок коштів страхових резервів;

136.1.6. суми коштів у частині надміру сплачених податків та зборів, що повертаються або мають бути повернені платнику податку з бюджетів, якщо такі суми не були включені до складу вит-

рат; 136.1.7. суми доходів органів виконавчої влади та органів міс цевого самоврядування, отримані від надання державних послуг (видача дозволів (ліцензій), сертифікатів, посвідчень, реєстрація, інші послуги, обов'язковість придбання яких передбачена законодавством), у разі зарахування таких доходів до відповідного бюд-

жету; 136.1.8. суми коштів у вигляді внесків, які

а) надходять до платників податку, що здійснюють недержав-не пенсійне забезпечення відповідно до закону, від вкладників пенсійних фондів, вкладників пенсійних депозитних рахунків та пенсиних фондів, вкладників пенсиних депозитних рондів, осіб, які уклали договори страхування відповідно до Закону Укра-їни «Про недержавне пенсійне забезпечення», а також осіб, що уклали договори страхування ризику настання інвалідності або смерті учасника недержавного пенсійного фонду відповідно до вказаного Закону; б) надходять та накопичуються за пенсійними вкладами, ра-

хунками учасників фондів банківського управління відповідно до

в) надходять до неприбуткових установ і організацій згідно з вимогами статті 157 цього Кодексу; 136.1.9. суми коштів спільного інвестування, а саме коштів, за-

лучених від інвесторів інститутів спільного інвестування, доходи від проведення операцій з активами таких інститутів та доходи, нараховані за активами зазначених інститутів, а також кошти, залучені від власників сертифікатів фондів операцій з нерухомістю, доходи від проведення операцій з активами фондів операцій з нерухомістю та доходи, нараховані за активами фондів операцій з нерухомістю, створених відповідно до закону; 136.1.10. суми отриманого платником податку емісійного до-

ходу; 136.1.11. номінальна вартість взятих на облік, але неоплачених (непогашених) цінних паперів, які засвідчують відносини по-зики, а також платіжних документів, емітованих (виданих) бор-жником на користь (на ім'я) платника податку як забезпечення або підтвердження заборгованості такого боржника перед зазначеним платником податку (облігацій, ощадних сертифікатів, казначейських зобов'язань, векселів, боргових розписок, акредитичеків, гарантій, банківських наказів та інших подібних платіж них документів);

136.1.12. дивіденди, отримані платником податку від інших платників податку, у випадках, передбачених пунктом 153.3 статті 153 цього Кодексу;

136.1.13. кошти або майно, які повертаються власнику корпоративних прав, емітованих юридичною особою, після повної і кінцевої ліквідації такої юридичної особи— емітента, або в разі зменшення розміру статутного фонду такої особи, але не вище вартості придбання акцій, часток, паїв; 136.1.14. кошти або майно, які повертаються учаснику догово-

ру про спільну діяльність без створення юридичної особи, в разі припинення, розірвання або внесення відповідних змін до догово-

ру про спільну діяльність, але не вище вартості вкладу; 136.1.15. кошти або майно, що надходять у вигляді міжнародної технічної допомоги, яка надається відповідно до чинних між

народних договорів; 136.1.16. вартість основних засобів, безоплатно отриманих платником податку з метою здійснення їх експлуатації у таких ви-

якщо такі основні засоби отримані за рішенням центральних

органів виконавчої влади; у разі отримання спеціалізованими експлуатуючими підприєм ствами об'єктів енергопостачання, газо- і теплозабезпечення, во-допостачання, каналізаційних мереж відповідно до рішень місце-вих органів виконавчої влади та виконавчих органів рад, прийнятих у межах їх повноважень:

у разі отримання підприємствами комунальної власності об'єктів соціальної інфраструктури, що перебували на балансі ін-

ших підприємств та утримувалися за їх рахунок.
Порядок безоплатної передачі таких основних засобів встановлюється Кабінетом Міністрів України;

136.1.17. кошти або майно, що надаються у вигляді допомоги громадським організаціям інвалідів, спілкам громадських організацій інвалідів та підприємствам і організаціям, що визначені пун-ктом 154.1 статті 154 цього Кодексу; 136.1.18. суми коштів або вартість майна, отримані засновни-

ком третейського суду як третейський збір чи на покриття інших витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом відпо-

відно до закону; 136.1.19. кошти або вартість майна, що надходять комісіонеру (повіреному, агенту тощо) в межах договорів комісії, доручення, консигнації та інших аналогічних цивільно-правових договорів;

136.1.20. основна сума отриманих кредитів, позик та інших доходів, що визначені нормами цього розділу, які не враховуються

ходів, що визначені нормами цього розділу, які не враховуються для визначення об'єкта оподаткування; 136.1.21. дохід від безоплатно одержаних необоротних мате-ріальних активів, крім об'єктів, зазначених у пункті 137.17 статті 137 цього Кодексу, а також об'єктів соціально-культурного та житлово-комунального призначення державної власності, що пе-

ребувають на балансі платника податку, який визначається в су мі, пропорційній сумі амортизації відповідних активів, нарахованої

у бухгалтерському обліку, одночасно з її нарахуванням; 136.1.22. вартість переданого рухомого складу залізничного транспорту загального користування від одного підрозділу залізниці іншому або від однієї залізниці іншій за рішенням Укрзаліз-ниці. Така передача вважається операцією з безоплатної передачі та балансова вартість відповідної групи основних засобів не

змінюється; 136.1.23. вартість безоплатно отриманого платником податку майна, що створене в результаті виконання заходів, передбачених державними цільовими, галузевими, регіональними програмами поліпшення стану безпеки, умов праці та виробничого середовища, програмами організації розроблення і виробництва засобів індивідуального та колективного захисту працівників, а також іншими профілактичними заходами відповідно до завдань також іншими профілактичними заходами відповідно до завдане страхування від нещасних випадків. Стаття 137. Порядок визнання доходів 137.1. Дохід від реалізації товарів визнається за датою пере-ходу покупцеві права власності на такий товар. Дохід від надання послуг та виконання робіт визнається за да-

тою складення акта або іншого документа, оформленого відповід-но до вимог чинного законодавства, який підтверджує виконання робіт або надання послуг.

137.2. Доходом у разі отримання коштів цільового фінансування з фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування або бюджетів визнається:

137.2.1. сума коштів, що дорівнює частині амортизації об'єкта інвестування (основних засобів, нематеріальних активів), пропорційній долі отриманого платником податку з бюджету цільового фінансування капітальних інвестицій у загальній вартості таких ін-

вестицій в об'єкт; 137.2.2. цільове фінансування для компенсації витрат (збит-ків), яких зазнало підприємство, та фінансування для надання підтримки підприємству без установлення умов витрачання таких коштів на виконання в майбутньому певних заходів — з моменту його фактичного отримання;

137.2.3. цільове фінансування, крім випадків, зазначених у під-пунктах 137.2.1 і 137.2.2 цього пункту, протягом тих періодів, у яких були здійснені витрати, пов'язані з виконанням умов цільоо фінансування. 137.3. У разі якщо платник податку виробляє товари, виконує

роботи, надає послуги з довготривалим (більше одного року) технологічним циклом виробництва та якщо договорами, укладеними на виробництво таких товарів, виконання робіт, надання пос ми на виробниціво таких товарів, виконання рооті, надагня поступуг, не передбачено поетапного їх здавання, доходи нараховуються платником податку самостійно відповідно до ступеня завершеності виробництва (операції з надання послуг), який визначається за питомою вагою витрат, здійснених у звітному податковому періоді, у загальній очікуваній сумі таких витрат та/або за

питомою вагою обсягу послуг, наданих у звітному податковому періоді, у загальному обсязі послуг, які мають бути надані. Після переходу покупцю права власності на товари (роботи, послуги) з довготривалим технологічним циклом виробництва, зазначені у попередньому абзаці, виконавець здійснює коригування фактично отриманого доходу, пов'язаного з виготовленням вання фактично отриманого доходу, пов язаного з виготовленням таких товарів (робіт, послуг), нарахованого в попередні періоди протягом терміну їх виготовлення.

При цьому, якщо фактично отриманий дохід у вигляді кінцевої договірної ціни (з урахуванням додаткових угод) перевищує суму доходу, попередньо нараховану за наслідками кожного податкового періоду протягом строку виготовлення таких товарів (робіт, послуг), таке перевищення підлягає зарахуванню до доходів звітного періоду, в якому відбувається перехід права власності на та-

ного періоду, в якому відоувається перехід права власності на та-кі товари (роботи, послуги). Якщо фактично отриманий дохід у вигляді кінцевої договірної ціни (з урахуванням додаткових угод) менше суми доходу, попе-редньо визначеного за наслідками кожного податкового періоду протягом строку виготовлення таких товарів (робіт, послуг), така різниця підлягає зарахуванню у зменшення доходів звітного пері-оду, в якому відбувається перехід права власності на такі товари

(роботи, послуги). 137.4. Датою отримання доходів, які враховуються для визначення об'єкта оподаткування, є звітний період, у якому такі доходи визнаються згідно з цією статтею, незалежно від фактичного надходження коштів (метод нарахувань), визначений з урахуванням норм цього пункту та статті 159 цього Кодексу.

137.5. У разі продажу товарів за договором комісії (агентським договором) платником податку— комітентом датою отримання доходу від такого продажу вважається дата продажу товарів, що

належать комітенту, яка зазначена у звіті комісіонера (агента). 137.6. У разі здійснення торгівлі товарами або послугами з використанням автоматів із продажу товарів (послуг) чи іншого подібного обладнання, що не передбачає наявності реєстратора розрахункових операцій, контрольованого уповноваженою на це фізичною особою, датою отримання доходу вважається дата ви-лучення з таких автоматів або подібного обладнання грошової ви-

У разі якщо торгівля товарами (роботами, послугами) через торговельні автомати здійснюється з використанням жетонів, карток або інших замінників грошового знака, вираженого в грошовій одиниці України, датою отримання доходу вважається дата продажу таких жетонів, карток або інших замінників грошового

знака, вираженого в грошовій одиниці України. 137.7. У разі якщо торгівля товарами, виконання робіт, надання послуг здійснюються з використанням кредитних або дебетових карток, дорожніх, комерційних, іменних або інших чеків, датою отримання доходу вважається дата оформлення відповідного

рахунка (розрахункового документа). 137.8. Датою отримання доходів платника податку від проведення кредитно-депозитних операцій є дата визнання процентів (комісійних та інших платежів, пов'язаних зі створенням або придбанням кредитів, вкладів (депозитів), визначена згідно з правитном вилами бухгалтерського обліку.

137.9. Датою отримання доходів власника іпотечного сертифі-ката участі за операціями з таким іпотечним сертифікатом є дата нарахування протягом відповідного звітного періоду доходу за консолідованим іпотечним боргом (зменшеного на суму винагороди за управління та обслуговування іпотечних активів). Якщо позичальник (дебітор) затримує сплату процентів (комісійних), кредитор урегульовує таку заборгованість згідно з пунктом 159.1 статті 159 цього Кодексу.

При цьому метод нарахувань процентів (комісійних) за таким кредитом (депозитом) не застосовується до повного погашення дебітором заборгованості або списання заборгованості, яка виз-

нана безнадійною згідно зі статтею 159 цього Кодексу. 137.10. Суми безповоротної фінансової допомоги та безопгно отримані товари (роботи, послуги) вважаютьс на дату фактичного отримання платником податку товарів (робіт, послуг) або за датою надходження коштів на банківський рахунок чи в касу платника податку, якщо інше не передбачено цим роз-

ділом.
137.11. Датою отримання доходів у вигляді орендних/лізингових платежів (без урахування частини лізингового платежу, що надається в рахунок компенсації частини вартості об'єкта фінансового лізингу) за майно, що передано платником податку в оренду/лізинг, ліцензійних платежів (у тому числі роялті) за користування об'єктами інтелектуальної власності є дата нарахування таких доходів, яка встановлена відповідно до умов укладе-

137.12. Датою отримання доходів від продажу іноземної валюти є дата переходу права власності на іноземну валюту. 137.13. Суми штрафів та/або неустойки чи пені, отримані за

рішенням сторін договору або відповідних державних органів, суду, включаються до складу доходів платника податку за датою їх фактичного надходження.

137.14. Датою збільшення доходів від страхової діяльності є дата виникнення відповідальності платника податку— страховика перед страхувальником за укладеним договором, що випливає з умов договорів страхування/перестрахування незалежно від порядку сплати страхового внеску, визначеного у відповідному договорі (крім довгострокових договорів страхування життя та інших договорів страхування, укладених на строк більше одного року, договорів страхування, укладених відповідно до Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення»). 137.15. За договорами довгострокового страхування життя та

іншими договорами страхування, укладеними на строк більше одного року, договорами страхування, укладеними відповідно до Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення» дохід у вигляді частини страхового внеску визнається в момент виник-нення у платника податку права на отримання чергового страхо-вого внеску відповідно до умов зазначених договорів.

137.16. Датою отримання інших доходів є дата їх виникнення згідно з положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, якщо інше не передбачено нормами цього розділу. 137.17. Доходи спеціалізованих експлуатуючих підприємств у вигляді вартості безоплатно отриманих об'єктів енергопостачання, газо- і теплозабезпечення, водопостачання, каналізаційних мереж, визначеної на рівні звичайної ціни, що були побудовані споживачами на вимогу спеціалізованих експлуатуючих підпри-ємств згідно з технічними умовами на приєднання до вказаних мереж або об'єктів, визнаються в сумі, що дорівнює сумі аморти-

мереж або обектів, визнаються в сумі, що дорівноє сумі аморги-зації відповідних активів, нарахованої згідно з статтею 145 цього Кодексу, одночасно з її нарахуванням. 137.18. За цінними паперами, придбаними платником податку з метою їх продажу або утримання до дати погашення, сума про-центів включається до складу його доходів у податковий період, протягом якого була здійснена або мала бути здійснена виплата таких процентів згідно з умовами випуску таких цінних паперів. Стаття 138. Склад витрат та порядок їх визнання

138.1. Витрати, що враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування, складаються із:

даткування, складаються із:
витрат операційної діяльності, які визначаються згідно з пун-ктами 138.4, 138.6—138.9, 138.11 цієї статті: інших витрат, визначених згідно з пунктами 138.5, 138.10 —138.12 цієї статті, пунктом 140.1 статті 140 і статтею 141 цього

крім витрат, визначених у пунктах 138.3 цієї статті та у статті

139 цього Кодексу. 138.1.1. Витрати операційної діяльності включають

тос.т.т. витрати операциию дияльності включають: собівартість реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг та інші витрати беруться для визначення об'єкта оподаткування з урахуванням пунктів 138.2, 138.11 цієї статті, пунктів 140.2 — 140.5 статті 140, статей 142 і 143 та інших статей цього Кодексу, які прямо визначають особливості формування витрат платника податку;

платника податку; витрати банківських установ, до яких відносяться: а) процентні витрати за кредитно-депозитними операціями, в тому числі за кореспондентськими рахунками та коштами до запитання, цінними паперами власного обігу; б) комісійні витрати, в тому числі за кредитно-депозитними операціями, розрахунково-касове обслуговування, інкасацію та перевезення цінностей, операціями з цінними паперами, операціями на валютному ринку, операціями з довірчого управління; в) від'ємний результат (збиток) від операцій з купівлі/продажу іноземної валюти та банківських металів; г) від'ємне значення курсових різниць від переоцінки активів та зобов'язань у зв'язку зі зміною офіційного курсу національної валюти до іноземної валюти відповідно до підпункту 153.1.3 пункту 153.1 статті 153 цього Кодексу; кту 153.1 статті 153 цього Кодексу; г) суми страхових резервів, сформованих у порядку, передба-ченому статтею 159 цього Кодексу;

д) суми коштів (зборів), внесені до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб;

е) витрати з придбання права вимоги на виконання зобов'я

грошовій формі за поставлені товари чи надані послуги (факторинг); є) витрати, пов'язані з реалізацією заставленого майна:

ж) інші витрати, прямо пов'язані зі здійсненням банківських операцій та наданням банківських послуг;

за інші витрати, передбачені цим розділом. 138.2. Витрати, які враховуються для визначення об'єкта опо-

даткування, визнаються на підставі первинних документів, що підтверджують здійснення платником податку витрат, обов'язковість ведення і зберігання яких передбачено правилами ведення бухгалтерського обліку, та інших документів, встановлених розділом зперьского солку, та інших документів, встановлених розділом цього Кодексу. У разі якщо платник податку здійснює виробництво товарів,

виконання робіт, надання послуг з довготривалим (більше одного року) технологічним циклом виробництва за умови, що договорами, укладеними на виробництво таких товарів, виконання робіт ми, укладенний на вироопицаю таких товарив, виконалня рооп, надання послуг, не передбачено поетапної їх здачі, до витрат звітного податкового періоду включаються витрати, пов'язані з виробництвом таких товарів, виконанням робіт, наданням послуг Платник податку для визначення об'єкта оподаткування має

право на врахування витрат, підтверджених документами, що складені нерезидентами відповідно до правил інших країн. 138.3. У цілях цього розділу суми, відображені у складі витрат платника податку, у тому числі в частині амортизації необоротних активів, не підлягають повторному включенню до складу його вит-

рат. 138.4. Витрати, що формують собівартість реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг, визнаються витратами того звітного періоду, в якому визнано доходи від реалізації таких товарів, виконаних робіт, наданих послуг. 138.5. Інші витрати визнаються витратами того звітного періоду, в якому вони були здійснені, з урахуванням наступного: 138.5.1. датою здійснення витрат, нарахованих платником податку у вигляді сум податків та зборів, вважається останній день звітного податкового періоду, за який проводиться нарахування податкового зобов'язання з податку та збору; 138.5.2. датою збільшення витрат платника податку від здій-

138.5.2. датою збільшення витрат платника податку від здій-снення кредитно-депозитних операцій, у тому числі субординова-ного боргу, є дата визнання процентів (комісійних та інших пла-тежів, пов'язаних зі створенням або придбанням кредитів, вкла-дів (депозитів), визначена згідно з правилами бухгалтерського

Для цілей цієї статті під субординованим боргом розуміються звичайні незабезпечені боргові капітальні інструменти (складові елементи капіталу), які відповідно до договору не можуть бути взяті з банку раніше п'яти років, а у випадку банкрутства чи ліквідації повертаються інвестору після погашення претензій усіх інших кредиторів; 138.5.3. витрати, понесені платником податку, у вигляді благо-

дійних чи інших внесків та/або вартості товарів (робіт, послуг) до неприбуткових організацій, які згідно з нормами цього розділу враховуються для визначення об'єкта оподаткування платника враховуються для визначення об екта оподаткування платника податку, включаються до складу витрат за датою фактичного перерахування таких внесків та/або вартості товарів (робіт, послуг). 138.6. Собівартість придбаних та реалізованих товарів формусться відповідно до ціни їх придбання з урахуванням ввізного мита і витрат на доставку та доведення до стану, придатного для

продажу. 138.7. Фактична вартість остаточно забракованої продукції не включається до складу витрат платника податку, крім втрат від браку, які складаються з вартості остаточно забракованої з технологічних причин продукції (виробів, вузлів, напівфабрикатів) та витрат на виправлення такого технічно неминучого браку, в разі реалізації такої продукції. Норми втрат/витрат встановлюються Кабінетом Міністрів Ук-

раїни. Платник податку має право самостійно визначати допустимі норми технічно неминучого браку в наказі по підприємству за умови обґрунтування його розміру. Такі самостійно встановлені атку норми норм Кабінетом Міністрів України

138.8. Собівартість виготовлених та реалізованих товарів, ви-конаних робіт, наданих послуг складається з витрат, прямо пов'я-заних з виробництвом таких товарів, виконанням робіт, наданням послуг, а саме:

прямих матеріальних витрат;

прямих витрат на оплату праці; амортизації виробничих основних засобів та нематеріальних активів, безпосередньо пов'язаних з виробництвом товарів, вико-нанням робіт, наданням послуг;

вартості придбаних послуг, прямо пов'язаних з виробництвом товарів, виконанням робіт, наданням послуг; інших прямих витрат, у тому числі витрат з придбання електричної енергії (включаючи реактивну); 138.8.1. до складу прямих матеріальних витрат включається вартість сировини та основних матеріалів, що утворюють основу виготовленого товару, виконаної роботи, наданої послуги, придбаних напівфабрикатів та комплектувальних виробів, допоміжних

оаних напівфаорикатів та компілектувальних вирооїв, допоміжних та інших матеріалів, які можуть бути безпосередньо віднесені до конкретного об'єкта витрат. Прямі матеріальні витрати зменшу-ються на вартість зворотних відходів, отриманих у процесі вироб-ництва, які оцінюються у порядку, визначеному в положеннях (стандартах) бухгалтерського обліку;

138.8.2. до складу прямих витрат на оплату праці включаються заробітна плата та інші виплати робітникам, зайнятим у виробництві товарів (виконанні робіт, наданні послуг), які можуть бути

безпосередньо віднесені до конкретного об'єкта витрат; 138.8.3. платники податку— ліцензіати з виробництва елек-тричної та/або теплової енергії, які використовують для виробництва електричної та/або теплової енергії вугілля та/або мазут, до собівартості реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих до сооівартості реалізованих товарів, виконаних рооті, наданих послуг протягом року до прямих матеріальних витрат замість вартості витраченого в технологічному процесі вугілля та/або мазуту, включають суму резерву запасу палива (вугілля та/або мазуту), який створюється для безперебійного постачання електричної

Сума резерву запасу палива визначається самостійно платником податку щомісяця на основі середньомісячної вартості придбаного палива (вугілля, мазуту) за попередній рік, але не менше

ПРАВО

фактичної вартості придбаного протягом поточного місяця палива (вугілля, мазуту). В кінці звітного року створений резерв корегується на вартість витраченого в технологічному процесі палива (вугілля, мазуту), а саме:

якщо фактична вартість витраченого в технологічному процесі палива (вугілля, мазуту) протягом звітного року більша, ніж сума нарахованого за звітний рік резерву, то собівартість реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг збільшується на суму різниці між вартістю витраченого в технологічному процесі пали-

ва та нарахованого резерву за результатами звітного року; якщо фактична вартість витраченого в технологічному процесі палива (вугілля, мазуту) протягом звітного року менша, ніж сума нарахованого за звітний рік резерву, то собівартість реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг зменшується на суму різниці між вартістю витраченого в технологічному процесі пали-

та нарахованого резерву за результатами звітного року; 138.8.4. платники податків— ліцензіати з передачі та/або пос Тоз.о.4. Платники податків — ліцензати з передачі та/аоо постачання електричної та/або теплової енергії у звітному податковому періоді до собівартості реалізації електричної та/або теплової енергії, надання послуг з передачі та/або постачання електричної та/або теплової енергії також включають фактично понесені в такому звітному періоді витрати з придбання електричної та/або теплової енергії.

138.9. Ло складу інших прамих витрат включаються всі інші ви-

138.9. До складу інших прямих витрат включаються всі інші виробничі витрати, які можуть бути безпосередньо віднесені на конкретний об'єкт витрат, у тому числі внески на соціальні заходи, визначені статтею 143 цього Кодексу, плата за оренду земельних і майнових паїв.

138.10. До складу інших витрат включаються: 138.10.1. загальновиробничі витрати:

- а) витрати на управління виробництвом (оплата праці працівників апарату управління цехами, дільницями відповідно до зако-нодавства тощо; внески на соціальні заходи, визначені статтею 143 цього розділу, та медичне страхування працівників апарату управління цехами, дільницями; витрати на оплату службових від-
- ряджень персоналу цехів, дільниць тощо); б) амортизація основних засобів загальновиробничого (цехо-вого, дільничного, лінійного) призначення; в) амортизація нематеріальних активів загальновиробничого
- (цехового, дільничного, лінійного) призначення; г) витрати на утримання, експлуатацію та ремонт, страхуван-ня, оперативну оренду основних засобів, інших необоротних ак-тивів загальновиробничого призначення; г) витрати на вдосконалення технології та організації вироб-
- ництва (оплата праці та внески на соціальні заходи, визначені статтею 143 цього розділу, працівників, зайнятих удосконаленням технології та організації виробництва, поліпшенням якості продук ції, підвищенням її надійності, довговічності, інших експлуатаційних характеристик у виробничому процесі; витрати матеріалів, придбаних компіль отголізацій):

послуг сторонніх організацій); д) витрати на опалення, освітлення, водопостачання, водовід-

д витрати на отвлення, освятиення, водопостачання, водовід-ведення та інші послуги з утримання виробничих приміщень; е) витрати на обслуговування виробничого процесу (оплата праці загальновиробничого персоналу; внески на соціальні захо-ди, визначені статтею 143 цього Кодексу; медичне страхування робітників та працівників апарату управління виробництвом відпо-відно до законодавства; витрати на здійснення технологічного сонтлолю за видобницими процесами та вуйстю продукції робіт контролю за виробничими процесами та якістю продукції, робіт,

є) витрати на охорону праці, техніку безпеки, понесені відпо-

е) витрати на охорону праці, техніку оезпеки, понесені відповідно до законодавства;
 ж) суми витрат, пов'язаних із підтвердженням відповідності продукції, систем якості, систем управління якістю, екологічного управління довкіллям, персоналу, встановленим вимогам відповідності»;
 з) суми витрат, пов'язаних з розвідкою /дорозвідкою та облаштуванням нафтових та газових родовищ (за винятком вират в сполуження бульчаму сверповин.

на спорудження будь-яких свердловин, що використовуються для розробки нафтових та газових родовищ, понесених з моменту зарахування таких свердловин до експлуатаційного фонду, а також інших витрат, пов'язаних з придбанням/виготовленням основних засобів, які підлягають амортизації згідно зі статтею 148 цього

и) інші загальновиробничі витрати (внутрішньозаводське переміщення матеріалів, деталей, напівфабрикатів, інструментів зі міщення матеріалів, деталей, напівфабрикатів, інструментів зі складів до цехів і готової продукції на склади); нестачі незавер-шеного виробництва, нестачі і втрати від псування матеріальних цінностей у цехах у межах норм природного убутку згідно із зат-вердженими галузевими міністерствами та погодженими Мініс-терством фінансів України нормативами; 138.10.2. адміністративні витрати, спрямовані на обслугову-вання та управління підприємством: а) загальні корпоративні витрати, в тому числі організаційні витрати витрати на проведення річних та інцих зборів органів уп-

витрати, витрати на проведення річних та інших зборів організаційні витрати, витрати на проведення річних та інших зборів органів управління, представницькі витрати;

б) витрати на службові відрядження й утримання апарату управління підприємством (у тому числі витрати на оплату праці адміністративного апарату) та іншого загальногосподарського пер

в) витрати на утримання основних засобів, інших необоротних матеріальних активів загальногосподарського використання (опематеріальних активів загальної осподарського використання (оперативна оренда (у тому числі оренда легкових автомобілів), придбання пально-мастильних матеріалів, стоянка, паркування легкових автомобілів, страхування майна, амортизація, ремонт, опарення, освітлення, водопостачання, водовідведення, охорона); г) винагороди за консультаційні, інформаційні, аудиторські та

інші послуги, що отримує платник податку для забезпечення гос-

подарської діяльності; г) витрати на оплату послуг зв'язку (пошта, телеграф, теле-фон, телекс, телефакс, стільниковий зв'язок та інші подібні вит-

д) амортизація нематеріальних активів загальногосподарсько

го використання; е) витрати на врегулювання спорів у судах; е) плата за розрахунково-касове обслуговування та інші пос-

луги банків;

ж) інші витрати загальногосподарського призначення;
 138.10.3. витрати на збут, які включають витрати, пов'язані з реалізацією товарів, виконанням робіт, наданням послуг:

а) витрати на пакувальні матеріали для затарювання товарів на

складах готової продукції; б) витрати на ремонт тари;

в) оплата праці та комісійні винагороди продавцям, торговим

в) оплата прації в коміснії винагороди продавдзім, торговим агентам та працівникам підрозділів, що забезпечують збут; г) витрати на рекламу та дослідження ринку (маркетинг), на передпродажну підготовку товарів; г) витрати на відрядження працівників, зайнятих збутом; д) витрати на утримання основних засобів, інших необоротних

матеріальних активів, пов'язаних зі збутом товарів, виконанням робіт, наданням послуг (оперативна оренда, страхування, амор-

тизація, ремонт, опалення, освітлення, охорона); е) витрати на транспортування, перевалку і страхування това-рів, транспортно-експедиційні та інші послуги, пов'язані з транспортуванням продукції (товарів) відповідно до умов договору

- (базису) поставки;

  є) витрати на гарантійний ремонт і гарантійне обслуговування; ж) витрати на транспортування готової продукції (товарів) між складами підрозділів підприємства;
- з) інші витрати, пов'язані зі збутом товарів, виконанням робіт.
- наданням послуг; 138.10.4. інші операційні витрати, що включають, зокрема:
- а) витрати за операціями в іноземній валюті, втрати від курсо-різниці, визначені згідно зі статтею 153 цього Кодексу; вої різниці, визначені згідно зі статтею 153 цього кодексу, б) амортизацію наданих в оперативну оренду необоротних ак-
- ль, в) інші витрати операційної діяльності, пов'язані з господар

ською діяльністю, у тому числі, але не виключно: суми коштів, внесені до страхових резервів у порядку, перед-баченому статтею 159 цього Кодексу;

суми нарахованих податків та зборів, установлених цим Кодексом (крім тих, що не визначені в переліку податків та зборів, встановлених цим Кодексом), єдиного внеску на загальнообов'язкове новлених цим кодексом), единого внеску на загальностов язкове державне соціальне страхування, відшкодування Пенсійному фонду України сум фактичних витрат на виплату і доставку пенсій, призначених відповідно до пункту «а» статті 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення» (крім тих пенсій, що призначені особам, які були безпосередньо зайняті повний робочий день на особам, які були безпосередньо зайняті повний робочий день на підземних роботах, включаючи особовий склад гірничорятувальних частин, з видобутку вугілля, сланцю, руди та інших корисних копалин, на будівництві шахт та рудників за списком робіт і професій, затвердженим Кабінетом Міністрів України), сум фактичних витрат на виплату і доставку пенсій, призначених відповідно до пунктів «б»—«з» статті 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення», різниці між сумою пенсії, призначеної за Законом України «Про наукову і науково-технічну діяльність», та сумою пенсії, обчасленої відповідно по інших законодявих актів на яку має прачисленої відповідно до інших законодавчих актів, на яку має право особа, які згідно із законодавством фінансуються за рахунок коштів підприємств, установ, організацій в обов'язковому поряд-ку, а також інших обов'язкових платежів, встановлених законо-давчими актами, за винятком податків та зборів, передбачених підпунктами 139.1.6 і 139.1.10 статті 139 цього Кодексу, та пені, штрафів, неустойки, передбачених підпунктом 139.1.11 статті 139 цього Колексу.

Для платників податку, основною діяльністю яких є виробниц-тво сільськогосподарської продукції, до складу витрат включається плата за землю, що не використовується в сільськогосподарському виробничому обороті; витрати на інформаційне забезпечення господарської діяль-

ності платника податку, в тому числі з питань законодавства, на придбання літератури, оплату Інтернет-послуг і передплату спеціалізованих періодичних видань;

суми коштів, спрямовані уповноваженими банками до додат-кового спеціального резерву страхування пенсійних вкладів та додаткових спеціальних резервів страхування коштів фондів бан-ківського управління відповідно до Закону України «Про прове-дення експерименту в житловому будівництві на базі холдингової компанії «Київміськбуд»; 138.10.5. фінансові витрати, до яких належать витрати на на-

рахування процентів (за користування кредитами та позиками, за рахування процентів (за користування кредитами та позиками, за випущеними облігаціями та фінансовою орендою) та інші витрати підприємства в межах норм, встановлених цим Кодексом, пов'язані із запозиченнями (крім фінансових витрат, які включені до собівартості кваліфікаційних активів відповідно до положень (стандартів) бухгалтерського обліку);

138.10.6. інші витрати звичайної діяльності (крім фінансових витрат), не пов'язані безпосередньо з виробництвом та/або реа-пізацієм товарів викованням робіт напанцям постуг зокрема:

лізацією товарів, виконанням робіт, наданням послуг, зокрема:
а) суми коштів або вартість товарів, виконаних робіт, наданням послуг, добровільно перераховані (передані) протягом звітного року до Державного бюджету України або бюджетів місцевого самоврядування, до неприбуткових організацій, визначених у статті 157 цього розділу в розмірі, що не перевищує чотирьох відсотків положено прибутку поволящьють відкого розміть поводиного прибутку поводиного відкого поводиного поводиного поводиного поводіть пово оподатковуваного прибутку попереднього звітного року; б) суми коштів, перераховані роботодавцями первинним

б) суми коштів, перераховані роботодавцями первинним профспілковим організаціям на культурно-масову, фізкультурну та оздоровчу роботу, передбачені колективними договорами (угодами) відповідно до Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», в межах чотирьох відсотків оподатковуваного прибутку за попередній звітний рік з урахуванням положень абзацу «а» підпункту 138.10.6 пункту 138.10 цієї статті. При цьому в разі якщо за результатами попереднього звітного року платником податку отримано від'ємний результат об'єкт оподаткування, то сума коштів, що перераховується, визначаєть-

оподаткування, то сума коштів, що перераховується, визначається з урахуванням оподатковуваного прибутку, отриманого в році, що передує року декларування такого річного від'ємного значення, але не раніш як за чотири попередні звітні роки;

ня, але не раніш як за чотири попередні звітні роки; в) суми коштів, перераховані підприємствами всеукраїнських об'єднань осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катас-трофи, на яких працює за основним місцем роботи не менш як 75 відсотків таких осіб, цим об'єднанням для ведення благодійної ді-яльності, але не більше 10 відсотків оподатковуваного прибутку

попереднього звітного року; г) витрати на створення резерву сумнівної заборгованості визнаються витратами з метою оподаткування в сумі безнадійної де-біторської заборгованості з урахуванням підпункту 14.1.11 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу. Для банків та небанківських фінансових установ норми цього пункту діють з урахуванням норм стат-

ті 159 цього Кодексу;
г) вартість вугілля та вугільних брикетів, безоплатно наданих в обсягах та за переліком професій, що встановлюються Кабінетом Міністрів України, в тому числі компенсації вартості такого вугілля та вугільних брикетів:

працівникам з видобутку (переробки) вугілля та вуглебудівних підприємств;

пенсіонерам, які пропрацювали на підприємствах з видобутку (переробки) вугілля, вуглебудівних підприємствах: на підземних роботах— не менше ніж 10 років для чоловіків і не менше ніж 7 роботах — не менше ніж 10 років для чоловіків і не менше ніж 7 років 6 місяців — для жінок; на роботах, пов'язаних із підземними умовами, — не менше ніж 15 років для чоловіків і не менше ніж 12 років 6 місяців — для жінок; на роботах технологічної лінії на поверхні діючих шахт чи на шахтах, що будуються, розрізах, збагачувальних та брикетних фабриках — не менше ніж 20 років для чоловіків і не менше ніж 15 років — для жінок; інвалідам і ветеранам війни та праці, особам, нагородженим знаками «Шахтарська слава» або «Шахтарська доблесть» І, ІІ, ІІІ ступенів, особам, інваліність, яких настала внаслілок загального

ступенів, особам, інвалідність яких настала внаслідок загального захворювання, у разі якщо вони користувалися цим правом до настання інвалідності:

сім'ям працівників, які загинули (померли) на підприємствах з видобутку (переробки) вугілля, що отримують пенсії у зв'язку із втратою годувальника;
д) суми коштів або вартість майна, добровільно перерахова

д) суми коштів або вартість майна, добровільно перерахова-ні/передані для цільового використання з метою охорони культур-ної спадщини установам науки, освіти, культури, заповідникам, музеям, музеям-заповідникам у розмірі, що не перевищує 10 від-сотків оподатковуваного прибутку за попередній звітний рік; е) суми коштів або вартість майна, добровільно перерахова-ні/передані на користь резидентів для цільового використання з метою виробництва національних фільмів (у тому числі анімацій-них) та аудіовізуальних творів, але не більше 10 відсотків оподат-ковуваного прибутку за попередній податковий рік; є) витрати платника податку, пов'язані з утриманням та ек-

 е) витрати платника податку, пов'язані з утриманням та ек-сплуатацією фондів природоохоронного призначення (крім витсплуатацією фондів природоохоронного призначення (крім витрат, що підлягають амортизації або відшкодуванню згідно з нормами статей 144 — 148 цього Кодексу), які перебувають у його власності; витрати на самостійне зберігання, переробку, захоронення або придбання послуг із збирання, зберігання, перевезення, знешкодження, видалення і захоронення відходів від виробничої діяльності платника податку, що надаються сторонніми організаціями, з очищення стічних вод; інші витрати на збереження екологічних систем, які перебувають під негативним впливом господарської діяльності платника податку. У разі виникнення розбіжностей між органом державної податкової служби та платником податку стосовно зв'язку проведених витрат на природоохоронні заходи з діяльністю платника податку орган державної поронні заходи з діяльністю платника податку орган державної податкової служби зобов'язаний звернутися до орган державної по-даткової служби зобов'язаний звернутися до органу, уповноваже-ного Кабінетом Міністрів України, чий експертний висновок є під-ставою для прийняття рішення органом державної податкової

ж) витрати на придбання ліцензій та інших спеціальних дозво лів (крім тих, вартість та строк використання яких відповідають ознакам, встановленим для основних засобів розділом І цього Кодексу, та підлягають амортизації у складі нематеріальних активів), виданих державними органами для провадження господарської діяльності, в тому числі витрати на плату за реєстрацію підприємдіяльності, в тому числі витрати на піла у за реєстрацію підприєм-ства в органах державної реєстрації, зокрема в органах місцево-го самоврядування, їх виконавчих органах, у тому числі витрати на придбання ліцензій та інших спеціальних дозволів на право здійснення за межами України вилову риби та морепродуктів, а також надавня транспортних послуг.

138.11. Суми витрат, не віднесені до складу витрат минулих звітних податкових періодів у зв'язку з втратою, знищенням або зіпсуттям документів, що підтверджують здійснення витрат, установлених цим розділом, та підтверджених такими документами у звітному податковому періоді.
Суми витрат, не враховані в минулих податкових періодах у

зв'язку з допущенням помилок та виявлені у звітному податковому періоді в розрахунку податкового зобов'язання.

Зазначені в цьому пункті витрати, здійснені в минулі звітні ро-ки, відображаються у складі інших витрат, а ті, які здійснені у звіт-ному податковому році, — у складі витрат відповідної групи (собі-

ному подагковому році, — у складі вигіраї відповідної групи (соої-вартості реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг, загальновиробничих витрат, адміністративних витрат тощо). 138.12. До складу інших витрат, у тому числі включаються: 138.12.1. витрати, визначені відповідно до статей 144—148, 150, 153, 155—161 цього Кодексу, які не включені до собівартості реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг згідно із

цією статтею; 138.12.2. інші витрати господарської діяльності, до яких цим розділом прямо не встановлено обмежень щодо віднесення до складу витрат; 138.12.3. сума коштів або вартість майна, добровільно пере-

раховані (передані) організаціям роботодавців та їх об'єднанням, створеним відповідно до закону з цього питання, у вигляді вступних, членських та цільових внесків, але не більше 0,2 відсотка фонду оплати праці платника податку в розрахунку за звітний податковий рік.
Стаття 139. Витрати, що не враховуються при визначенні опо-

датковуваного прибутку 139.1. Не включаються до складу витрат:

139.1.1. витрати, не пов'язані з провадженням господарської діяльності, а саме витрати на: організацію та проведення прийомів, презентацій, свят, розваг

та відпочинку, придбання та розповсюдження подарунків (крім благодійних внесків та пожертвувань неприбутковим організаціям, визначених статтею 157 цього Кодексу, та витрат, пов'язаних із провадженням рекламної діяльності, які регулюються нормами підпункту 140.1.5 пункту 140.1 статті 140 цього Кодексу).

Обмеження, передбачені абзацом другим цього підпункту, не стосуються платими вого підпункту, не стосуються пратимі воготом обмеження, передбачені абзацом другим цього підпункту, не

стосуються платників податку, основною діяльністю яких є: організація прийомів, презентацій і свят за замовленням та за рахунок інших осіб;

придбання лотерейних білетів, інших документів, що засвідчу-

придоання лотерейних опетв, інших документів, що засвідчу-ють право участі в лотереї; фінансування особистих потреб фізичних осіб за винятком виплат, передбачених статтями 142 і 143 цього Кодексу, та в ін-ших випадках, передбачених нормами цього розділу;

139.1.2. платежі платника податку в сумі вартості товару на користь комітента, принципала тощо за договорами комісії, агентськими договорами та іншими аналогічними договорами, перераховані платником на виконання ших договорів:

139.1.3. суми попередньої (авансової) оплати товарів, робіт,

139.1.3. новерення постору 139.1.4. витрати на погашення основної суми отриманих позик, кредитів (крім повернення поворотної фінансової допомоги, включеної до складу доходів відповідно до підпункту 135.5.6 пункту 135.5 статті 135 цього Кодексу); 139.1.5. витрати на придбання, виготовлення, будівництво, реживтомнію молеонізацію та інше поліпшення основних засобів

139.1.5. витрати на придбання, виготовлення, будівництво, реконструкцію, модернізацію та інше поліпшення основних засобів та витрати, пов'язані з видобутком корисних копалин, а також з придбанням (виготовленням) нематеріальних активів, які підлягають амортизації згідно зі статтями 144 — 148 цього Кодексу, з урахуванням пунктів 146.11 і 146.12 статті 146 та пункту 148.5 статті 148 цього Кодексу; 139.1.6. суми податку на прибуток, а також податків, установлених пунктом 153.3 статті 153 та статтею 160 цього Кодексу; полатку на полаву вартість включеного по ціни товару (поботи

датку на додану вартість, включеного до ціни товару (роботи, послуги), що придбаваються платником податку для виробничого або невиробничого використання, податків на доходи фізичних осіб, які відраховуються із сум виплат таких доходів згідно з роз-ділом IV цього Кодексу.

Для платників податку, які не зареєстровані як платники податку на додану вартість, до складу витрат входять суми податків на додану вартість, сплачених у складі ціни придбання товарів, робіт, послуг, вартість яких належить до витрат такого платника

податку.
У разі якщо платник податку, зареєстрований як платник податку на додану вартість, одночасно проводить операції з продажу товарів (виконання робіт, надання послуг), що оподатковуються податком на додану вартість та звільнені від оподаткування ся податком на додану вартість та звільнені від оподаткування або не є об'єктом оподаткування таким податком, податок на додану вартість, сплачений у складі витрат на придбання товарів, робіт, послуг, які входять до складу витрат, та основних засобів і нематеріальних активів, що підлягають амортизації, включається відповідно до витрат або вартість відповідного об'єкта основних засобів чи нематеріального активу збільшується на суму, що не включена до податкового кредиту такого платника податку згідно з розділом V цього Кодексу; 139.1.7. витрати на утримання органів управління об'єднань платників податку, включаючи утримання материнських компаній, які є окремими юридичними особами;

які є окремими юридичними осооами; 139.1.8. дивіденди; 139.1.9. витрати, не підтверджені відповідними розрахункови-ми, платіжними та іншими первинними документами, обов'язко-вість ведення і зберігання яких передбачена правилами ведення бухгалтерського обліку та нарахування податку.

У разі втрати, знищення або зіпсуття зазначених документів платник податку має право письмово заявити про це органу державної податкової служби та здійснити заходи, необхідні для помавног податковог служов та эдиснити заходи, необхідні для по-новлення таких документів. Письмова заява має бути надіслана до/або разом із поданням розрахунку податкових зобов'язань за звітний податковий період. Якщо платник податку не подасть у такий строк письмову заяву та не поновить зазначених документів до закінчення податкового періоду, що настає за звітним, не підтверджені відповідними документами витрати не включаються до витрат за податковий звітний період та розрахунку об'єкта оподаткування, і на суму недосплаченого податку нараховується пеня в розмірі 120 відсотків облікової ставки Національного бан

Якщо платник податку поновить зазначені документи в наступних податкових періодах, підтверджені витрати (з урахуванням сплаченої пені) включаються до витрат за податковий період, на який припадає таке поновлення; 139.1.10. вартість торгових патентів, яка враховується у змен

шення податкового зобов'язання платника податку в порядку, передбаченому пунктами 152.1 і 152.2 статті 152 цього Кодексу; 139.1.11. суми штрафів та/або неустойки чи пені за рішенням

139.1.11. Суми штрафів тадою неустойки чи пені за рішенням сторін договору або за рішенням відповідних державних органів, суду, які підлягають сплаті платником податку; 139.1.12. витрати, понесені у зв'язку із придбанням товарів (робіт, послуг) та інших матеріальних і нематеріальних активів у фізичної особи — підприємця, що сплачує єдиний податок (крім витрат, понесених у зв'язку із придбанням робіт, послуг у фізичної особи — платника єдиного податку, яка здійснює діяльність у сфері інформатизації):

ної особи — платника єдиного податку, яка здійснює діяльність у сфері інформатизації); 139.1.13. витрати, понесені (нараховані) у звітному періоді у зв'язку з придбанням у нерезидента послуг (робіт) з консалтингу, маркетингу, реклами (крім витрат, здійснених (нарахованих) на користь постійних представництв нерезидентів, які підлягають оподаткуванню згідно з пунктом 160.8 статті 160 цього Кодексу) в обсязі, що перевищує 4 відсотки доходу (виручки) від реалізації постатті податкуванням полатку на по-

обсязі, що перевищує 4 відсотки доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) (за вирахуванням податку на додану вартість та акцизного податку) за рік, що передує звітному. При цьому до складу витрат не включаються у повному обсязі витрати, понесені (нараховані) у звітному періоді у зв'язку з придбанням у нерезидента послуг (робіт) з консалтингу, маркетингу, реклами у випадку, якщо особа, на користь якої здійснюються відповідні платежі, є нерезидентом, що має офшорний статус з урахуванням положень пункту 161.3 статті 161 цього Кодексу; 139.1.14. витрати, понесені (нараховані) у зв'язку з придбанням у нерезидента послуг (робіт) з інжинірингу (крім витрат, нарахованих на користь постійних представництв нерезидентів, які підлягають оподаткуванню згідно з пунктом 160.8) у обсязі, що перевищує 5 відсотків митної вартості обладнання, імпортованого згідно з відповідним контрактом, а також у випадках, визначе-

го згідно з відповідним контрактом, а також у випадках, визначених підпунктом 139.1.15 пункту 139.1 статті 139 цього Кодексу;

139.1.15. витрати, нараховані у зв'язку з придбанням у нерезидента послуг (робіт) з інжинірингу, не включаються до складу витрат, якщо виконується будь-яка з умов:

а) особа, на користь якої нараховується плата за послуги інжинірингу, є нерезидентом, що має офшорний статус з урахуванням положень пункту 161.3 статті 161 цього Кодексу;

б) особа, на користь якої нараховується плата за такі послуги, не є бенефіціарним (фактичним) отримувачем (власником) такої плати за послуги.

Стаття 140. Особливості визнання витрат подвійного призна-

..... 140.1. При визначенні об'єкта оподаткування враховуються та-

кі витрати подвійного призначення: 140.1.1. витрати платника податку на забезпечення найманих

працівників спеціальним одягом, взуттям, спеціальним (форменим) одягом, мийними та знешкоджувальними засобами, засобами індивідуального захисту, що необхідні для виконання профети індивідуального захисту, що неосхідні длів виконалія професійних обов'язків, а також продуктами спеціального харчування за переліком, що встановлюється Кабінетом Міністрів України, який для банківських установ доповнюється переліком, затвердженим Національним банком України.
Витрати (крім тих, що підлягають амортизації), здійснені в по-

рядку, встановленому законодавством, на організацію, утримання та експлуатацію пунктів безоплатного медичного огляду, безоплатної медичної допомоги та профілактики працівників (у тому числі забезпечення медикаментами, медичним устаткуванням, ін-вентарем, а також витрати на заробітну плату найманих працівни-

ків); 140.1.2. витрати (крім тих, що підлягають амортизації), пов'я-зані з науково-технічним забезпеченням господарської діяльності, на винахідництво і раціоналізацію господарських процесів, проведення дослідно-експериментальних та конструкторських проведення дослідно-експериментальних та конструкторських робіт, виготовлення та дослідження моделей і зразків, пов'язаних з основною діяльністю платника податку, витрати з нарахування роялті та придбання нематеріальних активів (крім тих, що підлягають амортизації) для їх використання в господарській діяльноста платника податку.

До складу витрат не включаються нарахування роялті у звітно-

му періоді на користь: 1) нерезидента (крім нарахувань на користь постійного предтариауванна кърм парахувана на користа послино поставництва нерезидента, яке підлягає оподаткуванню згідно з пунктом 160.8, нарахувань, що здійснюються суб'єктами господарювання у сфері телебачення і радіомовлення відповідно до Закону України «Про телебачення і радіомовлення», та нарахувань IIPABO

за надання права на користування авторським, суміжним правом на кінематографічні фільми іноземного виробництва, музичні та літературні твори) в обсязі, що перевищує 4 відсотки доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) (за вираху-ванням податку на додану вартість та акцизного податку) за рік, що передує звітному, а також у випадках, якщо виконується будь-

а) особа, на користь якої нараховуються роялті, є нерезидентом, що має офшорний статус з урахуванням пункту 161.3 статті 161 цього Кодексу;

б) особа, на користь якої нараховується плата за такі послуги не є бенефіціарним (фактичним) отримувачем (власником) такої плати за послуги за виключенням випадків, коли бенефіціар (фактичний власник) надав право отримувати таку винагороду ін-

в) роялті виплачуються щодо об'єктів, права інтелектуальної

власності щодо яких вперше виникли у резидента України. У разі виникнення розбіжностей між податковим органом та платником податку стосовно визначення особи, у якої вперше виникли (були набуті) права інтелектуальної власності на об'єкт інтелектуальної власності, такі податкові органи зобов'язані звернутися до спеціально уповноваженого органу, визначеного Кабінетом Міністрів України, для отримання відповідного виснов

г) особа, на користь якої нараховуються роялті, не підлягає оподаткуванню у відношенні роялті в державі, резидентом якої

2) юридичної особи, яка відповідно до статті 154 цього Кодек-су звільнена від сплати цього податку чи сплачує цей податок за ставкою, іншою, ніж встановлена в пункті 151.1 статті 151 цього

3) особи, яка сплачує податок у складі інших податків, крім фізичних осіб, які оподатковуються в порядку, встановленому розділом IV цього Кодексу;

140.1.3. витрати платника податку на професійну підготовку перепідготовку та підвищення кваліфікації працівників робітничих професій, а також у разі якщо законодавством передбачено обов'язковість періодичної перепідготовки або підвищення квалі-

витрати на навчання та/або професійну підготовку, перепідготовку або підвищення кваліфікації у вітчизняних або закордонних навчальних закладах, якщо наявність сертифіката про освіту в таких закладах є обов'язковою для виконання певних умов ведення господарської діяльності, в тому числі, але не виключно вищих та професійно-технічних навчальних закладах фізичних осіб (незалежно від того, чи перебувають такі особи в трудових відноси-нах з платником податку), які уклали з ним письмовий договір (контракт) про взяті ними зобов'язання відпрацювати у платника податку після закінчення вищого та/або професійно-технічного навчального закладу і отримання спеціальності (кваліфікації) не менше трьох років:

витрати на організацію навчально-виробничої практики за профілем основної діяльності платника податку або в структурних підрозділах, що забезпечують його господарську діяльність осіб, які навчаються у вищих та професійно-технічних навчальних

закладах

У разі розірвання письмового договору (контракту), зазначеу разі розірвання письмового договору (контракту), зазначе-ного в абзаці другому цього підпункту, платник податку зобов'я-заний збільшити дохід у сумі фактично здійснених ним витрат на навчання та/або професійну підготовку, які були включені до складу його витрат. Внаслідок такого збільшення доходу нарахо-вується додаткове податкове зобов'язання та пеня в розмірі 120 відсотків облікової ставки Національного банку України, що діяла на день виникнення податкового зобов'язання з податку, яке мав би сплатити платник податку у встановлений строк у разі, якщо б він не користувався податковою пільгою, встановленою цим підпунктом, обчислені до суми такого податкового зобов'язання та розраховані за кожен день недоплати, закінчуючи днем збільшення доходу. Сума відшкодованих платнику податку збитків за такою угодою (договором, контрактом) не є об'єктом оподаткування в частині, що не перевищує суми, на які збільшено дохід, сплати додаткового податкового зобов'язання та пені, зазначе-

них в цьому абзаці.
У разі виникнення розбіжностей між органом державної податкової служби та платником податку стосовно зв'язку витрат на цілі, обумовлені цим підпунктом, з основною діяльністю платника податку, такий орган державної податкової служби зобов'язаний звернутися до центрального органу виконавчої влади в галузі освіти, експертний висновок якого є підставою для прийняття рішення органом державної податкової служби.

Оскарження рішень органів державної податкової служби, прийнятих на підставі експертних висновків центрального органу виконавчої влади в галузі освіти, здійснюється платниками по

датку в загальному порядку; 140.1.4. будь-які витрати на гарантійний ремонт (обслуговування) або гарантійні заміни товарів, проданих платником податку, вартість яких не компенсується за рахунок покупців таких то-варів, у розмірі, що відповідає рівню гарантійних замін, прийня-

тих/оприлюднених платником податку. У разі здійснення гарантійних замін товарів платник податку зобов язаний вести облік покупців, що отримали таку заміну товарів або послуги з ремонту (обслуговування), у порядку, встановленому центральним органом державної податкової служби.

Здійснення заміни товару без зворотного отримання бракова-ного товару або без належного ведення зазначеного обліку не дає права на збільшення витрат продавця такого товару на вартість замін.

Порядок гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійних замін, а також перелік товарів, на які встановлюється гарантійне обслуговування, визначаються Кабінетом Міністрів України на підставі норм законодавства з питань захисту прав спожива-

Термін «оприлюднення» означає розповсюджене в рекламі технічній документації, договорі або іншому документі зобов'язання продавця щодо умов та строків гарантійного обслугову-

....., 140.1.5. витрати платника податку на проведення реклами; 140.1.6. будь-які витрати із страхування ризиків загибелі вро-жаю, транспортування продукції платника податку; цивільної відповідальності, пов'язаної з експлуатацією транспортних засобів, що перебувають у складі основних засобів платника податку; будь-які витрати із страхування ризиків, пов'язаних із виробництвом національних фільмів (у розмірі не більше 10 відсотків вартості виробництва національного фільму); екологічної та ядерної шкоди, що може бути завдана платником податку іншим особам; намама платником податку іншим особам; намама платником податку іншим особам; намама платником податку іншим особам; майна платника податку; об'єкта фінансового лізингу, а також оперативного лізингу, концесії державного чи комунального майза умови, якщо це передбачено договором: фінансових, кре дитних та інших ризиків платника податку, пов'язаних із провад-женням ним господарської діяльності, в межах звичайної ціни страхового тарифу відповідного виду страхування, що діє на момент укладення такого страхового договору, за винятком страхування життя, здоров'я або інших ризиків, пов'язаних з діяльністю фізичних осіб, що перебувають у трудових відносинах з платником податку, обов'язковість якого не передбачена законодавством, або будь-яких витрат із страхування сторонніх фізичних чи юридичних осіб. Якщо умови страхування передбачають виплату страхового

відшкодування на користь платника податку— страхувальника, то застраховані збитки, яких зазнав такий платник податку у зв'язку з веденням господарської діяльності, включаються до його витрат за податковий період, в якому він зазнав збитків, а будь-які суми страхового відшкодування зазначених збитків включаються до доходів такого платника податку за податковий

період їх отримання; 140.1.7. витрати на відрядження фізичних осіб, які перебувають у трудових відносинах із таким платником полатку або є членами керівних органів платника податку, в межах фактичних витрат особи, яка відряджена, на проїзд (у тому числі перевезення багажу, бронювання транспортних квитків) як до місця відряд-ження і назад, так і за місцем відрядження (у тому числі на орендованому транспорті), оплату вартості проживання у готелях (модованому іранспорті, оплату вартості проживання у тотелях (мотелях), а також включених до таких рахунків витрат на харучвання чи побутові послуги (прання, чищення, лагодження та прасування одягу, взуття чи білизни), на найм інших жилих приміщень, оплату телефонних розмов, оформлення закордонних паспортів, дозволів на в'їзд (віз), обов'язкове страхування, інші документально оформлені витрати, пов'язані з правилами в'їзду та перебування у місці відрядження, в тому числі будь-які збори і податки, що підлягають сплаті у зв'язку із здійсненням таких витрат.

Зазначені в частині першій цього підпункту витрати можуть бути включені до складу витрат платника податку лише за наявності підтвердних документів, що засвідчують вартість цих витрат у вигляді транспортних квитків або транспортних рахунків (ба-гажних квитанцій), у тому числі електронних квитків за наявності посадкового талона та документа про сплату за всіма видами транспорту, в тому числі чартерних рейсів, рахунків, отриманих із готелів (мотелів) або від інших осіб, що надають послуги з розміщення та проживання фізичної особи, в тому числі бронювання місць у місцях проживання, страхових полісів тощо. Не дозволяється включати до складу витрат на харчування вартість алкогольних напоїв і тютюнових виробів, суми «чайо-

вих», за винятком випадків, коли суми таких «чайових» включаються до рахунку згідно із законами країни перебування, а також плату за видовищні заходи.

Под за видовищи заходи.
До складу витрат на відрядження відносяться також витрати, не підтверджені документально, на харчування та фінансування не підтверджені документально, на харчування та фінансування інших власних потреб фізичної особи (добові витрати), понесені у зв'язку з таким відрядженням у межах території України, але не більш як 0,2 розміру мінімальної заробітної плати, що діяв для працездатної особи на 1 січня звітного податкового року, в роз-рахунку на добу, а для відряджень за кордон — не вище 0,75 роз-міру мінімальної заробітної плати, що діяв для працездатної осо-би на 1 січня звітного податкового року, в розрахунку на добу. Кабінетом Міністрів України окремо визначаються граничні норми добових для відодуження членів екіпахії сулен/інших

норми добових для відрядження членів екіпажів суден/інших транспортних засобів або суми, що спрямовуються на харчування таких членів екіпажів замість добових, якщо такі судна (інші

провадять комерційну, промислову, науково-пошукову чи ри-

боловецьку діяльність за межами територіальних вод України; виконують міжнародні рейси для провадження навігаційної діяльності чи перевезення пасажирів або вантажів за плату за межами повітряного або митного кордону України; використовуються для проведення аварійно-рятувальних та

пошуково-рятувальних робіт за межами митного кордону або територіальних вод України.

Суми та склад витрат на відрядження державних службовців, а також інших осіб, що направляються у відрядження підприєм-ствами, установами та організаціями, які повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів, визначаються Кабінетом Міністрів України. Сума добових для таких категорій фізичних осіб не може перевищувати суму, встановлеабзацом четвертим цього підпункту. Сума добових визначається в разі відрядження:

у межах України та країн, в'їзд громадян України на територію их не потребує наявності візи (дозволу на в'їзд), — згідно з наказом про відрядження та відповідними первинними документадо країн, в'їзд громадян України на територію яких здійсню

ється за наявності візи (дозволу на в'їзд), — згідно з наказом про відрядження та відмітками уповноваженої службової особи Державної прикордонної служби України в закордонному паспорті або документі, що його замінює За відсутності зазначених відповідних підтвердних докумен-

тів, наказу або відміток уповноваженої службової особи Державної прикордонної служби України в паспорті або документі, що його замінює сума добових не включається до складу витрат

платника податку. Будь-які витрати на відрядження можуть бути включені складу витрат платника податку за наявності документів, що під тверджують зв язок такого відрядження з діяльністю такого платника податку, зокрема (але не виключно) таких: запрошень сторони, що приймає, діяльність якої збігається з діяльністю платрони, що приимае, дяльність якої зопається з дяльністю плат-ника податку; укладеного договору чи контракту; інших докумен-тів, які встановлюють або засвідчують бажання встановити ци-вільно-правові відносини; документів, що засвідчують участь від-рядженої особи в переговорах, конференціях або симпозіумах, інших заходах, які проводяться за тематикою, що збігається з господарською діяльністю платника податку. Якщо згідно із законами країни відрядження або країн, тери-

торією яких здійснюється транзитний рух до країни відрядження, обов'язково необхідно здійснити страхування життя або здоров'я відоядженої особи чи її цивільної відповідальності (у разі використання транспортних засобів), то витрати на таке страхування включаються до складу витрат платника податку, що відряджає таку особу.
За запитом представника органу державної податкової служ

би платник податку забезпечує за власний рахунок переклад під-

твердних документів, виданих іноземною мовою; 140.1.8. витрати платника податку (крім капітальних, які під-лягають амортизації) на утримання та експлуатацію таких об'єк-тів, що перебували на балансі та утримувалися за рахунок плат-ника податку станом на 1 липня 1997 року, але не використовуються з метою отримання доходу: дитячих ясел або садків; закладів середньої і середньої професійно-технічної освіти та

датку; дитячих, музичних і художніх шкіл, шкіл мистецтв; спортивних комплексів, залів і майданчиків, що використову-ються для фізичного оздоровлення та психологічної реабілітації працівників платника податку, клубів і будинків культури; приміщень, що використовуються платником податку для ор-

ганізації харчування працівників такого платника податку; багатоквартирного житлового фонду, в тому числі гуртожит-ків, одноквартирного житлового фонду в сільській місцевості та

об'єктів житлово-комунального господарства; дитячих таборів відпочинку і оздоровлення

установ соціального захисту громадян (будинки-інтернати, уинки для престарілих). 140.2. У разі якщо після продажу товарів, виконання робіт, на-

дання послуг здійснюється будь-яка зміна суми компенсації їх вартості, в тому числі перерахунок у випадках повернення проданих товарів чи права власності на такі товари (результати робіт, послуг) продавцю, платник податку — продавець та платник податку — покупець здійснюють відповідний перерахунок доходів

або витрат (балансової вартості основних засобів) у звітному періоді, в якому сталася така зміна суми компенсації. Перерахунок доходів та витрат (балансової вартості основних

засобів) також проводиться сторонами: у звітному періоді (періодах), в якому витрати та доходи (ба-лансова вартість основних засобів) за правочином, визнаним недійсним, були враховані в обліку сторони правочину нання правочину недійсним як такого, що порушує публічний по

рядок, є фіктивним; у звітному періоді, в якому рішення суду про визнання правочину недійсним набуло законної сили — у разі визнання правочину недійсним з інших підстав.

Цей пункт не регулює правила визначення та коригування витрат та доходів внаслідок проведення процедур урегулювання сумнівної або безнадійної заборгованості чи визнання боргу покупця безнадійним, що визначаються статтею 159 цього Кодек-140.3. До витрат не включається сума фактичних втрат това-

рів, крім втрат у межах норм природного убутку чи технічних (виробничих) втрат та витрат із розбалансування природного газу в газорозподільних мережах, що не перевищують розмір, визначений Кабінетом Міністрів України або уповноваженим ним центральним органом виконавчої влади, або іншим органом, визначеним законодавством України.

Правила цього пункту не застосовуються до електричної та/або теплової енергії при визначенні витрат платників податків, пов'язаних із передачею та/або постачанням електричної та/або теплової енергії. 140.4. Платник податку проводить оцінку вибуття запасів за

методами, встановленими відповідним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку.

Для всіх одиниць запасів, що мають однакове призначення та однакові умови використання, застосовується лише один із дозволених методів оцінки їх вибуття. 140.5. Установлення додаткових обмежень щодо складу витрат платника податку, крім тих, що зазначені в цьому розділі, не

Стаття 141. Особливості визначення складу витрат платника податку в разі сплати процентів за борговими зобов'язаннями

141.1. До складу витрат включаються будь-які витрати, пов'я-зані з нарахуванням процентів за борговими зобов'язаннями (в тому числі за будь-якими кредитами, позиками, депозитами, крім фінансових витрат, включених до собівартості кваліфікаційних активів відповідно до положень (стандартів) бухгалтерського обліку) протягом звітного періоду, якщо такі нарахування здій-снюються у зв'язку з провадженням господарської діяльності платника податку.

платника податку.

141.2. Для платника податку, 50 та більше відсотків статутного фонду (акцій, інших корпоративних прав) якого перебуває у власності або управлінні нерезидента (нерезидентів), віднесення до складу витрат нарахування процентів за кредитами, позиками та іншими борговими зобов'язаннями на користь таких нерезидентів та пов'язаних з ними осіб дозволяється в сумі, що не перевищує суму доходів такого платника податку, отриману протягом звітного періоду у вигляді процентів від розміщення власних активів, збільшену на суму, що дорівнює 50 відсоткам оподатковуваного прибутку звітного періоду, без урахування суми таких отриманих процентів.

141.3. Проценти, які відповідають вимогам пункту 141.1 цієї статті, але не віднесені до складу витрат виробництва (обігу) згідно з положеннями пункту 141.2 цієї статті, протягом звітного періоду підлягають перенесенню на результати майбутніх податкових періодів із збереженням обмежень, передбачених пунктом

Стаття 142. Особливості визначення складу витрат на випла-ти фізичним особам згідно з трудовими договорами та догово-

рами цивільно-правового характеру 142.1. До складу витрат платника податку включаються витрати на оплату праці фізичних осіб, що перебувають у трудових відносинах з таким платником податку (далі— працівники), які включають нараховані витрати на оплату основної і додаткової заробітної плати та інших видів заохочень і виплат виходячи з тазаробіної ілати та інших видів заохочень і відшкодувни з та-рифних ставок, у вигляді премій, заохочень, відшкодувань вар-тості товарів, робіт, послуг, витрати на оплату авторської вина-городи та за виконання робіт, послуг згідно з договорами цивіль-но-правового характеру, будь-яка інша оплата у грошовій або натуральній формі, встановлена за домовленістю сторін відповідно до колективних договорів (угод), (крім сум матеріальної до-помоги, які звільняються від оподаткування згідно з нормами розділу IV цього Кодексу).

розділу ІV цього кодексу).

142.2. Крім витрат, передбачених пунктом 142.1 цієї статті, до складу витрат платника податку включаються обов'язкові виплати, а також компенсація вартості послуг, які надаються працівникам у випадках, передбачених законодавством, внески платника податку на обов'язкове страхування життя або здоров'я праців ників у випадках, передбачених законодавством, а також внески визначені абзацом другим цього пункту.

Якщо відповідно до договору довгострокового страхування життя або будь-якого виду недержавного пенсійного забезпечення платник цього податку зобов'язаний сплачувати за власний рахунок добровільні внески на страхування (недержавне пенсійне забезпечення) найманої ним фізичної особи, то такий платник податку має право включити до складу витрат кожного звітного податкового періоду (наростаючим підсумком) суму та-ких внесків, загальний обсяг якої не перевищує 25 відсотків за-робітної плати, нарахованої такій найманій особі протягом по-даткового року, на який припадають такі податкові періоди.

При цьому сума таких платежів не може перевишувати розмірів, визначених у розділі IV цього Кодексу, протягом такого податкового періоду.

Норми цього підпункту застосовуються із врахуванням положень розділу XX «Перехідні положення» цього Кодексу.
Стаття 143. Особливості віднесення до складу витрат сум

внесків на соціальні заходи 143.1. До складу витрат платника податку відносяться суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, у розмірах і порядку, встановлених законом. 143.2. Якщо наймана особа доручає роботодавцю здійснюва-

143.2. Якщо наймана особа доручає роботодавцю здійснювати внески на довгострокове страхування життя або будь-який вид недержавного пенсійного забезпечення або на пенсійний вклад чи рахунки учасників фондів банківського управління за рахунок витрат на оплату праці такої найманої особи, включених до складу витрат платника податку відповідно до пункту 142.1 статті 142 цього Кодексу, такий роботодавець не включає суму зазначених внесків до складу своїх витрат.

Стаття 144. Об'єкти амортизації

144.1. Амортизації підлягають: витрати на придбання основних засобів, нематеріальних активів та довгострокових біологічних активів для використання в господарській діяльності; витрати на самостійне виготовлення основних засобів виро-

щування довгострокових біологічних активів для використання в осподарській діяльності, в тому числі витрати на оплату заробіт ної плати працівникам, які були зайняті на виготовленні таких основних засобів:

витрати на проведення ремонту, реконструкції, модернізації та інших видів поліпшення основних засобів, що перевищують 10 відсотків сукупної балансової вартості всіх груп основних засобів, що підлягають амортизації, на початок звітного року;

витрати на капітальне поліпшення землі, не пов'язане з будів-ництвом, а саме іригацію, осушення та інше подібне капітальне поліпшення землі;

капітальні інвестиції, отримані платником податку з бюджету у вигляді цільового фінансування на придбання об'єкта інвестуу выгляді цывові о фіпансування на придоально о ективу) за умови виз-нання (основного засобу, нематеріального активу) за умови виз-нання доходів пропорційно сумі нарахованої амортизації по тако-му об'єкту відповідно до положень підпункту 137.2.1 пункту 137.2 статті 137 цього Кодексу; сума переоцінки вартості основних засобів, проведеної відпо-

відно до статті 146 цього Кодексу; вартість безоплатно отриманих об'єктів енергопостачання, газо- і теплозабезпечення, водопостачання, каналізаційних мереж, побудованих споживачами на вимогу спеціалізованих експлуатуючих підприємств згідно з технічними умовами на приєднання до вказаних мереж або об'єктів.

144.2. Не підлягають амортизації та повністю відносяться до складу витрат за звітний період витрати платника податку на: утримання основних засобів, що знаходяться на консервації; ліквідацію основних засобів; придбання (виготовлення) сценічно-постановочних предметів

вартістю до 5 тисяч гривень театрально-видовищними підприємствами — платниками податку; витрати на виробництво національного фільму та придбання

майнових прав інтелектуальної власності на національний фільм. 144.3. Не підлягають амортизації та проводяться за рахунок відповідних джерел фінансування: витрати бюджетів на будівництво та утримання споруд благо-устрою та житлових будинків, придбання і збереження бібліотеч-

них і архівних фондів; витрати бюджетів на будівництво та утримання автомобільних

доріг загального користування; витрати на придбання та збереження Національного архівно-го фонду України, а також бібліотечного фонду, що формується та утримується за рахунок бюджетів; вартість гудвілу;

витрати на придбання/самостійне виготовлення та ремонт, а також на реконструкцію, модернізацію або інші поліпшення неви робничих основних засобів.

Термін «невиробничі основні засоби» означає необоротні матеріальні активи, які не використовуються в господарській діяльності платника податку.

Стаття 145. Класифікація груп основних засобів та інших нео-боротних активів. Методи нарахування амортизації

145.1. Класифікація груп основних засобів та інших необоротних активів і мінімально допустимих строків їх амортизації.

Групи	Мінімально допусть строки корисно використання, ро	ого
група 1 — земельні ділянки		-
група 2 — капітальні витрати на		15
поліпшення земель, не пов'язані		
з будівництвом		
група 3 — будівлі,		20
споруди,		15
передавальні пристрої		10
група 4 — машини та обладнання		5
з них:		
електронно-обчислювальні машин		2
для автоматичного оброблення інформації, пов'язані		
з ними засоби зчитування або друку інформації,		
пов'язані з ними комп'ютерні програми (крім програм,		
витрати на придбання яких визнаються роялті, та/або		
програм, які визнаються нематеріальним активом),		
інші інформаційні системи, комутатори,		
маршрутизатори, модулі, модеми, джерела		
безперебійного живлення та засоби їх підключення		
до телекомунікаційних мереж, телефони (в тому числі		
стільникові), мікрофони і рації, ва	ртість яких	
перевищує 2500 гривень		
група 5 — транспортні засоби		5
група 6 — інструменти, прилади,	інвентар (меблі)	4
група 7 — тварини		6
група 8 — багаторічні насадження	ł	10
група 9 — інші основні засоби		12
група 10 — бібліотечні фонди		-
група 11 — малоцінні необоротні		-
група 12 — тимчасові (нетитульні	) споруди	5
група 13 — природні ресурси		-

група 14 — інвентарна тара

група 15— предмети прокату 5 група 16— довгострокові біологічні активи 7 145.1.1. Нарахування амортизації нематеріальних активів здійснюється із застосуванням методів, визначених у підпункті 145.1.5 пункту 145.1 статті 145 цього Кодексу, протягом таких строків: **Групи**

Строк дії права користування

група 1 — права користування природними ресурсами (право користування надрами, іншими ресурсами природного середовища, геологічною та іншою інформацією про природне середовище);

до правовстановлючого документа група 2 — права користування майном (право користування земельною ділянкою, відповідно

вілповілно

до право-

встановлю-

документа

відповідно

до правовстановлю-

документа

відповідно

встановлю-

ючого документа,

але не менш

як 5 років

відповідно

встановлю-

до право-

ючого

ючого

крім права постійного користування земельною ділянкою, відповідно до закону, право користування будівлею, право на оренду приміщень тощо); група 3 — права на комерційні позначення

(права на торговельні марки (знаки для товарів і послуг), комерційні (фірмові) найменування тощо), крім тих, витрати на придбання яких визнаються роялті;

група 4 — права на об'єкти промислової власності (право на винаходи, корисні моделі, промислові зразки, сорти рослин, породи тварин, компонування (топографії) інтегральних мікросхем, комерційні таємниці, в тому числі ноу-хау, захист від недобросовісної конкуренції тощо) крім тих, витрати на придбання яких визнаються роялті;

група 5 — авторське право та суміжні з ним права (право на літературні, художні, музичні твори, комп'ютерні програми, програми для електронно-обчислювальних машин, компіляції даних (бази даних), фонограми, відеограми, передачі (програми) організацій мовлення тощо) крім тих, витрати на придбання яких визнаються роялті;

група 6 — інші нематеріальні активи (право на ведення діяльності, використання економічних та інших привілеїв тощо) документа, але не менш як 2 роки відповідно до право-встановлю-

документа

ючого

Облік вартості, яка амортизується, нематеріальних активів ве-деться за кожним з об'єктів, що входить до складу окремої гру-

145.1.2. Нарахування амортизації здійснюється протягом строку корисного використання (експлуатації) об'єкта, який встановлюється наказом по підприємству при визнанні цього об'єкта активом (при зарахуванні на баланс), але не менше ніж визначе-но в пункті 145.1 і призупиняється на період його виводу з експлуатації (для реконструкції, модернізації, добудови, дооблад-нання, консервації та інших причин) на підставі документів, які свідчать про виведення таких основних засобів з експлуатації).

145.1.3. При визначенні строку корисного використання (експлуатації слід ураховувати: очікуване використання об'єкта підприємством з урахуванням

його потужності або продуктивності; фізичний та моральний знос, що передбачається; правові або інші обмеження щодо строків використання

правові аоб інші обмеження щодо строків використання об'єкта та інші фактори.

145.1.4. Строк корисного використання (експлуатації) об'єкта основних засобів переглядається в разі зміни очікуваних економічних вигод від його використання, але він не може бути меншим, ніж визначено в пункті 145.1 цієї статті.

Амортизація об'єкта основних засобів нараховується, виходячи з нового строку корисного використання, починаючи з місяця,

наступного за місяцем зміни строку корисного використання (крім виробничого методу нарахування амортизації). Амортизація основних засобів провадиться до досягнення залишкової вартості об'єктом його ліквідаційної вартості

145.1.5. Амортизація основних засобів нараховується із застосуванням таких методів:

1) прямолінійного, за яким річна сума амортизації визначається діленням вартості, яка амортизується, на строк корисного використання об'єкта основних засобів;

3) прискореного зменшення залишкової вартості, за яким річ-на сума амортизації визначається як добуток залишкової вартості об'єкта на початок звітного року або первісної вартості на да-ту початку нарахування амортизації та річної норми амортизації, яка обчислюється відповідно до строку корисного використання об'єкта і подвоюється.

Метод прискореного зменшення залишкової вартості засто-совується лише при нарахуванні амортизації до об'єктів основ-них засобів, що входять до груп 4 (машини та обладнання) та 5 (транспортні засоби);

4) кумулятивного, за яким річна сума амортизації визначаєть ся як добуток вартості, яка амортизується, та кумулятивного ко-ефіцієнта. Кумулятивний коефіцієнт розраховується діленням кількості років, що залишаються до кінця строку корисного використання об'єкта основних засобів, на суму числа років його корисного використання;

5) виробничого, за яким місячна сума амортизації визнача-еться як добуток фактичного місячного обсягу продукції (робіт, послуг) та виробничої ставки амортизації. Виробнича ставка амортизації обчислюється діленням вартості, яка амортизується, на загальний обсяг продукції (робіт, послуг), який підприємство очікує виробити (виконати) з використанням об'єкта основних

145.1.6. Амортизація об'єктів груп 9, 12, 14, 15, визначених у пункті 145.1 цієї статті, нараховується за методами, що наведені в підпунктах 1 і 5 підпункту 145.1.5 цієї статті. Амортизація малоцінних необоротних матеріальних активів і бібліотечних фондів може нараховуватися за рішенням платника податків у першому місяці використання об'єкта в розмірі 50 відсотків його вартості, яка амортизується, та решта 50 відсотків вартості, яка амортизується, у місяці їх вилучення з активів (списання з балансу) внас-лідок невідповідності критеріям визнання активом або в першому місяці використання об'єкта в розмірі 100 відсотків його вар-

тості. 145.1.7. На основні засоби груп 1 та 13 амортизація не нара-

ховується. 145.1.8. Суми амортизаційних відрахувань не підлягають ви лученню до бюджету, а також не можуть бути базою для нараху-

вання будь-яких податків та зборів. 145.1.9. Нарахування амортизації в цілях оподаткування здійснюється підприємством за методом, визначеним наказом про облікову політику з метою складання фінансової звітності, та може переглядатися в разі зміни очікуваного способу отримання економічних вигод від його використання.

Нарахування амортизації за новим методом починається з мі-сяця, наступного за місяцем прийняття рішення про зміну методу амортизації

ду амортизації.
Стаття 146. Визначення вартості об'єктів амортизації
146.1. Облік вартості, яка амортизується, ведеться за кожним
об'єктом, що входить до складу окремої групи основних засобів,
у тому числі вартість ремонту, поліпшення таких засобів, отриманих безоплатно або наданих в оперативний лізинг (оренду), як лих оезоплатно аоо паданих в оперативний лізині (оренду), як окремий об'єкт амортизації.

146.2. Амортизація об'єкта основних засобів нараховується

146.2. Аморгизація об'єкта основних засооїв нархвується протягом строку корисного використання (експлуатації) об'єкта, установленого платником податку, але не менше мінімально допустимого строку, встановленого пунктом 145.1 статті 145 цього Кодексу, помісячно, починаючи з місяця, що наступає за місяцем введення об'єкта основних засобів в експлуатацію і зупиняється на період його реконструкції, модернізації, добудови, дооблад-

нання, консервації та інших видів поліпшення та консервації. 146.3. Амортизаційні відрахування розрахункового кварталу за кожним об'єктом основних засобів визначаються як сума за компини об ектом основних засовы визнатального як сума амортизаційних відрахувань за три місяці розрахункового квар-талу, обчислених із застосуванням обраного платником податку

методу нарахування амортизації відповідно до кожної групи ос-

146.4. Придбані (самостійно виготовлені) основні засоби зараховуються на баланс платника податку за первісною вартістю. 146.5. Первісна вартість об'єкта основних засобів складаєть

суми, що сплачуються постачальникам активів та підрядникам за виконання будівельно-монтажних робіт (без непрямих подат-

,, реєстраційні збори, державне мито та аналогічні платежі, що эдійснюються у зв'язку з придбанням/отриманням прав на об'єкт основних засобів;

суми ввізного мита; суми непрямих податків у зв'язку з придбанням (створенням)

основних засобів (якщо вони не відшкодовуються платнику) витрати на страхування ризиків доставки основних засобів; витрати на транспортування, установлення, монтаж, налагодження основних засобів:

фінансові витрати, включення яких до собівартості кваліфікаційних активів передбачено положеннями (стандартами) бухгал-

терського обліку; інші витрати, безпосередньо пов'язані з доведенням основ них засобів до стану, в якому вони придатні для використання із запланованою метою. 146.6. У разі здійснення витрат на самостійне виготовлення

основних засобів платником податку для власних виробничих потреб вартість об'єкта основних засобів, яка амортизується, збільшується на суму всіх виробничих витрат, здійснених платником податку, що пов'язані з їх виготовленням та введенням в експлуатацію, а також витрат на виготовлення таких основних засобів податку, що пов'язані з їх виготовлення таких основних засобів податку п собів, без урахування сплаченого податку на додану вартість, у разі якщо платник податку зареєстрований платником податку на додану вартість, у разі якщо платник податку зареєстрований платником податку на додану вартість, незалежно від джерел фінансування, 146.7. Первісна вартість об'єктів основних засобів, зобов'язання по розрахунках за якими визначені загальною сумою за

кілька об'єктів, обчислюється розподілом цієї суми пропорційно звичайній ціні окремого об'єкта основних засобів. 146.8. Первісною вартістю основних засобів, що включені до

статутного капіталу підприємства, визнається їх вартість, погод засновниками (учасниками) підприємства, але не вище звичайної ціни.

звичайної ціни.

146.9. Первісна вартість об'єкта основних засобів, отриманого в обмін на подібний об'єкт, дорівнює вартості переданого об'єкта основних засобів, яка амортизується, за вирахуванням сум накопиченої амортизації, але не вище звичайної ціни об'єкта основних засобів, отриманого в обмін.

146.10. Первісна вартість об'єкта основних засобів, отриманого в обмін (або частковий обмін) на неподібний об'єкт, дорівнює вартості переданого об'єкта основних засобів, яка амортизується за вирахуванням сум накопиченої змортизації збільше-

нює вартості переданого об екта основних засобів, яка аморги-зується, за вирахуванням сум накопиченої амортизації, збільше-ній/зменшеній на суму коштів чи їх еквівалента, що була переда-на/отримана під час обміну, але не вище звичайної ціни об'єкта основних засобів, отриманого в обмін. 146.11. Первісна вартість основних засобів збільшується на

суму витрат, пов'язаних із ремонтом та поліпшенням об'єктів основних засобів (модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція), що приводить до зростання майбутніх економічних вигод, первісно очікуваних від використання об'єктів у сумі, що перевищує 10 відсотків сукупної балансової вартості всіх груп основних засобів, що підлягають амортизації, на початок звітного податкового року з віднесенням суми поліпшення на об'єкт основного засобу, щодо якого здійснюється ремонт та поліпшення.

146.12. Сума витрат, що пов'язана з ремонтом та поліпшен ням об'єктів основних засобів, у тому числі орендованих, у розмірі, що не перевищує 10 відсотків сукупної балансової вартості всіх груп основних засобів на початок звітного року, відноситься до витрат того звітного податкового періоду, в якому такі ремонт та поліпшення були здійснені. 146.13. Сума перевищення доходів від продажу або іншого

відчуження над балансовою вартістю окремих об'єктів основних засобів та нематеріальних активів включається до доходів платника податку, а сума перевищення балансової вартості над до-ходами від такого продажу або іншого відчуження включається до витрат платника податку.

Сума перевищення доходів від продажу або іншого відчуження над первісною вартістю придбання невиробничих основних засобів та витрат на ремонт, що здійснюються для підтримання об'єкта в робочому стані, включається до доходів платника по-датку, а сума перевищення первісної вартості над доходами від такого продажу або іншого відчуження включається до витрат платника податку.

Сума перевищення доходів від продажу або іншого відчуження безоплатно отриманих основних засобів або нематеріальних активів над вартістю таких основних засобів або нематеріальних активів, що була включена до складу доходів у зв'язку з отриманням, включається до доходів платника податку, а сума перевищення вартості, що була включена до складу доходів у зв'язку з безоплатним отриманням над доходами від такого продажу або іншого відчуження включається до витрат платника податку. 146.14. Дохід від продажу або іншого відчуження об'єкта ос-

новних засобів та нематеріальних активів для цілей застосування цієї статті визначається згідно з договором про продаж або інше відчуження об'єкта основних засобів та нематеріальних акзів, але не нижче звичайної ціни такого об'єкта (активу). 146.15. У разі виведення з експлуатації окремого об'єкта ос-

новних засобів або передачі його до складу невиробничих необоротних матеріальних активів за рішенням платника податку або суду об'єкт не амортизується.

У цьому ж порядку відбувається виведення основних засобів з експлуатації внаслідок їх відчуження за рішенням суду.

У разі зворотного введення такого об'єкта в експлуатацію або передачі до складу виробничих основних засобів, для цілей амортизації приймається вартість, яка амортизується на момент мого виведення з експлуатації (складу виробничих засобів) та збільшується на суму витрат, пов'язаних з ремонтом, модернізацією, модифікацією, добудовою, дообладнанням, реконструкцією тощо, 146.16. У разі ліквідації основних засобів за рішенням платни-

ка податку або в разі якщо з незалежних від платника податку обставин основні засоби (їх частина) зруйновані, викрадені чи підлягають ліквідації, або платник податку змушений відмовитися від використання таких основних засобів внаслідок загрози чи неминучості їх заміни, руйнування або ліквідації, платник податку у звітному періоді, в якому виникають такі обставини, збільшує витрати на суму вартості, яка амортизується, за вирахуванням сум накопиченої амортизації окремого об'єкта основних засобів.

146.17.1. до продажу або іншого відчуження основних засобів та нематеріальних активів прирівнюються:

та нематеріальних активів прирівнюються: операції із внесення таких основних засобів та нематеріальних активів до статутного фонду іншої особи; передача основних засобів у фінансовий лізинг (оренду); 146.17.2. до придбання прирівнюються операції з отримання основних засобів та нематеріальних активів у разі: внесення основних засобів та нематеріальних активів до статут-

внесення основних засооів та нематеріальних активів до статут-ного фонду (капіталу) платника податку; отримання основних засобів у фінансовий лізинг (оренду) з по-дальшим їх включенням до відповідних груп, якщо придбані таким чином основні засоби відповідають вимогам, визначеним у розділі І цього Кодексу;

отримання в оренду основних засобів та нематеріальних активів у складі цілісного майнового комплексу відповідно до Закону Укра-їни «Про оренду державного та комунального майна» від державних отримання в господарське відання основних засобів, що не під-

лягають приватизації, за рішеннями центральних органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування, прийнятих у межах їх повноважень, у разі зарахування на баланс.

146.18. Виведення з експлуатації будь-якого об'єкта основних засобів здійснюється за результатами ліквідації, продажу, консервації на підставі наказу керівника підприємства, а в разі їх примусового відчуження чи конфіскації— згідно із законом.

146. 19. У разі якщо договір оперативної оренди/лізингу зобов'я-зує або дозволяє орендарю здійснювати ремонти/поліпшення об'єкта оперативної оренди/лізингу, частина вартості таких ремонтів/поліпшень у сумі, що перевищує віднесену на витрати згідно з абзацом другим пункту 146.11 та пункту 146.12 цієї статті, амортизується орендарем як окремий об'єкт.

При цьому орендарем не враховується балансова вартість об'єктів оперативної оренди/лізингу, за якою вони обліковуються на балансі орендодавця.

146.20. У разі повернення орендарем об'єкта оперативного лізингу/оренди орендодавцю внаслідок закінчення дії лізингового/орендного договору, а також у разі знищення, викрадення або зруйнування об'єкта оперативного лізингу/оренди такий орендар користується правилами, визначеними пунктом 146.16 цієї статті

для заміни основних засобів. При цьому орендодавець не змінює вартість основних засобів, яка амортизується, або витрати на суму витрат, здійснених орендарем для поліпшення такого об'єкта. 146.21. Платники податку всіх форм власності мають право проводити переоцінку об'єктів основних засобів, застосовуючи щорічну індексацію вартості основних засобів, що амортизується, та суми накопиченої амортизації на коефіцієнт індексації, який визначається за формулюх:

ся за формулою: $K_i = [I(a-1) - 10]:100,$

де I(a-1) — індекс інфляції року, за результатами якого проводиться індексація. Якщо значення К_і не перевищує одиниці, індексація не проводиться.

Збільшення вартості об'єктів основних засобів, що амортизуєть-ся, здійснюється станом на кінець року (дату балансу) за результа-тами якого проводиться переоцінка та використовується для розра-

хунку амортизації з першого дня наступного року. Стаття 147. Облік операцій із землею та її капітальним поліпшен

147.1. Платник податку веде окремий облік операцій з продажу або купівлі землі як окремого об'єкта власності. Витрати, пов'язані з таким придбанням, не підлягають включенню до витрат за звітний податковий період та не підлягають амортизації. Якщо в майбутньому такий окремий об'єкт власності продаєть

ся, платник податку включає до складу доходів позитивну різницю між сумою доходу, отриманого внаслідок такого продажу, та сумою витрат, пов'язаних із купівлею такого окремого об'єкта власності, які збільшені на коефіцієнт індексації, визначений у пункті 146.21 статті 146 цього Кодексу.
У разі якщо витрати (з урахуванням зазначеної переоцінки), по-

несені у зв'язку з придбанням такого об'єкта власності, перевищують доходи, отримані внаслідок його продажу, збиток від такої операції не повинен впливати на об'єкт оподаткування та покривається

за рахунок власних джерел платника податку. 147.2. У разі продажу землі, отриманої у власність у процесі приватизації, платник податку включає до складу доходів позитивну різницю між сумою доходу, отриманого внаслідок такого продажу, та сумою оціночної вартості такої землі, визначеної згідно з установ-

леною методикою вартісної оцінки земель з урахуванням коефіцієнтів її функціонального використання на момент такого продажу. У разі якщо витрати перевищують доходи, отримані внаслідок його продажу, збиток від такої операції не повинен впливати на об'єкт оподаткування та покривається за рахунок власних джерел

платника податку.
147.3. У разі якщо об'єкт нерухомого майна (нерухомість) придбавається платником податку разом із землею, яка знаходиться під таким об'єктом чи є передумовою для забезпечення функціонального використання такого об'єкта нерухомості відповідно до норм, визначених законодавством, амортизації підлягає вартість такого об'єкта нерухомого майна. Вартість зазначеного об'єкта нерухомості визначається в сумі, що не перевищує звичайну ціну, без урахування вартості землі.

147.4. Якщо земля як окремий об'єкт власності продається або відчужується іншим чином, то балансова вартість окремого об'єкта основних засобів групи 2, в якому відображалася вартість капітального поліпшення якості такої землі, включається до витрат такого платника податку за підсумками податкового періоду, на який припадає такий продаж

147.5. Для цілей цього пункту дохід, отриманий внаслідок продажу або іншого відчуження землі, визнається згідно з договором купівлі-продажу або іншого відчуження, але не нижче звичайної ціни

о. Эсири. Стаття 148. Амортизація витрат, пов'язаних з видобутком корисних копалин

148.1. Будь-які витрати на розвідку/дорозвідку, облаштування та розробку будь-яких запасів (родовищ) корисних копалин (за винятком витрат, передбачених у підпункті «з» підпункту 138.10.1 пункту 138.10.2 татті 138 цього Кодексу) включаються до окремого об'єкта необоротних активів з видобутку корисних копалин платника податку, на балансі якого перебувають такі запаси (родовища), та підля-

гають амортизації.

148.2. До витрат, що включаються до окремого об'єкта необоротних активів з видобутку корисних копалин платника податку, від-

витрати на придбання геологічної інформації, що є в розпоряд-

витрати на придоання теологиног інформації, що є в розпоряд-женні інших юридичних осіб; витрати на попередню розвідку родовищ (запасів) корисних ко-палин, проведену за рахунок власних коштів підприємств, що вклю-чає проектні роботи, пошуково-розвідувальні, бурові та гірничі ро-боти, геофізичні, геохімічні та інші дослідження в межах визначеної ділянки (території);

диянки (територи), витрати на детальну розвідку родовищ (запасів), проведену за рахунок власних коштів підприємств, що включає проектування, об-лаштування родовищ (з будівництвом селища тощо), бурові та гір-ничо-прохідницькі роботи, геофізичні та інші дослідження, комплекс випробувальних робіт, технологічні дослідження тощо;

витрати, пов'язані з державною експертизою та оцінкою запасів корисних копалин;

витрати на розроблення техніко-економічних обґрунтувань, біз-нес-планів, угод (контрактів), концесійних договорів на користуван-ня надрами тощо; витрати на проектування розробки родовищ (запасів) корисних

копалин

витрати на дорозвідку родовищ (запасів) корисних копалин, що здійснюється підприємством після завершення детальної розвідки паралельно з експлуатаційними роботами в межах гірничого відводу і які супроводжуються нарощуванням запасів корисних копалин чи переведенням запасів у більш високі категорії розвіданості (включаючи виконання бурових, гірничопрохідницьких робіт тощо). До складу зазначеної групи не включаються такі витрати, пов'я-

зані з розвідкою/дорозвідкою та облаштуванням будь-яких запасів (родовищ) корисних копалин: будь-які витрати на придбання ліцензій та інших спеціальних

дозволів, виданих державними органами з ведення господарської діяльності (в тому числі витрати на реєстрацію, оформлення гірничого відводу тощо);

витрати на геологорозвідувальні роботи, виконані та профінан-совані (як у минулому, так і поточному періоді) за рахунок державного бюджету:

витрати на розвідку/дорозвідку запасів (родовищ) корисних ко-палин, що виконувалась за рахунок підприємства і не привела до відкриття та нарощування додаткових обсягів балансових запасів чи до підвищення ступеня їх розвіданості (категорійності), у тому числі якщо відповідні роботи були припинені з огляду на їх економічну недоцільність;

витрати видобувних підприємств на експлуатаційну розвідку з метою уточнення контурів покладів корисних копалин, їх якості та гірничо-технічних умов розробки (без нарощування запасів корисних копалин і зміни їх категорійності за ступенем промислової розвіданості)

витрати на утримання основних засобів (у тому числі геологорозвідувальних підрозділів, організацій), що перебувають в стані консервації

148.3. Облік балансової вартості витрат, пов'язаних з видобутком корисних копалин, ведеться за кожним окремим родовищем (кар'єром, шахтою, свердловиною). Порядок такого обліку встановлюється центральним органом виконавчої влади з питань забезпечення реалізації державної політики в нафтогазовому комплексі за

погодженням з Міністерством фінансів України. 148.4. Сума амортизаційних відрахувань за звітний період об'єкта необоротних активів з видобутку корисних копалин (за винятком

та неосорогних активів з видосутку корунсних коліалин (за винятком свердловин, що використовуються для розробки нафтових та газових родовищ), розраховується за формулою:

С(а) = Б(а) х О(а): О(з), де С(а) — сума амортизаційних відрахувань за звітний період; Б(а) — балансова вартість об'єкта необоротних активів з видобутку корисних копалин на початок звітного періоду, яка дорівнює балансовій вартості об'єкта необоротних активів з видобутку корис-них копалин на початок періоду, що передує звітному, збільшеній на

них копалин на початок періоду, що передує звінтому, золівшеніи на суму витрат на розвідку/дорозвідку та облаштування запасів (родо-вищ) корисних копалин, понесених протягом попереднього періоду; O(a) — обсяг (у натуральних величинах) корисних копалин, фак-тично видобутих протягом звітного періоду; O(з) — загальний розрахунковий обсяг (у натуральних величи-нах) видобутку корисних копалин на відповідному родовищі, який визначається за методикою, що затверджується Кабінетом Міністрів

Платники податку всіх форм власності мають право застосовувати щорічу пересінку балансової вартості об'єкта необоротних активів з видобутку корисних копалин на коефіцієнт індексації, який

нараховується за формулою: $K_i = [I(a-1) - 10]$: 100, де І(а-1) — індекс інфляції, за результатами якої проводиться

Якщо значення К, не перевищує одиниці, індексація не прово-

148.5. Норми амортизації для свердловин, що використовуються для розробки нафтових та газових родовищ, встановлю-

ються у відсотках до їх первісної вартості в такому розмірі (в розрахунку на рік):
1-й рік експлуатації — 10 відсотків;

2-й рік експлуатації — 18 відсотків; 3-й рік експлуатації — 14 відсотків;

4-й рік експлуатації — 12 відсотків

4-и рік експлуатації— 12 відсотків; 5-й рік експлуатації— 9 відсотків; 6-й рік експлуатації— 7 відсотків; 7-й рік експлуатації— 7 відсотків; 8-й рік експлуатації— 7 відсотків; 9-й рік експлуатації— 7 відсотків;

10-й рік експлуатації— 6 відсотків; 11-й рік експлуатації— 3 відсотків;

Платники податку мають право протягом звітного податкового року включити до витрат будь-які витрати, пов'язані з проведенням реконструкції, модернізації та іншим поліпшенням свердловин, що використовуються для розробки нафтових та газових родовищ, у сумі, що не перевищує 10 відсотків первісної вартості окремої свердловини.

Витрати, що перевищують зазначену суму, включаються до складу відповідної групи основних засобів як окремий об'єкт свердловини, що амортизується за нормами визначеними цим

пунктом. 148.6. У разі якщо діяльність, пов'язана з розвідкою/дорозвідкою запасів (родовищ) корисних копалин, не привела до їх відкриття або платником податку було прийнято рішення щодо не оцільності проведення подальшої розвідки чи розробки таких запасів (родовищ) у зв'язку з їх економічною недоцільністю, доз-воляється віднести витрати з такої розвідки/дорозвідки чи роз-робки до складу витрат виробництва звітного податкового пері-оду такого платника податку за виключенням витрат, що були раоду такого платника податку за виключенням витрат, що були раніше віднесені до складу витрат відповідно до пункту 138.10 статті 138 цього Кодексу. При цьому балансова вартість такої групи витрат, пов'язана з видобутком корисних копалин, прирівность до руга нюється до нуля.

ковож до пуля. Стаття 149. Податкова база 149.1. Податковою базою для цілей цього розділу визнається грошове вираження прибутку як об'єкта оподаткування, визначеного згідно із статтею 134 цього Кодексу, з урахуванням положень статей 135—137 та 138—143 цього Кодексу.

Стаття 150. Порядок урахування від ємного значення об'єкта оподаткування в результатах наступних податкових періодів

оподаткування в результатах наступних податкових періодів 150.1. Якщо результатом розрахунку об'єкта оподаткування платника податку з числа резидентів за підсумками податкового року є від'ємне значення, то сума такого від'ємного значення підлягає включенню до витрат першого календарного кварталу наступного податкового року. Розрахунок об'єкта оподаткування за наслідками півріччя, трьох кварталів та року здійснюється з урахуванням зазначеного від'ємного значення попереднього року у складі витрат таких податкових періодів наростаючим підсумком до повного погашення такого від'ємного значення сумком до повного погашення такого від'ємного значення. сумком до повного погашення такого від'ємного значення

Від'ємне значення як результат розрахунку об'єкта оподаткування, отриманий від ведення діяльності, яка підлягає патентування, отримании від ведення діяльності, яка підлягає патентута відшкодовується для цілей частини першої цього пункту та відшкодовується за рахунок доходів, отриманих у майбутніх податкових періодах від такої діяльності. 150.2. Орган державної податкової служби не може відмовити у прийнятті податкової декларації, яка містить від'ємне значення як результат розрахунку об'єкта оподаткування, з причин наявності такого від'ємного значення. 150.3. У разі якщо від'ємне значення як результат розрахунку об'єкта оподаткування декларується платником податку протя-

об'єкта оподаткування декларується платником податку протя гом чотирьох послідовних податкових періодів, орган державної податкової служби має право провести позапланову перевірку правильності визначення об'єкта оподаткування. В інших випад ках наявність значення такого від'ємного значення не є достат ньою підставою для проведення такої позапланової перевірки. Стаття 151. Ставки податку 151.1. Основна ставка податку становить 16 відсотків.

Положення зазначеного пункту застосовуються з урахуванням пункту 10 розділу XX «Перехідні положення» цього Кодексу. 151.2. За ставкою 0 відсотків прибутку від страхової діяльнос-

ті юридичних осіб у випадках, встановлених пунктом 156.2 статті 6 цього Кодексу. 151.3. За ставками 0, 4, 6, 12, 15 і 20 відсотків доходів нере-

зидентів та прирівняних до них осіб із джерелом їх походження з України у випадках, встановлених статтею 160 цього Кодексу.

України у випадках, встановлених статтею 160 цього Кодексу. Стаття 152. Порядок обчислення податку 152.1. Податок нараховується платником самостійно за ставкою, визначеною пунктом 151.1 статті 151 цього Кодексу, від податкової бази, визначеної згідно зі статтею 149 цього Кодексу. Податок, отриманий від діяльності, яка підлягає патентуванню відповідно до розділу XII цього Кодексу, підлягає сплаті до бюджету в сумі, яка визначена відповідно до цього розділу, і зменшена на вартість придбаних торгових патентів на право провадження такого виду діяльності.

шена на вартість придоаних торгових патентів на право провадження такого виду діяльності.

152.2. Платник податку, який проводить діяльність, що підлягає патентуванню відповідно до розділу XII цього Кодексу, зобов'язаний окремо визначати податок від іншої діяльності. З цією метою ведеться окремий облік доходів, отриманих від діяльності сторівляється окремий облік доходів, отриманих від діяльності от відповодіть пов'язаних з видовіть видовіть видовіть пов'язаних з видовіть пов'яз ності, що підлягає патентуванню, та витрат, пов'язаних з веденням діяльності з урахуванням від'ємного значення як результату

розрахунку об'єкта оподаткування. 152.3. Доходи і витрати нараховуються з моменту їх виник-нення згідно з правилами, встановленими цим розділом, незалежно від дати надходження або сплати коштів, якщо інше не встановлено цим розділом.

152.4. Порядок нарахування податку в разі наявності відокремлених підрозділів у складі платника податку — юридичної

Платник податку, який має у своєму складі відокремлені підрозділи, розташовані на території іншої, ніж такий платник податку, територіальної громади може прийняти рішення щодо датку, територіальної громади може прииняти рішення щодо сплати консолідованого податку та сплачувати податок до бюджетів територіальних громад за місцезнаходженням таких відокремлених підрозділів, а також до бюджету територіальної громади за своїм місцезнаходженням, визначений згідно з нормами цього розділу та зменшений на суму податку, сплаченого до бюджетів територіальних громад за місцезнаходженням відоклемлених підрозділів

оюджетів територіальних тромад за місцезнаходженням відок-ремлених підрозділів.
Сума податку на прибуток відокремлених підрозділів за від-повідний звітний (податковий) період визначається розрахунко-во виходячи із загальної суми податку, нарахованого платником податку, розподіленого пропорційно питомій вазі суми витрат відокремлених підрозділів такого платника податку в загальній сумі витрат цього платника податку.

Вибір порядку сплати податку на прибуток, визначеного шим підпунктом, здійснюється платником податку самостійно до 1 липня року, що передує звітному, про що повідомляються податкові органи за місцезнаходженням такого платника податку

даткові органи за місцезнаходженням такого платника податку та його філій (відокремлених підрозділів). Зміна порядку сплати податку протягом звітного року не дозволяється. При цьому відокремлені підрозділи подають по-датковому органу за своїм місцезнаходженням розрахунок по-даткових зобов'язань щодо сплати консолідованого податку, форма якого встановлюється центральним органом державної податкової служби України, виходячи з положень цього пункту. Рішення про сплату консолідованого податку поширюється та-

Рішення про сплату консолідованого податку поширюється також на відокремлені підрозділи, створені таким платником податку протягом будь-якого часу після такого повідомлення. У разі якщо станом на 1 січня звітного року платник податку не мав відокремлених підрозділів, але створив відокремлених підрозділі, але створив відокремлених підрозділ (підрозділи) в будь-який час протягом такого звітного року, такий платник податку має право прийняти рішення щодо сплати консолідованого податку в такому звітному році. Платник податку повідомляє податкові органи про прийняття такого рішення протягом 20 днів з моменту його прийняття. У разі прийняття платником податку такого рішення обраний ним порядок сплати податку застосовується до зміни платником податку такого рішення та не потребує щорічного підтвердження.

Зміна порядку сплати податку протягом звітного року не дозволяється. При цьому платник податку або відокремлений підрозділ подає податковому органу за місцезнаходженням відокремленого підрозділу розрахунок податкових зобов'язань щодо сплати консолідованого податку, форма якого встановлюється центральним органом державної податкової служби Укратни, виходячи з положень цього підпункту. Відповідальність за своєчасне та повне внесення сум подат-

ку до бюджету територіальної громади за місцезнаходженням ку до ободжету територгального произди за місцезнаходженням відокремлених підрозділів несе платник податку, у складі якого знаходяться такі відокремлені підрозділи.

У разі якщо платник податку, який прийняв рішення про сплату консолідованого податку, сплачує авансовий внесок з податку згідно з підпунктом 153.3.2 пункту 153.3 статті 153 цього Кодексу, такий авансовий внесок сплачується за місцезна-ходженням юридичної особи та її відокремлених підрозділів пропорційно питомій вазі суми витрат відокремлених підрозділів, що враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування відповідно до положень цього розділу, в загальній сумі таких витрат цього платника податку, визначених у останній податковій звітності, поданій таким платником податку.

152.5. Податок, що підлягає сплаті до бюджету платниками податку, які провадять страхову діяльність, визначається в порядку, передбаченому статтею 156 цього Кодексу. 152.6. Неприбуткові організації, визначені в пункті 157.1

рядку, передоаченому статтею тоо цього кодексу.

152.6. Неприбуткові організації, визначені в пункті 157.1 статті 157 цього Кодексу, сплачують податок від неосновної діяльності з урахуванням статті 157 цього Кодексу.

152.7. Нерезидент щороку отримує від органу державної податкової служби підтвердження українською мовою щодо спла-

ти податку.
152.8. Відповідальність за повноту утримання та своєчасність перерахування до бюджету податків, зазначених у пункті 153.3 статті 153, пунктах 156.1 та 156.2 статті 156, статті 160 цього Кодексу, несуть платники податку, які здійснюють відповізні виделяти. відні виплати

152.9. Для цілей цього розділу використовуються такі подат-кові періоди: календарні квартал, півріччя, три квартали, рік; 152.9.1. звітний податковий період починається з першого

152.9.1. звітний податковии період починається з першого календарного дня податкового періоду і закінчується останнім календарним днем податкового періоду, крім: виробників сільськогосподарської продукції, визначених статтею 155 цього розділу, для яких річний податковий період починається з 1 липня поточного звітного року і закінчується 30

починається з і липня поточного звітного року і закінчується зо червня наступного звітного року; 152.9.2. у разі якщо особа ставиться на облік органом державної податкової служби як платник податку в середині податкового періоду, перший звітний податковий період розпочинається з дати, на яку припадає початок такого обліку, і закінчується останнім календарним днем наступного податкового пе-

ріоду; 152.9.3. якщо платник податку ліквідується (у тому числі до податку періоду), останнім позакінчення першого звітного податкового періоду), останнім податковим періодом вважається період, на який припадає дата такої ліквілації:

для виробників сільськогосподарської продукції, за реєстрованих як платники фіксованого сільськогосподарського податку, не застосовуються норми підпункту 182.9.1 цього пункту в частині визначення податкового періоду для виробників

сільськогосподарської продукції. 152.10. Якщо платник податку приймає рішення про уцін-ку/дооцінку активів згідно з правилами бухгалтерського обліку, ку дооцінку активів зідно з піравилами оухі аттерьского обліку, — така уцінка/дооцінка з метою оподаткування не змінює ба-лансову вартість активів та доходи або витрати такого платни-ка податку, пов'язані з придбанням зазначених активів. 152.11. Платники податку, дохід (прибуток) яких повністю та/або частково звільнено від оподаткуванням цим податком, а

також ті, що проводять діяльність, яка підлягає патентуванню, ведуть окремий облік доходу (прибутку), який звільняється від оподаткування згідно з нормами цього Кодексу, або доходу, от-

риманого від діяльності, що підлягає патентуванню. При цьому: до складу витрат таких платників податку, пов'язаних з отриманням доходу (прибутку), що не звільняється від оподаткування, не включаються витрати, пов'язані з отриманням такого звільненого доходу (прибутку);

сума амортизаційних відрахувань, нарахованих на основні засоби, що використовуються для отримання такого звільненого доходу (прибутку), не враховується у витратах, пов'язаних з отриманням доходу (прибутку), що не звільняється від оподат-

кування. У разі якщо основні засоби використовуються для отриман ня звільненого доходу (прибутку) та інших доходів (прибутків), які підлягають оподаткуванню згідно з цим розділом на загальних підставах, витрати платника податку підлягають збільшенню на частку загальної суми нарахованих амортизаційних відрахувань, яка так відноситься до загальної суми нарахованих амортизаційних відрахувань звітного періоду, як сума доходів (прибутків), що підлягають оподаткуванню згідно з цим розділом на загальних підставах, відноситься до загальної суми долові прибутків з урахуванням звільнамих Анзпотіцию війсуваться до загальної суми дотвіх підставах відноситься до загальної суми дотвіх прибутків з урахуванням звільнамих Анзпотіцию війсуваться на прибутків загальної суми дотвільно від загальної суми нарахованих від загальної суми дотвільно від загально від загаль ходів (прибутків) з урахуванням звільнених. Аналогічно відбувається розподіл витрат, що одночасно пов'язані як з діяльністю, дохід (прибуток) від провадження якої звільняється від оподат

дохід (приоуток) від провадження жиз области. кування, так і з іншою діяльністю. Норми цього пункту для платників податку, визначених пун-ктом 154.6 статті 154 цього Кодексу, застосовуються з урахуванням наступного: суми коштів, що не перераховані до бюджету при застосу-

ванні ставки податку нуль відсотків, спрямовуються на переоснащення матеріально-технічної бази, на повернення кредитів, використаних на вказані цілі, і сплату процентів за ними та/або поповнення власних обігових коштів; суми коштів, що не перераховані до бюджету при застосу

ванні ставки податку нуль відсотків, визнаються доходами одночасно з визнанням витрат, здійснених за рахунок цих коштів, у розмірі таких витрат.

У разі якщо суми коштів, що не перераховані до бюджету при застосуванні ставки податку нуль відсотків, використані не за цільовим призначенням або не використані платником податку протягом річного звітного періоду, залишок невикористаних коштів або сума коштів використана не за цільовим призначенням зараховуються до бюджету в першому кварталі наступного звітного року. Стаття 153. Оподаткування операцій особливого виду

153.1. Оподаткування операцій з розрахунками в іноземній

153.1.1. Доходи, отримані/нараховані платником податку в 153.1.1. Доходи, отримані/нараховані платником податку в іноземній валюті у зв'язку з продажем товарів, виконанням робіт, наданням послуг, у частині їхньої вартості, що не була сплачена в попередніх звітних податкових періодах, перераховуються в національну валюту за офіційним курсом національної валюти до іноземної валюти, що діяв на дату визнання таких доходів згідно з цим розділом, а в частині раніше отриманюї оплати за курсом, що діяв на дату її отримання. 153.1.2. Витрати, здійснені (нараховані) платником податку в іноземній валюті у зв'язку з придбанням у звітному податковому періоді товарів, робіт, послуг, у встановленому порядку включаються до витрат такого звітного податкового періоду шляхом перерахування в національну валюту тієї частини їх

шляхом перерахування в національну валюту тієї частини їх вартості, що не була раніше оплачена, за офіційним курсом національної валюти до іноземної валюти, що діяв на дату визнання таких витрат згідно з цим розділом, а в частині раніше проведеної оплати — за таким курсом, що діяв на дату здійснення

оплати.
153.1.3. Визначення курсових різниць від перерахунку опеної валюти здійснюється відповідно до положень (стандартів)

ної валюти здіиснюється відповідно до положень (стандартів) бухгалтерського обліку. При цьому прибуток (позитивне значення курсових різниць) ураховується у складі доходів платника податку, а збиток (від'ємне значення курсових різниць) ураховується у складі вит-

трат платника податку.

153.1.4. У разі здійснення операцій з продажу іноземної валюти та банківських металів до складу доходів або витрат платника податку відповідно включається позитивна або від'ємна
різниця між доходом від продажу та балансовою вартістю такої валюти, металів або вартістю на дату здійснення операції, якщо вона була проведена після дати звітного балансу.
У разі придбання іноземної валюти до складу відповідно вит-

рат або доходів звітного періоду включається позитивна або від'ємна різниця між курсом іноземної валюти до гривні, за яким придбавається іноземна валюта, та курсом, за яким визначається балансова вартість такої валюти. Також до витрат відносяться витрати на сплату збору на

обов'язкове державне пенсійне страхування з купівлі-продажу безготівкової іноземної валюти за гривню та інших обов'язко вих платежів, пов'язаних з придбанням іноземної валюти. Термін «балансова вартість іноземної валюти» для цілей цього підпункту означає вартість іноземної валюти, визначену за офіційним курсом національної валюти до іноземної валюти,

на дату звітного балансу.

Термін «вартість іноземної валюти на дату здійснення операції» для цілей цього підпункту означає вартість іноземної валюти, визначену за офіційним курсом національної валюти до іноземної валюти, на дату здійснення операції.

земної валюти, на дату здійснення операції. 153.1.5. Облік операцій з продажу або купівлі іноземної ва-люти та банківських металів, які здійснюються за дорученням та за рахунок клієнтів банків, ведеться окремо від обліку операцій з продажу або купівлі іноземної валюти та банківських металів, які здійснюються за рішенням банку за рахунок інших (власних)

При проведенні операцій з продажу або купівлі іноземної валюти та банківських металів за дорученням та за рахунок клієнтів до доходів банку включаються суми комісійних, брокерських та інших подібних видів винагород, отриманих (нарахованих)

банком у зв'язку з проведенням таких операцій протягом звітного періоду, а до витрат — витрати банку, понесені (нараховані) у зв'язку з проведенням таких операцій протягом звітного

Доходи або витрати від здійснення операцій з продажу або купівлі валюти та банківських металів за рішенням банку визначаються банками за правилами бухгалтерського обліку, встановленими Національним банком України.

153.1.6. Іноземна валюта, отримана платником податку на окремий спеціальний рахунок у банку у вигляді гуманітарної або міжнародної технічної допомоги, не враховується під час проведення перерахунків у національну валюту в цілях оподаткуван-

153.1.7. Для цілей оподаткування до складу доходів та витрат, визначених цією статтею, не включаються доходи та витрати у вигляді позитивних чи від'ємних курсових різниць, отриманих від перерахунку страхових резервів, утворених за договорами із довгострокового страхування життя, та активів, якими представлені страхові резерви за договорами із довгостроко-

представлені страхові резерви за договорами із довгострокового страхування життя, у випадках, якщо такі страхові резерви та/або активи утворені в іноземній валюті.

153.2. Оподаткування операцій із пов'язаними особами.

153.2.1. Дохід, отриманий платником податку від продажу товарів (виконання робіт, надання послуг) пов'язаним особам, визначається відповідно до договірних цін, але не менших від звичайних цін на такі товари, роботи, послуги, що діяли на датут такого продажу у разі вкішо поговірни ціна ца такі товари. ту такого продажу, у разі, якщо договірна ціна на такі товари (роботи, послуги) відрізняється більше ніж на 20 відсотків від звичайної ціни на такі товари (роботи, послуги).

153.2.2. Витрати, понесені платником податку у зв'язку з придбанням товарів (робіт, послуг) у пов'язаної особи, визначаються виходячи з договірних цін, але не вищих за звичайні ціни, що діяли на дату такого придбання, у разі якщо договірна ціна на такі товари (роботи, послуги) відрізняється більше ніж на 20 відсотків від звичайної ціни на такі товари (роботи, пос-

луги).
153.2.3. Положення підпунктів 153.2.1 і 153.2.2 цього пункту поширюються також на операції з особами, які: не є платниками цього податку;

сплачують податок за іншими ставками, ніж платник податку

на прибуток. 153.2.4. Витрати платника податку, понесені у вигляді спла ти процентів за депозитами, кредитами (операціями фінансово-го лізингу), позиками, іншими цивільно-правовими договорами із пов'язаними з платником податку особами, визначаються відповідно до ставок, визначених у договорі, але не вищих за звичайну процентну ставку за депозит, кредит (позику) на дату укладення відповідних договорів.

153.2.5. Доходи платника податку, отримані у вигляді про-центів за депозитами, кредитами (операціями фінансового лі-зингу), позиками, іншими цивільно-правовими договорами із овідно до ставок процентної ставки за депозит, звичайної ставки процента за кредит (позику) на дату укладення відповід-

них договорів.
153.2.6. Не включаються до складу витрат витрати на оплату винагород або інших видів заохочень пов'язаним з таким платником податку фізичним особам у разі, якщо немає документальних доказів, що таку оплату було проведено як компенсацію за фактично надану послугу (відпрацьований час). За назвиних документальних доказів віднесенну до явності зазначених документальних доказів віднесенню до складу витрат підлягає фактична сума оплати, але не більша, ніж сума, розрахована за звичайними цінами.

Витрати, понесені у зв'язку з продажем/обміном товарів, ви-конанням робіт, наданням послуг пов'язаним з таким платни-ком податку особам або за операціями з давальницькою сиро-

ком податку осооам аоо за операціями з давальницькою сировиною, визнаються в розмірі, що не перевищує доходи, отримані від такого продажу/обміну.
153.3. Оподаткування дивідендів.
153.3.1. У разі прийняття рішення щодо виплати дивідендів емітент корпоративних прав, на які нараховуються дивіденди, проводить зазначені виплати власнику таких корпоративних прав незалежно від того, чи є оподатковуваний прибуток, роз-рахований за правилами, визначеними статтею 152 цього Ко-

раховании за правилами, визначеними статтею 152 цього Ко-дексу, чи ні. 153.3.2. Крім випадків, передбачених підпунктом 153.3.5 цього пункту, емітент корпоративних прав, який приймає рішен-ня про виплату дивідендів своїм акціонерам (власникам), нара-ховує та вносить до бюджету авансовий внесок із податку в розмірі ставки, встановленої пунктом 151.1 статті 151 цього Ко-дексу, нарахованої на суму дивідендів, що фактично виплачу-ються, без эменшення суми такої виплати на суму такого по-латку. Зазначений авансовий внесок вноситься до бюджету

датку. Зазначений авансовий внесок вноситься до бюджету до/або одночасно з виплатою дивідендів.
У разі виплати дивідендів у формі, відмінній від грошової (крім випадків, передбачених підпунктом 153.3.5 цього пункту), базою для нарахування авансового внеску згідно з абзацом першим цього підпункту є вартість такої виплати, розрахована за звичайними цінами.
Обов'язок із нарахування та сплати авансового внеску з цьо-

го податку за визначеною пунктом 151.1 статті 151 цього Кодексу ставкою покладається на будь-якого емітента корпоративних прав, що є резидентом, незалежно від того, є такий емітент або отримувач дивідендів платником податку чи має пільги зі сплати податку, надані цим Кодексом, чи у вигляді застосування ставки податку іншої, ніж встановлена в пункті 151.1 статті 151 цього Кодексу (крім платників цього податку, які підпадають під дію пункту 156.1 статті 156 цього Кодексу). Обов'язок із нарахування та сплати авансового внеску з цього подат-ку не поширюється на суб'єктів господарювання, які є платниками фіксованого сільськогосподарського податку згідно з розділом XIV цього Кодексу. Це правило поширюється також на державні некорпоратизо-

вані, казенні або комунальні підприємства, які зараховують суми дивідендів у розмірі, встановленому відповідно центральним або місцевим органом виконавчої влади, до сфери управління якого віднесено такі підприємства, відповідно до державного або місцевого бюджету.
При цьому, якщо будь-який платіж будь-якою особою нази-

вається дивідендом, то такий платіж оподатковується при такій виплаті згідно з нормами, визначеними в першому, другому та третьому абзацах цього пункту, незалежно від того, чи є особа платником податку, чи ні. 153.3.3. Платник податку— емітент корпоративних прав,

державне некорпоратизоване, казенне чи комунальне підпри-емство зменшує суму нарахованого податку звітного періоду на суму авансового внеску, попередньо сплаченого протягом кого звітного періоду у зв'язку з нарахуванням дивідендів згідно з підпунктом 153.3.2 цього пункту. Не дозволяється проведення зазначеного заліку з податком, передбаченим пунктом

156.1 статті 156 цього Кодексу. 153.3.4. У разі якщо сума авансового внеску, попередньо сплаченого протягом звітного періоду, перевищує суму податкових зобов'язань підприємства— емітента корпоративних прав за податком на прибуток такого звітного періоду, сума такого перевищення переноситься у зменшення податкових зобов'язань наступного податкового періоду, а при отриманні від'ємного значення об'єкта оподаткування такого наступного періоду — на зменшення податкових зобов'язань майбутніх податкових періодів.

153.3.5. Авансовий внесок, передбачений підпунктом 153.3.2 цього пункту, не справляється у разі виплати дивіден-

а) фізичним особам:

б) у вигляді акцій (часток, паїв), емітованих платником податку, за умови, що така виплата ніяким чином не змінює пропорцій (часток) участі всіх акціонерів (власників) у статутному фонді емітента, незалежно від того, чи були такі акції (частки, тутних документів), чи ні; в) інститутами спільного інвестування;

 г) на користь власників корпоративних прав материнської компанії, що сплачуються в межах сум доходів такої материн-ської компанії, отриманих у вигляді дивідендів від інших осіб.
 Якщю сума виплат дивідендів на користь власників корпоратив-них прав материнської компанії перевищує суму отриманих такою компанією дивідендів, то дивіденди, сплачені в межах та-кого перевищення, підлягають оподаткуванню за правилами, встановленими підпунктом 153.3.2 цього пункту. З метою оподаткування материнська компанія веде наростаючим підсумком облік дивідендів, отриманих нею від інших осіб, та дивідендів, сплачених на користь власників корпоративних прав такої материнської компанії, та відображає у податковій звітності такі дивіденди в порядку, визначеному центральним податковим орга-

.., ґ) управителем фонду операцій з нерухомістю при виплаті

ПРАВО

платежів власникам сертифікатів фонду операцій з нерухомістю в результаті розподілу доходу фонду операцій з нерухомістю. 153.3.6. Юридичні особи— резиденти, які отримують дивіденди, не включають їх суму до складу доходу (крім постійних представництв нерезидентів)

Якщо дивіденди отримуються платником податку — резиден том із джерелом їх виплати від нерезидента, то платник податку включає суму отриманих дивідендів (крім дивідендів, отриманих від юридичних осіб, які перебувають під його контролем відповідно до підпункту 14.1.159 пункту 14.1 статті 14 розділу цього Кодексу, і не є нерезидентами, що мають офшорний статус) до складу доходу за наслідками податкового періоду, на

який припадає отримання таких дивідендів. Порядок оподаткування дивідендів, що отримуються фізичними особами, визначається за правилами, встановленими

ними осооами, визначається за правилами, встановленими розділом IV цього Кодексу. 153.3.7. Виплата дивідендів на користь фізичних осіб (у тому числі нерезидентів) за акціями або іншими корпоративними правами, які мають статус привілейованих або інший статус, що передбачає виплату фіксованого розміру дивідендів чи суми, яка є більшою за суму виплат, розраховану на будь-яку іншу ак-цію (корпоративне право), емітовану таким платником податку, прирівнюється з метою оподаткування до виплати заробітної прирвнюеться з метою оподаткування до виплати заробітног плати з відповідним оподаткуванням та включенням суми вип-лат до складу витрат платника податку. При цьому така виплата не підлягає оподаткуванню як диві-денди згідно з нормами розділу IV цього Кодексу. 153.3.8 Авансовий внесок із податку, сплачений у зв'язку з

нозованням/сплатою дивідендів, є невід'ємною частиною податку на прибуток та не може розцінюватися як податок, який справляється при репатріації дивідендів (їх сплаті на користь нерезидентів) цідповідно до норм статті 160 цього Кодексу або чинних міжнародних договорів України.

153.4. Оподаткування операцій з борговими вимогами та зобов'ззанчями

бов'язаннями

153.4.1. З урахуванням особливостей, установлених цим розділом, не включаються в дохід і не підлягають оподаткуванню кошти або майно, залучені платником податку у зв'язку з: отриманням платником податку основної суми фінансових

кредитів, у тому числі субординованого боргу, позик від інших осіб — кредиторів, а також поверненням основної суми фінансових кредитів, позик, наданих платником податку іншим осо-

сових кредитів, позик, наданих платником податку іншим особам — дебіторам, отриманням частини консолідованого іпотечного боргу власниками іпотечних сертифікатів участі, заміною однієї частки консолідованого іпотечного боргу на іншу; залученням платником податку коштів або майна в довірче управління, основної суми депозиту (вкладу), у тому числі шляхом випуску ощадних (депозитних) сертифікатів (іпотечних сертифікатів з фіксованою дохідністю), або на інші строкові чи довірчі рахунки, емісією (випуском) облігацій, а також поверненням платнику податку коштів або майна з довірчого управління, а також основної суми депозиту (вкладу), у тому числі шляхом погашення (викупу) ощадних (депозитних) сертифікатів (іпотечних сертифікатів з фіксованою дохідністю), або з інших строкових чи довірчих рахунків, відкритих іншими особами на користь такого платника податку, погашенням облігацій;

такого платника податку, погашенням облігацій; залученням платником податку майна на підставі договору концесії, комісії, консигнації, довірчого управління, схову (від-повідального зберігання), а також згідно з іншими цивільно-правовими договорами, що не передбачають передачу права власності на таке майно, з урахуванням положень пункту 153.7

отриманням платником податку від Фонду соціального заотриманням платником податку від Фонду соціального за-хисту інвалідів цільової позики на поворотній основі. При цьому доходи такого платника податку не збільшуються на суму умов-но нарахованих процентів, а податкові зобов'язання Фонду со-ціального захисту інвалідів не змінюються як при її видачі, так і при її зворотному отриманні. 153.4.2. З урахуванням особливостей, встановлених цим розділом, не включаються до витрат кошти або майно, надані платником податку узв'язку з:

поверненням платником податку основної суми кредиту, у тому числі субординованого боргу, позики, частини консолідованого іпотечного боргу при погашенні іпотечного сертифіката

ваного іпотечного боргу при погашенні іпотечного сертифіката участі, але не більше суми, сплаченої за придбання такого сертифіката іншим особам — кредиторам, процентної позики, а також з наданням основної суми кредиту, позики іншим особам — дебіторам, викупу (заміни) однієї частки консолідованого іпотечного боргу на іншу відповідно до закону; поверненням платником податку коштів або майна з довірчого управління, основної суми депозиту (вкладу), у тому числі залучених шляхом випуску ощадних (депозитних) сертифікатів, іпотечних сертифікатів із фіксованою дохідністю, або коштів з інших строкових чи довірчих рахунків, погашенням (викупом) облігацій, а також розміщенням платником податку коштів або майна в довірче управління основної суми депозиту (вкладу). у майна в довірче управління, основної суми депозиту (вкладу), у тому числі шляхом придбання ощадних (депозитних) сертифіка-

тому числі шляхом придоання ощадних (депозитних) сертифікатів, іпотечних сертифікатів із фіксованою дохідністю, або на інші строкові та довірчі рахунки, відкриті на користь такого платника податку, придбанням облігацій; наданням платником податку майна на підставі договорів концесії, комісії, консигнації, довірчого управління, схову (відповідального зберігання) або згідно з іншими цивільно-правовими договорами, що не передбачають передачі права власності на таке майно іншій особі, з урахуванням положень пункту 153.7 цієї статті. 153.7 цієї статті.

Термін «основна сума» означає суму наданого кредиту, по-зики або депозиту (строкових, довірчих рахунків) без урахуван-ня процентів, фіксованих виплат, премій, виграшів, суму консо-лідованого іпотечного боргу в частині, яка відповідає ціні зо-

поверненням платником податку суми цільової позики на поворотній основі Фонду соціального захисту інвалідів.

153.4.3. За борговими цінними паперами, емітованими платником податку, суми процентів включаються до складу його витрат у податковий період, протягом якого була здійснена або

мала бути здійснена виплата таких процентів.
У разі розміщення платником податку боргових цінних паперів вище/нижче номінальної вартості, прибуток/збиток від їх розміщення відноситься до складу його доходів/витрат у податковий період, протягом якого відбулося погашення/викуп таких пінних паперів

Платник податку, який здійснює довірчі операції із коштами довірителя, відносить до складу своїх доходів утриману (отриману) винагороду. 153.5. Оподаткування операцій з відступлення права вимоги

З метою оподаткування платник податку веде облік фінансових результатів операцій від проведення операцій з продажу (передачі) або придбання права вимоги зобов'язань у грошовій формі за поставлені товари, виконані роботи чи надані послуги третьої особи, зобов'язань за фінансовими кредитами, а також за іншими цивільно-правовими договорами.

за іншими цивільно-правовими договорами. При першому відступленні зобов'язань витрати, понесені платником податку — першим кредитором, визначаються в розмірі договірної (контрактної) вартості товарів, робіт, послуг, за якими виникла заборгованість, за фінансовими кредитами — у розмірі заборгованості за даними бухгалтерського обліку на дату здійснення такого відступлення відповідно до вимог цього Кодексу, а за іншими цивільно-правовими договорами — у розмірі фактичної заборгованості, що відступається. До складу догові в дотимення в заборгованості, що відступається. До складу догові в дотимення в загорів в загорів в загорів загорів в загорів загор жирі фактичної заоргі ованості, що відступіаєток. До складу до-ходів включається сума коштів або вартість інших активів, отри-мана платником податку— першим кредитором від такого від-ступлення, а також сума його заборгованості, яка погашається, за умов, що така заборгованість була включена до складу вит-рат згідно з вимогами цього Закону.

Якщо доходи, отримані платником податку від наступного відступлення права вимоги зобов'язань третьої особи (боржника) або від виконання вимоги боржником, перевищують витрати, понесені таким платником податку на придбання права вимоги зобов'язань третьої особи (боржника), отриманий прибу-

ток включається до складу доходу платника податку. Якщо витрати, понесені платником податку на придбання права вимоги зобов'язань третьої особи (боржника), перевищують доходи, отримані таким платником податку від наступнощують доходи, отриман таким платиком податку від наступно го відступлення права вимоги зобов'язань третьої особи (бор жника) або від виконання вимоги боржником, від'ємне значен ня не включається до складу витрат або у зменшення отриманих прибутків від здійснення інших операцій з продажу (передачі) або придбання права вимоги зобов'язань у грошовій фор-

мі за поставлені товари чи надані послуги третьої особи. 153.6. При відчуженні майна, заставленого з метою забезпечення повної суми боргової вимоги, витрати та доходи заставо-

давця та заставоутримувача визначаються в такому порядку: відчуження об'єкта застави для заставодавця прирівнюється до продажу такого об'єкта у податковий період такого відчу-

якщо згідно з умовами договору або закону об'єкт застави

відчужується у власність заставоутримувача в рахунок погашення боргових зобов'язань, таке відчуження прирівнюється до купівлі заставоутримувачем такого об'єкта застави в податковий період такого відчуження;

якщо кредитор у подальшому продає об'єкт застави іншим особам, його доходи або збитки визнаються в загальному по-

ціна продажу/купівлі при цьому визначається за правилами встановленими відповідними законами, які регулюють відносини застави (іпотеки).

Якщо згідно з умовами договору або згідно із законом об'єкт застави з метою погашення боргових зобов'язань підлягає продажу на аукціоні (публічних торгах), то доходи й витрати заставоутримувача визначаються у порядку, встановленому підпунктом 159.3.4 пункту 159.3 статті 159 цього Кодексу, та відповідними законами, які регулюють відносини застави (іпо-

Порядок надання та погашення боргових зобов'язань, забезпечених заставою, встановлюється відповідним законом. 153.7. Оподаткування операцій лізингу (оренди) здійснюєть-

ся в такому порядку:

передача майна в оперативний лізинг (оренду) не змінює податкових зобов'язань орендодавця та орендаря. При цьому орендодавець збільшує суму доходів, а орендар збільшує суму витрат на суму нарахованого лізингового платежу за наслідками податкового періоду, в якому здійснюється таке нарахування. У такому ж порядку здійснюється оподаткування операцій із оренди землі та жилих приміщень;

передача майна у фінансовий лізинг (оренду) для цілей оподаткування прирівнюється до його продажу в момент такої передачі. При цьому орендодавець збільшує доходи, а в разі передачі у фінансовий лізинг майна, що на момент такої передачі перебувало у складі основних засобів орендодавця, — прирівнює до нуля балансову вартість відповідного об'єкта основрівнює до нуля одлансову вартість відповідного об екта основних засобів згідно з правилами, визначеними статтею 146 цього Кодексу для їх продажу, а орендар включає вартість об'єкта фінансового лізингу (без урахування процентів, нарахованих або таких, що будуть нараховані, відповідно до договору) до складу основних засобів з метою амортизації, за наслідками

податкового періоду, в якому відбувається така передача. При нарахуванні лізингового платежу орендодавець збіль-шує доходи, а орендар збільшує витрати на таку частину лізингового платежу, яка дорівнює сумі процентів або комісій, нара-хованих на вартість об'єкта фінансового лізингу (без урахування частини лізингового платежу, що надається в рахунок компенсації частини вартості об'єкта фінансового лізингу) лідками податкового періоду, у якому здійснюється таке нарахування

хування.
У разі якщо в майбутніх податкових періодах орендар повертає об'єкт фінансового лізингу орендодавцю без придбання такого об'єкта у власність, така передача прирівнюється для цілей оподаткування до зворотного продажу орендарем такого об'єкта орендодавцю за ціною, яка визначається на рівні суми лізингових платежів у частині компенсації вартості об'єкта фі-нансового лізингу, що є несплаченими за такий об'єкт лізингу на дату такого повернення.

разі якщо вартість об'єкта фінансового лізингу, що впер ше або повторно вводиться в експлуатацію, визначається договором у сумі, що є меншою від вартості витрат на його прид-бання або спорудження, орган державної податкової служби має право провести позапланову перевірку для визначення рів-

передача в оренду житлового фонду або землі здійснюється за правилами оперативного лізингу; передача житлового фонду у фінансовий лізинг здійснюєть

ся за правилами цього підпункту; перехід права власності на об'єкт лізингу від орендодавця (власника майна) до іншої особи (нового власника майна) із збереженням відповідних прав та обов'язків орендодавця за договором фінансового лізингу не змінює податкових зобов язань орендодавця, орендаря та нового власника майна, сформованих до моменту передачі у власність такого майна (об'єкту лізингу) іншій особі (новому власнику майна).

Відображення в обліку операцій передачі житла в оренду з викупом здійснюється з урахуванням особливостей, що встановлені в розділі XX «Перехідні положення» цього Кодексу. 153.8. Оподаткування операцій з торгівлі цінними паперами,

деривативами та іншими, ніж цінні папери, корпоративними

Для цілей цього підпункту під терміном «доходи» слід розуміти суму коштів або вартість майна, отриману (нараховану) платником податку від продажу, обміну або інших способів відчуження цінних паперів, деривативів або інших, ніж цінні папери, корпоративних прав, а також вартість будь-яких матеріальних цінностей чи нематеріальних активів, які передаються платнику податку в зв'язку з таким продажем, обміном або відчуженням. До складу доходів включається також сума будь-якої

женням. До складу доходів включається також сума будь-якої заборгованості платника податку, яка погашається у зв'язку з таким продажем, обміном або відчуженням.
Під терміном «витрати» слід розуміти суму коштів або вартість майна, сплачену (нараховану) платником податку продавцю (у тому числі емітенту, крім придбання під час первинного розміщення) цінних паперів, деривативів або інших, ніж цінні папери, корпоративних прав, як компенсація їх вартості. До складу витрат включається також сума будь-якої заборгованості покупця, яка виникає у зв'язку з таким прилбанням.

ті покупця, яка виникає у зв'язку з таким придбанням. Платник податку веде відокремлений облік фінансових результатів операцій з цінними паперами і деривативами в розрізі окремих видів цінних паперів, деривативів та інших, ніж цінні папери, корпоративних прав. При цьому облік операцій з акціями ведеться разом з іншими, ніж цінні папери, корпоративни ми правами

Якщо протягом звітного періоду витрати на придбання кож Якщо протягом звітного періоду витрати на придоання кожного з окремих видів цінних паперів, деривативів, та інших, ніж цінні папери, корпоративних прав, понесені (нараховані) платником податку, перевищують доходи, отримані (нараховані) від продажу (відчуження) цінних паперів, деривативів або інших, ніж цінні папери, корпоративних прав цього ж виду протягом такого звітного періоду, від'ємний фінансовий результат переноситься на зменшення фінансових результатів від операцій з цінними паперами, деривативами або іншими, ніж цінні папери, корпоративними правами цього ж виду наступних звітних пері-

корпоративними правами цього ж виду наступних звітних періодів у порядку, визначеному статтею 150 цього розділу.

Якщо протягом звітного періоду доходи від продажу кожного з окремих видів цінних паперів, деривативів та інших, ніж цінні папери, корпоративних прав отримані (нараховані) платником податку, перевищують витрати, понесені (нараховані) платником податку внаслідок придбання цінних паперів, дери-вативів або інших, ніж цінні папери, корпоративних прав цього ж виду протягом такого звітного періоду (з урахуванням від ємного фінансового результату від операцій з цінними паперами, деривативами або іншими, ніж цінні папери, корпоративними правами цього ж виду минулих періодів), прибуток включається до складу доходів такого платника податку за результатами та-

кого звітного періоду. Усі інші витрати та доходи платника податку, крім витрат та доходів за операціями з цінними паперами, деривативами та іншими, ніж цінні папери, корпоративними правами, визначеними шими, ніж цінні папери, коріпоративними правами, визначеним цим підпунктом, враховуються у визначенні об'єкта оподатку-вання такого платника податку на загальних умовах, встановлених цим Кодексом

них цим кодексом.
153.9. Норми пункту 153.8 статті 153 цього Кодексу не по-ширюються на операції, що здійснюються платником податку емітентом з розміщення корпоративних прав або інших цінних паперів, а також з їх зворотного викупу або погашення таким платником податку — емітентом.

Норми пункту 153.8 статті 153 цього Кодексу поширюються також на визначення балансових збитків або прибутків, отрима-

них платником податку від операцій із корпоративними правами, що виражені в інших, ніж цінні папери, формах. Операції з конвертації цінних паперів оподаткуванню не під-

153.10. Доходи та витрати від проведення товарообмінних (бартерних) операцій визначаються відповідно до договірної ці-

такої операції, але не нижчої (вищої) від звичайних цін. 153.11. Податок, передбачений цим розділом, не справля ється із суми перевищення доходів над витратами, пов'язани-

в суми перевищення доходів над витратами, пов'язаними з випуском та проведенням державних грошових лотерей. 153.12. Оподаткування прибутку, отриманого платником податку в умовах дії угоди про розподіл продукції, здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених розділом XVIII цього Кодексу.

153.13. Особливості оподаткування діяльності, що здійсню-еться за договорами управління майном. 153.13.1. Платник податку, який отримав майно на підставі договору управління (управитель), веде окремо від власного облік доходів та витрат в розрізі кожного договору управління.

153.13.2. До складу доходів в окремому обліку відносяться доходи від управління майном, отримані в будь-якому вигляді. 153.13.3. До складу витрат в окремому обліку відносяться всі витрати, які є витратами згідно із статтями 138-143 цього

Кодексу, у тому числі винагорода управителю. Для цілей цього підпункту в окремому обліку амортизація от-риманих в управління основних засобів здійснюється за балан-

совою вартістю на момент передачі в управління. 153.13.4. Прибуток від кожного договору управління оподат-ковується на загальних підставах та податок сплачується до

бюджету управителем майна.
153.13.5. Виплата доходу установнику управління здійсню еться лише після оподаткування прибутку згідно з підпунктом

153.13.4 цього пункту. 153.13.6. Сума отриманого прибутку не включається до складу доходу установника управління та витрат управителя

ління майном включається до складу доходу управителя майна від його власної діяльності. 153.13.8. Для цілей оподаткування цим пунктом господар-ські відносини між учасниками договору управління прирівню-ються до відносин на основі окремих цивільно-правових дого-

153.13.9. Форма звітності про результати діяльності, що здійснюється за договорами управління майном, встановлюється центральним податковим органом.

153.13.10. Положення цього пункту не поширюються на опе-

рації з управління активами інститутів спільного інвестування. 153.14. Оподаткування спільної діяльності на території Укра-їни без створення юридичної особи.

їни без створення юридичної особи.

153.14.1. Спільна діяльність без створення юридичної особи повадиться на підставі договору про спільну діяльність.

153.14.2. Облік результатів спільної діяльності ведеться платником податку, уповноваженим на це іншими сторонами згідно з умовами договору, окремо від обліку господарських результатів такого платника податку.

153.14.3. Виплата (нарахування) частини прибутку, отриманого учасниками спільної діяльності, оподатковується за ставкою, встановленою пунктом 151.1 статті 151 цього Кодексу, особою, уповноваженою вести облік результатів спільної діяльності до/або під час такої виплати.

153.14.4. У разі якщо протягом звітного періоду витрати

153.14.4. У разі якщо протягом звітного періоду витрати спільної діяльності перевищують доходи такої діяльності, такі збитки переносяться на зменшення доходів майбутніх податкових періодів від такої спільної діяльності протягом строків, визначених цим Кодексом.

153.14.5. Для цілей оподаткування господарські відносини 153.14.5. Для цлией оподаткування господарські відносини між учасниками спільної діяльності прирівнюються до відносин на основі окремих цивільно-правових договорів.

153.14.6. Порядок обліку та звітності результатів спільної діяльності встановлюється центральним податковим органом ви-

ходячи із положень цього Кодексу.

153.15. Особливості обліку під час реорганізації юридичних

153.15.1. Не включається до складу доходу платника податку — правонаступника сума коштів, боргових вимог, вартість матеріальних та нематеріальних активів, отриманих від юридичної особи, що припиняється у зв'язку із проведенням реоргані-Балансова вартість основних фондів та нематеріальних акти-

вів юридичної особи, що припиняється, включається до складу балансової вартості відповідних груп основних фондів та нематеріальних активів платника податків— правонаступника на дату затвердження передавального акта та підлягає амортизації в порядку, визначеному статтями цього Кодексу.

Собівартість запасів, що обліковуються в обліку юридичної особи, що припиняється, включається до складу собівартості запасів правонаступника на дату затвердження передавального

акта. У разі якщо визначена цим розділом дата збільшення витрат, здійснених (нарахованих) юридичною особою, що припиняється, не настала до моменту затвердження передавального няється, не настала до моменту затвердження передавального акта, такі витрати враховуються в обліку платника податків — правонаступника. Такий платник податку — правонаступник набуває право на збільшення витрат у загальному порядку, визначеному цим розділом. Це правило застосовується також. до суми витрат, що обліковуються відповідно до цього розділу в особливому порядку (витрат на придбання цінних паперів перивативів тоцю). Та неврахованих у змешення дохолів

рів, деривативів тощо), та неврахованих у зменшення доходів платника податку до моменту затвердження передавального

до суми доходу, отриманого (нарахованого) платником податку, що припиняється, та невключеного до доходу до моменту затвердження передавального акта.

ту затвердження передавального акта. Від'ємне значення об'єкта оподаткування звітного періоду, що обліковувалось у платника податку, що припиняється, на дату затвердження передавального акта, включається до складу витрат платника податку — правонаступника. Зазначене положення також застосовується до суми від'ємного значення, що обліковується в особливому порядку відповідно до цього розділу у платника податку, що припиняється (від'ємне значення за операцівми із цінимми паперами вимоопераціями із цінними паперами, деривативами, правами вимо-

ги тощо). Положення, передбачені абзацом восьмим зазначеного пункту, не застосовуються в разі, якщо платник (платники) податку, що припиняються, та платник податку— правонаступник були пов'язаними особами менш ніж вісімнадцять послідовних мі-

сяців до дати завершення приєднання. Склад витрат (доходів), передбачених цим підпунктом, та їх оцінка визначаються за даними та документами обліку юридичної особи, що припиняється, на дату затвердження передаваль-

153.15.2. При проведенні реорганізації у формі злиття, при 153.15.2. При проведенні реорганізації у формі злиття, при-єднання, перетворення юридичної особи, що передбачає обмін акцій (корпоративних прав) у юридичній особі, що припиняєть-ся, на акції (корпоративні права) у юридичній особі — правонас-тупнику, вартість акцій (корпоративних прав) юридичної особи — правонаступника в обліку акціонера (учасника) визначається в розмірі вартості акцій (корпоративних прав) юридичної особи, випуск яких був скасований (припинений тощо) в результаті ре-потанізації організації

разі проведення реорганізації у формі поділу (виділення) дичної особи, що утворилася в результаті реорганізації, та загальної вартості чистих активів юридичної особи, що реорганізувалася. Вартість чистих активів юридичних осіб, зазначених у цьому абзаці, визначається за даними розподільчого балансу на дату його затвердження. Стаття 154. Звільнення від оподаткування

154.1. Звільняється від оподаткування прибуток підприємств та організацій, які засновані громадськими організаціями інвалідів і є їх повною власністю, отриманий від продажу (постачання) товарів, виконання робіт і надання послуг, крім підакцизних товарів, послуг із поставки підакцизних товарів, отриманих у межах договорів комісії (консигнації), поруки, доручення, довірчого управління, інших цивільно-правових договорів, що упов новажують такого платника полатку злійснювати постачання товарів від імені та за дорученням іншої особи без передачі права власності на такі товари, де протягом попереднього звітного (податкового) періоду кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який видається Комісією з питань діяльності підприємств та організацій громадських організацій інвалідів відповідно до Закону України «Про основи соціальної захишеності інвалідів в Україні»

У разі порушення вимог щодо цільового використання ви-вільнених від оподаткування коштів платник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов язання з цього податку за результатами податкового періоду, на який припадає таке порушення, а також сплатити пеню, нараховану відповідно до цього

Підприємства та організації, на які поширюється дія цього пункту, реєструються у відповідному органі державної податкової служби в порядку, передбаченому для платників цього поПРАВО

154.2. Звільняється від оподаткування прибуток підприємств, отриманий від продажу на митній території України продуктів дитячого харчування власного виробництва, спрямований на збільшення обсягів виробництва та зменшення роздрібних цін таких продуктів.

Перелік продуктів дитячого харчування встановлюється Кабінетом Міністрів України.

154.3. На період підготовки до зняття і зняття з експлуатації енергоблоків Чорнобильської АЕС та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему звільняється від оподаткування прибуток Чорнобильської АЕС, якщо такі кошти використовуються на фінансування робіт з підготовки до зняття і зняття Чорнобильської АЕС з експлуатації та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему.

разі порушення вимог щодо цільового використання вивільнених від оподаткування коштів платник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання з цього податку за результатами податкового періоду, на який припадає таке порушення, а також сплатити пеню, нараховану відповідно до цього

Кодексу. 154.4. Звільняється від оподаткування прибуток підпри-134.4. Звлыняється від оподаткування приоуток підпри-емств, отриманий за рахунок міжнародної технічної допомоги або за рахунок коштів, які передбачаються в державному бюд-жеті як внесок України до Чорнобильського фонду «Укриття» для реалізації міжнародної програми — Плану здійснення захо-дів на об'єкті «Укриття» відповідно до положень Рамкової угоди між Україною та Європейським банком реконструкції та розвит-ку, для подальшої експлуатації, підготовки до зняття і зняття енергоблоків Чорнобильської АЕС з експлуатації, перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему та забезпечення соціального захисту персоналу Чорнобильської АЕС.

У разі порушення вимог щодо цільового використання вивільнених від оподаткування коштів платник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання з цього податку за результатами податкового періоду, на який припадає таке пору-шення, а також сплатити пеню, нараховану відповідно до цього Кодексу. 154.5. Звільняється від оподаткування прибуток державних

154.5. ЗВІЛЬНЯЄТЬСЯ ВІД ОПОДАТКУВАПЛЯ ПРИОУТОК ДЕРЖАВЛІКІ ПІДПРИЄМСТВ «МІЖНАРОДНИЙ ДИТЯЧИЙ ЦЕНТР «АРТЕК» і «Український дитячий центр «Молода гвардія» від провадження діяльності з оздоровлення та відпочинку дітей.

154.6. На період з 1 квітня 2011 року до 1 січня 2016 року застосовується ставка 0 відсотків для платників податку на при-буток, у яких розмір доходів кожного звітного податкового періоду наростаючим підсумком з початку року не перевищує трьох мільйонів гривень та нарахованої за кожний місяць звітного періоду заробітної плати (доходу) працівників, які перебувають з платником податку у трудових відносинах, є не меншим, ніж дві мінімальні заробітні плати, розмір якої встановлено законом, та які відповідають одному із таких критеріїв

а) утворені в установленому законом порядку після 1 квітня

б) діючі, у яких протягом трьох послідовних попередніх років (або протягом усіх попередніх періодів, якщо з моменту їх утворення пройшло менше трьох років), щорічний обсяг доходів задекларовано в сумі, що не перевищує трьох мільйонів гривень, та у яких середньооблікова кількість працівників протягом цього періоду не перевишує за 20 себе

го періоду не перевищувала 20 осіб; в) які були зареєстровані платниками єдиного податку в установленому законодавством порядку в період до набрання чинності цим Кодексом та у яких за останній календарний рік обсяг виручки від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) становив до одного мільйона гривень та середньооблікова кіль-кість працівників становила до 50 осіб. При цьому, якщо платники податку, які застосовують норми

цього пункту, у будь-якому звітному періоді досягли показників щодо отриманого доходу, середньооблікової чисельності або середньої заробітної плати працівників, з яких хоча б один не відповідає критеріям, зазначеним у цьому пункті, то такі платники податку зобов'язані оподаткувати прибуток, отриманий у такому звітному періоді, за ставкою, встановленою пунктом 151_1 статті 151 цього Кодексу.

Дія цього пункту не поширюється на суб'єктів господарю-

вання, які: 1) утворені в період після набрання чинності цим Кодексом шляхом реорганізації (злиття, приєднання, поділу, виділення, перетворення), приватизації та корпоратизації; 2) здійснюють:

діяльність у сфері розваг, визначену в підпункті 14.1.46 14.1 статті 14 розділу І;

пункту 14.1 статті 14 розділу і; 2.2) виробництво, оптовий продаж, експорт імпорт підакциз-

2.3) виробництво, оптовий та роздрібний продаж пальномастильних матеріалів

мастильних матеріалів; 2.4) видобуток, серійне виробництво та виготовлення дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі органогенного утворення, що підлягають ліцензуванню відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської підпьності»: діяльності»

діяльності», 2.5) фінансову діяльність (гр. 65— гр. 67 Секції J КВЕД ДК 009:2005);

2.6) діяльність з обміну валют; 2.7) видобуток та реалізацію корисних копалин загальнодер-

жавного значення; 2.8) операції з нерухомим майном, оренду (у тому числі на-дання в оренду торгових місць на ринках та/або у торгівельних об'єктах) (гр. 70,71 КВЕД ДК 009:2005); 2.9) діяльність з надання послуг пошти та зв'язку (гр. 64

КВЕД ДК 009:2005); 2.10) діяльність з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату;

2.11) діяльність з надання послуг у сфері телебачення і ра-діомовлення відповідно до Закону України «Про телебачення і

радіомовлення» шомовлення», 2.12) охоронну діяльність; 2.13) зовнішньоекономічну діяльність (крім діяльності у сфе-

рі інформатизації);

інформатизації), 2.14) виробництво продукції на давальницькій сировині; 2.15) оптову торгівлю і посередництво в оптовій торгівлі;

2.16) діяльність у сфері виробництва та розподілення елек троенергії, газу та води;

2.17) діяльність у сферах права, бухгалтерського обліку, інжинірингу; надання послуг підприємцям (гр. 74 КВЕД ДК

Платники податку, зазначені у підпунктах «а», «б», «в» цього пункту, які здійснюють нарахування та виплату дивідендів своїм акціонерам (власникам), нараховують та вносять до бюджету авансовий внесок із податку в порядку, встановленому підпун-ктом 153.3.2 пункту 153.3 статті 153 цього Кодексу та сплачують податок на прибуток за ставкою, встановленою пунктом 151.1 статті 151 цього Кодексу за звітний податковий період, у якому здійснювалось нарахування та виплата дивідендів. 154.7. Звільняється від оподаткування прибуток дошкільних

та загальноосвітніх навчальних закладів недержавної форми власності, отриманий від надання освітніх послуг. 154.8. Звільняється від оподаткування прибуток підприємств

енергетичної галузі в межах витрат, передбачених інвестиційними програмами, схваленими Національною комісією регулювання електроенергетики України, на капітальні вкладення з будівництва (реконструкції, модернізації) міждержавних, магістральних та розподільчих (локальних) електричних мереж та/або сум, спрямованих на повернення кредитів, які використ тані для фінансування вищевказаних цілей. Стаття 155. Особливості оподаткування виробників сільсько-

господарської продукції Підприємства, основною діяльністю яких є виробництво сільськогосподарської продукції, сплачують податок у порядку і в розмірах, передбачених цим розділом, за підсумками звітно-го податкового року.

Підприємства, основною діяльністю яких є виробництво сільськогосподарської продукції, подають декларацію з податк у строки, визначені законом для річного податкового періоду.

Сума нарахованого податку зменшується на суму податку на землю, що використовується в сільськогосподарському виробничому обороті

Для цілей оподаткування до підприємств, основною діяльністю яких є виробництво сільськогосподарської продукції, належать підприємства, дохід яких від продажу сільськогосподар-ської продукції власного виробництва за попередній звітний (податковий) рік перевищує 50 відсотків загальної суми доходу.

Дія абзацу першого цієї статті не поширюється на підприємства, основною діяльністю яких є виробництво та/або продаж продукції квітково-декоративного рослинництва, дикорослих рослин, диких тварин і птахів, риби (крім риби, виловленої в річках та закритих водоймах), хутряних товарів, лікеро-горілчаних виробів, пива, вина й виноматеріалів (крім виноматеріалів,

що продаються для подальшої переробки), які оподатковуються в загальному порядку. Стаття 156. Особливості оподаткування страховика

156.1. Об'єктом оподаткування від діяльності страховика є прибуток від провадження його діяльності. 156.1.1. До доходів страховика, крім доходів, передбачених

статтями 135, 136 цього Кодексу, які визначаються з урахуванням особливостей, передбачених даною статтею, належать та-

кож доходи від страхової діяльності.

Для цілей оподаткування під доходом від страхової діяль ності розуміється сума доходів страховика, нарахована протя-

ностт розуміється сума доходів страховика, нарахована протя-гом звітного періоду, у тому числі (але не виключно) у вигляді: страхових платежів, страхових внесків, страхових премій, нарахованих страховиком за договорами страхування, спів-страхування і перестрахування ризиків на території України або за її межами протягом звітного періоду, зменшених з урахуванням вимог цього підпункту на суму страхових платежів, страхових внесків, страхових премій, нарахованих страховиком за договорами перестрахування. При цьому страхові платежі, страхові внески, страхові премії за договорами співстрахування включаються до складу доходів страховика (співстраховика) тільки в розмірі його частки страхової премії, передбаченої договором співстрахування;

суми зменшення розміру страхових резервів у порівнянні зі сформованими на кінець попереднього звітного періоду з урахуванням зміни частки перестраховиків у страхових резервах,

хуваннямі зіміни часткі перестраховикі у страхових резервах, сформованих відповідно до законодавства; інвестиційного доходу, отриманого страховиком від розміщення коштів резервів страхування життя; доходи у вигляді курсових різниць, отриманих від перерахунку страхових резервів, утворених за договорами страхування, та активів, якими представлені страхові резерви за такими договорами, у випадках, якщо такі страхові резерви та/або активи утворені в іноземній валюті;

суми винагород, належних страховику за укладеними дого-ворами страхування, співстрахування, перестрахування; частки від страхових внесків, страхових премій та страхових

виплат, нарахованих перестраховиками за договорами перестрахування;

ауування, доходів від реалізації права регресної вимоги страховика страхувальника або іншої особи, відповідальної за заподіянарахованих відсотків на депоновані премії за ризиками, прийнятими в перестрахуванні;

суми санкцій за невиконання умов договору страхування.

визначеної боржником добровільно або за рішенням суду; суми винагород, нарахованих страховиком за надання послуг сюрвейера, аварійного комісара та аджастера, страхового брокера та агента;

суми повернення частки страхових платежів (внесків, преза договорами перестрахування у випадку їх дострокового припинення;

винагород та тантьєм (форма винагороди страховика з бо-ку перестраховика) за договорами перестрахування; винагороди за надання послуг страхового агента, брокера:

інших доходів, отриманих страховиком. У цілях цієї статті під терміном «сюрвейєр» слід розуміти фізичну або юридичну особу, яка здійснює обстеження об'єкту перед прийняттям його на страхування та після настання стра-

хового випадку, а також з'ясовує причини страхової події. Під терміном «аварійний комісар» розуміється фізична або юридична особа, яка з'ясовує причини настання страхового випадку, визначає розмір збитків і відповідає кваліфікаційним вимогам, передбаченим законодавством.
Під терміном «аджастер» розуміється фізична або юридич-

на особа, що бере участь у вирішенні питань з урегулювання заявлених претензій страхувальника у зв'язку із настанням страхового випадку, а також здійснює оцінку збитку після страхового випадку та визначає суму страхового відшкодування, що підлягає виплаті, виходячи із зобов'язань страховика.

156.1.2. До витрат страховика, крім витрат, передбачених статтями 138, 139 цього Кодексу, належать також витрати, нараховані при здійсненні страхової діяльності, передбачені цим

До витрат страховика в цілях даного пункту відносяться такі витрати, нараховані при здійсненні страхової діяльності, у тому числі (але не виключно):

у вигляді суми збільшення розміру страхових резервів у по-рівнянні зі сформованими на кінець попереднього звітного пе-ріоду з урахуванням зміни частки перестраховиків у страхових резервах, сформованих відповідно до законодавства; нараховані суми страхових виплат (страхових відшкодувань

за страховими випадками, настання яких підтверджено відповідними документами в порядку, встановленому чинним законодавством, за договорами страхування, співстрахування та перестрахування. В цілях даного підпункту до страхових виплат належать виплати ануїтетів, пенсій, рент та інші виплати, передбачені умовами договору страхування; аквізиційні витрати; витрати на оплату праці та внески на соціальні заходи в

частині проведеної працівниками роботи з виконання (супроводження) договорів страхування та перестрахування, оцінки ризику та збитків, завданих об'єктам страхування, розроблен-

ня умов, правил страхування та проведення актуарних розравитрати на винагороди страховому агенту, страховому та перестраховому брокеру та іншим страховикам за надані пос-луги з виконання (супроводження) договорів страхування та

перестрахування: суми винагороди та тантьєми за договорами перестраху-

вання, співстрахування:

нараховані відсотки на депоновані премії за ризиками, переданими на перестрахування;

повернення частини страхової премії (платежу), а також ви-купних сум за договорами страхування, співстрахування, пе-рестрахування у випадках, передбачених законодавством та/або умовами договору; витрати у вигляді курсових різниць, отриманих від перера-

хунку страхових резервів, утворених за договорами страхування та активів, якими представлені страхові резерви за такими договорами, у випадках, якщо такі страхові резерви та/або активи утворені в іноземній валюті; витрати на оплату за видачу ліцензій на ведення страхової

діяльності:

витрати на оплату послуг фізичним та юридичним особам за надані послуги, пов'язані зі страховою діяльністю, у тому числі:

витрати на оформлення та надання довідок, висновків, ста тистичних даних лікувально-профілактичних закладів, органів Міністерства внутрішніх справ України, спеціально уповнова-женого центрального органу виконавчої влади з питань екології та природних ресурсів тощо; оплату послуг асистансу;

витрати на оплату послуг, пов'язаних із розробленням умов, правил страхування; послуги актуаріїв;

медичне обслуговування при укладенні договору страхуван-життя, здоров'я, якщо оплата такого медичного обстеження відповідно до договору страхування здійснюється страхови-

детективні послуги юридичних та фізичних осіб, які мають відповідні дозволи на здійснення такої діяльності, пов'язані з встановленням обґрунтування страхових виплат витрати на виготовлення страхових свідоцтв (полісів), блан-

ків суворої звітності, квитанцій та іншої подібної страхової допослуги спеціалістів (у тому числі експертів, сюрвейєрів,

експертних установ, аджастерів, аварійних комісарів, юристів), яких залучають для оцінки ризику, визначення страхової вартості майна та розміру страхової виплати, оцінки наслідків страхових випадків, урегулювання страхових випадків; витрати на оплату послуг організацій та установ за тендер-

ну документацію, якщо такий тендер відкритий для вибору витрати на проведення передпродажних та рекламних захо-

дів стосовно послуг у сфері страхування, що надаються страховиком: інші витрати, пов'язані зі страховою діяльністю.

156.1.3. Для цілей цієї статті страхові резерви розрахову ються згідно з методикою формування резервів із страхування життя та правилами формування, обліку та розміщення страхових резервів за видами страхування іншими, ніж страхування життя, визначеними спеціально уповноваженим органом вико-навчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг. 156.2. Особливості визначення прибутку страховика, що

здійснює страхування життя

156.2.1. Об'єктом оподаткування від провадження страхової

діяльності зі страхування життя є: прибуток від страхової діяльності з довгострокового страхуприоуток від страхової діяльності з дові острокової о страху-вання життя та пенсійного страхування в межах недержавного пенсійного забезпечення є прибуток від страхової діяльності, визначений відповідно до цієї статті та з урахуванням вимог, встановлених пунктом 156.1 цієї статті та підпунктом 153.1.7 пункту 153.1 статті 153, який оподатковується за ставкою, встановленою в пункті 151.2 статті 151 цього Кодексу, в разі виконання вимог до укладення таких договорів, визначених підпунктом 14.1.52 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу.

Витрати від провадження страхової діяльності з довгостро-кового страхування життя та пенсійного страхування в межах недержавного пенсійного забезпечення, крім прямих витрат, включають суми витрат страховика, який здійснює страхування життя розподілених пропорційно до питомої ваги доходу від довгострокового страхування життя, пенсійного страхування в межах недержавного пенсійного забезпечення та інших дого ворів страхування життя;

інвестиційний дохід, отриманий від розміщення коштів за договорами довгострокового страхування життя та пенсійного страхування в межах недержавного пенсійного забезпечення.

156.2.2. Якщо договір довгострокового страхування життя чи з недержавного пенсійного забезпечення протягом перших п'яти років його дії розривається з будь-яких причин, крім ви-падку, передбаченого абзацом третім цього підпункту, до за-кінчення мінімального строку його дії або до настання відповідного страхового випадку, встановлених цим Кодексом та іншим законодавством, в результаті чого відбувається часткова страхова виплата, виплата викупної суми чи повне припинення зобов'язань страховика за таким договором перед таким плат-ником податку або порушуються інші вимоги, встановлені цим Кодексом до таких договорів, то платник податку, який збільшив витрати згідно з нормами пункту 142.2 статті 142 цього Кодексу, зобов'язаний включити до складу своїх доходів за відповідний звітний період суму таких попередньо сплачених платежів, внесків, премій із нарахуванням пені в розмірі 120 відсотків облікової ставки Національного банку України, що діяла на день виникнення у страхувальника податкового зобов язання з податку, що виникає внаслідок такого збільшення доходів, обчислених з урахуванням суми такого податкового зобов'язання, що розраховується з початку податкового періоду, що настає за періодом, у якому такий платник податку вперше збільшив витрати на суму таких страхових платежів у межах та-кого договору, до дня подання податкової декларації за наслідками податкового періоду, на який припадає факт такого дострокового розірвання або порушення таких інших вимог. При цьому викупна сума або її частина, яка повертається платнику податку страховиком, не включається до складу доходів такого платника податку. Штрафні санкції за заниження об'єкта оподаткування у ви-

падках, визначених цим підпунктом, як до страховика, так і до платника податку не застосовуються.

Довгостроковий договір страхування життя, в якому страху-

Довгостроковий договір страхування життя, в якому страхувальником є роботодавець, може передбачати: зміну страхувальника (роботодавця) на нового страхувальника, яким може бути або новий роботодавець, або застрахована особа, у разі звільнення застрахованої особи; зміну страховика на нового страховика. При цьому така зміна страхувальника (страховика) повинна підтверджуватися тристоронньою угодою між страхувильником (страховиком) та заста (страховиком), новим страхувальником (страховиком) та зас-

трахованою особою. 156.3. Платники податку ведуть окремий облік доходів та витрат, пов'язаних з отриманням прибутку, що звільняється від оподаткування або оподатковується за ставкою нижчою, ніж визначена в пункті 151.1 статті 151 цього Кодексу.

Стаття 157. Оподаткування неприбуткових установ та орга-

нізацій 157.1. Ця стаття застосовується до неприбуткових установ та організацій, зареєєтрованих згідно з вимогами законодав-ства та внесених органами державної податкової служби в установленому порядку до Реєстру неприбуткових організацій та установ, які є:

а) органами державної влади України, органами місцевого самоврядування та створеними ними установами або організа ціями, що утримуються за рахунок коштів відповідних бюдже-

тів; б) благодійними фондами і благодійними організаціями. створеними у порядку, визначеному законом для провадження благодійної діяльності; громадськими організаціями, створениолагодіяльності, громадськими організаціями, створеними з метою надання реабілітаційних, фізкультурно-спортивних для інвалідів (дітей-інвалідів) та соціальних послуг, правової допомоги, провадження екологічної, оздоровчої, аматорської спортивної, культурної, просвітньої, освітньої та наукової діяльності, а також творчими спілками та політичними партіями, громадськими організаціями інвалідів, спілками громадських організацій інвалідів та їх місцевими осередками, створеними згідно із відповідним законом; науково-дослідними установами та вищими навчальними закладами III-IV рівнів акредитації, внесеними до Державного реєстру наукових установ, яким надається підтримка держави; заповідниками, музеями та музеями-заповідниками; в) кредитними спілками, пенсійними фондами, створеними

в порядку, визначеному відповідними законами; г) іншими, ніж визначені в підпункті «б» цього пункту, юри

дичними особами. діяльність яких не передбачає отримання прибутку згідно з нормами відповідних законів; г) спілками, асоціаціями та іншими об'єднаннями юридич

них осіб, створеними для представлення інтересів засновників них осю, створеними для представлення інтересів засновників (членів, учасників), що утримуються лише за рахунок внесків таких засновників (членів, учасників) та не провадять господарську діяльність, за винятком отримання пасивних доходів; д) релігійними організаціями, зареєстрованими в порядку, передбаченому законом;

е) житлово-будівельними кооперативами та об'єднаннями

співвласників багатоквартирного будинку; е) професійними спілками, їх об'єднаннями та організаціями профспілок, а також організаціями роботодавців та об'єднаннями, утвореними в порядку, визначеному законом.

157.2. Від оподаткування звільняються доходи неприбуткових організацій, визначених у підпункті «а» пункту 157.1 цієї статті, отримані у вигляді:

коштів або майна, які надходять безоплатно або у вигляді безповоротної фінансової допомоги чи добровільних пожертвувань пасивних доходів;

коштів або майна, які надходять до таких неприбуткових організацій як компенсація вартості отриманих державних пос-луг, у тому числі доходів державних навчальних закладів, отри-маних від виготовлення та реалізації товарів, виконання робіт, надання послуг, у тому числі від надання платних послуг, пов'язаних з їх основною статутною діяльністю;

пов язаних з іх основною статутною діяльністю; дотацій або субсидій, отриманих з державного або місцевого бюджетів, державних цільових фондів або в межах технічної чи благодійної, у тому числі гуманітарної, допомоги, крім дотацій на регулювання цін на платні послуги, які надаються таким неприбутковим організаціям або через них їх отримувачам згідно із законодавством, з метою зниження рівня таких цін.

157.3. Від оподаткування звільняються доходи неприбуткових організацій, визначених у підпункті «б» пункту 157.1 цієї статті, отримані у вигляді:

коштів або майна, які надходять безоплатно або у вигляді безповоротної фінансової допомоги чи добровільних пожер-

пасивних доходів;

коштів або майна, які надходять таким неприбутковим організаціям від ведення їх основної діяльності, з урахуванням по-ложень пункту 157.13 цієї статті; дотацій або субсидій, отриманих із державного або місце-

вого бюджетів, державних цільових фондів або в межах технічної чи благодійної, у тому числі гуманітарної, допомоги, крім дотацій на регулювання цін на платні послуги, які надаються гаким неприбутковим організаціям або через них їх одержува чам згідно із законодавством з метою зниження рівня таких

. 157.4. Від оподаткування звільняються доходи неприбутко вих організацій, визначених у підпункті «в» пункту 157.1 цієї статті, отримані у вигляді:

коштів, які надходять до кредитних спілок або пенсійних фондів у вигляді внесків на недержавне пенсійне забезпечення або внесків на інші потреби, передбачені законом; доходів від здійснення операцій з активами (у тому числі

пасивних доходів від Здійснення операцій з активавий (у тому числі пасивних доходів) недержавних пенсійних фондів та кредитних спілок, за пенсійними вкладами (внесками), рахунками учасників фондів банківського управління відповідно до закону з цих

дотацій або субсидій, отриманих з державного або місцево го бюджетів, державних цільових фондів або в межах технічної чи благодійної, у тому числі гуманітарної, допомоги, крім дотацій на регулювання цін на платні послуги, які надаються таким неприбутковим організаціям або через них їх одержувачам згідно із законодавством, з метою зниження рівня таких цін. 157.5. Від оподаткування звільняються доходи неприбутко-

вих організацій, визначених у підпункті «г» пункту 157.1 цієї статті, отримані у вигляді:

разових або періодичних внесків, відрахувань засновників і

коштів або майна, які надходять таким неприбутковим організаціям від провадження їх основної діяльності та у вигляді пасивних доходів; дотацій або субсидій, отриманих з державного або місцевих

бюджетів, державних цільових фондів або в межах технічної чи благодійної, у тому числі гуманітарної, допомоги, крім дотацій на регулювання цін на платні послуги, які надаються таким неприбутковим організаціям або через них їх одержувачам згідно із законодавством, з метою зниження рівня таких цін.

157.6. Від оподаткування звільняються доходи неприбуткових організацій, визначених у підпункті «г» пункту 157.1 цієї статті, отримані у вигляді:

пасивних або періодичних внесків засновників і членів; пасивних доходів; дотацій або субсидій, отриманих з державного або місцевого бюджетів, державних цільових фондів або в межах технічної чи благодійної, у тому числі гуманітарної, допомоги, що надачи олагодиног, у гому числі тумантіарног, допомоги, що нада-ються таким неприбутковим організаціям відповідно до умов міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, крім дотацій на регулювання цін на платні послуги, які надаються таким неприбутковим організаці-ям або через них їх одержувачам згідно із законодавством, з метою зниження рівня таких цін.

157.7. Від оподаткування звільняються доходи неприбуткових організацій, визначених у підпункті «д» пункту 157.1 цієї статті, отримані у вигляді:

коштів або майна, які надходять безоплатно або у вигляді безповоротної фінансової допомоги чи добровільних пожер-

будь-яких інших доходів від надання культових послуг, а також пасивних доходів.

157.8. Від оподаткування звільняються доходи неприбуткових організацій, визначених у підпункті «е» пункту 157.1 цієї статті, отримані у вигляді внесків, коштів або майна, які надхо-

статті, отримані у вигляді внесків, коштів аоо маина, які надходять таким неприбутковим організаціям для забезпечення потреб їх основної діяльності та у вигляді пасивних доходів. 157.9. Від оподаткування звільняються доходи неприбуткових організацій, визначених у підпункті «є» пункту 157.1 цієї статті, отримані у вигляді вступних, членських та цільових статті, отримані у вигляді вступних, членських та цільових внесків, відрахувань коштів підприємств, установ і організацій на культурно-масову, фізкультурну та оздоровчу роботу, безповоротної фінансової допомоги чи добровільних пожертвувань і пасивних доходів, а також вартість майна та послуг, отриманих первинною профспілковою організацією від роботодавця згідно з положеннями колективного договору (угоди), з метою забезпечення умов діяльності такої профспілкової орга-нізації відповідно до статті 42 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності». 157.10. Доходи або майно неприбуткових організацій, за

157.10. доходи аоо маино неприоуткових організацій, за винятком неприбуткових організацій, визначених у підлунктах «а» і «в» пункту 157.1 цієї статті, не підлягають розподілу між їх засновниками, учасниками або членами та не можуть використовуватися для вигоди будь-якого окремого засновника, учасника або члена такої неприбуткової організації, її посадових осіб (крім оплати їх праці та відрахувань на соціальні заходи).

Доходи неприбуткових організацій, визначених у підпункті «а» пункту 157.1 цієї статті, у тому числі доходи закладів і установ освіти, науки, культури, охорони здоров'я, а також архівних установ та реабілітаційних установ для інвалідів та дітейінвалідів, що мають відповідну ліцензію, які утримуються за ра хунок бюджету, зараховуються до складу кошторисів (на спеціальний рахунок) для утримання таких неприбуткових організацій і використовуються виключно на фінансування видатків тацій і використовуються виключно на фінансування видатків та-кого кошторису (у тому числі фінансування господарської ді-яльності згідно з їх статутами), розрахованого та затверджено-го в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. У разі якщо за наслідками звітного (податкового) року дохо-ди, зараховані до кошторису для утримання зазначених органі-

зацій, перевищують суму визначених кошторисом витрат, сума перевищення враховується у складі кошторису наступного ро-

При цьому із суми перевищення доходів над витратами заз-начених неприбуткових організацій податок, передбачений у пункті 151.1 статті 151 цього розділу, не сплачується. Перелік платних послуг, які можуть надаватися зазначеними закладами, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Доходи неприбуткових організацій, визначених у підпункті «в» пункту 157.1, розподіляються виключно між їх учасниками в порядку, встановленому відповідним законом. 157.11. У разі якщо доходи неприбуткових організацій, отримані протягом звітного (податкового) року з джерел, визначених пунктом 157.5 цієї статті, на кінець першого кварталу розвитильного податкового. ку, що настає за звітним, перевищують 25 відсотків загальних доходів, отриманих протягом такого звітного (податкового) року, така неприбуткова організація зобов'язана сплатити податок із нерозподіленої суми прибутку за ставкою, встановленою пунктом 151.1 статті 151 цього Кодексу, до суми такого перевищення. Внесення до бюджету зазначеного податку здійсню-еться за результатами першого кварталу року, що настає за звітним, у строки, встановлені для інших платників податку.

звітним, у строки, встановлені для інших іллатників податку. Незалежно від положень абзацу першого цього пункту, у ра-зі якщо неприбуткова організація отримує дохід із джерел, ін-ших, ніж визначені пунктами 157.2—157.9 цієї статті, така неп-рибуткова організація зобов'язана сплатити податок на прибу-ток, який визначається як сума доходів, отриманих із таких інших джерел, що зменшена на суму витрат, пов'язаних з отриманням таких доходів, але не вище суми таких доходів.

У підрахунку суми перевищення доходів над витратами згідно із абзацом першим цього пункту, а також при визначенні сум оподатковуваного прибутку згідно з абзацом другим цього

пункту сума амортизаційних відрахувань не враховується. 157.12. З метою оподаткування центральний орган держав-ної податкової служби веде реєстр всіх неприбуткових органі-

зацій та їх відокремлених підрозділів, які звільняються від опо-даткування згідно з положеннями цього пункту. Право неприбуткової організації на користування пільгами в оподаткуванні податком на прибуток виникає після внесення такої організації до Реєстру неприбуткових організацій та установ органами державної податкової служби в порядку, вста-

Державна реєстрація неприбуткових організацій здійснюдержавна ресстрація неприбуткових організацій здійсню еться в порядку, передбаченому відповідним законодавством. Перереєстрація такої неприбуткової організації у випадках

передбачених законом, здійснюється без справляння будь-якої

передоачених законом, здіиснюється оез справляння оудь-якої плати з такої неприбуткової організації. 157.13. У разі ліквідації неприбуткової організації її активи повинні бути передані одній або кільком неприбутковим організаціям відповідного виду або зараховані до доходу бюджету, якщо інше не передбачено законом, що регулює діяльність від-

якщо інше не передоачено законом, що регулює діяльність від-повідної неприбуткової організації. 157.14. Центральний орган державної податкової служби встановлює порядок обліку і подання податкової звітності про використання коштів неприбуткових організацій (визначених у підпункті «є» пункту 157.1 цієї статті в частині обліку і подання податкової звітності за доходами, що підлягають оподаткуван-ню) та вирішує питання про виключення організацій із Реєстру неприбуткових організацій та установ і оподаткування їх дохо-лів у разі порушення ними попожень цього Колексу та інших дів у разі порушення ними положень цього Кодексу та інших законодавчих актів про неприбуткові організації. До порушень також належить використання звільнених від оподаткування коштів на цілі, не передбачені статутом, зокрема, для провад-ження господарської діяльності. Кошти та майно, використані не за цільовим призначенням, вважаються доходом і підляга ють оподаткуванню за ставкою, встановленою пунктом 151.1 статті 151 цього Кодексу. Рішення центрального органу державної податкової служби можуть бути оскаржені в судовому

порядку. 157.15. Термін «державні послуги» слід розуміти як будь-які платні послуги, обов'язковість отримання яких встановлюється законодавством та які надаються фізичним чи юридичним особам органами виконавчої влади, органами місцевого самовря дування та створеними ними установами і організаціями, що утримуються за рахунок коштів відповідних бюджетів. До розутерміна «державні послуги» не включаються податки,

мініна терміна «державні послу и» не выпачаються податки, збори (обов'язкові платежі), визначені цим Кодексом. Під терміном «основна діяльність» для цілей цього підпункту

слід розуміти діяльність неприбуткових організацій, яка визначена для них як основна законом, що регулює діяльність відповідної неприбуткової організації, у тому числі з надання реабілітаційних та фізкультурно-спортивних послуг для інвалідів (дітей-інвалідів), благодійної допомоги, просвітніх, культурних, наукових, освітніх, соціальних та інших подібних послуг для суспільного споживання, зі створення систем соціального самозабезпечення громадян (недержавні пенсійні фонди та інші подібні організації).

До основної діяльності також включається продаж неприбутковою організацією товарів, виконання робіт, надання послуг, які пропагують принципи та ідеї, для захисту яких було створено таку неприбуткову організацію, та які є тісно пов'язаними з її основною діяльністю, якщо ціна таких товарів, виконаних робіт, наданих послуг є нижчою від звичайної або якщо така ціна регулюється державою. До основної діяльності не включаються операції з надання

товарів, виконання робіт, надання послуг неприбутковими організаціями, визначеними в підпунктах «в»— «ґ» пункту 157.1 цієї статті, особам, іншим, ніж засновники (члени, учасники) таких організацій. Кабінет Міністрів України може вводити тимчасові обмеження щодо поширення норм цього пункту на про даж неприбутковими організаціями окремих товарів чи послуг у разі, якщо такий продаж загрожує або суперечить правилам конкуренції на ринку визначеного товару, при існуванні достатніх доказів, наданих особами, які оподатковуються цим податком та надають аналогічні товари, виконують роботи, надають послуги, про таке порушення. Статутні документи неприбуткових організацій повинні містити вичерпний перелік видів їх діяльності, які не передбачають одержання прибутку згідно з нормами законів, що регулюють їх діяльність.

157.16. Від оподаткування звільняються доходи неприбуткових організацій, отримані у вигляді коштів як третейський збір. Стаття 158. Особливості оподаткування прибутку підприємств, отриманого у зв'язку із впровадженням енергоефектив-

них технологій 158.1. Звільняється від оподаткування 80 відсотків прибутку підприємств, отриманого від продажу на митній території Укра-їни товарів власного виробництва за переліком, встановленим Кабінетом Міністрів України: устаткування, що працює на відновлюваних джерелах енер-

матеріали, сировина, устаткування та комплектуючі, які будуть використовуватись у виробництві енергії з відновлюваних

енергоефективне обладнання і матеріали, вироби, експлуатація яких забезпечує економію та раціональне використання паливно-енергетичних ресурсів; засоби вимірювання, контролю та управління витратами па

ливно-енергетичних ресурсів устаткування для виробництва альтернативних видів пали-

Платник повинен забезпечити окремий облік прибутку або

збитку, отриманого від продажу на митній території України товарів, зазначених в абзаці першому цього пункту.

Суми коштів, вивільнених у зв'язку з наданням податкової ыги, спрямовуються платником податку на збільшення обсяпільги, спрямовуються платником податку на збільшення обся-гів виробництва в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів

разі порушення цільового використання коштів платник податку зобов'язаний визначити прибуток, не оподаткований у зв'язку з наданням податкової пільги, та оподаткувати його в поточному періоді, а також сплатити за відповідний період пе-

ню в розмірах, визначених цим Кодексом. 158.2. Звільняється від оподаткування 50 відсотків прибут-ку, отриманого від здійснення енергоефективних заходів та реалізації енергоефективних проектів підприємств, що включені до Державного реєстру підприємств, установ, організацій, які здійснюють розроблення, впровадження та використання енергоефективних заходів та енергоефективних проектів. До Державного реєстру підприємств, установ, організацій,

які здійснюють розроблення, впровадження та використання енергоефективних заходів та енергоефективних проектів, включаються підприємства, установи та організації, включені до галузевих програм із енергоефективності і за результатами проведення експертизи в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади з питань забезпечення ефективного використання енергетичних ресурсів, та отримали висновок такого органу про відповідність енергоефективних заходів та енергоефективних проектів, що вже впроваджені або перебувають на стадії розроблення та впровадження, критеріям енергоефективності та включені до галузевих програм з енергоефективності

Ведення Державного реєстру підприємств, установ, організацій, які здійснюють розроблення, впровадження та використання енергоефективних заходів та енергоефективних проектів, покладається на центральний орган виконавчої влади з питань забезпечення ефективного використання енергетичних ресурсів. Порядок включення підприємств до Державного рересурсів. Порядок включення підприємств до державного ре-естру підприємств, установ, організацій, які здійснюють роз-роблення, впровадження та використання енергоефективних заходів та енергоефективних проектів, затверджується цен-тральним органом виконавчої влади з питань забезпечення ефективного використання енергетичних ресурсів. При впровадженні платником податку енергоефективних за-

ходів та енергоефективних проектів такий платник повинен забезпечити окремий облік прибутку/збитку, отриманого від здійснення зазначених заходів та реалізації проектів, у поряд-

ку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.
158.3. Норми пунктів 158.1 та 158.2 цієї статті діють протягом п'яти років з моменту отримання першого прибутку внаслідок підвищення енергоефективності виробництва. Стаття 159. Безнадійна та сумнівна заборгованість

159.1. Порядок урегулювання безнадійної та сумнівної за боргованості.
159.1.1. Платник податку — продавець товарів, робіт, пос-

луг має право зменшити суму доходу звітного періоду на вартість відвантажених товарів, виконаних робіт, наданих послуг у поточному або попередніх звітних податкових періодах у разі, якщо покупець таких товарів, робіт, послуг затримує без погодження з таким платником податку оплату їх вартості (надання інших видів компенсації їх вартості). Таке право на змен шення суми доходу виникає, якщо протягом звітного періоду відбувається будь-яка з таких подій:

а) платник податку звертається до суду з позовом (заявою) про стягнення заборгованості з такого покупця або про порушення справи про його банкрутство чи стягнення заставлено-

го ним майна; б) за поданням продавця нотаріус вчиняє виконавчий напис про стягнення заборгованості з покупця або стягнення застав-

про стягнення заборгованості з покупця або стягнення заставленого майна (крім податкового боргу).
Платник податку — продавець, який зменшив суму доходу звітного періоду на вартість відвантажених товарів, виконаних робіт, наданих послуг, відповідно до абзацу першого цього підпункту зобов'язаний одночасно зменшити суму витрат цього звітного періоду на собівартість таких товарів, робіт, послуг. Норми цього підпункту не поширюються на проценти та комісії шоло яких було ступення подавов за рахунтивня подавов за подавов за рахунтивня подавов за рахунтивня подавов за рахунтивня подавов за подаво за подавов за подавов за подавов за подавов за подавов за подав

місії, щодо яких було сформовано страховий резерв за рахунок збільшення витрат згідно з пунктом 159.2 цієї статті. 159.1.2. Платник податку— покупець зобов'язаний зменши-

159.1.2. Платник податку — покупець зобов язаний зменшити витрати на вартість заборгованості, визнану судом чи за виконавчим написом нотаріуса, у податковому періоді, на який припадає день набрання законної сили рішення суду про визнання (стягнення) такої заборгованості (її частини) або вчинення нотаріусом виконавчого напису.
Платник податку — продавець у разі якщо суд не задовольняє позов (заяву) такого продавця або задовольняє його частково чи не приймає позов (заяву) до провадження (розгляду) збо задовольняє позов (заяву) по провадження (розгляду)

або задовольняє позов (заяву) покупця про визнання недійсними вимог щодо погашення заборгованості або її частини (крім припинення судом провадження у справі повністю або частково, у зв'язку з погашенням покупцем заборгованості або її частини після подання продавцем позову (заяви)), зобов'язаний збільшити:

дохід відповідного податкового періоду на суму заборгованості (її частини), попередньо віднесеної ним до зменшення доходу згідно з підпунктом 159.1.1 цього пункту;

витрати відповідного податкового періоду на собівартість (її частину, визначену пропорційно сумі заборгованості, включеної до доходу відповідно до цього підпункту) товарів, робіт, послуг, за якими виникла така заборгованість, попередньо віднесену ним до зменшення витрат згідно з підпунктом 159.1. цього пункту. На суму додаткового податкового зобов'язання, розрахова-

ного внаслідок такого збільшення доходів та витрат, нарахову-ється пеня, визначена з розрахунку 120 відсотків річної обліко-вої ставки Національного банку України, що діяла на день ви-

никнення додаткового податкового зобов'язання. Зазначена пеня розраховується за строк із першого дня податкового періоду, що настає за періодом, протягом якого відбулося зменшення доходу та витрат згідно з підпунктом 159.1.1 цього пункту, до останнього дня податкового періоду, на який припадає збільшення доходу та витрат, та сплачується незалежно від значення податкового зобов'язання платника податку за відповідний звітний період. Пеня не нараховується на заборгованість (її частину), списану або розстрочену внаслідок укладення мирової угоди відповідно до законодавства з питань бан-

ня мирової угоди відповідно до законодавства з питань бан-крутства, починаючи з дати укладення такої мирової угоди. 159.1.3. Повідомлення про зменшення доходу або витрат з посиланням на положення підпунктів 159.1.1 та/або 159.1.2 цього пункту платник податку — продавець або покупець надає органу державної податкової служби разом з декларацією за звітний податковий період та копіями документів, які підтвер-джують наявність заборгованості (договорами купівлі-продажу,

рішеннями суду тощо). 159.1.4. Зазначене в підпункті 159.1.1 цього пункту змен-шення доходу продавця та зазначене в підпункті 159.1.2 цього пункту зменшення витрат покупця не здійснюється стосовно заборгованості (її частини), яка погашається покупцем до настання строків, визначених цими підпунктами.

159.1.5. Якщо в наступних податкових періодах покупець погашає суму визнаної заборгованості або її частину (самостійно або за процедурою примусового стягнення), такий поку-пець збільшує (відновлює) витрати на суму такої заборгова-ності (її частини) за наслідками податкового періоду, на який

припадає таке погашення.
Водночас продавець, який зменшив суму доходу звітного періоду на вартість відвантажених товарів, виконаних робіт, наданих послуг, відповідно до підпункту 159.1.1 цього пункту збільшує доходи на суму заборгованості (її частини) за такі товари, роботи, послуги, погашену покупцем, та збільшує витрати на собівартість (її частину, визначену пропорційно сумі погашеної заборгованості) цих товарів, робіт, послуг за наслідками податкового періоду, на який припадає таке погашення. 159.1.6. Заборгованість, попередньо віднесена на зменшення доходу згідно з підпунктом 159.1.1 цього пункту або віднесьна за захимостатурового резорру згільно з пунктом потратить за пунктом

шкодована за рахунок страхового резерву згідно з пунктом 159.3 цієї статті, яка визнається безнадійною внаслідок недостатності активів покупця, визнаного банкрутом у встановлено му порядку, або внаслідок її списання згідно з умовами мирової угоди, укладеної відповідно до законодавства з питань банкрутства, не змінює податкові зобов'язання як покупця, так і продавця у зв'язку з таким визнанням. 159.2. Особливості формування резервів банками та небан-

159.2. Осооливості формування резервів оанками та неоан-ківськими фінансовими установами. 159.2.1. Банки та небанківські фінансові установи, крім страхових компаній, недержавних пенсійних фондів, корпора-тивних інвестиційних фондів та адміністраторів недержавних пенсійних фондів, формують резерви для відшкодування мож-ливих втрат за всіма видами кредитних операцій (за винятком позабалансових, крім гарантій) коштами, розміщеними на ко-респондентських рахунках в інших банках, придбаними цінни-ми паперами (у тому числі іпотечними сертифікатами з фіксоми паперами (у тому числі іпотечними сертифікатами з фіксованою дохідністю), іншими активними банківськими операціями згідно із законодавством, включаючи нараховані за всіма цими операціями проценти та комісії (далі— страховий ре-

Для цілей цього підпункту під комісією розуміються платежі що сплачені фінансовій установі за здійснення операцій з кре-дитами, цінними паперами та іншими активними банківськими

операціями. Страховий резерв формується та списується банком самостійно в розмірі та порядку, передбаченими методикою, яка тино в розмірі та порядку, передоаченими методикою, яка визначається для банків Національним банком України, а для небанківських фінансових установ — спеціально уповноваженими органами виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг та цінних паперів відповідно до повноважень та включається до складу витрат.

159.2.2. Розмір страхового резерву, що створюється за рахунок збільшення витрат фінансової установи, не може перевищувати:

для банків — 20 відсотків (на період з 1 квітня 2011 року до 1 січня 2012 року — 30 відсотків) суми заборгованості за всіма видами операцій, зазначених у підпункті 159.2.1 пункту 159.2 цієї статті, а саме: суми непогашеної основної суми боргу та нарахованих процентів і комісій, а також суми наданих гаран-

тій на останній робочий день звітного податкового періоду; для небанківських фінансових установ — розміру, що встановлюється відповідними законами про відповідну небанківську фінансову установу, але не більше 10 відсогків суми боргових вимог, а саме: сукупних зобов'язань дебіторів такої небанківської фінансової установи на останній робочий день звітного податкового політору. По замене податкового політору по законами по з ного податкового періоду. До суми зазначеної заборгованості не включаються зобов'язання дебіторів, які виникають під час не включаються зобов'язання дебіторів, які виникають під час здійснення операцій, що не включаються до основної діяльності фінансових установ. Під терміном «основна діяльність» слід розуміти операції, визначені відповідними статтями законів про небанківські фінансові установи.

159.2.3. У разі якщо за результатами звітного податкового періоду сукупний розмір страхового резерву, сформованого згідно з підпунктами 159.2.1 і 159.2.2 пункту 159.2 цієї статті, зменшився (крім випадків його зменшення внаслідок відшкодузання банком безналійної заборгованості позичальника в устананя банком безналійної заборгованості позичальника в устана

вання банком безнадійної заборгованості позичальника в установленому законодавством порядку за рахунок страхового резерву кредитора та зменшення нормативу формування резерзерву кредитора та зменшення нормативу формування резергатурно із законодавством), надлишкова сума страхового резерву, яка включена до витрат, спрямовується на збільшення доходу банку за результатами такого звітного періоду.

159.2.4. Порядок і джерела створення та використання резервів (фондів) для страхування вкладів (депозитів) фізичних

осіб встановлюються окремим законом.

159.3. Порядок відшкодування небанківськими фінансовими установами сум безнадійної заборгованості за рахунок страхо-

установами сум безнадійної заборгованості за рахунок страхового резерву.

159.3.1. Заборгованість, за якою кредитор не звертається до суду або не вживає інших заходів, передбачених законодавством України, щодо її стягнення до закінчення строків позовної давності, не зменшує доходи кредитора згідно з підпунктом 159.1.1 цього пункту та не може бути відшкодованою за рахунок його страхових резервів.

Основна сума боргу, яка не може бути примусово стягнутою з дебітора внаслідок укладення мирової угоди в межах процедури відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом, визначеної законом, не зменшує доходів кредитора згідно з підпунктом 159.1.1 цього пункту, але може бути відшкодованою за рахунок його страхових резервів, створених згідно з цією статтею.

них згідно з цією статтею. 159.3.2. Заборгованість кредитора, що виникла внаслідок невиконання зобов'язань по векселю, відшкодовується за рахунок страхового резерву після визнання платника по векселю у встановленому законодавством порядку банкрутом.

Заборгованість кредитора по боргових цінних паперах (крім векселів), що виникла внаслідок невиконання емітентами своїх зобов'язань, відшкодовується за рахунок страхового резерву після визнання емітента банкрутом у порядку, встановленому нинним законодавством.

Заборгованість фінансової установи від володіння акціями та іншими пайовими цінними паперами, емітенти яких визнані банкрутами та за якими скасована державна реєстрація випуску (емісії) таких цінних паперів, відшкодовується за рахунок страхового резерву після оприлюднення рішення про скасування випуску (емісії) цінних паперів відповідними органами за умови, що договори на придбання таких цінних паперів або

умови, що договори на придбання таких цінних паперів або внески до статутного капіталу було здійснено фінансовою установою до моменту оголошення інформації про скасування реєстрації випуску (емісії).

У разі якщо кредитор у наступних податкових періодах здійснює продаж або відчужує іншим способом за відповідну компенсацію цінні папери, заборгованість за якими була попередньо відшкодована за рахунок страхового резерву, або отримує будь-які суми коштів як компенсацію їх вартості, сума отриманих (нарахованих) доходів включається до складу доходів кре-дитора за наслідками відповідного податкового періоду, в якому відбувся такий продаж (відчуження)

му відоувся такий продаж (відчуження).
159.3.3. Безнадійна заборгованість позичальника, визнаного банкрутом у встановленому законом порядку, відшкодову-ється за рахунок страхового резерву кредитора після ухвален-ня судом рішення про визнання дебітора банкрутом. Кошти, отримані кредитором внаслідок завершення ліквідаційної процедури та продажу майна позичальника, включаються до скла-ду доходів кредитора в податковий період їх надходження.

У разі якщо кредитор надає кредит дебітору, проти якого порушено справу про банкрутство, до моменту укладення кредитного договору, та інформація про порушення такої справи

була оприлюднена (за винятком випадків надання фінансових кредитів у межах процедури санації дебітора під заставу його корпоративних прав), безнадійна заборгованість за кредитом

погашається за рахунок власних коштів кредитора. При цьому дохід дебітора, оголошеного банкрутом у вста новленому законом порядку, не збільшується на суму зазначе-ної безнадійної заборгованості. У разі якщо кредитор не може звернутися до суду із заявою

про порушення справи про банкрутство у зв'язку з тим, що безсуперечні вимоги такого кредитора до боржника сукупно становлять суму, меншу ніж 300 мінімальних розмірів заробітної плати, така сума вимог включається до складу витрат кре-

дитора. 159.3.4. Заборгованість, забезпечена заставою, погашаєть-

ся в порядку, передбаченому нормами відповідних законів. Заставодержатель має право відшкодувати за рахунок страхового резерву частину заборгованості, що залишилася непогашеною після звернення кредитором стягнення на заставлене майно відповідно до умов закону та договору (у судовому або

позасудовому порядку). У разі якщо відповідно до законодавства після проведення позасудового звернення стягнення на предмет застави наступні вимоги кредитора до боржника вважаються недійсними або зо-бов язання, забезпечене заставою, вважається повністю виконаним, за рахунок страхового резерву відшкодовується частина заборгованості, що перевищує суму коштів (оціночну вартість майна), фактично отриманих кредитором в результаті звернення стягнення на предмет застави.

159.3.5. Безнадійна заборгованість, яка виникла внаслідок неспроможності дебітора погасити заборгованість у зв'язку з дією обставин непереборної сили або стихійного лиха (форсмажору), відшкодовується за рахунок страхового резерву кредитора за наявності будь-якого з таких документів

підтвердження Торгово-промислової палати України про нас-тання обставин непереборної сили чи стихійного лиха на території України:

підтвердження уповноважених органів іншої держави, легалізованих консульськими установами України, у разі настання обставин непереборної сили чи стихійного лиха на території такої

рішення Президента України про запровадження надзвичайної екологічної ситуації в окремих місцевостях України, затвер-дженого Верховною Радою України, або рішення Кабінету Міністрів України про визнання окремих місцевостей України по-терпілими від повені, посухи, пожежі та інших видів стихійного лиха, у тому числі рішення щодо визнання окремих місцевостей потерпілими від несприятливих погодних умов, які потягли за собою втрату врожаю сільськогосподарських культур в обсягах, що перевищують 30 відсотків середнього врожаю за попередні п'ять календарних років.
При цьому дохід дебітора не збільшується на суму заборго-

ваності, що виникла внаслідок його неспроможності погасити таку заборготи таку заборгованість у зв'язку з дією обставин непереборної сили або стихійного лиха (форс-мажору), протягом усього строку дії таких форс-мажорних обставин.

159.3.6. Прострочена заборгованість підприємств, установ

та організацій, на майно яких не може бути звернено стягнення, або тих, що не підлягають приватизації згідно із законом, відшкодовується за рахунок страхового резерву кредитора в разі, якщо протягом 30 календарних днів з моменту виникнення прострочення зазначена заборгованість не компенсована в будь-який інший спосіб.

оудь який інший отоко.
При цьому кредитор у строки, передбачені законом, зобов'язаний звернутися до суду з позовом щодо відшкодування збитків, отриманих у зв'язку з таким кредитуванням. У разі якщо кредитор не звертається до суду протягом визначених за-коном строків або в разі, якщо суд відмовляє в позові або залишає позовну заяву без розгляду, кредитор зобов'язаний збільшити доходи на суму безнадійної заборгованості у відпо-

відний податковий період.
159.3.7. Прострочена заборгованість померлих фізичних осіб, а також судом визнаних безвісно відсутніми або оголошених померлими відшкодовується за рахунок страхового резер-ву кредитора після отримання свідоцтва про смерть або після ухвалення рішення суду про визнання фізичних осіб безвісно відсутніми або померлими за умови, що таке рішення було прийнято після дня укладення кредитної угоди. Після відшкодування простроченої заборгованості відповід-

но до цього підпункту кредитор має право здійснити юридичні заходи щодо стягнення безнадійної заборгованості зі спадку такої фізичної особи в межах та в порядку, визначених законо

159.3.8. Прострочена заборгованість за договорами, визнаними судом повністю або частково недійсними з вини дебітора. відшкодовується за рахунок страхового резерву кредитора в разі, якщо дебітор не погашає заборгованість за зазначеними договорами протягом 30 календарних днів із дня ухвалення рі-шення суду про визнання їх повністю або частково недійсними. При цьому дохід дебітора збільшується на суму такої забор-

гованості в податковий період, на який припадає рішення суду щодо визнання договорів повністю або частково недійсними з

вини дебітора. 159.3.9. Прострочена заборгованість за договорами або їх частинами, визнаними судом недійсними з вини кредитора або з вини обох сторін, погашається за рахунок повернення дебітором суми кредиторської заборгованості, а в разі її неповернення протягом 30 календарних днів— з прибутку, який залиша-

ється в розпорядженні кредитора після оподаткування. При цьому дохід дебітора збільшується на суму такої заборгованості в податковий період, на який припадає рішення суду щодо визнання договорів або їх частин недійсними з вини обох

159.3.10. Прострочена заборгованість фізичних осіб, яких 19.3.10. Прострочена заооргованисть брямних осто, яких оголошено в розшук у порядку, передбаченому Кримінально-процесуальним кодексом України, відшкодовується за рахунок страхового резерву кредитора в разі, якщо протягом 180 календарних днів із дня оголошення розшуку місце перебування фізичної особи не встановлено.

такої фізичної осоой не встановлено.
159.3.11. Прострочена заборгованість юридичних осіб, керівників яких оголошено в розшук у порядку, передбаченому Кримінально-процесуальним кодексом України, відшкодовується за рахунок страхового резерву кредитора в разі, якщо протягом 180 календарних днів із дня оголошення розшуку місце

тятом тоо календарних днів із дня оголошення розшуку місце перебування цих осіб не встановлено.
159.3.12. У разі якщо всі заходи щодо стягнення безнадійної заборгованості згідно з порядком, визначеним пунктом 159.3 цієї статті, не дали позитивного результату, небанківські фінансові установи відносять таку заборгованість на витрати в частині, що не відшкодована за рахунок страхового резерву, створе-ного відповідно до цього розділу. 159.4. Порядок відшкодування банками сум безнадійної за-

боргованості за рахунок страхового резерву. 159.4.1. За рахунок створеного страхового резерву банк від-

шкодовує заборгованість, яка визначена безнадійною відповідно до методики, встановленої Національним банком України. Порядок відшкодування безнадійної заборгованості за рахунок страхових резервів для банків встановлюється Національним банком України за погодженням із Міністерством фінансів Укра-

119.5. Додаткові положення. 159.5. І у разі якщо дебітор повністю або частково погашає безнадійну заборгованість, попередньо віднесену кредитором на зменшення доходів або відшкодовану за рахунок страхового резерву, кредитор збільшує дохід на суму компенсації, отриманої від дебітора, у податковий період, протягом якого відбуло-ся повернення зазначеної заборгованості або її частини. 159.5.2. У разі якщо за висновком відповідного уповноваже-

ного органу, визначеного підпунктом 159.3.5 пункту 159.3 цієї статті, обставини непереборної сили, стихійного лиха (форсмажору) мають тимчасовий характер і не впливають на спроможність дебітора сплатити заборгованість після їх закінчення, кредитор може надати претензію дебітору стосовно сплати зазначеної заборгованості. Якщо дебітор не погасив зазначену за-боргованість або кредитор не звернувся з позовом до суду сто-совно стягнення такої заборгованості протягом строків, визначених законом, доходи кредитора і дебітора збільшуються на суму зазначеної заборгованості. 159.5.3. У разі якщо фізична особа— дебітор, судом визна-

на безвісно відсутньою або оголошена померлою, з'являється кредитор зобов'язаний здійснити відповідні заходи щодо стяг нення заборгованості з такої особи. У разі, якщо така фізична особа сплачує заборгованість, що була попередньо віднесена кредитором на зменшення доходів або відшкодована за рахунок страхового резерву, кредитор збільшує дохід на суму коштів, отриманих від дебітора в податковий період, протягом якого відбулося повернення зазначеної заборгованості.

159.5.4. У разі якщо відповідно до закону рішення про виз-

нання договорів недійсними з вини дебітора скасоване, а крепаппа договорів недісисними з вини деоггора скасовале, а кре-дитор не оскаржує таке рішення у строки, передбачені законом, кредитор збільшує дохід на суму заборгованості, попередньо віднесену на зменшення доходу або відшкодовану за рахунок страхового резерву в податковий період, протягом якого закінчився строк для подання такої скарги.

159.5.5. У разі якщо фізична особа, стосовно якої органами досудового слідства оголошено розшук, розшукана і сплачує заборгованість, яка була попередньо включена кредитором на зменшення доходу або відшкодована за рахунок страхового резерву, кредитор збільшує дохід на суму компенсації заборгованості, отриманої від дебітора, у податковий період, протягом якого відбулося повернення зазначеної заборгованості (її частини)

159.5.6. У разі якщо юридичні або фізичні особи, визнані винними в заподіянні шкоди згідно з положеннями Цивільного кодексу України, сплачують заборгованість фізичної особи, що віднесена кредитором на зменшення доходу або відшкодована за рахунок страхового резерву, кредитор збільшує дохід на суму коштів, отриманих у погашення заборгованості дебітора, у податковий період, протягом якого відбулося повернення заз-наченої заборгованості (її частини).

Стаття 160. Особливості оподаткування нерезидентів 160.1. Будь-які доходи, отримані нерезидентом із джерелом їх походження з України, оподатковуються в порядку і за став-ками, визначеними цією статтею.
Для цілей цього пункту під доходами, отриманими нерези-

дентом із джерелом їх походження з України, розуміються: а) проценти, дисконтні доходи, що сплачуються на користь нерезидента, у тому числі проценти за позиками та борговими зобов язаннями, випущеними (виданими) резидентом; б) дивіденди, які сплачуються резидентом;

в) роялті; г) фрахт та доходи від інжинірингу; г) лізингова/орендна плата, що сплачується резидентами або постійними представництвами на користь нерезидента пізингодавця/орендодавця за договорами оперативного лізин-

д) доходи від продажу нерухомого майна, розташованого на території України, яке належить нерезиденту, у тому числі майна постійного представництва нерезидента;

е) прибуток від здійснення операцій із торгівлі цінними па-перами, деривативами або іншими корпоративними правами,

визначений відповідно до норм цього розділу;

е) доходи, отримані від провадження спільної діяльності на території України, доходи від здійснення довгострокових контрактів на території України;

ж) винагорода за провадження нерезидентами або уповновальних приводії в проведження нерезидентами або уповновальних приводії повітій в проведження нерезидентами або уповновальних приводії повітій в провітій в проведження нерезидентами або уповновальних приводії повітій в провітій в приводії повітій в провітій в провіті в провітій в провітій в провітій

важеними ними особами культурної, освітньої, релігійної, спортивної, розважальної діяльності на території України; з) брокерська, комісійна або агентська винагорода, отрима-

на від резидентів або постійних представництв інших нерезидентів стосовно брокерських, комісійних або агентських послуг, наданих нерезидентом або його постійним представництвом на

паданих представництвом по пото потогниция представництвом п території України на користь резидентів; и) внески та премії на страхування або перестрахування ри зиків в Україні (у тому числі страхування ризиків життя) або страхування резидентів від ризиків за межами України; і) доходи, одержані від діяльності у сфері розваг (крім діяль-

ності з проведення державної грошової лотереї); ї) доходи у вигляді благодійних внесків та пожертв на ко

ристь нерезидентів:

й) інші доходи від провадження нерезидентом (постійним представництвом цього або іншого нерезидента) господарської діяльності на території України, за винятком доходів у вигляді дімльності на території україни, за винятком доходів у вигляді виручки або інших видів компенсації вартості товарів/виконаних робіт/наданих послуг, переданих/виконаних/наданих резиденту від такого нерезидента (постійного представництва), у тому числі вартості послуг із міжнародного зв'язку чи міжнародного інформаційного забезпечення.

160.2. Резидент або постійне представництво нерезидента, що здійснюють на користь нерезидента або уповноваженої ним особи (крім постійного представництва нерезидента на території України) будь-яку виплату з доходу з джерелом його поход-ження з України, отриманого таким нерезидентом від провадження з України, отриманого таким нерезидентом від провадження господарської діяльності (у тому числі на рахунки нерезидента, що ведуться в національній валюті), крім доходів, зазначених у пунктах 160.3 — 160.6 цієї статті, зобов'язані утримувати податок з таких доходів, зазначених у пункті 160.1 цієї статті, за ставкою в розмірі 15 відсотків їх суми та за їх рахунок, який сплачується до бюджету під час такої виплати, якщо інше не передбачено положеннями міжнародних договорів України з країнами резиденції осіб, на користь яких здійснюються виплати, що набрали чинності. ся виплати, що набрали чинності.

160.3. Прибутки нерезидентів, отримані у вигляді доходів від безпроцентних (дисконтних) облігацій чи казначейських зобов язань, оподатковуються за ставкою, встановленою пунктом 151.1 статті 151 цього розділу, у такому порядку: базою оподаткування є прибуток, який розраховується як

різниця між номінальною вартістю безпроцентних (дисконтних) цінних паперів, сплаченою або нарахованою їх емітентом, та ціною їх придбання на первинному чи вторинному фондовому

з метою здійснення податкового контролю придбання або продаж зазначених у цьому підпункті цінних паперів може здій-снюватися від імені та за рахунок нерезидента виключно його постійним представництвом або резидентом, який працює від імені, за рахунок та за дорученням такого нерезидента; зазначені резидент або постійне представництво нерези-

дента несуть відповідальність за повне та своєчасне нарахування та внесення до бюджету податків, утриманих під час випла-ти нерезиденту доходів від володіння процентними або безпроцентними (дисконтними) цінними паперами. Центральний орган державної податкової служби встановлює порядок надання резидентами або постійними представництвами нерезидента розрахунку податкових зобов'язань нерезидентів та звітів про утримання та внесення до відповідного бюджету податків, встановлених цим пунктом.

Резиденти, які працюють від імені, за рахунок та за дорученням нерезидента на ринку процентних або безпроцентних (дисконтних) облігацій чи казначейських зобов'язань, самостійно подають органу державної податкової служби за місцем свого розташування звіт про утримання та внесення до відповідного бюджету податків, встановлених цим пунктом. 160.4. Не підлягають оподаткуванню доходи, отримані нере-

зидентами у вигляді процентів або доходу (дисконту) на державні цінні папери або облігації місцевих позик, або боргові цінні папери, виконання зобов'язань за якими забезпечено державними або місцевими гарантіями, продані або розміщені не-резидентам за межами території України через уповноважених агентів— нерезидентів, або процентів, сплачених нерезидентам за отримані державою або до бюджету Автономної Республіки Крим чи міського бюджету позики (кредити або зовнішні запозичення), які відображаються в Державному бюджеті Укразапозичення, які відображаються в державаному боджеті України або місцевих бюджетах чи кошторисі Національного банку України, або за кредити (позики), які отримані суб'єктами господарювання та виконання яких забезпечено державними або місцевими гарантіями.
160.5. Сума фрахту, що сплачується резидентом нерезиден-

ту за договорами фрахту, оподатковується за ставкою 6 відсот-ків у джерела виплати таких доходів за рахунок цих доходів. При цьому:

базою для оподаткування є базова ставка такого фрахту; особами, уповноваженими стягувати цей податок та вносити його до бюджету, є резидент, який виплачує такі доходи, незалежно від того, є він платником цього податку чи ні, а також є він суб'єктом спрощеного оподаткування чи ні.

е він суо єктом спрощеного оподаткування чи ні.
160.6. Страховики або інші резиденти, які здійснюють страхові платежі (страхові внески, страхові премії) та страхові виплати (страхові відшкодування) у межах договорів страхування або перестрахування ризиків, у тому числі страхування життя на користь нерезидентів, зобов'язані оподатковувати суми, що перераховуються. таким чином:

рераховуються, таким чином.

у межах договорів із обов'язкових видів страхування, за якими страхові виплати (страхові відшкодування) здійснюються на користь фізичних осіб — нерезидентів, а також за договорами страхування у межах системи міжнародних договорів «Зелена карта» — за ставкою 0 відсотків;

у межах договорів страхування ризиків за межами України, якими страхові виплати (страхові відшкодування) здійснюються на користь нерезидентів, крім ризиків, зазначених в абзаці другому цього пункту, — за ставкою 4 відсотки суми, що перераховується, за власний рахунок страховика у момент здійснення перерахування такої суми;

під час укладання договорів страхування або перестрахування ризику безпосередньо із страховиками та перестраховиками нерезидентами, рейтинг фінансової надійності (стійкості) яких відповідає вимогам, установленим спеціально уповноваженим органом виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг (у тому числі через або за посередництвом перестрахових брокерів, які в порядку, визначеному таким уповноваженим органом, підтверджують, що перестрахування здійснено в перестраховика, рейтинг фінансової надійності (стійкості) якого відповідає вимогам, установленим зазначеним уповноваженим органом), а також під час укладання договорів перестрахування з обов'язкового страхування цивільної відповідальності оператора ядерної установки за шкоду, яка може бути заподіяна внаслідок ядерного інциденту, — за ставкою 0 бути заподіяна внаслідок ядерного інциденту, — за ставкою 0 відсотків:

в інших випадках, ніж зазначені в абзацах другому тому цього пункту. — за ставкою 12 відсотків суми таких виплат за власний рахунок у момент здійснення перерахування таких

160.7. Резиденти, які здійснюють виплати нерезидентам за виробництво та/або розповсюдження реклами про такого рези-дента, під час такої виплати сплачують податок за ставкою 20

відсотків суми таких виплат за власний рахунок. 160.8. Суми прибутків нерезидентів, які провадять свою ді-яльність на території України через постійне представництво, оподатковуються в загальному порядку. При цьому таке постійне представництво прирівнюється з метою оподаткування до платника податку, який провадить свою діяльність незалежно від такого нерезидента. У разі якщо нерезил

разі якщо нерезидент провадить свою діяльність не лише в Україні, а й за її межами, і при цьому не визначає прибуток від своєї діяльності, що ведеться ним через постійне представництво в Україні, сума прибутку, що підлягає оподаткуванню в Україні, визначається на підставі складення нерезидентом відокремленого балансу фінансово-господарської діяльності, погодженого з органом державної податкової служби за місцез-

находженням постійного представництва.
У разі неможливості визначити шляхом прямого підрахування прибуток, отриманий нерезидентами з джерелом його походження з України, оподатковуваний прибуток визначається органом державної податкової служби як різниця між доходом

органом державної податкової служой як різниця між доходом та витратами, визначеними шляхом застосування до суми отриманого доходу коефіцієнта 0,7.

160.9. Резиденти, які надають агентські, довірчі, комісійні та інші подібні послуги з продажу чи придбання товарів, робіт, послуг за рахунок і на користь нерезидента (в тому числі уклапослуг за рахунок і на користь нерезидента (в тому числі укла-дення договорів з іншими резидентами від імені і на користь нерезидента), утримують і перераховують до відповідного бюд-жету податок із доходу, отриманого таким нерезидентом із джерел в Україні, визначений у порядку, передбаченому для оподаткування прибутків нерезидентів, що проводять діяльність на території України через постійне представництво. При цьо-му такі резиденти не підлягають додатковій реєстрації в орга-нах державної податкової служби як платники податку. Стаття 161. Спеціальні правила

Стаття 161. Спеціальні правила 161.1. У разі укладення договорів із нерезидентами не доз воляється включення до них податкових застережень, згідно з

воляється включення до них податкових застережень, згідно з якими підприємства, що виплачують доходи, беруть на себе зобов'язання щодо сплати податків на доходи нерезидентів. 161.2. У разі укладення договорів, які передбачають здій-снення оплати товарів (робіт, послуг) на користь нерезидентів, що мають офшорний статус, чи при здійсненні розрахунків через таких нерезидентів або через їх банківські рахунки, незалежно від того, чи здійснюється така оплата (в грошовій або іншій формі) безпосередньо або через інших резидентів або не шій формі) овзпосереднью або через інших резидентів або нерезидентів, витрати платників податку на оплату вартості таких товарів (робіт, послуг) включаються до складу їх витрат у сумі, що становить 85 відсотків вартості цих товарів (робіт, послуг). Правило, визначене цим пунктом, починає застосовуватися з календарного кварталу, що настає за кварталом, на який при-

падає офіційне опублікування переліку офшорних зон, встанов-леного Кабінетом Міністрів України.
У разі необхідності внесення змін до цього переліку такі змі-

ни вносяться не пізніше ніж за три місяці до нового звітного (податкового) року та вводяться в дію з початку нового звітно-

го (податкового) року.

161.3. Під терміном «нерезиденти, що мають офшорний статус» розуміються нерезиденти, розташовані на території офшорних зон, за винятком нерезидентів, розташованих на території офшорних зон, які надали платнику податку виписку із правоустановчих документів, легалізовану відповідною консультую установом України ни свіднить про звинайний (мосф ською установою України, що свідчить про звичайний (неофшорний) статус такого нерезидента. При існуванні договорів, визначених абзацом першим цього пункту, платник податку має послатися на наявність зазначеної виписки у поясненні до податкової декларації. 161.4. Суми податку на прибуток, отриманий з іноземних

джерел, що сплачені суб'єктами господарювання за кордоном зараховуються під час сплати ними податку в Україні. При цьому зарахуванню підлягає сума податку, розрахована за прави-лами, встановленими цим розділом.

161.5. Розмір зарахованих сум податку з іноземних джерел протягом податкового періоду не може перевищувати суми по-датку, що підлягає сплаті в Україні таким платником податку

протягом такого періоду. 161.6. Не підлягають зарахуванню у зменшення податкових зобов'язань такі податки, сплачені в інших країнах:

податок на капітал/майно та приріст капіталу;

поштові податки;

податки на реалізацію (продаж);

інші непрямі податки незалежно від того, підпадають вони під категорію прибуткових податків чи оподатковуються окремими податками згідно із законодавством іноземних держав

161.7. Зарахування сплачених за митним кордоном України сум податку здійснюється за умови подання письмового підтвердження податкового органу іншої держави щодо факту сплати такого податку та за наявності чинного міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування до

РОЗДІЛ IV. ПОДАТОК НА ДОХОДИ ФІЗИЧНИХ ОСІБ Стаття 162. Платники податку

Стаття 162. Платниками податку 162.1. Платниками податку 162.1.1. фізична особа — резидент, яка отримує доходи як з джерела їх походження в Україні, так і іноземні доходи; 162.1.2. фізична особа — нерезидент, яка отримує доходи з джерела їх походження в Україні;

джерела іх походження в Україні; 162.1.3. податковий агент. 162.2. Не є платником податку нерезидент, який отримує доходи з джерела їх походження в Україні і має дипломатичні привілеї та імунітет, встановлені чинним міжнародним догово-ром України, щодо доходів, які він отримує безпосередньо від провадження дипломатичної чи прирівняної до неї таким міжнародним договором діяльності.

162.3. У разі смерті платника податку або оголошення його судом померлим чи визнання безвісно відсутнім або втрати ним статусу резидента (за відсутності податкових зобов'язань як нерезидента згідно з цим Кодексом) податок за останній понерезидента згідно з цим Кодексом) податок за останній податковий період справляється з нарахованих на його користь доходів. Відповідно до цього останнім податковим періодом вважається період, який закінчується днем, на який відповідно припадає смерть такого платника податку, винесення такого судового рішення чи втрата ним статусу резидента. У разі відсутності нарахованих доходів податок сплаті не підлягає. 162.4. Якщо фізична особа — платник податку вперше отримує оподатковувані доходи всередині податкового періоду, то перший податковий період розпочинається з дня отримання таких дохолів.

ких доходів. Стаття 163. Об'єкт оподаткування

Статія 105: ОС ЕКТ ОПОДАТКУВАННЯ 163.1. Об'єктом оподаткування резидента є: 163.1.1. загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід;

163.1.2. доходи з джерела їх походження в Україні, які оста-гочно оподатковуються під час їх нарахування (виплати, надан-

ня); 163.1.3. іноземні доходи — доходи (прибуток), отримані з джерел за межами України.

163.2. Об'єктом оподаткування нерезидента є:

163.2.1. загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід з джерела його походження в Україні; 3 джерела и 1010 подаження в Україні, які оста-163.2.2. доходи з джерела їх походження в Україні, які оста-точно оподатковуються під час їх нарахування (виплати, надан-

Стаття 164. База оподаткування 164.1. Базою оподаткування є чистий річний оподатковуваний дохід, який визначається шляхом зменшення загального оподатковуваного доходу з урахуванням пункту 164.6 цієї стат ті на суми податкової знижки такого звітного року

п на суми податкової зпилки такої о звітного року. Загальний оподатковуваний дохід — будь-який дохід, який підлягає оподаткуванню, нарахований (виплачений, наданий) на користь платника податку протягом звітного податкового пе

164.1.1. Загальний оподатковуваний дохід складається з доходів, які остаточно оподатковуються під час їх нарахування (виплати, надання), доходів, які оподатковуються у складі загального річного оподатковуваного доходу, та доходів, які оподатковуються за іншими правилами, визначеними цим Кодек-

... 164.1.2. Загальний місячний оподатковуваний дохід складається із суми оподатковуваних доходів, нарахованих (виплачених, наданих) протягом такого звітного податкового місяця. 164.1.3. Загальний річний оподатковуваний дохід дорівнює

сумі загальних місячних оподатковуваних доходів, іноземних доходів, отриманих протягом такого звітного податкового року, доходів, отриманих фізичною особою — підприємцем від про вадження господарської діяльності згідно із статтею 177 цього Кодексу, та доходів, отриманих фізичною особою, яка провадить незалежну професійну діяльність згідно із статтею 178 цього Кодексу.
164.2. До загального місячного (річного) оподатковуваного

доходу платника податку включаються: 164.2.1. доходи у вигляді заробітної плати, нараховані (виплачені) платнику податку відповідно до умов трудового договору (контракту); 164.2.2. суми винагород та інших виплат, нарахованих (вип-

лачених) платнику податку відповідно до умов цивільно-право-

вого договору; 164.2.3. доходи від продажу об'єктів майнових і немайнових прав, зокрема інтелектуальної (промислової) власності, та прирівняні до них права, доходи у вигляді сум авторської винагороди, іншої плати за надання права на користування або розпорядження іншим особам нематеріальним активом (творами науки, мистецтва, літератури або іншими нематеріальними активами), об'єкти права інтелектуальної промислової власності та прирівняні до них права (далі — роялті), у тому числі отримані спадкоємцями власника такого нематеріального активу;

164.2.4. частина доходів від операцій з майном, розмір якої визначається згідно з положеннями статей 172-173 цього Ко-

дексу; 164.2.5. дохід від надання майна в лізинг, оренду або субо-ренду (строкове володіння та/або користування), визначений у порядку, встановленому пунктом 170.1 статті 170 цього Кодек-

су; 164.2.6. оподатковуваний дохід (прибуток), не включений до розрахунку загальних оподатковуваних доходів минулих подат кових періодів та самостійно виявлений у звітному періоді платником податку або нарахований органом державної податкової

служби згідно із цим Кодексом; 164.2.7. сума заборгованості платника податку за укладеним ним цивільно-правовим договором, за якою минув строк позовним цивільно-правовим договором, за якою минув строк позовної давності та яка перевищує суму, що становить 50 відсотків місячного прожиткового мінімуму, діючого для працездатної особи на 1 січня звітного податкового року, крім сум податкової заборгованості, за якими минув строк позовної давності згідно з розділом ІІ цього Кодексу, що встановлює порядок стягнення заборгованості з податків, зборів і погашення податкового боргу, а також дохід, що становить позитивну різницю між сумою коштів, одержаною платником податку від фінансової установи після реалізації заставленого майна платника податку при зверненні стягнення фінансовою установою на таке майно у зв'язку з невиконанням платником податку своїх зобов'язань за договором кредиту (позики), та сумою фактично сплачених платником податку зобов'язань за таким договором кредиту (позики), і сумою, що утримана фінансовою установою в рахунок компенсації своїх витрат/втрат (включаючи залишок непогашеної платником податку суми фінансового кредиту) згідно з таким договором. Фізична особа самостійно сплачує податок з таких доходів та зазначає їх у річній податковій дек

ларації; 164.2.8. дохід у вигляді дивідендів, виграшів, призів, процентів (крім процентів, визначених у підпунктах 165.1.2 та 165.1.41, дивідендів, визначених у підпункті 165.1.18 пункту 165.1 статті 165 цього Кодексу, а також виграшів та призів у державну грошову лотерею в розмірах, передбачених у підпункті 165.1 статті 165 цього Кодексу); 164.2.9. інвестиційний прибуток від проведення платником податку операцій з цінними паперами, деривативами та корпоративними правами, випущеними в інших, ніж цінні папери, формах, крім доходу від операцій, зазначених у підпунктах 165.1.2 і 165.1.40 пункту 165.1 статті 165 цього Кодексу; 164.2.10. дохід у вигляді вартості успадкованого чи отриманого у дарунок майна у межах, що оподатковується згідно з цим розділом;

164.2.11. сума надміру витрачених коштів, отриманих плат-ником податку на відрядження або під звіт та не повернутих у

встановлені законодавством строки, розмір якої обчислюється відповідно до пункту 170.9 статті 170 цього Кодексу; 164.2.12. кошти або майно (нематеріальні активи), отримані

платником податку як хабар, викрадені чи знайдені як скарб, не зданий державі згідно із законом, у сумах, які визначені обвинувальним вироком суду незалежно від призначеної ним міри 164.2.13. доходи, що становлять позитивну різницю між

сумою коштів, отриманих платником податку внаслідок його відмови від участі в фонді фінансування будівництва, та сумою коштів, внесених платником податку до такого фонду, крім випадків, коли платник податку одночасно передає кошти, отримані з фонду фінансування будівництва, в управління тому самому управителю у той самий або інший фонд фінансування бу-

сумою коштів, отриманих платником податку від інших осіб внаслідок відступлення на їх користь права вимоги за договором про участь у фонді фінансування будівництва (у тому числі, якщо таке відступлення здійснено на підставі договору купівлі-продажу), та сумою коштів, внесених платником податку до такого фонду за цим договором; 164.2.14. дохід у вигляді неустойки (штрафів, пені), відшко-

дування матеріальної або немайнової (моральної) шкоди, крім: а) сум, що за рішенням суду спрямовуються на відшкодування збитків, завданих платнику податку внаслідок заподіяння йо

му матеріальної шкоди, а також шкоди життю та здоров'ю; б) відсотків, отриманих від боржника внаслідок прострочен-ня виконання ним договірного зобов'язання;

в) пені, що сплачується на користь платника податку за раху нок бюджету (цільового страхового фонду) внаслідок несвоєчас ного повернення надміру сплачених грошових зобов'язань або інших сум бюджетного відшкодування;

г) суми втрат, заподіяних платнику податку актами, визнаними неконституційними, або незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів дізнання, досудового слідства, прокуратури або суду, що відшкодовуються державою в порядку, встанов

леному законом. Дія цього підпункту не поширюється на оподаткування сум страхових виплат, страхових відшкодувань і викупних сум за до-

говорами страхування; 164.2.15. сума страхових виплат, страхових відшкодувань, викупних сум або пенсійних виплат, що сплачуються платнику податку за договорами довгострокового страхування життя (у тому числі за договорами страхування довічних пенсій) та не державного пенсійного забезпечення, за договорами пенсійно-го вкладу, договорами довірчого управління, укладеними з учас-никами фондів банківського управління, у випадках та розмірах, визначених підпунктом 170.8.2 пункту 170.8 статті 170 цього Ко-

су, 164.2.16. сума пенсійних внесків у межах недержавного пенсійного забезпечення відповідно до закону, страхових платежів (страхових внесків, страхових премій), пенсійних вкладів, внесків до фонду банківського управління, сплачена будь-якою особою — резидентом за платника податку чи на його користь, крім

сум, що сплачуються:
а) особою — резидентом, що визначається вигодонабувачем (бенефіціаром) за такими договорами;
б) одним з членів сім'ї першого ступеня споріднення платни-

ка податку; в) роботодавцем — резидентом за свій рахунок за договорами довгострокового страхування життя або недержавного пен-сійного забезпечення платника податку, якщо така сума не пе-ревищує 15 відсотків нарахованої цим роботодавцем суми заробітної плати платнику податку протягом кожного звітного подат-кового місяця, за який вноситься страховий платіж (страховий внесок, страхова премія) або сплачується пенсійний внесок, внесків до фондів банківського управління, але не більш як сума, визначена абзацом першим підпункту 169.4.1 пункту 169.4 ма, визначена аозацом першим підпункту 169.4.1 пункту 169.4 статті 169 цього Кодексу, у розрахунку за місяць за сукупністю таких внесків;
164.2.17. дохід, отриманий платником податку як додаткове благо (крім випадків, передбачених статтею 165 цього Кодексу)

а) вартості використання житла, інших об'єктів матеріально-

го або нематеріального майна, наданих платнику податку в безоплатне користування, або компенсації вартості такого викозоплатне користування, або компенсації вартості такого вико-ристання, крім випадків, коли таке надання або компенсація зу-мовлені виконанням платником податку трудової функції відпо-відно до трудового договору (контракту) чи передбачені норма-ми колективного договору або відповідно до закону в установлених ними межах;

б) вартості майна та харчування, безоплатно отриманого платником податку, крім випадків, визначених цим Кодексом для оподаткування прибутку підприємств.

Додатково до винятків, передбачених підпунктом «а» цього підпункту, не вважаються додатковим благом платника податку доходи, одержані у формі та розмірах, що підлягають включенню роботодавцем до собівартості реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг згідно із розділом ІІІ цього Кодексу, а також кошти, вартість послуг, проживання, проїзду, харчування спортивного одягу, аксесуарів, взуття та інвентарю, колясок для інвалідів, у тому числі які призначені для участі інвалідів в фізкультурно-реабілітаційних та спортивних заходах, лікарських та медико-відновлюваних засобів та інших доходів, наданих (виплачених) платнику податку — учаснику спортивних (крім професійного спорту), фізкультурно-оздоровчих заходів, заходів з фізкультурно-оздоровчої діяльності та фізкультурно-спортивної реабілітації, що фінансуються з бюджету та/або бюджетними орга-нізаціями, іншими неприбутковими організаціями, внесеними до Реєстру неприбуткових організацій та установ на дату надання таких коштів:

вартості послуг домашнього обслуговуючого персоналу, безоплатно отриманих платником податку, включаючи працю підпорядкованих осіб, а також осіб, що перебувають на військовій службі чи є заарештованими або ув'язненими.

Під терміном «послуги домашнього обслуговуючого персоналу» розуміються послуги з побутового обслуговування фізичної особи, членів її сім'ї або від імені чи за їх дорученням будь-якої третьої особи, включаючи ремонт або спорудження об'єктів рухомого чи нерухомого майна, що належить таким особам або використовується ними;

г) суми грошового або майнового відшкодування будь-яких витрат або втрат платника податку, крім тих, що обов'язково відшкодовуються згідно із законом за рахунок бюджету або звільняються від оподаткування згідно з цим розділом; г') суми безповоротної фінансової допомоги;

д) суми боргу платника податку, анульованого кредитором за його самостійним рішенням, не пов'язаним з процедурою банкрутства, до закінчення строку позовної давності. Якщо кредитор повідомляє платника податку-боржника про анулювання боргу та включає суму анульованого боргу до податкового розрахунку суми доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, за підсумками звітного періоду, у якому такий борг було анульовано, такий боржник самостійно сплачує податок з таких доходів та відображає їх у річній податковій

е) вартості безоплатно отриманих товарів (робіт, послуг), визначеної за правилами звичайної ціни, а також суми знижки звичайної ціни (вартості) товарів (робіт, послуг), індивідуально призначеної для такого платника податку.

Якщо додаткові блага надаються у негрошовій формі, сума податку об'єкта оподаткування обчислюється за правилами, визначеними пунктом 164.5 цієї статті;

164.2.18. інші доходи, крім зазначених у статті 165 цього

Кодексу. 164.3. При визначенні бази оподаткування враховуються всі

доходи платника податку, отримані ним як у грошовій, так і негрошовій формах.

164.4. Під час нарахування (отримання) доходів, отриманих у вигляді валютних цінностей або інших активів (вартість яких виражена в іноземній валюті або міжнародних розрахункових одиницях), такі доходи перераховуються у гривні за валютним курсом Національного банку України, що діє на момент нарахування (отримання) таких доходів.

164.5. Під час нарахування (надання) доходів у будь-якій негрошовій формі базою оподаткування є вартість такого доходу, розрахована за звичайними цінами, правила визначення яких встановлені згідно з цим Кодексом, помножена на коефіцієнт, який обчислюється за такою формулою:

K = 100: (100 - Cn),

к = 100: (100 — Сп., де К — коефіцієнт; Сп — ставка податку, встановлена для таких доходів на момент їх нарахування.

такому самому порядку визначаються об'єкт оподаткування і база оподаткування для коштів, надміру витрачених плат-ником податку на відрядження або під звіт та не повернутих у встановлені законодавством строки.

164.6. Під час нарахування доходів у формі заробітної пла-ти база оподаткування визначається як нарахована заробітна плата, зменшена на суму єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, страхових внесків до Накопичувального фонду, а у випадках, передбачених законом, - обов'язкових страхових внесків до недержавного пенсійного фонду, які відповідно до закону сплачуються за рахунок заробітної плати працівника, а також на суму податкової соціальної пільги за її наявності.

Стаття 165. Доходи, які не включаються до розрахунку загального місячного (річного) оподатковуваного доходу 165.1. До загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку не включаються такі доходи: 165.1.1 сума державної та соціальної матеріальної допомо-

165.1.1 сума державної та соціальної матеріальної допомоги, державної допомоги у вигляді адресних виплат та надання соціальних і реабілітаційних послуг відповідно до закону, житлових та інших субсидій або дотацій, компенсацій (включаючи грошові компенсації інвалідам, на дітей-інвалідів при реалізації індивідуальних програм реабілітації інвалідів), винагород страхових виплат, які отримує платник податку з бюджетів та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування та у формі фінансової допомоги інвалідам з Фонду соціального захисту інвалідів згілно із законом у тому числі (але ального захисту інвалідів згідно із законом, у тому числі (але

а) сума грошової допомоги, яка надається згідно із законом членам сімей військовослужбовців чи осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, органів і підрозділів цивільного захисту, Державної кримінально-виконавчої служби країни, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, які загинули (безвісно пропали) або померли під час виконання службових обов'язків;

б) сума державних премій України або стипендій України, призначених законом, постановами Верховної Ради України, указами Президента України, винагород спортсменам— чемпіонам України, призерам спортивних змагань міжнародного рівня, у тому числі спортсменам-інвалідам, а також вартість

рівня, у тому числі спортсменам-інвалідам, а також вартість державних нагород чи винагород від імені України, крім тих, що виплачуються коштами чи іншим майном, сума Нобелівської чи Абелівської премій;

в) сума коштів з Державного бюджету України дійсним членам (академікам) та членам-кореспондентам Національної академії наук України, Української академії педагогічних наук України, Академії педагогічних наук України, Академії педагогічних наук України, Академії правових наук України та Академії мистецтв України як щомісячна довічна плата за звання дійсного члена та члена-кореспондента; та члена-кореспондента:

та члена-кореспондента; г) сума допомоги, яка виплачується (надається) жертвам нацистських переслідувань або їх спадкоємцям з бюджетів або інших джерел, визначених міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також особам, які мають звання «Праведник Миру»; г) сума допомоги, яка виплачується (надається) особам, визнаним репресованими та/або реабілітованими згідно із законом, або їх спадкоємцям з бюджетів або інших джерел, визначених міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких налана Верховною Радою України;

начених міжнародними договорами України, згода на обов'яз-ковість яких надана Верховною Радою України; е) сума пенсій або щомісячного довічного грошового утри-мання, отримуваних платником податку з Пенсійного фонду України чи бюджету згідно із законом, а також з іноземних джерел, якщо згідно з міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, такі пенсії не підлягають оподаткуванню чи оподатковуються в

є) сума грошової компенсації за витрату часу, розмір якої встановлюється Кабінетом Міністрів України, яку отримують фізичні особи за ведення записів та подання відомостей відповідно до програм державних вибіркових обстежень, що про-

водяться органами державної статистики; ж) сума грошової компенсації, що виплачується військовослужбовцям за належне їм для отримання жиле приміщен-

ня;
з) сума щорічної разової грошової допомоги, яка надається згідно із Законом України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». Винятки, передбачені цим підпунктом, не поширюються на

виплату заробітної плати, грошової (вихідної) допомоги при виході на пенсію (у відставку) та виплату, пов'язану з тимчасовою втратою працездатності;

165.1.2. сума доходів, отриманих платником податку у вигляді процентів, що нараховані на цінні папери, емітовані Міністерством фінансів України;

165.1.3. сума відшкодування платнику податку розміру шкоди, заподіяної йому внаслідок Чорнобильської катастрофи, у порядку та сумах, визначених законом;

165.1.4. сума виплат та відшкодувань (крім заробітної плати чи інших виплат та віпшкодувань з цивільно-правовими

ти чи інших виплат та відшкодувань за цивільно-правовими договорами), що здійснюються з урахуванням пункту 170.7 статті 170 цього Кодексу:

а) творчими спілками їх членам у випадках, передбачених

б) Товариством Червоного Хреста України на користь отри-

б) Говариством Червоного Хреста Украіни на користь отри-мувачів благодійної допомоги відповідно до закону;
 в) іншими неприбутковими організаціями (крім кредитних спілок та інших небанківських фінансових установ) та благо-дійними фондами України, статус яких визначається відповід-но до закону, на користь отримувачів таких виплат, крім будь-яких виплат або відшкодувань членам керівних органів таких організацій або фондів та пов'язаним з ними фізичним осо-бам.

г) сума, яка щороку виплачується переможцям Міжнарод-ного конкурсу з української мови імені Петра Яцика; 165.1.5. сума внесків на обов'язкове страхування платника

податку відповідно до закону, інших, ніж єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування;

165.1.6. сума єдиного внеску на загальнообов язкове державне соціальне страхування платника податку, що вносяться за рахунок його роботодавця у розмірах, визначених законом;

165.1.7. сума страхових внесків до Накопичувального фонду, а у випадках, передбачених законом, — обов'язкові страхові внески до недержавного пенсійного фонду та фонду банківського управління; 165.1.8. сума коштів, що належать платнику податку, які

відповідно до закону перераховуються з Накопичувального фонду до недержавного пенсійного фонду, фонду банківського управління чи страхової організації, з недержавного пенсійного фонду, фонду банківського управління до іншого недержавного пенсійного фонду, фонду банківського управління, страхової організації або на пенсійний депозитний рахунок

банку; 165.1.9. вартість безоплатного лікувально-профілактичного харчування, молока або рівноцінних йому харчових продуктів, газованої солоної води, мийних і знешкоджувальних засобів, а також спеціального одягу, спеціального взуття та інших засобів індивідуального захисту, якими роботодавець забезпечує платника податку відповідно до Закону України «Про охорону праці», спеціального (форменого) одягу та взуття, що надається роботодавцем у тимчасове користування платнику податку який перебуває з ним у трудових відносинах. Порядок забез печення, перелік та граничні строки використання спеціально-го одягу, спеціального взуття та інших засобів індивідуально-го захисту встановлюються спеціально уповноваженим цен-тральним органом виконавчої влади з нагляду за охороною праці за участю професійних спілок і Фонду соціального стра-хування від нещасних випадків на виробництві та професійних захроловань України. Норми забезпачання пікувально-пофі лування від нещастика випадків на виросинців та професиним захворювань України. Норми забезпечення лікувально-профі-лактичним харчуванням, молоком або рівноцінними йому харчовими продуктами, газованою солоною водою, мийними та знешкоджувальними засобами розробляються центральним органом виконавчої влади у галузі охорони здоров'я. Порядки видачі спеціального (форменого) одягу та взуття, його перелі-ки та граничні строки використання затверджуються Кабіне-том Міністрів України;

165.1.10. сума грошового або майнового утримання чи за-безпечення військовослужбовців строкової служби (у тому числі осіб, що проходять альтернативну службу), передбачена законом, яка виплачується з бюджету чи бюджетною устано-

ження або під звіт і розраховані згідно із пунктом 170.9 статті 170 цього Кодексу; 165.1.12. вартість товарів, які надходять платнику податку

податку в разі їх повернення продавцю або особі, уповнова-женій таким продавцем здійснювати їх гарантійне обслугову-женій таким продавцем здійснювати їх гарантійне обслуговування (заміну) протягом гарантійного строку, але не вище ніж ціна придбання таких товарів; 165.1.13. кошти або вартість майна (нематеріальних акти

вів), які надходять платнику податку за рішенням суду в результаті поділу спільної сумісної власності подружжя у зв'язку з розірванням шлюбу чи визнанням його недійсним або за добровільним рішенням сторін з урахуванням норм Сімейного кодексу України;

165.1.14. аліменти, що виплачуються платнику податку згідно з рішенням суду або за добровільним рішенням сторін у сумах, визначених згідно із Сімейним кодексом України, за винятком виплати аліментів нерезидентом незалежно від їх розміру, якщо інше не встановлено міжнародними договораии, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою Ук раїни; 165.1.15. кошти або майно (майнові чи немайнові права,

вартість робіт, послуг), отримані платниками податку як дарунок з урахуванням положень цього розділу; 165.1.16. кошти, отримані платником податку в рахунок ком-

пенсації (відшкодування) вартості майна (нематеріальних активів), примусово відчуженого державою у випадках, передбачених законом, або вартість такої компенсації, отриманої у негрошовій формі; 165.1.17. сума надміру сплачених грошових зобов'язань,

страхових внесків з бюджетів або державних цільових страхових фондів згідно із законом, а також бюджетного відшкодування під час застосування права на податкову знижку, що повер

тається платнику податку;
165.1.18. дивіденди, які нараховуються на користь платника податку у вигляді акцій (часток, паїв), емітованих юридичною особою — резидентом, що нараховує такі дивіденди, за умови, що таке нарахування жодним чином не змінює пропорцій (часток) участі всіх акціонерів (власників) у статутному фонді емітента, та в результаті якого збільшується статутний фонд емі-тента на сукупну номінальну вартість нарахованих дивідендів;

165.1.19. кошти або вартість майна (послуг), що надаються як допомога на лікування та медичне обслуговування платника податку за рахунок коштів благодійної організації або його ропотодавця, в тому числі в частині витрат роботодавця на обов'язковий профілактичний огляд працівника згідно із Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб» та на вакцинацію працівника, спрямовану на профілактику захво-рювань в період загрози епідемій відповідно до Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» за наявності відповідних підтвердних документів. крім витрат, що компенсуються виплатами з фонду загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування;

165.1.20. вартість вугілля та вугільних брикетів, безоплатно наданих в обсягах та за переліком професій, що встановлюються Кабінетом Міністрів України, у тому числі компенсації вартості такого вугілля та вугільних брикетів:

працівникам з видобутку (переробки) вугілля та вуглебудівних підприємств; пенсіонерам, які пропрацювали на підприємствах з видобут-

ку (переробки) вугілля, вуглебудівних підприємствах: на під-земних роботах— не менше ніж 10 років для чоловіків і не менш як 7 років 6 місяців для жінок; на роботах, пов'язаних із підземними умовами, — не менше ніж 15 років для чоловіків і не менш як 12 років 6 місяців для жінок; на роботах технологічної лінії на поверхні діючих шахт чи на шахтах, що будуються, розрізах, збагачувальних та брикетних фабриках— не менш як 20 років для чоловіків і не менш як 15 років для жінок; інвалідам і ветеранам війни та праці, особам, нагородже-

ним знаками «Шахтарська слава» або «Шахтарська доблесть» І, ІІ, ІІІ ступенів, особам, інвалідність яких настала внаслідок загального захворювання, у разі, коли вони користувалися цим правом до настання інвалідності;

сім'ям працівників, які загинули (померли) на підприємствах з видобутку (переробки) вугілля, що отримують пенсії у зв'яз-ку із втратою годувальника.

При виплаті грошової компенсації вартості такого вугілля та вугільних брикетів її сума не включається до складу загального оподатковуваного доходу платника податку

Порядок виконання цього підпункту визначається Кабінетом Міністрів України;

165.1.21. сума, сплачена роботодавцем на користь вітчизняних вищих та професійно-технічних навчальних закладів за фізичну особу, але не вище розміру, визначеного в абзаці першому підпун кту 169.4.1 пункту 169.4 статті 169 цього Кодексу на кожний пов-ний або неповний місяць підготовки чи перепідготовки такої фізичної особи, незалежно від того, чи перебуває ця особа у трудових відносинах з роботодавцем, але за умови, що вона уклала з ним письмовий договір (контракт) про взяті зобов'язання з відпрацювання у такого роботодавця після закінчення вищого та/або професійно-технічного навчального закладу і отримання спеціальності (кваліфікації) не менше ніж три роки.

Якщо працівник припиняє трудові відносини з роботодавцем протягом періоду такого навчання або до закінчення третього календарного року від року, в якому закінчується таке навчання, су ма, сплачена як компенсація вартості навчання, прирівнюється до додаткового блага, наданого такому працівнику протягом року, на який припадає таке припинення трудових відносин, та підлягає

оподаткуванню у загальному порядку; 165.1.22. кошти або вартість майна (послуг), що надаються як

допомога на поховання платника податку:
а) будь-якою фізичною особою, благодійною організацією, Пен сійним фондом України, відповідними територіальними управліннями з питань праці та соціального захисту населення, фондами за-гальнообов'язкового державного соціального страхування України або професійною спілкою;

6) роботодавцем такого померлого платника податку за його останнім місцем роботи (у тому числі перед виходом на пенсію) у розмірі, що не перевищує подвійний розмір суми, визначеної в аб-заці першому підпункту 169.4.1 пункту 169.4 статті 169 цього Ко-дексу. Сума перевищення за її наявності остаточно оподатковуєть-

ся під час її нарахування (виплати, надання); 165.1.23. вартість одягу, взуття, а також сума грошової допомо-ги, що надаються дітям-сиротам чи дітям, позбавленим батьківського піклування (у тому числі випускникам професійно-технічних навчальних закладів і вищих навчальних закладів І-IV рівнів акредитації), у порядку і розмірах, визначених Кабінетом Міністрів Украї-

ни; 165.1.24. доходи від відчуження безпосередньо власником сільськогосподарської продукції (включаючи продукцію первинної переробки), вирощеної (виробленої) ним на земельних ділянках, наданих йому в розмірах, встановлених Земельним кодексом України для ведення особистого селянського господарства, якщо їх розмір не було збільшено в результаті отриманої в натурі (на місцевості) земельної частки (паю), будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибних ділянок), ведення садівництва та індивідуального дачного будівництва.

Отримувач таких доходів подає податковому агенту довідку про своє право на отримання доходу у джерела його виплати без спла

Форма довідки, строк дії, порядок її видачі розробляються і зат-верджуються центральним органом державної податкової служби за погодженням з центральним органом виконавчої влади з питань

земельних ресурсів;
165.1.25. сума, отримана платником податку за здану (продану) ним вторинну сировину та побутові відходи, за винятком брухту чорних та дорогоцінних металів. Під час виплати доходів за зданий платником податку брухт

чорних та дорогоцінних металів особа, що його закуповує, вважа ється податковим агентом та зобов'язана утримати податок із су-

ми такої виплати за ставкою, встановленою цим розділом; 165.1.26. сума стипендії, яка виплачується з бюджету учню, сту-денту, курсанту військових навчальних закладів, ординатору, аспіранту або ад'юнкту, але не вище ніж сума, визначена в абзаці першому підпункту 169.4.1 пункту 169.4 статті 169 цього Кодексу. Сума перевищення за її наявності підлягає оподаткуванню під час її нарахування (виплати) за ставками, визначеними пунктом 167.1

лахування (от применя в ставками, визначеними пунктом 1077 ггті 167 цього Кодексу; 165.1.27. сума страхової виплати, страхового відшкодування або викупна сума, отримана платником податку за договором страхування від страховика-резидента, іншого ніж довгострокове страхування життя (у тому числі страхування довічних пенсій) та недержавне пенсійне забезпечення, у разі виконання таких умов:
а) під час страхування життя або здоров'я платника податку у

дожиття застрахованої особи до дати чи події, передбаченої договором страхування життя, чи досягнення віку, передбаченого таким договором;

викупна сума в частині, що не перевищує суму внесених стра хових платежів за договором страхування життя, іншого, ніж дов-

гострокове страхування життя; в разі страхового випадку - факт заподіяння шкоди застрахова-ній особі повинен бути належним чином підтверджений. Якщо застрахована особа помирає, сума страхової виплати, яка належить вигодонабувачам або спадкоємцям, оподатковується за правилами та ставками, встановленими для оподаткування спадщини (вигодонабувач прирівнюється до спадкоємця); б) під час страхування майна сума страхового відшкодування не

може перевищувати вартість застрахованого майна, визначену за звичайними цінами на дату укладення страхового договору, збіль-шену на суму сплачених страхових платежів (страхових внесків, страхових премій);
в) під час страхування цивільної відповідальності сума страхо-

вого відшкодування не може перевищувати розмір шкоди, фактично заподіяної вигодонабувачу (бенефіціару), яка визначається за звичайними цінами на дату такої страхової виплати;

165.1.28. сума страхової виплати, страхового відшкодування, викупна сума або їх частина, чи пенсійна виплата, отримана платником податку за договором довгострокового страхування життя, у тому числі страхування довічних пенсій, сума пенсійної виплати із системи недержавного пенсійного забезпечення, сума виплати за

договором пенсійного вкладу, договором довірчого управління, укладеним з учасником фонду банківського управління, визначених підпунктом 170.8.3 пункту 170.8 статті 170 цього Кодексу. Порядок застосування підпункту 165.1.27 цього пункту та цього підпункту визначається центральним органом виконавчої влади, який здійснює контроль за небанківськими фінансовими установами відповітно по закону.

ми відповідно до закону; 165.1.29. основна сума депозиту (вкладу), внесеного платником податку до банку чи небанківської фінансової установи, яка повертається йому, а також основна сума кредиту, що отримується плат-ником податку (протягом строку дії договору), у тому числі фінансового кредиту, забезпеченого заставою, на визначений строк та

під проценти;
165.1.30. сума виплат громадянам України (їх спадкоємцям) грошових заощаджень, поміщених в період до 2 січня 1992 року в установи Ощадного банку СРСР та державного страхування СРСР, що діяли на території України, а також у такі державні цінні папери облігації Державної цільової безпроцентної позики 1990 року, об-лігації Державної внутрішньої виграшної позики 1982 року, державні казначейські зобов'язання СРСР, сертифікати Ощадного банку СРСР та грошові заощадження громадян України, поміщені в установи Ощадного банку України та колишнього Укрдержстраху протягом 1992 - 1994 років;

165. 1.31. основна сума поворотної фінансової допомоги, наданої платником податку іншим особам, яка повертається йому, основна сума поворотної фінансової допомоги, що отримується плат-

165.1.32. прибуток від операцій з майном або інвестиційними активами, який не підлягає оподаткуванню згідно з відповідними положеннями цього розділу;

165.1.33. сума, отримана платником податку за здавання ним крові, грудного жіночого молока, інших видів донорства, яка виплачується з бюджету чи бюджетною установою;

165.1.34. вартість житла, яке передається з державної або комунальної власності у власність платника податку безоплатно або із знижкою відповідно до закону, а також сума державної підтримки на будівництво чи придбання доступного житла, яка надається платнику податку відповідно до законодавства.

Якщо платник податку з числа державних службовців та прирів няних до них осіб має право на отримання одноразової грошової компенсації витрат для створення належних житлових умов відповідно до законодавства, сума такої компенсації оподатковується як додаткове благо під час її нарахування (виплати) за її рахунок; 165.1.35. вартість путівок на відпочинок, оздоровлення та ліку-

вання, у тому числі на реабілітацію інвалідів, на території України платника податку та/або його дітей віком до 18 років, які надаються йому безоплатно або із знижкою (у розмірі такої знижки) професійною спілкою, до якої зараховуються профспілкові внески платника податку - члена такої професійної спілки, створеної відповідно до законодавства України, або за рахунок коштів відповідного фонду загальнообов'язкового державного соціального страхуван-

165.1.36. дохід фізичної особи - підприємця, з якого сплачується єдиний податок згідно із спрощеною системою оподаткування відповідно до цього Кодексу;

165.1.37. сума витрат роботодавця у зв'язку з підвищенням ква ікації (перепідготовкою) платника податку згідно із законом; 165.1.38. вартість орденів, медалей, знаків, кубків, дипломів. грамот та квітів, якими відзначаються працівники, інші категорії громадян та/або переможці змагань, конкурсів;

165.1.39. вартість дарунків (а також призів переможцям та при-зерам спортивних змагань), якщо їх вартість не перевищує 50 від-сотків однієї мінімальної заробітної плати (у розрахунку на місяць), встановленої на 1 січня звітного податкового року, за винятком

встановленої на 1 січня звітного податкового року, за винятком грошових виплат у будь-якій сумі; 165.1.40. сума доходу, отриманого платником податку внаслідок відчуження акцій (інших корпоративних прав), одержаних ним у власність в процесі приватизації в обмін на приватизаційні компенсаційні сертифікати, безпосередньо отримані ним як компенсація суми його внеску до установ Ощадного банку СРСР або до установ державного страхування СРСР, або в обмін на приватизаційні сертифікати отримації ним інпоріїнно праводим за таком сума мого установ державного страхування СРСР, або в обмін на приватизаційні сертифікати отримації ним інпоріїнно по закому сума посоти тифікати, отримані ним відповідно до закону, а також сума доходу, отриманого таким платником податку внаслідок відчуження зе-мельних ділянок сільськогосподарського призначення, земельних часток (паїв) за нормами безоплатної передачі, визначеними статтею 121 Земельного кодексу України залежно від їх призначення, та майнових паїв, безпосередньо отриманих ним у власність у про цесі приватизації; 165.1.41. доходи у вигляді процентів на поточні банківські ра-

хунки, за якими на користь фізичних осіб здійснюються виключно виплати заробітної плати, стипендій, пенсій, соціальної допомоги та інших передбачених законом соціальних виплат. Ознаки таких

фестивалив, виставок, концертів, реасплітаційних заходів, фізкультурно-спортивних заходів та конкурсів, які провадяться такими організаціями, як компенсація витрат на проживання, харчування та проїзд до місця проведення заходів та у зворотному напрямку; 165.1.43. сума страхової виплати за договорами страхування життя у разі смерті застрахованої особи, якщо така виплата отримується членами сім'ї застрахованої особи першого ступеня спотілення або особою яка є інвалідом І глуша або щатиною інвалісня потим або питиною інвалісня потим за питиною інвалісня потим за питиною інвалісня потим за питиною інвалісня потим за питиною інвалісня питиною інваліс ріднення, або особою, яка є інвалідом І групи або дитиною-інвалі дом, або має статус дитини-сироти або дитини, позбавленої батьківського піклування;

ківського піклування; 165.1.44. сума майнового та немайнового внеску платника податку до статутного фонду юридичної особи - емітента корпоративних прав, в обмін на такі корпоративні права; 165.1.45. вартість побічних лісових користувань для власного споживання (заготівля лікарських рослин, збирання лісової підстилки, заготівля очерету та інших побічних лісових користувань, заготівля очерету загодів заготівля очерету заготівля сумаї заготівля сумаї заготівля заготівля очерету заготівля заготівля заготівля сумаї заготівля заготівл передбачених Лісовим кодексом України);
165.1.46. сума коштів, отриманих як виграш, приз у державну

грошову лотерею в розмірі, що не перевищує 50 мінімальних заробітних плат, розмір якої встановлюється законом; 165.1.47. сума виплат чи відшкодувань (крім заробітної плати чи

інших виплат та відшкодувань за цивільно-правовими договорами) яка здійснюється професійними спілками своїм членам протягом року сукупно у розмірі, що не перевищує суми граничного розміру доходу, визначеного згідно з абзацом першим підпункту 169.4.1 пункту 169.4 статті 169 цього Кодексу, встановленого на 1 січня такого року. При цьому зазначені виплати повинні бути здійснені у розмірах та на цілі, установлені загальними зборами членів профспілки

165.1.48. доходи від кооперативних виплат та/або від одержання паю членом сільськогосподарського виробничого кооперативу разі його виходу з кооперативу, отриманих членом сільськогосподарського виробничого кооперативу, членом якого є виключно фізичні особи, що здійснює виробництво сільськогосподарської прозичні особи, що здійснює виробництво сільськогосподарської продукції, а саме молока та м'яса, з використанням земельних ділянок членів, наданих для ведення особистого селянського господарства, якщо їх розмір не було збільшено в результаті отриманої в натурі (на місцевості) земельної частки (паю); будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибних ділянок), ведення садівництва та індивідуального дачного будівництва за умови використання праці виключно членів тако-

165.1.49. інші доходи, які згідно з цим Кодексом не включаються до складу загального місячного (річного) оподатковуваного до-

ходу. Стаття 166. Податкова знижка

166.1. Право платника податку на податкову знижку. 166.1.1. Платник податку має право на податкову знижку за нас-

лідками звітного податкового року; 166.1.2. підстави для нарахування податкової знижки із зазна

ченням конкретних сум відображаються платником податку у річній податковій декларації. 166.2. Документальне підтвердження витрат, що включаються

до податкової знижки.

податкової знижки.

166.2.1. До податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником податку витрати, підтверджені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, копіями договорів, що іден тифікують продавця товарів (робіт, послуг) і їх покупця (отримувача). У зазначених документах обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк їх продажу (вико-

нання, надання);
166.2.2. оригінали зазначених у підпункті 166.2.1 цього пункту документів не надсилаються органу державної податкової служби, але підлягають зберіганню платником податку протягом строку давності, встановленого цим Кодексом.

166.3. Перелік витрат, дозволених до включення до податкової

Платник податку має право включити до податкової знижки у зменшення оподатковуваного доходу платника податку за наслід-ками звітного податковуваного доходу платника податку за наслід-ками звітного податкового року, визначеного з урахуванням поло-жень пункту 164.6 статті 164 цього Кодексу, такі фактично здійсне-ні ним протягом звітного податкового року витрати: 166.3.1. частину суми процентів, сплачених таким платником

податку за користування іпотечним житловим кредитом, що визначається відповідно до статті 175 цього Кодексу; 166.3.2. суму коштів або вартість майна, переданих платником

податку у вигляді пожертвувань або благодійних внесків неприбутковим організаціям, зареєстрованим в Україні та внесеним до Ре естру неприбуткових організацій та установ на дату передачі таких коштів та майна, у розмірі, що не перевищує 4 відсотки суми його загального оподатковуваного доходу такого звітного року;

166.3.3. суму коштів, сплачених платником податку на користь закладів освіти для компенсації вартості здобуття середньої про-фесійної або вищої освіти такого платника податку та/або члена його сім'ї першого ступеня споріднення, який не одержує заробітної плати. Така сума не може перевищувати розміру доходу, визначеного в абзаці першому підпункту 169.4.1 пункту 169.4 статті 169 цього Кодексу, в розрахунку на кожну особу, яка навчається, за кожний повний або неповний місяць навчання протягом звітного

податкового року; 166.3.4. суму коштів, сплачених платником податку на користь закладів охорони здоров'я для компенсації вартості платних послуг з лікування такого платника податку або члена його сім'ї першого з лікування такого і піатника податку ако члена икію сім і першого ступеня споріднення, у тому числі для придбання ліків (донорських компонентів, протезно-ортопедичних пристосувань, виробів медичного призначення для індивідуального користування інвалідів) а також суму коштів, сплачених платником податку, визнаного в установленому порядку інвалідом, на користь протезно-ортопедичтановленому порядку інвалідом, на користь протезно-ортопедичних підприємств, реабілітаційних установ для компенсації вартості платних послуг з реабілітації, технічних та інших засобів реабілітації, наданих такому платнику податку або його дитині-інваліду у розмірах, що не перекриваються виплатами з фондів загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування,

.... a) косметичного лікування або косметичної хірургії, включаючи косметичне протезування, не пов'язаних з медичними показаннями, водолікування та геліотерапії, не пов'язаних з лікуванням хро-нічних захворювань;

б) протезування зубів з використанням дорогоцінних металів, порцеляни та гальванопластики;
в) абортів (крім абортів, які проводяться за медичними показан-

нями або коли вагітність стала наслідком зґвалтування);

г) операцій із зміни статі; г) лікування венеричних захворювань (крім СНІДу та венеричних захворювань, причиною яких є побутове зараження або зівалту-

д) лікування тютюнової чи алкогольної залежності;

 д) лікування потюнової чи алкогольної залежності,
 е) придбання ліків, медичних засобів та пристосувань, оплати вартості медичних послуг, які не включено до переліку життєво не-обхідних, затвердженого Кабінетом Міністрів України;
 166.3.5. суму витрат платника податку на сплату страхових пла-токів (страхових видеків) та пристійних виосків. тежів (страхових внесків, страхових премій) та пенсійних внесків сплачених платником податку страховику-резиденту, недержавному пенсійному фонду, банківській установі за договорами довгострокового страхування життя, недержавного пенсійного забезпечення, за пенсійним контрактом з недержавним пенсійним фондом, а також внесків на банківський пенсійний депозитний рахунок, на пенсійні вклади та рахунки учасників фондів банківського управління як такого платника податку, так і членів його сім'ї першого ступеня споріднення, які не перевищують (у розрахунку за кожний з повних чи неповних місяців звітного податкового року, протягом

яких діяв договір страхування):
а) при страхуванні платника податку або за пенсійним контрактом з недержавним пенсійним фондом платника податку, або на банківський пенсійний депозитний рахунок, пенсійний вклад, рахунок учасника фонду банківського управління чи за їх сукупністю ток учасніма фолду одпівового управління ча за іх сукупністю суму, визначену в абзаці першому підпункту 169.4.1 пункту 169.4 статті 169 цього Кодексу; б) при страхуванні члена сім'ї платника податку першого ступе-

ня споріднення або за пенсійним контрактом з недержавним пенсійним фондом, або на банківський пенсійний депозитний рахунок, пенсійний вклад, рахунок учасника фонду банківського управління на користь такого члена сім'ї чи за їх сукупністю — 50 відсотків суми, визначеної в абзаці першому підпункту 169.4.1 пункту 169.4 статті 169 цього Кодексу, в розрахунку на кожного застрахованого члена сім'ї; 166.3.6. суму витрат платника податку на:

оплату допоміжних репродуктивних технологій згідно з умова, встановленими законодавством, але не більше ніж сума, що дорівнює третині доходу у вигляді заробітної плати за звітний податковий рік;

оплату вартості державних послуг, пов'язаних з усиновленням

дитини, включаючи сплату державного мита; 166.3.7. суму коштів, сплачених платником податку у зв'язку із переобладнанням транспортного засобу, що належить платникові податку, з використанням у вигляді палива моторного сумішевого біоетанолу, біодизелю, стиснутого або скрапленого газу, інших видів біопалива:

166.3.8. суми витрат платника податку на сплату видатків на будівництво (придбання) доступного житла, визначеного законом, у тому числі на погашення пільгового іпотечного житлового кредиту, наданого на такі цілі, та процентів за ним. 166.4. Обмеження права на нарахування податкової знижки.

166.4.1. Податкова знижка може бути надана виключно резиденту, який має реєстраційний номер облікової картки платника податку, а так само резиденту — фізичній особі, яка через свої релігійні переконання відмовилась від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомила про це відповідний орган державної податкової служби і має про

це відмітку у паспорті; 166.4.2. загальна сума податкової знижки, нарахована платнику податку в звітному податковому році, не може перевищувати суми річного загального оподатковуваного доходу платника податку, нарахованого як заробітна плата, зменшена з урахуванням положень пункту 164.6 статті 164 цього Кодексу;

166.4.3. якщо платник податку не скористався правом на нарахування податкової знижки за наслідками звітного податкового рочиться податкового податкового податкового податкового податкового податкового податкового податкового податкового пода

ку, таке право на наступні податкові роки не переноситься: 166.5. Центральний орган державної податкової служби прова

дить безоплатні роз'яснення порядку документального підтвердження прав на податкову знижку та подання податкової декларації, у тому числі шляхом проведення відповідних навчань, семінарів тощо, забезпечує безоплатне надання бланків податкових декларатой, заоезпечує осезоплатне надапня олапків податкових деклара-цій з цього податку, інших розрахунків, передбачених цим розді-лом, податковими органами за першим запитом платника цього податку. Стаття 167. Ставки податку 167.1. Ставка податку становить 15 відсотків бази оподаткуван-

ня щодо доходів, одержаних (крім випадків, визначених у пунктах 167.2—167.4 цієї статті), у тому числі, але не виключно у формі заробітної плати, інших заохочувальних та компенсаційних виплат або інших виплат і винагород, які виплачуються (надаються) плат-нику у зв'язку з трудовими відносинами та за цивільно-правовими договорами; виграшу у державну та недержавну грошову лотерею, виграш гравця (учасника), отриманий від організатора азартної

У разі якщо загальна сума отриманих платником податку у звітному податковому місяці доходів, зазначених у абзаці першому цього пункту, перевищує десятикратний розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного податкового року, ставка податку становить 17 відсотків суми перевищення з урахуванням податку, сплаченого за ставкою, визначеною в абзаці першому цього пункту. Встановлені у абзацах першому та другому цього пункту ставки

податків не застосовуються до доходів, визначених у пунктах 167.2

167.2. Ставка податку становить 5 відсотків бази оподаткування щодо доходу, нарахованого як: процент на поточний або депозитний (вкладний) банківський

процентний або дисконтний дохід за іменним ощадним (депо-

зитним) сертифікатом процент на вклад (депозит) члена кредитної спілки у кредитній

дохід, який виплачується компанією, що управляє активами ін-ституту спільного інвестування, на розміщені активи відповідно до дохід за іпотечними цінними паперами (іпотечними облігаціями

та сертифікатами) відповідно до закону; дохід у вигляді відсотків (дисконту), отриманий власником облі-

гації від їх емітента відповідно до закону; дохід за сертифікатом фонду операцій з нерухомістю та дохід, отриманий платником податку внаслідок викупу (погашення) упра-

вителем сертифікатів фонду операцій з нерухомістю в порядку, визначеному в проспекті емісії сертифікатів; доходи у вигляді дивідендів; доходи в інших випадках, прямо визначених відповідними нор-

мами цього розділу.

167.3. Ставка податку становить подвійний розмір ставки, виз-167.3. Ставка подвіку становить подвійний розмір ставки, виз-наченої абзацом першим пункту 167.1 цієї статті, бази оподатку-вання щодо доходів, нарахованих як виграш чи приз (крім у дер-жавній та недержавній грошовій лотереї та виграшу гравця (учас-ника), отриманого від організатора азартної гри) на користь рези-дентів або нерезидентів.

дентів або нерезидентів.

Як виняток з абзацу першого цього пункту грошові виграші у спортивних змаганнях (крім винагород спортсменам — чемпіонам України, призерам спортивних змагань міжнародного рівня, у тому числі спортсменам-інвалідам, визначених у підпункті «б» підпункту 165.1.1 пункту 165.1 статті 165 цього Кодексу) оподатковуються за ставкою, визначеною у пункті 167.1 цієї статті.

167.4. Ставка податку становить 10 відсотків бази оподаткування щодо доходу у формі заробітної плати, визначеного згідно із пунктом 164.6 статті 164 цього Кодексу, шахтарів — працівників, як видобувають вугілля, залізну руду, руди кольорових і рідкісних металів, марганцеві та уранові руди, працівників шахтобудівних під-

талів, марганцеві та уранові руди, працівників шахтобудівних підприємств, які зайняті на підземних роботах повний робочий день та 50 відсотків і більше робочого часу на рік, а також працівників державних воєнізованих аварійно-рятувальних служб (формувань), у тому числі спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань цивільного захисту, у вугільній промисловості, — за Списком № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці, зайнятість в яких повний роботамі до посад за посад чий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, затвер-дженим Кабінетом Міністрів України.

167.5. Ставка податку може становити інший розмір, визначе-

167.5. Ставка податку може становити інший розмір, визначений відповідними нормами цього розділу. Стаття 168. Порядок нарахування, утримання та сплати (перерахування) податку до бюджету 168.1. Оподаткування доходів, нарахованих (виплачених, наданих) платнику податку податковим агентом. 168.1.1. Податковий агент, який нараховує (виплачує, надає) оподатковуваний дохід на користь платника податку, зобов'язаний утримувати податок із суми такого доходу за його рахунок, викоунульнувами ставку податку, визначену в статті 167 цього Кодексу. 168.1.2. Податок сплачується (перераховується) до бюджету під

час виплати оподатковуваного доходу єдиним платіжним докумен том. Банки приймають платіжні документи на виплату доходу лише за умови одночасного подання розрахункового документа на перерахування цього податку до бюджету. 168.1.3. Якщо згідно з нормами цього розділу окремі види оподатковуваних доходів (прибутків) не підлягають оподаткуванню під

час їх нарахування чи виплати, але не є звільненими від оподатку вання, платник податку зобов'язаний самостійно включити суму та ких доходів до загального річного оподатковуваного доходу податта подати річну декларацію з цього податку. 168.1.4. Якщо оподатковуваний дохід надається у негрошовій

формі чи виплачується готівкою з каси податкового агента, податок формі чи виплачується потівкою з каси податкового агента, податок сплачується (перераховується) до бюджету протягом банківського дня, що настає за днем такого нарахування (виплати, надання).

Для цілей цього розділу та пункту 54.2 статті 54 цього Кодексу під терміном «граничний термін сплати до бюджету податку» розуміються строки сплати податку, визначені цим пунктом. 168.2. Оподаткування доходів, нарахованих (виплачених, наданих) платнику податку особою, яка не є податковим агентом, та

іноземних доходів.

168.2.1. Платник податку, що отримує доходи від особи, яка не є податковим агентом, та іноземні доходи, зобов'язаний включити суму таких доходів до загального річного оподатковуваного доходу та подати податкову декларацію за наслідками звітного податково-

го року, а також сплатити податок з таких доходів. 168.2.2. Особою, яка не є податковим агентом, вважається нерезидент або фізична особа, яка не має статусу суб'єкта підприємницької діяльності або не є особою, яка перебуває на обліку в органах державної податкової служби як особа, що провадить неза-лежну професійну діяльність. 168.3. Розрахунок податкових зобов'язань з оподатковуваного

доходу платника податку, нарахованого у джерела його виплати, проводиться податковим агентом (у тому числі роботодавцем).

168.4. Порядок сплати (перерахування) податку до бюджету. 168.4.1. Податок, утриманий з доходів резидентів та нерезидентів, зараховується до бюджету згідно з Бюджетним кодексом

України; 168.4.2. такий порядок застосовується всіма юридичними осо бами, у тому числі такими, що мають філії, відділення, інші відокоами, у тому числі такими, що мають філіі, відділення, інші відок-ремлені підрозділи, що розташовані на території іншої територіаль-ної громади, ніж така юридична особа, а також відокремленими підрозділами, яким в установленому порядку надано повноваження щодо нарахування, утримання і сплати (перерахування) до бюдже-ту податку (далі — відокремлений підрозділ).

У разі прийняття рішення про створення відокремленого підроз-ділу юридична особа повідомляє про це органи державної подат-кової служби за своїм місцезнаходженням та місцезнаходженням

таких новостворених підрозділів у встановленому порядку; 168.4.3. суми податку на доходи, нараховані відокремленим підрозділом на користь фізичних осіб, за звітний період перераховуються до місцевого бюджету за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу.

ремленого підрозділу.
У разі якщо відокремлений підрозділ не уповноважений нараховувати (сплачувати) податок на доходи фізичних осіб за такий відокремлений підрозділ, усі обов'язки податкового агента виконує юридична особа. Податок на доходи, нарахований працівникам відокремленого підрозділу, перераховується до місцевого бюджету за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу;
168.4.4. юридична особа за своїм місцезнаходженням та місцезнаходженням не уповноважених пілочувати податок відокремлених пілочувати податок відокремленого підрозділу, пілочувати податок відокремлених пілочувати пілочу

лених підрозділів, відокремлений підрозділ, який уповноважений нараховувати, утримувати і сплачувати (перераховувати) до бюджету податок, за своїм місцезнаходженням одночасно з поданням документів на отримання коштів для виплати належних платникам податку доходів, сплачує (перераховує) суми утриманого податку на відповідні рахунки, відкриті в органах Державного казначейства

на відповідні рахунки, відкриті в органах державного казначейства України за місцезнаходженням відокремлених підрозділів. Органи Державного казначейства України в установленому Бюджетним кодексом України порядку розподіляють зазначені кошти згідно з нормативами, визначеними Бюджетним кодексом України, та спрямовують такі розподілені суми до відповідних місцевих бюджетів.

цевих оюджеттв.
Територіальні управління Державного казначейства України в установленому Бюджетним кодексом України порядку розподіляють зазначені кошти згідно з нормативами, визначеними Бюджетним кодексом України, та спрямовують такі розподілені суми до відповідних місцевих бюджетів:

відповідних місцевих оюджетів;

168.4.5. фізична особа, відповідальна згідно з вимогами цього розділу за нарахування та утримання податку, сплачує (перераховує) його до відповідного бюджету;

а) у разі коли така фізична особа є податковим агентом, — за місцем реєстрації в органах державної податкової служби;

б) в інших випадках — за її податковою адресою;

168.4.6. контроль за правильністю та своєчасністю сплати полатку зійкнию орган пержавної податкової служби за місцезна-

датку здійснює орган державної податкової служби за місцезна-ходженням юридичної особи або її відокремленого підрозділу; 168.4.7. відповідальність за своєчасне та повне перерахування сум податку до відповідного місцевого бюджету несе юридична особа або її відокремлений підрозділ, що нараховує (виплачує) оподатковуваний дохід; 168.4.8 відповідальність за своєчасне та повне перерахування

168.4.8, відповідальність за своєчасне та повне перерахування сум податку до відповідного місцевого бюджету несе фізична осо-

ба у випадках, визначених цим розділом.

168.5. Суми податку на доходи фізичних осіб, що утримуються з грошового забезпечення, грошових винагород та інших виплат, одержаних військовослужбовцями, особами рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, Державної кримінальновиконавчої служби України, Державної служби спеціального зв'язвиконавчої стужой україни, державної пожежної охорони, органів і підрозділів цивільного захисту, податкової міліції у зв'язку з виконанням обов'язків несення служби, спрямовуються виключно на виплату рівноцінної та повної компенсації втрат доходів цієї категорії громадян. Стаття 169. Перерахунок податку та податкові соціальні пільги

169.1. Перелік податкових соціальних пільг. З урахуванням норм абзацу першого підпункту 169.4.1 пункту 169 4 цієї статті платник податку має право на зменшення суми загального місячного оподатковуваного доходу, отримуваного від од-ного роботодавця у вигляді заробітної плати, на суму податкової соціальної пільги:

соціальної пільги:
169.1.1. у розмірі, що дорівнює 100 відсоткам розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи (у розрахунку на місяць),
встановленому законом на 1 січня звітного податкового року, — для
будь-якого платника податку;
169.1.2. у розмірі, що дорівнює 100 відсоткам суми пільги, визначеної підпунктом 169.1.1 цього пункту, — для платника податку,
який утримує двох чи більше дітей віком до 18 років, — у розрахун-

ку на кожну таку дитину; 169.1.3. у розмірі, що дорівнює 150 відсоткам суми пільги, виз-наченої підпунктом 169.1.1 цього пункту,— для такого платника податку, який: а) є оди

а) е одинокою матір'ю (батьком), вдовою (вдівцем) або опіку-ном, піклувальником — у розрахунку на кожну дитину віком до 18

років;
б) утримує дитину-інваліда— у розрахунку на кожну таку дитину віком до 18 років;
в) є особою, віднесеною законом до першої або другої категорій осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, включаючи осіб, нагороджених грамотами Президії Верховної Ради УРСР у зв'язку з їх участю в ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи. тастрофи;

г) є учнем, студентом, аспірантом, ординатором, ад'юнктом; г) є інвалідом І або ІІ групи, у тому числі з дитинства, крім інвалідів, пільга яким визначена підпунктом «б» підпункту 169.1.4 цього

пункту; д) є особою, якій присуджено довічну стипендію як громадяни ну, що зазнав переслідувань за правозахисну діяльність, включаю-

є учасником бойових дій на території інших країн у період піс ля Другої світової війни, на якого поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», крім осіб, визначених у підпункті «Б» підпункту 169.1.4 цього пункту; 169.1.4. у розмірі, що дорівнює 200 відсоткам суми пільги, визначеної підпунктом 169.1.1 цього пункту, — для такого платника по-

датку, який є: а) Героєм України, Героєм Радянського Союзу, Героєм Соціа-лістичної Праці або повним кавалером ордена Слави чи ордена

Трудової Слави, особою, нагородженою чотирма і більше медаляб) учасником бойових дій під час Другої світової війни або осо-

бою, яка у той час працювала в тилу, та інвалідом І і ІІ групи, з числа учасників бойових дій на території інших країн у період після Другої світової війни, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»; в) колишнім в'язнем концтаборів, гетто та інших місць примусо-

вого утримання під час Другої світової війни або особою, визнаною репресованою чи реабілітованою; г) особою, яка була насильно вивезена з території колишнього

СРСР під час Другої світової війни на територію держав, що перебували у стані війни з колишнім СРСР або були окуповані фашистською Німеччиною та її союзниками;

г) особою, яка перебувала на блокадній території колишнього Ленінграда (Санкт-Петербург, Російська Федерація) у період з 8 вересня 1941 року по 27 січня 1944 року.

169.2. Вибір місця отримання (застосування) податкової соці-169.2.1. Податкова соціальна пільга застосовується до нарахо-

ваного платнику податку місячного доходу у вигляді заробітної пла-ти тільки за одним місцем його нарахування (виплати).

169.2.2. Платник податку подає роботодавцю заяву про самостійне обрання місця застосування податкової соціальної пільги (да-заява про застосування пільги).

лі— заява про застосування пільгил.
Податкова соціальна пільга починає застосовуватися до нара-хованих доходів у вигляді заробітної плати з дня отримання роботодавцем заяви платника податку про застосування пільги та документів, що підтверджують таке право. Роботодавець відображає у податковій звітності всі випадки застосування або незастосування податкової соціальної пільги згідно з отриманими від платників податку заявами про застосування пільги, а також заявами про відмову від такої пільги.

Перелік таких документів та порядок їх подання визначає Кабі-

169.2.3. Податкова соціальна пільга не може бути застосована

доходів платника податку, інших ніж заробітна плата заробітної плати, яку платник податку протягом звітного подат-кового місяця отримує одночасно з доходами у вигляді стипендії, грошового чи майнового (речового) забезпечення учнів, студентів, аспірантів, ординаторів, ад'юнктів, військовослужбовців, що випла-

аспірантів, ординаторів, ад'юнктів, військовослужоовців, що виплачуються з бюджету; доходу самозайнятої особи від провадження підприємницької діяльності, а також іншої незалежної професійної діяльності. Податкова соціальна пільга до заробітної плати державних службовців застосовується під час її нарахування до завершення нарахування таких доходів без подання відповідних заяв, зазначених у підпункті 169.2.2 цього пункту, але з поданням підтвердних похументів пла встановлення остановлення поданням підтвердних похументів пла встановлення похументів пла встановлення подання підтвердних подання підтвердних похументів пла встановлення подання підтвердних подання підтвердних подання підтвердних подання підтвердних підтвердніх підтвер документів для встановлення розміру пільги.

169.2.4. Якщо платник податку порушує норми цього пункту, внаслідок чого, зокрема, податкова соціальна пільга застосовується також під час отримання інших доходів протягом будь-якого звітного податкового місяця або за кількома місцями отримання доходів, такий платник податку втрачає право на отримання податкової соціальної пільги за всіма місцями отримання доходу починаючи з місяця, в якому мало місце таке порушення, та закінчуючи місяцем, в якому право на застосування податкової соціальної пільги віднов

люється.
Платник податку може відновити право на застосування подат кової соціальної пільги, якщо він подасть заяву про відмову від такої пільги всім роботодавцям із зазначенням місяця, коли відбулося таке порушення, на підставі чого кожний роботодавець нарахо вує і утримує відповідну суму недоплати податку та штраф у розмірі 100 відсотків суми цієї недоплати за рахунок найближчої випларії тоб відсетів суми цієї недопіати за рахунок наполижчої випла-ти доходу такому платнику податку, а у разі, коли сума виплати не-достатня, — за рахунок наступних виплат. Якщо сума недоплати та/або штрафу не були утримані податковим агентом за рахунок доходу платника податку, то такі суми включаються до річної по-даткової декларації такого платника податку. При цьому право на застосування податкової соціальної пільги відновлюється з подат-сового міссив що настає за місяцем в якому сума такої непоплакового місяця, що настає за місяцем, в якому сума такої недоплати та штраф повністю погашаються.

Центральний орган державної податкової служби встановлює

також порядок інформування роботодавців платника податку про наявність порушень ним норм підпункту 169.2.1 цього пункту, виявлених на підставі даних податкової звітності чи документальних перевірок, а також порядок інформування роботодавця про позбавлення платника податку або про відновлення його права на подат-

лення платника податку або про відновлення иого права на податкову соціальну пільту.
169.3. Вибір розміру податкової соціальної пільги та строк її дії.
169.3.1. У разі якщо платник податку має право на застосування податкової соціальної пільги з двох і більше підстав, зазначених у пункті 169.1 цієї статті, застосовується одна податкова соціальна пільга з підстави, що передбачає її найбільший розмір, за умови дотримання процедур, визначених підпунктом 169.4.1 пункту 169.4 цієї статті, крім випадку, передбаченого підпунктом «б» підпункту 169.1.3 пункту 169.1 цієї статті, податкова соціальна пільга за яким подається по пільги визначеної підпунктом 169.1.2 цього пункту у додається до пільги, визначеної підпунктом 169.1.2 цього пункту у разі, якщо особа утримує двох і більше дітей, у тому числі дитину-

разі, якцю особа угримує двох гольше дней, у тому числі дитину-інваліда (дітей-інвалідів). 169.3.2. Платник податку, який має право на застосування по-даткової соціальної пільги більшої, ніж передбачена підпунктом 169.1.1 пункту 169.1 цієї статті, зазначає про таке право у заяві про застосування пільги, до якої додає відповідні підтвердні документи.

169.3.3. Податкова соціальна пільга, передбачена підпунктом 169.1.2 та підпунктами «а», «б» підпункту 169.1.3 пункту 169.1 цієї статті, надається до кінця року, в якому дитина досягає 18 років, а у разі її смерті до досягнення зазначеного віку — до кінця року, на у разі ії смерті до досягнення зазначеного віку — до кінця року, на який припадає смерть. Право на отримання такої податкової соціальної пільги втрачається у разі позбавлення платника податку батьківських прав або якщо він відмовляється від дитини чи передає дитину на державне утримання, у тому числі у закладах для дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, незалежно від того, чи береться плата за таке утримання, чи ні, а також якщо дитина стає курсантом на умовах її повного утримання, починаючи з податкового місяця, в якому відбулася така подія. Надання податкової соціальної пільги, передбаченої підпунктами «в» — «е» підпункту 169.1.3 пункту 169.1 цієї статті, зупиняється

з податкового місяця, що настає за місяцем, в якому платник по-датку втрачає статус, визначений у цих підпунктах. 169.3.4. Податкова соціальна пільга надається з урахуванням

останнього місячного податкового періоду, в якому платник податку помер або оголошується судом померлим чи визнається судом безвісно відсутнім, або втрачає статус резидента, або був звільнений з місця роботи.

169.4. Перерахунок податку, перерахунок та обмеження подат кової соціальної пільги.

кової соціальної пільги.
169.4.1. Податкова соціальна пільга застосовується до доходу, нарахованого на користь платника податку протягом звітного податкового місяця як заробітна плата (інші прирівняні до неї відповідно до законодавства виплати, компенсації та винагороди), якщо його розмір не перевищує суми, що дорівнює розміру місячного прожиткового мінімуму, діючого для працездатної особи на 1 січня звітного податкового року, помноженого на 1,4 та округленого до найближчих 10 гривень. найближчих 10 гривень.

При цьому граничний розмір доходу, який дає право на отримання податкової соціальної пільги одному з батьків у випадку та у розмірі, передбачених підпунктом 169.1.2 пункту 169.1 цієї статті, визначається як добуток суми, визначеної в абзаці першому цього підпункту, та відповідної кількості дітей.

Якщо платник податку отримує доходи у вигляді заробітної плати за період її збереження згідно із законодавством, у тому числі за час відпустки або перебування платника податку на лікарняному, то з метою визначення граничної суми доходу, що дає право на отримання податкової соціальної пільги, та в інших випадках їх оподаткування, такі доходи (їх частина) відносяться до відповідних податкових періодів їх нарахування.

169.4.2. Роботодавець платника податку зобов'язаний здійсни-

ти, у тому числі за місцем застосування податкової соціальної пільги, перерахунок суми доходів, нарахованих такому платнику податку у вигляді заробітної плати, а також суми наданої податкової со-

а) за наслідками кожного звітного податкового року під час на рахування заробітної плати за останній місяць звітного року:

б) під час проведення розрахунку за останній місяць застосування податкової соціальної пільги у разі зміни місця її застосування за самостійним рішенням платника податку або у випадках, визначених підпунктом 169.2.3 пункту 169.2 цієї статті; в) під час проведення остаточного розрахунку з платником по

датку, який припиняє трудові відносини з таким роботодавцем. 169.4.3. Роботодавець та/або податковий агент має право здій-

снювати перерахунок сум нарахованих доходів, утриманого податку за будь-який період та у будь-яких випадках для визначення правильності оподаткування, незалежно від того, чи має платник податку право на застосування податкової соціальної пільги

169.4.4. Якщо внаслідок здійсненого перерахунку виникає недоплата утриманого податку, то сума такої недоплати стягується роботодавцем за рахунок суми будь-якого оподатковуваного доходу (після його оподаткування) за відповідний місяць, а в разі недостатьсть податкування в за відповідний місяць, а в разі недостатьсть податкування за відповідний місяць за відповідни мі татності суми такого доходу— за рахунок оподатковуваних доходів наступних місяців, до повного погашення суми такої недоплати. Якщо внаслідок проведення остаточного розрахунку з платни-

ком податку, який припиняє трудові відносини з роботодавцем, виникає сума недоплати, що перевищує суму оподатковуваного доходу платника податку за останній звітний період, то непогашена частина такої недоплати включається до складу податкового зобов язання платника податку за наслідками звітного податкового року та сплачується самим платником.

Стаття 170. Особливості нарахування (виплати) та оподаткування окремих видів доходів 170.1. Оподаткування доходу від надання нерухомості в оренду

(суборенду), житловий найм (піднайм). 170.1.1. Податковим агентом платника податку –

шодо його доходу від надання в оренду земельної ділянки сільськогосподарського призначення, земельної частки (паю), майнового паю є орендар.

При цьому об'єкт оподаткування визначається виходячи з розміру орендної плати, зазначеної в договорі оренди, але не менше ніж мінімальна сума орендного платежу, встановлена законодав-

ством з питань оренди землі.
170.1.2. Податковим агентом платника податку під час нарахування доходу від надання в оренду об'єктів нерухомості, інших, ніж зазначені в підпункті 170.1.1 цього пункту (включаючи земельну ділянку, що знаходиться під такою нерухомістю, чи

присадибну ділянку), є орендар.
При цьому об'єкт оподаткування визначається виходячи з розміру орендної плати, зазначеної в договорі оренди, але не менше ніж мінімальна сума орендного платежу за повний чи неповний мі-

сяць оренди. Мінімальна сума орендного платежу визначається за методикою, що затверджується Кабінетом Міністрів України, виходячи з мінімальної вартості місячної оренди одного квадратного етра загальної площі нерухомості з урахуванням місця її розташу вання, інших функціональних та якісних показників, що встановлювання, інших функціональних та якісних показників, що встановлю-ються органом місцевого самоврядування села, селища, міста, на території яких вона розташована, та оприлюднюється у спосіб, найбільш доступний для жителів такої територіальної громади. Як-що мінімальну вартість не встановлено чи не оприлюднено до по-чатку звітного (податкового) року, об'єкт оподаткування визнача-еться виходячи з розміру орендної плати, зазначеного в договорі оренли

оренди. 170.1.3. Нерухомість, що належить фізичній особі— нерезиден-170.1.3. Нерухомість, що належить фізичній особі — нерезиденту, надається в оренду виключно через фізичну особу — підприємця або юридичну особу — резидента (уповноважених осіб), що виконують представницькі функції такого нерезидента на підставі письмового договору та виступають його податковим агентом стосовно таких доходів. Нерезидент, який порушує норми цього пункту, вважається таким, що ухиляється від сплати податку. 170.1.4. Доходи, зазначені у підпунктах 170.1.1 — 170.1.3 цього пункту, оподатковуються податковим агентом під час їх виплати за їх рахуюх

170.1.5. Якщо орендар є фізичною особою, яка не є суб'єктом господарювання, особою, відповідальною за нарахування та сплату (перерахування) податку до бюджету, є платник податку — орендодавець.

При цьому:

 а) такий орендодавець самостійно нараховує та сплачує пода-ток до бюджету в строки, встановлені цим Кодексом для квартального звітного (податкового) періоду, а саме: протягом 40 календарних днів, після останнього дня такого звітного (податкового) квар талу, сума отриманого доходу, сума сплаченого протягом звітного податкового року податку та податкового зобов'язання за результатами такого року відображаються у річній податковій декларації; б) у разі вчинення нотаріальної дії щодо посвідчення договору

оренди об'єктів нерухомості нотаріус зобов'язаний надіслати інформацію про такий договір органу державної податкової служби за податковою адресою платника податку— орендодавця за формою та у спосіб, встановлені Кабінетом Міністрів України. За порушення порядку та/або строків подання зазначеної інформації нотаріус несе відповідальність, передбачену законом за порушення по-рядку та/або строків подання податкової звітності; 170.1.6. суб'єкти господарювання, які провадять посередницьку

діяльність, пов'язану з наданням послуг з оренди нерухомості (рі-єлтери), зобов'язані надіслати інформацію про укладені за їх посередництвом цивільно-правові договори (угоди) про оренду нерухомості до органу державної податкової служби за місцем своєї рестрації в строки, передбачені для податня податкового розрахунку, за формою, встановленою центральним органом державної податкової служби.

За порушення порядку та/або строків подання зазначеної інформації рієлтер несе відповідальність, передбачену законом за порушення порядку та/або строків подання податкової звітності. 170.2. Оподаткування інвестиційного прибутку.

170.2.1. Облік загального фінансового результату операцій з інвестиційними активами ведеться платником податку самостійно, окремо від інших доходів і витрат. Для цілей оподаткування інвестиційного прибутку звітним періодом вважається календарний рік. 170.2.2. Інвестиційний прибуток розраховується як позитивна

різниця між доходом, отриманим платником податку від продажу окремого інвестиційного активу, та його вартістю, що визначаєть-

окремого інвестиційні активи прадбання такого активу з урахуванням норм підпунктів 170.2.4 — 170.2.6 цього пункту. При застосуванні платником податку норм підпункту 170.2.9 цього пункту податковий агент — професійний торговець цінними паперами, включаючи банк, з метою визначення об'єкта оподаткування під час виплати платнику податку доходу за придбані у нього інвестиційні активи враховує покументально пітверопучні витлаго інвестиційні активи враховує документально підтверджені витра-

ти такого платника на придбання цих активів.

Якщо платник податку не скористався нормою підпункту 170.2.9 цього пункту, то професійний торговець цінними паперами, включаючи банк, не звільняється від виконання вимог підпункту «б» пункту 176.2 статті 176 цього розділу щодо подання податковим органам інформації про виплачені доходи в установленому цим розді лом порядку.

Запровадження обов'язку податкового агента для професійного торговця цінними паперами, включаючи банк, не звільняє платника податку від обов'язку декларування результатів усіх операцій з купівлі та продажу інвестиційних активів, здійснених протягом звітного (податкового) року як на території України, так і за її межами, за винятком випадків, зазначених в підпункті 170.2.8 цього

До продажу інвестиційного активу прирівнюються також опера ції з

обміну інвестиційного активу на інший інвестиційний актив; зворотного викупу інвестиційного активу його емітентом, який

належав платнику податку; повернення платнику податку коштів або майна (майнових прав), попередньо внесених ним до статутного капіталу емітента корпоративних прав, у разі виходу такого платника податку з числа засновників (учасників) такого емітента чи ліквідації такого емі-

Придбанням інвестиційного активу вважаються також операції з внесення платником податку коштів або майна до статутного капіталу юридичної особи — резидента в обмін на емітовані ним корпоративні права. Інвестиційний актив, подарований платнику податку чи успадко-

ваний платником податку, вважається придбаним за вартістью, що дорівнює сумі державного мита та податку з доходів фізичних осіб, сплачених у зв'язку з таким даруванням чи успадкуванням. 170.2.3. Якщо в результаті розрахунку інвестиційного прибутку за правилами, встановленими цією статтею, виникає від'ємне значили прико присотки і проттийним обітьсями в правилами.

чення, воно вважається інвестиційним збитком.

170.2.4. У разі якщо протягом 30 календарних днів до дня про-дажу пакета цінних паперів (корпоративних прав) чи деривативів, а також протягом наступних 30 календарних днів з дня такого прода-жу платник податку придбаває пакет ідентичних цінних паперів (корпоративних прав) чи деривативів, то:

 а) інвестиційний збиток, що виник внаслідок такого продажу, не враховується під час визначення загального фінансового результату операцій з інвестиційними активами:

б) вартість придбаного пакета для цілей оподаткування визначається за ціною його придбання, але не нижче ніж ціна проданого 170.2.5. Якщо платник податку протягом звітного (податкового)

року продає інвестиційний актив за договором, який обумовлює право на його зворотний викуп у наступному році, чи придбаває опціон на такий викуп, інвестиційний збиток, який виникає внаслідок такого продажу, не враховується під час визначення загально

док такого гіродажу, не враховується тід час визначення загально-го фінансового результату операцій з інвестиційними активами. Якщо платник податку, який продає інвестиційний актив протя-гом звітного (податкового) року, внаслідок чого виникає інвестицій-ний збиток, придбає такий інвестиційний актив або ідентичний йо-му пакет у наступному звітному (податковому) році, то для цілей оподаткування вартість такого придбаного пакета визначається на рівні ціни проданого пакета, відповідно збільшеної або зменшеної на різницю між цінами придбання таких двох пакетів.

Якщо платник податку продає пакет цінних паперів (корпоративні права) чи деривативів пов'язаним з ним особам, інвестиційний збиток, що виникає внаслідок такого продажу, не враховується під час визначення загального фінансового результату операцій

Якщо платник податку дарує інвестиційний актив або передає його у спадщину, інвестиційний збиток, що виникає внаслідок такого дарування або передачі у спадщину, не враховується під час визначення загального фінансового результату операцій з інвестиційними активами.
170.2.6. До складу загального річного оподатковуваного доходу

платника податку включається позитивне значення загального фі нансового результату операцій з інвестиційними активами за наслідками такого звітного (податкового) року.

Загальний фінансовий результат операцій з інвестиційними активами визначається як сума інвестиційних прибутків, отриманих платником податку протягом звітного (податкового) року, зменшена на суму інвестиційних збитків, понесених платником податку протягом такого року.

Якщо загальний фінансовий результат операцій з інвестиційни-

ми активами має від'ємне значення, його сума переноситься у зменшення загального фінансового результату операцій з інвестиційними активами наступних років до його повного погашення. Інвестиційний прибуток за операціями з цінними паперами чи

деривативами визначається платником податків окремо від операцій з банківськими металами. При цьому платник податку визначає інвестиційний прибуток за операціями з цінними паперами чи деривативами, що перебувають в обігу на організованому ринку цінних паперів, окремо від інвестиційного прибутку за операціями з цінними паперами чи деривативами, що не перебувають в обігу на такому ринку

IIPABO

Для цілей цього пункту цінні папери чи деривативи визнаються такими, що перебувають в обігу на організованому ринку цінних паперів та деривативів, за одночасного дотримання таких умов:
а) цінні папери та деривативи допущені до обігу хоча б на одній фондовій біржі. При цьому перелік іноземних фондових бірж визначається Державнюю комісією з цінних паперів та фондового ринку;
б) інформаців про ціни (котмування) ціннух паперів та перива-

б) інформація про ціни (котирування) цінних паперів та деривативів публікується в засобах масової інформації (зокрема електронних) або може бути надана фондовою біржею будь-якій заінтересованій особі протягом трьох років після дати здійснення операцій з такими цінними паперами чи деривативами;

в) щодо цінних паперів та деривативів розраховується ринкове гирування. Для цілей цього пункту під національним законодавством розу-

міється законодавство тієї держави, на території якої здійснюється обіг цінних паперів чи деривативів (укладення цивільно-правових угод, що тягне за собою перехід права власності на цінні папери чи

Дія підпунктів 170.2.4 та 170.2.5 не поширюється на придбання або продаж цінних паперів та деривативів, що здійснюються на фондовій біржі, а також у разі: придбання або продажу пакета акцій розміром понад 25 відсот

ків статутного капіталу емітента;

викупу акцій емітентом, у тому числі на вимогу власника акцій; придбання емісійних цінних паперів у процесі їх приватного роз-

придбання або продажу цінних паперів, які відповідно до вимог законодавства не можуть перебувати в обігу на фондовій біржі. Якщо протягом звітного періоду платником податку понесені (нараховані) витрати, пов'язані з придбанням цінних паперів та деривативів, що мають ознаки фіктивності, встановлені Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку, такі витрати не вра-ховуються при визначенні фінансового результату за операціями з

цінними паперами або деривативами. 170.2.7. Для цілей цього пункту: а) термін «інвестиційний актив» означає пакет цінних паперів, деривативів чи корпоративні права, виражені в інших, ніж цінні папери, формах, випущені одним емітентом, а також банківські метали, придбані у банку незалежно від місця їх подальшого продажу;

 б) термін «пакет цінних паперів» означає окремий цінний папір, фондовий та товарний дериватив, а також сукупність ідентичних цінних паперів чи фондових та товарних деривативів:

в) термін «Ідентичний цінний папір чи дериватив» означає цінні папери чи деривативи, випущені одним емітентом за тотожними умовами емісії, виплати доходу, викупу чи погашення. 170.2.8. Не підлягає оподаткуванню та не включається до за

гального річного оподатковуваного доходу:

 а) дохід, отриманий платником податку протягом звітного по-даткового року від продажу інвестиційних активів, якщо сума такого доходу не перевищує суму, визначену в абзаці першому підпун-кту 169.4.1 пункту 169.4 статті 169 цього Кодексу; б) дохід, отриманий платником податку від продажу інвестицій-

них активів у випадку, визначеному підпунктом 165.1.40 пункту 165.1 статті 165 цього Кодексу.
У випадках, зазначених у підпунктах «а» і «б» цього підпункту, латник податку не включає до розрахунку загального фінансового результату операцій з інвестиційними активами суму доходів та витрат на придбання таких інвестиційних активів.

170.2.9. Платник податку, який проводить операції з інвестиційними активами з використанням послуг професійного торговця цінними паперами, включаючи банк, має право укласти договір з таторговцем про виконання ним функцій податкового агента 170.3. Оподаткування роялті.

170.3.1. Роялті оподатковуються за правилами, встановленими для оподаткування дивідендів, за ставками, визначеними пунктом 167.1 статті 167 цього Кодексу.

170.4. Оподаткування процентів. 170.4.1. Податковим агентом платника податку під час нараху вання (виплати) на його користь доходів, визначених у пункті 167.2 статті 167 цього Кодексу, є особа, яка здійснює таке нарахування

Загальна сума податків, утриманих протягом звітного податкового місяця з таких нарахованих (виплачених) процентів платнику податку, сплачується (перераховується) таким податковим агентом до бюджету у строки, визначені цим Кодексом для місячного по-даткового періоду. 170.4.2. Податковий агент, який нараховує доходи у вигляді

процентів, відображає у податковому розрахунку, подання якого передбачено підпунктом «б» пункту 176.2 статті 176 цього Кодексу, загальну суму таких нарахованих (сплачених) доходів та загальну суму утриманого з них податку. При цьому інформація щодо окре-мого банківського вкладного (депозитного) або поточного рахунку

фізичної особи, суми нарахованих на нього процентів, а також відомостей щодо такої фізичної особи — вкладника не надається. 170.4.3. Оподаткування процентів (у тому числі дисконтних доходів), нарахованих (виплачених) на користь фізичних осіб з будьяких інших підстав, ніж ті, що зазначені у підпункті 170.4.1 цього пункту, здійснюється у загальному порядку, встановленому цим Корусть до потратку по докусти підпункті підпункті підпункті пункту здійснюється у загальному порядку, встановленому цим Корусть пункту, здійснюється у загальному порядку, встановленому цим Корусть пункту пун дексом для доходів, що остаточно оподатковуються під час їх виплати за ставками, визначеними у пункті 167.1 статті 167 цього Ко

вання (виплати) на його користь дивідендів, крім випадків, зазначених у підпункті 165.1.18 пункту 165.1 статті 165 цього Кодексу, є емітент корпоративних прав або за його дорученням — інша особа,

яка здійснює таке нарахування (виплату). 170.5.2. Будь-який резидент, який нараховує дивіденди, вклю чаючи того, що сплачує податок на прибуток підприємств у спосіб, відмінний від загального (є суб'єктом спрощеної системи оподат-кування), або звільнений від сплати такого податку з будь-яких під-

став, є податковим агентом під час нарахування дивідендів. 170.5.3. Дивіденди, нараховані платнику податку емітентом корпоративних прав — резидентом, що є юридичною особою, оподатковуються за ставкою, визначеною у пункті 167.2 статті 167 цього Кодексу, крім дивідендів на користь фізичних осіб (у тому числі не резидентів) за акціями або іншими корпоративними правами, які резидентві за акціями асо іншими корпорагивними правами, які мають статус привілейованих або інший статус, що передбачає виплату фіксованого розміру дивідендів чи суми, яка є більшою за суму виплат, розраховану на будь-яку іншу акцію (корпоративне право), емітовану таким платником податку, які згідно із підлунктом 153.3.7 пункту 153.3 статті 153 цього Кодексу прирівнюються з метою оподаткування до виплати заробітної плати з відповідним опо даткуванням. 170.5.4. Доходи, зазначені у цьому пункті, остаточно оподатко-

вуються під час їх виплати за їх рахунок. 170.6. Оподаткування виграшів та призів.

170.6. 1. Податкування виграшів та призів.
170.6.1. Податковим агентом платника податку під час нарахування (надання) на його користь доходу у вигляді призів (виграшів) у лотерею чи в розіграші, призів та виграшів у грошовій формі, одержаних за перемогу та/або участь в аматорських спортивних змаганнях, у тому числі у більярдному спорті, є особа, яка здійснює таке нарахування (виплату).

170.6.2. Під час нарахування (виплати) доходів у вигляді виграшів у лотерею або в інших розіграшах, які передбачають попередне придбання платником податку права на участь у таких лотереях не придоання платником податку права на участь у таких лотереях чи розіграшах, не беруться до уваги витрати платника податку у зв'язку з отриманням такого доходу. Доходи, зазначені у цьому пункті, остаточно оподатковуються під час їх виплати за їх рахунок.

170.7. Оподаткування благодійної допомоги.

170.7.1. Не оподатковується та не включається до загального місячного або річного оподатковуваного доходу платника податку благодійна, у тому числі гуманітарна допомога (далі — благодійна допомога), яка надходить на його користь у вигляді коштів або майна (безоплатно виконаної роботи, наданої послуги) та відповідає вимогам, визначеним цим пунктом.

Для цілей оподаткування благодійна допомога поділяється на

цільову та нецільову. Цільовою є благодійна допомога, що надається під визначені умови та напрями її витрачання, а нецільовою вважається допомо-га, яка надається без встановлення таких умов або напрямів;

170.7.2. не включається до оподатковуваного доходу цільова або нецільова благодійна допомога, що надається платнику податку, який постраждав внаслідок:

 а) екологічних, техногенних та інших катастроф у місцевостях, оголошених згідно з Конституцією України зонами надзвичайної екологічної ситуації, — у граничних сумах, визначених Кабінетом Міністрів України; б) стихійного лиха, аварій, епідемій та епізоотій загальнодер-

жавного або місцевого характеру, які завдали шкоди або створюють загрозу здоров'ю громадян, навколишньому природному середовищу, викликали або можуть викликати людські жертви чи втрату власності громадян, у зв'язку з якими рішення про залучення (надання) благодійної допомоги було прийнято відповідно Кабінетом Міністрів України або органом місцевого самоврядування. у

граничних сумах, визначених Кабінетом Міністрів України або орга-

ном місцевого самоврядування відповідно. Благодійна допомога, що надається на зазначені цілі, повинна розподілятися через державний чи місцевий бюджет або через банківські рахунки благодійних організацій, Товариства Червоного Хреста України, внесених до Реєстру неприбуткових організацій та

для цілей цього підпункту вважається цільовою благодійною до помогою та не підлягає оподаткуванню профспілкова виплата помогою та не піднія ає податкуванню профспілкова виплата, здійснена за рішенням профспілки, прийнятим в установленому порядку на користь члена такої профспілки, який має статус постраждалого внаслідок обставин, зазначених у цьому підпункті

170.7.3. не включається до оподатковуваного доходу сума не-цільової благодійної допомоги, у тому числі матеріальної, що нада-ється резидентами — юридичними або фізичними особами на ко-ристь платника податку протягом звітного податкового року сукупно у розмірі, що не перевищує суми граничного розміру доходу, визначеного згідно з абзацом першим підпункту 169.4.1 пункту 169.4 статті 169 цього Кодексу, встановленого на 1 січня такого ро-

ку.
Положення цього підпункту не поширюються на профспілкові виплати своїм членам, умови звільнення яких від оподаткування передбачені підпунктом 165.1.47 пункту 165.1 статті 165 цього Ко-

звітного податкового року перевищує її граничний розмір, установлений абзацом першим підпункту 169.4.1 пункту 169.4 статті 169 цього Кодексу.

170.7.4. Не включається до оподатковуваного доходу цільова

170.7.4. Не включається до оподатковуваного доходу цільова благодійна допомога, що надається резидентами — юридичними чи фізичними особами у будь-якій сумі (вартості):
а) закладу охорони здоров'я для компенсації вартості платних послуг з лікування платника податку або члена його сім'ї першого ступеня споріднення, інваліда, дитини-інваліда або дитини, в якої хоча б один із батьків є інвалідом; дитини-сироти, напівсироти; дитини з багатодітної чи малозабезпеченої родини; дитини, батьки якої позбавлені батьківських прав, у тому числі для придбання ліків (донорських компонентів, протезно-ортопедичних виробів, виробів медичного призначення для індивідуального користування інвалідів) у розмірах, що не перекриваються виплатами з фонду загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування, крім витрат на косметичне лікування або косметичну хірургію (включаючи косметичне протезування, не пов'язане з медичними показаннями), водолікування та геліотерапію, не пов'язані з хронічними захворюваннями, лікування та протезування зубів з використанням дорогоцінних металів, гальванопластики та порцеляни, аборти (крім абортів, які проводяться за медичними показаннями, або якщо вагітність стала наслідком з'валтування), операції з переміни статі; лікування венеричних захворювань (крім СНІДу та венеричних захворювань, причиною яких стало нестатеве зараження або зґвалтування), лікування тютюнової чи алкогольної залежності; придбання ліків, медичних засобів та пристосувань, які не включені до переліку життєво необхідних, затвердженого Кабінетом Мініс-

трів україни; протезно-ортопедичним підприємствам, реабілітаційним установам для компенсації вартості платних реабілітаційних послуг, технічних та інших засобів реабілітації, наданих платнику податку, визнаному в установленому порядку інвалідом, або його дитині-інваліду, у розмірах, що не перекриваються виплатами з бюджетів і фонду загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування;

б) будинку маляти, будинку дитини, будинку-інтернату, школі-інтернату (у тому числі спеціальній, санаторній або для сиріт), ди-тячому будинку сімейного типу, прийомній сім'ї, школі соціальної реабілітації, притулку для неповнолітніх; приймальнику-розподіль-нику системи Міністерства внутрішніх справ України для розподілу благодійної допомоги між особами, які не досягли вісімнадцятиріч ного віку та перебувають у цих закладах; в) державному або комунальному закладу чи благодійній орга-

нізації, у тому числі Товариству Червоного Хреста України, що на-дають послуги особам, які не мають житла, з харчування та облаштування на нічліг:

г) пенітенціарному закладу для поліпшення умов утримання, харчування чи медичного обслуговування осіб, які перебувають у слідчих ізоляторах чи місцях позбавлення волі, або безпосередньо таким особам; г) будинку-інтернату для громадян похилого віку та інвалідів та

іх відділенням, пансіонату для ветеранів війни і праці, геріатричному пансіонату для ветеранів війни і праці, геріатричному пансіонату для поліпшення умов їх утримання, харчування, медичного обслуговування, соціальної реабілітації, реабілітаційному центру, територіальному центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг), центрам обліку і закладам соціального захисту для бездомних громадян, центрам соціальної адаптації осіб, звільнених з місць позбавлення волі, санаторіям для ветеранів та інвалідів, які утримуються за рахунок державного та місцево го бюджетів, для розподілу благодійної допомоги між особами, які перебувають у таких закладах;
д) платнику податку, який проводить наукове дослідження або

латному поширенні об'єктів права інтелектуальної (промислової) власності, отриманих у результаті таких досліджень або розробок, а також якщо отримання такої допомоги не буде передумовою для виникнення будь-яких договірних зобов'язань між благодійником або третьою особою та набувачем благодійної допомоги у майбутньому, крім обов'язків з цільового використання такої благодійної

е) аматорській спортивній організації, клубу для компенсації витрат з придбання або оренди спортивного знаряддя та інвентарю, користування спортивними майданчиками, приміщеннями чи спорудами для проведення тренувань, забезпечення участі спортсмена-аматора у спортивних змаганнях, придбання спортивної форми та харчування під час таких змагань.
Термін «аматорська спортивна організація, клуб» означає гро-

мадську організацію, діяльність якої не спрямована на отримання

оду. Термін «спортсмен-аматор» означає особу, чия спортивна діяльність не спрямована на отримання доходу, за винятком отримання нагород чи винагород від імені держави, органів місцевого самоврядування або громадських організацій як України, так і інших держав у вигляді медалей, грамот, пам'ятних призів у негрошовій формі, а також як сума відшкодування витрат, пов'язаних з відрядженням такого спортсмена-аматора до місця проведення змагання, у межах встановлених законодавством норм для відрядження працівника:

 е) навчальному закладу у вигляді плати за навчання або за на-дання додаткових послуг з навчання інваліда, дитини-інваліда або дитини, в якої хоча б один із батьків є інвалідом; дитини-сироти, напівсироти; дитини з багатодітної чи малозабезпеченої родини; дитини, батьки якої позбавлені батьківських прав;

ж) платнику податків, визнаному в установленому порядку інвалідом, законному представнику дитини-інваліда для виконання зобов'язань держави згідно із законодавством України по забезпеченню технічними та іншими засобами реабілітації, виробами медичного призначення, автомобілем за рахунок бюджетних коштів (за умови зняття інваліда, дитини-інваліда з обліку на забезпечення такими засобами, виробами, автомобілем за рахунок бюджетних коштів). Категорії інвалідів і дітей-інвалідів, перелік технічних та інших засобів реабілітації, виробів медичного призначення, марок автомобілів, зазначених у цьому підпункті, затверджуються законо-

До запровадження системи загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування норми підпункту «а» цього під-пункту поширюються на загальну суму (вартість) благодійної допомоги, отриманої набувачем на такі цілі (з урахуванням зазначених у цьому пункті обмежень). Благодійна допомога, отримана дитячими будинками сімейного

типу або прийомними сім'ями, звільняється від оподаткування, як-що її сума (вартість) не перевищує триста тисяч гривень протягом

звітного податкового року під час дії договору державної опіки. 170.7.5. Набувач цільової благодійної допомоги у вигляді коштів має право на її використання протягом строку, встановленого умовами такої допомоги, але не більше 12 календарних місяців, насвами такої допомоги, але не ольше та календарних місяців, наступних за місяцем отримання такої допомоги, за винятком отримання благодійної допомоги у вигляді ендавменту. Якщо цільова благодійна допомога у вигляді коштів не використовується її набувачем протягом такого строку та не повертаеться благодійнику до його закінчення, то такий набувач зобов'язаний включити невико-

ристану суму такої допомоги до складу загального річного оподат-

ристану суму таког допомоги до складу загального річного оподат-ковуваного доходу та сплатити відповідний податок. Термін «ендавмент» означає суму коштів або цінних паперів, які вносяться благодійником у банк або небанківську фінансову уста-нову, завдяки чому набувач благодійної допомоги отримує право на використання процентів або дивідендів, нарахованих на суму та-кого ендавменту. При цьому такий набувач не має права витрача-ти або візнумувати основну суму такого ендавменту баз зголу благи або відчужувати основну суму такого ендавменту без згоди бла-

170.7.6. Набувач цільової благодійної допомоги має право звернутися до податкового органу з поданням щодо продовження стро-ку використання такої цільової благодійної допомоги з наведенням обставин, які свідчать про неможливість її повного використання у зазначені цим пунктом строки, а керівник такого податкового органу має право прийняти рішення про таке продовження. Якщо податковий орган відмовляє у такому продовженні, його рішення може бути оскаржене в порядку, визначеному для оскарження рішення контролюючого органу відповідно до цього Кодексу. 170.7.7. Забороняється надавати благодійну допомогу органам

державної влади та органам місцевого самоврядування або створеним ними неприбутковим організаціям або за їх доручениям — третім особам, якщо надання такої благодійної допомоги є попередньою або наступною умовою видачі платнику податку будь-яко-го дозволу, ліцензії, узгодження, надання державної послуги чи прийняття іншого рішення на його користь або прискорення такої

видачі, надання, прийняття (спрощення процедури). Дії посадових (службових) осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування з висування таких умов вважають. ся діями з вимагання коштів або майна у розмірі благодійної чи спонсорської допомоги.

170.8. Оподаткування доходів, отриманих за договорами довгострокового страхування життя (у тому числі страхування довічних пенсій), недержавного пенсійного забезпечення, пенсійних вкладів

та за договорами довірчого управління. 170.8.1. Податковим агентом платника податку — отримувача виплати, довічної пенсії чи викупної суми є страховик-резидент, який нараховує страхову виплату чи викупну суму за договором не-державного пенсійного забезпечення або довгострокового страху-

Податковим агентом платника податку — учасника недержавних пенсійних фондів є адміністратор недержавних пенсійних фондів, який нараховує виплату за договором з недержавним пенсійним фондом. Податковим агентом платника податку —

ром пенсійного вкладу або учасника фонду банківського управління є банк, який здійснює виплати за договором пенсійного вкладу або рахунком учасника фонду банківського управління. Податковим агентом платника податку— одержувача одноразової виплати за рахунок коштів Накопичувального фонду або недер-

жавного пенсійного фонду є адміністратор такого фонду.

170.8.2. Податковий агент утримує та сплачує (перераховує) до бюджету податок за ставками, визначеними у пункті 167.1 статті 167 цього Кодексу, з:
а) 60 відсотків суми:
одноразової страхової виплати за договором довгострокового

страхування життя у разі досягнення застрахованою особою певно го віку, обумовленого у такому страховому договорі, чи її доживан

ня до закінчення строку такого договору. Якщо вигодонабувач є страхувальником за договором, оподат-куванню підлягає величина перевищення страхової виплати над сумою внесених страхових платежів за правилами оподаткування домого внесений страхових гилатель за правилами оподаткування до-ходів від розміщення коштів на депозитних рахунках; одноразової страхової виплати за договором страхування до-

вічних пенсій, за винятком одноразової виплати, передбаченої у підпункті «в» підпункту 170.8.3 цього пункту; виплати пенсії на визначений строк, що проводиться з недер-

жавного пенсійного фонду учаснику фонду в порядку та строки, визначені законодавством; регулярних та послідовних виплат (ануїтетів) за договором довгострокового страхування життя, пенсійних виплат за договором пенсійного вкладу, пенсійних та цільових виплат учасника фонду банківського управління, виплат довічної пенсії (довічні ануїтети)

крім випадків, зазначених у підпункті «а» підпункту 170.8.3 цього б) викупної суми у разі дострокового розірвання страхувальни-

о) викупног суми у разг достроковог о розгрвання страхувальни-ком договору довгострокового страхування життя; в) суми коштів, з якої не було утримано (сплачено) податок та яка виплачується вкладнику з його пенсійного вкладу або рахунка учасника фонду банківського управління у зв'язку з достроковим розірванням договору пенсійного вкладу, договору довірчого управління, договору недержавного пенсійного забезпечення. 170.8.3. Не оподатковуються під час їх нарахування (виплати)

податковим агентом:

а) сума регулярних та послідовних виплат (ануїтетів) за договором довгострокового страхування життя або пенсійних виплат за договором пенсійного вкладу, пенсійних та цільових виплат учасника фонду банківського управління, пенсійних виплат на визначений передокування виплат на визначений передокування пенсійних виплат на визначений передокування передокування передокування пенсійних виплат на визначений передокування передо строк, одноразових пенсійних виплат або довічних пенсій, нарахованих платником податку — резидентом, який не досяг повноліття або має вік не менше ніж 70 років;

б) сума страхової виплати за договором довгострокового страхування життя, якщо внаслідок страхового випадку застрахована особа отримала інвалідність І групи;

в) сума виплати за договором пенсійного вкладу, виплат з рахунка учасника фонду банківського управління, виплати пенсії на визначений строк, довічної пенсії або одноразової виплати, якщо вкладник, учасник недержавного пенсійного фонду чи застрахова-на особа отримала інвалідність І групи;

г) сума одноразової пенсійної виплати учаснику недержавного пенсійного фонду або Накопичувального фонду за рахунок кошт Накопичувального фонду.

Дохід у вигляді страхової виплати або виплати за договором пенсійного вкладу, договором довірчого управління чи за договором недержавного пенсійного забезпечення, що у разі смерті застрахованої особи сплачується вигодонабувачу або спадкоємцю платника податку, оподатковується за правилами, встановленими цим Кодексом для оподаткування спадщини.

Сума доходів, отриманих за договорами довгострокового стра-хування життя, пенсійними вкладами, договорами довірчого управління, укладеними з учасниками фондів банківського управління, та недержавного пенсійного забезпечення, що підлягають оподатку-ванню, зменшується на суму страхових внесків, сплачених за таки-ми договорами до 1 січня 2004 року. 170.9. Оподаткування суми надміру витрачених коштів, отрима-

них платником податку на відрядження або під звіт, не повернутої у встановлений строк. 170.9.1. Податковим агентом платника податку під час оподат

кування суми, виданої платнику податку під звіт та не повернутої ним протягом встановленого підпунктом 170.9.2 цього пункту строку, є особа, що видала таку суму, а саме: а) на відрядження— у сумі, що перевищує суму витрат платни-

ка податку на таке відрядження, розрахованій згідно з розділом III цього Кодексу; б) під звіт для виконання окремих цивільно-правових дій від імені та за рахунок особи, що їх видала, — у сумі, що перевищує суму фактичних витрат платника податку на виконання таких дій.

Для цілей цього пункту до суми перевищення не включаються та не оподатковуються документально підтверджені витрати, здійснені за рахунок готівкових чи безготівкових коштів, наланих платнику податку під звіт роботодавцем на організацію та проведення при-йомів, презентацій, свят, розваг та відпочинку, придбання та роз-

повсюдження подарунків, в межах граничного розміру таких витрат, передбаченого у розділі ІІІ цього Кодексу, що здійснені таким платником та/або іншими особами з рекламними цілями. Сума податку, нарахована на суму такого перевищення, утриму-ється особою, що видала такі кошти, за рахунок будь-якого оподатковуваного доходу (після його оподаткування) платника податку за відповідний місяць, а у разі недостатності суми доходу— за ра-хунок оподатковуваних доходів наступних звітних місяців до повної сплати суми такого податку

У разі коли платник податку припиняє трудові або цивільно-правові відносини з особою, що видала такі кошти, сума податку утримується за рахунок останньої виплати оподатковуваного доходу під час проведення остаточного розрахунку, а у разі недостатності суми такого доходу непогашена частина податку включається до податкового зобов'язання платника податку за наслідками звітного (податкового) року.

Якщо повне утримання такої суми податку є неможливим внаслідок смерті платника податку чи визнання його судом безвісно відсутнім або оголошення його судом померлим, така сума утримується під час нарахування доходу за останній для такого платника податку податковий період, а в непогашеній частині визнається безнадійною до сплати.

170.9.2. Звіт про використання коштів, виданих на відрядження або під звіт, подається за формою, встановленою центральним органом державної податкової служби, до закінчення п'ятого банківського дня, що настає за днем, у якому платник податку:

а) завершує таке відрядження; б) завершує виконання окремої цивільно-правової дії за дорученням та за рахунок особи, що видала кошти під звіт

За наявності надміру витрачених коштів їх сума повертається платником податку в касу або зараховується на банківський рахунок особи, що їх видала, до або під час подання зазначеного звіту. 170.9.3. Дія цього пункту поширюється також на витрати, пов'язані з відрядженням чи виконанням деяких цивільно-правових дій,

що були оплачені з використанням корпоративних платіжних карток, дорожніх, банківських або іменних чеків, інших платіжних документів, з урахуванням таких особливостей:

а) у разі якщо під час службових відряджень відряджена особа платник податку отримав готівку з застосуванням платіжних карток, він подає звіт про використання виданих на відрядження коштів і повертає суму надміру витрачених коштів до закінчення третього банківського дня після завершення відрядження;

б) у разі якщо під час службових відряджень відряджена особа — платник податку застосував платіжні картки для проведення розрахунків у безготівковій формі, а строк подання платником податку звіту про використання виданих на відрядження коштів не переви-щує 10 банківських днів, за наявності поважних причин роботода-вець (самозайнята особа) може його продовжити до 20 банківських вець (самозаинята осооа) може иого продовжити до 20 оанківських днів (до з'ясування питання в разі виявлення розбіжностей між відповідними звітними документами).

170.10. Оподаткування доходів, отриманих нерезидентами.

170.10.1. Доходи з джерелом їх походження в Україні, що нара-

ховуються (виплачуються, надаються) на користь нерезидентів, оподатковуються за правилами та ставками, визначеними для ре-зидентів (з урахуванням особливостей, визначених деякими нор-

мами цього розділу для нерезидентів).
170.10.2. У разі якщо доходи з джерелом їх походження в Укра-іні виплачуються нерезиденту іншим нерезидентом, то вони мають зараховуватися на рахунок, відкритий таким нерезидентом у бан-ку-резиденті, режим якого встановлюється Національним банком України. При цьому такий банк-резидент вважається податковим загентом дій час поредення буль-акум вилатажовку посредній з такоагентом під час проведення будь-яких видаткових операцій з тако-

го рахунка. У разі виплати нерезидентом таких доходів іншому нерезиденту готівкою або в негрошовій формі нерезидент — отримувач тако-го доходу зобов'язаний самостійно нарахувати та сплатити (пере-рахувати) податок до бюджегу протягом 20 календарних днів після отримання таких доходів, але не пізніше закінчення строку його пе-ребування в Україні.

Порядок виконання норм цього підпункту визначається Кабіне-том Міністрів України за погодженням з Національним банком Ук-

раїни. 170.10.3. У разі якщо доходи з джерелом їх походження в Укра-іні виплачуються нерезиденту резидентом— юридичною або само-зайнятою фізичною особою, такий резидент вважається податко-вим агентом нерезидента щодо таких доходів. Під час укладення договору з нерезидентом доходу з джерелом його походження в Україтаким нерезидентом доходу з джерелом його походження в Україні, резидент зобов'язаний зазначити в договорі ставку податку, що буде застосована до таких доходів.

170.10.4. За результатами звітного податкового року, в якому 170.10.4. За результатами звітного податкового року, в якому іноземець набув статусу резидента України, він має подати річну податкову декларацію, в якій зазначає доходи з джерелом їх походження в Україні та іноземні доходи. 170.10.5. Оподаткування доходів нерезидентів від участі в гас-

трольних захолах.

трольних заходах. Для цілей цього розділу гастрольними заходами визначаються видовищні заходи (концерти, вистави, циркові, лекційно-концертні, розважальні програми, творчі вечори, виступи пересувних циркових колективів, пересувні механізовані атракціони типу «Луна-парк» тощо) за участю закладів культури (підприємств, установ чи організацій), у тому числі самостійних професійних колективів та виконавців сольних концертів.

Дія цього підпункту не поширюється на благодійні гастрольні

заходи, що проводяться відповідно до законодавства України. Оподаткування доходів нерезидентів від участі в гастрольних заходах здійснюється податковими агентами на загальних підста-

ода с здійсноство податковий агентами на загальних підста , визначених цим розділом. До податкових агентів учасників гастрольних заходів прирівню ються суб'єкти господарювання — концертні майданчики, з якими безпосередньо укладаються договори оренди на провадження гастрольного заходу. Суб'єкти господарювання — концертні майданчики виконують функції податкових агентів в частині перевірки повноти та своечасності сплати податку іноземними учасниками гастрольних заходів (їх представником) або самостійно сплачують податок за відповідним договором з таким учасником (його представником) до бюджету за місцем розташування таких концертних май-

данчиків.

170.11. Оподаткування іноземних доходів.

170.11.1. У разі якщо джерело виплат будь-яких оподатковуваних доходів є іноземним, сума такого доходу включається до загального річного оподатковуваного доходу платника податку — от-

гального річного оподатковуваного доходу платника податку — от-римувача, який зобов'язаний подати річну податкову декларацію, та оподатковується за ставками, визначеними в пункті 167.1 статті 167 цього Кодексу. 170.11.2. У разі якщо згідно з нормами міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, платник податку може зменшити суму річного податкового зобов'я-зання на суму податків, сплачених за кордоном, він визначає суму такого зменшення за зазначеними підставами у річній податковій пекларації декларації.

У разі відсутності в платника податку підтверджуючих докумен-тів щодо суми отриманого ним доходу з іноземних джерел та суми сплаченого ним податку в іноземній юрисдикції, оформлених відповідно до статті 13 цього Кодексу, такий платник зобов'язаний по-дати до органу державної податкової служби за своєю податковою адресою заяву про перенесення строку подання податкової декларації до 31 грудня року, наступного за звітним. У разі неподання в установлений строк податкової декларації платник податків несе відповідальність, встановлену цим Кодексом та іншими законами. 170.11.3. Не зараховуються у зменшення суми річного податко

вого зобов'язання платника податку:

вого зооов язання платника податку:

а) податки на капітал (приріст капіталу), податки на майно;
б) поштові податки;
в) податки на реалізацію (продаж);
г) інші непрямі податки незалежно від того, чи належать вони до категорії прибуткових податків або вважаються окремими податками згідно із законодавством іноземних держав.

170.11.4. Сума податку з іноземного доходу платника податку — резидента, сплаченого за межами України, не може перевищувати суму податку, розраховану на базі загального річного оподаткову-ваного доходу такого платника податку відповідно до законодавства України

170.12. Оподаткування доходів, отриманих фізичними особами вигляді плати (відсотків), що розподіляється

внески членів кредитної спілки

170.12.1. Податковим агентом платника податку при нарахуван-ні (виплаті) на його користь плати (відсотків), що розподіляється на пайові членські внески членів кредитної спілки, є кредитна спілка, що оподатковує такий дохід за ставкою, визначеною в пункті 167.2

що піодатковує такий дохід за ставкою, визначенною в пункті 167.2 статті 167 цього Кодексу.

170.12.2. Кредитна спілка, що виплачує плату (відсотки), що розподіляється на пайові членські внески членів кредитної спілки, платникам цього податку, надає податковому органу у строки, встановлені цим Кодексом для податкового кварталу, податковий розрахунок про нараховану плату (відсотки) та утриманий на неї податок

Стаття 171. Особи, відповідальні за утримання (нарахування) та

сплату (перерахування) податку до бюджету 171.1. Особою, відповідальною за нарахування, утримання та сплату (перерахування) до бюджету податку з доходів у вигляді заробітної плати, є роботодавець, який виплачує такі доходи на користь платника податку.
171.2. Особою, відповідальною за нарахування, утримання та

сплату (перерахування) до бюджету податку з інших доходів, є: а) податковий агент— для оподатковуваних доходів з джерела їх походження в Україні;

б) платник податку — для іноземних доходів та дохо ло виплати яких належить особам, звільненим від обов' . – для іноземних доходів та доходів, джерехування, утримання або сплати (перерахування) податку до бюдже-

Стаття 172. Порядок оподаткування операцій з продажу (обмі

ну) об'єктів нерухомого майна 172.1. Дохід, отриманий платником податку від продажу (обміну) не частіше одного разу протягом звітного податкового року житлового будинку, квартири або їх частини, кімнати, садового (дачного) будинку (включаючи земельну ділянку, на якій розташовані такі об'єкти, а також господарсько-побутові споруди та будівлі, розташовані на такій земельній ділянці), а також земельної ді-лянки, що не перевищує норми безоплатної передачі, визначеної статтею 121 Земельного кодексу України залежно від її призначення, та за умови перебування такого майна у власності платника податку понад три роки, не оподатковується.

Дохід від відчуження господарсько-побутових споруд, що розташовані на одній ділянці з житловим або садовим (дачним) будинком та продаються разом з ним, для цілей оподаткування окремо

172.2. Дохід, отриманий платником податку від продажу протягом звітного податкового року більш як одного з об'єктів нерухомості, зазначених у пункті 172.1 цієї статті, або від продажу об'єкта нерухомості, не зазначеного в пункті 172.1 цієї статті, підлягає оподаткуванню за ставкою, визначеною пунктом 167.2 статті 167

оподаткуванно за ставкою, визначеною пунктом 167.2 статті тот цього Кодексу.
У такому самому порядку оподатковується дохід від продажу (обміну) об'єкта незавершеного будівництва.
172.3. Дохід від продажу об'єкта нерухомості визначається ви-

ходячи з ціни, зазначеної в договорі купівлі-продажу, але не нижче оціночної вартості такого об'єкта, розрахованої органом, уповноваженим здійсновати таку оцінку відповідно до закону. При обміні об'єкта нерухомості на інший (інші) дохід платника податку у вигляді отриманої ним грошової компенсації від відчуження нерухомого майна, визначеного:

а) у абзаці першому пункту 172.1 цієї статті, — не оподаткову-

б) у пункті 172.2 цієї статті, — оподатковується за ставкою, визначеною пунктом 167.2 статті 167 цього Кодексу. 172.4. Під час проведення операцій з продажу (обміну) об'єктів

нерухомості між фізичними особами нотаріус посвідчує відповідний договір за наявності оціночної вартості такого нерухомого майна та документа про сплату податку до бюджету стороною (сторонами) договору та щокварталу подає до органу державної податкової служби за місцем розташування державної нотаріальної контори або робочого місця приватного нотаріуса інформацію про такий договір, включаючи інформацію про його вартість та суму сплаченого податку в порядку, встановленому цим розділом для податко-

вого розрахунку. 172.5. Сума податку визначається та самостійно сплачується через банківські установи:

а) особою, що продає або обмінює з іншою фізичною особою нерухомість, — до нотаріального посвідчення договору купівлі-про-

дажу, міни; б) особою, у власності якої перебував об'єкт нерухомості, відчужений за рішенням суду про зміну власника та перехід права власності на таке майно.

власності на таке маино.
Фізична особа зобов'язана відобразити доход від такого відчуження у річній податковій декларації.
172.6. У разі невчинення нотаріальної дії щодо посвідчення договору купівлі-продажу, міни об'єкта нерухомості, за яким сплачено податок, платник податку має право на повернення надміру сплаченої суми податку на підставі податкової декларації, поданої в установленому порядку, та підтвердних документів про фактичну сплату полатку

сплату податку. 172.7. Одночасно з дією пункту 172.4 цієї статті, якщо стороною договору купівлі-продажу, міни об'єкта нерухомого майна є юридична особа чи фізична особа — підприємець, така особа є податдична особа чи фізична особа — підприємець, така особа є подат-ковим агентом платника податку щодо нарахування, утримання та сплати (перерахування) до бюджету податку з доходів, отриманих платником податку від такого продажу (обміну). 172.8. Для цілей цієї статті під продажем розуміється будь-який перехід права власності на об'єкти нерухомості, крім їх успадкуван-

нережді права власності на бо екти нерухомості, крім іх успадкуван-ня та дарування. 172.9. Дохід від операцій з продажу (обміну) об'єктів нерухо-мості, що здійснюються фізичними особами— нерезидентами нерезидентами. оподатковується згідно із цією статтею в порядку, встановленом для резидентів, за ставками, визначеними в пункті 167.1 статті 167.

172.10. Продаж резидентами та нерезидентами успадкованого (отриманого в подарунок) об'єкта нерухомості підлягає оподатку-

согриманого в подаруноку об екта нерухомості підлягає оподаткуванню згідно з положеннями цієї статті.
172.11. Порядок визначення оціночної вартості нерухомості та об'єктів незавершеного будівництва, що продаються (обмінюються), визначається Кабінетом Міністрів України.
Стаття 173. Порядок оподаткування операцій з продажу або об-

міну об'єктів рухомого майна 173.1. Дохід платника податку від продажу (обміну) об'єкта рухомого майна 173.1. Дохід платника податку від продажу (обміну) об'єкта рухомого майна протягом звітного податкового року оподатковується за ставкою, визначеною в пункті 167.2 статті 167 цього Кодексу. Дохід від продажу об'єкта рухомого майна визначається вихо-

дохід від продажу об'єкта рухомого майна визначається вихо-дячи з ціни, зазначеної в договорі купівлі-продажу, але не нижче оціночної вартості такого об'єкта. 173.2. Як виняток з положень пункту 173.1 цієї статті, під час продажу одного з об'єктів рухомого майна у вигляді легкового ав-томобіля, мотоцикла, моторолера не частіше одного разу протягом звітного податкового року доходи продавця від зазначених опера-цій оподатковуються за ставкою 1 відсоток.

Дохід, отриманий платником податку від продажу протягом звітного податкового року другого та наступних об'єктів рухомого майна у вигляді легкового автомобіля, мотоцикла, моторолера, підля-гае оподаткуванню за ставкою, визначеною у пункті 167.2 статті 167 цього Кодексу.

Дохід від продажу об'єкта рухомого майна у вигляді легкового автомобіля, мотоцикла, моторолера визначається виходячи з ціни, зазначеної в договорі купівлі-продажу, але не нижче оціночної вартості такого об'єкта та не нижче 25 відсотків вартості такого самого нового об'єкта рухомого майна.

173.3. У разі якщо стороною договору купівлі-продажу об'єкта рухомого майна є юридична особа чи фізична особа — підприємець, така особа вважається податковим агентом платника податку та зобов'язана виконати всі визначені цим розділом функції податкового агента.
У разі якщо об'єкт рухомого майна продається (обмінюється) за

посередництвом юридичної особи (її філії, відділення, іншого відокремленого підрозділу) або представництва нерезидента чи фі зичної особи— підприємця, такий посередник виконує функції податкового агента стосовно подання до органу державної податкової служби інформації про суму доходу та суму сплаченого до бюдвої служби інформації про суму доходу та суму сплаченого до бюджету податку в порядку та строки, встановлені для податковогорозрахунку, а платник податку під час укладення договору зобов'язаний самостійно сплатити до бюджету податок з доходу від операцій з продажу (обміну) об'єктів рухомого майна. 173.4. Під час проведення операцій з відчуження об'єктів рухомого майна в порядку, передбаченому цією статтею: нотаріус посвідчує відповідний договір за наявності оціночної вартості такого рухомого майна та документа про сплату податку по больжу стромуми.

до бюджету стороною (сторонами) договору та щокварталу подає до органу державної податкової служби за місцем розташування державної нотаріальної контори або робочого місця приватного нотаріуса інформацію про такий договір, включаючи інформацію про його вартість та суму сплаченого податку, в порядку, встановленому цим розділом для податкового розрахунку:

суб'єкт господарювання, який надає послуги з укладення біржо с угод або бере участь в їх укладенні за наявності оціночної вартості такого рухомого майна та документа про сплату податку сторонами договору, щокварталу подає до органу державної податкової служби інформацію про такі угоди, включаючи інформацію про

вої служой інформацію про такі угоди, включаючи інформацію про суму доходу та суму сплаченого до бюджету податку, в порядку та строки, встановлені для податкового розрахунку.

Для цілей цього пункту платник податку самостійно визначає су-му податку і сплачує його до бюджету через банківські установи. У разі ухвалення судом, третейським судом рішення про зміну власника та перехід права власності на рухоме майно сума подат-ку визначається та самостійно сплачується через банківські устано-ви особою, у власності якої перебував об'єкт рухомого майна, від-чужений за таким рішенням, на пілставі вілображення ним дохолу. чужений за таким рішенням, на підставі відображення ним доходу від такого відчуження у складі загального річного оподатковувано

173.5. Органи, що здійснюють державну реєстрацію транспор-173.5. Органи, що здикнюють державну реестрацю гранспортних засобів, зобов'язані повідомляти органи державної податкової служби за місцем розташування про транспортні засоби, заресстровані або зняті з реєстрації протягом 20 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного кварталу, за формати за протягом за п мою, затвердженою центральним органом державної податкової кою, затвердженою центральним органом державног податковог служби, а також про їх власників. 173.6. Дохід від операцій з продажу (обміну) об'єктів рухомого

майна, що здійснюються фізичними особами — нерезидентами, маина, що здисноються фізичними — нерезидентами, оподатковується згідно з цією статтею в порядку, встановленому для резидентів, за ставками, визначеними в пункті 167.1 статті 167 цього Кодексу

173.7. Продаж резидентами та нерезидентами успадкованого (отриманого в подарунок) об'єкта рухомого майна підлягає оподат-куванню згідно з положеннями цієї статті. 173.8. Для цілей цієї статті під продажем розуміється будь-який

перехід права власності на об'єкти рухомого майна, крім їх спадкуня та дарування. Стаття 174. Оподаткування доходу, отриманого платником по-

датку в результаті прийняття ним у спадщину чи дарунок коштів, майна, майнових чи немайнових прав 174.1. Об'єкти спадщини платника податку поділяються з метою

а) об'єкт нерухомості;

б) об'єкт рухомого майна, зокрема: предмет антикваріату або витвір мистецтва; природне дорогоцінне каміння чи дорогоцінний метал, прикраса з використанням дорогоцінних металів та/або природного дорогоцінного каміння:

будь-який транспортний засіб та приладдя до нього;

інші види рухомого майна; в) об'єкт комерційної власності, а саме: цінні папери (крім депозитного (ощадного), іпотечного сертифіката), корпоративне право, власність на об'єкт бізнесу як такий, тобто власність на цілісний майновий комплекс, інтелектуальна (промислова) власність або право на отримання доходу від неї, майнові та немайнові пра-

ва; г) сума страхового відшкодування (страхових виплат) за страховими договорами, а також сума, що зберігається відповідно на пенсійному депозитному рахунку, накопичувальному пенсійному рахунку, індивідуальному пенсійному рахунку спадкодавця — учасника накопичувальної системи пенсійного забезпечення; г') готівка або кошти, що зберігаються на рахунках спадкодавця, відкритих у банківських і небанківських фінансових установах, у тому числі депозитні (ощадні), іпотечні сертифікати, сертифікати фонду операцій з нерухомістю.

174.2. Об'єкти спадщини оподатковуються:

174.2.1. за нульовою ставкою:
а) вартість власності, що успадковується членами сім'ї спадко-

а) вартість власності, що успадковується членами сім'ї спадко-давця першого ступеня споріднення; б) вартість власності, зазначеної в підпунктах «а», «б», «ґ» пун-

кту 174.1 цієї статті, що успадковується особою, яка є інвалідом І групи або має статус дитини-сироти або дитини, позбавленої батьківського піклування, та вартість власності, зазначеної в підпунктах «а», «б» пункту 174.1, що успадковуються дитиною-інвалідом; в) грошові заощадження, поміщені до 2 січня 1992 року в установи Ощадного банку СРСР та державного страхування СРСР, що

нови Ощадного банку СРСР та державного страхування СРСР, що діяли на території України, а також у державні цінні папери (облігації Державної цільової безпроцентної позики 1990 року, облігації Державної внутрішньої виграшної позики 1982 року, державні казначейські зобов'язання СРСР, сертифікати Ощадного банку СРСР та грошові заощадження громадян України, поміщені в установи Ощадного банку України та колишнього Укрдержстраху протягом 1992—1994 років, погашення яких не відбулося, що успадковуються буль-яким сладковують-

ся будь-яким спадкоємцем; 174.2.2. за ставкою, визначеною пунктом 167.2 статті 167 цього Кодексу, вартість будь-якого об'єкта спадщини, що успадковуєть-

ся спадкоємцями, які не є членами сім'ї спадкодавця першого сту-пеня споріднення; 174.2.3. за ставками, визначеними в пункті 167.1 статті 167 цього Кодексу, для будь-якого об'єкта спадщини, що успадковується спадкоємцем від спадкодавця-нерезидента, та для будь-якого об'єкта спадщини, що успадковується спадкоємцем-нерезидентом від спадкодавця-резидента. 174.3. Особами, відповідальними за сплату (перерахування) по

датку до бюджету, є спадкоємці, які отримали спадщину. Дохід у вигляді вартості успадкованого майна (кошти, майно, майнові чи немайнові права) у межах, що підлягає оподаткуванню, включається спадкоємцями до складу загального річного доходу платника податку і зазначається в річній податковій декларації, крім спадкоємців-нерезидентів, які зобов'язані сплатити податок до нотаріального оформлення об'єктів спадщини. 174.4. Нотаріус щокварталу подає до органу державної подат-

кової служби за місцем розташування державної нотаріальної контори або робочого місця приватного нотаріуса інформацію про видачу свідоцтв про право на спадщину та/або посвідчення договорів дарування в порядку, встановленому цим розділом для податры дарування в порядку, встановленому цим розділом для подат-кового розрахунку. Нотаріус видає спадкоємцю-нерезиденту свідоцтво про право

на спадщину за наявності документа про сплату таким спадкоем-цем податку з вартості об'єкта спадщини. 174.5. У разі успадкування права на вклад у банку (небанківській фінансовій установі) відповідно до статті 1228 Цивільного кодексу України податковим агентом є такий банк (небанківська фінансова установа).

У разі переходу права на отримання страхових виплат згідно із статтею 1229 Цивільного кодексу України податковим агентом є страхувальник— фінансова установа. 174.6. Оподаткування доходу, отриманого платником податку як

дарунок (або в результаті укладення договору дарування) від фізичних осіб. Кошти, майно, майнові чи немайнові права, вартість робіт, пос

луг, подаровані платнику податку, оподатковуються згідно з прави-лами, встановленими цим розділом для оподаткування спадщини. Стаття 175. Визначення суми процентів, сплачених платником податку за користування іпотечним житловим кредитом з метою

податку за користування пютечним житловим кредитом з метою нарахування податкової знижки 175.1. Платник податку — резидент має право включити до податкової знижки частину суми процентів за користування іпотечним житловим кредитом, наданим позичальнику в національній або іноземній валютах, фактично сплачених протягом звітного податково-

го року.
При сплаті процентів за іпотечним житловим кредитом в інозем ній валюті сума платежів за такими процентами, здійснених в іноземній валюті, перераховується у гривні за офіційним валютним (обмінним) курсом Національного банку України, що діє на день

сплати таких процентів.
Таке право виникає в разі якщо за рахунок іпотечного житлового кредиту будується чи купується житловий будинок (квартира, кімната), визначений платником податку як основне місце його проживання, зокрема згідно з позначкою в паспорті про реєстрацій саміновизму рукуми. цію за місцезнаходженням такого житла.

175.2. У разі якщо будинок (квартира, кімната) купується за рахунок іпотечного житлового кредиту, частина суми процентів, що включається до податкової знижки платника податку — позичаль

включається до податкової знижки платника податку — позичальника іпотечного житлового кредиту, дорівнює добутку суми процентів, фактично сплачених платником податку протягом звітного податкового року в рахунок його погашення, і коефіцієнта, що враховує мінімальну площу житла для визначення податкової знижки, розрахованого відповідно до пункту 175.3 цієї статті. У разі якщо будинок (квартиру, кімнату) збудовано за рахунок іпотечного житлового кредиту, частина суми процентів, що включається до податкової знижки платника податку — позичальника іпотечного житлового кредиту, нарахована в перший рік погашення такого кредиту, може бути включена до податкової знижки за результатами звітного податкового року. в якому збудований об'єкт зультатами звітного податкового року, в якому збудований об'єкт житлової іпотеки переходить у власність платника податку та починає використовуватися як основне місце проживання, з послідовним перенесенням права на включення до податкової знижки наступних щорічних фактично сплачених платником податку сум процентів протягом передбаченого пунктом 175.4 цієї статті строку дії права на включення частини таких процентів до податкової знижки При цьому загальний розмір частини суми процентів, дозволени: для включення до податкової знижки, дорівнює добутку суми продия выпочения до податкового энижки, дорівнює добутку суми про-центів, фактично сплачених платником податку — позичальником протягом відповідного звітного податкового року, що враховується в погашення, і коефіцієнта, що враховує мінімальну площу житла для визначення податкової знижки, розрахованого відповідно до

дія визначення піодаткової знижки, розрахованого відповідно до пункту 175.3 цієї статті.

175.3. Коефіцієнт, що враховує мінімальну площу житла для визначення податкової знижки на суму процентів за іпотечним житловим кредитом, обчислюється за такою формулою:

К = МП / ФП,
де К — коефіцієнт;

МП — мінімальна загальна площа житла, що дорівнює 100 квад-

ратним метрам; ФП — фактична загальна площа житла, що будується (придба-

вається) платником податку за рахунок іпотечного кредиту.
У разі якщо цей коефіцієнт більший ніж одиниця, до податкової знижки включається сума фактично сплачених процентів за іпотеч ним кредитом без застосування такого коефіцієнта. 175.4. Право на включення до податкової знижки суми, розра-

хованої згідно з цією статтею, надається платнику податку за одим іпотечним кредитом протягом 10 послідовних календарних років починаючи з року, в якому: об'єкт житлової іпотеки придбавається:

збудований об'єкт житлової іпотеки переходить у власність платника податку та починає використовуватися як основне місце проживання разі якщо іпотечний житловий кредит має строк погашення

більше ніж 10 календарних років, право на включення частини суми процентів до податкової знижки за новим іпотечним житловим кредитом виникає у платника податку після повного погашення основної суми та процентів попереднього іпотечного житлового кредиту.
Платник податку може відновити право на включення частини
в за човим іпотечним житловим

суми процентів, фактично сплачених за новим іпотечним житловим кредитом, до податкової знижки без дотримання зазначених у цій статті строків у разі:

а) примусового продажу або конфіскації об'єкта іпотеки у ви-падках, передбачених законом;

б) ліквідації об'єкта житлової іпотеки за рішенням місцевого органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування у випадках, передбачених законом:

в) зруйнування об'єкта житлової іпотеки або визнання його непридатним для використання з причин непереборної сили (форс-

ридатним для використання з причин непереборної сили (форсмажорних обставин);
г) продажу об'єкта іпотеки у зв'язку з неплатоспроможністю (банкрутством) платника податку відповідно до закону.
175.5. У разі якщо сума одержаного фізичною особою іпотечного житлового кредиту перевищує суму, витрачену на придбання (будівництво) предмета іпотеки, до складу витрат включається сума відсотків, сплачена за користування іпотечним кредитом у частині, витраченій за цільовим призначенням.
Статта 176 забезпечення виконачання полаткових зобов'язань

Стаття 176. Забезпечення виконання податкових зобов'язань 176.1. Платники податку зобов'язані:

а) вести облік доходів і витрат в обсягах, необхідних для визначення суми загального річного оподатковуваного доходу, у разі якщо такий платник податку зобов'язаний відповідно до цього розділу подавати декларацію або має право на таке подання з метою повернення надміру сплачених податків, у тому числі при застосу

ванні права на податкову знижку.

Форми такого обліку та порядок його ведення визначаються центральним органом державної податкової служби;

б) отримувати та зберігати протягом строку давності, встановленого цим Кодексом, документи первинного обліку, в тому числі на підставі яких визначаються витрати при розрахунку інвестиційного прибутку та формусться податкова знижа платника полатку. ного прибутку та формується податкова знижка платника податку;

в) подавати податкову декларацію за встановленою формою у визначені строки у випадках, коли згідно з нормами цього розділу таке полання є обов'язковим

На вимогу органу державної податкової служби та в межах йо го повноважень, визначених законодавством, платники податку зо-бов'язані пред'являти документи і відомості, пов'язані з виникнен-ням доходу або права на отримання податкової знижки, обчисленням і сплатою податку, та підтверджувати необхідними документами достовірність відомостей, зазначених у податковій декларації з

цього податку; г) подавати особам, які згідно з цим Кодексом визначені відповідальними за утримання (нарахування) та сплату податку до бюджету, документи на підтвердження права платника податку, який

отримує такі доходи, на застосування соціальних податкових пільг; г) у порядку, визначеному законом, допускати посадових (службових) осіб органу державної податкової служби на територію або до приміщень, що використовуються платником податку для отримання доходів від провадження господарської діяльності;

д) здійснювати заходи, передбачені цим Кодексом, у разі зміни

д) здійснювати заходи, передбачені цим Кодексом, у разі зміни підстав для отримання податкової соціальної пільги; е) своєчасно сплачувати узгоджену суму податкових зобов'язань, а також суму штрафних (фінансових) санкцій, нарахованих органом державної податкової служби, та пені, за винятком суми, що оскаржується в адміністративному або судовому порядку; е) подавати податкову декларацію за результатами звітного року у строки, передбачені для платників податку на доходи фізичних осіб, якщо протягом календарного року дохід, що оподатковується за ставками, встановленими пунктом 167.1 статті 167 цього Кодексу, виплачується платнику податку двома або більше податковими агентами, і при цьому загальна сума такого доходу за будь-який агентами, і при цьому загальна сума такого доходу за будь-який заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного подат-

кового року. 176.2. Особи, які відповідно до цього Кодексу мають статус податкових агентів, зобов'язані:

а) своечасно та повністю нараховувати, утримувати та сплачувати (перераховувати) до бюджету податок з доходу, що виплачується на користь платника податку та оподатковується до або під час такої виплати за її рахунок;
б) подавати у строки, встановлені цим Кодексом для податко-

от подавати у строки, встановлені цим кодексом діл податко-вого кварталу, якщо інше не визначено нормами цього Кодексу, податковий розрахунок суми доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, а також суми утриманого з них податку до органу державної податкової служби за місцем свого розташу-вання. Такий розрахунок подається незалежно від того, виплачує чи ні доходи платникам податку зазначена особа протягом звітного періоду. Запровадження інших форм звітності з зазначених питань не допускається.

У разі якщо відокремлений підрозділ юридичної особи не уповноважений нараховувати, утримувати і сплачувати (перераховувати) податок до бюджету, податковий розрахунок у вигляді окремого витягу за такий підрозділ подає юридична особа до органу державної податкової служби за своїм місцезнаходженням та надсилає копію такого розрахунку до органу державної податкової служби за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу в установленому порядку;

в) подавати на вимогу платника податку відомості про суму вип-

в) подавати на вимогу платника податку видомості про суму виплаченого на його користь доходу, суму застосованих соціальних податкових пільг та суму утриманого податку;
г) подавати органу державної податкової служби інші відомості про оподаткування доходів окремого платника податку в обсягах та згідно з процедурою, визначеною цим розділом та розділом ІІ цьо-

r) нести відповідальність відповідно до закону в разі неподання або несвоечасного подання податкового розрахунку. Зазначені в ньому суми податку, що сплачуються до бюджету, є узгодженими сумами податкових зобов'язань податкового агента та в разі неповної чи несвоєчасної сплати стягуються до бюджету разом із сплатою штрафів та пені, які нараховуються від першого до остан-нього дня строку подання податкового розрахунку, встановленого цим Кодексом:

д) подавати до органу державної податкової служби за місцем його рестрації податкову декларацію з податку на доходи фізичних осіб за базовий податковий період, що дорівнює календарному місяцю, за формою, встановленою центральним податковим организацию. му місяціо, за формого, встановленою центральним податковим органом, про загальні суми доходів, що нараховані (виплачені, надані) на користь платників податку, і загальні суми податку на доходи фізичних осіб, що утримані з цих доходів, а також обсяги перерахованого податку до бюджету.

Така декларація подається незалежно від того, виплачує чи ні доходи платникам податку податковий агент протягом звітного періоду

ріоду. Стаття 177. Оподаткування доходів, отриманих фізичною осо-бою— підприємцем від провадження господарської діяльності,

крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування 177.1. Доходи фізичних осіб— підприємців, отримані протягом календарного року від провадження господарської діяльності. опо датковуються за ставками, визначеними в пункті 167.1 статті 167

цього Кодексу. 177.2. Об'єктом оподаткування є чистий оподатковуваний дохід, тобто різниця між загальним оподатковуваним доходом (виручка у грошовій та негрошовій формі) і документально підтвердженими

витратами, пов'язаними з господарською діяльністю такої фізичної особи— підприємця. 177.3. Для фізичної особи— підприємця, зареєстрованого як платник податку на додану вартість, не включаються до витрат і доходу суми податку на додану вартість, що входять до ціни придба-

них або проданих товарів (робіт, послуг). 177.4. До переліку витрат, безпосередньо пов'язаних з отриманням доходів, належать документально підтверджені витрати, що включаються до витрат виробництва (обігу) згідно з розділом III

не належить до витрат фізичної особи — підприємця вартість Не належить до витрат фізичної особи — підприємця вартість придбаного рухомого і нерухомого майна, що підлягає державній реєстрації, у разі якщо таке майно придбано до державної реєстрації фізичної особи — суб'єктом підприємницької діяльності та/або не використовується в такій діяльності. 177.5. Фізичні особи — підприємці подають до органу державної податкової служби податкову декларацію за місцем своєї податкової адреси за результатами календарного року у строки, встановлені цим Кодексом для річного звітного податкового періоду, в якій таком зазначаються авансяві пратежі з полатку на доходи

кож зазначаються авансові платежі з податку на доходи. 177.5.1. Авансові платежі з податку на доходи фізичних осіб розраховуються підприємцем самостійно, але не менш як 100 відсотків річної суми податку з оподатковуваного доходу за минулий рік (у співставних умовах), та сплачуються до бюджету по 25 відсотків щокварталу (до 15 березня, до 15 травня, до 15 серпня і до

15 листопада). 177.5.2. Фізичні особи — підприємці, які зареєстровані протягом року в установленому законом порядку або перейшли із спрощеної системи оподаткування на загальну систему оподаткування чи сплачували фіксований податок до набрання чинності цим Кодексом, подають податкову декларацію за результатами звітного кварталу, в якому розпочата така діяльність або відбувся перехід на загальну систему оподаткування. Вперше зареєстровані підприємці в податковій декларації також зазначають інформацію про майновий стан та доходи за станом на дату державної реєстрації підприємцем. Платники податку розраховують та сплачують авансові платежі у строки, визначені підпунктом 177.5.1 пункту 177.5 цієї статті, що настануть у звітному податковому році. 177.5.3. Остаточний розрахунок податку на доходи фізичних осіб за звітний податковий рік здійснюється платником самостійно згідно з даними, зазначеними в річній податковій декларації, з урахуванням сплаченого ним протягом року податку на доходи та сумит прета податкуваться податку на доходи та сумит прета податку на доходи прета податку на доходи фізичних оставлених прета податку на доходи фізичних оставлених прета податку на доходи фізичних оставлених прета податку на доходи прета податку на пода ми плати за торговий патент на підставі документального підтвер-дження факту їх сплати. Надмірно сплачені суми податку підлягають зарахуванню в ра-

хунок майбутніх платежів з цього податку або поверненню платнику податку в порядку, передбаченому цим Кодексом. 177.6. У разі якщо фізична особа — підприємець отримує інші доходи, ніж від провадження підприємницької діяльності, у межах обраних ним видів такої діяльності, такі доходи оподатковуються за загальними правилами, встановленими цим Кодексом для платни-

загальнийм гравилиями, встановленийм цим кодексом для платий-ків податку — фізичних осіб. 177.7. Фізична особа — підприємець вважається податковим агентом працівника — фізичної особи, яка перебуває з нею у тру-дових, цивільно-правових відносинах, або будь-якої іншої фізичної особи щодо будь-яких оподатковуваних доходів, нарахованих (виплачених, наданих) на користь такої особи.

177.8. Під час нарахування (виплати) фізичній особі — підприєм цю доходу від операцій, здійснюваних в межах обраних ним видів діяльності, суб'єкт господарювання, який нараховує (виплачує) такий дохід, не утримує податок на доходи у джерела виплати, якщо фізичною особою — підприємцем, який отримує такий дохід, надано копію свідоцтва про державну реєстрацію його як суб'єкта під-приємницької діяльності. Це правило не застосовується в разі нарахування (виплати) доходу за виконання певної роботи та/або надання послуги згідно з цивільно-правовим договором, коли буде встановлено, що відносини за таким договором фактично є трудовстановлено, що відносини за таким договором фактично є грудо-вими, а сторони договору можуть бути прирівняні до працівника чи роботодавця відповідно до підпунктів 14.1.195 та 14.1.222 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу. 177.9. Оподаткування доходів, отриманих фізичною особою — підприємцем, який обрав іншу систему оподаткування доходів від

провадження господарської діяльності, здійснюється за правила-

ми, встановленими цим Кодексом. 177.10. Фізичні особи— підприємці зобов'язані вести Книгу обліку доходів і витрат та мати підтверджуючі документи щодо походження товару. Форма Книги обліку доходів і витрат та порядок її ведення виз-

начаються центральним органом державної податкової служби. Фізичні особи— підприємці застосовують реєстратори розрахункових операцій відповідно до Закону України «Про застосування

реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг».
177.11. Фізичні особи — підприємці подають річну податкову

декларацію у строк, визначений підпунктом 49.18.5 пункту 49.18 статті 49 цього Кодексу, в якій поряд з доходами від підприємницької діяльності мають зазначатися інші доходи з джерел їх поход ження з України та іноземні доходи. 177.12. Іноземці та особи без громадянства, які зареєстровані

підприємцями згідно із законодавством України, є резидентами, і на них поширюється дія пункту 177.11 цієї статті.
Стаття 178. Оподаткування доходів, отриманих фізичною особою, яка провадить незалежну професійну діяльність
178.1. Особи, які мають намір здійснювати незалежну професійн

ну діяльність, зобов'язані стати на облік в органах державної пону дяльного, зочов эзан стати на одля в органах державногно-даткової служби за місцем свого постійного проживання як само-зайняті особи та отримати свідоцтво про таку реєстрацію згідно із

статтею 65 цього Кодексу.

178.2. Доходи громадян, отримані протягом календарного року від провадження незалежної професійної діяльності, оподатковуються за ставками, визначеними в пункті 167.1 статті 167 цього Ко-

дексу. 178.3. Оподатковуваним доходом вважається сукупний чистий дохід, тобто різниця між доходом і документально підтвердженими витратами, необхідними для провадження певного виду незалежної професійної діяльності.

Ног професійно діяльності.
У разі неотримання свідоцтва особою, яка провадить незалежну професійну діяльність, об'єктом оподаткування є доходи, отримані від такої діяльності без урахування витрат.
178.4. Фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність, подають податкову декларацію за результатами звітного

року відповідно до цього розділу у строки, передбачені для плат-ників податку на доходи фізичних осіб. Іноземці та особи без громадянства, які стали на облік в орга-

нах державної податкової служби як самозайняті особи, є резидентами і у річній податковій декларації поряд з доходами від провадження незалежної професійної діяльності мають зазначати інші до-ходи з джерел їх походження з України та іноземні доходи. 178.5. Під час виплати суб'єктами господарювання— податко-

вими агентами, фізичним особам, які провадять незалежну професійну діяльність, доходів, безпосередньо пов'язаних з такою діяльністю, податок на доходи у джерела виплати не утримується в разі надання такою фізичною особою копії свідоцтва про взяття її на податковий облік як фізичної особи, яка провадить незалежну професійну діяльність. Це правило не застосовується в разі нарахування (виплати) доходу за виконання певної роботи та/або надання послуги згідно з цивільно-правовим договором, відносини за яким встановлено трудовими відносинами, а сторони договорум можуть бути прирівняні до працівника чи роботодавця відповідно до пунктів 14.1.195 та 14.1.222 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу.

178.6. Фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність, зобов'язані вести облік доходів і витрат від такої діяльності

ності.
Форма такого обліку та порядок його ведення визначаються центральним органом державної податкової служби.
178.7. Остаточний розрахунок податку на доходи фізичних осіб за звітний податковий рік здійснюється платником самостійно згідно з даними, зазначеними в податковій декларації.
Стаття 179. Порядок подання річної декларації про майновий стан і доходи (податкової декларації)
179.1. Платник податку зобов'язаний подавати річну декларацію

про майновий стан і доходи (податкову декларацію) відповідно до цього Кодексу або інших законів України.

179.2. Відповідно до цього розділу обов'язок платника податку щодо подання податкової декларації вважається виконаним, якщо він отримував доходи: виключно від податкових агентів, крім випадків, прямо передба-

від операцій продажу (обміну) майна, дарування, при нотаріаль

ному посвідченні договорів за якими був сплачений податок відповідно до цього розділу. 179.3. Платники податку — резиденти, які виїжджають за кордон

на постійне місце проживання, зобов'язані подати до органу дер-жавної податкової служби податкову декларацію не пізніше 60 календарних днів, що передують виїзду Орган державної податкової служби протягом 30 календарних

днів після надходження податкової декларації зобов'язаний переві рити визначене податкове зобов язання, сплату належної суми податку і видати довідку про таку сплату та про відсутність податкових зобов'язань з цього податку, що подається до органів митного вих зообы язань з цвого податку, що подавлых до органів митного контролю під час перетину митного кордону і є підставою для проведення митних процедур. Форма такої довідки встановлюється центральним органом державної податкової служби.

Порядок застосування цього пункту визначається Кабінетом Мі-

ністрів України. 179.4. Платники податку звільняються від обов'язку подання по-

даткової декларації в таких випадках: а) незалежно від виду та суми отриманих доходів платниками

є неповнолітніми або недієздатними особами і при цьому пере бувають на повному утриманні інших осіб (у тому числі батьків) та/або держави станом на кінець звітного податкового року; перебувають під арештом або є затриманими чи засудженими

до позбавлення волі, перебувають у полоні або ув'язненні на території інших держав станом на кінець граничного строку подання перебувають у розшуку станом на кінець звітного податкового

року; перебувають на строковій військовій службі станом на кінець

звітного податкового року; б) в інших випадках, визначених цим розділом. 179.5. Податкова декларація заповнюється платником податку

самостійно або іншою особою, нотаріально уповноваженою плат-ником податку здійснювати таке заповнення, у порядку, передба-ченому главою 2 розділу ІІ цього Кодексу.

179.6. Обов'язок щодо заповнення та подання податкової дек-ларації від імені платника податку покладається на таких осіб: опікуна або піклувальника— щодо доходів, отриманих неповно-

літньою особою або особою, визнаною судом недієздатною; спадкоємців (розпорядників майна, державних виконавців)— щодо доходів, отриманих протягом звітного податкового року плат-

ником податку, який помер; державного виконавця, уповноваженого здійснювати заходи щодо забезпечення майнових претензій кредиторів платника податку, визначеного в установленому порядку банкрутом.

179.7. Фізична особа зобов'язана самостійно до 1 серпня року, що настає за звітним, сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену в поданій нею податковій декларації. Сума податкових зобов'язань, донарахована органом державної

податкової служби, сплачується до відповідного бюджету у строки,

встановлені цим Кодексом. 179.8. Сума, що має бути повернена платнику податку, зарахо 179.8. Сума, що має оути повернена платнику податку, зарахо-вується на його банківський рахунок, відкритий у будь-якому ко-мерційному банку, або надсилається поштовим переказом на ад-ресу, зазначену в декларації, протягом 60 календарних днів після надходження такої податкової декларації. 179.9. Форма податкової декларації встановлюється Міністер-ством фінансів України виходячи з таких умов:

загальна частина податкової декларації повинна мати спроще-ний вигляд та не містити відомостей про доходи (витрати), що от-римує (несе) незначна кількість платників податку;

податкова декларація є уніфікованою та єдиною для всіх законодавчо встановлених випадків її подання;

відомості про доходи, майновий стан, витрати, зобов'язання фінансового характеру, інформація щодо вказаних відомостей членів сім'ї надаються окремими категоріями громадян, визначеними відповідно до законодавства:

розрахунки окремих видів доходів (витрат) мають міститися в додатках до податкової декларації, що заповнюються виключно платниками податку за наявності таких доходів (витрат); податкова декларація та додатки до неї мають складатися з ви-

користанням загальновживаної термінології, а також містити детальні інструкції щодо їх заповнення; податкова декларація та додатки до неї мають ідентифікувати

платника податку та містити інформацію, необхідну для визначення суми його податкових зобов'язань або суми податку, що підлягає поверненню у разі використання платником податку права на податкову знижку

Бланки податкових декларацій мають безоплатно надаватися органами державної податкової служби платникам податку на їх запит, а також бути загальнодоступними для населення. 179.10. Платник податку до 1 березня року, що настає за звітним періодом, має право звернутися з запитом до відповідного ор-

гану державної податкової служби з проханням надати роз яснен-ня щодо заповнення річної податкової декларації, а орган державної податкової служби зобов'язаний надати безоплатні послуги за таким зверненням. 179.11. Фізичні особи у випадках та обсягах, визначених зако-

ном, подають податкову декларацію, де зазначаються відомості про доходи, майновий стан, витрати, зобов'язання фінансового характеру, а також в додатку до податкової декларації зазначається інформація щодо вказаних відомостей членів сім'ї в усіх випадках її подання, передбачених законом.

Податкова декларація та додатки до декларації подаються фі-чною особою згідно з цією статтею протягом будь-якого подат-

кового періоду у звітному податковому році із зазначенням доходів (активів) станом на день її подання. 179.12. За зверненням платника податку орган державної податкової служби, до якого було подано податкову декларацію, видає довідку про подану декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію) за формою, встановленою центральним органом державної полаткової служби.

органом державної податкової служби. РОЗДІЛ V. ПОДАТОК НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ Стаття 180. Платники податку 180.1. Для цілей оподаткування платником податку є:

180.1. для цілей оподаткування платником податку є:

1) будь-яка особа, що провадить господарську діяльність і рееструється за своїм добровільним рішенням як платник податку у
порядку, визначеному статтею 183 цього розділу;

2) будь-яка особа, що зареєстрована або підлягає реєстрації як

платник податку:

платник податку;

3) будь-яка особа, що ввозить товари на митну територію Укра-їни в обсягах, які підлягають оподаткуванню, та на яку покладаєть-ся відповідальність за сплату податків у разі переміщення товарів через митний кордон України відповідно до Митного кодексу України, а також: особа. на яку покладається дотримання вимог митних режимів

які передбачають повне або часткове умовне звільнення від опо-даткування, у разі порушення таких митних режимів, встановлених митним законодавством; особа, яка використовує, у тому числі при ввезенні товарів на

митну територію України, податкову пільгу не за цільовим призначенням та/або всупереч умовам чи цілям її надання згідно із цим Кодексом, а також будь-які інші особи, що використовують податкову пільгу, яку для них не призначено. Норми цього пункту не застосовуються до операцій з ввезення на митну територію України фізичними особами (громадянами) чи

суб'єктами підприємницької діяльності, які не є платниками податку, культурних цінностей, зазначених у пункті 197.7 статті 197 цьо

го Кодексу;
4) особа, що веде облік результатів діяльності за договором про спільну діяльність без утворення юридичної особи;
5) особа — управитель майна, яка веде окремий податковий облік з податку на додану вартість щодо господарських операцій, пов'язаних з використанням майна, що отримане в управління за договорами управління майном. Для цілей оподаткування господарські відносини між управите

лем майна з власної господарської діяльності та його діяльності з управління майном прирівнюються до відносин на основі окремих цивільно-правових договорів;

6) особа, що проводить операції з постачання конфіскованого майна, знахідок, скарбів, майна, визнаного безхазяйним, майна, за яким не звернувся власник до кінця строку зберігання, та майна, що за правом успадкування чи на інших законних підставах пере-ходить у власність держави (у тому числі майна, визначеного у статті 172 Митного кодексу України), незалежно від того, чи дося-гає вона загальної суми операцій із постачання товарів/послуг, визначеної пунктом 181.1 статті 181 цього Кодексу, а також незалежно від того, який режим оподаткування використовує така осо-

ба згідно із законодавством; 7) особа, що уповноважена вносити податок з об'єктів оподат кування, що виникають внаслідок поставки послуг підприємствами залізничного транспорту з їх основної діяльності, що перебувають підпорядкуванні платника податку в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. 180.2. Особою, відповідальною за нарахування та сплату подат

ку до бюджету у разі постачання послуг нерезидентами, у тому числі їх постійними представництвами, не зареєстрованими як платники податку, якщо місце постачання послуг розташоване на митній території України, є отримувач послуг.

180.3. Особи, зазначені у пункті 180.2 цієї статті, мають права, виконують обов'язки та несуть відповідальність, передбачену законом, як платники податку.

Стаття 181. Вимоги щодо реєстрації осіб як платників податку 181.1. У разі якщо загальна сума від здійснення операцій з пос тачання товарів/послуг, що підлягають оподаткуванню згідно з цим розділом, у тому числі з використанням локальної або глобальної комп'ютерної мережі, нарахована (сплачена) такій особі протягом останніх 12 календарних місяців, сукупно перевищує 300 000 гривень (без урахування податку на додану вартість), така особа зобов'язана зареєструватися як платник податку в органі державної податкової служби за своїм місцезнаходженням (місцем проживання) з дотриманням вимог, передбачених статтею 183 цього Кодек-

ня) з догриманням вимог, передоачених статтею тоз цього кодек-су, крім особи, яка є платником единого податку. 181.2. Якщо особи, не зареєстровані як платники податку, вво-зять товари на митну територію України в обсягах, що підлягають оподаткуванню згідно із законом, такі особи сплачують податок під час митного оформлення товарів без реєстрації як платники такого податку.

Стаття 182. Добровільна реєстрація платників податку

182.1. Якщо особа, яка провадить оподатковувані операції і від-повідно до пункту 181.1 статті 181 цього Кодексу не є платником податку у зв'язку з тим, що обсяги оподатковуваних операцій є меншими від встановленої зазначеною статтею суми та обсяги постачання товарів/послуг іншим платникам податку за останні 12 календарних місяців сукупно становлять не менше 50 відсотків загального обсягу постачання, вважає за доцільне добровільно заре-еструватися як платник податку, така реестрація здійснюється за її

Стаття 183. Порядок реєстрації платників податку

183.1. Будь-яка особа, що підлягає обов язковій реєстрації чи прийняла рішення про добровільну реєстрацію як платника податку, подає до органу державної податкової служби за своїм місцезку, подас до органу державите податковт служи за своим місцез-находженням (місцем проживання) реєстраційну заяву. 183.2. У разі обов'язкової реєстрації особи як платника податку

реєстраційна заява подається до органу державної податкової служби не пізніше 10 числа календарного місяця, що настає за місяцем, в якому вперше досягнуто обсягу оподатковуваних операцій, визначеного у статті 181 цього Кодексу. 183.3. У разі добровільної реєстрації особи як платника подат-

ку реєстраційна заява подається до органу державної податкової служби не пізніше ніж за 20 календарних днів до початку податкового періоду, з якого такі особи вважатимуться платниками податку та матимуть право на податковий кредит і виписку податкових

183.4. Особи, що переходять на загальну систему оподаткуван-

ня із спрощеної системи оподаткування за спрощеної системи оподаткування за умови, якщо такі особи відповідають вимогам, визначеним пунктом 181.1 статті 181 або пунктом 182.1 статті 182 цього Кодексу, що не передбачає сплати податку, подають реєстраційну заяву одночасно з поданням заяви про відмову від застосування спрощеної системи оподаткування

Датою переходу зазначених осіб на загальну систему оподаткування. Датою переходу зазначених осіб на загальну систему оподаткування є дата їх реєстрації як платників податку. 183.5. Особи, зазначені у пунктах 183.3 та 183.4 цієї статті, можуть навести у заяві бажаний (запланований) день реєстрації як платника податку, що відповідає даті початку проведення операцій чи даті початку податкового періоду (календарний місяць), з якого такі особи вважатимуться платниками податку та матимуть право

на виписку податкових накладних. 183.6. У разі якщо останній день строку подання заяви припа-дає на вихідний, святковий або неробочий день, останнім днем строку вважається наступний за вихідним, святковим або неробо-

чим робочий день. 183.7. Заява про реестрацію особи як платника податку подаеться особисто такою фізичною особою або безпосереднью керівником юридичної особи — платника (в обох випадках з документальним підтвердженням особи та повноважень) до органу державної податкової служби за місцезнаходженням (місцем проживання) особи. У заяві зазначаються підстави для реєстрації особи як платника податку.

183.8. Орган державної податкової служби відмовляє в реєстрації особи як платника податку, якщо за результатами розгляду

трації особи як платника податку, якщо за результатами розгляду реєстраційної заяви та/або поданих документів встановлено, що особа не здійснює постачання товарів/послуг або не відповідає вимогам, визначеним статтею 180, пунктом 181.1 статті 181, пунктом 182.1 статті 182 та пунктом 183.7 статті 183 цього Кодексу, або якщо існують обставини, які є підставою для анулювання реєстрації згідно із статтею 184 цього Кодексу.

183.9. У разі відсутності підстав для відмови у реєстрації особи як платника податку орган державної податкової служби зобов'язаний видати заявнику або відправити поштою (з повідомленням про вручення) свідоцтво про реєстрацію такої особи як платника податку не пізніше наступного робочого дня після бажаного (запланованого) дня реєстрації платника податку, зазначеного у його заяві. ного) дня реєстрації платника податку, зазначеного у його заяві, або протягом 10 робочих днів від дати надходження реєстраційної заяви, якщо бажаний (запланований) день реєстрації у заяві не заяви, якщо оажании (заплановании) день ресстрації у заяві не зазначено чи такий день настає раніше дати, що припадає на останній день строку, встановленого для реєстрації платника податку органом державної податкової служби. Якщо бажаний (запланований) день реєстрації, зазначений у заяві особи, настає після завершення 10 робочих днів від дати надходження реєстраційної за яви, орган державної податкової служби зобов'язаний видати заявнику або відправити поштою (з повідомленням про вручення) свідоцтво про реєстрацію такої особи як платника податку не пізніше бажаного (запланованого) дня реєстрації платника податку, зазначеного у його заяві. 183.10. Будь-яка особа, що підлягає обов'язковій реєстрації як

платник податку, вважається платником податку з першого числа місяця, що настає за місяцем, в якому досягнуто обсягу оподатковуваних операцій, визначеного у статті 181 цього Кодексу, без права на віднесення сум податку до податкового кредиту та отримання бюджетного відшкодування до моменту реєстрації платником

податку на додану вартість. 183.11. Оригінал свідоцтва про реєстрацію платника податку повинен зберігатися таким платником, а копії свідоцтва, достовірність яких засвідчена органом державної податкової служби, розміщуватися в доступних для огляду місцях у приміщенні платника

податку та в усіх його філіях (відділеннях), представництвах. 183.12. Центральний орган державної податкової служби веде реєстр платників податку, в якому міститься інформація про осіб,

зареєстрованих як платники податку. 183.13. Для інформування платників податку центральний орган державної податкової служби щодекади оприлюднює на своєму

183.13.1. дані з реєстру платників податку із зазначенням най-менування або прізвища, імені та по батькові платника податку, дати податкової ресстрації, індивідуального податкового номера, но-мера свідоцтва про ресстрацію платника податку, дати початку йо-

183.13.2. інформацію про осіб, позбавлених реєстрації як платників податку за заявою платника податку, з ініціативи органів державної податкової служби чи за рішенням суду, а саме про ануль-овані свідоцтва про реєстрацію платника податку із зазначенням індивідуальних податкових номерів, дати анулювання, причин ану-

пъдивидуальних податкових номерів, дати анулювання, причин анулювання та підстав для анулювання свідоцтв.

183.14. Форми реєстраційної заяви, заяви про анулювання реєстрації, свідоцтва про реєстрацію, а також положення про реєстрацію платників податку затверджуються центральним органом державної податкової служби.

183.15. У разівница податкової служби.

183.15. У разі зміни платником податку місцезнаходження (місця проживання) або його переведення на обслуговування до іншо-го органу державної податкової служби зняття такого платника з обліку в одному органі державної податкової служби і взяття на об-лік в іншому здійснюється в порядку, встановленому центральним органом державної податкової служби. 183.16. Якщо відповідно до законодавства визначено строк, на який утворено особу, або строк, після якого змінюються дані у сві-

доцтві про реєстрацію платника податку, зазначене свідоцтво ви-

дається тільки на такий строк.
183.17. Особа, утворена в результаті реорганізації платника податку (крім особи, утвореної шляхом перетворення), реєструється платником податку як інша новоутворена особа в порядку, визначеному цим Кодексом, у тому числі у разі, коли до такої особи перейшли обов'язки із сплати податку у зв'язку з розподілом податкових обов'язань чи податкового боргу.

183.18. Особі, що реєструється як платник податку, присвоюється індивідуальний податковий номер, який використовується

для сплати податку. Стаття 184. Анулювання реєстрації платника податку

184.1. Ресстрація діє до дати анулювання ресстрації платника податку, яка проводиться шляхом виключення з ресстру платників

податку, яка проводиться шляхом виключення з реєстру платників податку і відбувається у разі якщо:

а) будь-яка особа, зареєстрована як платник податку протягом попередніх 12 місяців, подала заяву про анулювання реєстрації, якщо загальна вартість оподатковуваних товарів/послуг, що надаються такою особою, за останні 12 календарних місяців була меншою від суми, визначеної статтею 181 цього Кодексу, за умови сплати суми податкових зобов'язань у випадках, визначених цим розді

оды. податку, прийняла рішення про припинення та затвердила ліквідаційний або передавальний баланс щодо своєї діяльності відповідно до законодавства вальний баланс шодо своєї діяльності відповідно до законодавства вальний баланс шодо своєї діяльності відповідно до законодавства вальний баланс у випалза умови сплати суми податкових зобов язань із податку у випадках, визначених цим розділом;

в) будь-яка особа, зареєстрована як платник податку, реєстру еться як платник єдиного податку, умова сплати якого не передбачає сплати податку на додану вартість;

г) особа, зареєстрована як платник податку, протягом 12 послідовних податкових місяців не подає органу державної податкової служби декларації з податку на додану вартість та/або подає таку декларацію (податковий розрахунок), яка (який) свідчить про від-сутність постачання/придбання товарів, здійснених з метою формування податкового зобов'язання чи податкового кредиту

мування податкового зооов язання чи податкового кредиту, г) установчі документи будь-якої особи, зареєстрованої як плат-ник податку, визнані рішенням суду недійсними; д) господарським судом винесено ухвалу про ліквідацію юри-дичної особи — банкрута;

е) платник податку ліквідується за рішенням суду (фізична особа позбувається статусу суб'єкта господарювання) або особу звільнено від сплати податку чи її податкову реєстрацію анульовано (скасовано, визнано недійсною) за рішенням суду;

є) фізична особа, зареєстрована як платник податку, померла, її оголошено померлою, визнано недієздатною або безвісно від-

сутньою, обмежено її цивільну дієздатність;

- ж) в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних б підприємців наявний запис про відсутність юридичної особи або фізичної особи за її місцезнаходженням (місцем проживанзалис про відсутність підтвердження відомостей про юридичну особу:
- з) закінчився строк дії свідоцтва про реєстрацію особи як платника податку на додану вартість;
  и) обсяг постачання товарів/послуг платниками податку, заре-
- естрованими добровільно, іншим платникам податку за останні 12 календарних місяців сукупно становить менше 50 відсотків загального обсягу постачання.

184.2. Анулювання реєстрації на підставі, визначеній у підпункті «а» пункту 184.1 цієї статті, здійснюється за заявою платника податку, а на підставах, визначених у підпунктах «б»— «и» пункту 184.1 цієї статті, може здійснюватися за заявою платника податку або за самостійним рішенням відповідного органу державної по-

даткової служби. Свідоцтво про реєстрацію платника податку вва жається анульованим з дати анулювання реєстрації платника по-

датку.
184.3. Орган державної податкової служби анулює реєстрацію особи як платника податку, що подав заяву про анулювання ресстрації, якщо встановить, що він відповідає вимогам пункту 184.1 ці

184.4. У разі відсутності законних підстав для анулювання реєс трації орган державної податкової служби протягом 10 календарних днів після надходження заяви платника податку про анулювання реєстрації подає такому платникові податку вмотивовану письмову відмову в анулюванні реєстрації з поясненнями із зазначеного питання.

184.5. З моменту анулювання реєстрації особи як платника по-датку така особа позбавляється права на віднесення сум податку до податкового кредиту, виписку податкових накладних

184.6. У разі анулювання реєстрації особи як платника податку останнім звітним (податковим) періодом є період, який розпочина-

останнім звітимі (податковим) періодом є період, який розпочина-еться від дня, що настає за останнім днем попереднього податко-вого періоду, та закінчується днем анулювання реєстрації. 184.7. Якщо в останньому звітному (податковому) періоді на об-ліку у платника податку залишаються товари та необоротні активи, при придбанні яких суми податку були включені до податкового кредиту, платник податку не пізніше дати подання заяви про ану-повання його реєстрації як платника податку зобов'язаний визналювання його реєстрації як платника податку зобов язаний визнати умовне постачання таких товарів та необоротних активів та нарахувати податкові зобов язання виходячи із звичайної ціни відповідних товарів чи необоротних активів, крім випадків реорганізації платника податку шляхом приєднання, злиття, перетворення, поді-

лу та виділення відповідно до закону. 184.8. У разі якщо на дату подання заяви про анулювання реєстрації платник податку має податкові зобов'язання за результатапрациплатник податку має податков зообв язання за результата ми останнього податкового періоду, така сума податку враховується в суму зменшення бюджетного відшкодування, а в разі його відсутності сплачується до державного бюджету. Анулювання реєстрації особи як платника податку відбувається у день, що настає за днем проведення розрахунків із бюджетом за податковими зобов язаннями останнього податкового періоду.

184.9. У разі якщо за результатами останнього податкового періоду особа має право на отримання бюджетного відшкодування, таке відшкодування надається протягом строків, визначених цим розділом, незалежно від того, чи буде така особа залишатися зареєстрованою як платник цього податку на дату отримання такого

бюджетного відшкодування, чи ні. 184.10. Про анулювання реєстрації платника податку податко вий орган зобов'язаний письмово повідомити особу протягом вий орган зооов язаний письмово повідомити осооў трьох робочих днів після дня анулювання такої реєстрації. Стаття 185. Визначення об'єкта оподаткування

185.1. Об'єктом оподаткування є операції платників податку з: а) постачання товарів, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до статті 186 цього Кодексу, у митній території України, відповідно до статті 186 цього Кодексу, у тому числі операції з передачі права власності на об'єкти застави позичальнику (кредитору), на товари, що передаються на умовах товарного кредиту, а також з передачі об'єкта фінансового лізингу в користування лізингоотримувачу/орендарю;

б) постачання послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до статті 186 цього Кодексу; в) ввезення товарів (супутніх послуг) на митну територію України в митному режимі імпорту або реімпорту (далі — імпорт); г) вивезення товарів (супутніх послуг) у митному режимі експорт

г) вивезення товарів (супутніх послуг) у митному режимі експорабо реекспорту (далі— експорт); г) з метою оподаткування цим податком до експорту також при-

рівнюється постачання товарів (супутніх послуг), які перебувають у вільному обігу на території України, до митного режиму магазину безмитної торгівлі, митного складу або спеціальної митної зони, створених згідно з положеннями глав 35—37 Митного кодексу Ук-

д) з метою оподаткування цим податком до імпорту також при-рівнюється постачання товарів (супутніх послуг) з-під митного ре-жиму магазину безмитної торгівлі, митного складу або спеціальної митної зони, створених згідно з положеннями глав 35—37 Митнокодексу України, для їх подальшого вільного обігу на території

е) постачання послуг з міжнародних перевезень пасажирів і ба-гажу та вантажів залізничним, автомобільним, морським і річковим

та авіаційним транспортом. Стаття 186. Місце постачання товарів та послуг 186.1. Місцем постачання товарів є:

а) фактичне місцезнаходження товарів на момент їх постачання ім випадків, передбачених у підпунктах «б» і «в» цього пункту); б) місце, де товари перебувають на час початку їх перевезення

або пересилання, у разі якщо товари перевозяться або пересилаються продавцем, покупцем чи третьою особою;

в) місце, де провадиться складання, монтаж чи встановлення, у разі якщо товари складаються, монтуються або встановлюються (з випробуванням чи без нього) продавцем або від його імені. 186.1.1. Якщо постачання товарів здійснюється для споживання

на борту морських та повітряних суден або у поїздах на ділянці па-сажирського перевезення, що здійснюється в межах митної території України, місцем постачання вважається пункт відправлення пасажирського пасажирського перевезення, що здійснюється в ме-

жах митної території України, вважається ділянка, на якій відбува-ється таке перевезення без зупинок за межами митної території України між пунктом відправлення та пунктом прибуття пасажир

ського транспортного засобу.

Пункт відправлення пасажирського транспортного засобу

перший пункт посадки пасажирів у межах митної території України, у разі потреби після зупинки за межами митної території України. Пункт прибуття транспортного засобу на митній території України. станній пункт на митній території України для посадки/ви-садки пасажирів на митній території України.

186.2. Місцем постачання послуг є:

186.2.1. місце фактичного постачання послуг, пов'язаних з ру-хомим майном, а саме:

а) послуг, що е допоміжними у транспортній діяльності: навантаження, розвантаження, перевантаження, складська обробка товарів та інші аналогічні види послуг;

б) послуг із проведення експертизи та оцінки рухомого майна; в) послуг, пов'язаних із перевезенням пасажирів та вантажів, у тому числі з постачанням продовольчих продуктів і напоїв, призначених для споживання:

г) послуг із виконання ремонтних робіт і послуг із переробки сировини, а також інших робіт і послуг, що пов'язані з рухомим май-

ном; 186.2.2. фактичне місцезнаходження нерухомого майна, у тому майна в продуктичном в продукт числі що будується, для тих послуг, які пов'язані з нерухомим май-

послуг агентств нерухомості;

б) послуг з підготовки та проведення будівельних робіт; в) інших послуг за місцезнаходженням нерухомого майна, у то

му числі що будується;

186.2.3. місце фактичного надання послуг у сфері культури, мистецтва, освіти, науки, спорту, розваг або інших подібних послуг, включаючи послуги організаторів діяльності в зазначених сферах та послуги, що надаються для влаштування платних виставок, конференцій, навчальних семінарів та інших подібних заходів.

186.3. Місцем постачання зазначених у цьому пункті послуг вважається місце, в якому отримувач послуг зареєстрований як суб'єкт господарювання або — у разі відсутності такого місця — місце постійного чи переважного його проживання. До таких постиг неговотить негов а) надання майнових прав інтелектуальної власності, створення

за замовленням та використання об'єктів права інтелектуальної власності, у тому числі за ліцензійними договорами, а також надання (передача) права на скорочення викидів парникових газів (вуг лецевих одиниць);

б) рекламні послуги:

консультаційні, інжинірингові, інженерні, юридичні (у тому адвокатські), бухгалтерські, аудиторські, актуарні та інші подібні послуги консультаційного характеру, а також послуги з розроблення, постачання та тестування програмного забезпечення, з оброблення даних та надання консультацій з питань інформатизації, надання інформації та інших послуг у сфері інформатизації, у тому числі з використанням комп'ютерних систем; г) надання персоналу, у тому числі якщо персонал працює за місцем здійснення діяльності покупця;

місцем здійснення дільності покупця, ґ) надання в оренду (лізинг) рухомого майна, крім транспортних засобів та банківських сейфів;

д) телекомунікаційні послуги, а саме: послуги, пов'язані з передаванням, поширенням або прийманням сигналів, слів, зображень та звуків або інформації будь-якого характеру за допомогою дротових, супутникових, стільникових, радіотехнічних, оптичних або інших електромагнітних систем зв'язку, включаючи відповідне надання або передання права на використання можливостей такого передавання, поширення або приймання, у тому числі надання доступу до глобальних інформаційних мереж;

е) послуги радіомовлення та телевізійного мовлення; є) надання посередницьких послуг від імені та за рахунок іншої

особи або від свого імені, але за рахунок іншої особи, якщо забез-печується надання покупцю послуг, перерахованих у цьому підпункті; ж) надання транспортно-експедиторських послуг. 186.4. Місцем постачання послуг є місце реєстрації постачальника, крім операцій, зазначених у пунктах 186.2 і 186.3 цієї статті. Стаття 187. Дата виникнення податкових зобов'язань

187.1. Датою виникнення податкових зобов'язань з постачання товарів/послуг вважається дата, яка припадає на податковий період, протягом якого відбувається будь-яка з подій, що сталася рані-

а) дата зарахування коштів від покупця/замовника на банків ський рахунок платника податку як оплата товарів/послуг, що під-лягають постачанню, а в разі постачання товарів/послуг за готівку

лягають постачанню, а в разі постачання товарів/послуг за готівку — дата оприбуткування коштів у касі платника податку, а в разі відсутності такої — дата інкасації готівки у банківській установі, що обслуговує платника податку; б) дата відвантаження товарів, а в разі експорту товарів — дата оформлення митної декларації, що засвідчує факт перетинання митного кордону України, оформлена відповідно до вимог митного законодавства, а для послуг — дата оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг платником податку.

187.2. У разі постачання товарів або послуг з використанням торговельних автоматів або іншого полібного устаткування, що не

торговельних автоматів або іншого подібного устаткування, що не передбачає наявності касового апарата, контрольованого уповноваженою на це фізичною особою, датою виникнення податкових зобов'язань вважається дата виймання з таких торговельних апаратів або подібного устаткування грошової виручки. Правила інкасації зазначеної виручки встановлюються Національним банком Ук-

187.3. У разі постачання товарів за договорами товарного кредиту (товарної позики, розстрочки), умови яких передбачають сплату (нарахування) відсотків, датою збільшення податкових зобов'язань у частині таких відсотків вважається дата їх нарахування згідно з умовами відповідного договору. 187.4. У разі якщо постачання товарів/послуг через торговельні

автомати здійснюється з використанням жетонів, карток або інших замінників національної валюти, датою збільшення податкових зо-бов'язань вважається дата постачання таких жетонів, карток або інших замінників національної валюти.

187.5. У разі якщо постачання товарів/послуг здійснюється з ви 70.7.3. У разі якщо постачання товарів/послуї здійснюється з використанням кредитних або дебетових карток, дорожніх, комерційних, іменних або інших чеків, датою збільшення податкових зобов'язань вважається дата, що засвідчує факт постачання платником податку товарів/послуг покупцю, оформлена податковою накладною, або дата виписування відповідного рахунка (товарного чека), залежно від того, яка подія відбулася раніше.

187.6. Датою виникнення податкових зобов'язань орендодавця (лізингодавця) для операцій фінансової оренди (лізингу) є дата фактичної передачі об'єкта фінансової оренди (лізингу) у користу-

вання орендарю (лізингоотримувачу). 187.7. Датою виникнення податкових зобов'язань у разі постачання товарів/послуг з оплатою за рахунок бюджетних коштів є дата зарахування таких коштів на банківський рахунок платника податку або дата отримання відповідної компенсації у будь-якій іншій формі, включаючи зменшення заборгованості такого платника податку за його зобов'язаннями перед бюджетом. 187.8. Датою виникнення податкових зобов'язань у разі ввезен-

ня товарів на митну територію України є дата подання митної декларації для митного оформлення. Датою виникнення податкових зобов'язань за операціями з пос-

тачання послуг нерезидентами, місцем надання яких є митна територія України, є дата списання коштів з банківського рахунка платника податку в оплату послуг або дата оформлення документа, що яка з подій відбулася раніше.

187.9. Датою виникнення податкових зобов'язань виконавця довгострокових договорів (контрактів) є дата фактичної передачі виконавцем результатів робіт за такими договорами (контрактами).

Для цілей цього пункту довгостроковий договір (контракт)— це будь-який договір на виготовлення товарів, виконання робіт, надання послуг з довготривалим (більше одного року) технологічним циклом виробництва та якщо договорами, які укладені на вироб-ництво таких товарів, виконання робіт, надання послуг, не передбачено поетапного їх здавання.

бачено поетапного їх здавання.

187.10. У разі якщо платники податку, які постачають теплову енергію, газ природний (крім скрапленого), надають послуги з водопостачання, водовідведення чи послуги, вартість яких включається до складу квартирної плати чи плати за утримання житла, фізичним особам, бюджетним установам, не зареєстрованим як платники податку, а також житлово-експлуатаційним конторам, квартирно-експлуатаційним частинам, об'єднання співвласників багатоквартирних будинків, іншим подібним платникам податку, які злійснюють збір коштів від зазначених покупців з метою подальщооагатоквартирних оудинків, іншим подіоним пліатникам податку, які здійснюють збір коштів від зазначених покупців з метою подальшого їх перерахування продавцям таких товарів (надавачам послуг) у рахунок компенсації їх вартості (далі — ЖЕКи), датою виникнення податкових зобов'язань є дата зарахування коштів на банківський рахунок платника податку, а датою виникнення права на податковий кредит є дата списання коштів з банківського рахунка в оплату придбаних товарів/послуг.

Зазначене правило визначення дати виникнення податкових зобов язань поширюється також на операції з постачання зазначених товарів/послуг для ЖЕКів та бюджетних установ, що отримують та-

кі товари/послуги, якщо вони зареєстровані як платники податку. Для цілей цього пункту послугами, вартість яких включається до складу квартирної плати чи плати за утримання житла, вважаються послуги з технічного обслуговування ліфтів та диспетчерських систем, систем протипожежної автоматики та димовидалення, побутових електроплит, обслуговування димовентиляційних каналів, внутрішньобудинкових систем водо- і теплопостачання, водовідведення та зливової каналізації, вивезення та утилізації твердого побутового та грубого сміття, прибирання будинкової та прибудинкової території, а також інші послуги, які надаються ЖЕКами зазначеним у цьому пункті покупцям за їх рахунок.

187.11. Попередня (авансова) оплата вартості товарів, що експортуються чи імпортуються, не змінює значення сум податку, які відносяться до податкового кредиту або податкових зобов'язань

платника податку, такого експортера або імпортера. Стаття 188. Порядок визначення бази оподаткування в разі пос тачання товарів/послуг

188.1. База оподаткування операцій з постачання товарів/послуг визначається виходячи з їх договірної (контрактної) вартості, але не нижче звичайних цін, визначених відповідно до статті 39 цього Кодексу, з урахуванням загальнодержавних податків та збо-рів (крім податку на додану вартість та акцизного податку на спирт етиловий, що використовується виробниками — суб'єктами господарювання для виробництва лікарських засобів, у тому числі компонентів крові і вироблених з них препаратів, крім лікарських

бів у вигляді бальзамів та еліксирів). До складу договірної (контрактної) вартості включаються будь які суми коштів, вартість матеріальних і нематеріальних активів, що які суми кошть, варгисть магеральних активь, що передаються платнику податку безпосередньо покупцем або через будь-яку третю особу у зв'язку з компенсацією вартості това-

рів/послуг

База оподаткування операцій з постачання товарів, ввезених на митну територію України, визначається виходячи з їх договірної (контрактної) вартості, але не нижче митної вартості товарів, з якої були визначені податки і збори, що справляються під час їх митного оформлення, з урахуванням акцизного полатку та ввізного мита. за винятком податку на додану вартість, що включаються в ціну товарів/послуг згідно із законом.

разі якщо постачання товарів/послуг здійснюється за регульованими цінами (тарифами), база оподаткування визначається ви-ходячи з їх договірної (контрактної) вартості, визначеної за такими цінами (тарифами).

У разі постачання необоротних активів, у тому числі в разі їх самостійної ліквідації, переведення з виробничих у невиробничі, переведення з використання в оподатковуваних операціях для використання в неоподатковуваних, база оподаткування визначається виходячи з їх балансової вартості на момент їх постачання.

До бази оподаткування враховується вартість товарів/послуг які постачаються за будь-які кошти (за виключенням суми компенсації на покриття різниці між фактичними витратами та регульовасації на покриття різниці між фактичними витратами та регульова-ними цінами (тарифами) у вигляді виробничої дотації з бюджету), та вартість матеріальних і нематеріальних активів, що передаються платникові податку безпосередньо отримувачем товарів/послуг або будь-якою третьою особою як компенсація вартості товарів/послуг, поставлених таким платником податку.

У разі постачання товарів за договорами фінансового лізингу базою оподаткування є договірна (контрактна) вартість, але не нижче ціни придбання об'єкту лізингу. У випадках, передбачених статтею 189 цього Кодексу, база оподаткування визначається з урахуванням положень статті 189 цього

Стаття 189. Особливості визначення бази оподаткування в разі постачання товарів/послуг в окремих випадках

189.1. У разі постачання товарів/послуг без оплати, з частковою оплатою їх вартості коштами, у межах бартерних операцій, натуральних виплат у рахунок оплати праці фізичним особам, що перебувають у трудових відносинах із платником податку, постачання товарів/послуг у межах балансу платником податку для невиробничого використання, а також у разі постачання товарів/послуг пов'язаній з постачальником особі, суб'єкту господарювання, який не зареєстрований як платник податку, чи фізичній особі база оподаткування визначається виходячи з фактичної ціни операції, але не нижче звичайних цін, визначених відповідно до статті 39 цього Ко-

дексу. 189.2. Вартість тари, що згідно з умовами договору (контракту) визначена як зворотна (заставна), до бази оподаткування не включається. У разі якщо у строк більше ніж 12 календарних місяців з моменту надходження зворотної тари вона не повертається відправнику, вартість такої тари включається до бази оподаткування

189.3. У разі якщо платник податку провадить підприємницьку діяльність з постачання вживаних товарів (комісійну торгівлю), що придбані в осіб, не зареєстрованих як платники податку, базою

придоані в осю, не зареєстрованих як платники податку, оазою оподаткування є комісійна винагорода такого платника податку. У випадках, коли платник податку здійснює діяльність з постачання однорідних вживаних товарів, придбаних у фізичних осіб, не зареєстрованих як платники податку, у межах договорів, що передбачають передання права власності на такі товари, базою оподаткування є позитивна різниця між ціною продажу та ціною придбан-ня таких товарів, визначена у порядку, встановленому цим розді-

Датою збільшення податкових зобов'язань платника податку є дата, визначена за правилами, встановленими пунктом 187.1 статті 187 цього Кодексу.

При цьому ціна продажу вживаного транспортного засобу виз

для фізичної особи виходячи з ціни, зазначеної у договорі купів лі-продажу, але не нижче оціночної вартості такого засобу, розра-хованої суб'єктом оціночної діяльності, уповноваженим здійснюва-

ти оцінку відповідно до закону; для платників податку виходячи з договірної (контрактної) вартості, але не нижче звичайних цін.

Для цілей цього розділу: вживаними товарами вважаються товари, що були в користу вживаними товарыми вважаються товари, що оули в користу-ванні не менше року, а також транспортні засоби, які не підпада-ють під визначення нового транспортного засобу. Новими транспортними засобами вважаються: а) наземний транспортний засіб — той, що вперше реєструєть-ся в Україні відповідно до законодавства та при цьому має загаль-ний наземний пробіг до 6 000 кілометрів;

б) судно — те, що вперше реєструється в Україні відповідно до законодавства та при цьому пройшло не більше 100 годин після

законодавства та при цьому проишло не ольше тоо годин після першого введення його в експлуатацію;

в) літальний апарат — той, що вперше реєструється в Україні відповідно до законодавства та при цьому його налітаний час до такої реєстрації не перевищує 40 годин після першого введення в експлуатацію. Налітаним вважається час, який розраховується від блок-часу зльоту літального апарата до блок-часу його приземлення:

однорідними товарами вважаються товари у значенні, визначе

ному розділом І цього Кодексу. 189.4. Базою оподаткування для товарів/послуг, що передають-ся/отримуються у межах договорів комісії (консигнації), поруки, довірчого управління, є вартість постачання цих товарів, визначена у порядку, встановленому статтею 188 цього Кодексу. Дата збільшення податкових зобов'язань та податкового креди-

ту платників податку, що здійснюють постачання/отримання товарів/послуг у межах договорів комісії (консигнації), поруки, доручення, довірчого управління, інших цивільно-правових договорів та без права власності на такі товари/послуги, визначається за правила-ми, встановленими статтями 187 і 198 цього Кодексу.

Зазначений порядок дати виникнення податкових зобов'язань та податкового кредиту застосовується також на операції з приму сового продажу арештованого майна органами юстиції.

189.5. У разі постачання товарів за договорами фінансового лізингу, які були повернуті лізингоодержувачем, не зареєстрованим як платник податку у зв'язку з невиконанням умов такого договору, базою оподаткування є позитивна різниця між ціною продажу та ціною придбання таких товарів.

При цьому ціна продажу визначається відповідно до пункту 188.1 статті 188 цього Кодексу, а ціна придбання визначається на рівні суми лізингових платежів у частині компенсації вартості об'єк-

та фінансового лізингу, що несплачені за такий об'єкт лізингу на дату такого повернення. 189.6. Норми пунктів 189.3— 189.5 цієї статті не поширюються на операції з експортування товарів за межі митної території Укра-їни або з ввезення на митну територію України товарів у межах заз-

начених договорів.

189.7. У разі якщо платник податку здійснює операції з поста-чання товарів/послуг, які є об'єктом оподаткування згідно із статтею 185 цього Кодексу, під забезпечення боргових зобов'язань потею то выше о кодексу, під заоезпечення оргових зооюх забо пе-купця, наданих такому платнику податку у формі простого або пе-реказного векселя, або інших боргових інструментів (далі — век-сель), випущених таким покупцем або третьою особою, базою опо-даткування є договірна вартість, визначена в порядку, встановле-ному пунктом 188.1 статті 188 цього Кодексу, без урахування дисконтів або інших знижок з номіналу такого векселя, а за процентними векселями— така договірна вартість, збільшена на суму процентів, нарахованих або таких, що повинні бути нараховані на суму номіналу такого векселя. 189.8. На номінал векселя, у тому числі без урахування дискон

тів або з урахуванням процентів, податкові зобов'язання не нара-

ховуються.

189.9. У разі якщо основні виробничі або невиробничі фонди ліквідуються за самостійним рішенням платника податку чи безоп-латно передаються особі, не зареєстрованій як платник податку чи безоп-також у разі переведення необоротних активів до складу невироб-ничих фондів, така ліквідація, безоплатна передача чи переведен-ня розглядаються для цілей оподаткування як постачання таких ос-

новних виробничих фондів або невиробничих фондів за звичайними цінами, що діють на момент такої поставки. Норма цього пункту не поширюється на випадки, коли основні виробничі або невиробничі фонди ліквідуються у зв'язку з їх знищенням або зруйнуванням внаслідок дії обставин непереборної сили, в інших випадках, коли така ліквідація здійснюється без згоди пратиму полатку у тому числі в разі викладення необоротиму акплатника податку, у тому числі в разі викрадення необоротних активів, або коли платник податку подає органу державної податкової служби відповідний документ про знищення, розібрання або перетворення необоротних активів у інший спосіб, внаслідок чого необоротний актив не може використовуватися за первісним призна-

189.10. У разі якщо внаслідок ліквідації необоротних активів отримуються комплектувальні вироби, складові частини, компоненти або інші відходи, які оприбутковуються на матеріальних рахунках з метою їх використання в господарській діяльності платника, на та-кі операції не нараховуються податкові зобов'язання.

190.1. Базою оподаткування при ввезенні товарів на митну територію України є договірна (контрактна) вартість, але не менша митної вартості цих товарів, визначеної відповідно до Митного комитного вартисти цил товарив, визначеного видтовидно до имитного ко-дексу України, з урахуванням мита та акцизного податку, що підля-гають сплаті, за винятком податку на додану вартість, що включаються до ціни товарів/послуг згідно із законом.

При визначенні бази оподаткування перерахунок іноземної ва-люти в національну валюту здійснюється за офіційним курсом національної валюти до цієї валюти, встановленим Національним бан-ком України, що діє на день подання митної декларації для митного оформлення, а в разі нарахування суми податкового зобов'язання митним органом у випадках, коли митна декларація не подава-лася, — на день визначення податкового зобов'язання.

190.2. Для послуг, які постачаються нерезидентами на митній території України, базою оподаткування є договірна (контрактна) вартість таких послуг з урахуванням податків та зборів, за винятком податку на додану вартість, що включаються до ціни постачання відповідно до законодавства. Визначена вартість перераховується в національну валюту за валютним (обмінним) курсом Національного банку України на дату виникнення податкових зобов'я-зань. У разі отримання послуг від нерезидентів без їх оплати база оподаткування визначається, виходячи із звичайних цін на такі послуги без урахування податку.

Стаття 191. Особливості визначення бази оподаткування для готової продукції, виготовленої з використанням давальницької сировини нерезидента, у разі її постачання на митній території України

191.1. База оподаткування при митному оформленні давальницької сировини або готової продукції, отриманої українським виконавцем як оплата за постачання послуг з переробки, визначаєть ся з урахуванням положень статті 190 цього Кодексу. 191.2. База оподаткування в разі постачання на митній терито-

рії України готової продукції, отриманої як оплата за постачання послуг з переробки, визначається згідно із статтею 188 цього Ко-

дексу. Стаття 192. Особливості визначення бази оподаткування в окремих випадках (порядок коригування податкових зобов'язань та податкового кредиту) 192.1. Якщо після постачання товарів/послуг здійснюється

будь-яка зміна суми компенсації їх вартості, включаючи наступний за постачанням перегляд цін, перерахунок у випадках повернення товарів особі, яка їх надала, або при поверненні постачальником суми попередньої оплати товарів/послуг, суми податкових зобов'язань та податкового кредиту постачальника та отримувача підляга-

оть відповідному коригуванню.

192.1.1. Якщо внаслідок такого перерахунку відбувається зменшення суми компенсації на користь платника податку — постачаль-

а) постачальник відповідно зменшує суму податкових зобов'я зань за результатами податкового періоду, протягом якого був проведений такий перерахунок, та надсилає отримувачу розрахунок коригування податку:

б) отримувач відповідно зменшує суму податкового кредиту за результатами такого податкового періоду в разі, якщо він зареєстрований як платник податку на дату проведення коригування, а також збільшив податковий кредит у зв'язку з отриманням таких то-

варів/послуг. 192.1.2. Якщо внаслідок такого перерахунку відбувається збільшення суми компенсації на користь платника податку — постачальника, то:

 а) постачальник відповідно збільшує суму податкових зобов'я-зань за результатами податкового періоду, протягом якого був проведений такий перерахунок, та надсилає отримувачу розрахунок коригування податку; б) отримувач відповідно збільшує суму податкового кредиту за

результатами такого податкового періоду в разі, якщо він зареєстрований як платник податку на дату проведення перерахунку. 192.2. Норма пункту 192.1 цієї статті не поширюється на випад-

ки, коли постачальник товарів/послуг не є платником податку на кінець звітного (податкового) періоду, в якому був проведений такий перерахунок. Зменшення суми податкових зобов'язань платника податку –

зменшення суми податкових зооов язань платника податку — постачальника в разі зміни суми компенсації вартості товарів/постуг, наданих особам, що не були платниками цього податку на дату такого постачання, дозволяється лише при поверненні раніше поставлених товарів у власність постачальника з наданням отримупоставлених товарів у власність постачальника з наданням отримувачу повної грошової компенсації їх вартості, у тому числі при перегляді цін, пов'язаних з гарантійною заміною товарів або низькоякісних товарів відповідно до закону або договору. 192.3. Результат перерахунку податкових зобов'язань і податкового кредиту постачальника та отримувача відображається у складі податкової декларації за звітний податковий період у порядку, визначеному центральним органом державної податкової служби. Стаття 193. Розміри ставок податку в від бази оподаткування 193. 1. Ставки податку встановлюються від бази оподаткування

193.1. Ставки податку встановлюються від бази оподаткування

в таких розмірах:
а) 17 відсотків;

а) 17 відсотківб) 0 відсотків

от відостив. Стаття 194. Операції, що підлягають оподаткуванню за основ ною ставкою

194.1. Операції, зазначені у статті 185 цього Кодексу, крім операцій, що не є об'єктом оподаткування, звільнених від оподаткування, та операцій, до яких застосовується нульова ставка, оподат ковуються за ставкою, зазначеною в підпункті «а» пункту 193.1 статті 193 цього Кодексу, яка є основною.

194.1.1. Податок становить 17 відсотків бази оподаткування та

додається до ціни товарів/послуг.
Стаття 195. Операції, що підлягають оподаткуванню за нульо-

вою ставкою

195.1. За нульовою ставкою оподатковуються операції : 195.1.1. експорту товарів (супутніх послуг), якщо їх експорт під-тверджений митною декларацією, оформленою відповідно до ви-мог митного законодавства; 195.1.2. постачання товарів:

а) для заправки або забезпечення морських суден, що: використовуються для навігаційної діяльності, перевезення пасажирів або вантажів за плату, промислової, риболовецької або іншої господарської діяльності, що провадиться за межами територіальних вод України;

використовуються для рятування або подання допомоги в ней-тральних або територіальних водах інших країн; входять до складу Військово-Морських Сил України та відправ-

ляються за межі територіальних вод України, у тому числі на якірні б) для заправки або забезпечення повітряних суден, що:

виконують міжнародні рейси для навітаційної діяльності чи перевезення пасажирів або вантажів за плату;

входять до складу Повітряних Сил України та відправляються за жі повітряного кордону України, у тому числі у місця тимчасового базування:

в) для заправки (дозаправки) та забезпечення космічних кораблів, космічних ракетних носіїв або супутників Землі;

г) для заправки (дозаправки) або забезпечення наземного війг) для заправки (дозаправки) або забезпечення наземного виськового транспорту чи іншого спеціального контингенту Збройних Сил України, що бере участь у миротворчих акціях за кордоном України, або в інших випадках, передбачених законодавством; г') постачання товарів/послуг підприємствами роздрібної торгівлі, які розташовані на території України в зонах митного контролю (магазинах безмитної торгівлі (безмитних магазинахи), відповідно до порядку, встановленого Кабінетом Міністрів України.
Постачання товарів/послуг магазинами безмитної торгівлі (без-

Постачання товарів/послуг магазинами безмитної торгівлі (безмитними магазинами) може здійснюватися виключно фізичним особам, які виїжджають за митний кордон України, або фізичним особам, які переміщуються транспортними засобами, що належать резидентам та знаходяться поза митними кордонами України. Порядок контролю за дотриманням норм цього підпункту встановлюється Кабінетом Міністрів України. Порушення норм цього підпункту тягне за собою відповідальність, встановлену Законом.

Товари, придбані у безмитних магазинах без сплати податку на додану вартість, у разі зворотного ввезення таких товарів на митну територію України підлягають оподаткуванню у порядку, перед-

баченому для оподаткування операцій з імпорту; 195.1.3. постачання таких послуг: а) міжнародні перевезення пасажирів і багажу та вантажів заліз-

ничним, автомобільним, морським і річковим та авіаційним тран-

для цілей цього підпункту перевезення вважається міжнародним, якщо таке перевезення здійснюється за єдиним міжнародним перевізним документом;

б) послуги, що передбачають роботи з рухомим майном, попередньо ввезеним на митну територію України для виконання таких робіт та вивезеним за межі митної території України платником, що

виконував такі роботи, або отримувачем-нерезидентом. До робіт з рухомим майном належать роботи з переробки товарів, що можуть включати власне переробку (обробку) товарів монтаж, збирання, монтування та налагодження, у результаті чого створюються інші товари, у тому числі постачання послуг з пере-робки давальницької сировини, а також модернізацію та ремонт товарів, що передбачає проведення комплексу операцій з частковим або повним відновленням виробничого ресурсу об'єкта (або його складових частин), визначеного нормативно-технічною доку ментацією, у результаті виконання якого передбачається поліпшення стану такого об'єкта;

в) послуги з обслуговування повітряних суден, що виконують

міжнародні рейси. До послуг з обслуговування повітряних суден, які виконують міжнародні рейси, відносяться послуги, які комплексно необхідні та безпосередньо пов'язані з виконанням міжнародного рейсу, а са-

обслуговування повітряних суден та пасажирів в аеропорту (по-садка-зліт повітряного судна, обслуговування пасажирів в аеровок-залі, забезпечення авіаційної безпеки, наднормативна стоянка по-

послуги з наземного обслуговування повітряних суден та паса

жирів в аеропортах; оренда аеропортових приміщень у частині використання для обслуговування міжнародних рейсів (офіси, стійки реєстрації та інші службові приміщення, які орендуються авіаперевізниками, що виконують міжнародні рейси);

послуги персоналу з обслуговування повітряних суден. 195.2. У разі якщо операції з постачання товарів звільнено від

оподаткування на митній території України відповідно до положеноподаткування на міння терміну відновідно до положення цього розділу, до операцій з експорту таких товарів (супутніх послуг) застосовується нульова ставка.

Стаття 196. Операції, що не є об'єктом оподаткування 196.1. Не є об'єктом оподаткування операції з: 196.1.1. випуску (емісії), розміщення у будь-які форми управління та продажу (погашення, викупу) за кошти цінних паперів, що ви-пущені в обіг (емітовані) суб'єктами підприємницької діяльності, Національним банком України, Міністерством фінансів України, ортанами місцевого самоврядування відповідно до закону, включаю-чи інвестиційні та іпотечні сертифікати, сертифікати фонду операцій з нерухомістю, деривативи, а також корпоративні права, виражені в інших, ніж цінні папери, формах; обміну зазначених цінних паперів та корпоративних прав, виражених в інших, ніж цінні папери, формах, на інші цінні папери; розрахунково-клірингової, реєстраторської та депозитарної діяльності на ринку цінних паперів, а також діяльності з управління активами (у тому числі пенсійними активами, фондами банківського управління), відповідно до закону. Норми цього підпункту не застосовуються до операцій з прода-

жу бланків дорожніх, банківських та іменних чеків, цінних паперів розрахункових та платіжних документів, пластикових (розрахункових) карток, а також ювілейних і пам'ятних монет, які реалізуються вих), карток, а також ювлечних г нам мятих монет, які реалізуються для нумізматичних цілей та інших товарів/послуг, за які стягується окрема плата у вигляді фіксованої суми або відсотка; 196.1.2. передачі майна у схов (відповідальне зберігання), а також у лізинг (оренду), крім передачі у фінансовий лізинг; повернення майна із схову (відповідального зберігання) його власнику, а також майна, попередньо переданого в лізинг (оренду) візинглавцю (оренду), крім передачного у фіцансовий лізинг.

лізингодавцю (орендодавцю), крім переданого у фінансовий лізинг нарахування та сплати процентів або комісій у складі орендно

го (лізингового) платежу у межах договору фінансового лізингу; по об'єкту фінансового лізингу, оціненого в іноземній валюті, сплата процентів з метою оподаткування визначається у гривнях за курсом валют, визначеним Національним банком України на момент передачі майна в заставу (іпотеку) позикодавцю (кредитору) та/або в забезпечення іншої дійсної вимоги кредитора, повернення такого майна із застави (іпотеки) його власнику після закінчен

ня дії відповідного договору, якщо місце такої пере́дачі (повернення) знаходиться на митній території України; грошових виплат основної суми консолідованого іпотечного боргу та процентів, нарахованих на неї, об'єднання та/або купівлі (продажу) консолідованого іпотечного боргу, заміною однієї частки консолідованого іпотечного боргу на іншу, або поверненням (зво-

ротним викупом) такого консолідованого іпотечного боргу відповідно до закону резидентом або на його користь; 196.1.3. надання послуг із страхування, співстрахування або перестрахування особами, які мають ліцензію на здійснення страхової діяльності відповідно до закону, а також пов'язаних з такою діяльністю послуг страхових (перестрахових) брокерів та страхових

надання послуг із загальнообов'язкового державного соціального страхування (у тому числі пенсійного страхування), недержавного страхування (у тому числі пенсійного страхування), недержавного пенсійного забезпечення, залучення та обслуговування пенсійних вкладів та рахунків учасників фондів банківського управління, адміністрування недержавних пенсійних фондів; 196.1.4. обігу валютних цінностей (у тому числі національної та іноземної валюти), банківських металів, банкнот та монет Національної банківських металів, банкнот та монет Національної валюти).

нального банку України, за винятком тих, що використовуються для нумізматичних цілей, базою оподаткування яких є продажна вартість; випуску, обігу та погашення лотерейних білетів державних грошових лотерей, інших документів, що засвідчують право участі в державних грошових лотереях; виплати грошових виграшів (призів) і грошових винагород; постачання негашених поштових марок України, конвертів або листівок з негашеними поштовими марками України, крім колекційних марок, конвертів чи листівок для філате лістичних потреб, базою оподаткування яких є продажна вартість; 196.1.5. надання послуг з інкасації, розрахунково-касового об

слуговування, залучення, розміщення та повернення коштів за договорами позики, депозиту, вкладу (у тому числі пенсійного), управління коштами та цінними паперами (корпоративними правами та деривативами), доручення, надання, управління і переуступки фінансових кредитів, кредитних гарантій і банківських поручительств особою, що надала такі кредити, гарантії або поручитель-

торгівлі за грошові кошти або цінні папери борговими зобов'я заннями, за винятком операцій з інкасації боргових вимог та факторингу (факторингових) операцій, крім факторингових операцій, якщо об'єктом боргу є валютні цінності, цінні папери, у тому числі компенсаційні папери (сертифікати), інвестиційні сертифікати, іпотечні сертифікати з фіксованою дохідністю, операції з відступлення права вимоги за забезпеченими іпотекою кредитами (позиками),

житлові чеки, земельні бони та деривативи; 196.1.6. виплат у грошовій формі заробітної плати (інших прирівняних до неї виплат), а також пенсій, стипендій, субсидій, дотацій за рахунок бюджетів або Пенсійного фонду України чи інших фондів загальнообов'язкового соціального страхування (крім тих,

що надаються у майновій формі); виплат дивідендів, роялті у грошовій формі або у вигляді цінних паперів, які здійснюються емітентом;

надання комісійних (брокерських, дилерських) послуг із торгівлі та/або управління цінними паперами (корпоративними правами), деривативами та валютними цінностями, включаючи будь-які грошові виплати (у тому числі комісійні) фондовим або валютним біржам чи позабіржовим фондовим системам або їх членам у зв'язку з організацією та торгівлею цінними паперами ліцензованими торговцями цінними паперами, а також деривативами та валютними

196.1.7. реорганізації (злиття, приєднання, поділу, виділення та

перетворення) юридичних осіб.
При здійсненні спільної (сумісної діяльності) передача товарів (робіт, послуг) на окремий баланс платника податку, уповноваженого договором вести облік результатів такої спільної діяльності, вважається постачанням таких товарів (робіт, послуг);

196.1.8. постачання позашкільним навчальним закладом вихо-

ванцям, учням і слухачам платних послуг у сфері позашкільної ос-

віти; 196.1.9. надання банками (фінансовими установами) послуг у межах управління фондами банківського управління, фондами операцій з нерухомістю, фондами фінансування будівництва (в тому числі за перерахування коштів на фінансування будівництва із фонду фінансування будівництва), за здійснення платежів за іпотечними сертифікатами відповідно до законодавства; 196.1.10. оплати третейського збору та відшкодування інших

витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом відповідно до закону; 196.1.11. надання послуг з агентування і фрахтування морсько-

го торговельного флоту судновими агентами на користь нерезидентів, які надають послуги з міжнародних перевезень пасажирів, іхнього багажу, вантажів чи міжнародних відправлень;

196.1.12. вивезення товарів за межі митного кордону України у 196.1.12. вивезення товарів за межі митного кордону України у митному режимі тимчасового вивезення згідно з положеннями глави 34 Митного кодексу України або у митному режимі переробки згідно з положеннями глави 39 Митного кодексу України, у тому числі об'єктів оперативного лізингу або транспортних засобів з метою їх ремонту:

тою їх ремонту; 196.1.13. постачання товарів (супутніх послуг) на митну територію України у митному режимі відмови на користь держави згідно з положеннями глави 41 Митного кодексу України. Подальше постачання таких товарів (супутніх послуг) на митній території України або за її межі оподатковується за відповідними ставками податку, визначеними у статті 193 цього Кодексу. 196.1.14. постачання послуг, визначених у підпункті «в» пункту 186.3 статті 186 цього Кодексу. Стаття 197. Операції, звільнені від оподаткування 197.1. Звільняються від оподаткування операції з: 197.1.1. постачання продуктів дитячого харчування та товарів

197.1.1. постачання продуктів дитячого харчування та товарів дитячого асортименту для немовлят за переліком, затвердженим Кабінетом Міністрів України;

197.1.2. постачання послуг із здобуття вищої, середньої, професійно-технічної та дошкільної освіти навчальними закладами, у тому числі навчання аспірантів і докторантів, навчальними закладами, що мають ліцензію на постачання таких послуг, а також послуг з виховання та навчання дітей у будинках культури, дитячих музич-них, художніх, спортивних школах і клубах, школах мистецтв та послуг з проживання учнів або студентів у гуртожитках. До таких послуг належать послуги з:

а) виховання та навчання дітей, які постачаються дитячими музичними та художніми школами, школами мистецтв, будинками культури (гра на музичних інструментах, хореографія, образотворне мистецтво, гуртки (факультативи) іноземних мов, комп'ютерно-

б) утримання, виховання та навчання дітей у дошкільних навчальних закладах як у межах обсягу, установленого навчальними планами і програмами, так і понад зазначений обсяг;

в) усіх видів освітньої діяльності, які постачаються загальноосвітніми навчальними закладами I-III ступенів;

- г) усіх видів освітньої діяльності, які постачаються професійночними навчальними закладами;
- т') усіх видів освітньої діяльності, які постачаються вищими нав-чальними закладами І IV рівнів акредитації, у тому числі для здо-буття іншої вищої та післядипломної освіти;
- д) навчання слухачів підготовчих відділень вищих навчальних
- е) повторного вивчення відрахованими студентами (курсанта ми) окремих дисциплін і курсів з подальшим складенням іспитів; є) навчання аспірантів і докторантів; ж) приймання кандидатських іспитів;
- з) надання наукових консультацій для осіб, які підвищують ква-
- и) довузівської підготовки;
- і) проведення лекцій з питань науки і техніки, культури та мистецтва, фізичної культури і спорту, правових знань, туризму і кра-
- ї) надання консультацій для учнів, вихованців, студентів, курсантів понад обсяги, встановлені навчальними планами і програмами,
- для аспірантів, докторантів; й) організації літніх мовних курсів, шкіл, семінарів; групових та індивідуальних занять фізичною культурою та спортом на стадіонах, у спортивних залах і плавальних басейнах, на тенісних кортах для дітей, учнів і студентів; 197.1.3. постачання:
- а) технічних та інших засобів реабілітації (крім автомобілів), пос-луги з їх ремонту та доставки; товарів спеціального призначення, у тому числі виробів медичного призначення для індивідуального користування, для інвалідів та інших пільгових категорій населення, визначених законодавством України за переліком, затвердженим
- Визначених законодавотвом экраїни за пороліком, законодавотвом кабінетом Міністрів України; б) комплектуючих і напівфабрикатів для виготовлення технічних та інших засобів реабілітації (крім автомобілів), товарів спеціального призначення, у тому числі виробів медичного призначення для індивідуального користування, для інвалідів та інших пільгових канального користування, для інвалідів та інших пільгових канальную в провійська затвердженим Кабінетом Міністрів тегорій населення за переліком, затвердженим Кабінетом Міністрів
- в) легкових автомобілів для інвалідів уповноваженому органу виконавчої влади з їх оплатою за рахунок коштів державного чи місцевих бюджетів та коштів фондів загальнообов язкового дер-жавного страхування, а також операції з їх безоплатної передачі ін-
- 197.1.4. постачання послуг із доставки пенсій, страхових виплат та грошової допомоги населенню (незалежно від способу достав
- ки) на всіх етапах доставки до кінцевого споживача; 197.1.5. постачання послуг з охорони здоров'я закладами охорони здоров'я, що мають ліцензію на постачання таких послуг, а також постачання послуг реабілітаційними установами для інвалідів та дітей-інвалідів, що мають ліцензію на постачання таких послуг відповідно до законодавства, крім таких послуг
- а) надання косметологічної допомоги, крім тієї, що надається за медичними показаннями;
- б) масаж для зміцнення здоров'я дорослого населення, корек-
- в) проведення профілактичних медичних оглядів із підготовкою
- висновку про стан здоров'я на прохання громадян; г) проведення гігієнічної експертизи проектних матеріалів та попередніх проектних пропозицій, у тому числі щодо розміщення об'єкта, а також нормативної документації на нові технології виробництва продукції та нові види продукції за заявкою замовника, гігі-
- єнічна оцінка зразків нових видів продукції; г) надання консультаційної допомоги з питань проведення дер жавної санітарно-гігієнічної експертизи;
- д) обстеження за заявкою замовника об'єктів, що будуються реконструюються або функціонують, з метою їх відповідності сані-
- тарному законодавству;

  е) проведення за заявкою замовника токсиколого-гігієнічних, медико-біологічних, санітарно-гігієнічних, фізіологічних та інших обстежень з метою визначення безпеки продукції для здоров'я лю-
- є) видача суб'єктам господарювання дозволів на виробництво, використання, транспортування, зберігання, реалізацію, захоронення, знищення, утилізацію продукції і речовин вітчизняного та імпортного виробництва, що потенційно небезпечні для здоров'я лю-
- ж) надання юридичним і фізичним особам консультаційної до помоги з питань застосування законодавства про охорону здоров'я, в тому числі щодо забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення;
- з) проведення медичного огляду осіб для видачі: дозволу на право отримання та носіння зброї громадянам, крім військовослужбовців і посадових осіб, носіння зброї якими перед-банана закромателям. бачено законодавством;
- відповідних документів на виїзд громадян за кордон за викликом родичів, що проживають у зарубіжних країнах, оздоровлення в зарубіжних лікувальних або санаторних закладах за власним бажанням, а також у службові відрядження (крім державних службовців, робота яких пов'язана з такими виїздами і які мають відповід
  - медичні документи); посвідчення водія транспортного засобу;
- и) медичне обслуговування з іздів, конференцій, симпозіумів, фестивалів, нарад, змагань тощо;
- і) медичне обслуговування громадян за їх бажанням у медичних закладах із поліпшеним сервісним обслуговуванням; ї) організація медичного контролю осіб, які займаються фізич-
- ною культурою і спортом в оздоровчих закладах;
- й) проведення профілактичних щеплень громадянам, які від'їж-джають за кордон за викликом, для оздоровлення в зарубіжних лікувальних або санаторних закладах за власним бажанням, а також у туристичні подорожі (крім тих, що від'їжджають на лікування та в службові відрядження);
- к) складення за заявками замовників санітарних паспортів раді-отехнічних об'єктів та проведення досліджень для їх підтверджен-
- л) проведення за заявками замовників державної санітарно-гігіл) проведення за заявками замовників державної санітарно-гігі-єнічної експертизи з акредитації та атестації підприємств, установ, організацій на право проведення токсиколого-гігієнічних, медико-біологічних, санітарно-гігієнічних та інших досліджень; м) визначення за заявками замовника шкідливих і небезпечних
- факторів виробничого середовища, технологічного та трудового процесів, проведення досліджень для розробки засобів і заходів щодо усунення або зменшення їх небезпечної дії;
- н) навчання за заявками замовників на робочих місцях фахівців підприємств, установ, організацій в установах санітарно-епідеміологічної служби. державних науково-дослідних інститутах гігієнічного та епідеміологічного профілю, а також фахівців підприємств, установ, організацій, проведення санітарно-гігієнічних та бактеріоло-
- гічних досліджень; о) надання за заявками замовників послуг з організації роботи відомчих санітарних лабораторій, оснащення їх медичною технікою (обладнанням, апаратурою, приладами); навчання на місці фахівців таких лабораторій методики проведення санітарно-гігієнічних дос-
- 197.1.6. постачання реабілітаційних послуг інвалідам, дітям-ін-валідам, а також постачання путівок на санаторно-курортне лікування, оздоровлення та відпочинок на території України фізичних осіб віком до 18 років, інвалідів, дітей-інвалідів; 197.1.7. постачання послуг з:
- а) утримання дітей у дошкільних навчально-виховних закладах,
- б) утримання осіб у будинках-інтернатах для громадян похилого віку та інвалідів, дитячих будинках-інтернатах для поміддя похило-го віку та інвалідів, дитячих будинках-інтернатах, пансіонатах для ветеранів війни і праці, геріатричних пансіонатах, реабілітаційних установах, територіальних центрах соціального обслуговування (надання соціальних послуг);

  в) харчування та облаштування на нічліг та надання інших соці-
- в) харуування та солаштування на нічні та надання інших соці-альних послуг бездомним громадянам у центрах обліку, закладах соціального захисту для бездомних громадян, а також особам, звільненим з місць позбавлення волі; у центрах соціальної адапта-ції осіб, звільнених з місць позбавлення волі; г) харуування дітей у дошкільних, загальноосвітніх та професій-
- но-технічних навчальних закладах та громадян у закладах охорони
- но-технічних пастально оборуження майном, комунально-побутовими та іншими послугами, що надаються особам, які утримуються в установах пенітенціарної системи, а саме:
- харчування, у тому числі приготування їжі;
- забезпечення одягом, білизною, взуттям та постільними речакористування кімнатами тривалих побачень:
- послуги поштового та телефонно-телеграфного зв'язку; постачання продуктів харчування і предметів першої необхід-
- оп, ремонт взуття та одягу; додаткове медичне обслуговування;
- банно-пральні послуги: прокат кіно- та відеофільмів, культурно-освітні заходи;

д) харчування, заоезпечення маином, комунально-пооутовими та іншими соціальними послугами за рахунок державних коштів, що надаються особам, які утримуються в реабілітаційних устано-вах, територіальних центрах соціального обслуговування (надання соціальних послуг), установах, підприємствах, організациях всеукраїнських громадських організацій інвалідів та їх спілок, які займаоться реабілітацією, оздоровленням та фізкультурно-спортивною діяльністю, центрах обліку та закладах соціального захисту для бездомних громадян, центрах соціальної адаптації осіб, звільнених з місць позбавлення волі, санаторіях для ветеранів та інвалідів, бу-динках-інтернатах для громадян похилого віку, інвалідів та дітей-ін-

д) харчування, забезпечення майном, комунально-побутовими

, 197.1.8. постачання послуг з перевезення пасажирів міським пасажирським транспортом (крім таксі), тарифи на які регулюються в установленому законом порядку.

тах;

валідів, психоневрологічних та спеціалізованих будинках-інтерна-

тах, пансіонатах для ветеранів війни і праці, геріатричних пансіона-

- Ця норма не поширюється на операції з надання пасажирського транспорту в оренду (прокат);
- 197.1.9. постачання релігійними організаціями культових послуг та предметів культового призначення за переліком, а саме:
- а) культові послуги: хрещення, укладення церковного шлюбу, похорони, молебень, панахида, освячення (помешкань, автомобілів тощо), обрізання, перше причастя, бар-міцво (повноліття);
   б) предмети культового призначення: свічки, ікони (образи),
- хрести (натільні, погребальні, вівтарні, требні, водосвятні, ієрейські, з прикрасами тощо), вервиці, покривала (вівтарні, погребальні тощо), медальйони з релігійною символікою, вугілля кадильне, ладан, лампадне масло, миро, лампади, кадила, підсвічники (семисвічники, трисвічники пасхальні тощо), плащаниці, облачення священнослужителів (ризи, підризники, воздухи, орлиці, стихарі скуфії, митри, камілавки тощо), вінці, граматки, приладдя для хрещення (хрестильна скринька), дароносиці, дарохранильниці (релік віарії), купелі, печатки для просфор, кропила, копія, стрючці, чаші (потирі), блюдця, звіздиці, лжиці, ковшики, дискоси, поплавки, дзвони, органи, фісгармонії, прохідні молитви, пояс «живий в помощі», мезузи, талеси, тфіліни (філактерії), скульптурні зображення святих, хоругви, фани, маца, проскури, облатки, богослужбова літорогисті.
- тература; 197.1.10. постачання послуг з поховання та постачання ритуальних товарів державними та комунальними службами, а саме
- а) виклик агента ритуальної служби для оформлення замовлення на організацію та проведення поховання;
   б) оформлення медичної довідки про причини смерті;
- в) доставка замовникові ритуальних атрибутів для організації г) навантаження, розвантаження та перенесення ритуальних ат-
- рибутів; г') транспортні послуги, що надаються у процесі організації по-
- ховання:
  - д) продаж стандартної труни; е) продаж контейнера для перевезення оцинкованої труни: за-
- паювання оцинкованої труни; є) утримання тіл померлих у холодильних камерах понад норму
- перебування (після смерті у лікувальному закладі, а також тих, що померли вдома чи інших місцях); ж) послуги з підготовки тіла покійного до поховання або крема-
- ції (послуги перукаря та косметолога, обмивання, бальзамування, укладання в труну); з) копання могили;
- и) перенесення труни з тілом покійного (додому, до квартири в багатоповерховому будинку, до моргу; з дому, квартири, моргу тощо до місця поховання):
  - до місця поховання;;) музичний супровід обряду поховання;) проведення громадянської панахиди;
  - й) послуги організатора обряду поховання:
- к) виготовлення та встановлення металевої намогильної таблички, хреста, надголовника або тимчасового пам'ятного знака;
- л) продаж стандартних похоронних вінків і траурних стрічок для м) організація відправлення труни з тілом покійного чи урни з
- прахом покійного за кордон;
  н) у разі проведення підпоховання в могилу послуги з демонта
- жу елементів існуючого надгробка (пам'ятника) та їх установка;
  - о) написання тексту на траурній стрічці; кремація;

  -) продаж урни; продаж кубка для урни; т) поховання урни з прахом у могилу, у колумбарії, розвіювання
- 197.1.11. звільнення, зазначені у підпункті 197.1.10 цього пункту, не поширюються на операції з постачання послуг з поховання
- кремації трупів тварин і пов'язану з цим діяльність; 197.1.12. безкоштовної передачі рухомого складу однією заліз-
- ницею або підприємством залізничного транспорту загального користування іншим залізницям або підприємствам залізничного транспорту загального користування державної форми власності.
- Безкоштовна передача рухомого складу між підприємствами в межах залізниці проводиться за поданням начальника залізниці на основі рішення Укрзалізниці, а в межах Укрзалізниці— згідно з наказом її генерального директора. Безкоштовна передача рухомого складу оформляється актом приймання-передачі відповідно до за-
  - Безкоштовна передача здійснюється в разі: виробничої потреби у зв'язку з єдиним технологічним проце-
- розподілу рухомого складу у зв'язку з реструктуризацією галузі та ліквідацією окремих підрозділів.
- У разі якщо на дату проведення операцій з безоплатної передачі рухомого складу однією залізницею або підприємством залізничного транспорту загального користування іншим залізницям або підприємствам залізничного транспорту загального користування державної форми власності балансова вартість відповідної групи основних засобів не змінюється, податкові зобов'язання не вини-кають. При цьому залізниці або підприємства залізничного тран-спорту, які безоплатно передають рухомий склад, коригування сум
- спорту, як поезоплатно передають рухомии склад, коригування сум податкового кредиту не провадять; 197.1.13. безоплатної приватизації житлового фонду, включаючи місця загального користування у багатоквартирних будинках та прибудинкових територій, присадибних земельних ділянок відповідно до законодавства, а також постачання послуг, отримання яких згідно із законодавством є обов'язковою передумовою приватизації житла, прибудинкових територій багатоквартирних будинків, присадибних земельних ділянок;
- безоплатної передачі працівникам радгоспів та інших сільсько господарських підприємств, що приватизуються, та прирівняним до них особам частки державного майна (акцій) відповідно до Закону України «Про особливості приватизації майна в агропромисловому комплексі». Перелік підприємств, які підлягають приватизації, визначається Кабінетом Міністрів України;
- 197.1.14. постачання житла (об'єктів житлового фонду), крім їх
- У цьому підпункті перше постачання житла (об'єкта житлового фонду) означає:
- а) першу передачу готового новозбудованого житла (об'єкта житлового фонду) у власність покупця або постачання послуг (включаючи вартість придбаних за рахунок виконавця матеріалів) із спорудження такого житла за рахунок замовника
- б) перший продаж реконструйованого або капітально відремонтованого житла (об'єкта житлового фонду) покупцю, який є особою, іншою, ніж власник такого об'єкта на момент виведення його з експлуатації (використання) у зв'язку з такою реконструкцією або капітальним ремонтом, або постачання послуг (включаючи вартість придбаних за рахунок виконавця матеріалів) на таку реконструкцію чи капітальний ремонт за рахунок замовника. Норми цього підпункту поширюються також на перший продаж
- дачних або садових будинків, а також будь-яких інших об'єктів власності, зареєстрованих згідно із законодавством як житло (житловий фонд);
- 197.1.15. надання благодійної допомоги, зокрема безоплатне постачання товарів/послуг благодійним організаціям, утвореним і зареєстрованим відповідно до законодавства, а також надання такої допомоги благодійними організаціями набувачам (суб'єктам) благодійної допомоги відповідно до законодавства про благодійництво та благолійні організації.
- Під безоплатним постачанням слід розуміти постачання това-рів/послуг благодійним організаціям та набувачам благодійної допомоги без будь-якої грошової, матеріальної або інших видів ком-пенсації. У разі недотримання умов, визначених цим підпунктом, такі операції оподатковуються на загальних підставах.
- На товари, які надходять як благодійна допомога від вітчизняних благодійників за основними напрямами, визначеними статтею 4 Закону України «Про благодійництво та благодійні організації», поширюються правила маркування.
  Маркування проводиться шляхом нанесення напису «Благодій-
- на допомога. Продаж заборонено» на етикетку, ярлик або безпо-середньо на зовнішню або внутрішню упаковку товару. Під час мар-

кування товарів благодійної допомоги може використовуватися символіка благодійної організації та благодійника.
Товари маркуються таким чином, щоб під час огляду упаковки або безпосередньо товарів напис було видно повністю і чітко.
Товари благодійної допомоги маркуються благодійниками, які

надають таку допомогу.

Контроль за виконанням правил маркування здійснюють місце-ві органи виконавчої влади та органи державної податкової служ-Благодійна допомога може надаватися у вигляді товарів, робіт, послуг, призначених для використання юридичними особами— її

набувачами з метою провадження діяльності за напрямами, перед баченими статтею 4 Закону України «Про благодійництво та благо дійні організації».

Після отримання від благодійника пропозиції щодо надання поль отрималля від опагодійника пропозиції щодо надання благодійної допомоги у вигляді товарів, її видів, розмірів тощо юридична особа набувач благодійної допомоги:

визначає з урахуванням рекомендацій відповідних органів вико-навчої влади та органів місцевого самоврядування коло осіб, яким вона надаватиметься:

повідомляє благодійника про намір прийняти запропоновану

благодійну допомогу. Юридичні особи— набувачі благодійної допомоги ведуть бух-галтерський та оперативний облік надходження, зберігання, розпо-ділу та використання благодійної допомоги у вигляді товарів, робіт, послуг, а також звітність за встановленою центральним органом виконавчої влади в галузі статистики формою, яку надсилають органам державної податкової служби.

ганам державної податкової служой.
Для бухгалтерського обліку операцій, пов'язаних з благодійною допомогою, юридичні особи — набувачі благодійної допомоги користуються планом рахунків та інструкцією, що діють в Україні.
Юридичні особи — набувачі благодійної допомоги самостійно визначають порядок аналітичного обліку операцій, пов'язаних з

благодійною допомогою, відкривають відповідні рахунки. Юридичні особи— набувачі благодійної допомоги у своїй річній фінансовій звітності відображають:

у бухгалтерському балансі — окремо кошти (товари, роботи, послуги), отримані як благодійна допомога; у звіті про прибутки та збитки — окремо вартісну величину от-

риманої благодійної допомоги.
У додатку (коментарі) до річного звіту робляться необхідні пояснення щодо зазначених показників діяльності, пов'язаної з благо-

Контроль за отриманням, зберіганням, розподілом благодійно допомоги у вигляді товарів, робіт, послуг здійснюють місцеві орга-ни виконавчої влади, а за їх цільовим використанням — місцеві ор-гани виконавчої влади та органи державної податкової служби. Отримані з метою надання благодійної допомоги марковані то-вари, які поставляються за кошти чи інші види компенсації, та/або

виручка, отримана за таке постачання, підлягають вилученню в недобросовісного продавця і конфіскуються в дохід держави в установленому порядку.

Не підлягають звільненню від оподаткування операції з надання благодійної допомоги у вигляді зазначених у розділі VI цього Кодексу підакцизних товарів, цінних паперів (крім наданих ендавментів, зазначених у розділі IV цього Кодексу), нематеріальних активів і товарів/послуг, призначених для використання в господарській дівльногі

яльності: 197.1.16. безоплатної передачі в державну власність чи кому-нальну власність територіальних громад сіл, селищ, міст або у їх спільну власність об'єктів усіх форм власності, які перебувають на балансі одного платника податку і передаються на баланс іншого

платника податку, якщо такі операції проводяться за рішенням Ка-бінету Міністрів України, центральних та місцевих органів виконав-чої влади, органів місцевого самоврядування, прийнятим у межах їх повноважень. Норми цього підпункту поширюються також на операції з безоплатної передачі об'єктів з балансу юридичної особи будь-якої фор-

робництва підсобними господарствами і лікувально-виробничими трудовими майстернями (цехами, дільницями) будинків-інтернатів, територіальних центрів соціального обслуговування (надання соціальних послуг), центрів реінтеграції бездомних громадян, центрів соціальної адаптації осіб, звільнених з місць позбавлення волі, спе-

ціалізованих лікарень, лікувально-профілактичних закладів особли-вого типу та диспансерів за умови, що така передача здійснюєть-ся для задоволення власних потреб зазначених закладів; 197. 1.18. постачання державних платних послуг фізичним або юридичним особам органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, а також іншими особами, уповноваженими такими органами або законодавством надавати зазначені послуги, обов'язковість отримання (надання) яких установлюється законодавством, включаючи плату за реєстрацію, видачу ліцензії, сертифікатів у вигляді зборів, державного мита тощо;

197. 1.19. надання послуг з реєстрації актів громадянського стато державними отремераженими заїйсивовати таку ресс

ну державними органами, уповноваженими здійснювати таку реєстрацію згідно із законодавством; 197.1.20. постачання бібліотеками, які перебувають у державній

- або комунальній власності або у власності всеукраїнських громадських організацій інвалідів, платних послуг з комплектування реєс траційно-облікових документів (квитків, формулярів), користування рідкісними, цінними довідниками, книгами (у тому числі нічним абонементом), тематичного добору літератури за запитом споживача та надання тематичних, адресно-бібліографічних та фактографіч
- них довідок; 197.1.21. постачання (продажу, передачі) земельних ділянок, земельних часток (паїв), крім тих, що розміщені під об'єктами нерухомого майна та включаються до їх вартості відповідно до зако-
- нодавства (з урахуванням положень абзацу першого підпункту 197.1.13 пункту 197.1 статті 197 цього Кодексу); орендної плати за земельні ділянки, що перебувають у власності держави або територіальної громади, якщо така орендна плата повністю зараховується до відповідних бюджетів; 197.1.22. оплати вартості фундаментальних досліджень, науко-
- во-дослідних і дослідницько-конструкторських робіт особою, яка безпосередньо отримує такі кошти з рахунка Державного казна-
- чейства України; 197.1.23. безкоштовної передачі приладів, обладнання, матері-алів, крім підакцизних, науковим установам та науковим організа-ціям, вищим навчальним закладам III— IV рівнів акредитації, внесеним до Державного реєстру наукових організацій, яким надається підтримка держави;
- 197.1.24. постачання в сільській місцевості сільськогосподар-ськими товаровиробниками послуг з ремонту шкіл, дошкільних закладів, інтернатів, закладів охорони здоров'я та надання матеріальної допомоги (в межах одного неоподатковуваного мінімуму доходів громадян на місяць на одну особу) продуктами харчування власного виробництва та послуг з обробки землі багатодітним власного вирооництва та послуг з оорооки землі оагатодітним сім'ям, ветеранам праці і війни, реабілітованим громадянам, інва-лідам, одиноким особам похилого віку, особам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та школам, дошкільним зак-ладам, інтернатам, закладам охорони здоров'я; 197.1.25. постачання (передплати) періодичних видань друкова-

них засобів масової інформації та книжок, крім видань еротичного характеру, учнівських зошитів, підручників та навчальних посібників вітчизняного виробництва, словників українсько-іноземної або іноземно-української мови, доставки таких періодичних видань друкованих засобів масової інформації на митній території України.

197.1.26. передачі конфіскованого майна, знахідок, скарбів, майна, визнаного безхазяйним, майна, за яким не звернувся власник до кінця строку зберігання, та майна, що за правом успадкування чи на інших законних підставах переходить у власність держави (у тому числі майна, визначеного у статті 172 Митного кодексу України), у розпорядження державних установ або організацій, у у розпрадаснія держання установ до організаций, уповноважених здійснювати їх збереження або постачання згідно із законодавством, а також операції з безоплатної передачі зазначеного в цьому пункті майна у випадках, визначених законодавством, у володіння і користування державних органів, установ (організацій), які утримуються за рахунок бюджетних коштів, а також закладів, в яких виховуються діти-сироти та діти, позбавлені батьківського післування, дитячих будинків сімейного типу, прийомних сімей.

Операції з подальшого постачання зазначених товарів оподат

ковуються на загальних підставах; 197.1.27. постачання лікарських засобів, дозволених для вироб-ництва і застосування в Україні та внесених до Державного ресстру лікарських засобів (у тому числі аптечними закладами), а також виробів медичного призначення за переліком, затвердженим Кабінетом Міністрів України;

197.1.28. постачання товарів/послуг у частині суми компенсації на покриття різниці між фактичними витратами та регульованими цінами (тарифами) у вигляді виробничої дотації з бюджету. 197.2. Звільняються від оподаткування операції з постачання та

ввезення на митну територію України товарів/послуг, передбачених для власних потреб дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав і представництв міжнародних організацій в Україні, а також для використання особами з числа дип-ломатичного персоналу цих дипломатичних місій та членами їх сімей, що проживають разом з такими особами. Порядок звільнення від оподаткування та перелік операцій, що підлягають звільненню від оподаткування, встановлюються Кабінетом Міністрів України

від оподаткування, встановлюються Кабінетом Міністрів України виходячи з принципу взаємності стосовно кожної окремої держави. У разі подальшого постачання (продажу) на митній території України транспортних засобів, що були ввезені із звільненням від оподаткування відповідно до норм цього підпункту, податок сплачується особою, зазначеною у третьому абзаці підпункту З пункту 180.1 статті 180 цього Кодексу не пізніше дня такого постачання. 197.3. Звільняються від оподаткування операції із ввезення на митну територію України товарів морського промислу (риба, ссавті мушіт пакуполібні водці постини тошо в охопляженому сопо-

митну територію України товарів морської о промислу (риоа, ссав-ці, мушлі, ракоподібні, водні рослини тощо в охолодженому, соло-ному, мороженому, консервованому вигляді, перероблені на бо-рошно або іншу продукцію), видобутих (виловлених, вироблених) суднами, зареєстрованими у Державному судновому реєстрі Укра-їни або Судновій книзі України. Операції з подальшого постачання зазначених товарів юридичними особами — судновласниками або фрахтувальниками оподатковуються в загальному порядку, встановленому цим Кодексом.

197.4. Звільнення від оподаткування товарів, передбачене пунктом 197.1 цієї статті, поширюється на операції із ввезення на мит-

ну територію України.
197.5. Звільнення від оподаткування, передбачене пунктом
197.1 цієї статті, не поширюється на операції з підакцизними товарами, зазначеними в розділі VI цього Кодексу.
197.6. Звільняються від оподаткування операції з постачання
товарів (крім підакцизних товарів) та послуг (крім послуг, що надаються під час проведення лотерей і розважальних ігор та послуг з постачання підакцизних товарів, отриманих у межах договорів ко-місії (консигнації), поруки, доручення, довірчого управління, інших цивільно-правових договорів, що уповноважують такого платника податку здійснювати постачання товарів від імені та за дорученням іншої особи без передачі права власності на такі товари), що безпосередньо виготовляються підприємствами та організаціями, які засновані громадськими організаціями інвалідів, де кількість інвалідів, які мають у таких організаціях основне місце роботи, становить протягом попереднього звітного періоду не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу, і за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат з оплати праці, що належать до складу витрат згідно з пра-

вилами оподаткування податком на прибуток підприємств. Безпосереднім вважається виготовлення товарів/послуг, у ре зультаті якого сума витрат з переробки (обробка, інші види перетзультаті якого сума виграт з перерокока (оброжа, інші види перег-ворення) сировини, комплектувальних виробів, складових частин, інших покупних товарів/послуг, які використовуються при виготов-лені таких товарів/послуг, становить не менш як 8 відсотків ціни постачання таких виготовлених товарів/послуг.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати зазначену пільгу за наявності реєстрації у відповідному органі державної податкової служби, яка здійснюється на підставі рішення міжвідомчої Комісії з питань діяльності підприємств та організацій громадських організацій інва-лідів і відповідної заяви платника податку про бажання отримати таку пільгу відповідно до Закону України «Про основи соціальної отрименторії подітів в захищеності інвалідів в Україні». У разі порушення вимог цього підпункту платником податку ор-

ган державної податкової служби скасовує його реєстрацію як особи, що має право на податкову пільгу, а податкові зобов язання такого платника податку перераховуються з податкового періоду, за результатами якого були виявлені такі порушення, відповідно до загальних правил оподаткування, встановлених цим Кодексом, та з одночасним застосуванням відповідних фінансових санкцій

одночасним застосуванням відповідних фінансових санкцій. Податкова звітність таких підприємств та організацій подається в порядку, встановленому законодавством. 197.7. Звільняються від оподаткування операції із ввезення на митну територію України культурних цінностей за кодами згідно з УКТ ЗЕД 9701 10 00 00, 9701 90 00 00, 9702 00 00 00, 9703 00 00 00, 9704 00 00 00, 9705 00 00, 9706 00 00 00, виготовлених 50 і більше років тому.

послуг з перевезення (переміщення) пасажирів та вантажів транзитом через митну територію України, а також з постачання послуг, пов'язаних із таким перевезенням (перемішенням)

197.9. Звільняються від оподаткування операції з постачання послуг, що надаються іноземним суднам та вітчизняним суднам, які здійснюють міжнародні перевезення пасажирів, їхнього багажу і вантажів та оплачуються ними відповідно до законодавства України портовими зборами.

197. 10. Звільняються від оподаткування операції з постачання послуг з аеронавігаційного обслуговування повітряних суден, які здійснюють внутрішні, міжнародні та транзитні польоти в районах польотної інформації зони відповідальності України. Порядок документального оформлення, виписки податкових накладних та відображення цих операцій у податковій звітності визначається Кабіне том Міністрів України. 197.11. Звільняються від оподаткування операції із ввезення на

митну територію України майна як міжнародної технічної допомоги, яка надається відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також як гуманітарної допомоги, наданої згідно з нормами Закону України «Про гуманітарну допомогу».

197.12. Звільняються від оподаткування операції банків та інших

фінансових установ з постачання (продажу, відчуження іншим спо-собом) майна, що передане фізичними особами, а також суб'єктами підприємницької діяльності— приватними підприємцями та ін-шими особами, які не є платниками податку, у заставу, у тому числі іпотеку, та на яке було звернено стягнення. 197.13. Звільняються від оподаткування операції банків з продажу (передачі) або придбання зобов'язань за депозитами (вклада-

197.14. Звільняються від оподаткування операції із ввезення на митну територію України природного газу за кодом згідно з УКТ ЗЕД 2711 21 00 00.

197.15. Звільняються від оподаткування операції з постачання будівельно-монтажних робіт з будівництва доступного житла та

житла, що будується за державні кошти. 197.16. Звільняються від оподаткування операції із ввезення на

митну територію України: 197.16.1. устаткування, яке працює на відновлюваних джерелах енергії, енергозберігаючого обладнання і матеріалів, засобів вимірювання, контролю та управління витратами паливно-енергетичних ресурсів, обладнання та матеріалів для виробництва альтернатив-них видів палива або для виробництва енергії з відновлюваних джерел енергії; 197.16.2. матеріалів, устаткування, комплектуючих, що викорис-

товуються для виробництва:

197.16.2.1. устаткування, яке працює на відновлюваних джере-

лах енергії; 197.16.2.2. матеріалів, сировини, устаткування та комплектуючих, які будуть використовуватися у виробництві альтернативних видів палива або виробництві енергії з відновлюваних джерел

197. 16.2.3. енергозберігаючого обладнання і матеріалів, виробів, експлуатація яких забезпечує економію та раціональне використання паливно-енергетичних ресурсів; 197.16.2.4. засобів вимірювання, контролю та управління витра

тами паливно-енергетичних ресурсів.

Операції із ввезення на митну територію України зазначених у цьому пункті товарів звільняються від оподаткування, якщо ці товари застосовуються платником податку для власного виробництва та якщо ідентичні товари з аналогічними якісними показниками не виробляються в Україні.

Перелік таких товарів із зазначенням кодів УКТ ЗЕД встановлюється Кабінетом Міністрів України.
У разі порушення вимог щодо цільового використання таких то-

варів платник податку зобов язаний збільшити податкові зобов'язання за результатами податкового періоду, на який припадає таке порушення, на суму податку на додану вартість, що мала бути сплачена із зазначених операцій у момент ввезення таких товарів, а також сплатити пеню, нараховану на таку суму податку, виходячи із 120 відсотків облікової ставки Національного банку України, що діяла на день сплати податкового зобов'язання, та за період з дня ввезення таких товарів до дня збільшення податкового зобов'язан-

197.17. На період проведення військових навчань на території України, які проводяться в рамках програми «Партнерство заради миру», звільняються від оподаткування операції з поставки на митній території України пально-мастильних матеріалів, що придбаваються нерезидентами для передання учасникам спільних з підрозділами Збройних Сил України військових навчань

Порядок, перелік підприємств та обсяги поставки пально-мастильних матеріалів встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 198. Податковий кредит 198.1. Право на віднесення сум податку до податкового креди виникає у разі здійснення операцій з:

ту виникає у разі здійснення операцій з:

а) придбання або виготовлення товарів (у тому числі в разі їх ввезення на митну територію України) та послуг;
б) придбання (будівництво, спорудження, створення) необоротних активів, у тому числі при їх ввезенні на митну територію України (у тому числі у зв'язку з придбанням та/або ввезенням таких активів як внесок до статутного фонду та/або при передачі таких активів на баланс платника податку, уповноваженого вести облік результатів спільної діяльності);
в) отримання послуг наданих нерезилентом на митній терито-

в) отримання послуг, наданих нерезидентом на митній території України, та в разі отримання послуг, місцем постачання яких є митна територія України;

г) ввезення необоротних активів на митну територію України за договорами оперативного або фінансового лізингу.

198.2. Датою виникнення права платника податку на віднесення сум податку до податкового кредиту вважається: дата тієї події, що відбулася раніше:

дата списання коштів з банківського рахунка платника податку

оплату товарів/послуг; дата отримання платником податку товарів/послуг, що підтвер-

джено податковою накладною.

Для операцій із ввезення на митну територію України товарів та з постачання послуг нерезидентом на митній території України датою виникнення права на віднесення сум податку до податкового кредиту є дата сплати (нарахування) податку за податковими зобов'язаннями згідно з пунктом 187.8 статті 187 цього Кодексу. Датою виникнення права орендаря (лізингоотримувача) на збільшення податкового кредиту для операцій фінансової оренди

(лізингу) є дата фактичного отримання об'єкта фінансового лізингу таким о́рендарем. Датою виникнення права замовника на віднесення сум до по

даткового кредиту з договорів (контрактів), визначених довгостро-ковими відповідно до пункту 187.9 статті 187 цього Кодексу, є да та фактичного отримання замовником результатів робіт (оформле на фактичного отримання замовником результатв рооп (оформлених актами виконаних робіт) за такими договорами (контрактами). Для товарів/послуг, постачання (придбання) яких контролюється приладами обліку, факт постачання (придбання) таких товарів/послуг засвідчується даними обліку. 198.3. Податковий кредит звітного періоду визначається вихо-

дячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг, але не вище рівня звичайних цін, визначених відповідно до статті 39 цього Кодексу, та складається з сум податків, нарахованих (сплачених платником податку за ставкою, встановленою пунктом 193.1 статті 193 цього Кодексу, протягом такого звітного періоду у зв'язку з: придбанням або виготовленням товарів (у тому числі при їх ім-

порті) та послуг з метою їх подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника по-

придбанням (будівництвом, спорудженням) основних фондів (основних засобів, у тому числі інших необоротних матеріальних активів та незавершених капітальних інвестицій у необоротні капітальні активи), у тому числі при їх імпорті, з метою подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку. Право на нарахування податкового кредиту виникає незалежно

Право на нарахування податкового кредиту виникає незалежно від того, чи такі товари/послуги та основні фонди почали використовуватися в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку протягом звітного податкового періоду, а також від того, чи здійснював платник податку оподатковувані операції протягом такого звітного податкового періоду. 198.4. Якщо платник податку придбає (виготовляє) товари/послуги та необоротні активи, які призначаються для їх використання в операціях, що не є об'єктом оподаткування або звільняються від придатку придвення забо звільняються від придатку придвення забо звільняються від придатку спрачені (нарахування) у зв'єзку з

оподаткування, то суми податку, сплачені (нараховані) у зв'язку з таким придбанням (виготовленням), не відносяться до податкового кредиту зазначеного платника.

198.5. Якщо у подальшому такі товари/послуги фактично використовуються в операціях, які не є об'єктом оподаткування або звільняються від оподаткування відповідно до цього розділу (за визтаткува на проведення операцій переводення операцій пореводення операцій пореводення постацій пореводеннях підпуктом звыпьяютых від опіодаткування відповідно до цвого розділу (за ви-нятком випадків проведення операцій, передбачених підпунктом 196.1.7 пункту 196.1 статті 196 цього Кодексу), чи основні фонди переводяться до складу невиробничих фондів або встановлено факти недостачі (крадіжки), то з метою оподаткування такі това-ри/послуги, основні фонди вважаються проданими за їх звичайною ціною у податковому періоді, на який припадає таке використання або переведення, але не нижче ціни їх придбання (виготовлення, будівництва, спорудження), у тому випадку, якщо платник податку скористався правом на податковий кредит за цими товарами/пос-

Датою використання товарів/послуг вважається дата визнання

датою використання товарів/послу вважається дата визнання витрат відповідно до розділу ІІІ цього Кодексу. 198.6. Не відносяться до податкового кредиту суми податку, сплаченого (нарахованого) у зв'язку з придбанням товарів/послуч не підтверджені податковими накладними або оформлені з пору-шенням вимог чи не підтверджені митними деклараціями (іншими подібними документами згідно з пунктом 201.11 статті 201 цього

Кодексу). У разі якщо на момент перевірки платника податку органом державної податкової служби суми податку, які попередньо віднесені до податкового кредиту, залишаються не підтвердженими зазначеними цим пунктом документами, платник податку несе відповідальність відповідно до закону. У разі якщо платник податку не включив у відповідному звітно-

му періоді до податкового кредиту суму податку на додану вартість на підставі отриманих податкових накладних, таке право зберіга-ється за ним протягом 365 календарних днів з дати виписки податкової накладної.

Платники податку, що застосовували касовий метод до набран ня чинності цим Кодексом або застосовують касовий метод, мають право на включення до податкового кредиту сум податку на підставі податкових накладних, отриманих протягом 60 календарних днів з дати списання коштів з банківського рахунка платника податку. Для банківських установ при одержанні ними права власності на заставне майно з метою подальшого продажу таке право зберіга-

ється до моменту продажу такого заставленого майна. Стаття 199. Пропорційне віднесення сум податку до податково

го кредиту 199.1. У разі якщо придбані та/або виготовлені товари/послуги частково використовуються в оподатковуваних операціях, а частково — ні, до сум податку, які платник має право віднести до податподатку під частка сплаченого (нарахованого) податку під час їх придбання або виготовлення, яка відповідає частці використання таких товарів/послуг в оподатковуваних операці-

199.2. Частка використання сплаченого (нарахованого) податку за придбаними (ввезеними) товарами (послугами) між оподатковуваними та неоподатковуваними операціями визначається у відсотках як відношення обсягів з постачання оподатковуваних операцій (без урахування сум податку) за попередній календарний рік до су-купних обсягів постачання оподатковуваних та неоподатковуваних операцій (без урахування сум податку) за цей же попередній календарний рік. Визначена у процентах величина застосовується протягом поточного календарного року.

199.3. Платники податку, у яких протягом попереднього календарного року були відсутні неоподатковувані операції, а такі неоподатковувані операції почали здійснюватися у звітному періоді, а такі неоподатковувані операції почали здійснюватися у звітному періоді, а такі неоподатковувані операції почали здійснюватися у звітному періоді, а такі неоподатковувані операції почали здійснюватися у звітному періоді, а такі неоподатковувані операції почали здійснюватися у звітному періоді, а такі неоподатку у звітному періоді. кож новостворені платники податку проводять у поточному календарному році розрахунок частки використання придбаних товарів/послуг між оподатковуваними та неоподатковуваними операці ями на підставі розрахунку, визначеного за фактичними даними обсягів з постачання оподатковуваних та неоподатковуваних операцій першого звітного податкового періоду, в якому задекларовані такі операції.

Розрахунок частки використання сплаченого (нарахованого) податку за придбаними (ввезеними) товарами (послугами) між оподатковуваними та неоподатковуваними операціями подається до органу державної податкової служби одночасно з податковою декларацією звітного податкового періоду, в якому задекларовані такі оподатковувані та неоподатковувані операції.

199.4. Платник податку за підсумками календарного року здій-снює перерахунок частки використання товарів/послуг в оподатко-вуваних операціях виходячи з фактичних обсягів проведених протягом року оподатковуваних та неоподатковуваних операцій. У разі зняття з обліку платника податку, у тому числі за рішенням суду, перерахунок частки здійснюється виходячи з фактичних обсягів оподатковуваних та неоподатковуваних операцій, проведених з початку поточного року до дати зняття з обліку.
Перерахунок частки використання необоротних активів в опо-

датковуваних операціях здійснюється за результатами 12, 24 і 36 місяців їх використання.

199.5. Частка використання застосовується для проведення коригування сум податку, які віднесено до податкового кредиту. Результати перерахунку сум податкового кредиту відображаються у податковій декларації за останній податковий період року. У разі зняття з обліку платника податку, у тому числі за рішенням суду, коригування відображається платником податку у податковій декларації останнього податкового періоду, коли відбулося зняття з

199.6. Правила цієї статті не застосовуються та податковий кредит не зменшується в разі:

проведення операцій, передбачених підпунктом 196.1.7 пункту

196.1 статті 196 цього Кодексу; постачання платником податку відходів і брухту чорних і кольо рових металів, які утворилися в такого платника внаслідок переробки, обробки, плавлення товарів (сировини, матеріалів, заготовок тощо) на виробництві, будівництві, розібранні (демонтажу) ліквідованих основних фондів та інших подібних операцій.

відованих основних фондів та інших подібних операцій.

Стаття 200. Порядок визначення суми податку, що підлягає сплаті (перерахуванню) до Державного бюджету України або відшкодуванню з Державного бюджету України (бюджетному відшкодуванню). Та строки проведення розрахунків 200.1. Сума податку, що підлягає сплаті (перерахуванню) до Державного бюджету України або бюджетному відшкодуванню, визначається як різниця між сумою податкового зобов'язання звітього (податкового) періоду та сумою податкового зобов'язання звітього (податкового) періоду та сумою податкового україни закого ного (податкового) періоду та сумою податкового кредиту такого звітного (податкового) періоду. 200.2. При позитивному значенні суми, розрахованої згідно з пунктом 200.1 цієї статті, така сума підлягає сплаті (перерахуванню) до бюджету у строки, встановлені цим розділом. 200.3. При від'ємному значенні суми, розрахованої згідно з пунктом 200 1 цієї статті така сума пераховується у змецценца суми.

200.3. При від ємному значенні суми, розрахованої згідно з пунктом 200.1 цієї статті, така сума враховується у зменшення суми податкового боргу з податку, що виник за попередні звітні (податкові) періоди (у тому числі розстроченого або відстроченого відповідно до цього Кодексу), а в разі відсутності податкового боргу — зараховується до складу податкового кредиту наступного звітного

(податкового) періоду. 200.4. Якщо в наступному податковому періоді сума, розрахована згідно з пунктом 200.1 цієї статті, має від'ємне значення, то:

 а) бюджетному відшкодуванню підлягає частина такого від'єм-ного значення, яка дорівнює сумі податку, фактично сплаченій отримувачем товарів/послуг у попередніх податкових періодах поста-чальникам таких товарів/послуг або до Державного бюджету Укра-їни, а в разі отримання від нерезидента послуг на митній території України— сумі податкового зобов'язання, включеного до податкової декларації за попередній період за отримані від нерезидента послуги отримувачем товарів/послуг;

б) залишок від'ємного значення попередніх податкових періодів бюджетного відшкодування включається до складу сум, що відносяться до податкового кредиту наступного податкового пері

оду. 200.5. Не мають права на отримання бюджетного відшкодуван-

ня особи, які.

були зареєстровані як платники цього податку менш ніж за 12 календарних місяців до місяця, за наслідками якого подається заява на бюджетне відшкодування (крім нарахування податкового кредиту внаслідок придбання або спорудження (будівництва) оставляння станать правиться придбання в правиться прави новних фондів);

мали обсяги оподатковуваних операцій за останні 12 календарних місяців менші, ніж заявлена сума бюджетного відшкодування (крім нарахування податкового кредиту внаслідок придбання або

(крім нарахування податкового кредиту внаслідок придбання або спорудження (будівництва) основних фондів). 200.6. Платник податку може прийняти самостійно рішення про зарахування в повному обсязі належної йому суми бюджетного відшкодування або її частини у зменшення податкових зобов'язань з цього податку, що виникли протягом наступних звітних (податкових) періодів, за наявності умов, передбачених пунктом 200.4 цієї статті. Зазначене рішення відображається платником податку у полатьсявій рекларації яку він полає за результатами звітного (полатнатковій рекларації яку він полає за результатами звітного (полатнаться вінстратна звітного полатнатна звітного полатна звітного звітного полатна звітного звітного звітного звітного звітного звітного звітного звітно датковій декларації, яку він подає за результатами звітного (податкового) періоду, в якому виникає право на подання заяви про отримання бюджетного відшкодування згідно з нормами цієї статті. У

римання оюджетного відшкодування згідно з нормами цієї статті. у разі прийняття такого рішення зазначена сума не враховується при розрахунку сум бюджетного відшкодування наступних звітних (податкових) періодів. 200.7. Платник податку, який має право на отримання бюджетного відшкодування та прийняв рішення про повернення суми бюджетного відшкодування, подає відповідному органу державної податкової служби податкову декларацію та заяву про повернення суми бюджетного відшкодування, яка відображається у податковій п

200.8. До декларації додаються розрахунок суми бюджетного відшкодування, а також оригінали митних декларацій (примірників декларанта), що підтверджують вивезення товарів (супутніх послуг) за межі митної території України. 200.9. Форма заяви про відшкодування та форма розрахунку су-

ми бюджетного відшкодування визначаються центральним органом державної податкової служби. 200.10. Протягом 30 календарних днів, що настають за гранич-

ним терміном отримання податкової декларації, податковий орган проводить камеральну перевірку заявлених у ній даних. 200.11. За наявності достатніх підстав, які свідчать, що розраху-

нок суми бюджетного відшкодування було зроблено з порушенням норм податкового законодавства, податковий орган має право провести документальну позапланову виїзну перевірку платника для визначення достовірності нарахування такого бюджетного відшкодування протягом 30 календарних днів, що настають за граничним терміном проведення камеральної перевірки. Перелік достатніх підстав, які надають право податковим орга

нам на позапланову виїзну документальну перевірку платника податку на додану вартість для визначення достовірності нарахування бюджетного відшкодування податку, встановлюється Кабінетом Міністрів України. 200.12. Орган державної податкової служби зобов'язаний у п'я-

тиденний строк після закінчення перевірки подати органу Держав-

пиденний страк після закінчення перевірки подати органу держав-ного казначейства України висновок із зазначенням суми, що під-лягає відшкодуванню з бюджету. 200.13. На підставі отриманого висновку відповідного органу державног податкової служби орган Державного казначейства Ук-раїни видає платнику податку зазначену в ньому суму бюджетного відшкодування шляхом перерахування коштів з бюджетного рахунвідшкодування шіяхом перерахування коштів з ободжетного рахун-ка на поточний банківський рахунок платника податку в обслугову-ючому банку протягом п'яти операційних днів після отримання вис-новку органу державної податкової служби. 200.14. Якщо за результатами камеральної або документальної позапланової виїзної перевірки орган державної податкової служ-

би виявляє невідповідність суми бюджетного відшкодування сумі, заявленій у податковій декларації, то такий орган:
а) у разі заниження заявленої платником податку суми бюджет-

ного відшкодування щодо суми, визначеної органом державної податкової служби за результатами перевірок, надсилає платнику податку податкове повідомлення, в якому зазначаються сума такого заниження та підстави для її вирахування. У цьому випадку вважається, що платник податку добровільно відмовляється від отримання такої суми заниження як бюджетного відшкодування та враховує її згідно з пунктом 200.6 цієї статті у зменшення податкових зобов'язань з цього податку в наступних податкових періодах;

б) у разі перевищення заявленої платником податку суми бюд-тного відшкодування над сумою, визначеною органом державної податкової служби за результатами перевірок, надсилає платнику податку податкове повідомлення, в якому зазначаються сума тако го перевищення та підстави для її вирахування; в) у разі з'ясування за результатами проведення перевірок фак-

яким платник податку не має права на отримання бюджетного відшкодування, надсилає платнику податку податкове повідомлення, в якому зазначаються підстави відмови в наданні бюджетного відшкодування. 200.15. У разі якщо за результатами перевірки сум податку, за-

явлених до відшкодування, платник податку або орган державної податкової служби розпочинає процедуру адміністративного або судового оскарження, орган державної податкової служби не пізніше наступного робочого дня після отримання відповідного пові-домлення від платника або ухвали суду про порушення провадження у справі зобов'язаний повідомити про це орган Державного казначейства України. Орган Державного казначейства України тимча сово припиняє процедуру відшкодування в частині оскаржуваної суми до набрання законної сили судовим рішенням. Після закінчення процедури адміністративного або судового ос-

карження орган державної податкової служби протягом п'яти робочих днів, що настали за днем отримання відповідного рішення, зобов'язаний подати органу Державного казначейства України висновок із зазначенням суми податку, що підлягає відшкодуванню з

бюджету.
200.16. У разі якщо платник податку експортує товари (супутні послуги) за межі митної території України, отримані від іншого платника податку на умовах комісії, консигнації, доручення або інших видів договорів, які не передбачають переходу права власносших видів договорів, які не передоачають переходу права власності на такі товари (супутні послуги) від такого іншого платника податку до експортера, право на отримання бюджетного відшкодування має такий інший платник податку. При цьому комісійна винагорода, отримана платником податку — експортером від такого іншого платника податку, включається до бази оподаткування за

ставкою, визначеною підпунктом «а» пункту 193.1 статті 193 цього Кодексу, та не включається до митної вартості товарів, які експор-

200.17. Джерелом сплати бюджетного відшкодування (у тому числі заборгованості бюджету) є доходи Державного бюджету Ук

Забороняється обумовлювати або обмежувати виплату бюджет-

заоороняється ооумовлювати аоо оомежувати виплату оюджет-ного відшкодування наявністю або відсутністю доходів, отриманих від цього податку в окремих регіонах України. 200.18. Платники податку, які мають право на бюджетне відшко-дування відповідно до цієї статті, подали відповідну заяву та відпо-відають критеріям, визначеним пунктом 200.19 цієї статті, мають

право на автоматичне бюджетне відшкодування податку. Автоматичне бюджетне відшкодування здійснюється за резуль татами камеральної перевірки, яка проводиться протягом 20 календарних днів, наступних за граничним терміном отримання податкової декларації, та відповідно до вимог, визначених статтею 76

цього Кодексу. 200.18.1. Орган державної податкової служби зобов'язаний протягом трьох робочих днів після закінчення перевірки надати органу Державного казначейства України висновок із зазначенням суми, що підлягає автоматичному відшкодуванню з бюджету.

200.18.2. Орган Державного казначейства України надає платнику податку суму автоматичного бюджетного відшкодування шляхом перерахування коштів з бюджетного рахунка на поточний банківський рахунок платника податку в обслуговуючому банку протягом трьох операційних днів після отримання висновку органу державної податкової служби.

200.18.3. Посадові особи органів державної податкової служби 200.18.3. Посадові осоон органів державної податкової служом та органів Державного казначейства України в разі порушення визначених у пункті 200.18 цієї статті термінів відшкодування несуть відповідальність відповідно до закону.

200.19. Право на отримання автоматичного бюджетного відшко-

дування податку мають платники податку, які відповідають одно-

дування податку мають платники податку, які відповідають одночасно таким критеріям:

200.19.1. не перебувають у судових процедурах банкрутства відповідно до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»;

200.19.2. юридичні особи та фізичні особи — підприємці вклю-

чені до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців і до цього реєстру стосовно них не внесено записів про:

а) відсутність підтвердження відомостей;
 б) відсутність за місцезнаходженням (місцем проживання);

в) прийняття рішень про виділ, припинення юридичної особи, підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця; г) визнання повністю або частково недійсними установчих доку

по визнання повыться або частково педисими установчих документів и змін до установчих документів юридичної особи чи підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця та стосовно таких осіб відсутні рішення або відомості, на підставі яких проводиться державна реєстрація припинення юридичної особи чи підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця;

200.19.3. здійснюють операції, до яких застосовується нульова ставка (питома вага яких протягом попередніх дванадцяти послідовних звітних податкових періодів (місяців) сукупно становить не менше 50 відсотків загального обсягу поставок (для платників податку з квартальним звітним періодом — протягом попередніх чо-

датку з квартальним звітним періодом — протягом попередніх чотирьох послідовних звітних періодів));
200.19.4. загальна сума розбіжностей між податковим кредитом, сформованим платником податку за придбаними товарами/послугами та податковими зобов'язаннями його контрагентів, в частині постачання таких товарів/послуг, за даними податкових накладних, не перевищує 10 відсотків заявленої платником податків сумм булужетього відшуолувацья.

суми бюджетного відшкодування; 200.19.5. у яких середня заробітна плата не менше ніж у два з половиною рази перевищує мінімальний встановлений законодавством рівень у кожному з останніх чотирьох звітних податкових періодів (кварталів), встановлених розділом IV цього Кодексу;

200.19.6. мають один з наступних критеріїв:
а) або чисельність працівників, які перебувають у трудових від-носинах з такими платниками податку, перевищує 20 осіб у кожно-му з останніх чотирьох звітних податкових періодів (кварталів), встановлених розділом IV цього Кодексу;

б) або має основні фонди для ведення задекларованої діяль-ності, залишкова балансова вартість яких на звітну дату за даними податкового обліку перевищує суму податку, заявлену до відшко-

податкового обліку перевищує суму податку, заявлену до відшко-дування за попередні 12 календарних місяців; в) або рівень визначення податкового зобов'язання з податку на прибуток до сплати до бюджету (відношення сплаченого податку до обсягів отриманих доходів) є вищим від середнього по галузі в кожному з останніх чотирьох звітних податкових періодів (кварта-лів), встановлених розділом III цього Кодексу;

лів), встановлених розділюм ії цього кодексу; 200.19.7. не мають податкового боргу. 200.20. Порядок визначення відповідності платника податку критеріям, зазначеним у пункті 200.19 цієї статті, затверджується центральним органом державної податкової служби. Визначення відповідності платника податку зазначеним критеріям проводиться в автоматизованому режимі протягом 15 календарних днів після граничного терміну подачі звітності; 200.21. У разі невідповідності за висновком органу державної

податкової служби платника податку визначеним цією статтею критеріям та відсутності в такого платника права на автоматичне бюджетне відшкодування податку орган державної податкової служби зобов'язаний протягом 17 календарних днів після граничного терміну подачі звітності повідомити платника податку про відповідне рішення та надати детальні пояснення і розрахунки за критеріями, значення яких не дотримано. Відповідне рішення може бути оскар-

жене платником податку у встановленому порядку. Якщо орган державної податкової служби у встановлений термін не надіслав платнику податку зазначеного повідомлення, вважається, що такий платник відповідає критеріям для одержання

жається, що такий платник відповідає критеріям для одержання права на автоматичне бюджетне відшкодування податку. 200.22. Починаючи з 1 січня 2014 року камеральна перевірка податкової звітності платників податку, які мають позитивну податкову історію, проводиться протягом п'яти календарних днів з дня подання податкової декларації.

Платники податку, які протягом попередніх 36 послідовних місяців відповідають критеріям, які затверджуються Кабінетом Міністрів України, вважаються такими, що мають позитивну податкову істо-

рію. 200.23. Суми податку, не відшкодовані платникам протягом виз наченого цією статтею строку, вважаються заборгованістю бюджету з відшкодування податку на додану вартість. На суму такої заборгованості нараховується пеня на рівні 120 відсотків облікової ставки Національного банку України, встановленої на момент виникнення пені, протягом строку її дії, включаючи день погашення. Стаття 201. Податкова накладна

201.1. Платник податку зобов язаний надати покупцю (отримувачу) на його вимогу підписану уповноваженою платником особою та скріплену печаткою податкову накладну, у якій зазначаються в окремих рядках:

лемих рядках. а) порядковий номер податкової накладної; б) дата виписування податкової накладної;

в) повна або скорочена назва, зазначена у статутних документах юридичної особи або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи, зареєстрованої як платник податку на додану вартість,

г) податковий номер платника податку (продавця та покупця); r) місцезнаходження юридичної особи-продавця або податкова адреса фізичної особи — продавця, зареєстрованої як платник по-

д) повна або скорочена назва, зазначена у статутних документах юридичної особи або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи, зареєстрованої як платник податку на додану вартість,

оои, заресстрованог як платник податку на додану варпсть, — купця (отримувача) товарів/послуг; е) опис (номенклатура) товарів/послуг та їх кількість, обсяг; є) ціна постачання без урахування податку; ж) ставка податку та відповідна сума податку в цифровому зна-

з) загальна сума коштів, що підлягають сплаті з урахуванням по-

и) вид цивільно-правового договору.

201.2. Форма та порядок заповнення податкової накладної затверджуються центральним органом державної податкової служби. 201.3. У разі звільнення від оподаткування у випадках, передбачених статтею 197 цього розділу, у податковій накладній робиться запис «Без ПДВ» з посиланням на відповідний пункт та/або під-

пункт статті 197 цього Кодексу. 201.4. Податкова накладна виписується у двох примірниках у день виникнення податкових зобов'язань продавця. Оригінал податкової накладної видається покупцю, копія залишається у про-

давця товарів/послуг 201.5. Для операцій, що оподатковуються, і операцій, звільне-

них від оподаткування, складаються окремі податкові накладні. 201.6. Податкова накладна є податковим документом і одночас-

но відображається у податкових зобов'язаннях і реєстрі виданих

податкових накладних продавця та реєстрі отриманих податкових

накладних покупця.
Органи державної податкової служби за даними реєстрів вида них та отриманих податкових накладних, наданих в електронному вигляді, повідомляють платника податку про наявність у такому ре-єстрі розбіжностей з даними контрагентів. При цьому платник податку протягом 10 днів після отримання такого повідомлення має право уточнити податкові зобов'язання без застосування штраф-них санкцій, передбачених розділом ІІ цього Кодексу. 201.7. Податкова накладна виписується на кожне повне або часткове постачання товарів/послуг, а також на суму коштів, що на-

дійшли на поточний рахунок як попередня оплата (аванс).

У разі якщо частка товарів/послуг, послуг не містить відокрем-леної вартості, перелік (номенклатура) частково поставлених товарів/послуг зазначається в додатку до податкової накладної у порядку, встановленому центральним органом державної податкової служби, та враховується при визначенні загальних податкових зо-

201.8. Право на нарахування податку та складання податкових накладних надається виключно особам, зареєстрованим як платники податку в порядку, передбаченому статтею 183 цього Кодексу. 201.9. Не дає права на віднесення сум податку до податкового

кредиту податкова накладна, виписана платником, звільненим від сплати податку за рішенням суду. 201.10. Податкова накладна видається платником податку, який

здійснює операції з постачання товарів/послуг, на вимогу покупця га є підставою для нарахування сум податку, що відносяться до податкового кредиту.

При здійсненні операцій з постачання товарів/послуг платник податку — продавець товарів/послуг зобов'язаний надати покупцю податкову накладну після реєстрації в Єдиному реєстрі податкових

Підтвердженням продавцю про прийняття його податкової накладної та/або розрахунку коригування до Єдиного реєстру подат-кових накладних є квитанція в електронному вигляді у текстовому форматі, яка надсилається протягом операційного дня.

Датою та часом надання податкової накладної та/або розрахун ку коригування в електронному вигляді до Державної под адміністрації України є дата та час, зафіксовані у квитанції.

Якщо надіслані податкові накладні та/або розрахунки коригування сформовано з порушенням вимог, передбачених відповідно пунктом 201.1 статті 201 та/або пунктом 192.1 статті 192 цього Кодексу, протягом операційного дня продавцю надсилається квитанція в електронному вигляді у текстовому форматі про неприйняття їх в електронному вигляді із зазначенням причин.

як в електронному вигляді із зазначенням причин. Якщо протягом операційного дня не надіслано квитанції про прийняття або неприйняття, така податкова накладна вважається зареєстрованою в Єдиному реєстрі податкових накладних. Порядок ведення Єдиного реєстру податкових накладних встановлюється Кабінетом Міністрів України. Покупець має право зві-

ряти дані отриманої податкової накладної на відповідність із даними Єдиного реєстру податкових накладних.

Відсутність факту реєстрації платником податку— продавцем товарів/послуг податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних та порушення порядку заповнення податкової накладної не дає права покупцю на включення сум податку на додану вартість до податкового кредиту та не звільняє продавця від обов язку включення суми податку на додану вартість, вказаної в податковій накладній, до суми податкових зобов'язань за відповідй звітний період. В извітний період. Виявлення розбіжностей даних податкової накладної та Єдино-

го реєстру податкових накладних є підставою для проведення органами державної податкової служби документальної позапланової виїзної перевірки продавця та у відповідних випадках покупця то-

варів/послуг. У разі відмови продавця товарів/послуг надати податкову накладну або в разі порушення ним порядку її заповнення та порядку реєстрації в Єдиному реєстрі покупець таких товарів/послуг має право додати до податкової декларації за звітний податковий період заяву із скаргою на такого постачальника, яка є підставою для включення сум податку до складу податкового кредиту. До заяви додаються копії товарних чеків або інших розрахункових докумен-тів, що засвідчують факт сплати податку у зв'язку з придбанням та-ких товарів/послуг або копії первинних документів, складених від-повідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», що підтверджують факт отримання таких това рів/послуг.

Надходження такої заяви із скаргою є підставою для проведення документальної позапланової виїзної перевірки зазначеного продавця для з'ясування достовірності та повноти нарахування ним

зобов'язань з податку за такою операцією. 201.11. Підставою для нарахування сум податку, що відносять ся до податкового кредиту без отримання податкової накладної,

а) транспортний квиток, готельний рахунок або рахунок, який а) транспортний квиток, тотельний рахунок аоб рахунок, який виставляеться платнику податку за послуги зв'язку, інші послуги, вартість яких визначається за показниками приладів обліку, що містять загальну суму платежу, суму податку та податковий номер продавця, крім тих, форма яких встановлена міжнародними стан-

б) касові чеки, які містять суму отриманих товарів/послуг, за гальну суму нарахованого податку (з визначенням фіскального номера та податкового номера постачальника). При цьому з метою такого нарахування загальна сума отриманих товарів/послуг не мо

такого нарахування загальна сума отриманих товарів/послуг не може перевищувати 200 гривень за день (без урахування податку). У разі використання платниками для розрахунків із споживачами реєстраторів розрахункових операцій касовий чек повинен містити дані про загальну суму коштів, що підлягає сплаті покупцем з урахуванням податку, та суму цього податку, що сплачується у складі загальної суми.
Порядок обчислення та накопичення електронними контрольно-

касовими апаратами сум податку встановлює Кабінет Міністрів Ук-

раїни.
201.12. У разі ввезення товарів на митну територію України документом, що посвідчує право на віднесення сум податку до податкового кредиту, вважається митна декларація, оформлена відповідно до вимог законодавства, яка підтверджує сплату податку.

Для операцій з постачання послуг нерезидентом на митній території України документом, що посвідчує право на віднесення сум податку до податкового кредиту, вважається податкова накладна, податкові зобов'язання за якою включені до податкової декларації попереднього періоду.

201.13. Для фізичних осіб, не зареєстрованих як суб'єкти гос подарювання, що ввозять товари (предмети) на митну територію України в обсягах, які підлягають оподаткуванню згідно із законодавством, оформлення митної декларації прирівнюється до подання податкової накладної. 201.14. Платники податку зобов'язані вести окремий облік опе-

рацій з постачання та придбання товарів/послуг, які підлягають оподаткуванню, а також які не є об'єктами оподаткування та звіль-

нені від оподаткування згідно з цим розділом. 201.15. Зведені результати такого обліку відображаються в по-даткових деклараціях, форма яких встановлюється у порядку, пе-редбаченому статтею 46 цього Кодексу. Платник податку веде ревигляді, у якому зазначаються порядковий номер податкової накладної, дата її виписки (отримання), загальна сума постачання та сума нарахованого податку, а також реєстраційний номер платника податку — продавця, який видав податкову накладну такому праводу, экин виде податкоу пактиму податку. Форма і порядок заповнення реєстру виданих та отриманих податкових накладних встановлюються відповідно до вимог розділу II цього Кодексу.

вимог розділу її цього кодексу.
Платники податку щомісяця в терміни, що передбачені для подання податкової звітності (календарний місяць), у тому числі для яких цим розділом встановлено звітний податковий період — квартал, подають органу державної податкової служби копії записів у реєстрах виданих та отриманих податкових накладних за такий пе ріод в електронному вигляді.
Орган державної податкової служби розробляє та розміщує на

своєму офіційному веб-сайті програму ведення обліку записів у реестрах виданих та отриманих податкових накладних в електронному вигляді та забезпечує її безкоштовне розповсюдження (включаючи необхідні зміни та доповнення) як шляхом надання доступу до нечи неоохидні зміни та доповнення у як шияхом надання достугту до копіювання такої програми, як через Інтернет, так і шляхом запису на магнітні носії інформації платника за його запитом.

Стаття 202. Звітні (податкові) періоди 202.1. Звітним (податковим) періодом є один календарний мі-

сяць, а у випадках, особливо визначених цим Кодексом, календаронад, а у витадках, особливо визначених цин кодексом, календар-ний квартал, з урахуванням таких особливостей: а) якщо особа реєструється як платник податку з іншого дня,

ніж перший день календарного місяця, першим звітним (податковим) періодом є період, який розпочинається від дня такої реєстрації та закінчується останнім днем першого повного календарного місяня:

б) якщо податкова реєстрація особи анулюється в інший день ніж останній день календарного місяця, то останнім звітним (подат-

ковим) періодом є період, який розпочинається з першого дня та-

кого місяця та закінчується днем такого анулювання. 202.2. Платники податку, які відповідно до підпункту «б» пункту 154.6 статті 154 цього Кодексу мають право на застосування нуль-ової ставки податку на прибуток, на період з 1 квітня 2011 року до 1 січня 2016 року можуть вибрати квартальний податковий період. Заява про вибір квартального податкового періоду подається по-датковому органу разом з декларацією за наслідками останнього податкового періоду календарного року. При цьому квартальний податковий період починає застосовуватися з першого податкового періоду наступного календарного року. У разі якщо протягом будь-якого періоду з початку застосуван-

ня квартального податкового періоду платник податку застосування квартального податкового періоду платник податку втрачає право на застосування нульової ставки податку на прибуток, передбачений підпунктом «б» пункту 154.6 статті 154 цього Кодексу, такий платник податку зобов'язаний самостійно перейти на місячний податковий період, починаючи з місяця, на який припадає таке перевищення, що зазначається у відповідній податковій декларації за вищення, що зазначається у відповідній податковій декларації за наслідками такого місяця. Стаття 203. Порядок надання податкової декларації та строки

розрахунків з бюджетом 203.1. Податкова декларація подається за базовий звітний (податковий) період, що дорівнює календарному місяцю, протягом 20 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звіт-ного (податкового) місяця. 203.2. Платник податку зобов'язаний самостійно сплатити суму

податкового зобов язання, зазначену у поданій ним податковій декларації, протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку, передбаченого пунктом 203.1 цієї статті для подання податкової декларації. Стаття 204. Порядок оподаткування ввезення на митну терито-

рію України давальницької сировини іноземним замовником та ви-везення виробленої з неї готової продукції

204.1. При ввезенні давальницької сировини на митну територію України іноземним замовником відповідно до митного режиму переробки на митній території України повне умовне звільнення від оподаткування застосовується у разі надання на суму податкового зобов'язання простого авальованого векселя органу державної податкової служби з відстроченням платежу на строк переробки давальницької сировини, що не перевищує максимального строку встановленого законодавством України, яке регулює проведення операцій з давальницькою сировиною.

Порядок видачі, обліку, відстрочення та оплати (погашення) авальованих векселів визначається відповідно до Закону України Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних

відносинах».
204.2. При вивезенні з митної території України готової продукції, що вироблена з давальницької сировини, ввезеної іноземним замовником на митну територію України з урахуванням вимог Закону України «Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних відносинах», податок на додану вартість не справ-

Стаття 205. Порядок оподаткування вивезення з митної території України давальницької сировини українського замовника та зення виготовленої з неї готової продукції

205.1. Давальницька сировина, що вивозиться з митної терито-рії України українським замовником, за умови дотримання всіх ви-мог митного режиму переробки за межами митної території України податком не обкладається.

205.2. Готова продукція, вироблена з давальницької сировини українського замовника, яка ввозиться на митну територію України, обкладається податком у порядку, встановленому для операцій з ввезення товарів на митну територію України. 205.3. У разі повернення в Україну валютної виручки від поста-

чання готової продукції за межами митної території України пода-ток, сплачений за поставлені послуги, придбані матеріали, паливо, ток, стлачении за поставлені послуги, придоані матеріали, паливо, нематеріальні активи, відшкодовується українському замовнику в порядку, встановленому для експортних операцій. Стаття 206. Особливості оподаткування операцій при перемі-щенні товарів через митний кордон України 206.1. При ввезенні товарів на митну територію України суми

податку, нараховані митним органом, підлягають сплаті до державного бюджету платниками податку до/або на день подання митної декларації безпосередньо на єдиний казначейський рахунок за винятком операцій, за якими надається звільнення (умовне звільнення) від оподаткування. 206.2. У разі ввезення товарів на митну територію України за-

2002. Уразі ввезення Товарів на митну Терріторію України за-лежно від митного режиму, у який розміщуються ці товари, оподат-кування здійснюється у такому порядку: 206.2.1. у митних режимах імпорту та реімпорту податок спла-чується у повному обсязі (крім товарів, що звільняються від оподат-кування при ввезенні на митну територію України відповідно до статті 197 цього Кодексу):

206.2.2. у митних режимах транзиту та відмови на користь дер жави податок не сплачується;

206.2.3. у митних режимах митного складу, знищення або руй-нування, магазину безмитної торгівлі застосовується повне умовне звільнення від оподаткування:

206.2.4. у митних режимах тимчасового ввезення (вивезення) застосовується умовне звільнення від оподаткування, а саме: а) повне умовне звільнення застосовується у разі:

тимчасового ввезення на митну територію України та подальшого вивезення товарів відповідно до Митного кодексу України та додатків В.1—В.9, С, D до Конвенції про тимчасове ввезення;

тимчасового ввезення на митну територію України та подальшого вивезення повітряних суден, які ввозяться на митну територію України українськими авіакомпаніями за договорами оперативного

тимчасового вивезення товарів з митної території України та їх подальшого ввезення до закінчення строку тимчасового вивезення; б) часткове умовне звільнення застосовується в разі тимчасово-

го ввезення товарів, перелік яких затверджується Кабінетом Міністо ввезення говарів, перелік яких затверджується каоінетом міністрів України відповідно до вимог статті 4 додатка Е до Конвенції про тимчасове ввезення (крім підакцизних та визначених підпунктом «а» цього підпункту), на митну територію України з метою виробництва чи виконання робіт.

За кожний повний або неповний місяць заявленого строку пе-

ребування зазначених товарів на митній території України сплачується 3 відсотки суми податку, який підлягав би сплаті в разі випус ку товарів у вільний обіг відповідно до митного режиму імпорту. Сплачені суми податку включаються до складу сум податку, що від-носяться до податкового кредиту періоду, в якому було сплачено

такому ж порядку сплачується податок у разі продовження строку тимчасового ввезення зазначених товарів відповідно до

Митного кодексу України. Без сплати податку здійснюється продовження строку тимчасо го ввезення зазначених товарів після закінчення оду їх перебування на митній території України та сплати податку в попередні періоди такого перебування.

Загальна сума податку, яка підлягає сплаті в разі часткового звільнення від оподаткування товарів, не повинна перевищувати суми, яка підлягала б сплаті, якби товари було випущено у вільний обіг у митному режимі імпорту станом на дату, коли на них було по-

рено дію режиму тимчасового ввезення. Сума податку, сплачена на підставі часткового звільнення від оподаткування товарів, які тимчасово ввозилися на митну територію України для використання з метою виробництва чи виконання робіт, у разі розміщення цих товарів в інші митні режими поверненню не підлягає

У разі припинення дії режиму тимчасового ввезення з частковим звільненням від оподаткування товарів та випуску їх у вільний обіг або передачі ввезених за цим режимом товарів у користування іншій особі податок сплачується в обсязі, передбаченому законодавством для ввезення товарів на митну територію України у митному режимі імпорту, за відрахуванням суми вже сплаченого на підставі часткового звільнення від оподаткування товарів податку. При цьому за період, коли застосовувалося таке звільнення, підля-гають сплаті проценти з сум податкових зобов'язань, що підлягали б сплаті, коли б щодо таких сум надавалося розстрочення подат-

кових зобов'язань відповідно до розділу ІІ цього Кодексу; 206.2.5. У разі розміщення товарів у митному режимі переробки на митній території України податок не підлягає сплаті.

При цьому повне умовне звільнення надається за умови надання на суму податкового зобов'язання простого векселя та за умови виве́зення продуктів переробки з митної території України у виз-

У разі якщо платник полатку не полає простого векселя, полаткове зобов язання сплачується на загальних підставах. Випуск, обіг та погашення простих векселів здійснюються у по-

рядку, визначеному законодавством, яке регулює здійснення операцій з давальницькою сировиною. 206.2.6. Під час ввезення на митну територію України продуктів

переробки товарів, що вивозилися у митному режимі переробки за межами митної території України, податок сплачується у порядку, встановленому для митного режиму імпорту, за винятком операцій з ввезення в Україну продуктів переробки товарів, що вивозилися

за її межі з метою ремонту в митному режимі переробки за межами митної території України, які не підлягають оподаткуванню. 206.3. У разі порушення умов митних режимів, під час розміщення в які надано повне або часткове умовне звільнення від оподаткування, особа, відповідальна за дотримання режиму, зобов'я-зана сплатити суму податкового зобов'язання, на яку було надане умовне звільнення. При цьому з дня надання умовного звільнення від оподаткування на суму податкового зобов язання нараховується пеня відповідно до розділу ІІ цього Кодексу.

ся пеня відповідно до розділу її цього кодексу. 206.4. У разі ввезення на митну територію України фізичними особами особистих речей, товарів та транспортних засобів порядок стягнення податку, що підлягає сплаті в разі переміщення товарів через митний кордон України, а також інші умови, не перед-бачені цим Кодексом, на яких товари підлягають звільненню від

оподаткування, визначаються законом. 206.5. У разі подальшого вивезення товарів з магазинів безмит-ної торгівлі за межі митної території України податок не справля-

ється (у тому числі за нульовою ставкою). Постачання товарів магазинами безмитної торгівлі без нараху-вання податку може здійснюватися виключно фізичним особам, які виїжджають за межі митної території України, та юридичним осовинидидиальный осо-бам, які обслуговують пасажирів міжнародних рейсів після проход-ження ними паспортного та митного контролю.

У разі вивезення з магазинів безмитної торгівлі або митних ліу разі вивезення з магазинів оезмитної торі івлі аоо митних лі-цензійних складів товарів, що перебувають у митних режимах ма-газину безмитної торгівлі або митного складу, для вільного обігу на митній території України (крім переміщення до інших магазинів безмитної торгівлі або митних складів), оподаткування здійснюється у порядку, передбаченому для операцій з ввезення товарів на митну територію України.
У разі виявлення митним органом нестачі товарів у магазині

безмитної торгівлі або на митному ліцензійному складі, нарахову-ється податок згідно з пунктом 190.1 статті 190 цього Кодексу. Відповідальність за перерахування податку до бюджету несе власник магазину безмитної торгівлі або власник митного ліцензійного

складу.
206.6. У разі надання фінансових гарантій, встановлених митним законодавством при переміщенні товарів через митний кордон України, податок обчислюється відповідно до законодавства і за україни, податок обчислюється відповідно до законодавства і за офіційним курсом національної валюти, встановленим Національним банком України, що діє на день оформлення таких гарантій, як при випуску товарів для вільного обігу у митному режимі імпорту. Стаття 207. Порядок оподаткування туристичних послуг 207.1. Цією статтею встановлюються правила оподаткування туристичних послуг, що надаються особою, яка діє від свого власно-

го імені, не є агентом іншої особи і використовує товари чи послуги інших осіб у процесі надання цих туристичних послуг.

207.2. Туристична послуга — послуга з тимчасового розміщення туриста в готелі, мотелі, кемпінгу, інших місцях тимчасового проживання, а також послуги з харчування, транспортного, екскурсійно-інформаційного та іншого туристичного обслуговування, включаючи послуги із страхування життя або здоров'я такого туриста чи його цивільної відповідальності перед третіми особами, мі включаються по велусти з тимчасового позмішнаться туриста з тимчасового позмішна туриста з тимпасового позмішна з туриста з тимпасового з тимпасового з туриста з тимпасового з туриста з тимпасового з туриста з тимпасового з туриста які включаються до вартості послуги з тимчасового розміщення туриста або вартості туристичного ваучера (путівки).

Зазначений комплекс туристичних послуг з метою оподаткування розглядається як єдина туристична послуга. 207.3. Туристичний оператор — особа, яка безпосередньо на-

дає послугу з тимчасового розміщення туриста чи придбаває послуги інших платників податку, що включаються до складу туристичної послуги згідно з пунктом 207.2 цієї статті, з метою їх надання туристам як безпосередньо, так і через туристичного агента шля-хом постачання туристичного ваучера (путівки). 207.4. Туристичний агент— особа, яка згідно з умовами цивіль-

но-правового договору, укладеного з туристичним оператором, придбаває туристичний ваучер (путівку) або проводить посередницькі операції з його постачання від імені та/або за дорученням туристичного оператора туристам або іншим туристичним агентам. 207.5. Базою оподаткування в разі проведення операції з пос-

тачання туристичної послуги туристичним оператором або туристичним агентом є вартість такої послуги (без урахування податку), яка дорівнює сумі винагороди (маржі) такого туристичного оператора (агента), тобто різниці між загальною сумою, що сплачується їх покупцем (без урахування податку), та фактичними витратами туристичного оператора з проведення оподатковуваних операцій з постачання товарів/послуг, вартість яких включається до вартості такої туристичної послуги, а для туристичних агентів — вартість туристичного ваучера (путівки), придбаного в туристичного оператора, крім туристичних агентів, які діють у цій операції як посередни-

207.6. Базою оподаткування в разі проведення операції з пос-207.6. Базою оподаткування в разі проведення операції з постачання на території України туристичним оператором (агентом) туристичного ваучера (путівки)), призначеної для її споживання (отримання) за межами території України, є винагорода, а саме різниця між вартістю поставлених ним послуг (туристичного ваучера (путівки)) та вартістю витрат, понесених таким

ристичного ваучера (путівки)) та вартістю витрат, понесених таким туристичним оператором (агентом) внаслідок придбання (створення) таких туристичних послуг. 207.7. Ставка податку, зазначена у підпункті «а» пункту 193.1 статті 193 цього Кодексу, нараховується на базу оподаткування, визначену згідно з пунктами 207.5 та 207.6 цієї статті. 207.8. У разі якщо постачання туристичної послуги (туристичного ваучера (путівки)) здійснюється нерезидентом через резидентів, по на зареєстровані як пратими полатку обле заук із сплати пощо не зареєстровані як платники податку, обов'язок із сплати по-

датку покладається на осіб, які отримують такі послуги.
Сума податку, нарахованого (сплаченого) туристичним оператором (агентом) відповідно до цього пункту, не підлягає включенню до складу податкового кредиту та бюджетному відшкодуванню.
Стаття 208. Оподаткування послуг, що постачаються нерези дентами, місце постачання яких розташоване на митній території

України 208.1. Цією статтею встановлюються правила оподаткування в разі постачання особою-нерезидентом, яку не зареєстровано як платника податку, послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, особі, яку зареєстровано як платника по-

датку, чи будь-якій іншій юридичній особі-резиденту. 208.2. Отримувач послуг, що постачаються нерезидентами, міс-це постачання яких розташоване на митній території України, нара-

це податальня жил розташоване та митили територи экрапии, пара-ховує податок за основною ставкою податку на базу оподаткуван-ня, визначену згідно з пунктом 190.2 статті 190 цього Кодексу.

При цьому отримувач послуг — платник податку у порядку, визначеному статтею 201 цього Кодексу, складає податкову накладну із зазначенням суми нарахованого ним податку, яка є підставою для віднесення сум податку до податкового кредиту у встановленому порядку.

Податкова накладна складається в одному примірнику і залиша-ється в отримувача послуг— платника податку. 208.3. Якщо отримувача послуг зареєстровано як платника по-

датку, сума нарахованого податку включається до складу податко-

ку, сума парахованот податку включаеться до кладу податко-к зобов'язань декларації за відповідний звітний період. 208.4. Якщо отримувача послуг не зареєстровано як платника податку, то податкова накладна не виписуеться. Форма розрахунку податкових зобов'язань такого отримувача послуг у вигляді додатку до декларації з цього податку, затверджується у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу. 208.5. Отримувач послуг прирівнюється до платника податку

для цілей застосування правил цього розділу щодо сплати подат-ку, стягнення податкового боргу та притягнення до відповідальнос-ті за правопорушення у сфері оподаткування.

Стаття 209. Спеціальний режим оподаткування діяльності у сфері сільського та лісового господарства, а також рибальства 209.1. Резидент, який провадить підприємницьку діяльність у

сфері сільського і лісового господарства та рибальства та відпові-дає критеріям, встановленим у пункті 209.6 цієї статті (далі — сільськогосподарське підприємство), може обрати спеціальний режим оподаткування.
209.2. Згідно із спеціальним режимом оподаткування сума по-

датку на додану вартість, нарахована сільськогосподарським підприємством на вартість поставлених ним сільськогосподарських товарів/послуг, не підлягає сплаті до бюджету та повністю залишається в розпорядженні такого сільськогосподарського підприємства для відшкодування суми податку, сплаченої (нарахованої) постачальнику на вартість виробничих факторів, за рахунок яких сфор-

тачальнику на вартість вирооничих факторів, за рахунок яких сформовано податковши кредит, а за наявності залишку такої суми податку — для інших виробничих цілей.
Зазначені суми податку на додану вартість акумулюються сільськогосподарськими підприємствами на спеціальних рахунках, відкритих в установах банків у порядку, затвердженому Кабінетом Мі-

ністрів України.

209.3. Якщо сума податку на додану вартість, сплачена (нарахована) сільськогосподарським підприємством постачальнику на вартість виробничих факторів, перевищує суму податку, нараховану за операціями з постачання сільськогосподарських товарів/послуг, то різниця між такими сумами не підлягає бюджетному відшко-

209.4. При вивезенні сільськогосподарських товарів (супутніх послуг) у митному режимі експорту сільськогосподарське підприємство — виробник таких товарів/послуг має право на бюджетне відшкодування податку на додану вартість, сплаченого (нарахованого) постачальникам товарів/послуг, вартість яких включається до складу виробничих факторів. Таке відшкодування здійснюється в

загальному порядку. 209.5. Платник податку, який придбаває сільськогосподарські товари/послуги в сільськогосподарського підприємства, який обрав спеціальний режим оподаткування, має право збільшити податковий кредит на суму сплаченого (нарахованого) податку в за-

гальному порядку. 209.6. Сільськогосподарським вважається підприємство, основною діяльністю якого є постачання вироблених (наданих) ним сільськогосподарських товарів (послуг) на власних або орендованих виробничих потужностях, а також на давальницьких умовах, в якій питома вага вартості сільськогосподарських товарів/послуг становить не менш як 75 відсотків вартості всіх товарів/послуг, поставлених протягом попередніх 12 послідовних звітних податкових періодів сукупно.

Ця норма діє з урахуванням того, що:
а) для новоутвореного сільськогосподарського підприємства, зареєстрованого як суб'єкт господарювання, який провадить господарську діяльність менше ніж 12 календарних місяців, така питома вага сільськогосподарських товарів/послуг розраховується за наслідками кожного окремого звітного податкового періоду; б) з метою розрахунку такої питомої ваги до складу основної ді-

яльності сільськогосподарського підприємства не включаються оподатковувані операції з постачання капітальних активів, що пере-бували у складі його основних фондів не менше ніж 12 послідовних звітних податкових періодів сукупно, якщо такі операції не були

звітних податкових періодів сукупно, якщо такі операції не були постійними і не становили окремої підприємницької діяльності. 209.7. Сільськогосподарськими вважаються товари, зазначені у групах 1 — 24, 4101, 4102, 4103, 4301 УКТ ЗЕД, якщо такі товари вирощуються, відгодовуються, виловлюються або збираються (заготовляються) безпосередньо платником податку — суб'єктом спеціального режиму оподаткування (крім придбання таких товарів у інших осіб), які поставляються зазначеним платником податку — їх

209.8. Норми цієї статті не поширюються на виробників підак-цизних товарів, крім підприємств первинного виноробства, які пос-тавляють виноматеріали (коди згідно з УКТ ЗЕД 2204 29 — 2204

30). 209.9. Сільськогосподарське підприємство надає покупцю по-

даткову накладну в порядку, встановленому цим розділом. 209.10. Для отримання свідоцтва про реєстрацію як суб'єкта спеціального режиму оподаткування сільськогосподарське підприемство реєструється у відповідному органі державної податкової служби з дотриманням правил та у строки, що визначені статтею 183 цього Кодексу для реєстрації платників податку на додану вар-

тість. У свідоцтві про реєстрацію сільськогосподарського підприємтей, передбачених у свідоцтві про ресстрацію платника податку на додану вартість на загальних підставах, повинен міститися перелік видів діяльності такого сільськогосподарського підприємства

209.11. Якщо суб'єкт спеціального режиму оподаткування поставляє протягом попередніх 12 послідовних звітних податкових періодів сукупно несільськогосподарські товари/послуги, питома вага яких перевищує 25 відсотків вартості всіх поставлених товарів/послуг. то:

а) на таке підприємство не поширюється спеціальний режим оподаткування, встановлений цією статтею. Таке підприємство зобов'язане визначити податкове зобов'язання з цього податку за підсумками звітного податкового періоду, в якому було допущено таке перевищення, і сплатити податок до бюджету в загальному

б) орган державної податкової служби виключає таке підприєм ство з реєстру суб'єктів спеціального режиму оподаткування та може повторно включити його до такого реєстру після закінчення наступних 12 послідовних звітних податкових періодів за наявності підстав, визначених цією статтею;

в) таке підприємство вважається платником зазначеного податку на загальних підставах з першого числа місяця, в якому було допущено таке перевищення.

Якщо суб'єкти спеціального режиму оподаткування не можуть самостійно покрити збитки, що виникли внаслідок дії обставин непереборної сили, такі суб'єкти мають право продовжити строк застосування спеціального режиму оподаткування без дотримання розміру питомої ваги, встановленої цим пунктом.

Це правило не застосовується, якщо ризики втрати товарів (за-пасів) були належно застраховані. У такому випадку суми одержаних страхових виплат враховуються при визначенні питомої ваги вартості сільськогосподарських товарів/послуг у загальному обсязі постачання за відповідний звітний період.

Рішення про наявність обставин непереборної сили, перелік суб'єктів, що постраждали внаслідок таких обставин, та терміни застосування спеціального режиму оподаткування без дотримання розміру питомої ваги, встановленої цим пунктом, визначаються Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними радами.

Норми цього пункту починають застосовуватися після закінчення терміну, визначеного Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними радами.

209.12. Свідоцтво про реєстрацію сільськогосподарського підприємства як суб'єкта спеціального режиму оподаткування підлягає анулюванню в разі, якщо:

 а) сільськогосподарське підприємство подає заяву про зняття його з реєстрації як суб'єкта спеціального режиму оподаткування та/або заяву про його реєстрацію як платника зазначеного подат-ку на загальних підставах; б) сільськогосподарське підприємство підлягає реєстрації плат-

ником податку на загальних підставах:

в) сільськогосподарське підприємство припиняється шляхом ліквідації або реорганізації;

г) сільськогосподарське підприємство не подає податкової звітності з податку протягом останніх 12 послідовних звітних податко-

У таких випадках сільськогосподарське підприємство зобов'я-зане повернути органу державної податкової служби свідоцтво про реєстрацію як суб'єкта спеціального режиму оподаткування 209.13. Сільськогосподарське підприємство — суб'єкт спеціального режиму оподаткування подає податкову декларацію у

строки та в порядку, що встановлені для інших платників податку. Форма податкової декларації, яка подається сільськогосподарським підприємством— суб'єктом спеціального режиму оподаткування, затверджується відповідно до пункту 201.15 статті 201 цього Кодексу.
209.14. Сільськогосподарське підприємство — суб'єкт спеціаль-

ного режиму оподаткування здійснює оподаткування операцій з продажу (постачання) сільськогосподарської продукції за ставкою, визначеною підпунктом «а» пункту 193.1 статті 193 цього Кодексу.

У разі експорту сільськогосподарської продукції застосовується ставка податку, визначена підпунктом «б» пункту 193.1 статті 193

ло кодексу. 209.15. Для цілей цієї статті застосовуються такі терміни: 209.15.1. виробничі фактори, за рахунок яких сформовано по-

датковий кредит:
а) товари/послуги, які придбаваються сільськогосподарським підприємством для їх використання у виробництві сільськогоспо-дарської продукції, а також основні фонди, які придбаваються (спо-руджуються) з метою їх використання у виробництві сільськогоспо-

руджуються у метою та використання у вироопидты сильськогоспо-дарської продукції.

У разі якщо товари/послуги, основні фонди, виготовлені та/або придбані, використовуються сільськогосподарським підприємпридоані, використовуються слівської осподарських підприєм-ством частково для виготовлення сільськогосподарських товарів (послуг), а частково для інших товарів/послуг, то сума сплаченого (нарахованого) податкового кредиту розподіляється виходячи з частки використання таких товарів/послуг, основних фондів в опе-раціях сільськогосподарського виробництва та відповідно в інших операціях:

б) послуги, супутні постачанню сільськогосподарського товару, який вирошується, відгодовується, виловлюється або збирається (заготовлюється) безпосередньо платником податку: сіяння та саджання рослин, збирання врожаю, його брикетуван-

ня чи складування, проведення інших польових робіт, включаючи

ня чи складування, проведення інших польових рооіт, включаючи внесення добрив та засобів захисту рослин; пакування та підготовка до продажу, у тому числі сушіння, очищення, розмелювання, дезінфекція та силосування сільськогосподарської продукції (01.41.0 КВЕД); зберігання сільськогосподарської продукції;

вирощування, розведення, відгодівля та забій свійських сільськогосподарських тварин, застосування засобів захисту тварин, проведення протиепізоотичних заходів;

проведення протиепізоотичних заходів; отримання послуг з використання сільськогосподарської техніки, крім отримання її у фінансову оренду (лізинг); отримання послуг, супутніх веденню сільськогосподарської діяльності, а саме з питань оподаткування, бухгалтерської звітності та обліку, організації внутрішнього виробничого управління (74.14.0 КВЕД);

знищення бур'яну та шкідливих комах, оброблення посівів і сільськогосподарських площ засобами захисту рослин, а також вико-

стання засобів захисту тварин; експлуатація меліоративних зрошувальних та осушувальних систем для посівних площ і сільськогосподарських угідь;

розділ м'яса для товарної кондиції; 209.15.2. діяльність у сфері сільського господарства:

 а) виробництво продукції рослинництва, а саме рослинних куль-тур, а також вирощування фруктів та овочів, квітів та декоративних рослин (у відкритих або закритих ґрунтах), грибів, насіння, пряносаджанців та водоростей, а також їх обробка, переробка та/або консервація;

б) виробництво продукції тваринництва, а саме свійських сільо) вироониціво продукції тваринниціва, а саме свійських сліб-ськогосподарських тварин, птахівництва, кролівництва, бджільниц-тва, а також розведення шовкопрядів, змій та інших плазунів або слимаків та інших наземних ссавців, безхребетних та комах, а та-кож їх обробка, переробка та/або консервація;

в) надання послуг іншим сільськогосподарським підприємствам з використанням сільськогосподарської техніки, крім надання її у фінансову оренду (лізинг); 209.15.3. діяльність у сфері лісового господарства (лісництва):

а) залісення, вирощування і догляд за деревами або чагарника-ми чи вирубування дерев та/або чагарників;

б) збирання дикорослих грибів та ягід, інших дикорослих рослин, їх обробка та консервація;
209.15.4. діяльність у сфері рибальства:
а) розведення та/або виловлення прісноводної (лиманної) риби чи інших прісноводних (лиманних) (05.02.0, 05.01.0 КВЕД);

б) розведення та виловлення морської або океанічної риби або безхребетних (05.02.0, 05.01.0 КВЕД); в) розведення та виловлювання мушель, устриць, ракоподібних,

жаб, дикорослих водоростей; обробка та/або консервація риби або інших прісноводних чи

морських безхребетних, мушель, устриць, ракоподібних, жаб, дикорослих водоростей; 209.15.5. виробництво продукції на давальницьких умовах із си

209.15.5. вирооництво продукції на давальницьких умовах із сировини, яка вирощується, відгодовується, виловлюється або збирається (заготовлюється) безпосередньо платником податку, — це операція з постачання сільськогосподарської сировини замовником (власником) — суб'єктом спецрежиму виробникові (переробникові) та прийняття останнім для переробки (обробки, збагаченни и використання) на готову продукцію на виробничих потужностях такого виробника (переробника) за відповідну плату без отримання права власності на таку продукцію.

209.16. Обробка чи переробка продукції, одержаної в результаті діяльності платника податку у сфері сільського та лісового госпо-

ті діяльності платника податку у сфері сільського та лісового господарства і рибальства, вважається діяльністю у сфері сільського та лісового господарства і рибальства за умови, якщо така продукція лювого господарства гриоальства за умови, якщо така продукця вирошуеться, відгодовується, виловлюється або збирається (заготовлюється) безпосередньо платником податку (крім їх придбання в інших осіб) (05.01.0, 15.11.0, 15.12.0, 15.13.0, 15.20.0, 15.31.0, 15.32.0, 15.31.0, 15.32.0, 15.31.0, 15.83.0, 15.83.0, 15.85.0 КВЕД).

209.17. Дія спеціального режиму оподаткування діяльності у сфері сільського та лісового господарства, а також рибальства поширюється на: 209.17.1. вирощування зернових та технічних культур (01.11.0

вирощування зернових культур на зерно для продовольчого

споживання, на корм, на насіння; вирощування бобових культур, які підлягатимуть сушінню, лу щінню на зерно для продовольчого споживання, на корм, на насін-

вирощування картоплі для продовольчого споживання, технічних цілей, на насіння; вирощування фабричного цукрового буряку; вирощування тютюну і махорки, первинне оброблення листя

(збирання, сушіння, сортування тощо), вирощування розсади; вирощування насіння та плодів олійних культур (арахісу, сої, со-

няшнику, кользи, рапсу, рижію тощо) для продовольчого споживання, технічних цілей, а також на насіння; вирощування однорічних і багаторічних трав на зелений корм, випас, сіно, сінаж і силос:

вирощування кормових коренеплодів (буряку, брукви, турнепсу

цо), вирощування баштанних кормових культур; вирощування зернових і зернобобових, а також їх сумішей на зелений корм. випас. сіно. сінаж. силос:

одержування насіння цукрового буряку та насіння кормових культур (включаючи трави); вирощування та первинне оброблення (замочування) прядивних

культур; вирощування ефіроолійних культур;

вироплування винограду

вирощування лікарських однорічних і багаторічних трав'янистих, напівчагарникових, ліано- та деревоподібних культур; вирощування садивного матеріалу ефіроолійних та лікарських

культур; вирощування коренеплодів і бульбоплодів з високим вмістом крохмалю або інуліну (топінамбуру, батату тощо); вирощування шишок хмелю, цикорію; 209.17.2. овочівництво; декоративне садівництво та вирощуван-ня продукції розсадників (01.12.0 КВЕД):

вирощування овочевих та баштанних культур для продовольчо

го споживання: помідорів, огірків, капусти, столової моркви та буряків, кабачків, баклажанів, динь, кавунів, бобових, які не підлягатимуть лущінню, салатів, цибулі, цукрової кукурудзи та інших; вирощування зелені: кропу, петрушки, салату, шпинату тощо; вирощування овочевої розсади, насіння овочевих культур; вирощування міцелію та грибів, збирання лісових грибів;

вирощування квітів, насіння, розсади, квіткових цибулин, бульб вирощування садивного матеріалу плодово-ягідних і горіхоплід-

них культур та винограду; 209.17.3. вирощування фруктів, ягід, горіхів, культур для вироб-ництва напоїв і прянощів (01.13.0 КВЕД):

вирощування фруктів: яблук, слив тощо; вирощування ягід: суниці, малини, смородини тощо;

вирощування горіхів (горіхів волоських, мигдалю, фісташок, фундука тощо); вирощування культур для виробництва прянощів (листя, квітів насіння, плодів);

вирощування садивного матеріалу рослин для виробництва

перероблення фруктів, ягід і винограду на вино в межах господарства, що їх вирощує; 209.17.4. розведення великої рогатої худоби (01.21.0 КВЕД): відтворювання поголів'я великої рогатої худоби;

вирошування великої рогатої худоби:

одержання сирого молока корів, буйволиць, ячих; одержання сперми бугаїв; 209.17.5. розведення овець, кіз, коней (01.22.0 КВЕД):

відтворювання поголів'я овець, кіз, коней (мулів, віслюків; вирощування овець, кіз, коней, мулів, віслюків; одержання сирого овечого і козячого молока; одержання сирого кобилячого молока;

олержання овечої вовни: одержання козячої вовни та козячого пуху; одержання волос тварин;

одержання сперми баранів, козлів, жеребців; 209.17.6. розведення свиней (01.23.0 КВЕД): відтворювання поголів'я свиней;

вирощування свиней; одержання сперми кнурів; 209.17.7. розведення птиці (01.24.0 КВЕД):

відтворювання поголів'я свійської птиці (курей, гусей, індиків, цесарок, перепілок, страусів тощо); вирощування свійської птиці;

одержання ясць; 209.17.8. розведення інших тварин (01.25.0 КВЕД):

розведення тварин на фермах; розведення кролів, одержання продукції кролівництва (шкурки);

розведення бджіл, одержання меду, воску тощо; розведення хутрових звірів, одержання хутрової сировини; розведення водоплавних тварин (нутрій, ондатр тощо);

розведення шовкопряда, одержання коконів шовкопряда; вирощування каліфорнійського червоного черв'яка та інших вермікультур;

розведення інших тварин (верблюдів, оленів, лабораторних тва-:(ошот ниа

одержання біогумусу;

подержання іншої продукції тварин; одержання сирої шкури свиней; 209.17.9. змішане сільське господарство (01.30.0 КВЕД);

209.17.10. лісівництво та лісозаготівлі (02.01.1 КВЕД): вирошування будівельного лісу: посадка, підсадка саджанців, охорона лісу та лісосік;

ПРАВО

вирошування молодого порослевого лісу та балансової дереви-

вирощування лісосадивних матеріалів;

вирощування різдвяних ялинок;

лісозаготівлі, рубання лісу та виробництво ділової деревини (ко-лод, стовпів, жердин), одержання паливної деревини; вирубування (дерев) лісу з метою приведення земель у придат-

ність для сільськогосподарського виробництва; вирощування рослинних матеріалів для плетіння;

209.17.11. одержання продукції лісового господарства (02.01.2

збирання лісових продуктів (жолудів, каштанів, моху тощо);

збирання соків (березового, кленового тощо);

збирання живиці, природних смол; збирання насіння дерев і чагарників для лісонасаджень:

збирання корка, шелаку, камеді, бальзамів, дикорослих луб'яних рослин; 209.17.12. рибництво (05.02.0 КВЕД):

209.17.12. риоництво (03.02.0 квед); морське і прісноводне рибництво; 209.17.13. надання послуг у рибальстві, рибництві; послуги, пов'язані з рибальством (05.01.0 КВЕД); надання послуг, пов'язаних з діяльністю риборозплідників та рибних ферм, обстеження стану водоймищ (05.02.0 КВЕД); 209.17.14. надання послуг у рослинництві, облаштування ланлиафту (01.41.0 КВЕД):

надання послуг у рослинництві за винагороду або на договірній

основі: передпосівна підготовка полів і насіння сільськогосподар-ських культур; посів і садіння сільськогосподарських культур; обприскування сільськогосподарських культур, у тому числі з повітря:

прискування сільської осподарських культур, у тому числі з повітря; обрізання плодових дерев та винограду; пересаджування рису, розсаджування буряку; надання послуг із збирання врожаю та підготовка продукції до первинної реалізації: очищення, різання, сортування, сушіння, де-зінфекція, покривання воском, полірування, пакування, лущення, замочування, охолодження чи пакування навалом, у тому числі з фасуванням у безкисневому середовищі; захист рослин від хвороб і шкідників; агрохімічне обслуговування;

надання послуг із використанням сільськогосподарської техніки за участю обслуговуючого персоналу;

експлуатація зрошувальних і осушувальних систем; насадження та облаштування ландшафту для захисту від шуму, вітру, ерозії, видимості та засліплення;

облаштування і догляд ландшафту з метою захисту навколиш-нього природного середовища (відновлення природного стану, рекультивація, меліорація земель, створення зон затримки вологи,

відстійників дощової води тощо); 209.17.15. надання послуг у тваринництві (01.42.0 КВЕД): надання послуг у тваринництві за винагороду або на договірній

утримання тварин та послуги з догляду за свійською худобою і

послуги з обстеження стану стада, перегону та випасу худоби, очищення та дезінфекції тваринницьких приміщень тощо;

послуги із стимулювання розведення худоби і птиці та забезпечення зростання їх продуктивності;

штучне запліднення тварин;

209.17.16. надання послуг у лісовому господарстві (02.02.0

послуги з лісівництва (таксація, оцінка промислового викорис-тання лісу, посадка саджанців, залісення та лісовідновлення тощо); захист пісу віл пожеж.

боротьба із шкідниками та хворобами лісу

послуги з лісозаготівлі (транспортування необробленої дереви-

ни в межах лісу); 209.17.17. обробка чи переробка продукції, одержаної в ре зультаті діяльності платника податку у сфері сільського та лісового господарства і рибальства, вважається діяльністю у сфері сільського та лісового господарства і рибальства за умови, якщо така продукція вирощується, відгодовується, виловлюється або збирається дукція вирощується, відгодовується, виловлюється або зоирається (заготовлюється) безпосереднью платником податку (крім їх придбання в інших осіб) (05.01.0, 15.11.0, 15.12.0, 15.13.0, 15.20.0, 15.31.0, 15.32.0, 15.33.0, 15.42.0, 15.43.0, 15.51.0, 15.61.0, 15.62.0, 15.71.0, 15.81.0, 15.83.0, 15.85.0 КВЕД).

209.18. Сума податку на додану вартість, що підлягає сплаті до

бюджету сільськогосподарськими підприємствами усіх форм власності, які відповідають критеріям, визначеним статтею 209 цього Кодексу, але не обрали спеціального режиму оподаткування діяльності у сфері сільського, лісового господарства та рибальства, передбаченого статтею 209 цього Кодексу, і на загальних підставах вважаються платником податку на додану вартість, за реалізовані ними молоко, худобу, птицю, вовну власного виробництва, а також за молочні продукти, молочну сировину та м'ясопродукти, вироблені у власних переробних цехах, повністю залишається у розпорядженні цих сільськогосподарських підприємств і спрямовується на підтримку власного виробництва тваринницької продукції

У разі якщо товарно-матеріальні цінності, виготовлені та/або придбані, використовуються сільськогосподарським підприємством частково для виготовлення зазначених у цьому пункті товарів (послуг), а частково для інших товарів/послуг, то сума сплаченого (нарахованого) податкового кредиту розподіляється виходячи з частки використання таких товарно-матеріальних цінностей в операціях сільськогосподарського виробництва та відповідно в інших операціях

Стаття 210. Спеціальний режим оподаткування діяльності щодо виробів мистецтва, предметів колекціонування або антикваріату 210.1. У випадках, визначених цією статтею, операції з постачання виробів мистецтва, предметів колекціонування або антиква-ріату підлягають оподаткуванню згідно з нормами цієї статті та не підлягають оподаткуванню в загальному порядку, встановленому

цим розділом. 210.2. У цій статті терміни вживаються в такому значенні:

210.2. У цій статті терміни вживаються в такому значенні: культурні цінності — вироби мистецтва, предмети колекціонування або антикваріату — товари, що належать до товарних позицій за кодами 9701 — 9706 згідно з УКТ ЗЕД; дилер — платник податку, який придбаває (набуває за іншими цивільно-правовими договорами), у тому числі шляхом ввезення на митну територію України, культурні цінності, незалежно від мети та цілей їх ввезення, з метою їх подальшого перепродажу, незалежно від того, діє така особа від свого імені або від імені іншої особи за винагорому. винагороду; маржинальний прибуток (без урахування податку)

отримана у вигляді різниці між ціною продажу товарів та ціною їх придбання, розрахованих за звичайними цінами.

разі продажу культурних цінностей на публічних торгах (аукці онах) його організатор прирівнюється з метою оподаткування до дилера відповідно до цього підпункту. 210.3. У разі постачання культурних цінностей застосовується

спеціальна схема оподаткування маржинального прибутку, отрима-

ного дилером, відповідно до положень цієї статті. 210.4. Маржинальна схема застосовується до постачання дилером культурних цінностей, якщо такі цінності були поставлені йому однією із зазначених нижче осіб:

а) особою, що не зареєстрована як платник податку:

 б) платником податку, якщо операція з постачання ним таких культурних цінностей звільняється від оподаткування або не підлягає оподаткуванню згідно з цим розділом;

в) платником податку, якщо цим платником податку при поста-чанні культурних цінностей був нарахований податок за маржинальною схемою:

г) авторами культурних цінностей чи їх правонаступниками. Маржинальна схема може застосовуватися дилером до опера цій з постачання на митній території України культурних цінностей, що були ввезені дилером у митному режимі імпорту.

210.5. Базою оподаткування для операцій з постачання диле-210.5. Базою оподаткування для операцій з постачання диле-ром культурних цінностей є його маржинальний прибуток (без ура-хування податку), до якого застосовується ставка, визначена під-пунктом «а» пункту 193.1 статті 193 цього Кодексу. На операції з постачання на митній території України дилером.

який застосовує правила, встановлені цією статтею, податкова

який застосовує правила, встановлені цією статтею, податкова накладна не виписується. 210.6. Дилер, який придбаває культурні цінності в осіб, визначених у пункті 210.4 цієї статті, не має права на податковий кредит. 210.7. На операції з вивезення культурних цінностей у митному режимі експорту нульова ставка податку не застосовується. 210.8. Платник податку, що придбаває культурні цінності в дилера, який застосовує маржинальну схему, не має права вимагати податкового кредиту суму полатку сплаченого на маржинальний примбуток

датку, сплаченого на маржинальний прибуток. Дилер зобов'язаний вести окремий податковий облік операцій з придбання та постачання культурних цінностей та окремий облік

операцій з придбання та постачання інших товарів/послуг, до яких застосовується загальний режим оподаткування. Стаття 211. Особливості оподаткування операцій, пов'язаних із виконанням робіт з підготовки до зняття і зняття енергоблоків Чор-нобильської АЕС з експлуатації та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему

211.1. На період виконання робіт з підготовки до зняття і зняття енергоблоків Чорнобильської АЕС з експлуатації та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему, які виконуються за рахунок коштів міжнародної технічної допомоги, що надається на безоплатній та безповоротній основі, або за рахунок коштів, які передбачаються в Державному бюджеті України як внесок України до Чорнобильського фонду «Укриття» для виконання міжнаукраїни до порнооильського фольу удельности до поросовить родної програми — Плану здійснення заходів на об'єкті «Укриття» відповідно до положень Рамкової угоди між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку щодо діяльності Чорновідповідно до положена тампової утоди між україної та Овропечьським банком реконструкції та розвитку щодо діяльності Чорнобильського фонду «Укриття» в Україні та Угоди про грант (проект ядерної безпеки Чорнобильської АЕС) між Європейським банком реконструкції та розвитку, Урядом України і Чорнобильською атомною електростанцією:

звільняються від оподаткування операції з імпорту товарів (сировини, матеріалів, устаткування та обладнання); оподатковуються за нульовою ставкою операції з постачання

товарів (сировини, матеріалів, устаткування та обладнання), виконання робіт та постачання послуг на митній території України, що здійснюються в рамках міжнародної технічної допомоги. Суми податку, сплачені платником податку— виконавцем робіт, послуг за контрактом, укладеним з отримувачем міжнародної технічної допомоги (реципієнтом) або з особою-нерезидентом, яка уклала контракт з реципієнтом, відшкодовуються з бюджету протягом міконтракт з реципентом, відшкодовуються з ооджету протягом мі-сяця, що настає після місяця, в якому подається податкова дек-ларація, за умови наявності належним чином оформлених документів та підтвердження їх матеріалами документальної перевір-

211.2. Зазначені в цій статті пільги не поширюються на опера що стосуються підакцизних товарів та товарів 1 — 24 груп УКТ

ЗЕД.
211.3. У разі порушення вимог щодо цільового використання зазначених товарів або виконання робіт та постачання послуг плат-ник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання за результатами податкового періоду, на який припадає таке порушення, на суму податку, що повинна бути сплачена в момент ввезення на митну територію України таких товарів або виконання робіт та постачання послуг на митній території України, а також сплатити пеню, нараховану на таку суму податку, виходячи з 120 відсотків облікової ставки Національного банку України, що діяла на день збільшення податкового зобов'язання, та за період від дати ввезення на митну територію України таких товарів або виконання робіт і постачання послуг до дати збільшення податкових зо

РОЗДІЛ VI. АКЦИЗНИЙ ПОДАТОК Стаття 212. Платники податку

212.1. Платниками податку є

212.1.1. Особа, яка виробляє підакцизні товари (продукцію) на митній території України, у тому числі з давальницької сировини. 212.1.2. Особа — суб'єкт господарювання, яка ввозить підак-цизні товари (продукцію) на митну територію України. 212.1.3. Фізична особа — резидент або нерезидент, яка ввозить підакцизні товари (продукцію) на митну територію України в обся-гах, що підлягають оподаткуванню, відповідно до митного законо-

212.1.4. Особа, яка реалізує конфісковані підакцизні товари (продукцію), підакцизні товари (продукцію), визнані безхазяйними, підакцизні товари (продукцію), за якими не звернувся власник до кінця строку зберігання, та підакцизні товари (продукцію), що за правом успадкування чи на інших законних підставах переходять у

правом успадкування чи на інших законних підставах переходять у власність держави, якщо ці товари (продукція) підлягають реаліза-ції (продажу) в установленому законодавством порядку. 212.1.5. Особа, яка реалізує або передає у володіння, користу-вання чи розпорядження підакцизні товари (продукцію), що були ввезені на митну територію України із звільненням від оподаткування до закінчення строку, визначеного законом відповідно до пункту 213.3 статті 213 цього Кодексу. 212.1.6. Особа, на яку покладається дотримання вимог митних

режимів, що передбачають звільнення від оподаткування, у разі по-рушення таких вимог. 212.1.7. Особа, на яку покладається виконання умов щодо ціль-

212.1.7. Особа, на яку покладається виконання умов щодо цль-ового використання підакцизних товарів (продукції), на які встанов-лено ставку податку 0 гривень за 1 літр 100-відсоткового спирту, 0 євро за 1000 кг нафтопродуктів у разі порушення таких умов. 212.1.8. Особа, на яку при здійсненні операцій з підакцизними товарами (продукцією), які не підлягають оподаткуванню або звіль-

няються від оподаткування, покладається виконання умов щодо цільового використання підакцизних товарів (продукції) в разі порушення таких умов.

212.2. Замовники, за дорученням яких виробляються підакцизні товари (продукція) з давальницької сировини, сплачують податок

виробнику. 212.3. Реєстрація осіб як платників податку. 212.3.1. Реєстрація в органах державної податкової служби як платника податку суб'єкта господарювання, що здійснює діяльність з виробництва підакцизних товарів (продукції) та/або імпорту алкогольних напоїв та тютюнових виробів, яка підлягає ліцензуванню, здійснюється на підставі відомостей щодо видачі такому суб'єкту відповідної ліцензії.

Органи ліцензування, що уповноважені видавати ліцензії на зазначені види діяльності, зобов'язані надати органу державної податкової служби за місцезнаходженням суб'єкта господарювання інформацію про видані, переоформлені, призупинені або анулювані ліцензії у п'ятиденний строк з дня здійснення таких дій. 212.3.2. Інші платники підлягають обов'язковій реєстрації як

платники податку органами державної податкової служби за місцем державної реєстрації таких суб'єктів у місячний строк із дня

початку господарської діяльності. Стаття 213. Об'єкти оподаткування 213.1. Об'єктами оподаткування є операції з

213.1.1. реалізації вироблених в Україні підакцизних товарів (продукції); 213.1.2. реалізації (передачі) підакцизних товарів (продукції) з

метою власного споживання, промислової переробки, здійснення внесків до статутного капіталу, а також своїм працівникам; 213.1.3. ввезення підакцизних товарів (продукції) на митну території україни

риторію України; 213.1.4. реалізації конфіскованих підакцизних товарів (продук-

ції), підакцизних товарів (продукції), визнаних безхазяйними, підак-цизних товарів (продукції), за якими не звернувся власник до кінця строку зберігання, та підакцизних товарів (продукції), що за правом успадкування чи на інших законних підставах переходять у влас-

213.1.5. реалізації або передачі у володіння, користування чи розпорядження підакцизних товарів (продукції), що були ввезені на митну територію України із звільненням від оподаткування до закінчення строку, визначеного законодавством, відповідно до пункту 213.3 статті 213 цього Кодексу; 213.1.6. обсяги та вартість втрачених підакцизних товарів (про-

дукції), що перевищують встановлені норми втрат з урахуванням пункту 214.6 статті 214 цього Кодексу. 213.2. Операції з підакцизними товарами, які не підлягають опо-

даткуванню:

213.2.1. вивезення (експорту) підакцизних товарів (продукції) платником податку за межі митної території України. Товари (продукція) вважаються вивезеними (експортованими) платником податку за межі митної території України, якщо їх виве-

зення (експортування) засвідчене належно оформленою митною декларацією; 213.2.2. ввезення на митну територію України раніше експорто-

ваних підакцизних товарів (продукції), у яких виявлено недоліки, що перешкоджають реалізації цих товарів на митній території країни імпортера, для їх повернення експортеру.

Такі підакцизні товари (продукція) ввозяться їх продавцем (експортером) без подальшої реалізації на митній території України. 213.3. Операції з підакцизними товарами, які звільняються від оподаткування: 213.3.1 реалізації легкових автомобілів для інвалідів, у тому

числі дітей-інвалідів, оплата вартості яких здійснюється за разунок коштів державного або місцевих бюджетів, коштів фондів загальнообов'язкового державного страхування, а також легкових автомобілів спеціального призначення (швидка медична допомога та для потреб підрозділів центрального органу виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи), оплата вартості яких здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів; 213.3.2. ввезення підакцизних товарів (продукції) на митну те-

213.3.2. ввезення підакцизних товарів (продукції) на митну територію України, призначених для офіційного (службового) користування дипломатичними представництвами іноземних держав, консульськими установами іноземних держав та для особистого використання членами дипломатичних представництв іноземних держав, консульських установ іноземних держав виходячи з принципу взаємності стосовно кожної окремої держави. У разі реалізації на митній території України підакцизних това-

рів (продукції), що були ввезені із звільненням від оподаткування відповідно до норм цього підпункту, податок сплачується особами що реалізують або передають у володіння, користування чи розпорядження такі підакцизні товари (продукцію), не пізніше дати такої

реалізації одночасно із сплатою податку на додану вартість за ставками, що діяли на момент подання митної декларації при вве-

зенні підакцизних товарів (продукції) на митну територію України; 213.3.3. ввезення підакцизних товарів (продукції) на митну те риторію України, якщо при цьому згідно із законодавством України не справляється податок на додану вартість у зв'язку з розміщенням товарів (продукції) у митних режимах: транзиту, митного скланям товарів (продукції) у митних режимах: транзиту, митного скла-ду, знищення або руйнування, відмови на користь держави, мага-зину безмитної торгівлі, тимчасового ввезення, переробки на мит-ній території України. У разі порушення умов митних режимів, що передбачають повне або часткове звільнення від оподаткування, особа, відповідальна за дотримання режиму, зобов'язана обчисли-ти та сплатити суму податкового зобов'язання. У разі коли в заз-начених випадках митним законодавством України передбачається вимога шоло злійснення захолів сарантування така вимога вставимога щодо здійснення заходів гарантування, така вимога встановлюється і для цілей акцизного податку. Податок справляється якщо в подальшому щодо таких товарів (продукції) виникають зо-

бов'язання зі сплати податку на додану вартість; 213.3.4. безоплатної передачі для знищення підакцизних това-рів (продукції), конфіскованих за рішенням суду та таких, що перейшли у власність держави внаслідок відмови власника, якщо вони не підлягають реалізації (продажу) в установленому законодавством порядку;

213.3.5. реалізації підакцизних товарів (продукції), крім нафтопродуктів, вироблених на митній території України, що використовуються як сировина для виробництва підакцизних товарів (продуктирна).

ції); 213.3.6. ввезення на митну територію України підакцизних товарів (продукції), що використовуються як сировина для виробництва підакцизних товарів (продукції), за умови пред'явлення органу державної митної служби ліцензії на право виробництва (крім виробництва нафтопродуктів);

213.3.7. ввезення фізичними особами на митну територію Укра-їни підакцизних товарів (продукції) в обсягах, що не перевищують

норм безмитного ввезення, встановлених законом; 213.3.8. реалізації безпосередньо вітчизняними виробниками алкогольних напоїв і тютюнових виробів магазинам безмитної торгівлі. Підставою для звільнення від сплати податку продукції, яка призначена для реалізації магазинами безмитної торгівлі, є належно оформлена митна декларація, що оформляється під час відвантаження продукції від такого виробника; 213.3.9. ввезення на митну територію України підакцизних това-

рів (продукції) (крім алкогольних напоїв і тютюнових виробів) як міжнародної технічної допомоги, яка надається відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або як гуманітарної допомоги, наданої згідно з нормами Закону України «Про гуманітарну допомогу»; 213.3.10. ввезення акредитованими державними випробувальними деростроїння тей-кологічня допомогу»;

ними лабораторіями та/або суб'єктами господарювання, які мають ліцензії на виробництво тютюнових виробів, еталонних (моніторин-гових) чи тестових зразків тютюнових виробів (не призначених для продажу вроздріб) для проведення досліджень чи випробувань (ка-лібрування лабораторного обладнання, проведення дегустацій,

вивчення фізико-хімічних показників, дизайну); 213.3.11. реалізації скрапленого газу на спеціалізованих аукціо-нах для потреб населення у порядку, встановленому Кабінетом Мі-

нах для порос насельный учество инстрів України.
Стаття 214. База оподаткування
214.1. У разі обчислення податку із застосуванням адвалорних ставок базою оподаткування є: 214.1.1. вартість реалізованого товару (продукції), виробленого

на митній території України, за встановленими виробником максимальними роздрібними цінами без податку на додану вартість та з урахуванням акцизного податку;

214.1.2. вартість товарів (продукції), що ввозяться на митну територію України, за встановленими імпортером максимальними роздрібними цінами на товари (продукцію), які він імпортує, без податку на додану вартість та з урахуванням акцизного податку. 214.2. При визначенні бази оподаткування перерахунок інозем-

ної валюти на національну валюту здійснюється за офіційним кур-сом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним бан-ком України, що діє на дату подання до митного органу митної декком україни, що діє на дату подапня до митного оргалу митно. до ларації до митного оформлення. 214.3. Митна вартість товарів, що ввозяться на митну територію України, визначається відповідно до Митного кодексу України. 214.4. У разі обчислення податку із застосуванням специфічних ставок з вироблених на митній території України або ввезених на

митну територію України підакцизних товарів (продукції) базою оподаткування є їх величина, визначена в одиницях виміру ваги об'єму, кількості товару (продукції), об'єму циліндрів двигуна авто-

мобіля або в інших натуральних показниках. 214.5. У разі обчислення податку із застосуванням одночасно адвалорних та специфічних ставок податку базою оподаткування є база, визначена відповідно до пунктів 214.1 та 214.4 цієї статті. 214.6. У разі наявності наднормативних втрат спирту етилового,

коньячного і плодового, спирту етилового ректифікованого виноградного, спирту етилового ректифікованого плодового, спирту-сирцю виноградного, спирту-сирцю плодового та алкогольних напоїв, допущених з вини виробника під час виробництва підакцизних товарів (продукції), базою оподаткування є вартість (кількість) цих товарів, які можна було б виробити з наднормативно втрачених товарів (продукції). Норми втрат і виходу спирту етилового, коньячного і плодового

спирту етилового ректифікованого виноградного, спирту етилового ректифікованого плодового, спирту-сирцю виноградного, спирту-сирцю плодового та алкогольних напоїв затверджуються цен тральним органом виконавчої влади, уповноваженим Кабінетом Мі ністрів України. 214.7. При псуванні, знищенні, втраті підакцизних товарів (про-

дукції), крім випадків, передбачених у пункті 216.3 статті 216 цього дукції, крім випадків, передоачених у пункті 210.3 статті 210 цвого Кодексу, базою оподаткування є вартість та обсяги втрачених то-варів (продукції), що перевищують встановлені норми втрат згідно з пунктом 214.6 статті 214 цього Кодексу.

гаття 215. Підакцизні товари та ставки податку 215.1. До підакцизних товарів належать:

спирт етиловий та інші спиртові дистиляти, алкогольні напої, тютюнові вироби, тютюн та промислові замінники тютюну;

нафтопродукти, скраплений газ; автомобілі легкові, кузови до них, причепи та напівпричепи, мо-

215.2. Ставки податку та перелік товарів, з яких справляється податок: 215.2.1. ставки податку встановлюються цією статтею і є єдини-

ми на всій території України; 215.2.2. ставки податку встановлюються відповідно до визначень розділу I цього Кодексу:

адвалорні, специфічні.

специфічні, адвалорні та специфічні одночасно; 215.2.3. ставки акцизного податку на бензин моторний за кодами згідно з УКТ ЗЕД 2710 11 51 00, 2710 11 59 00, що містить тетраетиловинець, збільшуються в 1,5 раза.

215.3. Податок справляється з таких товарів та обчислюється за

ими ставками. 215.3.1. спирт етиловий та інші спиртові дистиляти, алкогольні напої, пиво:

nanon, mibo.			
Код товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Опис товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Одиниці виміру	Ставки податку
2203 00	Пиво із солоду	гривень	0,74
2204 (крім 2204 10, 2204 21 10 00, 2204 29 10 00)	(солодове) Вина виноградні натуральні	за 1 літр гривень за 1 літр	0,01
2204 (крім 2204 10, 2204 21 10 00, 2204 29 10 00)	Вина натуральні з доданням спирту та міцні (кріплені)	гривень за 1 літр	2,14
2204 10, 2204 21 10 00, 2204 29 10 00	Вина ігристі Вина газовані	гривень за 1 літр	3,1
2205	Вермути та інші вина виноградні натуральні з додання рослинних або ароматизувальних екстрактів	гривень за 1 літр м	2,14
2206 00 (крім 2206 00 31 00,	Інші зброджені напої (наприклад, сидр,	гривень за 1 літр	42,12

$D \wedge B \cap$

	A			
2206 00 51 00 2206 00 81 00 сидр і перрі (без додаванн спирту)	— напій), на медовий медовий із суміші із напоїв та зброджеі з безалкі напоями, місці не з	апій); зброджених і суміші них напоїв эгольними в іншому зазначені	100-від- соткового спирту	
2206 00 31 00 2206 00 51 00 2206 00 81 00	Сидр і пе	ням спирту) еррі ання спирту)	гривень за 1 літр	0,42
2207	більше; сг та інші сі дистилят напої, од шляхом г денатуро	рований, трацією 0 об. % або іирт етиловий пиртові и та спиртні ержані терегонки,		42,12
2208 215.3.2. тк	Спирт ет неденату з концен спирту м 80 об. % дистилят напої, од шляхом г	иловий, рований грацією енш як ; спиртові и та спиртні ержані перегонки, і інші напої, ть спирт	гривень за 1 літр 100-від- соткового спирту	42,12
тюну:	Опис	,	_	
Код товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	товару (продукції) згідно	специф одиниці с виміру		двалорна ниці ставка
2401	з УКТ ЗЕД Тютюнова сировина Тютюнові відходи	гривень за 1 кілограм (нетто)	0	
2402 10 00 00	видоди, включаючи сигари з відрізаними кінцями, та сигарили (тонкі сигари), з вмістом тютю	гривень 1 за 1 кілограм (нетто)	149,66	

2402 20 90 10

2402 20 90 20

(крім 2403 99 10 00,

2403 10)

2403 10

2403 99 10 00

2403

Сигарети без

фільтра, цигарки

Сигарети

з фільтром

Тютюн та

замінники

Тютюн для куріння, з вмістом або

без вмісту замінників у будь-якій

пропорції Жувальний

і нюхальний тютюн

тютюн

тютюну, інші, промислового виробництва;

«гомогенізований» або «відновлений»: тютюнові екстракти та есенції

(нетто) 215.3.3. мінімальне акцизне податкове зобов'язання зі сплати

гривень за 1000

гривень за 1000

гривень

1 кілограм

гривень 74.83

за 1 кілограм

(нетто)

гривень

1 кілограм

штук

штук

43.03 відсотків

53,45

21,38

96,21 відсотків 25

20

	•	•	
Код товару (продукції) згідно	Опис товару (продукції) згідно з	Мінімальн податкове	е акцизне зобов'язані
з УКТ ЗЕД	УКТ ЗЕД	одиниці виміру	сума
2402 20 90 10	Сигарети без фільтра,	гривень за 1000 штук	61,47
2402 20 90 20	цигарки Сигарети з фільтром	гривень за 1000 штук	160,35

2402 20 90 20	з фільтром 1	1000 штук	,		
215.3.4. нафтопродукти, скраплений газ:					
Код товару (продукції) згідно згідно з УКТ ЗЕД	Опис товару (продукції) з УКТ ЗЕД	Ставки акцизного у твердих сумах з одиниці реаліз товару (продукці диниці виміру стан	ованого ї)		
2710 11 11 00	Легкі дистиляти: для специфічних процесів переробки	євро за 1000 кілограмів	17		
2710 11 15 00	для хімічних перетворень у процесах, крім зазначених у товарній підкатегорії 2710 11 11 00	євро за 1000 кілограмів	17		
2710 11 21 00	Бензини спеціальні: уайт-спірит	євро за	17		
2710 11 25 00	інші спеціальні бензини	1000 кілограмів євро за 1000 кілограмів	182		
2710 11 31 00	Бензини моторні: бензини авіаційні	євро за 1000 кілограмів	28		
2710 11 41 11 2710 11 41 31 2710 11 41 31 2710 11 45 11 2710 11 45 11 2710 11 49 11	бензини моторні з вмістом свинцю 0,013 г/л або менше: із вмістом не менш як 5 мас. % ботетанолу або не менш як 5 мас. % етил-трет-бутилового етеру або їх суміші:	євро за 1000 кілограмів	182		
2710 11 41 19 2710 11 41 39 2710 11 41 99 2710 11 45 99 2710 11 49 99	інші бензини	євро за 1000 кілограмів	182		
2710 11 51 00 2710 11 59 00	з вмістом свинцю більш як 0,013 г/л	євро за 1000 кілограмів	182		
2710 11 70 00	Паливо для реактивних двигунів	євро за 1000 кілограмів	28		
2710 11 90 00	Інші легкі дистиляти	євро за 1000 кілограмів	182		
2710 19 11 00	Середні дистиляти: для специфічних процесів переробки	євро за 1000 кілограмів	28		
2710 19 15 00	для хімічних перетворень в процесах, не зазначених у пози 2710 19 11 00	євро за 1000 кілограмів ції	17		

2710 19 21	. 00	Гас:	,	CROO	22		17
2710 19 21 2710 19 25		паливо для реактивних дві інший гас	игунів (	евро	кілограм за		28
2710 19 29	00	Інші середні дистиляти Важкі дистилят		евро 1000	кілограм за кілограм		28
2710 19 31 2710 19 35	40	із вмістом сірк більш як 0,2 мас. %	Σ Ν :	евро	за кілограм		90
2710 19 49 2710 19 31 2710 19 35		більш як 0,035 м але не більш	лас. %, <u>е</u>	євро 1000	за кілограм		69
2710 19 41 2710 19 45	30 5 00	як 0,2 мас. % більш як 0,005 і			·		62
2710 19 31 2710 19 35 2710 19 41	20	але не більш як 0,035 мас.%	6	1000	кілограм	иів	
2710 19 31 2710 19 35 2710 19 41	5 10	не більш як 0,005 мас. 9		євро 1000	за кілограм		42
2710 19 61 2710 19 63 2710 19 65 2710 19 69	3 00 5 00	Тільки паливо			за кілограм		42
2711 12 11 2711 12 19 2711 12 91 2711 12 93 2711 12 94 2711 12 97 2711 13 10 2711 13 30 2711 13 91 2711 13 97	9 00 1 00 3 00 4 00 7 00 0 00 0 00	скраплений га: (пропан або су пропану з бута	уміш і	евро 1000	за кілограм		40
215.3.5. ав призначені транспортн	втомо і голо	обілі легкові та вним чином дла асобів, зазначе	я перев ених у	везен товар	ня люде ній позі	й (крім иції згід	моторних цно з УКТ
гоночні авт Код товар (продукції	гомоб У	очаючи вантаж білі: Опис товару (згідно з УКТ 3		•	кі автом	С	тавки одатку
згідно з УКТ ЗЕД						з од еалізов	
					товар	у (прод (специ	
	трансг головн людей засобі включа	обілі легкові та інш портні засоби, приз им чином для пері (крім моторних тр в товарної позиції аючи вантажопасах обілі-фургони та го обілі:	значені евезення анспортн 8702), кирські				
1	призна спеціа спорто	спортні засоби, спі ачені для пересува льні автомобілі для сменів на майданчи ф та аналогічні тра	ння по сн перевез ики для г	вення ри	іи:		
8703 10 11 00	тра призна з двиг	анспортні засоби с ачення для переміц уном внутрішнього	спеціальн цення по згоряння	ого снігу,		0,6 1 куб. см циліндрів	
	(дизел або з ,	илюванням від стис нем або напівдизел двигуном внутрішн овим запалюванням	іем) ього згор	ряння			
8703 10 18 00							0,6 євро куб. см
1	внутріі	транспортні засоби шнього згоряння з ованням та з криво	іскровим		об'єму і	циліндрів	двигуна
8703 21	шатуні з р двигун	ним механізмом: обочим об'ємом ці іа не більш як 1000	иліндрів	:	0.05		
8703 21 10 00 - 8703 21 90 - 8703 21 90 10 ₋	що ви - не бі	користовувалися: льш_як 5 років			об'єму і 1 об'єму і	євро за 1 циліндрів євро за 1 циліндрів	двигуна куб. см двигуна
8703 21 90 30 8703 22	0 - пон - з роб	над 5 років бочим об'ємом цил іа понад 1000 куб.			1,25	євро за 1 циліндрів	куб. см
8703 22 10 00	- нові	більш як 1500 куб користовувалися:	б. см:			євро за 1 циліндрів	
	- не бі	льш як 5 років			об'єму і	євро за 1 циліндрів євро за 1	двигуна
8703 23	з р понад	обочим об'ємом ці 1500 куб. см, більш як 3000 куб		двигун	об'єму і	циліндрів	двигуна
8703 23 11	нов мо обладі		засоби,				
8703 23 11 10 ₋	з о понад	об'ємом циліндрів 1500 куб. см, але ьш як 2200 куб. см				євро за 1 циліндрів	
,	двигун	з об'ємом циліндрі іа понад 2200 куб. і більш як 3000 куб	CM,		00 omy .		євро за
	 понад	ші: з об'ємом циліндр 1500 куб. см, і більш як 2200 куб	ів двигун	-	м об'єму і		
1	понад	об'ємом циліндрів д 2200 куб. см.			об'єму і 0,12	євро за 1 циліндрів євро за 1 циліндрів	двигуна куб. см
8703 23 90	щ(	більш як 3000 куб о використовували об'ємом циліндрів уб. см, але не біль	ся: двигуна і	понад			
8703 23 90 11	як 220 н	0 куб. см: е більш як 5 років		1	,5 євро за і	1 куб. см циліндрів	двигуна
8703 23 90 13	3 (	об'ємом циліндрів	двигуна			1 куб. см циліндрів	
	але не	2200 куб. см, більш як 3000 куб е більш як 5 років	б. см:		2 ინ'ewy i	євро за 1	куб. см лвигуна
8703 23 90 33 8703 24	зр	онад 5 років обочим об'ємом ці іа понад 3000 куб.	иліндрів см:		об'єму і	циліндрів євро за 1 циліндрів	куб. см двигуна
8703 24 10 00 8703 24 90	но	ві використовувалис			об'єму і	євро за 1 циліндрів	двигуна
8703 24 90 10 8703 24 90 30	не	більш як 5 років			об'єму і 3,5	євро за 1 циліндрів євро за 1 циліндрів	двигуна куб. см
8703 31	з двиг згорян від сти з ро	транспортні засобі уном внутрішнього іня з запалюванням існення (дизелем а бочим об'ємом	м	дизел	•		Hern YIIA
1	цилінд не білі	рів двигуна ьш як 1500 куб. см	:			євро за 1 пиліндрів	
8703 31 90 10	не	використовувалис більш як 5 років	:я:		1,25 об'єму і	циліндрів євро за 1 циліндрів	куб. см двигуна
8703 31 90 30 8703 32	з рс	над 5 років обочим об'ємом ци іа понад 1500 куб.	іліндрів см		1,5	євро за 1 циліндрів	куб. см
8703 32 11 00-	але не нов мо	: більш як 2500 куб ві: эторні транспортні	б. см: засоби,				
	прожи	нані для тимчасово вання людей _І і	n U		об'єму і	євро за 1 циліндрів євро за 1	двигуна

8703 32 90 що використовувалися: 8703 32 90 10 не більш як 5 років 8703 32 90 30 понад 5 років 8703 33 з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 2500 куб. см: нові: 8703 33 11 00 моторні транспортні засоби, обладнані для тимчасового проживання людей 8703 33 19 00 інші 8703 33 90 що використовувалися: 8703 33 90 10 не більш як 5 років 8703 30 90 понад 5 років 8703 90 - інші: 8703 90 10 00 транспортні засоби,	1,75 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна 2 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна 1 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна 1 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна 2,5 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна 3,25 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна 3,25 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна об'єму циліндрів двигуна
оснащені електричними двигунами 8703 90 90 00 інші 215.3.6. кузови для автомобілів, зазначен згідно з УКТ ЗЕД:	100 євро за 1 штуку 100 євро за 1 штуку их у товарній позиції 8703
Kon Tonany Onus Tonany (monykuii)	Ставки
Код товару Опис товару (продукції) (продукції) згідно з УКТ ЗЕД УКТ ЗЕД	Ставки податку у твердих сумах з одиниці реалізованого товару (продукції) (специфічні)
(продукції) згідно з УКТ ЗЕД згідно з	податку у твердих сумах з одиниці реалізованого товару (продукції)

215.3.7. мотоцикли (включаючи мопеди) та велосипеди з допоміжним мотором, з колясками або без них:

Код товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Опис товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Ставки податку у твердих сумах
	,	з одиниці реалізованого говару (продукції) (специфічні)
8711 40 00 00	Мотоцикли (включаючи мопеди та велосипеди з допоміжним мотором, з колясками або без них з поршневим двигуном запалювання з кривошипно- шатунним механізмом і робочим об'ємом циліндрів понад 500 куб. см, але не більш як 800 куб. см	
		циліндрів двигуна
8711 50 00 00	Мотоцикли (включаючи мопеди) та велосипеди з допоміжним мотором, з колясками або без них з поршневим двигуном запалювання з кривошипно-шатунним механізмом і робочим об'ємом циліндрів понад 800 куб. см 0,2 євро	за 1 куб. см об'ему
8711 90 00 00	Мотоцикли (включаючи мопеди) та велосипеди з допоміжним мотором, з колясками або без них, крім тих, що з поршневим двигуном запалювання з кривошипно-шатунним	цилі́ндрів двигуна́
215 2 9 500	механізмом; коляски	10 євро за 1 штуку
	ичепи та напівпричепи для тимч причіпних будиночків:	асового проживання
Код товару (продукції) згідно з	Опис товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Ставки податку у твердих

сумах з одиниці реалізованого товару (продукції) (специфічні) 8716 10 99 00 причепи та напівпричепи для тимчасового проживання у кемпінгах, типу причіпних будиночків масою понад 3500 кг, 100 євро за 1 штуку

Ставки податку у твердих

крім тих, що складаються

Код товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД

Стаття 216. Дата виникнення податкових зобов'язань 216.1. Датою виникнення податкових зобов язань щодо підак-цизних товарів (продукції), вироблених на митній території України,

цизних товарів (продукції), вироблених на митній території України, є дата їх реалізації особою, яка їх виробляє, незалежно від цілей і напрямів подальшого використання таких товарів (продукції), крім випадків, зазначених у статтях 225 та 229 цього Кодексу. 216.2. Датою виникнення податкового зобов'язання щодо зіпсо-ваного, знищеного, втраченого підакцизного товару (продукції) є дата складання відповідного акта. У цьому пункті втраченим є то-вар (продукція), місцезнаходження якого платник податку не може встановити

216.3. Податкове зобов'язання щодо втраченого підакцизного

216.3. Податкове зовов язання щодо втраченого підакцизного товару (продукції) не виникає, якщо:
а) платник податку документально зафіксував ці втрати та надав контролюючим органам необхідні докази того, що відповідний підакцизний товар (продукцію) утрачено внаслідок аварії, пожежі, повені чи інших форс-мажорних обставин і його використання на митній території України є неможливим;

вені чи інших форс-мажорних обставин і його використання на митній території України є неможливим;
б) підакцизний товар (продукцію) утрачено внаслідок випаровування в процесі виробництва, обробки, переробки, зберігання чи транспортування такого товару (продукції) чи з іншої причини, пов'язаної з природним результатом. Ця вимога застосовується у разі втрати підакцизних товарів (продукції) у межах нормативів втрат, які затверджуються центральним органом виконавчої влади, уповноваженим Кабінетом Міністрів України.

216 4. Латор виникнення полаткових забов'язань у разі ввезен-

уповноваженим каоінетом міністрів України.
216.4. Датою виникнення податкових зобов'язань у разі ввезення підакцизних товарів (продукції) на митну територію України є дата подання митному органу митної декларації для митного оформлення або дата нарахування такого податкового зобов'язання митним органом у визначених законодавством випадках.

216.5. При передачі підакцизних товарів (продукції), вироблених з давальницької сировини, датою виникнення податкових зобов'язань є дата їх відвантаження виробником замовнику або за його

зань є дата їх відвантаження вирооником замовнику аоо за иого дорученням іншій особі. 216.6. При використанні підакцизних товарів (продукції) для власних виробничих потреб датою виникнення податкових зобов'язань є дата їх передачі для такого використання, крім використання для виробництва підакцизних товарів (продукції).

Стаття 217. Порядок обчислення податку з товарів, вироблених на митній території України 217.1. Суми податку, що підлягають сплаті, з підакцизних товарів (продукції), вироблених на митній території України, визначаються платником податку самостійно, виходячи з об'єктів оподаткування. бази оподаткування та ставок цього податку, що діють на

дату виникнення податкових зобов'язань. 217.2. Суми податку з підакцизних товарів (продукції), виробле-

217.2. Суми податку з підакцизних товарів (продукції), вироолених з давальницької сировини, визначаються виробником (переробником), виходячи з об'єктів оподаткування, бази оподаткування
та ставок цього податку, що діють на дату відвантаження готової
продукції її замовнику або за його дорученням іншій особі.
217.3. Податок з товарів (продукції), на які встановлені ставки
податку в іноземній валюті, сплачується у національній валюті і розраховується за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком України, що діє на перший день
кварталу, в якому здійснюється реалізація товару (продукції), і залишається незмінним протягом кварталу.

лишається незмінним протягом кварталу. 217.4. Забороняється сплата сум податку шляхом взаємних за-

8703 32 19 00--- інші

об'єму циліндрів двигуна 0,15 євро за 1 куб. см

ліків, зустрічних зобов'язань, векселями та в інших формах, що не передбачають сплати сум такого податку коштами.

217.5. У разі повного або часткового повернення покупцем підакцизних товарів (продукції), вироблених (виготовлених) на митній території України, продавцю для усунення недоліків товару (продукції) або його знищення (переробки) у зв'язку з неможливістю усунення таких недоліків, платник податку - продавець проводить коригування податкових зобов'язань зі сплати акцизного полатку за загисунення таких недоліків, платник податку - продавець проводить коригування податкових зобов'язань зі сплати акцизного полатку загітурного загисунення таких недоліків, платник податку загисунення податкувих загітурного загисунення податкувих загисунення податкувих загисунення податкувих загисунення податкувих загисунення загисунення податкувих загисунення податкувих загисунення загис

датку у звітному періоді, у якому відбулося таке повернення. Сума коригування обчислюється платником податку із застосуванням максимальних роздрібних цін, ставок акцизного податку з урахуванням мінімального податкового зобов'язання зі сплати акцизного податку, які діяли на дату виникнення податкового зо-бов'язання щодо таких товарів (продукції). Сума коригування зазначається в декларації з акцизного подат-

ку за звітний період, у якому відбулось таке повернення.
У разі подальшої реалізації цих товарів (продукції) зобов'язання
з акцизного податку обчислюються у загальному порядку.
Стаття 218. Порядок обчислення податку з товарів, які ввозять-

ся на митну територію України 218.1. Суми податку з товарів (продукції), які ввозяться на митну територію України, що підлягають сплаті, визначаються платни-ками податку самостійно, виходячи з об'єктів оподаткування, бази

оподаткування та ставок цього податку. 218.2. Податок із підакцизних товарів (продукції), що ввозяться на митну територію України, обчислюється у національній валюті за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Наці-

офіциним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим паці-ональним банком України на дату подання митному органу митної декларації до митного оформлення. 218.3. Суми податку, що підлягають сплаті, у разі порушення умов розміщення підакцизних товарів у митних режимах: магазину безмитної торгівлі, переробки на митній території України, визна-

безмитної торгівлі, переробки на митній території України, визна-чаються, виходячи з об'єктів оподаткування, бази оподаткування та ставок цього податку, що діяли на момент подання митної декла-рації при розміщенні у відповідний режим. 218.4. У разі повного або часткового повернення імпортером пі-дакцизних товарів (продукції), ввезених на митну територію Украї-ни, продавцю у зв'язку з непридатністю їх для реалізації на митній території України, платник податків — імпортер проводить коригу-вання податкових зобов'язань зі сплати акцизного податку у звіт-ному періолі. У якому вілбулось повернення невикористаних та ному періоді, у якому відбулось повернення невикористаних та пошкоджених марок, або органу державної податкової служби, який видав марки, надані відповідні документи, що підтверджують втрату марок.

Сума коригування обчислюється платником податку із застосу ванням максимальних роздрібних цін, ставок акцизного податку з

ванням максимальних роздріоних цін, ставок акцизного податку з урахуванням мінімального податкового зобов'язання зі сплати ак-цизного податку, які діяли на дату виникнення податкового зо-бов'язання щодо таких товарів (продукції). Сума коригування зазначається в декларації з акцизного подат-ку за відповідний звітний період. При цьому сума акцизного податку за бажанням імпортера повертається йому на поточний рахунок у банку або зараховується при придбанні наступних партій марок акцизного податку

акцизного податку.
Стаття 219. Порядок обчислення податку в разі тимчасового ввезення на митну територію України та переміщення через митну територію України транзитом підакцизних товарів 219.1. Ввезення на митну територію України підакцизних товарів (продукції), що переміщуються через митну територію України

транзитом, проводиться без сплати податку за умови здійснення заходів щодо гарантування доставки товарів (продукції) у порядку, визначеному митним законодавством.

визначеному митним законодавством. 219.2. Підакцизні товари (продукція), які тимчасово ввозяться на митну територію України і призначені для показу чи демонстра-ції під час проведення виставок, конкурсів, нарад, семінарів та яр-марків, спеціальних виставкових заходів, якщо вони залишаються у власності нерезидентів та їх використання на території України не має комерційного характеру, пропускаються через митний кордон України без сплати податку під зобов язання, узяте перед органом державної митної служби, про вивезення таких товарів (продукції) у тому самому стані, в якому вони ввозилися, крім змін внаслідок фактичного природного зношення, на строк тимчасового ввезення за умови надання гарантій (грошової застави) органу державної митної служби. Стаття 220. Особливості обчислення податку за адвалорними

220.1. Встановлення максимальних роздрібних цін на підакцизні товари (продукцію) здійснюється виробником або імпортером товарів (продукції) шляхом декларування таких цін. 220.2. Декларація про максимальні роздрібні ціни на підакцизні

220.2. Декларація про максимальні роздріоні ціни на підакцизні товари (продукцію) (далі — декларація), встановлені виробником або імпортером товарів (продукції), подається відповідно центральному органу державної податкової служби або спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади в галузі митної справи у формі, визначеній такими органами.
220.3. У декларації повинні міститися відомості про встановлені виробником або імпортвором максимальці поздрібні ціни на всі підпорати под пібні ціни на підпорати под пібні ціни на підпорати под підпорати підп

виробником або імпортером максимальні роздрібні ціни на всі підакцизні товари (продукцію), що виробляються ним в Україні, або на всі підакцизні товари (продукцію), що імпортуються ним в Україні, або на всі підакцизні товари (продукцію), що імпортуються ним в Україні подукцію).

на встпідакцизні товари (продукцію), що імпортуються ним в укра-їну, і дага, з якої встановлюються максимальні роздрібні ціни. 220.4. Декларація повинна бути подана виробником або імпор-тером підакцизних товарів (продукції) івідповідно центральному ор-гану державної податкової служби або спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади в галузі митної справи не пізніше ніж за п'ять календарних днів до дати встановлення макси-мальних роздрібних цін мальних роздрібних цін. 220.5. Декларація не приймається у разі:

подання пізніше ніж за п'ять календарних днів до дати встанов-ння у ній максимальних роздрібних цін; невідповідності її форми тій, що визначена центральним орга-

ном державної податкової служби та спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

220.6. Декларація подається у двох примірниках уповноваже портеру із зазначенням дати прийняття та реєстраційного номера прийнятої декларації та засвідчений печаткою центрального органу державної податкової служби або спеціально уповноваженого

ну державної податкової служой або спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи. 220.7. Установлені виробником або імпортером максимальні роздрібні ціни на перелічені у декларації товари (продукцію) запроваджуються з першого числа місяця, що настає за місяцем, у якому декларацію подано відповідно центральному органу державної податкової служби або спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади в галузі митної справи, і діють до їх зміни у порядку, встановленому цим Кодексом. 220.8. У разі потреби у зміні будь-яких відомостей, що містять-

ся у декларації про максимальні роздрібні ціни на підакцизні товари (продукцію), поданій їх виробником або імпортером відповідно центральному органу державної податкової служби або спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади в галузі митної справи, виробник або імпортер повинен подати таким орга-

нам нову декларацію. 220.9. Зміна будь-яких відомостей, що містяться у декларації про максимальні роздрібні ціни на підакцизні товари (продукцію), поданій їх виробником або імпортером відповідно центральному органу державної податкової служби або спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади в галузі митної справи, може здійснюватися не частіше одного разу на місяць. 220.10. У суб'єкта господарювання, що здійснює роздрібну тор-

гівлю підакцизними товарами (крім роздрібної торгівлі тютоновими виробами), на які встановлено адвалорні ставки податку, у місці торгівлі такими товарами повинні бути розміщені на видному місці засвідчені виробником або імпортером копії чинних декларацій, поданих їх виробником або імпортером відповідно центральному органу державної податкової служби або спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади в галузі митної справи.

220.11. Встановлені виробником або імпортером максимальні

роздрібні ціни на підакцизні товари (продукцію) повинні наноситися на споживчу упаковку таких товарів разом з датою їх виробництва. Стаття 221. Особливості обчислення податку з тютюнових виро-

221.1. Обчислення сум податку з тютюнових виробів здійсню-

еться одночасно за адвалорними та специфічними ставками. 221.2. При визначенні податкового зобов'язання на сигарети одного найменування сума акцизного податку, обчислена одночасно за бстановленими адвалорною та специфічною ставками акцизного податку, не повинна бути меншою встановленого мінімального акцизного податкового зобов'язання.

221.3. За наявності у місці торгівлі тютюновими виробами таких виробів одного найменування, на пачках, коробках та сувенірних коробках яких зазначені різні максимальні роздрібні ціни, продаж таких тютюнових виробів здійснюється за цінами, не вищими ніж ті що зазначені на відповідних пачках, коробках та сувенірних короб-

221.4. Контроль за дотриманням суб'єктами господарювання, які здійснюють роздрібну торгівлю тютюновими виробами, вимог щодо максимальних роздрібних цін на тютюнові вироби, встанов-

лених виробниками або імпортерами таких виробів, здійснюють органи державної податкової служби. Стаття 222. Порядок і строки сплати податку

222.1. Строки сплати податку з підакцизних товарів, вироблених

на митній території України 222.1.1. Суми податку перераховуються до бюджету виробника-підакцизних товарів (продукції) протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку, пе редбаченого цим Кодексом для подання податкової декларації за місячний податковий період.

місячний піодатковий період, 222.1.2. Суми податку з алкогольних напоїв, для виробництва яких використовується спирт етиловий неденатурований, сплачуються при придбанні марок акцизного податку. 222.1.3. Підприємства, які виробляють вина виноградні з додаванням спирту та міцні, вермути, інші зброджені напої з додаванням спирту, суміші із зброджених напоїв з додаванням спирту, суміші із зброджених напоїв з додаванням спирту, суміші із свотукуми. міші зброджених напоїв з безалкогольними напоями з додаванням спирту, сплачують податок при придбанні марок акцизного податку на суму, розраховану із ставок податку на готову продукцію, вироблену з виноматеріалів чи сусла, при виробництві яких використовується спирт етиловий.

222.1.4. Власник готової продукції, виробленої з давальницької сировини, сплачує податок виробнику (переробнику) не пізніше дати відвантаження готової продукції такому власнику або за його до рученням іншій особі.

222.1.5. Умовою відвантаження виробником готової продукції, виробленої з давальницької сировини, його замовнику або за його дорученням іншій особі є документальне підтвердження банківської установи про перерахування відповідної суми податку на поточний

установи про перерахування відповідної суми податку на поточний рахунок виробника.

222.2. Сплата податку в разі ввезення підакцизних товарів на митну територію України

222.2.1. Податок із ввезених на митну територію України підакцизних товарів (продукції) сплачується платниками податку до або в день подання митної декларації.

222.2.2. У разі ввезення маркованої підакцизної продукції на митну територію України податок сплачується під час придбання марок акцизного податку з доплатою (у разі потреби) на день подання митної декларації. Стаття 223. Складення та подання декларації з акцизного по-

датку 223.1. Базовий податковий період для сплати податку відпові-

223.2. Платник податку з підакцизних товарів (продукції), вироблених на митній території України, та імпортер алкогольних напоїв та тютюнових виробів подає щомісяця не пізніше 20 числа нов та полнових виробів подає щомісяця не пізніше 20 числя наступного періоду органу державної податкової служби за місцем реєстрації декларацію акцизного податку за формою, затвердженою у порядку, встановленому статтею 46 цього Кодексу. Стаття 224. Контроль за сплатою податку 224.1. Контроль за правильністю обчислення і своєчасністю

сплати до бюджету податку з підакцизних товарів (продукції), що виробляються на території України, здійснюється органами державної податкової служби.

жавної подагкової служой. 224.2. Контроль за правильністю обчислення і своєчасністю сплати до бюджету податку з підакцизних товарів (продукції), що ввозяться на митну територію України, під час митного оформлення здійснюється митними органами, крім випадків ввезення маркованої підакцизної продукції, контроль за правильністю обчислення, повнотою і своєчасністю сплати до бюджету якої покладається на органи державної податкової служби. Стаття 225. Особливості оподаткування алкогольних напоїв

225.1. Суб'єкт господарювання зобов'язаний сплатити податок або подати органу державної податкової служби за своїм місцезнаходженням до отримання з акцизного складу спирту етилового находженням до отримання з акцизного складу спирту етилового неденатурованого, призначеного для переробки на алкогольні на-пої (крім виноматеріалів), податковий вексель, який є забезпечен-ням виконання зобов'язання такого платника у строк до 90 кален-дарних днів, починаючи з дня видачі податкового векселя, сплати-ти суму податку, розраховану за ставками для цієї продукції. 225.2. Під час отримання спирту етилового неденатурованого підприємство-векселедавець за участю представника державної податкової служби на акцизному складі складає акт про фактично

отриману кількість спирту та розрахунок акцизного податку виходячи з фактично отриманої кількості спирту. Цей акт є коригуванням вже сплаченої суми податку або наданого податкового векселя із зазначенням остаточної суми податку, яка підлягає сплаті. 225.3. Скоригована сума податку в податковому векселі сплачу-

ється частково у разі придбання марок акцизного податку в період дії такого векселя. 225.4. Податковий вексель вважається погашеним векселедав-

цем у разі сплати суми податку в повному обсязі та в зазначений у податковому векселі строк. 225.5. Сума податку, на яку погашається вексель, визначається

виходячи з фактично отриманої кількості спирту (згідно з актом) та ставок податку на готову продукцію, зменшується на суму податку, розраховану виходячи з фактично втраченої кількості спирту етило вого при транспортуванні та зберіганні, у процесі виробництва го-тової продукції в межах норм, затверджених у встановленому порядку, а також фактично повернутого невиправного браку. Розрахунок суми зменшення податку проводиться у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

225.6. У разі експорту (вивезення) підакцизних товарів (продукції) за межі митної території України сума податку для погашення податкового векселя визначається з урахуванням обсягів відванта-

кеної на експорт продукції згідно з належно оформленою митною декларацією.

225.7. У разі якщо передбачений цією статтею податковий век сель не погашається у визначений строк, векселедержатель вчиняє протест такого векселя у неплатежі згідно із законодавством та звертається протягом одного робочого дня з дати вчинення протесту до банку, який здійснив аваль цього векселя, з опротестованим векселем. Банк-аваліст зобов'язаний не пізніше операційного дня, що настає за датою звернення векселедержателя з опротестованим векселем, переказати суму, зазначену в цьому векселі, векселедержателю. Забороняється часткове погашення податкового векселя після закінчення строку, на який він виданий.
225.8. У разі якщо податковий вексель, строк сплати за яким

настав, не погашений, наступний вексель не може бути виданий

таким суб'єктом.
225.9. Виноматеріали, що реалізуються підприємствам вторин-ного виноробства, які використовують ці виноматеріали для вироб-ництва готової продукції, не оподатковуються. В інших випадках реалізація виноматеріалів оподатковується за ставками податку на виноробну продукцю, встановленими підпунктом 215.3.1 пункту 215.3 статті 215 цього Кодексу. Стаття 226. Виготовлення, зберігання, продаж марок акцизного

податку та маркування алкогольних напоїв і тютюнових виробів

У разі виробництва на митній території України алкоголь них напоїв і тютюнових виробів чи ввезення таких товарів на митну територію України платники податку зобов'язані забезпечити їх маркування марками встановленого зразка у такий спосіб, щоб марка акцизного податку розривалася під час відкупорювання (розкривання) товару. 226.2. Наявність наклеєної в установленому порядку марки ак-

220.2. паявноть наслежно в установленому порядку марки ак-цизного податку встановленого зразка на плящці (упаковці) алко-гольного напою та пачці (упаковці) тютюнового виробу є однією з умов для ввезення на митну територію України і продажу таких товарів споживачам, а також підтвердженням сплати податку та легальності ввезення товарів.

226.3. Виготовлення, зберігання, продаж марок акцизного податку та маркування алкогольних напоїв і тютюнових виробів здійснюються відповідно до положення, затвердженого Кабінетом Міністрів України. 226.4. Марки акцизного податку для вироблених в Україні алко-

гольних напоїв і тютюнових виробів відрізняються від марок для ввезених на митну територію України алкогольних напоїв і тютюнових виробів дизайном та кольором. 226.5. Маркування алкогольних напоїв та тютюнових виробів

220.3. индикування алкогольних напов та полонових вирооп здійснюється марками акцизного податку, зразки яких затверджу ються Кабінетом Міністрів України.

226.6. Маркуванню підлягають усі алкогольні напої з вмістом спирту етилового понад 8,5 відсотка об'ємних одиниць. Маркування вироблених в Україні алкогольних напоїв із вмістом спирту етипового від 1,2 до 8,5 відсотка об'ємних одиниць не здійснюється. 226.7. Кожна марка акцизного податку на алкогольні напої по-

винна мати окремий номер та позначення про суму сплаченого акцизного податку за одиницю маркованої продукції, місяць і рік випуску марки.

226.8. Кожна марка акцизного податку на тютюнові вироби повинна мати окремий номер та позначення про квартал і рік випуску марки

марки. 226.9. Вважаються такими, що немарковані: алкогольні напої та тютюнові вироби з підробленими марками акцизного податку:

алкогольні напої та тютюнові вироби, марковані з відхиленням від вимог положення, затвердженого Кабінетом Міністрів України, відповідно до якого здійснюються виготовлення, зберігання, про-

даж марок акцизного податку та маркування алкогольних напоїв тютюнових виробів, та/або марками, що не видавалися безпосе-

редньо виробнику або імпортеру зазначеної продукції; алкогольні напої з марками акцизного податку, на яких зазначення суми акцизного податку, сплаченого за одиницю маркованої продукції, не відповідає сумі, визначеній з урахуванням чинних на дату розливу продукції ставок акцизного податку, міцності продукції та місткості тари.

226.10. Не підлягають маркуванню:

226.10. Не підлягають маркуванню: алкогольні напої і тютюнові вироби, які постачаються для реалі-зації магазинам безмитної торгівлі безпосередньо вітчизняними виробниками такої продукції за прямими договорами, укладеними між вітчизняними виробниками алкогольних напоїв і тютюнових виробів і власниками магазинів безмитної торгівлі. При цьому переміщення алкогольних напоїв і тютюнових виробів, що спрямовуються виробниками до магазинів безмитної торгівлі, здійснюється під митним контролем із застосуванням заходів гарантування достав

алкогольні напої і тютюнові вироби, які ввозяться в Україну і

алкогольні напог і потюнові виросий, які ввозяться в украіну і розміщуються у митному режимі магазину безмитної торгівлі; еталонні (моніторингові) чи тестові зразки тютюнових виробів, які не призначені для продажу вроздріб і ввозяться на митну тери-торію України акредитованими державними випробувальними ла-бораторіями та/або суб'єктами господарювання, які мають ліцензії на право виробництва відповідної продукції, для проведення досліджень чи випробувань (калібрування лабораторного обладнання, проведення дегустацій, вивчення фізико-хімічних показників, ди

зайну). 226.11. Ввезення на митну територію України, зберігання, транспортування, прийняття на комісію з метою продажу та продаж на митній території України не маркованих в установленому порядку алкогольних напоїв та тютюнових виробів забороняються.

226.12. Продаж марок акцизного податку вітчизняним виробни-кам алкогольних напоїв і тютюнових виробів провадиться на підста-

довідок про сплату суми податку, яка розрахована за ставками на готову продукцію (для алкогольних напоїв, для виробництва яких використовується спирт етиловий неденатурований); заявки-розрахунку кількості марок акцизного податку (далі

заявка-розрахунок); звіту про використання марок, придбаних у попередньому місяці, за затвердженою центральним органом податкової служби формою у двох примірниках, один з яких залишається у продавця ма-

рок, другий (з відміткою продавця)— у виробника; платіжного документа на перерахування плати за марки з від-

міткою банку про дату виконання платіжного доручення Форми довідок та заявки-розрахунку затверджуються централь ним органом державної податкової служби.

226.13. Кількість марок акцизного податку, яку можуть отримати виробники алкогольних напоїв, для виробництва яких використовується спирт етиловий неденатурований, визначається відповідно до сплаченої суми податку. Виробники тютюнових виробів та алкогольних напоїв, для виробництва яких не використовується спирт етиловий неденатурований, визначають потребу в марках акцизного податку з урахуванням планових щомісячних обсягів ре-

алізації продукції. 226.14. Для одержання марок акцизного податку імпортер повинен подати продавцю таких марок заявку-розрахунок у трьох примірниках за встановленою продавцем марок формою, платіжні документи, що підтверджують внесення плати за марки та сплату податку до відповідного бюджету. Один примірник заявки-розрахунку залишається у продавця марок акцизного податку, другий з відміткою продавця марок про сплату податку повертається імпортеру для передачі митному органу, третій— з відміткою продав-

портеру для передачі митному органу, третій — з відміткою продавця марок залишається у покупця (імпортера). Органу державної податкової служби забороняється вимагати від імпортерів додаткові документи для видачі марок акцизного податку, якщю вони не передбачені цією статтею. 226.15. Продаж (передача) придбаних марок акцизного податку покупцем марок іншим особам забороняється, крім випадків, передбачених у пункті 227. 4 статті 227 цього Кодексу. 226.16. Марки акцизного податку, не використані для маркування товарів через їх пошкодження, приймаються від покупців марок для утилізації з відшкодуванням фактично сплачених сум податку відповідно до Положення про виробництво, зберігання, продаж марок акцизного податку, маркування алкогольних напоїв і тютнонових рок акцизного податку, маркування алкогольних напоїв і тютюнових виробів. Плата за марки поверненню не підлягає. Стаття 227. Ввезення на митну територію України імпортних ал-

когольних напоїв і тютюнових виробів 227.1. Суб'єкти господарювання— юридичні та фізичні особи, які уклали з іноземними виробниками контракт (договір) про постачання в Україну алкогольних напоїв і тютюнових виробів, мають право ввозити на митну територію України імпортні алкогольні напої і тютюнові вироби, якщо:

 а) ввезення їх на митну територію України здійснюється виключ-но через визначені Кабінетом Міністрів України пункти пропуску через державний кордон, які зазначені покупцями марок (імпортерамы) у заявці-розрахунку; б) маркування алкогольних напоїв і тютюнових виробів здійсню-

ється в установленому порядку марками акцизного податку встановленого зразка; в) алкогольні напої в автомобільних і залізничних цистернах, а

також у баках, бачках та інших ємностях місткістю більш як 5 літрів ввозяться в Україну з метою продажу або обміну на митній території України та не підлягають маркуванню. У такому разі податок сплачується до або під час митного оформлення. Контроль за його сплатою здійснюється митними органами;

г) покупець марок (імпортер) подав митному органу митну декларацію, копію декларації про максимальні роздрібні ціни (для тютюнових виробів) та примірник заявки-розрахунку з відміткою продавця марок акцизного податку про сплату сум податку до відпо-відного бюджету в повному обсязі. 227.2. У разі ввезення покупцем марок (імпортером) на терито-

рію України за контрактом (договором) про постачання алкогольних напоїв і тютюнових виробів кількома партіями у такому контракті (договорі) центральним органом державної податкової служби робляться відмітки про кількість виданих марок акцизного податку із зазначенням дати їх видачі.

227.3. Строк одержання марок акцизного податку для кожного контракту визначається покупцями марок (імпортерами) за погодженням із продавцем марок залежно від обсягу товарів, що ввозяться, але становить не більше п'яти робочих днів від дати подан-ня документів для одержання марок акцизного податку, зазначених у пункті 226.14 статті 226 цього Кодексу.

227.4. Придбані марки акцизного податку передаються покуп-цями марок (імпортерами) іноземним виробникам для маркування імпортованих алкогольних напоїв і тютюнових виробів у процесі їх

7.5. Транзитні перевезення алкогольних напоїв і тютюнових виробів через митну територію України здійснюються з додержанням вимог, установлених пунктом 219.1 статті 219 цього Кодексу. 227.6. У разі порушення порядку маркування ввезених алко-

гольних напоїв і тютюнових виробів та/або неповної сплати подат-ку товар не допускається до митного оформлення і ввезення його на митну територію України забороняється.

Стаття 228. Контроль за надходженням податку з алкогольних напоїв і тютюнових виробів

228.1. Контроль за сплатою податку на митній території України з алкогольних напоїв і тютюнових виробів здійснюють органи державної податкової служби.

228.2. Контроль за наявністю марок акцизного податку на пляшках (упаковках) алкогольних напоїв і на пачках (упаковках) тютюнових виробів під час їх транспортування, зберігання та продажу здійвих вироов під час їх транспортування, зоерії ання та продажу здій-снюють органи державної податкової служби, а під час ввезення таких товарів на митну територію України— митні органи. 228.3. У разі виявлення фактів ввезення на митну територію Ук-раїни, зберігання, транспортування та продажу на митній території України алкогольних напоїв і тютюнових виробів без наявності ма-

рок акцизного податку встановленого зразка, контролюючі органи, зазначені у пункті 228.2 цієї статті, вилучають такі товари з вільного обігу та подають відповідні матеріали до суду для винесення

постанови про їх вилучення в дохід держави (конфіскацію). 228.4. Виконання постанови суду про вилучення в дохід держави (конфіскацію) алкогольних напоїв і тютюнових виробів здійснюеться відповідно до закону. 228.5. Вилучені в дохід держави (конфісковані) підакцизні това-

ри (крім спирту етилового, алкогольних напоїв і тютюнових виро-бів) у разі їх реалізації (продажу) в установленому законодавством порядку обкладаються акцизним податком та іншими податками відповідно до законів України. 228.6. Вилучені в дохід держави (конфісковані) спирт етиловий

та алкогольні напої підлягають знищенню або промисловій пере-робці у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. 228.7. Вилучені в дохід держави (конфісковані) тютюнові виро-

би підлягають знищенню у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. 228.8. У разі виявлення нестачі марок акцизного податку в їх по-

купця (у зв'язку з їх розкраданням, знищенням, маркуванням алко-

гольних напоїв і тютюнових виробів, призначених для продажу на експорт, тощо) виробники такої продукції несуть повну майнову відповідальність у розмірі розрахункової суми податку, яка повин-на бути сплачена до бюджету в разі реалізації підакцизних товарів, для маркування яких придбавалися марки акцизного податку. Зазначені суми нараховуються за формою, встановленою центральним органом державної податкової служби.

228.9. Відповідальність за недодержання порядку маркування, продажу алкогольних напоїв і тютюнових виробів, несплату чи несвоєчасну сплату податку несуть виробники (замовники), імпортери, продавці таких товарів та їх посадові особи відповідно до закону. Стаття 229. Особливості оподаткування деяких підакцизних то

варів залежно від напряму його використання

229.1. Особливості оподаткування спирту етилового 229.1.1. Податок справляється за ставкою 0 гривень за 1 літр

223.1.1. Податок справляетеся за ставкого о трявела за 1. ж.р 100-відсоткового спирту із:
а) спирту етилового, який використовується підприємствами первинного та змішаного виноробства для виробництва виноградних та плодово-ягідних виноматеріалів і сусла;

б) спирту етилового, який використовується для виробництва лікарських засобів (у тому числі компонентів крові і вироблених з них препаратів), крім лікарських засобів у вигляді бальзамів та елік-

в) спирту етилового денатурованого (спирту технічного), який в) спирту етилового денатурованого (спирту технічного), яким реалізується суб'єктам господарювання з метою його використання як сировини для виробництва продуктів органічного синтезу, які не містять у своєму складі більш як 0,1 відсотка залишкового етанолу; г) біоетанолу, що використовується підприємствами для виробництва бензинів моторних сумішевих із вмістом біоетанолу, етилтрет-бутилового етеру (ЕТБЕ), інших добавок на основі біоетанолу; г) біоетанолу, який використовується для виробництва біопалива. 229 1.2. Ло отримання з акцизного кулалу спиоту стилового не-

229.1.2. До отримання з акцизного складу спирту етилового не-229.1.2. До отримання з акцизного складу спирту етилового неденатурованого, спирту етилового денатурованого (спирту технічного), біоетанолу, що використовуються для виробництва окремих видів продукції та на які підпунктом 229.1.1 цієї статті встановлено ставку податку 0 гривень за 1 літр 100-відсоткового спирту, видається податковий вексель на суму податку, нарахованого на обсяг спирту, що отримується виходячи із ставки, визначеної у пункті 215.3 статті 215 цього Кодексу. 229.1.3. Строк, на який видається податковий вексель підпри-

ємствами-виробниками для виробництва окремих видів продукції, не може перевищувати 90 календарних днів, а підприємствами первинного виноробства та виробниками лікарських засобів — 180

календарних днів.
229.1.4. Видача податкового векселя здійснюється до моменту

отримання спирту етилового з акцизного складу. 229.1.5. Податковий вексель може бути виданий: а) підприємством первинного виноробства, яке є виробником виноградних, плодово-ягідних та інших виноматеріалів і сусла; виробником лікарських засобів;

в) виробником продуктів органічного синтезу:

г) нафтопереробними заводами (чи іншими суб'єктами господарювання), які використовують біоетанол для виробництва бензинів моторних сумішевих із вмістом біоетанолу, етил-трет-бутилового етеру (ЕТБЕ), інших добавок на основі біоетанолу; г) виробниками біопалива.

229.1.6. Обов'язки з погашення податкового векселя не можуть передаватися іншим особам незалежно від їх відносин з векселе-

всем. 1.7. За користування податковим векселем не нараховують-відсотки або інші види плати, передбачені законодавством для інших видів векселів.

229.1.8. Податковий вексель вважається погашеним у разі до-кументального підтвердження факту цільового використання спиретилового для виробництва продукції, визначеної в підпункті 229.1.1 цієї статті. 229.1.9. У разі якщо передбачений цією статтею податковий век

сель не погашається в установлений строк, векселедержатель здійснює протест такого податкового векселя у неплатежі згідно із законодавством та протягом одного робочого дня з дати вчинення протес ту звертається до банку, який здійснив аваль цього податкового век-селя, з опротестованим податковим векселем. Банк-аваліст зобов'язаний не пізніше операційного дня, що настає за датою звернення

заний не півіше операциного дня, що настає за датою звернення векселедержателя з опротестованим податковим векселем, переказати суму, зазначену в податковому векселі, векселедержателю. 229.1.10. Порядок випуску, обігу та погашення податкових векселів, що видаються до отримання з акцизного складу спирту етилового, який використовується суб'єктами господарювання для виробництва окремих видів продукції, встановлюється Кабінетом Міністрів України. 229.1.11. Переліки виробників біоетанолу та спирту етилового

денатурованого (спирту технічного) для потреб підприємств, що виробляють продукти органічного синтезу, затверджуються Кабінетом Міністрів України.
229.1.12. Відвантаження спирту етилового денатурованого (спирту технічного) для потреб підприємств, що виробляють про-

дукти органічного синтезу, проводиться в межах квот, установлених Кабінетом Міністрів України. 229.1.13. Відвантаження спирту етилового для виробництва лі-

карських засобів проводиться в межах квот, установлених Кабінетом Міністрів України. Перелік лікарських засобів, для виробництва яких використовується спирт етиловий, затверджується Кабінетом Міністрів України. 229.1.14. На підприємствах, де використовують спирт за нульо-

вою ставкою, встановлюються податкові пости, порядок роботи визначається центральним органом державної податкової

229.1.15. Під час виробництва біоетанолу на спиртових заводах

а) виробництво та зберігання спирту етилового на підприємствах з виробництва біоетанолу; б) зберігання біоетанолу; його бензином (1-10 відсотків);

в) зберігання на складах виробника спирту етилового. 229.1.16. Підприємствам, які є одночасно виробниками біоетанолу та біопалива на його основі, авальований вексель (банківська

згиска) не оформляється. 229.1.17. У разі нецільового використання суб'єктами господарювання спирту етилового та біоетанолу, що отримані як сировина для виробництва продукції, зазначеної в пункті 229.1.1 цієї статті, з дія вироониціва продукції, зазначеної в пункті 220.11 цію отчилюється таких суб'єктів справляється штраф у розмірі, який обчислюється виходячи з обсягів використаних не за призначенням спирту ети-лового та біоетанолу та ставки акцизного податку, передбаченої пунктом 215.3 статті 215 цього Кодексу, збільшеної в 1,5 раза. 229.2. Особливості оподаткування нафтопродуктів, виротогічніць україні на використовиоться в деості опоравина па выфотогічніць.

в Україні, що використовуються в якості сировини для нафтохімічної промисловості

229.2.1. Легкі дистиляти (код 2710 11 11 00 згідно з УКТ ЗЕД) та важкі дистиляти (код 2710 19 31 30 згідно з УКТ ЗЕД) можуть бу ти реалізованими у якості сировини для виробництва етилену за нульовою ставкою акцизного податку. 229.2.2. У разі використання цих нафтопродуктів у якості сиро-

вини для виробництва етилену за нульовою ставкою акцизного податку органами державної податкової служби здійснюється контроль за їх цільовим використанням.

229.2.3. До отримання легких дистилятів (код 2710 11 11 00 згідно з УКТ ЗЕД) та важких дистилятів (код 2710 19 31 30 згідно з ЗГДПО З ЯГИ ТВ ВАЖКИЛ ДИСТИЛЯТВ (КОД 27 ТО ТВ 3 Т ЗО ЗТДПО З УКТ ЗЕД), які використовуються суб'єктами господарювання в якості сировини для виробництва етилену, виробниками видається податковий вексель на суму акцизного податку, нарахованого на обсяг нафтопродуктів, що отримуються виходячи із ставки, яка визначається як різниця між ставкою акцизного податку, що передбанена пунктом 215.3 статті 215 цього розділу, та ставкою 0 євро за

229.2.4. Податковий вексель може бути виданий лише суб'єктом господарювання — виробником етилену.
229.2.5. Строк, на який видається податковий вексель, не може

перевищувати 90 календарних днів. 229.2.6. Обов'язки з погашення податкового векселя не можуть

передаватися іншим особам незалежно від їх взаємовідносин з 229.2.7. За користування податковим векселем не нараховують

ся відсотки або інші види плати, передбачені законодавством для інших видів векселів.

229.2.8. Векселедержателем є орган державної податкової

служби за місцем реєстрації векселедавця. 229.2.9. На підприємствах, що використовують легкі та важкі дистиляти в якості сировини у виробництві етилену, встановлюються податкові пости. На податковому посту представники органу державної податкової служби за місцем його розташування здій снюють постійний безпосередній контроль за цільовим використанням нафтопродуктів в якості сировини для виробництва етилену.

229.2.10. Податковий вексель вважається погашеним у разі до-кументального підтвердження факту цільового використання легких та важких дистилятів виключно як сировини у виробництві етилену. 229.2.11. Для погашення податкового векселя векселедержателю подається довідка векселедавця про цільове використання лег

ких та важких дистилятів як сировини у виробництві етилену, по годжена представником податкового посту, встановленого на підприємстві

229.2.12. У разі якщо передбачений цією статтею податковий вексель не погашається в установлений строк, векселедержатель здійснює протест такого податкового векселя у неплатежі згідно із законодавством та протягом одного робочого дня з дати вчинення протесту звертається до банку, який здійснив аваль цього податкового векселя, з опротестованим податковим векселем. Банк-аваліст зобов'язаний не пізніше операційного дня, наступного за днем звернення векселедержателя з опротестованим податковим вексе-лем, переказати суму, яка зазначена у податковому векселі, векселедержателю.

229.2.13. Порядок випуску, обігу та погашення податкових векселів, які видаються до отримання легких та важких дистилятів для використання у якості сировини для виробництва етилену, вста-новлюється Кабінетом Міністрів України. 229.2.14. Перелік підприємств, що отримують легкі та важкі

дистиляти для використання у якості сировини для виробництва етилену, затверджується Кабінетом Міністрів України. 229.2.15. Відвантаження легких та важких дистилятів, що використовуються в якості сировини для виробництва етилену, прово-диться в межах квот, встановлених Кабінетом Міністрів України. 229.2.16. У разі нецільового використання суб'єктами господа-

рювання легких та важких дистилятів, що отримані в якості сировини для виробництва етилену, з таких суб'єктів справляється штраф у розмірі, який обчислюється виходячи з обсягів використаних не за призначенням легких та важких дистилятів та ставки акцизного податку, передбаченої пунктом 215.3 статті 215 цього Кодексу, збільшеної в 1,5 раза.
229.3. Особливості оподаткування нафтопродуктів, ввезених в

Україну, що використовуються в якості сировини для нафтохімічної промисловості

1229.3.1. Легкі дистиляти (код 2710 11 11 00 згідно з УКТ ЗЕД) та важкі дистиляти (код 2710 19 31 30 згідно з УКТ ЗЕД) можуть ввозитися в Україну в якості сировини для виробництва етилену без сплати акцизного податку.

229.3.2. У разі використання цих нафтопродуктів у якості сировини для виробництва етилену без сплати акцизного податку органами державної податкової служби здійснюється контроль за їх цільовим використанням.

цільовим використанням.
229.3.3. Для ввезення на митну територію України легких дистилятів (код 2710 11 11 00 згідно з УКТ ЗЕД) та важких дистилятів (код 2710 19 31 30 згідно з УКТ ЗЕД) з метою використання їх в якості сировини у виробництві етилену виробник етилену оформлює податковий вексель у трьох примірниках. Один примірник подається органу державної податкової служби за місцезнаходженням виробника, другий — органу державної митної служби, яким зайконосться митне оформлення зазначенням торарів, третій запизначенням подається митної служби, яким здійснюється митне оформлення зазначених товарів, третій зализаписносться митне оформлення зазначених товарів, третій зали-шається платнику податку. 229.3.4. Податковий вексель видається на суму акцизного по-

датку, що справляється при ввезенні товарів відповідно до законо-

давства. 229.3.5. Податковий вексель може бути виданий лише суб'єктом господарювання — виробником етилену. 229.3.6. Строк, на який видається авальований податковий век-

сель, не може перевищувати 90 календарних днів з дати офор-

сель, не може перевищувати 90 календарних днів з дати оформлення митної декларації.

229.3.7. Підставою для митного оформлення легких дистилятів (код 2710 11 11 00 згідно з УКТ ЗЕД) та важких дистилятів (код 2710 19 31 30 згідно з УКТ ЗЕД), що ввозяться на митну теритогорію України з метою використання у виробництві етилену, є подання виробником етилену органу державної митної служби другого примірника податкового векселя, авальованого банком та взятого на облік органом державної податкової служби за місцезнаходженням

229.3.8. Обов'язки з погашення податкового векселя не можуть передаватись іншим особам незалежно від їх взаємовідносин з

229.3.9. За користування податковим векселем не нараховуються відсотки або інші види плати, передбачені законодавством для інших видів векселів.

229.3.10. Векселедержателем є орган державної податкової служби за місцем реєстрації векселедавца: 229.3.11. На підприємствах, що використовують легкі та важкі

дистиляти в якості сировини у виробництві етилену, встановлюються податкові пости. На податковому посту представники органу державної податкової служби за місцем його розташування здійснюють постійний безпосередній контроль за цільовим використанням нафтопродуктів в якості сировини для виробництва етилену. 229.3.12. Податковий вексель без сплати суми акцизного по-

датку коштами вважається погашеним у разі документального підтвердження факту цільового використання легких та важких дисти-

лятів виключно як сировини у виробництві етилену. 229.3.13. Для погашення податкового векселя векселедержате-лю подається довідка векселедавця про цільове використання легких та важких дистилятів як сировини у виробництві етилену, погоджена представником податкового посту, встановленого на підприємстві. Копія довідки про цільове використання подається ор-

гану державної митної служби. 229.3.14. У разі якщо передбачений цією статтею податковий вексель не погашається в установлений строк, векселедержатель здійснює протест такого податкового векселя у неплатежі згідно із законодавством та протягом одного робочого дня з дати вчинення протесту звертається до банку, який здійснив аваль цього податкового векселя, з опротестованим податковим векселем. Банк-аваліст зобов'язаний не пізніше операційного дня, що настає за датою звернення векселедержателя з опротестованим податковим векселем, переказати суму, зазна-

чену у податковому векселі, векселедержателю. 229.3.15. Порядок випуску, обігу та погашення податкових век-селів, які видаються до ввезення легких та важких дистилятів для використання у якості сировини для виробництва етилену, вста-новлюється Кабінетом Міністрів України. 229.3.16. Перелік підприємств, що здійснюють ввезення лег-

ких та важких дистилятів для використання у якості сировини для виробництва етилену, затверджується Кабінетом Міністрів

України. 229.3.17. Ввезення легких та важких дистилятів, що використовуються в якості сировини для виробництва етилену, здійснюється в межах квот, встановлених Кабінетом Міністрів

229.3.18. У разі нецільового використання суб'єктами господарювання легких та важких дистилятів, що ввезені в якості сирови ни для виробництва етилену, з таких суб ектів справляється штраф у розмірі, який обчислюється виходячи з обсягів використаних не за призначенням легких та важких дистилятів та ставки акцизного податку, передбаченої пунктом 215.3 статті 215 цього Кодексу,

зольшеної в 1,5 раза.
Стаття 230. Акцизні склади
230.1. Акцизні склади утворюються з метою підвищення ефективності роботи із запобігання та боротьби з незаконним виробництвом і обігом спирту етилового, горілки та лікеро-горілчаних виробів, посилення контролю за повнотою та своєчасністю надход-

жень до бюджету акцизного податку.
230.2. На акцизних складах постійно діють представники органу державної податкової служби за місцем розташування акцизноскладу. 230.3. Орган державної податкової служби за місцем розташу

вання акцизного складу призначає свого постійного представника (представників) на такому складі. 230.4. Копія наказу про призначення представника (представ-

ників) органу державної податкової служби надсилається у день прийняття такого рішення розпоряднику акцизного складу.

230.5. Представник (представники) органу державної податкової служби здійснює (здійснюють) постійний безпосередній контроль за дотриманням установленого порядку відпуску спирту ети-

лового та сплати податку з нього.

лового та сплати податку з нього.

230.6. Розпорядок роботи представників органу державної податкової служби повинен відповідати режиму роботи акцизного
складу, встановленому його розпорядником.

230.7. Посадові особи органу державної податкової служби, які
призначаються представниками державної податкової служби на
акцизному складі, повинні пройти спеціальне навчання або інструктаж щодо специфіки контролю за виробництвом та обігом спирту етилового, горілки та лікеро-горілчаних виробів, а також методики користування вимірювальними приладами.

230.8. Порядок проведення спеціального навчання або інструк тажу затверджується центральним органом державної податкової

230.9. У наказах про призначення керівник органу державної податкової служби визначає режим роботи представника державної податкової служби з урахуванням режиму роботи акцизного складу, порядок контролю за роботою представника державної податкової служби, розробляє заходи матеріально-технічного забезпечення представника державної податкової служби, транспортного обслуговування, інші умови, необхідні для забезпечення ефективності контролю.

230.10. Копія наказу надсилається розпоряднику акцизного складу, який зобов'язаний видати у триденний строк відповідний наказ, передбачивши створення належних умов для ефективної роботи представника органу державної податкової служби.

230.11. Основним завданням представника органу державної податкової служби на акцизних складах є здійснення постійного безпосереднього контролю за дотриманням установленого порядку виробництва, зберігання, відпуску спирту етилового, горілки та лікеро-горілчаних виробів і сплати податку, вжиття заходів для недопущення порушення законодавства України.

230.12. Представник органу державної податкової служби на акцизному складі відповідно до покладених на нього завдань:

а) здійснює контроль за виробництвом, зберіганням, відпуском та обліком спирту етилового, горілки та лікеро-горілчаних виробів за даними бухгалтерського обліку акцизного складу;

б) здійснює контроль за обліком, зберіганням та використанням

марок акцизного податку і маркуванням продукції; в) здійснює контроль за обліком надходження, витрачання сировини, яка використовується для виробництва спирту етилового, горілки та лікеро-горілчаних виробів, і кількістю виробленої продукції; г) здійснює контроль за додержанням установленого порядку

обчислення та сплати податку;
г) бере участь у проведенні інвентаризації сировини, спирту етилового, горілки та лікеро-горілчаних виробів і марок акцизного

д) надає у разі виявлення порушень установленого законодавством порядку ведення обліку, зберігання і відпуску спирту етилового, горілки та лікеро-горілчаних виробів, марок акцизного подат-

ку, сировини розпоряднику акцизного складу пропозиції щодо усунення виявлених порушень та контролюють їх виконання; е) вносить пропозиції щодо вдосконалення системи контролю за обліком, зберіганням, відпуском і транспортуванням горілки та

за ооліком, зоеріганням, відпуском і транспортуванням торілки та лікеро-горілчаних виробів; є) присутній у разі опломбування місць можливого доступу до спирту (в тому числі лічильників спирту), спиртосховища, цеху розливу та складу готової продукції після закінчення робочого дня. 230.13. Під час ввезення спирту представник органу державної

податкової служби на акцизному складі підприємства, на якому виробляються горілка та лікеро-горілчані вироби: а) робить відмітку на товарно-транспортній накладній про по-

годження його ввезення шляхом проставляння штампа «В'їзд дозволено» та особистого підпису, а також запис у журналі реєстрації отримання спирту етилового:

б) надсилає протягом трьох діб довідку про отримання спирту етилового представнику органу державної податкової служби на акцизному складі підприємства, що відпустило спирт, про що робить рідпустило спирт, про що робить рідпусти за процену укупаді бить відмітку в зазначеному журналі. 230.14. У разі виявлення фактів неоприбуткування або неповно-

го оприбуткування спирту етилового органи державної податкової служби вживають відповідних заходів згідно із законом. 230.15. Під час відвантаження горілки та лікеро-горілчаних ви-

робів заповнюється товарно-транспортна накладна, в якій представник органу державної податкової служби на акцизному складі робить відмітку про погодження відпуску шляхом проставляння штампа «Виїзд дозволено» та особистого підпису, а також запис у журналі реєстрації відвантаження горілки та лікеро-горілчаних ви-

230.16. Усі документи, які є підставою для відпуску горілки та лі-керо-горілчаних виробів, обов'язково перевіряються представни-ком органу державної податкової служби на акцизному складі. 230.17. Під час ввезення горілки та лікеро-горілчаних виробів на акцизний склад представник органу державної податкової служби

робить відмітку на товарно-транспортній накладній про погоджен-ня їх ввезення шляхом проставляння штампа «В'їзд дозволено» особистого підпису та запис в журналі реєстрації отримання горіл-ки та лікеро-горілчаних виробів. 230.18. Транспортування горілки та лікеро-горілчаних виробів,

відвантажених з акцизного складу підприємства, на якому виробляються горілка та лікеро-горілчані вироби, без товарно-транспор тних накладних з відміткою представника органу державної податкової служби на акцизному складі забороняється. 230.19. Розпорядник акцизного складу зобов'язаний:

а) надати постійному представнику органу державної податкової служби окреме приміщення, яке відповідає санітарно-гігієнічним нормам, обладнане телефоном, а також вжити заходів для запобігання несанкціонованому втручанню в роботу представника органу державної податкової служби і користуванню службовою та іншою інформацією, що зберігається представником органу дер-

жавної податкової служби на акцизному складі; б) встановлювати та підтримувати у належному стані необхідні замки, пломби, лічильники чи інші подібні пристрої, які можуть бути затребувані постійним представником органу державної податкової служби на акцизному складі з метою забезпечення повноти сплати належної суми податку із спирту, горілки та лікеро-горілчаних виробів, що виробляються на акцизному складі; в) забезпечувати облік наявності та руху сировини, спирту ети-

лового та водно-спиртових розчинів у незавершеному виробництві горілки та лікеро-горілчаних виробів і готової продукції, розміщених на акцизному складі;

г) подавати постійному представнику органу державної подат-кової служби достовірну інформацію з цього питання, а також відповідні документи первинного, бухгалтерського обліку та звітності для ознайомлення

РОЗДІЛ VII. ЗБІР ЗА ПЕРШУ РЕЄСТРАЦІЮ ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ

Стаття 231. Платники збору 231.1. Платниками збору е юридичні та фізичні особи, які здій-снюють першу реєстрацію в Україні транспортних засобів, що від-повідно до статті 232 цього Кодексу є об'єктами оподаткування. Стаття 232. Об'єкти оподаткування збором

232.1. Транспортні засоби, які є об'єктами оподаткування збором: 232.1.1. колісні транспортні засоби, крім: а) транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, що закріплені на праві оперативного управління за військови-ми частинами, військовими навчальними закладами, установами та

організаціями Збройних Сил України, які повністю утримуються за рахунок бюджету, крім тих, що віднесені до транспортної групи, в порядку, визначеному головним органом у системі центральних органів виконавчої влади із забезпечення реалізації державної політики з питань національної безпеки у воєнній сфері, оборони і війникового бизівлитам. ськового будівництва;

б) транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, що закріплені на праві оперативного управління за військовими формуваннями головного органу в системі центральних органів виконавчої влади у сфері охорони громадського порядку, забезпечення громадської безпеки, безпеки дорожнього руху, які повністю утримуються за рахунок бюджету, крім тих, що віднесені до тран-спортної групи, в порядку, визначеному таким головним органом; в) транспортних засобів та інших самохідних машин і механіз-

мів, що закріплені на праві оперативного управління за підрозділами служби цивільного захисту, які повністю утримуються за рахунок бюджету, крім тих, що віднесені до транспортної групи, в порядку, визначеному головним органом у системі центральних органів виконавчої влади із забезпечення реалізації державної політики у сфері цивільного захисту населення;

г) транспортних засобів вантажних, самохідних, що використовуються на заводах, складах, у портах та аеропортах для переве-зення вантажів на короткі відстані, — товарна позиція 8709 згідно з

транспортних засобів швидкої медичної допомоги

д) машин і механізмів для сільськогосподарських робіт — товар-ні позиції 8432 і 8433 згідно з УКТ ЗЕД; е) причепів (напівпричепів);

є) мопедів:

ж) велосипедів; ж) велосипедів; 232.1.2. судна, зареєстровані у Державному судновому реєстрі України або у Судновій книзі України; 232.1.3. літаки і вертольоти, зареєстровані у Державному реєстрі цивільних повітряних суден України або у Реєстрі державних по-

вітряних суден України, крім: а) літаків і вертольотів Збройних Сил України;

 а) літаків і вертольотів головного органу у системі центральних органів виконавчої влади з питань забезпечення реалізації держав-ної політики у сфері цивільного захисту населення, а також органів управління та сил цивільного захисту, що виконують завдання цивільного захисту.
Стаття 233. База оподаткування збором

233.1. База оподаткування визначається: 233.1.1. для колісних транспортних засобів:

а) для мотоциклів, легкових автомобілів (крім легкових автомобілів, обладнаних електродвигуном), автобусів (у тому числі мікроавтобусів), тракторів, вантажних автомобілів (у тому числі сідельних тягачів, інших спеціалізованих та спеціальних вантажних транспор-

тних засобів)— за об'ємом циліндрів двигуна в куб. сантиметрах; б) для легкових автомобілів, обладнаних електродвигуном,— за потужністю двигуна в кВт; 233.1.2. для суден:

Ставка податку,

а) для суден, обладнаних двигуном, — за потужністю двигуна в

б) для суден, які не обладнані двигуном, — за довжиною корпу

су судна в сантиметрах; 233.1.3. для літаків, вертольотів — за максимальною злітною

масою. 233.2. База оподаткування для транспортних засобів, зазначених у пункті 233.1 цієї статті, визначається окремо для кожного транспортного засобу.
Стаття 234. Ставки збору

Ставки збору для колісних транспортних засобів:

234.1.1. для мотоциклів:

Об'єм циліндрів двигуна, куб. сантиметрів за 100 куб. сантиметрів до (включно) об'єму циліндрів двигуна

до 500 501 800 понад 800

234.1.2. для легкових автомобілів (крім автомобілів, обладнаних електродвигуном):

Гр	•		циліндрів дві нтиметрів до (включно	за 100 куб. сантиметрів
1		до 1	000	3
2		1 001 1501	1 500 1 800	5 7
4		1801	2 500	10
5 6		2 501	3 500	25
7		3 501 4 501	4 500 5 500	40 45
8		5 501	6 500	55
9			դ 6 500	60
	234.1.3	лпа г	IECKOBIAX ABTOM	иобілів обладнаних електролвигу

234.1.3. дія ліегкових автомовлів, обладнаних електродвигу-ном, — 0,5 гривні за 1 кВт потужності двигуна; 234.1.4. для автобусів, у тому числі мікроавтобусів, — 5 гривень за 100 куб. сантиметрів об'єму циліндрів двигуна; 234.1.5. для тракторів — 2,5 гривні за 100 куб. сантиметрів об'є-

му циліндрів двигуна;

234.1.6. для вантажних автомобілів:

Група		и циліндрів двигуі	на, Ставка збору, гривень
	куб. с	сантиметрів	за 100 куб. сантиметрів
	від	до (включно)	об'єму циліндрів двигуна

1	до 8 200	15
2	8 201 15 000	20
3	понад 15 000	25

Збір за першу реєстрацію транспортного засобу для вантажо-пасажирських автомобілів сплачується у розмірах, установлених для вантажних автомобілів:

234.1.7. для сідельних тягачів — 15 гривень за 100 куб. сантиметрів об'єму циліндрів двигуна;

234.1.8. для автомобілів спеціального призначення— 5 гривень 100 куб. сантиметрів об'єму циліндрів двигуна. 234.2. Ставки збору для суден: 234.2.1. для суден, оснащених стаціонарним або підвісним дви-

Група Потужність двигуна, кВт Ставка збору, гривень за 1 кВт потужності двигуна

до 55 (включно) понад 55

234.2.2. для суден, не оснащених двигуном:

Довжина корпусу судна, метрів Ставка збору, гривень за 100 сантиметрів довжини корпусу судна

до 7,5 (включно) понад 7,5

234.3. Ставки збору для літаків і вертольотів: 234.3.1. для літаків — 1 гривня за кожен кілограм максимальної

234.3.2. для вертольотів — 1 гривня за кожен кілограм максимальної злітної маси

234.4. Ставки збору, встановлені пунктами 234.1-234.3 цієї статті, застосовуються:

234.4.1. для нових транспортних засобів — з коефіцієнтом 1; 234.4.2. для транспортних засобів (крім транспортних засобів, зазначених у підпунктах 234.1.3 і 234.1.5 пункту 234.1 цієї статті), які використовувалися до 8 років, — з коефіцієнтом 2; 234.4.3. для транспортних засобів, зазначених у пунктах 234.2 і 234.3 для транспортних засобів, зазначених у пунктах 234.2 і

234.3 цієї статті, які використовувалися понад 8 років, — з коефіці-

ентом 3; 234.44. для транспортних засобів, зазначених у пункті 234.1 цієї статті (крім транспортних засобів, зазначених у підпунктах 234.1.3 і 234.1.5 пункту 234.1 цієї статті), які використовувалися понад 8 років, — з коефіцієнтом 40. Стаття 235. Пільти щодо збору 235.1. Від сплати збору звільняються легкові автомобілі для інвалідів з об'ємом циліндрів двигуна до 1500 куб. сантиметрів, що придбані за рахунок коштів державного чи місцевих бюджетів та/або безоплатно передані інвалідам відповідно до законодавства України, транспортні засоби будинків-інтернатів для громадян по-України, транспортні засоби будинків-інтернатів для громадян по-хилого віку та інвалідів, дитячих будинків-інтернатів, пансіонатів для ветеранів війни і праці, геріатричних пансіонатів, реабілітацій-них установ для інвалідів та дітей-інвалідів, що фінансуються з дер-

них установ для навлідів та дітей-інвалідів, що фінансуються з державного та місцевого бюджетів.

235.2. У разі відчуження транспортних засобів, зазначених у пункті 235.1 цієї статті, особи, які отримали такі транспортні засоби у власність, зобов'язані сплатити збір за ставками у порядку та на умовах, передбачених цим розділом.

умовах, перадостепть длин роздили. Стаття 236. Податковий період 236.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календар-

ному року. Стаття 237. Строк сплати збору 237.1. Збір сплачується фізичними та юридичними особами перед проведенням першої реєстрації в Україні транспортних засобів. Стаття 238. Порядок обчислення збору 238.1. Сума збору обчислюється щодо кожного транспортного

засобу як добуток відповідної бази оподаткування, ставки збору та відповідного коефіцієнта, зазначеного у пункті 234.4 статті 234 цьо-

го Кодексу.
Стаття 239. Порядок сплати збору
239.1. Збір сплачується за місцем реєстрації транспортних засобів за ставками, які діють на день сплати.

239.2. Юридичні особи в десятиденний строк після першої ре-єстрації в Україні транспортних засобів подають відповідному органу державної податкової служби за місцем свого знаходження та за місцем реєстрації транспортного засобу розрахунок суми збору за такі транспортні засоби за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу. До розрахунку обов'язково додаються копії реєстраційних документів, завірені відповідним уповноваженим державним органом України, який проводив таку реєстрацію.

уповноважению державнию органом украіні, жизоварова у реєстрацію. 239.3. Платники збору зобов'язані при першій реєстрації в Україні пред'являти квитанції або платіжні доручення про сплату збору з відміткою банку про дату виконання платіжного доручення, цо платники, звільнені від сплати збору, — відповідний документ, що дає право на користування такими пільгами.

239.4. У разі відсутності документів про сплату збору або документів, що дають право на користування пільгами, перша реєстра-

ція в Україні не проводиться.

239.5. Органи, що проводять державну реєстрацію транспортних засобів, зобов'язані повідомляти органи державної податкової служби про зареєстровані транспортні засоби, а також про осіб, на яких вони зареєстровані. Форма та порядок подання інформації затверджуються центральним органом державної податкової служби за погодженням з відповідним центральним органом, який реаои за погодженням з відповідним ценгральним органом, який реа-пізує державну політику у сфері безпеки дорожнього руху і держав-ної реєстрації транспортних засобів. РОЗДІЛ VIII. ЕКОЛОГІЧНИЙ ПОДАТОК Стаття 240. Платника податку 240.1. Платниками податку є суб'єкти господарювання, юридичні особи,

що не провадять господарську (підприємницьку) діяльність, бюджетні установи, громадські та інші підприємства, установи та організації, постійні пред-

ставництва нерезидентів, включаючи тих, які виконують агентські (представницькі) функції стосовно таких нерезидентів або їх засновників, під час провадження діяльності яких на території України і в межах її континентального шельфу та виключної (морської) економічної зони здійснюються:

240.1.1. викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами забруднення;

240.1.2. скиди забруднюючих речовин безпосередньо у водні

об'єкти; 240.1.3. розміщення відходів у спеціально відведених для цього місцях чи на об'єктах, крім розміщення окремих видів відходів як 240.1.4. утворення радіоактивних відходів (включаючи вже нако-

240.1.5. тимчасове зберігання радіоактивних відходів їх виробниками понад установлений особливими умовами ліцензії строк. 240.2. Платниками податку є суб'єкти господарювання, юридичні особи, що не провадять господарську (підприємницьку) діяль-

ність, бюджетні установи, громадські та інші підприємства, установи та організації, постійні представництва нерезидентів, включаючи тих, які виконують агентські (представницькі) функції стосовно таких нерезидентів або їх засновників, а також громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які здійснюють викиди забруднюючих речовин в атмосферу пересувними джерелами забруд-

нення у разі використання ними палива. 240.3. Не є платниками податку за утворення радіоактивних від-ходів (включаючи вже накопичені) суб'єкти діяльності у сфері вико-

ходів (включаючи вже накопіччені) суб'єкти діяльності у сфері вико-ристання ядерної енергії, які: 240.3.1. до останнього календарного дня (включно) звітного кварталу, у якому придбано джерело іонізуючого випромінювання, уклали договір щодо повернення відпрацьованого закритого дже-рела іонізуючого випромінювання за межі України до підприємства

виробника такого джерела;
 240.3.2. здійснюють поводження з радіоактивними відходами,
 що утворилися внаслідок Чорнобильської катастрофи, в частині ді-

що утворилися внаслідок порновлівської катастрофи, в частині ді-яльності, пов'язаної з такими відходами. 240.4. Не є платниками податку, що справляється за утворення радіоактивних відходів (включаючи вже накопичені) та/або тимча-сове зберігання радіоактивних відходів їх виробниками понад уста-новлений особливими умовами ліцензії строк, державні спеціалізовані підприємства з поводження з радіоактивними відходами, основною діяльністю яких є зберігання, переробка та захоронення тих радіоактивних відходів, що знаходяться у власності держави, а

також дезактивація радіаційно-забруднених об'єктів. 240.5. Не є платниками податку за розміщення відходів у спеціально відведених для цього місцях чи на об'єктах суб'єкти госпо-

ально відведених для цього місцях чи на об'єктах суб'єкти господарювання, які мають ліцензію на збирання і заготівлю відходів як вторинної сировини, провадять статутну діяльність із збирання і заготівлі таких відходів, що розміщуються на власних територіях (об'єктах), та надають послуги у цій сфері. Стаття 241. Податкові агенти 241.1. Податок, що справляється за викиди в атмосферне повітря забруднючих речовин пересувними джерелами забруднення у разі використання палива, утримується і сплачується до бюджету податковими агентами під час реалізації такого палива. 241.2. До податкових агентів належать суб'єкти господарювання, які:

ня, які:
241.2.1. здійснюють оптову торгівлю паливом;
241.2.2. здійснюють роздрібну торгівлю паливом (крім тих, які
реалізують паливо, придбане у суб'єктів господарювання, зазначених у підпункті 241.2.1 пункту 241.2 цієї статті).
Стаття 242. Об'єкт та база оподаткування

242.1. Об'єктом та базою оподаткування є: 242.1.1. обсяги та види забруднюючих речовин, які викидаються в атмосферне повітря стаціонарними джерелами;

242.1.2. обсяги та види забруднюючих речовин, які скидаються безпосереднью у водні об'єкти; 242.1.3. обсяги та види (класи) відходів, що розміщуються у

спеціально відведених для цього місцях чи на об'єктах протягом звітного кварталу, крім обсягів та видів (класів) окремих відходів як вторинної сировини, що розміщуються на власних територіях об'єктах) суб'єктів господарювання, які мають ліцензію на збирання і заготівлю окремих видів відходів як вторинної сировини і провадять статутну діяльність із збирання і заготівлі таких відходів;

242.1.4. обсяги та види палива, реалізованого податковими

агентами; 242.1.5. обсяги та категорія радіоактивних відходів, що утворю-242.1.5. обсяги та категорія радіоактивних відходів, що утворюються внаслідок діяльності суб'єктів господарювання та/або тимчасово зберігаються їх виробниками понад установлений особливими умовами ліцензії строк; 242.1.6. обсяги електричної енергії, виробленої експлуатуючими організаціями ядерних установок (атомних електростанцій). Стаття 243. Ставки податку за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення 243.1. Ставки податку за викиди в атмосферне повітря окремих забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення:

забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення:

Назва забруднюючої речовини Ставка податку, гривень

назва заоруднюючої речовини	Ставка податку,
Access 20001511	за тонну 1221
Азоту оксиди	
Аміак	229
Ангідрид сірчистий	1221
Ацетон	_458
Бенз (о) пірен	1554343
Бутилацетат	275
Ванадію п'ятиокис	4580
Водень хлористий	46
Вуглецю окис	46
Вуглеводні	69
Газоподібні фтористі сполуки	3023
Тверді речовини	46
Кадмію сполуки	9664
Марганець та його сполуки	9664
Нікель та його сполуки	49238
Озон	1221
Ртуть та її сполуки	51757
Свинець та його сполуки	51757
Сірководень	3924
Сірковуглець	2550
Спирт н-бутиловий	1221
Стирол	8916
Фенол	5542
Формальдегід	3023
Хром та його сполуки	32779
Apolii la riolo chonykii	32119

243.2. Ставки податку за викиди в атмосферне повітря стаціонарними джерелами забруднення забруднюючих речовин (сполук) які не увійшли до пункту 243.1 та на які встановлено клас небез-

ку, гр 8733 2000

243.3. Для забруднюючих речовин (сполук), які не увійшли до пункту 243.1 цієї статті та на які не встановлено клас небезпечності (крім двоокису вуглецю), ставки податку застосовуються залежно від установлених орієнтовнобезпечних рівнів впливу таких речовин (сполук) у атмосферному повітрі населених пунктів:

Орієнтовнобезпечний рівень впливу речовин (сполук) (міліграмів на куб. метр)	Ставка податку, гривень за тонну
Менше 0,0001	367612
0,0001 — 0,001 (включно)	31497
0,001 — 0,01 (включно)	4351
0,01 — 0,1 (включно)	1221
0,1 — більше 10	46

243.4. Ставка податку за викиди двоокису вуглецю становить

0.2 гривні за 1 тонну

243.5. Для забруднюючих речовин (сполук), на які не встановлено клас небезпечності та орієнтовнобезпечний рівень впливу (крім двоокису вуглецю), ставки податку встановлюються як за викиди забруднюючих речовин І класу небезпечності згідно з пунктом 243.2 цієї статті.

Стаття 244. Ставки податку за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин пересувними джерелами забруднення

244.1. Ставки податку за викиди в атмосферне повітря забруд-нюючих речовин пересувними джерелами забруднення у разі використання палива:

Вид палива Ставка податку, гривень за тонну

Бензин неетилований 56 92 58 Бензин сумішевий Зріджений нафтовий газ Дизельне біопаливо

Дизельне пальне із вмістом сірки:	
більш як 0,2 мас. %	68
більш як 0,035 мас. %,	
але не більш як 0,2 мас. %	52
більш як 0,005 мас. %,	
але не більш як 0,035 мас. %	47
не більш як 0,005 мас. %	30
Мазут	68
Стиснений природний газ	46
Бензин авіаційний	47
Гас	58

Стаття 245. Ставки податку за скиди забруднюючих речовин у

245.1. Ставки податку за скиди окремих забруднюючих речовин у водні об'єкти:

Назва забруднюючої речовини		ка пода ень за т	
Азот амонійний Органічні речовини (за показниками Завислі речовини Нафтопродукти	БСК 5)	802 321 23 4718 69	
Нітрати Нітрити		3939	

Сульфати

Хлориди

245.2. Ставки податку за скиди у водні об'єкти забруднюючих речовин, які не увійшли до пункту 245.1 цієї статті та на які встановлено гранично допустиму концентрацію або орієнтовнобезпеч-

Гранично допустима концентрація забруднюючих речовин або орієнтовнобезпечний рівень впливу (міліграмів на літр)	Ставка податку, гривень за тонну

до 0,001 (включно) 0,001 — 0,1 (включно) 0,1 — 1 (включно) 1 — 10 (включно) понад 10 84033 60928 10504

245.3. За скиди забруднюючих речовин, на які не встановлено гранично допустиму концентрацію або орієнтовнобезпечний рівень впли-

ву, застосовуються ставки податку за найменшою величиною гранич-но допустимої концентрації, наведеної у пункті 245.2 цієї статті. 245.4. За скиди забруднюючих речовин у ставки та озера став-ки податку, зазначені у пунктах 245.1 і 245.2 цієї статті, збільшують-

ся у 1,5 раза. Стаття 246. Ставки податку за розміщення відходів у спеціально відведених для цього місцях чи на об'єктах 246.1. Ставки податку за розміщення окремих видів надзвичай-

но небезпечних відходів:

246.1.1. обладнання та приладів, що містять ртуть, елементи з іонізуючим випромінюванням, — 431 гривня за одиницю; 246.1.2. люмінесцентних ламп — 7,5 гривні за одиницю. 246.2. Ставки податку за розміщення відходів, які встановлюються залежно від класу небезпеки та рівня небезпечності відходів:

Клас небезпеки відходів	Рівень небезпечності відходів	Ставка подат гривень за то
I II III IV	надзвичайно небезпечні високонебезпечні помірно небезпечні малонебезпечні малонебезпечні нетоксичні відходи	700 25,5 6,4 2,5
	гірничодобувної промисловості	0,25

246.3. За розміщення відходів, на які не встановлено клас небезпеки, застосовується ставка податку, встановлена за розміщення відходів I класу небезпеки.

246.4. За розміщення відходів на звалищах, які не забезпечують повного виключення забруднення атмосферного повітря або водних об'єктів, ставки податку, зазначені у пунктах 246.1 — 246.3 цієї статті, збільшуються у 3 рази. 246.5. Коефіцієнт до ставок податку, який встановлюється за-

лежно від місця (зони) розміщення відходів у навколишньому природному середовищі:

Місце (зона) розміщення відходів Коефіцієнт В межах населеного пункту або на відстані менш як 3 км від таких меж На відстані від 3 км і більше від меж населеного пункту Стаття 247. Ставки податку за утворення радіоактивних відходів

стаття 247. Ставки податку за утворення радіоактивних відходів (включаючи вже накопичені) 247.1. Ставка податку за утворення радіоактивних відходів виробниками електричної енергії — експлуатуючими організаціями ядерних установок (атомних електростанцій), включаючи вже накопичені, становить 0,0063 гривні у розрахунку на 1 кВт-год вироблетичені, становить 0,0063 гривні у розрахунку на 1 кВт-год вироблетичені, становить 0,0063 гривні у розрахунку на 1 кВт-год вироблетичені, становить 0,0063 гривні у розрахунку на 1 кВт-год вироблетичені, становить 0,0063 гривні у розрахунку на 1 кВт-год вироблетичені, становить 0,0063 гривні у розрахунку на 1 кВт-год вироблетичені, становить 0,0063 гривні у розрахунку на 1 кВт-год вироблетичені, становить 0,0063 гривні у розрахунку на 1 кВт-год вироблетичення прадіоактивних відходів ви-

ної електричної енергії. 247.2. Коригуючий коефіцієнт, який встановлюється для експлу

атуючих організацій ядерних установок (атомних електростанцій) залежно від активності радіоактивних відходів: Коефіцієнт Категорія відходів

Високоактивні Середньоактивні та низькоактивні

Стаття 248. Ставки податку за тимчасове зберігання радіоактивних відходів їх виробниками понад установлений особливими умовами ліцензії строк

248.1. Ставки податку за тимчасове зберігання радіоактивних відходів їх виробниками понад установлений особливими умовами ліцензії строк:

Категорія Ставка податку за тимчасове зберігання відходів радіоактивних відходів (крім відходів, представлених вигляді джерел іонізуючого випромінювання) гривень за куб. метр

Ставка податку за тимчасове зберігання радіоактивних відходів, представлених у вигляді джерел іонізуючого випромінювання, куб. сантиметр

Високоактивні 300 000 10 000 Середньоактивн та низькоактивні 5 600 2 000

Стаття 249. Порядок обчислення податку

249.1. Суми податку обчислюються платниками податку, крім тих, які визначені пунктом 240.2 статті 240 цього Кодексу, та податковими агентами самостійно щокварталу.

249.2. У разі якщо під час провадження господарської діяльності платником податку здійснюються різні види забруднення навколишнього природного середовища та/або забруднення різними видами забруднюючих речовин, такий платник зобов'язаний визначати суму податку окремо за кожним видом забруднення та/або за кожним видом забруднюючої речовини.

249.3. Суми податку, який справляється за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення (Пвс), обчислюються платниками податку самостійно щокварталу виходячи з фактичних обсягів викидів, ставок податку за формулою:

Пвс = $\sum\limits_{i=1}^{n}$ (Мі х Нпі), де Мі— фактичний обсяг викиду і-тої забруднюючої речовини в

де ип — фактичнии обсяг вликиду 1-тог забруднюючог речовини в тоннах (т);
Нпі — ставки податку в поточному році за тонну і-тої забруднюючої речовини у гривнях з копійками.
249.4. Суми податку, який справляється за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин пересувними джерелами забруднення (Пвп), обчислюються податковими агентами самостійно щокварталу виходячи з кількості фактично реалізованого палива та ставок податку за формулою:

Пвп = $\sum_{i=1}^{11} Mi \times Hni$,

— кількість фактично реалізованого палива і-того виду в

тоннах (т); Нпі— ставки податку в поточному році за тонну і-того виду па-

лива у гривнях з копійками. 249.5. Суми податку, який справляється за скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти (Пс), обчислюються платниками самостійно щокварталу виходячи з фактичних обсягів скидів, ставок подат-ку та коригуючих коефіцієнтів за формулою:

$$\Pi c = \sum_{i=1}^{N} (M_{i} \times H_{i} \times K_{i}),$$

Пс = $\sum$ (Млі х Нпі х Кос), і = 1, де Млі — обсяг скиду і-тої забруднюючої речовини в тоннах (т);

де мий — обсяг скиду г-тог задруднюючої речовини в тоннах (т), Нпі — ставки податку в поточному році за тонну і-того виду заб-руднюючої речовини у гривнях з копійками; Кос — коефіцієнт, що дорівнює 1,5 і застосовується у разі ски-дання забруднюючих речовин у ставки і озера (в іншому випадку коефіцієнт дорівнює 1).

249.6. Суми податку, який справляється за розміщення відходів (Прв), обчислюються платниками самостійно щокварталу виходячи з фактичних обсягів розміщення відходів, ставок податку та коригуючих коефіцієнтів за формулою:

Прв =
$$\sum$$
 (Нпі х Млі х Кт х Ко), і = 1.

де Нпі — ставки податку в поточному році за тонну і-того виду

відходів у гривнях з копійками; Млі — обсяг відходів і-того виду в тоннах (т); Кт — коригуючий коефіцієнт, який враховує розташування місця розміщення відходів і який наведено у пункті 246.5 статті 246 цього Кодексу:

Ко — коригуючий коефіцієнт, що дорівнює 3 і застосовується у разі розміщення відходів на звалищах, які не забезпечують повно-го виключення забруднення атмосферного повітря або водних

249.7. Суми податку, який справляється за утворення радіоактивних відходів (включаючи вже накопичені), обчислюються платниками податку — експлуатуючими організаціями (операторів) атомних електростанцій, включаючи експлуатуючі організації (операторів) ратори) дослідницьких реакторів, самостійно щокварталу на осноратори) дослідницьких реакторів, самостиню щокварталу на осно-ві показників виробництва електричної енергії, ставки податку, а також пропорційно об'єму та активності радіоактивних відходів ви-ходячи з фактичного об'єму радіоактивних відходів, утворених за базовий податковий (звітний) період, і з фактичного об'єму радіо-активних відходів, накопичених до 1 квітня 2009 року, та коригую-

чого коефіцієнта за формулою:

AEC = On x H + (рнс x C1нс x V1нс + рв x C1в x V1в) + +1/32 (рнс x C2нс x V2нс + рв x C2в x V2в), де AEC — сума податку, який справляється за утворення радіо-активних відходів (включаючи вже накопичені) експлуатуючими організаціями (операторами) атомних електростанцій, обчислена за

базовий податковий (звітний) період, у гривнях з копійками; Оп — фактичний обсяг електричної енергії, виробленої за базовий податковий (звітний) період експлуатуючими організаціями (операторами) атомних електростанцій, кВт-год (для дослідницьких реакторів дорівнює 0);

Н — ставка податку, який справляється за електричну енергію, вироблену експлуатуючими організаціями (операторами) атомних електростанцій, що переглядається у разі потреби один раз на рік, визначена у пункті 247.1 статті 247 цього Кодексу, у гривнях за 1

1/32 — коефіцієнт реструктуризації податку за накопичені до 1 квітня 2009 року радіоактивні відходи (коефіцієнт діє з 1 квітня 2011 року до 1 квітня 2019 року, протягом іншого періоду дорівнює 0); рв — коригуючий коефіцієнт для високоактивних відходів, наведений у пункті 247.2 статті 247 цього Кодексу;

рнс— коригуючий коефіцієнт для середньоактивних та низько-активних відходів, наведений у пункті 247.2 статті 247 цього Кодек-

су; С1нс — собівартість зберігання 1 куб. метра (1 куб. сантиметра радіоактивних відходів, представлених у вигляді джерел іонізуючо го випромінювання) низькоактивних і середньоактивних радіоак тивних відходів, утворених їх виробниками за базовий податковий (звітний) період, у гривнях з копійками; С1в— собівартість зберігання 1 куб. метра (1 куб. сантиметра

радіоактивних відходів, представлених у вигляді джерел іонізуючого випромінювання) високоактивних радіоактивних відходів, утворених їх виробниками за базовий податковий (звітний) період, у

гривнях з копійками; С2нс — собівартість зберігання 1 куб. метра (1 куб. сантиметра радіоактивних відходів, представлених у вигляді джерел іонізуючого випромінювання) низькоактивних і середньоактивних радіоактивних відходів, накопичених їх виробниками до 1 квітня 2009 ро-

ку, у гривнях з копійками; С2в — собівартість збе ку, у гривнях з коппиками;
С2в — собівартість зберігання 1 куб. метра (1 куб. сантиметра радіоактивних відходів, представлених у вигляді джерел іонізуючого випромінювання) високоактивних радіоактивних відходів, накопичених їх виробниками до 1 квітня 2009 року, у гривнях з копійка-

V1нс — фактичний об'єм низькоактивних і середньоактивних радіоактивних відходів, прийнятих до сховища експлуатуючих організацій (операторів) атомних електростанцій за базовий податковий (звітний) період, куб. метрів (куб. сантиметрів— для радіоактивних відходів, представлених у вигляді джерел іонізуючого випроміню

вання); V1в — фактичний об'єм високоактивних радіоактивних відходів V1в — фактичний об ем високоактивних радноактивних віддодів, прийнятих до сховища експлуатуючих організацій (операторів) атомних електростанцій за базовий податковий (звітний) період, куб. метрів (куб. сантиметрів — для радіоактивних відходів, представлених у вигляді джерел іонізуючого випромінювання); V2нс — фактичний об'єм низькоактивних і середньоактивних радіоактивних відходів, накопичених у сховищах експлуатуючих організацій (отвераторів) атомних електростанцій по 1 крітця 2009 року

нізацій (операторів) атомних електростанцій до 1 квітня 2009 року, куб. метрів (куб. сантиметрів — для радіоактивних відходів, представлених у вигляді джерел іонізуючого випромінювання);

V2в — фактичний об'єм високоактивних радіоактивних відходів, накопичених у сховищах експлуатуючих організацій (операторів) атомних електростанцій до 1 квітня 2009 року, куб. метрів (куб.

атомних електростанцій до тквітня 2009 року, куб. метрів (куб. сантиметрів — для радіоактивних відходів, представлених у вигля-ді джерел іонізуючого випромінювання). Інші платники податку — суб'єкти діяльності у сфері використан-ня ядерної енергії обчислюють суми податку, що справляється за утворення радіоактивних відходів їх виробниками, пропорційно обсягу та активності радіоактивних матеріалів щокварталу, що сплачується у загальному розмірі 10 відсотків вартості (без урахування податку на додану вартість) кожного джерела іонізуючого випромінювання, яка визначається з дати придбання (купівлі-продажу) цього джерела. Вартість здавання накопичених до 1 квітня 2009 року радіоактивних відходів для таких суб'єктів визначається за договорами між виробниками радіоактивних відходів і спеціалізованими підприємствами з поводження з радіоактивними відходами.

249.8. Суми податку, який справляється за тимчасове зберігання радіоактивних відходів їх виробниками понад установлений особливими умовами ліцензії строк, обчислюються платниками податку — виробниками радіоактивних відходів самостійно щокварталу на підставі ставок податку, наведених у пункті 248.1 статті 248 цього Кодексу, та пропорційно строку зберігання таких відходів понад установлений строку за формилоку:

над установлений строк за формулою: S зберігання = N x V x T зберігання

де S зберігання — ту х х т зоерігання, де S зберігання — сума податку, який справляється за тимчасо-ве зберігання радіоактивних відходів їх виробниками понад уста-новлений особливими умовами ліцензії строк, обчислена за базо-вий податковий (звітний) період, календарний квартал, у гривнях з

N — ставка податку, який справляється за тимчасове зберігання радіоактивних відходів їх виробниками понад установлений особливими умовами ліцензії строк, наведена у пункті 248.1 статті 248 цього Кодексу; V— фактичний об'єм радіоактивних відходів, які зберігаються у

виробника таких відходів понад установлений особливими умовами ліцензії строк, куб. метрів (куб. сантиметрів— для радіоактивних відходів, представлених у вигляді джерел іонізуючого випромінювання); Т зберігання— кількість повних календарних кварталів, протя-

гом яких радіоактивні відходи зберігаються понад установлений особливими умовами ліцензії строк. Стаття 250. Порядок подання податкової звітності та сплати по-

датку 250.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календар

250.2. Платники податку, крім тих, які визначені пунктом 240.2 статті 240 цього Кодексу, та податкові агенти складають податкові декларації за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, подають їх протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, до органів державної податкової служби та сплачують податок протягом 10 календарних днів, що настають за

останнім днем граничного строку подання податкової декларації: 250.2.1. за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення, скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти, розміщення протягом звітного кварта відходів у спеціально відведених для цього місцях чи на об'єктах за місцем розміщення стаціонарних джерел забруднення, спеці-ально відведених для цього місць чи об'єктів; 250.2.2. за паливо, реалізоване податковими агентами, — за місцем знаходження пунктів продажу палива; 250.2.3. за утворення радіоактивних відходів та тимчасове збе-

рігання радіоактивних відходів понад установлений особливими умовами ліцензії строк — за місцем перебування платника на по-датковому обліку в органах державної податкової служби. 250.3. Орган виконавчої влади з питань охорони навколишньо-

го природного середовища Автономної Республіки Крим, територіальні органи центрального органу виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища до 1 грудня року, що передує звітному, подають до органів державної податкової служби переліки підприємств, установ, організацій, фізичних осіб — під приємців, яким в установленому порядку видано дозволи на викиди, спеціальне водокористування та розміщення відходів, а також направляють інформацію про внесення змін до переліку до 30 числа місяця, що настає за кварталом, у якому такі зміни відбулися. 250.4. Територіальні органи центрального органу виконавчої

влади у сфері використання ядерної енергії, забезпечення додержання вимог ядерної та радіаційної безпеки до 1 грудня року, що передує звітному, подають до органів державної податкової служби переліки підприємств, установ, організацій, фізичних осіб суб'єктів діяльності у сфері використання ядерної енергії, у результаті діяльності яких утворилися, утворюються або можуть утворитися радіоактивні відходи та які тимчасово зберігають такі відходи понад установлений особливими умовами ліцензії строк, а також направлення подпесати в подпесати равляють інформацію про внесення змін до переліку до 30 числа

місяця, що настає за кварталом, у якому такі зміни відбулися. 250,5. Платники податку, крім тих, які визначені пунктом 240.2 статті 240 цього Кодексу, та податкові агенти перераховують суми податку, що справляється за викиди, скиди забруднюючих речовин та розміщення відходів, одним платіжним дорученням на рахунки, відкриті в територіальних органах Державного казначейства, як здійснюють розподіл цих коштів у співвідношенні, визначеному законом

250.6. Платники податку, який справляється за утворення раді-оактивних відходів (включаючи вже накопичені) та/або тимчасове зберігання радіоактивних відходів їх виробниками понад установлений особливими умовами ліцензії строк, перераховують суми податку до державного бюджету, які використовуються відповідно до Закону України «Про поводження з радіоактивними відходами» та Закону України про Державний бюджет України на відповідний рік. За рішенням платника податку сума податку може сплачуватися щомісяця в розмірі однієї третьої частини планового обсягу за квартал із перерахунком за результатами базового податкового

квартал із перерахунком за результатами оазового податкового (звітного) періоду. 250.7. Звітність про фактичні обсяги радіоактивних відходів, утворених за базовий податковий (звітний) період, календарний квартал (включаючи вже накопичені до 1 квітня 2009 року), та фактичні обсяги радіоактивних відходів, які зберігаються у виробника таких відходів понад установлений особливими умовами ліцензії строк, погоджується територіальними закладами державної санітарно-епідеміологічної служби Міністерства охорони здоров'я України та територіальними органами центрального органу виконавраїни та територіальними органами центрального органу виконав чої влади у сфері використання ядерної енергії, забезпечення додержання вимог ядерної та радіаційної безпеки. Вимоги щодо строків подання та змісту зазначеної звітності встановлюються особливими умовами ліцензії. Копії звітності подаються платниками податків разом з податковою декларацією.

250.8. Якщо місце подання податкових декларацій не збігається з місцем перебування на податковому обліку підприємства, установи, організації, громадянина— суб'єкта підприємницької діяльта ності, яким в установленому порядку видано дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами, спеціальне водокористування та розміщення відходів, до оргами, спецальне водокористування та розміщення відходів, до орга-ну державної податкової служби, в якому таке підприємство, уста-нова, організація або громадянин — суб'єкт підприємницької діяль-ності перебуває на обліку, подаються протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) періоду, копії відповідних податкових декларацій.

250.9. Якщо платник податку з початку звітного року не планує здійснення викидів, скидів забруднюючих речовин, розміщення відходів, утворення радіоактивних відходів протягом звітного року, то такий платник податку повинен повідомити про це відповідний орган державної податкової служби за місцем розташування джерел забруднення та скласти заяву про відсутність у нього у звітному році об'єкта обчислення екологічного податку. В іншому разі платник податку зобов'язаний подавати податкові декларації відповідно до цієї статті Кодексу. 250.10. У разі якщо: 250.10.1. платник податку має кілька стаціонарних джерел заб-

руднення або спеціально відведених для розміщення відходів місць чи об'єктів в межах кількох населених пунктів (сіл, селищ або міст) або за їх межами (коди згідно з Класифікатором об'єктів адміністративно-територіального устрою України (КОАТУУ) різні), то такий платник податку зобов язаний подати до відповідного органу державної податкової служби за місцем розташування стаціонарного джерела забруднення або спеціально відведених для розміщення відходів місць чи об'єктів податкову декларацію щодо кожного стаціонарного джерела забруднення або спеціально відведеного для розміщення відходів місця чи об'єкта окремо; 250.10.2. платник податку має кілька стаціонарних джерел заб-

250. Под ник податку мас клівка стацюнарних джерел зао-руднення або спеціально відведених для розміщення відходів місць чи об'єктів в межах одного населеного пункту (села, селища або міста) або за його межами (код згідно з Класифікатором об'єктів адміністративно-територіального устрою України (КОАТУУ) один і той самий), то такий платник податку може подавати до відповід-

той самий), то такий платник податку може подавати до відповідного органу державної податкової служби одну податкову декларацію податку за такі джерела забруднення;
250.10.3. платник податку перебуває на податковому обліку в місті з районним поділом, то такий платник може подавати одну податкову декларацію за викиди, скиди усіма своїми джерелами забруднення та/або розміщення відходів, якщо ці джерела та/або спеціально відведені місця для розміщення відходів розташовані на території такого міста (зазначається код згідно з Класифікатором об'єктів адміністративно-територіального устрою України (КОАТУУ), за місцем перебування платника полатку на полатковому обліку за місцем перебування платника податку на податковому обліку (міської ради).

250.11. Контроль за тимчасовим зберіганням радіоактивних від ходів їх виробниками понад установлений особливими умовами ліцензії строк здійснюється органами центрального органу виконавчої цензії строк здійснюється органами центрального органу виконавчої влади у сфері використання ядерної енергії, забезпечення додер-жання вимог ядерної та радіаційної безпеки та державної санітарно-епідеміологічної служби Міністерства охорони здоров'я України. 250.12. Органи державної податкової служби залучають за по-переднім погодженням працівників органу виконавчої влади з пи-

тань охорони навколишнього природного середовища Автономної Республіки Крим та спеціальних підрозділів центрального органу виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища для перевірки правильності визначення платниками податку фактичних обсягів викидів стаціонарними джерелами забруднення, скидів та розміщення відходів.

Пепан, склудь та розміщення відходів.
Органи державної податкової служби залучають за попереднім погодженням територіальні заклади державної санітарно-епідеміологічної служби та територіальні органи центрального органу виконавчої влади у сфері використання ядерної енергії, забезпечення додержання вимог ядерної та радіаційної безпеки для перевірки правильності визначення платниками фактичних обсягів радіоак

РОЗДІЛ IX. РЕНТНА ПЛАТА ЗА ТРАНСПОРТУВАННЯ НАФТИ І НАФТОПРОДУКТІВ МАГІСТРАЛЬНИМИ НАФТОПРОВОДАМИ ТА НАФТОПРОДУКТОПРОВОДАМИ, ТРАНЗИТНЕ ТРАНСПОРТУВАННЯ ТРУБОПРОВОДАМИ ПРИРОДНОГО ГАЗУ ТА АМІАКУ ТЕРИТОРІЄЮ УКРАЇНИ

Стаття 251. Платники рентної плати

251.1. Платинки рентної плати є суб'єкти господарювання, які експлуатують об'єкти магістральних трубопроводів та надають (організовують) послуги з транспортування (переміщення) вантажу трубопроводами України.

251.2. Платником рентної плати за транзит природного газу територією України є уповноважений Кабінетом Міністрів України суб'єкт господарювання, який надає (організовує) послуги з його

транзиту територією України. Стаття 252. Об'єкт оподаткування 252.1. Для нафти та нафтопродуктів об'єктом оподаткування є їх фактичні обсяги, що транспортуються територією України у податковому (звітному) періоді. 252.2. Для природного газу та аміаку об'єктом оподаткування є

сума добутків відстаней відповідних маршрутів їх транспортування (переміщення), узгоджених між платником рентної плати та замовником на відповідний податковий (звітний) період, на обсяги при-

родного газу та аміаку, транспортованих (переміщених) кожним

маршрутом транспортування.
Стаття 253. Ставки оподаткування
253.1. Ставки оподаткування:
253.1.1. 1,67 гривні за транзитне транспортування 1000 куб.
метрів природного газу за кожні 100 кілометрів відстані відповідних

маршрутів його транспортування; 253.1.2. 4,5 гривні за транспортування однієї тонни нафти ма-гістральними нафтопроводами;

253.1.3. 4,5 гривні за транспортування однієї тонни нафтопро-дуктів магістральними нафтопродуктопроводами; 253.1.4. 5,1 гривні за транзитне транспортування однієї тонни аміаку за кожні 100 кілометрів відстані відповідних маршрутів його аміаку за кожі ток клометрів відсталі відповідніх маршрутів иого транспортування. 253.2. У разі зміни тарифів до ставок рентної плати застосову-

253.2. У разі зміни тарифів до ставок репітно плати застосоку еться коригуючий коефіцієнт, який обчислюється у порядку, вста-новленому Кабінетом Міністрів України, крім ставки рентної плати за транзитне транспортування природного газу. Стаття 254. Порядок обчислення податкових зобов'язань та

строк сплати

254.1. Базовий податковий (звітний) період для рентної плати дорівнює календарному місяцю.

254.2. Платники рентної плати самостійно обчислюють суму по

даткових зобов'язань з рентної плати. 254.3. Сума податкових зобов'язань з рентної плати. ється як добуток відповідного об'єкта оподаткування, визначеного у статті 252 цього Кодексу, на відповідну ставку оподаткування, визначену у статті 253 цього Кодексу, та з урахуванням коригуючо-

го коефіцієнта, визначеного в установленому порядку.
254.4. Податковий розрахунок з рентної плати за податковий (звітний) період. що дорівнює календарному місяцю, за формою встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодек-су, подається платником рентної плати органу державної податкової служби за місцем його податкової реєстрації протягом 20 ка лендарних днів, що настають за останнім календарним днем подат

легарими дле, що пастають за останым календарими длем подат-кового (звітного) періоду. 254.5. Сума податкових зобов'язань з рентної плати за подат-ковий (звітний) період, що дорівнює календарному місяцю, сплачу-ється платником рентної плати за місцем його податкової реєстра-ції звансовими платежами щодекади (15, 25 числа поточного міся-ця, 5 числа наступного місяця) виходячи з: 254.5.1. фактичних обсягів природного газу та аміаку і відстані

254.5.1. фактичних обоягів природного газу та аміаку і відстані відповідних маршрутів їх транспортування територією України у відповідних декадах місяця; 254.5.2. фактичних обсягів нафти і нафтопродуктів, що транспортуються територією України у відповідних декадах місяця. 254.6. Визначена у податковому розрахунку за відповідний податковий (звітний) період сума податкових зобов'язань з рентної плати з урахуванням фактично сплачених авансових платежів внотиться платимами рентної плати до пержавного болжету прответном протве ситься платниками рентної плати до державного бюджету протягом 10 календарних днів, що настають за останнім календарним днем граничного строку подання такого розрахунку. 254.7. На суму податкових зобов'язань з рентної плати, що нарахована платником рентної плати за податковий (звітний) період, але не сплачена протягом 10 календарних днів, що настають за останнім календарних днів, що настають за останнім календарних днів, що настають за останнім календарних днів.

таннім календарним днем граничного строку подання податкового розрахунку, нараховується пеня в порядку, встановленому розділом ІІ цього Кодексу.

Танти 255. Контроль та відповідальність платників 255. 1. Платник несе відповідальність за правильність обчислення рентної плати, повноту і своєчасність її внесення до бюджету, а також за своєчасність подання органам державної податкової служби відповідних розрахунків згідно із нормами цього Кодексу та інших законів України.

255.2. Контроль за правильністю обчислення, своєчасністю і повнотою справляння рентної плати до бюджету здійснюють орга-

повнотою справляння рентної плати до бюджету здійснюють органи державної податкової служби.

РОЗДІЛ Х.

РЕНТНА ПЛАТА ЗА НАФТУ, ПРИРОДНИЙ ГАЗ
І ГАЗОВИЙ КОНДЕНСАТ, ЩО ВИДОБУВАЮТЬСЯ В УКРАЇНІ
Стаття 256. Платники рентної плати
256.1. Платниками рентної плати (далі — платники) є суб'єкти господарювання, які здійснюють видобуток (у тому числі під час геологічного вивчення) вуглеводневої сировини на підставі спеціальних дозволів на користування наплами, оттоманих в установленоних дозволів на користування надрами, отриманих в установлено

му законодавством порядку. Стаття 257. Об'єкт оподаткування

257. 1. Об'єктом оподаткування рентною платою є обсяг видо-бутої вуглеводневої сировини у податковому (звітному) періоді. 257.2. Об'єкт оподаткування рентною платою природного газу зменшується на обсяг рециркулюючого природного газу, який виз-начається платником за показниками вимірювальних пристроїв, що зазначені у журналі обліку видобутих корисних копалин з дотриманням самостійно затверджених платником, відповідно до вимог ліцензійних умов, схем руху видобутої вуглеводневої сировини на виробничих дільницях та місцях зберігання з урахуванням складу вихідної сировини, умов конкретного виробництва, особливостей технологічного процесу.

технологічного процесу.
Стаття 258. Ставки рентної плати
Ставки рентної плати встановлюються:
258.1. за природний газ (у тому числі нафтовий (попутний) газ):
258.1.1. видобутий у податковому (звітному) періоді, крім обсягів видобутого природного газу, що відповідають умові, передбаченій підпунктом 258.1.2 цього пункту:
у розмірі 237 гривень за 1000 куб. метрів видобутого природного газу (у тому числі нафтового (приутного) газу):

у розмірі 237 гривень за точо кус. метрів видосутого природлего газу (у тому числі нафтового (попутного) газу); у розмірі 118,5 гривень за 1000 куб. метрів видобутого природного газу (у тому числі нафтового (попутного) газу) з покладів, що повністю залягають на глибині понад 5000 метрів, на ділянках надр

(родовищах) в межах території України; 258.1.2. видобутий у звітному періоді та реалізований платника-ми рентної плати за відповідними актами приймання-передачі звітному податковому періоді, коли такий газ був видобутий, суб'єкту, уповноваженому Кабінетом Міністрів України, для формування ресурсу природного газу (у тому числі нафтового (попутно-го) газу), що використовується для потреб населення, а також виробничо-технологічні витрати природного газу таких платників рен рооничо-технологині виграти природного газу таких плагників рентної плати, в обсязі, визначеному пропорційно до питомої ваги обсягів природного газу, реалізованого суб'єкту, уповноваженому Кабінетом Міністрів України, для формування ресурсу природного газу, що використовується для потреб населення, в загальному обсязі природного газу, що підлягає оподаткуванню рентною платою, зменшеному на обсяг виробничо-технологічних витрат природного

у розмірі 59,25 гривень за 1000 куб. метрів видобутого природного газу (у тому числі нафтового (попутного) газу) з покладів, що повністю або частково залягають на глибині до 5000 метрів, на ді-

лянках надр (родовищах) в межах території України; у розмірі 47,4 гривень за 1000 куб. метрів видобутого природ-ного газу (у тому числі нафтового (попутного) газу) з покладів, що повністю залягають на глибині понад 5000 метрів, на ділянках надр (родовищах) в межах території України; у розмірі 11,85 гривень за 1000 куб. метрів видобутого природ-

ного газу (у тому числі нафтового (попутного) газу) з покладів на ділянках надр (родовищах) в межах континентального шельфу та/або виключної (морської) економічної зони України; 258 2 32 Hadr

у розмірі 2141,86 гривні за одну тонну нафти, видобутої з покладів, які повністю або частково залягають на глибині до 5000 метрів; у розмірі 792,54 гривні за одну тонну нафти, видобутої з покла-дів, які повністю залягають на глибині понад 5000 метрів;

258.3. за газовий конденсат: у розмірі 2141,86 гривні за одну тонну газового конденсату, видобутого з покладів, які повністю або частково залягають на глиби-

ні до 5000 метрів; у розмірі 792,54 гривні за одну тонну газового конденсату, ви-добутого з покладів, які повністю залягають на глибині понад 5000

таття 259. Коригуючі коефіцієнти

259.1. До визначених у пунктах 258.2 та 258.3 статті 258 цього Кодексу ставок рентної плати за нафту та газовий конденсат у кожному податковому (звітному) періоді застосовується коригуючий коефіцієнт, який обчислюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної економічної політики, для кожного звітного (податкового) періоду шляхом ділення середньої ціни одного бареля нафти «Urals», перерахованої у гривні за курсом Національного банку України станом на 1 число місяця, що настає за звітним періодом, яка склалася на момент завершення проведення торгів нафтою на Лондонській біржі протягом поточного звітного (податкового) періоду, на базову ціну нафти. Під базовою ціною нафти розуміється ціна нафти «Urals», яка дорівнює 560 тривень за барель.
Величина коригуючого коефіцієнта обчислюється десятковим

дробом з точністю до чотирьох знаків відповідно до актів законодавства з питань проведення статистичних спостережень за змінами цін (тарифів) на споживчі товари (послуги) і розрахунку індексу Якщо величина коригуючого коефіцієнта, яка застосовується до ставок рентної плати за нафту та газовий конденсат, менше одиниці, такий коригуючий коефіцієнт застосовується із значенням 1

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної економічної політики, щомісяця до 10 числа наступного звітного (податкового) періоду розміщує визначену величину коригуючого коефіцієнта на своєму офіційному веб-сайті у спеціально-

гуючого коефіцієнта на своєму офіційному веб-сайті у спеціальному розділі та подає відповідну інформацію Міністерству фінансів України та центральному органу державної податкової служби. 259.2. До визначеної у підпункті 258.1.1 пункту 258.1 статті 258 цього Кодексу ставки рентної плати за природний газ (у тому числі нафтовий (попутний) газ) у кожному податковому (звітному) періоді застосовується коригуючий коефіцієнт, який обчислюється Міністерством фінансів України за даними центрального органу державної митної служби для кожного податкового (звітного) періоду шрауом ділення серепньої митної ваттості інпольного) періоду шляхом ділення середньої митної вартості імпортного природного газу, що склалася у процесі його митного оформлення під час ввезення на територію України за податкой (звітний) період, на базову ціну, яка дорівнює 179,5 долара ЦА за 1000 куб. метрів. Величина коригуючого коефіцієнта обчислюється десятковим

дробом з точністю до чотирьох знаків відповідно до актів законодавства з питань проведення статистичних спостережень за змінами цін (тарифів) на споживчі товари (послуги) і розрахунку спожив-

. д.... Інформацію про результати обчислення коригуючого коефіцієнта за динамікою митної вартості природного газу Міністерство фінансів України подає щомісяця до 5 числа наступного податкового

(звітного) періоду центральному органу виконавчої влади, що за-безпечує реалізацію державної економічної політики. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної економічної політики, щомісяця до 10 числа наступного податкового (звітного) періоду розміщує визначену величину коригуючого коефіцієнта на своєму офіційному веб-сайті у спеціальному розділі та подає відповідну інформацію центральному органу державної податкової служби.
У разі якщо у звітному (податковому) періоді митне оформлен-

ня природного газу під час ввезення на територію України не здій-снювалося, до ставки рентної плати за природний газ (у тому чис-лі нафтовий (попутний) газ) застосовується коригуючий коефіцієнт, який діяв в останньому податковому (звітному) періоді, коли здій-снювалося таке митне оформлення.

Стаття 260. Порядок обчислення податкових зобов'язань та строк сплати 260.1. Базовий податковий (звітний) період для рентної плати

дорівнює календарному місяцю. 260.2. Розмір податкового зобов'язання з рентної плати обчис люється платником як добуток обсягу видобутої ним вуглеводневої сировини, встановлених статтею 258 цього Кодексу ставок рентної плати та коригуючого коефіцієнта, який у кожному податковому (звітному) періоді розраховується відповідно до статті 259 цього

Кодексу. 260.3. Платник самостійно складає розрахунок податкових зо

260.3. Платник самостино складає розрахунок податкових зобов'язань з рентної плати, у якому визначає та/або уточнює суму податкового зобов'язання з рентної плати, за формою, затвердженою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу. У податковому розрахунку з рентної плати за природний газ (у тому числі нафтовий (попутний) газ), який платники рентної плати реалізують суб'єкту, уповноваженому Кабінетом Міністрів України, для формування ресурсу природного газу (у тому числі нафтового (попутного) газу), що використовується для потреб населення, полаткові зобов'язання визначаються згілно з актами приймання-педаткові зобов'язання визначаються згідно з актами приймання-пе-редачі, оформленими відповідно до типових договорів, затверджених спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади, до відання якого віднесені питання державного регулювання нафтогазової галузі, про реалізацію такого газу у звітному податковому періоді, коли він був видобутий, які не пізніше ніж 8 числа місяця, що настає за звітним податковим періодом, підписують-ся платником та уповноваженим суб'єктом на підставі укладених ними господарських договорів.

ними господарських договорів. 260.4. Податковий розрахунок подається платником починаючи з календарного місяця, що настає за місяцем, у якому такий платник отримав передбачене статтями 35 та 36 Закону України «Про нафту і газ» рішення спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади, до відання якого віднесені питання держав ного регулювання нафтогазової галузі, про введення родовища або окремого покладу в дослідно-промислову або у промислову роз-

260.5. Платник протягом 20 календарних днів після закінчення

200.3. Тріатник протятом 20 календарних длів після закіпчення податкового (звітного) періоду подає податковий розрахунок органу державної податкової служби: за місцезнаходженням ділянки надр, межі якої визначені в отриманому платником спеціальному дозволі на користування надрами для видобування (у тому числі під час геологічного вивчення) вуглеводневої сировини, у разі розміщення такої ділянки в межах території України;

за місцем перебування на обліку як платника податків і зборів у разі розміщення ділянки надр, межі якої визначено в отриманому платником спеціальному дозволі на користування надрами для ви-добування (у тому числі під час геологічного вивчення) вуглеводне-вої сировини, в межах континентального шельфу та/або виключної

(морської) економічної зони України. 260.6. У податковому (звітному) періоді платник сплачує до 10, 20 і 30 числа поточного календарного місяця авансові внески від-

20 і 30 числа поточного календарного місяця авансові внески відповідно за першу, другу і третю декади в розмірі однієї третини суми податкових зобов'язань з рентної плати, визначеної у податковому розрахунку за попередній податковий (звітний) період. 260.7. Сума податкових зобов'язань з рентної плати, визначена у податковому розрахунку за податковий (звітний) період, сплачуеться платником до бюджету протягом 10 календарних днів після закінчення граничного строку подання такого податкового розрахунку з урахуванням фактично сплачених авансових внесків. Стаття 261. Контроль та відповідальність платників 261.1. Платник несе відповідальність за правильність обчислення рентної плати, повноту і своєчасність її внесення до бюджету, а також за своєчасність подання органам державної податкової служби відповідних розрахунків згідно з нормами цього Кодексу та інших законів України.

інших законів України. 261.2. Контроль за правильністю обчислення, своєчасністю повнотою справляння рентної плати до бюджету здійснюють орга-

ни державної податкової служби. 261.3. Органи державної податкової служби для забезпечення контролю за правильністю визначення об'єкта оподаткування для рентної плати взаємодіють з органами державного геологічного контролю та державного гірничого нагляду в установленому поряд-

РОЗДІЛ XI. ПЛАТА ЗА КОРИСТУВАННЯ НАДРАМИ

гаття 262. Плата за користування надрамі

Плата за користування надрами — загальнодержавний платіж, який справляється у вигляді: плати за користування надрами для видобування корисних ко-

плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видо-

буванням корисних копалин. Стаття 263. Плата за користування надрами для видобування

корисних копалин 263.1. Платники плати за користування надрами для видобуван-

ня корисних копалин (далі — платники)
263.1.1. Платниками плати за користування надрами для видобування корисних копалин є суб'єкти господарювання, у тому чис-

лі громадяни України, іноземці та особи без громадянства, зареєстровані відповідно до закону як підприємці, які набули права користування об'єктом (ділянкою) надр на підставі отриманих спеціальних дозволів на користування надрами (далі — спеціальний дозвіл) них дозволів на користування надрами (далі — спеціальний дозвіл) в межах конкретних ділянок надр з метою провадження господарської діяльності з видобування корисних копалин, у тому числі під час геологічного вивчення (або геологічного вивчення з подальшою дослідно-промисловою розробкою) в межах зазначених у таких спеціальних дозволах об'єктах (ділянках) надр. 263.1.2. У разі укладення власниками спеціальних дозволів на

користування надрами з третіми особами договорів на виконання робіт (послуг), пов'язаних з використанням надр, у тому числі (але не виключно) за операціями з давальницькою сировиною, платнине виключно) за операциями з даваливнидького сировиною, платии ками плати за користування надрами для видобування корисних копалин є власники таких спеціальних дозволів на користування

263.1.3. Для цілей оподаткування платники плати за користування надрами для видобування корисних копалин здійснюють окремий (від інших видів операційної діяльності) бухгалтерський та податковий облік витрат та доходів за кожним видом мінеральної сировини за кожним об'єктом надр, на який надано спеціальний

зви. 263.2. Об'єкт оподаткування 263.2.1. Об'єктом оподаткування плати за користування надрами для видобування корисних копалин по кожній наданій в користування ділянці надр, що визначена у відповідному спеціальному

дозволі, є обсяг видобутої у податковому (звітному) періоді корисної копалини (мінеральної сировини) або обсяг погашених у подат-

ковому (звітному) періоді запасів корисних копалин. 263.2.2. До об'єкта оподаткування належать: а) обсяг корисної копалини (мінеральної сировини), видобутої з надр на території України, її континентального шельфу і виключної (морської) економічної зони, у тому числі обсяг мінеральної сировини, що утворюється в результаті виконання первинної перероб ки, що провадиться іншими ніж платник суб'єктами господарювання на умовах господарських договорів про послуги з давальниць кою сировиною:

б) обсяг корисної копалини (мінеральної сировини), видобутої (вилученої) з відходів (втрат, хвостів тощо) гірничодобувного виробництва, у тому числі обсяг мінеральної сировини, що утворюрезультаті виконання первинної переробки, що провадить ся іншими ніж платник суб'єктами господарювання на умовах гос подарських договорів про послуги з давальницькою сировиною, якщо для її видобутку відповідно до законодавства необхідно отримати спеціальний дозвіл;

в) обсяг погашених запасів корисних копалин. 263.2.3. До об'єкта оподаткування не належать:

а) не включені до державного балансу запасів корисних копалин корисні копалини місцевого значення і торф, видобуті землевласниками та землекористувачами для власного споживання, якщо їх використання не передбачає отримання економічної вигоди з пе редачею чи без передачі права власності на них, загальною глибиною розробки до двох метрів, і прісні підземні води до 20 метрів:

б) видобуті (зібрані) мінералогічні, палеонтологічні та інші гео-логічні колекційні зразки, якщо їх використання не передбачає отримання економічної вигоди з передачею чи без передачі права власності на них:

в) корисні копалини, видобуті з надр при створенні, використанні, реконструкції геологічних об'єктів природно-заповідного фонду, якщо використання цих корисних копалин не передбачає отримання економічної вигоди з передачею чи без передачі права власнос

г) дренажні та супутньо-пластові підземні води, які не врахову ються в державному балансі запасів корисних копалин, що видобу ваються при розробці родовищ корисних копалин або при будівництві та експлуатації підземних споруд, і використання яких не пе редбачає отримання економічної вигоди з передачею чи без передачі права власності на них, у тому числі від використання для власних технологічних потреб, за винятком обсягів, які використовуються для власних технологічних потреб, пов'язаних з видобу

ґ) видобуті корисні копалини, які без набуття та/або збереження платником права власності на такі корисні копалини відповідно до затвердженого в установленому законодавством порядку технологічного проекту розробки запасів корисних копалин відповідної ділянки надр спрямовуються на формування запасів корисних копалин техногенного родовища;

палин техногенного родовища; д) обсяг природного газу, визнаного рециркулюючим відповід-но до розділу І, який визначається платником за показниками ви-мірювальних пристроїв, що зазначені у журналі обліку видобутих корисних копалин із дотриманням самостійно затверджених плат-ником відповідно до вимог ліцензійних умов схем руху видобутої вуглеводневої сировини на виробничих дільницях та місцях зберігання з урахуванням складу вихідної сировини, умов конкретного виробництва, особливостей технологічного процесу;

е) обсяги мінеральних вод, що видобуті державними дитячими спеціалізованими санаторно-курортними закладами, в частині об-сягів, що використовуються для лікування на їх території.
 263.3. Види видобутої корисної копалини (мінеральної сирови-ни) визначаються платником відповідно до затверджених законо-

давством переліків видів корисних копалин, а також кодифікації товарів та послуг з урахуванням затверджених платником схем руху видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) на виробничих дільницях та місцях зберігання з урахуванням складу вихідної сировини, умов конкретного виробництва, особливостей технологичего процесу та вимог до кінцевої продукції.

263.4. Види погашених запасів корисних копалин визначаються платником на підставі висновків державної експертизи запасів корисних копалин відповідної ділянки надр, що виконана не раніше ніж за десять років до дати списання запасів корисних копалин з балансу гірничодобувного підприємства. 263.5. База оподаткування

263.5. База оподаткування є вартість обсягів видобутих у по-датковому (звітному) періоді корисних копалин (мінеральної сиро-вини), яка окремо обчислюється для кожного виду корисної копа-лини (мінеральної сировини) для кожної ділянки надр на базових умовах поставки (склад готової продукції гірничодобувного підпри-

емс. іва). 263.5.2. Порядок визначення вартості одиниці відповідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) встановлено пунктом 263.6 цієї статті. 263.5.3. Для видів корисних копалин, для яких у таблиці пункту

263.9 цієї статті затверджено абсолютні ставки плати (Сазн) у вар тісному (грошовому) вираженні, база оподаткування тотожна об'єкту оподаткування. 263.6. Визначення вартості одиниці видобутої корисної копали-

263.6. Вартість відповідного виду видобутої у податковому (звітному) періоді корисної копалини (мінеральної сировини) обчислюється платником для кожної ділянки надр на базових умовах достатку (кудо, второму і пістому п поставки (склад готової продукції гірничодобувного підприємства) за більшою з таких її величин: за фактичними цінами реалізації відповідного виду видобутої

корисної копалини (мінеральної сировини); за розрахунковою вартістю відповідного виду видобутої корис-ної копалини (мінеральної сировини).

263.6.2. У разі обчислення вартості видобутої корисної копали-ни (мінеральної сировини) за фактичними цінами реалізації вар-тість одиниці відповідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) встановлюється платником за величиною суми доходу, отриманого (нарахованого) від виконаних у податковому (звітному) періоді господарських зобов'язань з реалізації відповід ного обсягу (кількості) такого виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини).

Сума доходу, отриманого (нарахованого) від реалізації від-повідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сиро-вини) за податковий (звітний) період зменшується на суму витрат платника, пов'язаних з доставкою (перевезенням, тран-спортуванням) обсягу (кількості) відповідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) споживачу в розмірах, установлених у договорі купівлі-продажу згідно з умовами постачання.

Суми попередньої оплати вартості обсягу (кількості) відповідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини), що надійшли до моменту фактичного виконання господарських зобов'язань (фактичної поставки) або до моменту настання строку оов язань (фактично поставки) або до моменту настання строку виконання господарських зобов'язань (поставки) за відповідним договором, включаються до суми доходу для обчислення вартості одиниці відповідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) у податковому (звітному) періоді, якщо такі господарські зобов язання (поставки) виконані або мали бути виконаними за відповідним договором.

Сума доходу, отримана від реалізації обсягу (кількості) відпо відного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) в іноземній валюті, обраховується в національній валюті за офіційним курсом гривні до іноземних валют, встановленим Національним банком України на дату реалізації таких корисних ко-

263.6.3. До витрат платника, пов'язаних з доставкою (перевезенням, транспортуванням) видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) споживачу, належать:
а) витрати, пов'язані з доставкою (перевезенням, транспор-

туванням) видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) із складу готової продукції платника (вузла обліку, входу до магістрального трубопроводу, пункту відвантаження споживачу або переробку, межі розділу мереж із споживачем) споживачу, а

з доставкою (перевезенням, транспортуванням) магістральними трубопроводами, залізничним, водним та іншим транспортом; із зливанням, наливанням, навантаженням, розвантаженням та

перевантаженням з оплатою послуг портів, зокрема портових зборів;

з оплатою транспортно-експедиторських послу б) витрати з обов'язкового страхування вантажів, обчислені від-повідно до законодавства;

в) митні податки та збори у разі реалізації за межі митної тери-

рії України. 263.6.4. Вартість одиниці кожного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) обчислюється як співвідношення суми доходу, отриманого платником від реалізації відповідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини), визначеної відповідно до підпункту 263.6.2 пункту 263.6 цієї статті, та обсягу (кількості) відповідного виду реалізованої видобутої корисної

копалини (мінеральної сировини), що визначається за даними бух-галтерського обліку запасів готової продукції платника. 263.6.5. У разі обчислення вартості відповідного виду видобутої

корисної копалини (мінеральної сировини) за розрахунковою вар-тістю до витрат платника за податковий (звітний) період включа-

а) матеріальні витрати, що належать до витрат згідно з розді-лом ІІІ цього Кодексу, у тому числі витрати, пов'язані з виконанням господарських договорів із давальницькою сировиною, за винят-ком матеріальних витрат, пов'язаних із:

зберіганням:

транспортуванням; пакуванням;

проведенням іншого виду підготовки (включаючи передпродажну підготовку), крім операцій, що віднесені до операцій первинної переробки (збагачення) у значенні, наведеному у розділі І цього Кодексу, для реалізації відповідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини);

виробництвом і реалізацією інших видів продукції, товарів (робіт, послуг);
б) витрати з оплати праці, що належать до витрат згідно з роз-

ділом ІІІ цього Кодексу, крім витрат з оплати праці працівників, які не зайняті в господарській діяльності з видобування відповідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини);

в) витрати з ремонту основних засобів, що належать до складу витрат згідно з розділом ІІІ цього Кодексу, крім витрат на ремонт основних засобів, не пов'язаних технічно та технологічно з госпосарською діяльністю з видобування відповідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини);

 г) інші витрати, що належать до складу витрат, у тому числі витрати, розподілені згідно з принципами облікової політики платника, понесені ним в періоди, коли господарська діяльність з видобування корисних копалин не провадилась у зв'язку із сезонними умовами провадження видобувних робіт згідно з розділом ІІІ цього Кодексу, крім витрат, не пов'язаних з господарською діяльністю з видобування відповідного виду видобутої корисної копалини (міне-ральної сировини), у тому числі: які виникають в результаті формування фінансових резервів;

на сплату процентів боргових зобов'язань платника; на плату за користування надрами для видобування корисних

на сплату штрафів та/або неустойки чи пені за рішенням сторін договору або за рішенням відповідних державних органів, суду. Під час обчислення розрахункової вартості відповідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) також врахо-

 а) сума нарахованої амортизації, що визначається згідно з роз-ділом ІІІ цього Кодексу, крім суми нарахованої амортизації на ос-новні фонди і нематеріальні активи, що підлягають амортизації, але не пов'язані технічно та технологічно з господарською діяльністю з видобування відповідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини):

б) сума амортизації витрат, пов'язаних з господарською діяльністю з видобування відповідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) згідно з розділом ІІІ цього Кодексу. 263.6.6. У разі якщо мають місце державні субвенції для гірни-

чодобувних підприємств, визначення вартості видобутої мінеральної сировини (корисної копалини) здійснюється без урахування субвенції, розміри якої для кожної ділянки надр обчислюються на підставі калькулювання собівартості видобутої корисної копалини за матеріалами бухгалтерського обліку провадження господарської діяльності в межах такої ділянки надр.

263.6.7. Сума витрат, понесених на провадження господарської діяльності з видобування корисних копалин, щодо яких у податковому (звітному) періоді завершено комплекс технологічних операцій (процесів) з видобування, повністю включається до розрахункової вартості видобутих корисних копалин за відповідний податковий (звітний) період.

У разі якщо після виникнення податкових зобов'язань з плати за користування надрами для видобування корисних копалин за обсяг (кількість) відповідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини), платник у будь-якому наступному подат-ковому (звітному) періоді прийняв рішення про застосування до неї (відповідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) або її частини інших операцій первинної переробки, в результаті чого виник новий вид товарної продукції гірничодо бувного підприємства, що відрізняється від продукції тричодо-платником визнані та виконані відповідні зобов'язання з плати за користування надрами для видобування корисних копалин, платник у такому податковому (звітному) періоді визначає розмір податкових зобов'язань з плати для нового відповідного виду видодаткових зообв язань з плати для нового відповідного виду видо-бутої корисної копалини (мінеральної сировини) з урахуванням виконаних податкових зобов'язань за обсяг (кількість) відповід-ного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини), що був використаний на створення нової товарної продукції гір-ничодобувного підприємства, за вирахуванням сум податкових зобов'язань, які виникали за попередніми операціями з даним видом корисної копалини

видом корисної копалини.
263.6.8. Сума витрат, понесених на провадження господарської діяльності з видобування корисних копалин, щодо яких у податковому (звітному) періоді не завершено комплекс технологічних операцій (процесів) з видобування, включається до розрахункової вартості відповідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) у податковому (звітному) періоді, в якому завершується такий комплекс технологічних операцій (процесів).

263.6.9. Розрахункова вартість одиниці відповідного виду видо-бутої корисної копалини (мінеральної сировини) (Цр) обчислюється за такою формулою:

Вмп + (Вмп х Крмпе) Цр = ______ Vмп_

де Вмп — витрати, обчислен 263.6.8 цього пункту (у гривнях); витрати, обчислені згідно з підпунктами 263.6.5 -

263.6.8 цього пункту (у гривнях);
Крмпе — коефіціент рентабельності гірничодобувного підприємства, обчислений у матеріалах геолого-економічної оцінки запасів корисних копалин ділянки надр, затверджених Державною комісією України по запасах корисних копалин (десятковий дріб);
Vмп — обсяг (кількість) корисних копалин, видобутих за податковий (звітний) період.

ковии (звітнии) період.
263.6.10. Вартість руд урану та золота, видобутих з корінних родовищ, обчислюється з урахуванням ціни реалізації за податковий (звітний) період (у разі відсутності реалізації у цей період — за найближні попередні податкові періоди) хімічно чистого металу без урамочисться податкові періоди) хімічно чистого металу без урамочисться податкові періоди. хування податку на додану вартість, зменшеної на суму витрат платника на збагачення (афінаж) та доставку (перевезення, транспорту-вання) споживачу. Вартість одиниці видобутих корисних копалин визначається з урахуванням частки (в натуральному вимірі) вмісту

змінно чистого металу в одиниці видобутих корисних копалин. 263.7. Порядок обчислення податкових зобов'язань з плат

користування надрами для видобування корисних копалин 263.7.1. Для видів корисних копалин, для яких у таблиці пункту 263.9 цієї статті ставки плати (Свнз) встановлено у відносних показниках (відсотках), податкові зобов'язання з плати за користування надрами для видобування корисних копалин (Пзн) для відповідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини)

видного виду видооуто корисної котіалини (мінеральної сировини) в межах однієї ділянки надр за податковий (звітний) період обчислюються за такою формулою:
Пзн = Vф х Вкк X Свнз х Кпп,
де Vф — обсяг (кількість) відповідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) у податковому (звітному) періоді (в одиницях маси або об'єму);

Вкк — вартість одиниці відповідного виду видобутої корисної ко палини (мінеральної сировини), обчислена згідно з пунктом 263.6 цієї статті; Свнз — величина ставки плати за користування надрами для ви-

Кпп — коригуючий коефіцієнт, встановлений у пункті 263.10 цієї

статті

263.7.2. Для видів корисних копалин, для яких у таблиці пункту 263.9 цієї статті встановлено абсолютні ставки плати за користування надрами для видобування корисних копалин (Сазн) у вартісному (грощовому) вираженні, податкові зобов'язання з плати (Пзн) для відповідного виду видобутих корисних копалин (мінерально сировини) або погашених запасів корисних копалин в межах одні-єї ділянки надр за податковий (звітний) період обчислюються за та-

кою формулою: Пзн = Vф x Сазн x Кпп, де Vф — обсяг (кількість) відповідного виду видобутих корисних копалин (мінеральної сировини) або погашених запасів корисних опалин у межах однієї ділянки надр у податковому (звітному) періоді (в одиницях маси або об'єму);

Сазн — величина визначеної в абсолютних значеннях ставки плати за користування надрами для видобування корисних копалин, встановлена у пункті 263.9 цієї статті;

Кпп — коригуючий коефіцієнт, встановлений у пункті 263.10 цієї

263.8. Порядок визначення обсягу (кількості) видобутої корис-ної копалини (мінеральної сировини) та обсягу (кількості) погаше-

ног копалини (мінеральної сировини) та обозі у (клівкості) погашених запасів корисних копалин
263.8.1. Обсяг (кількість) відповідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) визначається платником плати у журналі обліку видобутих корисних копалин самостійно відповідно до вимог затверджених платником схем руху видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) на виробничих платником то містьку обозітелим обозітелим промукручать куровичном пробиним промукручать куровичном пробиним промукручать куровичном промукру промукручать куровичном промукру тої корисної копалини (мінеральної сировини) на виробничих дільницях та місцях зберігання з урахуванням складу вихідної сировини, умов конкретного виробництва, особливостей технологічного процесу та вимог до кінцевої продукції та нормативних актів, що регламентують вимоги до відповідного виду товарної продукції гірничодобувних підприємств стосовно визначення якості сировини та кінцевого продукту, визначення вмісту основної та супутньої корисної копалини в лабораторіях, атестованих згідно з правилами уповноваження та атестації у державній метопогічній системі. рологічній системі.

Залежно від відповідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) її кількість визначається в одиницях маси або

об'єму. 263.8.2. Обсяг (кількість) погашених запасів корисних копалин визначається платником самостійно з дотриманням вимог актів законодавства з питань гірничого нагляду за раціональним викорис-

Залежно від відповідного виду погашених запасів корисних ко-

залежно від відповідного виду погашених запасів корисних ко- палин їх кількість визначається в одиницях маси або об'єму. 263.9. Ставки плати за користування надрами для видобування корисних копалин:			
корисних копалин. Корисні Одиниця копалини виміру	За одиницю погашених запасів корисних копалин	За одиницю видобутих корисних копалин	Від вартості видобутих корисних копалин
		грн	грн %
Корисні копалини загал Горючі корисні копалин		значення	
нафта, конденсат газ природний, у тому числі газ, розчинений	тонн		147,63
у нафті (нафтовий (попутний) газ), етан, пропан, бутан	тис. куб.		
метрів вугілля кам'яне	-	37,78	
марки антрацит енергетичне та інші марки кам'яного вугілля	тонн 1 - « -	4,79 3,15	
вугілля буре торф, сапропель Металічні руди	TOHH - « -	0,51	0,53
залізна руда для збагачення залізна руда для	- « -	3,27	
збагачення з вмістом магнетитового заліза	- « -	0,80	
менше 20 відсотків залізна багата	- « -	10,29	
марганцева титанова (розсипних родовищ)	- « -	13,00 2,39	
титано-цирконієва (розсипних родовищ)	- « -	4,43	
нікелева (силікатна) [*] хромова	- « -	5,82 6,58 0,35	
ртутна уранова	- « -	1,91	
золота Сировина формувальна	- « - та для огрудку	9,57 ування залізор	удних концен-
тратів глина бентонітова Сировина вогнетривка	- « -	2,15	
доломіт кварцит та пісок	- « -	10,15	
кварцовий для металургії пісок формувальний	- « - - « -	15,12	7,50
кварцит для виробницт кремнію	- « -	2,37	
сировина високоглиноз за виключенням глин			
(кіаніт (дистен), силіман ставроліт) Сировина флюсова	нт, куб. метрів	0,74	
Сировина флюсова вапняк (флюсовий) Сировина хімічна	тонн	10,15	
сірчана руда сіль кам'яна (галіт)	- « - - « -	3,89 5,26	
сіль кам'яна (галіт) для харчової промисловості сіль калійно-магнієва	- « -	5,26	3,00
крейда для виробництв соди вапняк для цукрової	- « -	15,44	
промисловості крейда для хімічної	- « -	15,28	
промисловості Сировина агрохімічна	тонн	15,37	
фосфорити (агроруди) Сировина для мінераль		1,38	
сировина для мінералы пігментів Електро- та радіотехніч	- « -	3,63	
сировина графітова руда	- « -	2.32	
пірофіліт озокерит	- « -	2,32 20,41 20,73	
Сировина оптична та п' сировина оптична			
та п'єзооптична Сировина адсорбційна бентоніт, палигорскіт	кілограмів		8,16
цеоліт, сапоніт тонн Сировина абразивна		2,19	
Сировина абразивна сировина абразивна Сировина ювелірна		- « -	1,25
(дорогоцінне каміння) бурштин, топаз, моріон	,		
берил тощо грамів,	кілограмів,		T 00
каратів Сировина ювелірно-вир	обна (напівдор		5,00
каміння) сировина ювелірно-вир (напівдорогоцінне	обна		
каміння) кілограмів Сировина виробна			4,00
сировина виробна Сировина для облицюв	тонн, куб. мет альних матеріал		4,00
(декоративне каміння) сировина для облицюва		іів	0.00
(декоративне каміння) Сировина скляна та фа	рфоро-фаянсов	за	3,00
польовий шпат (пегматі пісок для виробництва Сировина цементна		- « -	5,00 7,50
сировина цементна сировина цементна Сировина для пиляних	- « - стінових матері	алів	10,18
сировина для пиляних стінових матеріалів	куб. метрів		3,00
Сировина петрургійна т перліт сировина для виробниц	тонн	повнювачів бо 2,11	етону
мінеральної вати (андезито-баз базальт)	альт, - « -		7,50
Сировина для покриття бітуми		5,05	7,00
Підземні води мінеральні для промисл	ІОВОГО	·	
розливу мінеральні (лікувальні та лікувально-столові	куб. метрів		23,54

лікувальними закладами	1	- « -	0,49
мінеральні (лікувальні)			
для зовнішнього			
використання			
лікувальними закладамі	4 - " -		5,67
промислові (розсіл)	- « -		0,55
теплоенергетичні			
(термальні)	- « -		0,46
прісні підземні води	100 куб. метр	iв	5,36
Поверхневі води			•
ропа (лікувальна,			
промислова)	куб. метрів		0,51
	Kyo. Wcipib		0,01
Грязі лікувальні			C 10
грязі лікувальні	- « -		6,13
Корисні копалини місце			
Сировина для будівельн	юго вапна та г	іпсу	
крейда і вапняк на вапн	0,		
крейда будівельна	ТОНН	15,12	
гіпс	- « -	15,41	
Сировина для хімічних м			
	иелюранты гру - « -		
вапняк		10,02	
Сировина для бутового	каменю		
сировина для бутового			
каменю (всі види			
гірських порід,			
придатність яких			
визначається державни	ми		
стандартами, в тому			
числі для щебеневої			
продукції)	- « -		7,50
			7,50
Сировина піщано-гравій	Іна		
сировина			5.00
піщано-гравійна	- « -	_	5,00_
сировина піщано-глинис	ста для закладн	ки вироблени	х просторів, бу-
дівництва дорожних нас	:ипів,		
дамб тощо куб. метрів		0,82	
Глинисті породи		,	
глина тугоплавка	тонн		5,00
каолін первинний	- « -		5,00
глина вогнетривка	- « -		5,00
каолін вторинний	- « -		5,00
сировина керамзитова	- « -		5,00
сировина			
цегельно-черепична	- « -		5,00
263.10. Коригуючі ко	ефіцієнти		
До ставок плати за к		адрами для в	зидобування ко-
рисних копалин застосо			
чаються залежно від ви,			
TO VIAGO II DIA DOSVIDO			January Oripobri

8.49

пікувальними заклалами

Критерії застосування коефіцієнта	Величина коефіцієнта

ни) та умов її видобування

Видобування позабалансових запасів	
корисних копалин*	0,5
Видобування запасів (ресурсів)	
корисних копалин з техногенних родовищ	0,5
Видобування піщано-гравійної сировини	
в межах акваторії морів, водосховищ,	
у річках та їх заплавах (крім видобування,	
пов'язаного з плановими роботами	_
з очищення фарватерів річок)	2
Видобування вуглекислих мінеральних	
підземних вод (гідрокарбонатних)	
із свердловин, що не обладнані	
стаціонарними газовідділювачами	0,85
Видобування запасів з родовищ,	
які в порядку, визначеному	
законодавством, визнані	
як дотаційні запаси	0,01

Видобування платником запасів корисних копалин ділянки надр, затверджених державною експертизою на підставі звітів з геологічного вивчення, яке виконане ним за власні кошти 0,7 *За умови, що запаси корисних копалин віднесено до такої ка-

тегорії на підставі річного плану гірничих робіт або за результатами геолого-економічної оцінки, проведеної не раніш як за 10 років до виникнення податкових зобов'язань.

263.11. Порядок подання податкових розрахунків 263.11.1. Платник плати за користування надрами для видобування корисних копалин до закінчення визначеного розділом ІІ цього Кодексу граничного строку подання податкових розрахунків за податковий (звітний) період, що дорівнює календарному кварталу, подає за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, податкові розрахунки з плати за користування колеми для видобування колеми для замобування колеми для видобування видобування колеми для видобування колеми для видобування видоб ня надрами для видобування корисних копалин органу державної податкової служби:

за місцезнаходженням у межах території України ділянки надр,

за місцезнаходженням у межах території України ділянки надр, з якої видобуті корисні копалини; за місцем обліку платника у разі розміщення ділянки надр, з якої видобуто корисні копалини, в межах континентального шельфу та/або виключної (морської) економічної зони України. 263.11.2. У разі якщо місце обліку платника не збігається з місцезнаходженням у межах території України ділянки надр, з якої видобувто корисні копалини, копія податкового розрахунку з плати за користування надрами для видобування корисних копалин податься органу державної податкової служби за місцем обліку платться органу державної податкової служби за місцем обліку плат ється органу державної податкової служби за місцем обліку плат-

ника.
263.11.3. Податковий розрахунок подається платником почина-203.11.3. Податковий розражунок подаствож платником почина-ючи з календарного кварталу, що настає за кварталом, у якому та-кий платник отримав дозвіл на початок (продовження) виконання роботи підвищеної небезпеки або експлуатації об'єкта. 263.12. Порядок сплати податкових зобов'язань Платник протягом десяти календарних днів після закінчення

граничного строку подання податкового розрахунку за податковий (звітний) період сплачує податкові зобов'язання з плати за користування надрами для видобування корисних копалин у сумі, визначеній в розрахунку з плати, поданому ним органу державної подат-кової служби:

за місцезнаходженням у межах території України ділянки надр,

з місцезнаходженням у межах території України ділянки надр, з якої видобуті корисні копалини; за місцем обліку платника в разі розміщення ділянки надр, з якої видобуто корисні копалини, в межах континентального шельфу та/або виключної (морської) економічної зони України. 263.13. Контроль та відповідальність платників

263.13.1. Платник несе відповідальність за правильність обчислення суми плати за користування надрами для видобування кориснух копалин, повноту і своєчасність її внесення до бюджету, а також за своєчасність подання органам державної податкової служби відповідних розрахунків згідно з нормами цього Кодексу та інших законів України.

контроль за правильністю обчислення, своєчасністю і повнотою справляння плати за користування надрами для видобування корисних копалин до бюджету здійснюють органи державної подат-

Органи державної податкової служби для забезпечення контролю за правильністю обчислення платником суми плати за користування надрами для видобування корисних копалин в частині визначення обсягу (кількості) видобутих корисних копалин у межах наданої йому ділянки надр, а також коригуючих коефіцієнтів згідно з пунктом 263.10 цієї статті у встановленому законодавством порядку можуть залучати органи державного геологічного контролю і державного гірничого нагляду. 263.13.2. За фактами, які відбуваються протягом шести місяців,

щодо невнесення, несвоечасного внесення платником сум подат-кових зобов'язань з плати за користування надрами для видобу-вання корисних копалин або невиконання платником податкових зобов язань з цієї плати, центральний орган державної податкової служби порушує перед відповідним спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади питання зупинення терміну дії відповідного спеціального дозволу. 263.13.3. До доходів, що виникли у платника в результаті реалі-

зації таким платником прав користування ділянкою надр у період невнесення, несвоєчасного внесення платником сум податкових зобов'язань з плати за користування надрами для видобування ко рисних копалин (за виключенням випадків донарахувань та штрафних санкцій за результатами перевірок контролюючих органів) протягом шести місяців, а також на період зупинення терміну дії відпо відного спеціального дозволу, застосовується адміністративно-господарська санкція у вигляді вилучення отриманого (нарахованого) платником або відповідним контролюючим органом прибутку (до ходу) від господарської діяльності з видобування корисних копа-

263.13.4. Органи державного гірничого нагляду у місячний термін після прийняття відповідного рішення надсилають до органу державної податкової служби за місцем податкової реєстрації платника, який буде здійснювати видобуток корисних копалин, у тому числі під час геологічного вивчення, повідомлення про надан-

ня такому платнику дозволу на початок ведення видобувних робіт або погодження на проведення дослідно-промислової розробки. 263.13.5. Органи спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань екології та природних ресурсів у місячний термін після прийняття відповідного рішення надсилау місячний термін після прийняття відповідного рішення надсила-ють до органу державної податкової служби за місцем податко-вої реєстрації платника, який буде здійснювати видобуток корис-них копалин, у тому числі під час геологічного вивчення, копію затверджених платником схем руху видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) на виробничих дільницях та місцях збері-гання з урахуванням складу вихідної сировини, умов конкретно-го виробництва, особливостей технологічного процесу та вимог до кінцевої продукції з конкретизацією порядку визначення яког ті сировини та кінцевого пролукту, визначення вмісту основної та ті сировини та кінцевого продукту, визначення вмісту основної та супутньої корисної копалини в лабораторіях, атестованих згідно з правилами уповноваження та атестації у державній метрологіч-

Стаття 264. Плата за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин

264.1. Платники плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин 264.1.1. Платниками плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, є юридичні та фізичні особи — суб'єкти господарської діяльності, які використовують у

межах території України ділянки надр для: а) зберігання природного газу, нафти, газоподібних та інших рідких нафтопродуктів;

б) витримування виноматеріалів, виробництва і зберігання вив) вирощування грибів, овочів, квітів та інших рослин;

г) зберігання харчових продуктів, промислових та інших товарів,

речовин і матеріалів;

ґ) провадження інших видів господарської діяльності.
 264.2. Об'єкт оподаткування
 264.2.1. Об'єктом оподаткування платою за користування над-

рами в цілях, не пов'язаних з видобуванням кориснування над-рами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, є обсяг підземного простору (ділянки) надр: а) для зберігання природного газу та газоподібних продуктів — активний об'єм зберігання газу в пористих чи тріщинуватих геоло-гічних утвореннях (пластах-колекторах);

гічних утвореннях (пластах-колекторах);
б) для зберігання нафти та інших рідких нафтопродуктів — об'єм спеціально створених та існуючих гірничих виробок (відпрацьованих і пристосованих), а також природних порожнин (печер);
в) для витримування виноматеріалів, виробництва і зберігання винопродукції, вирощування грибів, овочів, квітів та інших рослин, зберігання харчових продуктів, промислових та інших товарів, речовин і матеріалів, провадження інших видів господарської діяльності — площа підземного простору, що надана у користування в спеціально створених та існуючих гірничих виробках (відпрацьованих і пристосованих), а також природних поробках (відпрацьованих і пристосованих), а також природних по-рожнинах (печерах). 264.3. Плата за користування надрами в цілях, не пов'язаних з

204.3. Плата за користування надрами в цлях, не пов язаних з видобуванням корисних копалин, не справляється: 264.3.1. з військових частин, закладів, установ і організацій Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, що фінансуються за рахунок державного бюджету;

264.3.2. за використання транспортних тунелів та інших підземних комунікацій, колекторно-дренажних систем та об'єктів міського комунального господарства;

264.3.3. за використання підземних споруд на глибині не більш як 20 метрів, збудованих відкритим способом без засипання або з подальшим ґрунтовим засипанням.

264.4. Ставки плати за користування надрами в цілях, не пов'я заних з видобуванням корисних копалин

Ставки плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, встановлюються окремо для кожного виду користування надрами у гривнях до одиниці виміру залежно від корисних властивостей надр і ступеня екологічної безпе-ки під час їх використання:

характер користування надрами	вид користування надрами	виміру	ставка плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, за одиницю обсягу користування надрами, гривень на рік
Використання підземного простору надр – пористих чи тріщинуватих геологічних утворень (пластів- колекторів)	зберігання природного – газу та газоподібних продуктів	тис. куб. метр активного об'ему	ів 0,23

тріщинуватих геологічних утворень (пластів-колекторів)	продуктів		
Використання підземного простору — спеціально	зберігання нафти та інших рідких нафтопродуктів	куб. метрів	0,23
створених та існуючих гірничих виробок (відпрацьованих і пристосованих) а також природних	витримування виноматеріалів, виробництво і зберігання ,винопродукції вирощування грі	·	0,64
порожнин (печер)	овочів, квітів та інших рослин зберігання харчо продуктів, промислових та інших товарів	рвих	0,37
	речовин і матеріалів провадження інц	- « -	0,27
	господарської діяльності	- « -	0,91

264.5. Порядок обчислення податкових зобов'язань та строк

264.5.1. Платник плати за користування надрами в цілях, не и корисних копалин, до закінчення визна ченого розділом ІІ цього Кодексу граничного строку подання податкових розрахунків за податковий (звітний) період, що дорівнює календарному кварталу, подає за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, податкові розрахунки з плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, органу державної податкової служби за міс-

иезнаходженням ділянки надр.
У разі якщо місце обліку платника не збігається із місцезнаходженням ділянки надр, копія податкового розрахунку з плати за ко-ристування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корис-них копалин, подається органу державної податкової служби за місцем його податкової реєстрації

місцем його податкової реєстрації. 264.5.2. Платник протягом десяти календарних днів після закінчення граничного строку подання податкового розрахунку за податковий (звітний) період сплачує податкові зобов'язання з плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, у сумі, визначеній в розрахунку з плати, поданому ним органу державної податкової служби за місцезнаходженням відвики дерх

У разі якщо місце обліку платника не збігається з місцезнаходженням ділянки надр, платник протягом десяти календарних днів після закінчення граничного строку подання податкового розрахунку за податковий (звітний) період додатково подає (надсилає) до органу державної податкової служби за місцем його податкової рестрації копію платіжного документа про сплату податкових зобов'язань з плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, за податковий (звітний) період. 264.6. Контроль та відповідальність платників

264.6.1. Платник несе відповідальність за правильність обчис-лення суми плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, повноту і своєчасність її вне-сення до бюджету, а також за своєчасність подання органам дер-жавної податкової служби відповідних розрахунків згідно з норма-

ми цього Кодексу та інших законів України. Контроль за правильністю обчислення, своєчасністю і повнотою справляння плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, до бюджету здійснюють органи державної податкової служби.

питні) для внутрішнього використання

Контроль за правильністю визначення обсягів використання надр в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, здійснюють органи державного гірничого нагляду в установленому

Органи державного гірничого нагляду у місячний строк з дня видачі чи вилучення акта про надання гірничого відводу подають органам державної податкової служби за місцезнаходженням ділянки надр інформацію про зміни у переліку користувачі РОЗДІЛ XII. МІСЦЕВІ ПОДАТКИ І ЗБОРИ

Стаття 265. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної

ділянки 265.1. Платники податку 265.1.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в точислі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової нерухо-

265.1.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

а) якщо об'єкт житлової нерухомості перебуває у спільній час-тковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб

за належну їй частку; б) якщо об'єкт житлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

в) якщо об'єкт житлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку. 265.2. Об'єкт оподаткування

265.2.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової нерухомос

265.2.2. Не є об'єктом оподаткування:

265.2.2. не є об'єктом оподаткування:
 а) об'єкти житлової нерухомості, які перебувають у власності держави або територіальних громад (їх спільній власності);
 б) об'єкти житлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені зако-

», в) будівлі дитячих будинків сімейного типу; г) садовий або дачний будинок, але не більше одного такого об'єкта на одного платника податку;

г) об'єкти житлової нерухомості, які належать багатодітним сім'ям та прийомним сім'ям, у яких виховується троє та більше дітей, але не більше одного такого об'єкта на сім'ю;

гуртожитки. 65.3. База оподаткування

265.3.1. Базою оподаткування є житлова площа об'єкта житло-

265.3.2. База оподаткування об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється органом державної податкової служби на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно. 265.3.3. База оподаткування об'єктів житлової нерухомості, що

перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи з житлової площі об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на

такий об'єкт. 265.3.4. У разі наявності у платника податку кількох об'єктів оподаткування база оподаткування обчислюється окремо за кож-

ним з таких об'єктів. 265.4. Пільги із сплати податку

265.4.1. База оподаткування об'єкта житлової нерухомості, що перебуває у власності фізичної особи — платника податку, зменшу-

еться:
а) для квартири— на 120 кв. метрів;
б) для житлового будинку— на 250 кв. метрів.
Таке зменшення надається один раз за базовий податковий (звітний) період і застосовується до об'єкта житлової нерухомості, у якій фізична особа— платник податку зареєстрована в установу якии полита осоот леному законом порядку, або за вибором такого платника до будь-якого іншого об'єкта житлової нерухомості, який перебуває в його

265.5. Ставка податку
265.5.1. Ставки податку встановлюються сільською, селищною або міською радою в таких розмірах за 1 кв. метр житлової площі

об'єкта житлової нерухомості: для квартир, житлова площа яких не перевищує 240 кв. метрів, житлових будинків, житлова площа яких не перевищує 500 кв. метрів, ставки податку не можуть перевищувати 1 відсоток розмі-ру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня

звітного (податкового) року; для квартир, житлова площа яких перевищує 240 кв. метрів, та житлових будинків, житлова площа яких перевищує 500 кв. метрів, ставка податку становить 2,7 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового)

року. 265.6. Податковий період 265.6.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює кален-

дарному року. 265.7. Порядок обчислення суми податку 265.7. Порядок обчислення суми податку 265.7.1. Обчислення суми податку з об'єктів житлової нерухомості, які знаходяться у власності фізичних осіб, проводиться органом державної податкової служби за місцезнаходженням об'єкта

житлової нерухомості. 265.7.2. Податкове повідомлення-рішення про суму податку, що підлягає сплаті, та платіжні реквізити надсилаються органами державної податкової служби платникам за місцезнаходженням об'єкта житлової нерухомості до 1 липня звітного року за формою, встановленою у порядку, визначеному статтею 58 цього Ко-Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової неру

хомості податок сплачується фізичною особою-платником почина ючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Орган державної податкової служби надсилає податкове повідомлення-рішення зазначеному власнику після отримання інформації про виникнення права власності на такий об'єкт. 265.7.3. Платники податку на підставі документів, що підтвер-

джують їх право власності на об'єкт оподаткування та місце проживання (реєстрації), мають право звернутися до органів державної податкової служби для звірки даних щодо житлової площі житлової нерухомості, пільги зі сплати податку, ставки податку та нарахова-

Орган державної податкової служби проводить перерахунок суми податку і надсилає податкове повідомлення-рішення зазначеному власнику відповідно до цього пункту.

му власнику відповідно до цього пункту. 265.7.4. Органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фі-зичних осіб, зобов язані до 15 квітня року, в якому набрала чиннос-ті ця стаття, а в наступні роки щоквартально, у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати органам державної податкової служби відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначе-ному Кабінетом Міністрів України.

265.7.5. Платники податку — юридичні особи самостійно обчис-люють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 1 лютого цього ж року подають органу державної податкової служби за міс цезнаходженням об'єкта оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально. Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової неру

хомості декларація подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт. 265.7.6. У разі набуття права власності на об'єкт житлової неру-

хомості протягом року податок нараховується з дня виникнення права власності на такий об'єкт. 265.8. Порядок обчислення сум податку в разі зміни власника

об'єкта оподаткування податком

265.8.1. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткуван 203.0.1. У разі переходу права власітості на ос окт. огодаттування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власності на остановня постановня в постан

ка— починаючи з місяця, в якому виникло право власності. 265.8.2. Орган державної податкової служби надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інфор-

мації про перехід права власності. 265.9. Порядок сплати податку

265.9.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

265.10. Строки сплати податку 265.10.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплаа) фізичними особами — протягом 60 днів з дня вручення подат-

кового повідомлення-рішення; б) юридичними особами — авансовими внесками шокварталу

до 30 числа місяця, що наступає за звітним кварталом, які відобра-

жаються в річній податковій декларації.
Стаття 266. Збір за місця для паркування транспортних засобів 266.1. Платники збору 266.1.1. Платники збору 266.1.1. Платниками збору є юридичні особи, їх філії (відділення, представництва), фізичні особи — підприємці, які згідно з рішенням сільської, селищної або міської ради організовують та протатти пізицієть і вобороженням старотими стромогом подстати постати. вадять діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на майданчиках для платного паркування та спеціально відведених

266.1.2. Перелік спеціальних земельних ділянок, відведених для організації та провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів, в якому зазначаються їх місцезнаходження, загальна площа, технічне облаштування, кількість місць для паркування транспортних засобів, затверджується рішенням сільської, селищної або міської ради про встановлення збору.
Таке рішення разом з переліком осіб, які уповноважені органі

зовувати та провадити діяльність із забезпечення паркування транзовувати та провадити діяльність із заоезпечення паркування гран-спортних засобів, надається виконавчим органом сільської, селищ-ної, міської ради органу державної податкової служби в порядку, встановленому розділом І цього Кодексу. 266.2. Об'єкт і база оподаткування збором 266.2.1. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, яка згідно

з рішенням сільської, селищної або міської ради спеціально відведена для забезпечення паркування транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування, тротуарах або інших місцях, а також комунальні гаражі, стоянки, паркінги (будівлі, споруди, їх частини), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету, за винятком площі земельної ділянки, яка відведена для безоплатного паркування транспортних засобів, передбачених статтею 30 Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалі-

266.2.2. Базою оподаткування є площа земельної ділянки, відведена для паркування, а також площа комунальних гаражів, стоя нок, паркінгів (будівель, споруд, їх частин), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету.

266.3. Ставки збору

266.3.1. Ставки збору встановлюються за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 квадратний метр площі земельної ділянки, відведе-ної для організації та провадження такої діяльності, у розмірі від 0,03 до 0,15 відсотка мінімальної заробітної плати, установленої законом на 1 січня податкового (звітного) року. 266.3.2. При визначенні ставки збору сільські, селищні та місь-

кі ради враховують місцезнаходження спеціально відведених місць для паркування транспортних засобів, площу спеціально відведеного місця, кількість місць для паркування транспортних засобів, спосіб поставлення транспортних засобів на стоянку, режим робо осто поставлення транспортних засоотв н та їх заповнюваність. 266.4. Особливості встановлення збору

266.4.1. Ставка збору та порядок сплати збору до бюджету встановлюються відповідною сільською, селищною або міською ра-

дою.
266.5. Порядок обчислення та строки сплати збору
266.5.1. Збір сплачується до місцевих бюджетів авансовими
внесками до 30 числа (включно) кожного місяця (у лютому до 28
(29) включно) за місцем розташування спеціально відведеного місця для паркування транспортних засобів. Остаточна сума збору
обчислена відповітно до полатурової пекларації за полатуровії (звітобчислена відповідно до податкової декларації за податковий (звіт ний) квартал (з урахуванням фактично внесених авансових плате жів), сплачується у строки, визначені для квартального податково-

го періоду. 266.5.2. Платник збору, який має підрозділ без статусу юридич ної особи, що провадить діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на земельній ділянці не за місцем ресстрації такого платника збору, зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як платника збору в органі державної податкової служби за місцезнаходженням земельної ділянки. 266.5.3. Базовий податковий (звітний) період дорівнює кален-

дарному кварталу. Стаття 267. Збір за провадження деяких видів підприємницької

діяльності

267.1. Платники збору 267.1.1. Платниками збору є суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи — підприємці), їх відокремлені підрозділи, які отримують в установленому цією статтею порядку торгові патенти та провадять такі види підприємницької діяльності:

а) торговельна діяльність у пунктах продажу товарів;
 б) діяльність з надання платних побутових послуг за переліком, визначеним Кабінетом Міністрів України;

в) торгівля валютними цінностями у пунктах обміну іноземної г) діяльність у сфері розваг (крім проведення державних грошо-

вих лотерей).
267.1.2. Не є платниками збору за провадження торговельної

діяльності та діяльності з надання платних послуг такі суб'єкти госа) аптеки, що перебувають у державній та комунальній власнос-

б) розташовані у селах, селищах і містах районного значення підприємства та організації споживчої кооперації та торгово-виробничі державні підприємства робітничого постачання; в) фізичні особи— підприємці, які провадять торговельну діяль

в) фізичні особи — підпіриємщі, які піровадять торговольну діяльність у межах ринків усіх форм власності; г) фізичні особи — підприємці, які здійснюють продаж вирощених в особистому підсобному господарстві, на присадибній, дачній, садовій і городній ділянках продукції рослинництва і тваринництва, свійської худоби та птиці (як у живому вигляді, так і продукції забою в сирому вигляді та у вигляді первинної переробки), продукції власного бджільництва:

власного бджільництва; ґ) фізичні особи — підприємці, які сплачують державне мито за нотаріальне посвідчення договорів про відчуження власного майна, якщо товари кожної окремої категорії відчужуються не частіше од-ного разу на календарний рік; д) суб'єкти господарювання, утворені громадськими організаці-

ями інвалідів, які мають податкові пільги згідно із законодавством та здійснюють торгівлю виключно продовольчими товарами вітчизняного виробництва та продукцією, виготовленою на підприємствах «Українське товариство сліпих», «Українське товариство глухих», а також фізичними особами— інвалідами, зареєстрованими

відповідно до закону як підприємці; е) суб'єкти господарювання, які провадять торговельну діяльність виключно з використанням таких видів товарів вітчизняного виробництва: хліб і хлібобулочні вироби; борошно пшеничне та житнє; сіль, цукор, олія соняшникова і кукурудзяна; молоко і молочна продукція, крім молока і вершків згушених із домішками і без них; продукти дитячого харчування; безалкогольні напої; морозиво; яловичина та свинина; свійська птиця; яйця; риба; ягоди і фрукти; мед та інші продукти бджільництва, бджолоінвентар і засоби захисту бджіл; картопля і плодоовочева продукція; комбікорм для продажу населенню;

 е) суб'єкти господарювання, що реалізують продукцію влас-ного виробництва фізичним особам, які перебувають з ними у трудових відносинах, через пункти продажу товарів, вбудовані у виробничі або адміністративні приміщення, що належать такому суб'єкту; ж) суб'єкти господарювання, які провадять діяльність із закупів-

лі у населення продукції (заготівельна діяльність), якщо подукції реалізація такої продукції відбувається за розрахунками у безготівковій формі (пункти приймання склотари, макулатури, відходів па-перових, картонних і ганчіркових; заготівля сільськогосподарської продукції та продуктів її переробки);

з) підприємства, установи та організації, які провадять діяльність у торговельно-виробничій сфері (ресторанне господарство), у тому числі навчальних закладах, із обслуговування виключно працівників таких підприємств, установ та організацій, а також учнів і студентів у навчальних закладах.

Не є платниками збору за провадження діяльності у сфері розваг суб'єкти господарювання, які провадять комп'ютерні та відеоіг-

267.2. Види діяльності, які провадяться з придбанням пільговоторгового патенту 267.2.1. З придбанням пільгового торгового патенту провадить

ся торговельна діяльність виключно з використанням (незалежно від країни їх походження):

а) товари повсякденного вжитку, продукти харчування, вироби медичного призначення для індивідуального користування, технічні та інші засоби реабілітації через торговельні установи, утворені з

цією метою громадськими організаціями інвалідів; б) товарів військової атрибутики та повсякденного вжитку для військовослужбовців на території військових частин і військових в) насіння та посадкового матеріалу овочевих, баштанних, кор

мових та квіткових культур, кормових коренеплодів та картоплі

термометрів та індивідуальних діагностичних приладів. 267.2.2. З придбанням пільгового торгового патенту провадить ся торговельна діяльність виключно з використанням таких товарів вітчизняного виробництва:

 а) поштові марки, листівки, вітальні листівки і конверти непога-шені, ящики, коробки, мішки, сумки та інша тара, виготовлена з дерева, паперу та картону, яка використовується для поштових від-правлень підприємствами, що належать до сфери управління центрального органу виконавчої влади у галузі транспорту та зв'язку, і фурнітура до них;
б) товари народних промислів, крім антикварних та тих, що ста-

новлять культурну цінність згідно з переліком, затвердженим центральним органом виконавчої влади у сфері культури; в) готові лікарські засоби (лікарські препарати, ліки, медика-

менти, предмети догляду, перев язувальні матеріали та інше ме-дичне приладдя), вітаміни для населення, тампони, інші види сані-тарно-гігієнічних виробів із целюлози або її замінників, ветеринарні препарати, вироби медичного призначення для індивідуального користування інвалідами, технічні та інші засоби реабілітації інвалі-

г) зубні паста та порошки, косметичні серветки, дитячі пелюшки, папір туалетний, мило господарське; г) вугілля, вугільні брикети, паливо пічне побутове, гас освітлю-

вальний, торф паливний кусковий, торф'яні брикети і дрова для продажу населенню, газ скраплений у балонах, що реалізується населенню за місцем проживання для використання у житлових та/або нежитлових приміщеннях;

д) проїзні квитки:

е) зошити. 267.2.3. З придбанням пільгового торгового патенту провадиться торговельна діяльність виключно з використанням періодичних ся торговельна діяльність виключно з використанням періодичних видань друкованих засобів масової інформації вітчизняного виробництва, що мають реєстраційні свідоцтва, видані в установленому порядку, а також книг, брошур, альбомів, нотних видань, буклетів, плакатів, картографічної продукції, що видаються юридичними особами — резидентами України.

оами — резидентами україни.
При здійсненні продажу товарів, зазначених у абзаці першому цього підпункту, платники збору можуть одночасно здійснювати продаж супутньої продукції (незалежно від країни їх походження): ручки, олівці, інструменти для креслення, пензлі, мастихіни, мольберти, фарби, лаки, розчинники та закріплювачі для малювання та живопису, полотна, багети, рамки та підрамники для картин, швидкозшивачі, інші канцелярські прилади та кон-торське приладдя, крім виготовлених з дорогоцінних і напівдо-рогоцінних металів.

267.3. Ставки збору 267.3.1. Ставка збору за провадження торговельної діяльності 267.3.1. Ставка зоору за провадження торговельної діяльності з надання платних послуг встановлюється сільськими, селищними та міськими радами (далі у цьому пункті — органами місцевого самоврядування) з розрахунку на календарний місяць у відповідному розмірі від мінімальної заробітної плати, установленої законом на 1 січня календарного року (далі — мінімальна заробітна плата), визначеному цим пунктом, з урахуванням місцезнаходження пункту продажу товарів та асортименту товарів, пункту з налання пратних послуг та виду платних послуг

дання платних послуг та виду платних послуг. 267.3.2. Ставка збору за провадження торговельної діяльності (крім провадження торговельної діяльності нафтопродуктами, скрапленим та стиснутим газом із застосуванням пістолетних паскрапленим та стиснутим газом із застосуванням пістолетних па-ливно-роздавальних колонок на стаціонарних, малогабаритних і пересувних автозаправних станціях, заправних пунктах) та діяль-ності з надання платних послуг встановлюється в таких межах: а) на території міста Києва та обласних центрів — від 0,08 до 0,4 розміру мінімальної заробітної плати;

б) на території міста Севастополя, міст обласного значення (крім обласних центрів) і районних центрів — від 0,04 до 0,2 розміру мінімальної заробітної плати;

в) на території інших населених пунктів— до 0,1 розміру мінімальної заробітної плати. 267.3.3. У разі якщо пункти продажу товарів (надання послуг)

розташовані в курортній місцевості або на території, прилеглій до митниці, інших пунктів переміщення через митний кордон, органи

митниці, інших пунктів переміщення через митнии кордон, органи місцевого самоврядування, до бюджетів яких спрямовуються кошти від сплати збору, можуть прийняти рішення щодо збільшення ставки збору, встановленої в підпункті 267.3.2 цього пункту, але не більш як 0,4 розміру мінімальної заробітної плати. 267.3.4. Ставка збору за провадження торговельної діяльності нафтопродуктами, скрапленим та стиснутим газом на стаціонарних, малогабаритних і пересувних автозаправних станціях, заправних пунктах встановлюється в межах від 0,08 до 0,4 розміру мінімальної заробітної плати залежно від місця розтацикання таких мальної заробітної плати залежно від місця розташування таких пунктів продажу. 267.3.5. Ставка збору за здійснення торгівлі валютними цінностями на календарний місяць становить 1,2 розміру мінімальної за-

робітної плати. 267.3.6. Ставка збору за здійснення діяльності у сфері розваг на

квартал становить: для використання грального автомата (грального автомата

«кран-машина», грального автомата, на якому проводяться дитячі ігри, іншого грального автомата, призначеного для проведення платних розважальних ігор) — розмір мінімальної заробітної плати; для використання гральних жолобів (доріжок) кегельбана, боулінга, що вводяться в дію за допомогою жетона, монети або без них, — розмір мінімальної заробітної плати, збільшений у 2 рази, за комуній калем (доріжок).

кожний гральний жолоб (доріжку); для використання столів для більярда, що вводяться в дію за допомогою жетона, монети або без них, крім столів для більярда, що використовуються для спортивних аматорських зматань — розмір мінімальної заробітної плати за кожний стіл для біль-

ярда; для проведення інших оплатних розважальних ігор — розмір мінімальної заробітної плати за кожне окреме гральне місце. 267.3.7. Ставка збору за провадження торговельної діяльності із придбанням пільгового торгового патенту встановлюється в розмірі 0,05 розміру мінімальної заробітної плати щорічно. 267.3.8. Ставка збору за провадження торговельної діяльності із придбанням короткотермінового торгового патенту за один день становить 0,02 розміру мінімальної заробітної плати. 267.3.9. Ставки збору, визначені відповідно до цієї статті, округляються (менш як 50 копійок відкидається, а 50 копійок і більше округляється до однієї гривні).

ругляється до однієї гривні).

267.4. Порядок придбання торгового патенту 267.4.1. Для провадження передбачених цією статтею видів підприємницької діяльності суб'єкт господарювання подає до органу державної податкової служби за місцем сплати збору заявку на придбання торгового патенту, яка повинна містити такі відомості: а) найменування суб'єкта господарювання, код за ЄДРПОУ (для юридичної особи) та прізвище, ім'я, по батькові суб'єкта господа-

рювання, реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичної особи);
б) юридична адреса (місцезнаходження) суб'єкта господарю-

вання, а у разі якщо патент придбається для відокремленого під місцезнаходження такого відокремленого підрозділу згідно з документом, що засвідчує право власності (оренди)

в) вид підприємницької діяльності, для провадження якої прид-бається торговий патент; г) вид торгового патенту:

ґ) найменування документа про повну або часткову сплату збо-

д) назва та фактична адреса (місцезнаходження) пункту продад) пазва та фактична адреса (місцезнаходження) тункту прода-жу товарів, пункту з надання платних послуг, пункту обміну інозем-ної валюти, грального місця, позначення «виїзна торгівля»; е) назва, дата, номер документа, що засвідчує право власності

е) період, на який придбається торговий патент.
 Підставою для придбання торгового патенту є заявка, оформлена відповідно до цієї статті. Встановлення будь-яких додаткових

умов щодо придбання торгового патенту не дозволяється. 267.4.2. Відомості, наведені в поданій суб'єктом господарюван-ня заявці, звіряються з оригіналами або нотаріально посвідченими копіями документів, на підставі яких заповнена така заявка Звірка відомостей, наведених в поданій суб'єктом господарю-вання заявці, здійснюється в момент подання такої заявки. Оригі-

нали або нотаріально посвідчені копії документів, пред'явлені суб'єктом господарювання на звірку, в органі державної податкової служби не залишаються. У разі невідповідності відомостей, наведених у поданій суб'єктом господарювання заявці, документам, на підставі яких заповнена така заявка, або невнесення до заявки усіх необхідних відомос-

тей, орган державної податкової служби має право відмовити у видачі торгового патенту суб'єкту господарювання. 267.4.3. Торговий патент видається особисто фізичній особі — підприємцю або особі, уповноваженій юридичною особою, під підпис у триденний термін з дня подання заявки. Датою придбання

торгового патенту є зазначена в ньому дата.
267.4.4. Бланк торгового патенту є документом суворого облі-

У разі втрати або зіпсування торгового патенту платнику збору видається дублікат торгового патенту в порядку, установленому цим пунктом.

267.4.5. Для провадження торговельної діяльності, діяльності з надання платних послуг та діяльності з торгівлі валютними цінностями для кожного відокремленого підрозділу, який не є платником подат-

для кожного відокремленого підрозділу, який не є платником податку на прибуток, торгові патенти придбаються суб'єктами господарювання за місцем реєстрації такого відокремленого підрозділу. 267.4.6. Для провадження торговельної діяльності діяльності з надання платних послуг та діяльності з торгівлі валютними цінностями торгові патенти придбаються окремо для кожного пункту продажу товарів, пункту з надання платних послуг, пункту обміну іно-

земної валюти.
267.4.7. У разі проведення ярмарків, виставок-продажів та інших короткотермінових заходів, пов'язаних з демонстрацією та продажем товарів, суб'єкт господарювання придбає короткотерміновий торговий патент.

267.4.8. Для здійснення діяльності у сфері розваг торговий па-тент придбається для кожного окремого грального місця. Якщо окреме гральне місце має декілька незалежних гральних місць, торзий патент придбається окремо для кожного з них. 267.4.9. Форма торгового патенту та порядок його заповнення

встановлюються центральним органом державної податкової служ-

267.5. Порядок та строки сплати збору

267.5.1. Порядок сплати збору платниками збору, які: а) провадять торговельну діяльність або надають платні послу-

- збір сплачується за ги (крім пересувної торговельної мережі) місцезнаходженням пункту продажу товарів або пункту з надання платних послуг;

платних послуг;
б) здійснюють торгівлю валютними цінностями — за місцезнаходженням пункту обміну іноземної валюти;
в) здійснюють діяльність у сфері розваг — за місцезнаходженням пункту надання послуг у сфері розваг;
г) здійснюють торгівлю через пересувну торговельну мережу —
за місцем реєстрації таких платників;
г) здійснюють торгівлю на ярмарках, виставках-продажах та інших короткотермінових заходах, пов'язаних з демонстрацією та
продажем товарів — за місцем провадження такої ліяльності

продажем товарів, — за місцем провадження такої діяльності. 267.5.2. Строки сплати збору: а) за провадження торговельної діяльності з придбанням корот-

котермінового торгового патенту — не пізніш як за один календарний день до початку провадження такої діяльності; б) за провадження торговельної діяльності (крім торговельної діяльності з придбанням короткотермінового торгового патенту), діяльності з надання платних послуг, здійснення торгівлі валютними цінностями — щомісяця не пізніше 15 числа, який передує звіт-

в) за здійснення діяльності у сфері розваг — щоквартально не пізніше 15 числа місяця, який передує звітному кварталу. 267.5.3. Під час придбання торгового патенту суб'єкт господа-рювання вносить суму збору за один місяць (квартал). На суму збору, сплачену під час придбання торгового патенту, зменшується сума збору, яка підлягає внесенню в останній місяць (квартал) його

267.5.4. Платники збору можуть здійснити сплату збору авансовим внеском до кінця календарного року.
267.5.5. Суми збору, не сплачені в установлені строки, вважаються податковим боргом і стягуються до бюджету згідно з поло-

женнями цього Кодексу. 267.6. Порядок використання торгового патенту 267.6.1. Оригінал торгового патенту повинен бути розміщений: на фронтальній вітрині магазину, а за її відсутності— біля реєсатора розрахункових операцій; на фронтальній вітрині малої архітектурної форми;

на табличці в автомагазинах, на розвозках та інших видах пере-сувної торговельної мережі, а також на лотках, прилавках та інших видах торговельних точок, відкритих у відведених для торговельної діяльності місцях; у пунктах обміну іноземної валюти;

у приміщеннях для надання платних послуг, а також у приміщену приміщентях для надагня іншагнях послуг, а також у приміщен-к, в яких проводяться розважальні ігри. 267.6.2. Торговий патент повинен бути відкритий та доступний

для огляду. 267.6.3. Для запобігання пошкодженню торгового патенту (вигорання на сонці, псування внаслідок затікання дощової води, псугорання на сонці, псування внаслідок затікання дощової води, псугорання на сонці, псування внаслідок затікання дошової води, псугорання на сонці под вання сторонніми особами тощо) дозволяється розміщувати нота-ріально засвідчені копії торгових патентів у визначених цією частиною місцях. При цьому оригінал такого патенту повинен зберігатися у відповідальної особи суб'єкта господарювання або відповідальної особи відокремленого підрозділу, яка зобов'язана надава-

ти його для огляду уповноваженим законом особам. 267.6.4. Торговий патент діє на території, на яку поширюються повноваження органу, який здійснив реєстрацію суб'єкта господарювання, або за місцезнаходженням відокремленого підрозділу.

267.6.5. Передача торгового патенту іншому суб'єкту господарювання або іншому відокремленому підрозділу такого суб'єкта не 267.6.6. Торговий патент, виданий для провадження торговел

207.в.в. Торговии патент, видании для проваджения горговельной діяльності з використанням пересувної торговельної мережі (автомагазини, розвозки тощо), діє на території України. 267.7. Строк дії торгового патенту 267.7.1. Строк дії торгового і пільгового патенту, крім коротко-

267.7.1. Строк дії торгового і пільі ового патенту, крім коротко-термінового торгового патенту та торгового патенту на здійснення діяльності у сфері розваг, становить 60 календарних місяців. 267.7.2. Строк дії короткотермінового торгового патенту стано-вить від одного до п'ятнадцяти календарних днів.

267.7.3. Строк дії торгового патенту на здійснення діяльності у сфері розваг становить вісім календарних кварталів. 267.7.4. У разі невнесення суб'єктом господарювання збору у

встановлений цією статтею строк, дія такого патенту анулюється з першого числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулося таке порушення. 267.7.5. Суб'єкт господарювання, що припинив діяльність, яка

відповідно до цього Кодексу підлягає патентуванню, до 15 числа місяця, що передує звітному, письмово повідомляє про це відповідному органу державної податкової служби. При цьому торговий патент підлягає поверненню органу державної податкової служби, який його видав, а суб'єкту господарювання повертається надмір но сплачена сума збору.
Стаття 268. Туристичний збір

268.1. Туристичний збір— це місцевий збір, кошти від якого за-раховуються до місцевого бюджету. 268.2. Платника збору 268.2.1. Платниками збору є громадяни України, іноземці, а та-

кож особи без громадянства, які прибувають на територію адміністративно-територіальної одиниці, на якій діє рішення сільської, селищної та міської ради про встановлення туристичного збору, та отримують (споживають) послуги з тимчасового проживання (ночівлі) із зобов'язанням залишити місце перебування в зазначений строк. 268.2.2. Платниками збору не можуть бути особи, які:

а) постійно проживають, у тому числі на умовах договорів най-, у селі, селищі або місті, радами яких встановлено такий збір;

му, ý селі, селищі аоо місті, радалілі б) особи, які прибули у відрядження;

 в) інваліди, діти-інваліди та особи, що супроводжують інвалідів
 І групи або дітей-інвалідів (не більше одного супроводжуючого); г) ветерани війни:

п) ветерани вини,
 г) учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС;
 д) особи, які прибули за путівками та курсовками в санаторії та

268.3. Ставка збору 268.3.1. Ставка встановлюється у розмірі від 0,5 до 1 відсотка до бази справляння збору, визначеної пунктом 268.4 цієї статті. 268.4. База справляння збору 268.4.1, Базою справляння є вартість усього періоду проживан-

268.4.1. Ьазою справляння є вартість усього періоду проживання (ночівлі) в місцях, визначених підпунктом 268.5.1 цієї статті, за вирахуванням податку на додану вартість.

268.4.2. До вартості проживання не включаються витрати на харчування чи побутові послуги (прання, чистка, лагодження та прасування одягу, взуття чи білизни), телефонні рахунки, оформлення закордонних паспортів, дозволів на в'їзд (віз), обов'язкове страхування, витрати на усний та письмовий переклади, інші документально оформлені витрати, пов'язані з правилами в'їзду.

268.5. Полаткові агенти

268.5. Податкові агенти
268.5.1. Згідно з рішенням сільської, селищної та міської ради справляння збору може здійснюватися:

 а) адміністраціями готелів, кемпінгів, мотелів, гуртожитків для приїжджих та іншими закладами готельного типу, санаторно-курортними закладами;

б) квартирно-посередницькими організаціями, які направляють неорганізованих осіб на поселення у будинки (квартири), що належать фізичним особам на праві власності або на праві користуван-

ня за договором найму; в) юридичними особами або фізичними особами ми, які уповноважуються сільською, селищною або міською радою справляти збір на умовах договору, укладеного з відповідною ра-

... 268.6. Особливості справляння збору 268.6.1. Податкові агенти справляють збір під час надання пос-

луг, пов'язаних з тимчасовим проживанням (ночівлею), і зазначають суму сплаченого збору окремим рядком у рахунку (квитанції) на проживання

268.7.1 Орядок сплати збору
268.7.1. Збір сплатується до місцевих бюджетів авансовими
внесками до 30 числа (включно) кожного місяця (у лютому до 28
(29) включно). Суми нараховівних щомісячних авансових внесками до укра дображаються у квартальній податковій декларації. Остаточна сума збору, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал (з урахуванням фактично внесених авансових платежів), сплачується у строки, визначені для квартального податкового періоду. 268.7.2. Податковий агент, який має підрозділ без статусу юри-

дичної особи, що надає послуги з тимчасового проживання (ночів-лі) не за місцем реєстрації такого податкового агента, зобов'яза-ний зареєструвати такий підрозділ як податкового агента туристичного збору в органі державної податкової служби за місцезнаходженням підрозділу. 268.7.3. Базовий податковий (звітний) період дорівнює кален-

дарному кварталу.
РОЗДІЛ XIII. ПЛАТА ЗА ЗЕМЛЮ

Стаття 269. Платники податку 269.1. Платниками податку є: 269.1.1. власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);

269.1.2. землекористувачі. Стаття 270. Об'єкти оподаткування 270.1. Об'єктами оподаткування є:

270.1.1. земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні; 270.1.2. земельні частки (паї), які перебувають у власності.

Стаття 271. База оподаткування 271.1. Базою оподаткування є:

271.1. Базою оподаткування є: 271.1.1. нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим розділом; 271.1.2. площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку

яких не проведено. Стаття 272. Ставки податку за земельні ділянки сільськогоспо-

дарських угідь (незалежно від місцезнаходження) 272.1. Ставки податку за один гектар сільськогосподарських

угідь встановлюються у відсотках від їх нормативної грошової оціну таких розмірах: 272.1.1. для ріллі, сіножатей та пасовищ — 0 272.1.2. для багаторічних насаджень — 0,03.

272.2. За сільськогосподарські угіддя, що надані в установлено му порядку і використовуються за цільовим призначенням, у тому числі військовими сільськогосподарськими підприємствами, неза-лежно від того, до якої категорії земель вони віднесені, податок справляється за ставками, визначеними пунктом 272.1 цієї статті.

Стаття 273. Оподаткування земельних ділянок, наданих на зем-лях лісогосподарського призначення (незалежно від місцезнаход-

273.1. Податок за лісові землі справляється як складова плати за спеціальне використання лісових ресурсів, що визначається податковим законодавством

273.2. Ставки податку за один гектар нелісових земель, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лі-сового господарства, встановлюються: 273.2.1. за сільськогосподарські угіддя — відповідно до статті

272 цього Кодексу:

272 цього Кодексу;
273.2.2. за ділянки, зайняті виробничими, культурно-побутовими, житловими будинками та господарськими будівлями і спорудами, — відповідно до статей 276 і 280 цього Кодексу.
Стаття 274. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження)
274.1. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, за винятком земельних ділянок, зазначених у статтях 272, 273, 276 і 278 цього Кодексу.
Стаття 275. Ставки податку за земельні ділянки, розташовані в

межах населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено 275.1. Ставки податку за земельні ділянки, нормативну грошову

оцінку яких не проведено, встановлюються у таких розмірах

Коефіцієнт, що

Ставки податку,

Групи

населених пунктів з чисельністю населення, тис. осіб	гривень за 1 кв. метр	застосовується у містах Києві, Сімферополі, Севастополі та містах обласного значення
до 3 від 3 до 10 від 10 до 20 від 20 до 50 від 50 до 100 від 100 до 250 від 250 до 500 від 250 до 1000	0,24 0,48 0,77 1,2 1,44 1,68 1,92	1,2 1,4 1,6 2,0
від 250 до 500 від 500 до 1000 від 1000 і більше	1,92 2,4 3,36	2,0 2,5 3,0

275.2. У населених пунктах, віднесених Кабінетом Міністрів Ук раїни до курортних, до ставок податку, зазначених у пункті 275.1 ці-єї статті, застосовуються такі коефіцієнти: 275.2.1. на південному узбережжі Автономної Республіки Крим

275.2.2. на південно-східному узбережжі Автономної Республіки

Крим им — 2,5; 275.2.3. на західному узбережжі Автономної Республіки Крим — 2,2; 275.2.4. на Чорноморському узбережжі Миколаївської, Одеської

та Херсонської областей — 2; 275.2.5. у гірських та передгірних районах Закарпатської, Львів-ської, Івано-Франківської та Чернівецької областей — 2,3, крім на селених пунктів, які відповідно до законодавства віднесені до кате-

275.2.6. на узбережжі Азовського моря та в інших курортних місцевостях— 1,5.
275.3. Ставки податку за земельні ділянки (за винятком сіль-

ськогосподарських угідь та земель лісогосподарського призначення) диференціюють та затверджують відповідні сільські, селищні, міські ради виходячи із ставок податку, встановлених пунктом 275.1 цієї статті, функціонального використання та місцезнаходження земельної ділянки, але не більше трикратного розміру цих ставок податку, з урахуванням коефіцієнтів, установлених пунктом 275.2 цієї статті.

Стаття 276. Особливості встановлення ставок земельного податку

276.1. Податок за земельні ділянки (в межах населених пунктів), зайняті житловим фондом, автостоянками для зберігання особистих транспортних засобів громадян, які використовуються без отримання прибутку гаражно-будівельними, дачно-будівельними та садівницькими товариствами, індивідуальними гаражами, садовими і дачними будинками фізичних осіб, а також за земи, садовими гдачними оудинками різичних осто, а також за зе-мельні ділянки, надані для потреб сільськогосподарського ви-робництва, водного та лісового господарства, які зайняті вироб-ничими, культурно-побутовими, господарськими та іншими бу-дівлями і спорудами, справляється у розмірі 3 відсотків суми зе-мельного податку, обчисленого відповідно до статей 274 і 275 просо Колексу

276.2. Податок за земельні ділянки (в межах населених пунктів) на територіях та об'єктах природоохоронного, оздоровчого та рекреаційного призначення, використання яких не пов'язано з функціональним призначенням цих територій та об'єктів, справляється у

п'ятикратному розмірі податку, обчисленого відповідно до статей 274 і 275 цього Кодексу. 276.3. Податок за земельні ділянки (в межах населених пунктів) 276.3. Податок за земельні дліянки (в межах населених пунктів) на територіях та об'єктах історико-культурного призначення, використання яких не пов'язано з функціональним призначенням цих територій та об'єктів, справляється у розмірі, обчисленому відповідно до статей 274 і 275 цього Кодексу із застосуванням таких ко-

ефіцієнтів: 276.3.1. міжнародного значення — 7,5;

276.3.2. загальнодержавного значення— 3,75; 276.3.3. місцевого значення— 1,5. 276.4. Податок за земельні ділянки (в межах населених пун-

ктів), надані для залізниць в межах смуг відведення, для гірничо-добувних підприємств для видобування корисних копалин та розробки родовищ корисних копалин, а також за водойми, надані для виробництва рибної продукції, справляється у розмірі 25 відсотків податку, обчисленого відповідно до статей 274 і 275 цього

Кодексу. 276.5. У разі надання в оренду земельних ділянок (в межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, у тому числі зазначеними у пунктах 276.1 та 276.4 цієї статті, іншим суб'єктам, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється відповідно до статті 274 цього Кодексу від нормативної грошової оцінки, визначеної з урахуванням застосування відповідного коефіцієнта функціонального використання цих площ залежно від виду економічної діяльності орендаря, та статті 275 цього Кодексу.

276.6. Податок за земельні ділянки (в межах та за межами на-2/6.6. Податок за земельні ділянки (в межах та за межами на-селених пунктів), надані для розміщення об'єктів енергетики, які виробляють електричну енергію з відновлюваних джерел енергії, справляється у розмірі 25 відсотків податку, обчисленого відповід-но до статей 274, 275, 278, 279 і 280 цього Кодексу. Стаття 277. Ставки податку за земельні ділянки несільськогос-подарських угідь, розташовані за межами населених пунктів, нор-мативну грошову оцінку яких не проведено

мативну грошову оцінку яких не проведено 277.1. Ставка податку за один гектар несільськогосподарських угідь, зайнятих господарськими будівлями (спорудами), встановлюється у розмірі 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області. 277.2. Ставка податку за земельні ділянки, надані садівницьким товариствам, у тому числі зайняті садовими та/або дачними будинками фізичних осіб, встановлюється у розмірі 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області. публіці Крим або по області.

Стаття 278. Ставки податку за земельні ділянки, надані підпри-ємствам промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони, розташовані за межами населених пунктів

278.1. Ставка податку за земельні ділянки, надані підприємствам промисловості, транспорту (крім земель залізничного транспорту в межах смуг відведення), зв'язку, енергетики, а також підприємствам і організаціям, що здійснюють експлуатацію ліній електирості. тропередач (крім сільськогосподарських угідь та земель лісогосподарського призначення), встановлюється у розмірі 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області.

Республіці Крим або по області. 278.2. Ставка податку за земельні ділянки, надані для залізничного транспорту в межах смуг відведення, військовим формуванням, утвореним відповідно до законів України, які не утримуються за рахунок державного або місцевих бюджетів, підрозділам Збройних Сил України, які здійснюють господарську діяльність, встановлюється у розмірі 0,02 відсотка від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області.

278.3. Ставка податку за земельні ділянки, надані для підпри-ємств промисловості, зайняті землями тимчасової консервації (деградовані землі), встановлюється у розмірі 0,03 відсотка від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Распубліці Крум эбо по області

Республіці Крим або по області. Стаття 279. Ставка податку за земельні ділянки, передані у власність або надані в користування на землях природоохоронно-го, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призна-чення, розташовані за межами населених пунктів, нормативну гро-

шову оцінку яких не проведено 279.1. Ставка податку за земельні ділянки, передані у власність або надані в користування на землях природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення (крім сільськогосподарських угідь та лісових земель), нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюється у розмірі 5 відсот-ків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Авто-номній Республіці Крим або по області. Стаття 280. Ставки податку за земельні ділянки на землях вод-ного фонду та лісогосподарського призначення, розташовані за

межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не

проведено 280.1. Ставка податку за земельні ділянки на землях водного фонду встановлюється у розмірі 0,3 відсотка від нормативної гро-шової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області.

280.2. Ставка податку за земельні ділянки на землях водного фонду, а також за земельні ділянки лісогосподарського призначення, які зайняті виробничими, культурно-побутовими, господарськими та іншими будівлями і спорудами, встановлюється у розмірі 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області.

гономній Респуоліці крим або по області. Стаття 281. Пільги щодо сплати податку для фізичних осіб 281.1. Від сплати податку звільняються: 281.1.1. інваліди першої і другої групи; 281.1.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком

до 18 років; 281.1.3. пенсіонери (за віком); 281.1.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія За-

кону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального

захисту»; 281.1.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраж-дали внаслідок Чорнобильської катастрофи. 281.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, пе-редбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 281.1 ці-

єї статті, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм: 281,2.1. для ведення особистого селянського господарства — у розмірі не більш як 2 гектари; 281.2.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку,

господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах— не більш як 0,25 гектара, в селищах— не більш як 0,15 гектара, в містах— не більш як 0,10 гектара; 281.2.3. для індивідуального дачного будівництва— не більш як 0,10 гектара;

281.2.4. для будівництва індивідуальних гаражів — не більш як

281.2.5. для ведення садівництва— не більш як 0,12 гектара Стаття 282. Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб 282.1 Півти податку звільняються: 282.1. Від сплати податку звільняються: 282.1.1. заповідники, у тому числі історико-культурні, національні природні парки, заказники (крім мисливських), парки державної та комунальної власності, регіональні ландшафтні парки, ботанічні сади, дендрологічні і зоологічні парки, пам'ятки природи, заповідні

урочища та парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва; 282.1.2. дослідні господарства науково-дослідних установ і навчальних закладів сільськогосподарського профілю та професійнотехнічних училищ; 282.1.3. органи державної влади та органи місцевого самовря

202.1.3. Органи державног влади та органи місцевого самовря-дування, органи прокуратури, заклади, установи та організації, спеціалізовані санаторії України для реабілітації, лікування та оздо-ровлення хворих, військові формування, утворені відповідно до за-конів України. Збройні Сили України та Державна прикордонна служба України, які повністю утримуються за рахунок коштів дер-жавного або місцевих бюджетів;

282.1.4. дитячі санаторно-курортні та оздоровчі заклади України незалежно від їх підпорядкованості, у тому числі дитячі санаторно-курортні та оздоровчі заклади України, які знаходяться на балансі підприємств, установ та організацій; 282.1.5. релігійні організації України, статути (положення) яких

зареєстровано у встановленому законом порядку, за земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення їх діяльності, а також благодійні організації, створені відповідно до закону, діяльність яких не передбачає одержання прибутків; 282.1.6. санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських

орі апізації пізачде, г. цій інвалідів; 282.1.7. громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попередиього календарного місяця кількість інвапо, де протягом попередныю о календарного місяця клівкств інва-лідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організа-

загальних витрат на оплату праці.
Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається Комісією з питань діяльності підприємств та організацій громадських організацій інвалідів відповідно до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».
У разі порушення вимог цієї норми зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов язані сплатити

суми податку за відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафні санкції згідно із законодавством; 282.1.8. дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади неза-

лежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів; 282.1.9. підприємства, установи, організації, громадські органі-

зації фізкультурно-спортивної спрямованості, у тому числі аероклуби та авіаційно-спортивні клуби Товариства сприяння обороні України. — за земельні ділянки, на яких розміщені спортивні споруди, що використовуються для проведення всеукраїнських, міжнародних змагань та навчально-тренувального процесу збірних команд України з видів спорту та підготовки спортивного резерву, бази олімпійської та паралімпійської підготовки, перелік яких затверджу-

ється Кабінетом Міністрів України; 282.1.10. на період дії фіксованого сільськогосподарського податку власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та зем-лекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику фіксованого сільськогосподарсько

го податку; 282.1.11. новостворені фермерські господарства протягом трьох років, а в трудонедостатніх населених пунктах — протягом п'яти років з часу передачі їм земельної ділянки у власність. Стаття 283. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню

283.1. Не сплачується податок за:

283.1. Пе сільськогосподарські угіддя зон радіоактивно забруднених територій, визначених відповідно до закону такими, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи (зон відчуження, безумовного (обов'язкового) відселення, гарантованого добровільного відселення і посиленого радіоекологічного контролю), і хімічно забруднених сільськогосподарських угідь, на які запроваджено обмеження щодо ведення сільського

господарства; 283.1.2 землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського осво-

283.1.3. земельні ділянки державних сортовипробувальних станцій і сортодільниць, які використовуються для випробування

сортів сільськогосподарських культур; 283.1.4. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування— землі під проїзною частиною, узбіччям, занального користувантам — земляним годелененням, резервами, кю-земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кю-ветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в ме-жах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, як томобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні спо-

руди; б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гакомплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності госпо-Бласності, запасності державаніх підприємств асо власності оспо-дарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

283.1.5. земельні діянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до всту пу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, ге-нофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодових

283.1.6. земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв. Стаття 284. Особливості застосування пільгового оподаткуван-

284.1. Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласні міські. селишні та сільські ради можуть встановлювати пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території: час-ткове звільнення на певний строк, зменшення суми земельного податку лише за рахунок коштів, що зараховуються до відповідних тку лише за разунок кошть, що зараховуються до відповідних цевих бюджетів. Органи місцевого самоврядування до 1 лютого поточного року

подають відповідному органу державної податкової служби за місцезнаходженням земельної ділянки дані стосовно наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам.

Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

видоулися зазначені зміни. 284.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що нас-тає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

284.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території. Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання

ними будівель, споруд (їх частин) у користування (оренду) іншим

ними оудвель, сторуд (іх частин) у користування (оренду) іншим бюджетним установам.
Стаття 285. Податковий період
285.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.
285.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців). Стаття 286. Порядок обчислення плати за землю
286.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані

Стаття 286. Порядок объясьства подат. 286.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані

державного земельного кадастру. Відповідні органи виконавчої влади з питань земельних ресурвідповідні органи виконавчої влади з питань земельних ресургасів за запитом відповідного органу державної податкової служби за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

286.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостій-

но обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і до 1 лютого поточного року подають відповідному органу державної податкової служби за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така до-відка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

оцінки землі.
286.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця нову звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації до 1 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

286.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає подат-кову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

286.5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться органами державної податкової служби, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внет липня податку за формою, встановленою у порядку визначеному статтею 58 цього Кодексу.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником— починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року орган державної податкової служби надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

286.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

 ў рівних частинах — якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встанов-

лено судом;
2) пропорційно належній частці кожної особи — якщо будівля

перебуває у спільній частковій власності;

3) пропорційно належній частці кожної особи — якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівщо знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової

286.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до пункту 281.1 статті 281 цього Кодексу за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи

Такий порядок поширюється на визначення податкових зобов'я-

зань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» для безоплатно-го паркування (зберігання) легкових автомобілів, якими керують інваліди з ураженням опорно-рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники неді-єздатних інвалідів або дітей-інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей-інвалідів) з ураженням опорно-рухового апарату. Стаття 287. Строк сплати плати за землю

287.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному ро-

287.2. Облік фізичних осіб — платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

287.3. Податкове зобов язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового лих длів, що насталів за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.
287.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у

новій звітній податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календар-

ним днем податкового (звітного) місяця. 287.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

Фізичними особами у сільській та селищній місцевості земельний податок може сплачуватися через каси сільських (селищних) рад за квитанцією про приймання податкових платежів. Форма квитанції встановлюється у порядку, передбаченому статтею 46 цього

Кодексу. 287.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території протавах з лати державної реєстрації сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації власності на нерухоме майно.

287.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах на-селених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власни-ками та землекористувачами, у тому числі зазначеними у пунктах 276.1, 276.4 статті 276, податок за площі, що надаються в оренду,

276.1, 276.4 статті 276, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин). 287.8. Власник нежилого приміщення (його частини) у багатоквартирному жилому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.
Стаття 288. Орендна плата

288.1. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати органу державної податкової служби за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний орган державної податкової служби про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни. 288.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки. 288.3. Об'єктом ополаткування є земельна ділянка, надана в

288.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в

оренду. 288.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюють (впоримом) і орендарем. у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем. 288.5. Розмір орендної плати встановлюється у договорі орен-

але річна сума платежу: 288.5.1. не може бути меншою: для земель сільськогосподарського призначення— розміру зе-

для земель слыськогосподрського призначення — розміру земельного податку, що встановлюється цим розділом; для інших категорій земель — трикратного розміру земельного податку, що встановлюється цим розділом; 288.5.2. не може перевищувати:

а) для земельних ділянок, наданих для розміщення, будівництва, обслуговування та експлуатації об'єктів енергетики, які виробтва, осслуговування та експлуатації ос ектів енергетики, які вироо-ляють електричну енергію з відновлюваних джерел енергії, включа-ючи технологічну інфраструктуру таких об'єктів (виробничі примі-щення, бази, розподільчі пункти (пристрої), електричні підстанції, електричні мережі), — 3 відсотки нормативної грошової оцінки; б) для інших земельних ділянок, наданих в оренду, — 12 відсот-

о) для інших земельних дилик, падатих з оролду, ків нормативної грошової оцінки; 288.5.3. може бути більшою граничного розміру орендної пла-ти, ніж зазначений у підпункті 288.5.2, у разі визначення орендаря ти, ніж зазначений у підтупки 2000.2, у разначений засадах. 288.6. Плата за суборенду земельних ділянок не може переви-

щувати орендної плати. 288.7. Податковий по

шувати орендної плати.
288.7. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок її зарахування до бюджетів застосовується відповідно до вимог статей 285-287 цього розділу.
Стаття 289. Індексація нормативної грошової оцінки земель

Стаття 289. Індексація нормативної грошової оцінки земель 289.1. Для визначення розміру податку та орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок. Центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресур-

сів здійснює управління у сфері оцінки земель та земельних ділянок. 289.2. Центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів за індексом споживчих цін за попередній рік щороку розраховує величину коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель, на який індексується нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших зе-

мель несільськогосподарського призначення за станом на 1 січня поточного року, що визначається за формулою: Кі = [I — 10]:100, де I — індекс споживчих цін за попередній рік. У разі якщо індекс споживчих цін не перевищує 110 відсотків, такий індекс застосовується із значенням 110.

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель зас тосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель.

ної грошової оцінки земель. 289.3. Центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київ-ська та Севастопольська міські державні адміністрації не пізніше 15 січня поточного року забезпечують інформування центрального органу державної податкової служби і власників землі та землекорисначів про щорічну індексацію нормативної грошової оцінки земель Стаття 290. Порядок зарахування до бюджетів плати за землю

290.1. Плата за землю зараховується до відповідних місцевих бюджетів у порядку, визначеному Бюджетним кодексом України для плати за землю.

РОЗДІЛ XIV. СПЕЦІАЛЬНІ ПОДАТКОВІ РЕЖИМИ ГЛАВА 1 виключена. ГЛАВА 2. ФІКСОВАНИЙ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИЙ ПОДАТОК

Стаття 301. Платники податку 301.1. Платниками податку з урахуванням обмежень, встановлених пунктом 301.6 цієї статті, можуть бути сільськогосподарські товаровиробники, у яких частка сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує 75 відсотків.

У селекційних центрах, на підприємствах (в об'єднаннях) з пле-мінної справи у тваринництві до продукції власного виробництва також належать племінні (генетичні) ресурси, придбані в інших се-лекційних центрах, на підприємствах (в об'єднаннях) із племінної справи у тваринництві та реалізовані вітчизняним підприємствам для осіменіння маточного поголів'я тварин.

Якщо сільськогосподарський товаровиробник утворюється шляхом злиття, приєднання, перетворення, поділу або виділення згідно з відповідними нормами Цивільного кодексу України, то норма щодо дотримання частки сільськогосподарського товаровиробництва, яка дорівнює або перевищує 75 відсотків за попередній податковий (звітний) рік, поширюється на:

vcix осіб окремо, які зливаються або приєднуються:

усіх осто окрему, які зливаються доо привднуються, кожну окрему особу, утворену шляхом поділу або виділу; особу, утворену шляхом перетворення.
301.2. Сільськогосподарські товаровиробники, утворені шляхом

злиття або приєднання, можуть бути платниками податку в рік утворення, якщо частка сільськогосподарського товаровиробництва отримана за попередній податковий (звітний) рік всіма товаровиробниками, які беруть участь у їх утворенні, дорівнює або перевищує 75 відсотків. перетворення платника податку, можуть бути платниками податку в рік перетворення, якщо частка сільськогосподарського товаровиробництва, отримана за попередній податковий (звітний) рік, до-

рівнює або перевищує 75 відсотків. 301.4. Сільськогосподарські товаровиробники, утворені шляхом поділу або виділення, можуть бути платниками податку з наступного року, якщо частка сільськогосподарського товаровиробництва, отримана за попередній податковий (звітний) рік, дорівнює або пе ревищує 75 відсотків.
301.5. Новоутворені сільськогосподарські товаровиробники мо-

жуть бути платниками податку з наступного року, якщо частка сіль-ськогосподарського товаровиробництва, отримана_за попередній

съкотосподарського товаровиросництва, огримана за попередни податковий (звітний) рік, дорівнює або перевищує 75 відсотків: 301.6. Не може бути зареєстрований як платник податку: 301.6.1. суб'єкт господарювання, у якого понад 50 відсотків доходу, отриманого від продажу сільськогосподарської продукції власного виробництва та продуктів її переробки, становить дохід від реалізації декоративних рослин, диких тварин і птахів, хутряних виробів і уутла:

виробів і хутра;
301.6.2. суб'єкт господарювання, що провадить діяльність з виробництва та/або реалізації підакцизних товарів, крім виноматеріалів виноградних (коди згідно з УКТ ЗЕД 2204 29 — 2204 30), вироблених на підприємствах первинного виноробства для підпри ємств вторинного виноробства, які використовують такі виноматеріали для виробництва готової продукції; 301.6.3. суб'єкт господарювання, який на день подання доку-

ментів для набуття статусу платника податку має податковий борг (недоїмку), за винятком безнадійного податкового боргу (недоїмки), який виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-

ки), який виник внаслідок дії ооставин непереоорної сили (форс-мажорних обставин). Стаття 302. Об'єкт оподаткування 302.1. Об'єктом оподаткування податком для сільськогосподар-ських товаровиробників є площа сільськогосподарських угідь (ріл-лі, сіножатей, пасовищ і багаторічних насаджень) та/або земель

лі, сіножатей, пасовищ і багаторічних насаджень) та/або земель водного фонду (внутрішніх водойм, озер, ставків, водосховищ), що перебуває у власності сільськогосподарського товаровиробника або надана йому у користування, у тому числі на умовах оренди. Стаття 303. База оподаткування податком для сільськогосподарських товаровиробників є нормативна грошова оцінка одного гектара сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ і багаторічних насаджень), проведена за станом на 1 липня 1995 року, пля земель волного фонду (внутрішніх водойм озер ставків возером станом на 1 липня 1995 року, пра земель волного фонду (внутрішніх водойм озер ставків возером станом на 1 липня 1995 року, пра земель волного фонду (внутрішніх водойм озер ставків возером станом на 1 липня 1995 року, пра земель волного фонду (внутрішніх водойм озер ставків возером станува водом озерс ставків возером станува станува водом озерс станува водом озерс станува водом озерс станува водом озерствивня водо для земель водного фонду (внутрішніх водойм, озер, ставків, во-досховищ)— нормативна грошова оцінка одного гектара ріллі в Ав-тономній Республіці Крим або в області, проведена за станом на 1

липня 1995 року. Стаття 304. Ставки податку 304.1. Розмір ставок податку з одного гектара сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду для сільськогосподарських товаровиробників залежить від категорії (типу) земель, їх

розташування та становить (у відсотках бази оподаткування):
а) для ріллі, сіножатей і пасовищ (крім ріллі, сіножатей і пасовищ, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, а також ріллі, сіножатей і пасовищ, що перебувають у власності сільськогосподарських товаровиробників, які спеціалізуються на виробництві (вирощуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому домуті збо назві їм у користрення у тому шкай на закритому ґрунті, або надані їм у користування, у тому числі на умовах оренди) — 0,15;

умовах оренди) — 0,15; б) для ріллі, сіножатей і пасовищ, розташованих у гірських зо-нах та на поліських територіях, — 0,09; в) для багаторічних насаджень (крім багаторічних насаджень, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях) — 0,09;

г) для багаторічних насаджень, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, — 0,03; г) для земель водного фонду — 0,45; д) для ріллі, сіножатей і пасовищ, що перебувають у власності сільськогосподарських товаровиробників, які спеціалізуються на виробництві (вирощуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому ґрунті, або надані їм у користування, у тому числі на умовах оренди, — 1,0.

Під спеціалізацією на виробництві (вирощуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому ґрунті слід розуміти перевищення частки доходу, отриманого від реалізації такої продукції та від реалізації усієї власновиробленої сільськогосподарської продукції та

зації усієї власновирооленої сільської осподарської продукції та продуктів її переробки.
Перелік гірських зон та поліських територій визначається Кабінетом Міністрів України.
Стаття 305. Податковий (звітний) період
305.1. Базовим податковим (звітним) періодом для податку є

календарний рік. 305.2. Базовий податковий (звітний) рік починається з 1 січня і

305.2. Базовии податковии (звітнии) рік починається з і січня і закінчується 31 грудня того ж року. 305.3. Попередній податковий (звітний) рік для новоутворених сільськогосподарських товаровиробників — період з дня державної реєстрації до 31 грудня того ж року. 305.4. Податковий (звітний) рік для сільськогосподарських това-

ровиробників, що ліквідуються, — період з початку року до їх фактичного припинення.
Стаття 306. Порядок нарахування та строки сплати податку

Стаття зоб. Порядок нарахування та строки стиати податку 306.1. Сільськогосподарські товаровиробники самостійно обчислюють суму податку щороку за станом на 1 січня і до 1 лютого поточного року подають відповідному органу державної податкової служби за місцезнаходженням платника податку та місцем розташування земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу. 306.2. Сплата податку проводиться щомісяця протягом 30 ка-лендарних днів, що настають за останнім календарним днем подат-

лендарних днів, що настають за останнім календарним податку, визначеної на кожний квартал від річної суми податку, у таких розміріх:

а) у І кварталі— 10 відсотків;

б) у ІІ кварталі— 50 відсотків;

в) у ІІ кварталі— 50 відсотків;

г) у ІV кварталі— 30 відсотків;

г) у ІV кварталі— 30 відсотків;

306.3. Платники податку, утворені протягом року шляхом злиття, приєднання або перетворення у звітному податковому періоді, у тому числі за набуті ними площі нових земельних ділянок, уперше му числі за наоуті ними площі нових земельних ділянок, уперше сплачують податок протягом 30 календарних днів місяця, що настає за місяцем їх утворення (виникнення права на земельну ділянку), а надалі — у порядку, визначеному пунктом 306.2 цієї статті. 306.4. Платники податку, що припиняються шляхом злиття, при-єднання, перетворення, поділу у податковому (звітному) періоді, зобов'язані подати у період до їх фактичного припинення органам податкорої податкорії статкорії статорії місяценамо починим та міся

державної податкової служби за своїм місцезнаходженням та місцем розташування земельних ділянок уточнену податкову декларацію з податку.

ка податку змінилася площа сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду у зв'язку з набуттям (втратою) на не́ї права власності або користування, такий платник зобов'язаний: уточнити суму податкових зобов'язань з податку на період по-

чинаючи з дати набуття (втрати) такого права до останнього дня податкового (звітного) року; подати протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звіт-

подати протягом го календарних днів місяця, що настає за звіт-ним періодом, органам державної податкової служби за місцезна-ходженням платника податку та місцем розташування земельної ді-лянки декларацію з уточненою інформацією про площу земельної ділянки, а також відомості про наявність земельних ділянок та їх нормативну грошову оцінку.

306.6. У разі якщо платник податку (орендодавець) надає сіль-

ськогосподарські угіддя та/або землі водного фонду в оренду іншому платникові податку (орендарю), орендована площа земельних ділянок не може включатися до декларації з податку орендаря, а враховується у такій декларації орендодавця.

враховується у такіи декларації орендодавця.

306.7. Якщо платник податку (орендар) орендує сільськогосподарські угіддя та/або землі водного фонду в особи (орендодавця),
яка не є платником податку, орендована площа земельних ділянок
включається до декларації з податку орендаря.

306.8. Платники податку перераховують в установлений строк
загальну суму коштів на відповідний рахунок місцевого бюджету за
місцем розтацімявання земельної ліпанки

місцем розташування земельної ділянки. Стаття 307. Особливості обкладення платників податку окреми-

ми податками і зборами 307.1. Платники податку не є платниками таких податків і збо-

а) податку на прибуток підприємств;
 б) земельного податку (крім земельного податку за земельні ді-лянки, що не використовуються для ведення сільськогосподар-

ського товаровиробництва);
в) збору за спеціальне використання води;

г) збору за спецальне використання води, г) збору за провадження деяких видів підприємницької діяльності (у частині провадження торговельної діяльності). 307.2. Податки і збори, не зазначені у пункті 307.1 цієї статті, сплачуються платником податку в порядку і розмірах, установлених цим Кодексом, а єдиний внесок на загальнообов язкове державне соціальне страхування — в порядку, визначеному Законом України

ПРАВО

«Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування». Стаття 308. Порядок набуття та скасування статусу платника по-

датку 308.1. Сільськогосподарські товаровиробники для набуття і підтвердження статусу платника податку подають до 1 лютого поточ-

загальну податкову декларацію з податку на поточний рік щодо загальну податкову декларацію з податку на поточний рік щодо всієї площі земельних ділянок, з яких справляється податок (сіль-ськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ, багаторічних насаджень), та/або земель водного фонду внутрішніх водойм (озер, ставків та водосховищ), — органу державної податкової служби за своїм місцезнаходженням (місцем перебування на податковому обліку);

звітну податкову декларацію з податку на поточний рік окремо щодо кожної земельної ділянки— органу державної податкової служби за місцем розташування такої земельної ділянки;

служой за місцем розташування такої земельної дліянки, розрахунок частки сільськогосподарського товаровиробництва — органам державної податкової служби за своїм місцезнаходжен-ням та/або за місцем розташування земельних ділянок за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади з питань державної аграрної політики за погодженням з центральним орга-

державної податкової служби; відомості (довідку) про наявність земельних ділянок — органам державної податкової служби за своїм місцезнаходженням та/або за місцем розташування земельних ділянок.
У відомості (довідці) про наявність земельних ділянок зазнача-

ються відомості про кожний документ, що встановлює право власності та/або користування земельними ділянками, у тому числі про кожний договір оренди земельної частки (паю).

308.2. Сільськогосподарські товаровиробники, утворені протягом року шляхом злиття, приєднання або перетворення, подають протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем його утворення, до органів державної податкової служби за своїм міс-цезнаходженням та за місцем розташування земельних ділянок декларацію з податку за період від дати утворення до кінця поточного року для набуття статусу платника податку, а також усіх прав і обов'язків щодо погашення податкових зобов'язань або боргів, які

передані йому як правонаступнику.
308.3. Довідка про набуття або підтвердження статусу платника податку видається протягом 10 робочих днів з дати подання сільськогосподарським товаровиробником податкової декларації або заяви органом державної податкової служби за місцезнаходжен-

ням такого платника (місцем перебування на податковому обліку). 308.4. Дохід сільськогосподарського товаровиробника, отриманий від реалізації сільськогосподарської продукції власного виробництва та продуктів її переробки (крім підакцизних товарів, за винятком виноматеріалів виноградних (коди згідно з УКТ ЗЕД 2204 29—2204 30), вироблених на підприємствах первинного виноробства для підприємств вторинного виноробства, які використовують такі виноматеріали для виробництва готової продукції, включає доходи, отримані від:

реалізації продукції рослинництва, що вироблена (вирощена) на угіддях, які належать сільськогосподарському товаровиробнику на праві власності або надані йому в користування, а також продукції рибництва, виловленої (зібраної), розведеної, вирощеної у внут-рішніх водоймах (озерах, ставках і водосховищах), та продуктів її

переробки на власних підприємствах; реалізації продукції рослинництва на закритому ґрунті та про-дуктів її переробки на власних підприємствах;

реалізації продукції тваринництва і птахівництва та продуктів її переробки на власних підприємствах;

реалізації сільськогосподарської продукції, що вироблена із сировини власного виробництва на давальницьких умовах, незалежно від територіального розміщення переробного підприємства.

У разі якщо сільськогосподарське підприємство утворюється шляхом злиття, приєднання, перетворення, поділу або виділення, у рік такого утворення до суми, отриманої від реалізації сільськогосподарської продукції власного виробництва та продуктів її переробки (крім підакцизних товарів, за винятком виноматеріалів виноградних (коди згідно з УКТ ЗЕД 2204 29 — 2204 30), вироблених на підприємствах первинного виноробства для підприємств вторинно го виноробства, які використовують такі виноматеріали для вироб ництва готової продукції, включаються також доходи, отримані протягом останнього податкового (звітного) періоду від надання супут-

ніх послуг: послуги із збирання врожаю, його брикетування, складування, пакування та підготовки продукції до збуту (сушіння, обрізування, сортування, очистка, розмелювання, дезінфекція (за наявності ліцензії), силосування, охолодження), які надаються покупцю такої продукції сільгосппідприємством-виробником (з моменту набуття права власності на таку продукцію за договором до дати її фактичної передачі покупцю); послуги з догляду за худобою і птицею, які надаються її покупцю сільсоспії примемством-виробником (з моменту набуття права

цю сільгосппідприємством-виробником (з моменту набуття права власності на таку продукцію за договором до дати її фактичної передачі покупцю):

послуги із зберігання сільськогосподарської продукції, які надаються її покупцю сільгосппідприємством-виробником (з моменту набуття права власності на таку продукцію за договором до дати її фактичної передачі покупцю); послуги з відгодівлі та забою свійської худоби і птиці, які нада-

ються її покупцю сільгосппідприємством-виробником (з моменту набуття права власності на таку продукцію до дати її фактичної пе

редачі покупцю). 308.5. Якщо платники податку не можуть виконати вимогу що-до 75-відсоткового критерію частки сільськогосподарського това-ровиробництва у зв'язку із виникненням обставин непереборної сили у попередньому податковому (звітному) році, до таких платників податку в наступному податковому (звітному) році не застосовується вимога, згідно з якою частка сільськогосподарського товаровиробництва повинна дорівнювати або перевищувати 75

Такі платники податку для підтвердження статусу платника податку подають податкову декларацію разом із рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних рад про наявність об-Ради Автономної Республіки Крим, обласних рад про наявність обставин непереборної сили та перелік суб'єктів господарювання, що постраждали внаслідок таких обставин. 308.6. Реєстрація сільськогосподарського товаровиробника платником податку скасовується: 308.6.1. у разі подання платником податку письмової заяви щодо добровільного зняття з такої реєстрації; 308.6.2. за рішенням органу державної податкової служби: а) якщо такий платник податку ліквідується, у тому числі шляхом звиття помельання або перетворення:

злиття, приєднання або перетворення; б) у разі встановлення за результатами документальної пере-

вірки недотримання платником податку положень статті 301 цієї глави. При цьому такий платник податку зобов'язаний перейти до сплати податків за загальною системою оподаткування починаючи з наступного місяця після місяця, у якому було встановлено таке

Ушстия. Стаття 309. Відповідальність платників податку

309.1. У разі якщо у податковому (звітному) році частка сіль-ькогосподарського товаровиробництва становить менш як 75 відсотків. сільськогосподарський товаровиробник сплачує податки у

наступному податковому (звітному) році на загальних підставах. 309.2. Платники податку несуть відповідальність відповідно до цього Кодексу за правильність обчислення, своєчасність подання

цього кодексу за правильність оочислення, своечасність подання податкових декларацій та сплати сум податку. ГЛАВА З. ЗБІР У ВИГЛЯДІ ЦІЛЬОВОЇ НАДБАВКИ ДО ДІЮЧОГО ТАРИФУ НА ЕЛЕКТРИННУ І ТЕПЛОВУ ЕНЕРГІЮ, КРІМ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ, ВИРОБЛЕНОЇ КВАЛІФІКОВАНИМИ КОГЕНЕРАЦІЙНИМИ УСТАНОВКАМИ СТАТТЯ 310 ПЕДВЧИКИ АБОРУ.

Стаття 310. Платники збору 310.1. Платниками збору є оптовий постачальник електричної енергії та виробники електричної енергії, які мають ліцензію на право здійснення підприємницької діяльності з виробництва електричної енергії і продають її поза оптовим ринком електричної енергії, та теплової енергії (далі — юридичні особи). Стаття 311. Об'єкт оподаткування збором

311.1. Об'єктом оподаткування збором є: а) для оптового постачальника електричної енергії — вартість відпущеної електричної енергії без урахування податку на додану

б) для юридичних осіб— вартість відпущеної електричної енергії. шо продається поза оптовим ринком електричної енергії, зменшена на вартість електричної енергії, виробленої кваліфікованими когенераційними установками та/або з відновлюваних джерел енергії, а для гідроенергії — виключно у частині виробленої малими гідроелектростанціями без урахування податку на додану вар-

Стаття 312. Ставки збору 312.1. Ставка збору становить 3 відсотки від вартості фактично відпущеної платником збору електричної енергії без урахування

податку на додану вартість.
Стаття 313. Порядок обчислення і сплати збору

313.1. Базовий податковий (звітний) період для збору дорівнює

313.2. Податкові декларації збору подаються платниками збору органам державної податкової служби у строки, визначені для мі-сячного податкового (звітного) періоду, за місцем податкової реєс-

313.3. Форма податкової декларації встановлюється у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу.

313.4. Податкове зобов'язання із збору за базовий податковий (звітний) період визначається виходячи з ставки збору і вартості фактично відпущеної електричної енергії, за виключенням вартості тально выпущеног електричног енергії, за виключенням вартості електричної енергії, виробленої кваліфікованими когенераційними установками і малими гідроелектростанціями потужністю до 20 MBт.

313.5. Юридичні особи — виробники електричної енергії на малих гідроелектростанціях потужністю до 20 МВт спрямовують кошти у розмірі збору на будівництво нових та реконструкцію і модер нізацію діючих малих гідроелектростанцій потужністю до 20 МВ Контроль за цільовим використанням таких коштів здійснює ор

ган державного регулювання діяльності в електроенергетиці. 313.6. Збір сплачується платниками збору у строки, визначені для місячного податкового (звітного) періоду, за місцем податкової

реєстрації. ГЛАВА 4. ЗБІР У ВИГЛЯДІ ЦІЛЬОВОЇ НАДБАВКИ ДО ДІЮЧОГО ТАРИФУ НА ПРИРОДНИЙ ГАЗ ДЛЯ СПОЖИВАЧІВ УСІХ ФОРМ ВЛАСНОСТІ

Стаття 314. Платники збору 314.1. Платниками збору є суб'єкти господарювання та їх відок ремлені підрозділи, які провадять діяльність з постачання природ-

ремлені підрозділій, які провадять діяльність з постачання природ-ного газу споживачам на підставі укладених з ними договорів. Стаття 315. Об'єкто податкування збором 315.1. Об'єктом оподаткування збором є вартість природного газу в обсязі, відпущеному кожній категорії споживачів у звітному періоді, яка визначається на підставі актів приймання-передачі газу, підписаних платником та відповідним споживачем (для населен - на підставі облікових документів), з урахуванням відповідного тарифу.

Стаття 316. Ставки збору 316.1. Збір справляється у розмірі 2 відсотків на обсяги природного газу, що постачаються для таких категорій споживачів:

 а) підприємства комунальної теплоенергетики, теплові елек-тростанції, електроцентралі та котельні суб'єктів господарювання, зокрема блочні (модульні) котельні (в обсязі, що використовується для надання населенню послуг з опалення та гарячого водопостачання, за умови ведення такими суб'єктами окремого приладового та бухгалтерського обліку тепла і гарячої води);

б) бюджетні установи;

в) промислові та інші суб'єкти господарювання та їх відокремня і продоліни для висористовують природенні газ

лені підрозділи, що використовують природний газ. 316.2. На обсяги природного газу, що постачається для населення, збір справляється у розмірі 4 відсотків. Стаття 317. Порядок обчислення і сплати збору 317.1. Споживачами є такі категорії: населення, бюджетні уста-

нови, підприємства комунальної теплоенергетики, теплові електростанції, електроцентралі та котельні суб'єктів господарювання, в тому числі блочні (модульні) котельні, інші суб'єкти господарювання та їх відокремлені підрозділи, які використовують природний газ для виробництва товарів та надання послуг, на інші власні пот-

317.2. Під діючим тарифом слід розуміти ціну природного газу для відповідної категорії споживачів без урахування тарифів на його транспортування і постачання споживачам та суми податку на

додану вартість. 317.3. Базовий податковий (звітний) період для збору дорівнює

317.4. Податкові декларації збору подаються платниками збору органам державної податкової служби у строки, визначені для мі-сячного податкового (звітного) періоду, за місцем податкової ресс-

Форма податкової декларації встановлюється у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу.
Збір сплачується платниками збору у строки, визначені для мі-

сячного податкового (звітного) періоду, за місцем податкової реєс-

трації.

РОЗДІЛ XV.

ЗБІР ЗА КОРИСТУВАННЯ РАДІОЧАСТОТНИМ
РЕСУРСОМ УКРАЇНИ

Стаття 318. Платники збору
318.1. Платниками збору є загальні користувачі радіочастотного ресурсу України, визначені законодавством про радіочастотний ресурс, які користуються радіочастотним ресурсом України в метальні в потакти в метальниками законодавством про радіочастотним ресурсом України в метальником процестуються радіочастотним ресурсом України в метальниками. виділеної частини смуг радіочастот загального користування

318.1.1. ліцензії на користування радіочастотним ресурсом Ук-

раїни; 318.1.2. ліцензії на мовлення та дозволу на експлуатацію радіо-

електронного засобу та випромінювального пристрою; 318.1.3. дозволу на експлуатацію радіоелектронного засобу та випромінювального пристрою, отриманого на підставі договору з власником ліцензії на мовлення; 318.1.4. дозволу на експлуатацію радіоелектронного засобу та

випромінювального пристрою. 318.2. Не є платниками збору спеціальні користувачі, перелік яких визначено законодавством про радіочастотний ресурс, та ра ліоаматори.

аматори. Стаття 319. Об'єкт оподаткування збором 319.1. Об'єктом оподаткування збором є ширина смуги радіо частот, що визначається як частина смуги радіочастот загального користування у відповідному регіоні та зазначена в ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України або в дозволі на експлуатацію радіоелектронного засобу та випромінювального пристрою для технологічних користувачів та користувачів, які користуються радіочастотним ресурсом для розповсюдження телерадіоп-

рограм.
Стаття 320. Ставки збору

лля передавання

та ретрансляції

Вид раді	озв'язку	радіочастот	Ставка збору за 1 МГц смуги радіочастот на місяць, гривен
1.	Радіорелейний зв'язок фіксованої радіослужби	0,03-300 ГГц	0,36
2.	Радіозв'язок фіксованої, рухомої сухопутної та морської радіослужб	0,03-470 МГц	347,75
3.	Радіозв'язок у системі охоронної та охоронно-пожежної игналізації	30-470 МГц	347,75
4.	Радіозв'язок з використанням радіоподовжувачів	30-470 МГц	174,42
5.	Радіозв'язок у системі передавання даних з використанням шумоподібних сигналів	1427-2400 МГ⊔ 2400-2483,5 МІ 5150-5850 МГ⊔	Ėц
6.	Радіозв'язок у системі з фіксованим абонентським радіодоступом стандарту DECT	30-3000 МГц	17,55
7.	Транкінговий радіозв'язок	30-470 МГц	1 078,35
8.	Пошуковий радіозв'язок	30-960 МГц	13 909,96
9.	Радіолокаційна та радіонавігаційна радіослужби	30-3000 МГц 3-30 ГГц	35,10
10.	Радіозв'язок супутникової рухомої та фіксованої радіослужб	30-3000 МГц 3-30 ГГц	23,04
11.	Стільниковий радіозв'язок	300-2200 МГц	8 666,30
12.	Радіозв'язок у багатоканальних розподільчих системах		

телевізійного зображення, передавання звуку, 15,36 5.49 2-7 ГГц 10-42,5 ГГц цифрової інформації Передавання звуку залежно від потужності: до 1 кВт включно 30 кГц-30 МГц 416,86 626,39 886,38 1 043,25 від 1,1 до 10 кВт включно від 10,1 до 100 кВт включно від 10,1 до 500 кВт включно від 501 кВт і вище Передавання та 1 733,26 ретрансляція телевізійного зображення залежно 30-300 МГц від потужності: від 1 до 10 Вт включно 17.55 від 10,1 до 100 Вт включно від 10,1 до 100 Вт включно від 101 Вт до 1 кВт включно від 1,1 до 5 кВт включно від 5,1 до 20 кВт включно від 5,1 до 20 кВт включно від 20,1 кВт і вище 52,66 86,66 139,32 261,09 347,75 66-74 МГц 87,5-108 МГц 15. Передавання звуку залежно від потужності: 130,54 261,09 до 100 Вт включно від 101 Вт до 1 кВт включно від 1,1 до 10 кВт включно від 10,1 кВт і вище Передавання та ретрансляція телевізійного зображення 300-880 МГц залежно від потужності: до 10 Вт включно від 10,1 до 100 Вт включно від 10,1 до 100 Вт включно від 101 Вт до 1 кВт включно від 1,1 до 5 кВт включно від 5,1 до 20 кВт включно від 20,1 кВт і вище 24,13 52,66 104,22 208,43 Види радіозв'язку (служби, системи, радіотехнології, радіоелектронні засоби, випромінювальні пристрої), що не зазначені у пунктах

Стаття 321. Порядок обчислення збору

1—16 цієї статті

321.1. Базовий податковий (звітний) період для збору дорівнює

9 кГц-400 ГГц

522.17

халендарному місяцю.

321.2. Перелік користувачів радіочастотного ресурсу — платників збору та/або зміни до нього подаються центральному органу державної податкової служби центральним органом з регулювання у сфері телекомунікацій, користування радіочастотним ресурсом та надання послуг поштового зв'язку із зазначенням виду зв'язку, смуги радіочастотного ресурсу регіонів користування радіочастотного за при за пр смуги радіочастотного ресурсу, регіонів користування радіочастотним ресурсом двічі на рік: до 1 березня та до 1 вересня поточного року, станом на 1 січня та 1 липня відповідно за формою, встановленою центральним органом державної податкової служби за по-годженням з центральним органом з регулювання у сфері телеко-мунікацій, користування радіочастотним ресурсом та надання послуг поштового зв'язку. 321.3. Платники збору обчислюють суму збору виходячи з виду

радіозв'язку, розміру встановлених ставок та ширини смуги радіочастот по кожному регіону окремо.

321.4. Платники збору, яким надано право користуватися радіочастотним ресурсом України на підставі ліцензій на користування радіочастотним ресурсом України, сплачують збір починаючи з дати видачі ліцензії.

У разі продовження терміну дії ліцензії на користування радіо-частотним ресурсом України збір сплачується з початку терміну дії продовженої ліцензії.

продовженог лицензп.

Інші платники збору сплачують збір починаючи з дати видачі дозволу на експлуатацію радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв. Сплата збору здійснюється платниками збору з дати видачі першого дозволу на експлуатацію радіоелектронного засобу та випромінювального пристрою в даній смузі радіочаста по пристрою в по пристрою в даній смузі радіочаста по пристрою в тот у відповідному регіоні незалежно від загальної кількості дозволів, наданих платнику збору в такій смузі радіочастот у певно-

му регіоні.
321.5. Розрахунки збору подаються платниками збору до органів державної податкової служби у строки, визначені для місячного податкового (звітного) періоду, за місцем податкової рестрації.

321.6. Форма розрахунку встановлюеться у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу. 321.7. Платники збору подають до органів державної податкової служби копії ліцензій на користування радіочастотним ресурсом України, ліцензій на мовлення та дозволів на експлуатацію радіое-

лудани, лидензи на мовлення та дозволів на експлуатацію радюс-лектронних засобів та випромінювальних пристроїв у місячний строк після їх видачі. Стаття 322. Порядок сплати збору 322.1. Збір сплачується платниками збору у строки, визначені для місячного податкового (звітного) періоду, за місцем податкової

реєстрації.

322.2. У разі несплати збору або сплати його в неповному об-сязі платниками збору протягом шести місяців органи державної податкової служби подають інформацію про таких платників збору до центрального органу з регулювання у сфері телекомунікацій, користування радіочастотним ресурсом та надання послуг поштового зв'язку для вжиття до них заходів згідно із законодав-Інформацію про платників збору, які користуються радіо-

частотним ресурсом для розповсюдження телерадіопрограм, які протягом шести місяців не сплатили збір або сплатили його в неповному обсязі, органи державної податкової служби подають до Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення для вжиття до них заходів згідно із законодав-

РОЗДІЛ XVI. ЗБІР ЗА СПЕЦІАЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ ВОДИ

РОЗДІЛ XVI. ЗВІР ЗА СПЕЦІАЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ ВОДИ Стаття 323. Платники збору 323.1. Платниками збору є водокористувачі — суб'єкти госпо-дарювання незалежно від форми власності: юридичні особи, їх філії, відділення, представництва, інші відокремлені підрозділи без утворення юридичної особи (крім бюджетних установ), пос-тійні представництва нерезидентів, а також фізичні особи — підприємці, які використовують воду, отриману шляхом забору воді з водних об'єктів (первинні водокористувачі) та/або від первинних або інших водокористувачів (вторинні водокористувачі), та використовують воду для потреб гідроенергетики, водного транспорту і рибництва.

Стаття 324. Об'єкт оподаткування збором з24.1. Об'єктом оподаткування збором є фактичний обсяг води, який використовують водокористувачі, з урахуванням обсягу втрат води в їх системах водопостачання.

324.2. Об'єктом оподаткування збором за спеціальне використання води без її вилучення з водних об'єктів є: 324.2.1. для потреб гідроенергетики — фактичний обсяг води, що пропускається через турбіни гідроелектростанцій для вироблення електроенергії; з водних об'єктів (первинні водокористувачі) та/або від

що пропускається через турбіни гідроелектростанцій для вироолення електроенергії; 324.2.2. для потреб водного транспорту — час використання поверхневих вод вантажним самохідним і несамохідним флотом, що експлуатується (залежно від тоннажності), та пасажирським флотом, що експлуатується (залежно від кількості місць). 324.3. Об'єктом оподаткування збором за спеціальне використання води для потреб рибництва є фактичний обсяг води, необхідної для поповнення водних об'єктів під час розведення риби та інших водних живих ресурсів (у тому числі для поповнення, яке пов'язане із втратами води на фільтрацію та випаровування). 324.4. Збір не справляється:

324.4. Збір не справляється: 324.4.1. за воду, що використовується для задоволення питних і санітарно-гігієнічних потреб населення (сукупності людей, які зна-ходяться на даній території в той чи інший період часу, незалежно від характеру та тривалості проживання, в межах їх житлового фонду та присадибних ділянок):

324.4.2. за воду, що використовується для протипожежних пот-

324.4.3. за воду, що використовується для потреб зовнішнього благоустрою територій міст та інших населених пунктів; 324.4.4. за воду, що використовується для пилозаглушення у

шахтах і кар'єрах; 324.4.5. за воду, що забирається науково-дослідними установами, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України, для проведення наукових досліджень у галузі рисосіяння та для виробництва елітного насіння рису;

324.4.6. за воду, що втрачена в магістральних та міжгосподар-

324.4.о. за воду, що втрачена в магістральних та міжгосподарських каналах зрошувальних систем та магістральних водогонах; 324.4.7. за підземну воду, що вилучається з надр для усунення шкідливої дії вод (підтоплення, засолення, заболочення, зсуву, забруднення тощо), крім кар'єрної, шахтної та дренажної води, що використовується у господарській діяльності після вилучення та/або отримується для використання іншими користувачами:

324.4.8. за воду, що забирається для забезпечення випуску мо-лоді цінних промислових видів риби та інших водних живих ресур-сів у водні об'єкти; 324.4.9. за морську воду, крім води з лиманів;

324.4.9. за морську воду, крім води з лиманів, 324.4.10. за воду, що використовується садівницькими та городницькими товариствами (кооперативами); 324.4.11. за воду, що забирається для реабілітації, лікування та оздоровлення реабілітаційними установами для інвалідів та дітейівалідів, підприємствами, установами та організаціями фізкультури та спорту для інвалідів та дітей-інвалідів, які засновані всеукраїнськими громадськими організаціями інвалідів відповідно до зако-

324.5. Збір за спеціальне використання води для потреб гідроенергетики не справляється з гідроакумулюючих електростанцій, які функціонують у комплексі з гідроелектростанціями.

324.6. Збір за спеціальне використання води для потреб водно-

от транспорту не справляеться:
324.6.1. 3 морського водного транспорту, який використовує річковий водний шлях виключно для заходження з моря у морський порт, розташований у пониззі річки, без використання спеціальних заходів забезпечення судноплавства (попуски води з водосховищ та шлюзування); 324.6.2. під час експлуатації водних шляхів стоянковими (наф-

топерекачувальні станції, плавнафтобази, дебаркадери, доки плавучі, судна з механічним обладнанням та інші стоянкові судна) і службово-допоміжними суднами та експлуатації водних шляхів річки Дунаю.

дупам. Стаття 325. Ставки збору 325.1. Ставки збору за спеціальне використання поверхневих

Басейни річок, включаючи притоки всіх порядків Ставки збору, гривень/100 куб. метрів Дніпра на північ від м. Києва (Прип'яті та Десни), включаючи м. Київ 26,97

Дніпра на південь від м. Києва (без Інгульця)	25,65
Інгульця	39,12
Сіверського Дінця	52,60
Південного Бугу (без Інгулу)	29,66
Інгулу	36,39
Дністра	16,16
Вісли та Західного Бугу	16,16
Пруту та Сірету	12,14
Тиси	12,14
Дунаю	10,82
Річок Криму	53,93
Річок Приазов'я	64,75
Інших водних об'єктів	29,66
• •	•

325.2. Ставки збору за спеціальне використання підземних вод

Найменування регіону	Ставки збору, гривень/100 куб.	MOT
Автономна Республіка Крим у тому числі м. Севастополь Області:	49,87 49,87 49,87	Mei
Вінницька Волинська	43,11 44,53	
Дніпропетровська Донецька	37,77 51,26	
Житомирська Закарпатська Запорізька:	43,11 28,32	
Веселівський, Мелітопольський, Приазовський, Якимівський райони решта районів області Івано-Франківська:	43,11 39,12	
Богородчанський, Верховинський, Долинський, Косівський, Надвірнянськиі		
Рожнятівський райони решта районів області	67,42 37,77	
Київська: Білоцерківський, Бородянський, Бровар Васильківський, Іванківський,	ський,	
кагарлицькии, києво-Святошинськии, Макарівський, Миронівський, Обухівські	ий,	
Поліський райони решта районів області	31,34 36,97	
Кіровоградська Львівська	49,87 39,12 56,62	
Луганська Миколаївська	56,62	
Одеська Полтавська:	47,20	
Великобагачанський, Гадяцький, Зіньків Лохвицький, Лубенський, Миргородськи		
Новосанжарський, Решетилівський, Хорольський, Шишацький райони	29,16	
решта районів області Рівненська:	32,51	
Володимирецький, Здолбунівський, Костопільський, Рівненський, Сарненськ	кий.	
Острозький райони решта районів області	34,79 40,40	
Сумська: Глухівський, Сумський, Роменський,	75,75	
Шосткинський райони решта районів області	32,51 37,01	
Тернопільська Харківська	52,60 40,44	
Херсонська Хмельницька:	40,44	
Деражнянський, Красилівський, Летичів Старокостянтинівський, Хмельницький,	ський,	
Полонський, Шепетівський райони решта районів області	33,72 51,26	
Черкаська	51,26 29,16	
Чернівецька Чернігівська:	47,20	
Городнянський, Корюківський, Ічнянськи Сосницький, Щорський, Талалаївський р	райони 40,44	
решта районів області м. Київ	31,61 40,29	

325.3. Ставка збору за спеціальне використання води для потреб гідроенергетики становить 5,24 гривні за 10 000 куб. метрів води, пропущеної через турбіни гідроелектростанцій. 325.4. Ставки збору за спеціальне використання поверхневих

вод для потреб водного транспорту з усіх річок, крім Дунаю, ста-

325.4.1. для вантажного самохідного і несамохідного флоту, що експлуатується, — 0,09 гривні за 1 тоннаж-добу експлуатації; 325.4.2. для пасажирського флоту, що експлуатується, — 0,01

гривні за 1 місце-добу експлуатації 325.5. Ставки збору за спеціальне використання води для пот-

325.5.1. Ставки зоору за отециальне влисориста..... вода дл. по реб рибицтва становлять: 325.5.1. 27,52 гривні за 10 000 куб. метрів поверхневої води; 325.5.2. 33,09 гривні за 10 000 куб. метрів підземної води.

325.6. Ставки збору за спеціальне використання води, яка вхо-

дить виключно до складу напоїв, становлять: 325.6.1. 25,60 гривні за 1 куб. метр поверхневої води; 325.6.2. 29,86 гривні за 1 куб. метр підземної води. 325.7. Ставка збору за спеціальне використання шахтної, кар'єрної та дренажної води становить 5,93 гривні за 100 куб. мет

лив води. 325.8. Для теплоелектростанцій з прямоточною системою водо-постачання збір за фактичний обсяг води, що пропускається через конденсатори турбін для охолодження конденсату, обчислюється із застосуванням коефіцієнта 0,005.

325.9. До ставок збору житлово-комунальні підприємства зас

тосовують коефіціент 0,3. 325.10. За умови використання води з лиманів платниками збору застосовується ставка збору, встановлена за спеціальне вико-ристання поверхневих вод відповідно до показника «Інші водні об'єкти», зазначеного у пункті 325.1 цієї статті.

325.11. За умови використання води з каналів платниками збору застосовуються ставки збору, встановлені за спеціальне використання води водного об'єкта, з якого забирається вода в канал.

325.12. За умови використання води із змішаних джерел водопостачання застосовуються ставки збору, встановлені для джерел, з яких формуються (наповнюються) змішані джерела. Стаття 326. Порядок обчислення збору 326.1. Водокористувачі самостійно обчислюють збір за спеці-альне використання води та збір за спеціальне використання води

для потреб гідроенергетики і рибництва щокварталу наростаючим підсумком з початку року, а за спеціальне використання води для

підсумком з початку року, а за спеціальне використання води для потреб водного транспорту — починаючи з першого півріччя поточного року, у якому було здійснено таке використання. 326.2. Збір обчислюється виходячи з фактичних обсягів використаної води (підземної, поверхневої, отриманої від інших водокористувачів) водних об'єктів з урахуванням обсягу втрат води в їх системах водопостачання, встановлених у дозволі на спеціальне водокористування, лімітів використання води, ставок збору та коефіціоттів

За обсяги води, переданої водокористувачем ком іншим водокористувачам без укладення з останніми договору на поставку води, збір обчислюється і сплачується таким водокопостачальником.

326.3. Водокористувачі, які використовують воду із змішаного джерела, обчислюють збір, враховуючи обсяги води в тому співвідношенні, у якому формується таке змішане джерело, що зазначається в дозволах та договорах на поставку води, з урахуванням втрат води в їх системах водопостачання, ставок збору та коефіці-

ентів.
326.4. Водокористувачі, які використовують воду з каналів, обчислюють збір виходячи з фактичних обсягів використаної води з урахуванням втрат води в їх системах водопостачання, встановлених лімітів використання води, ставок збору, встановлених для водного об'єкта, з якого забирається вода в канал, та коефіцієнтів

326.5. Збір за спеціальне використання води для потреб гідро-енергетики обчислюється, виходячи з фактичних обсягів води, пропущеної через турбіни гідроелектростанцій, та ставки збору. 326.6. За умови експлуатації водних шляхів вантажними само-

хідними і несамохідними суднами збір за спеціальне використання води для потреб водного транспорту обчислюється виходячи з фактичних даних обліку тоннаж-доби та ставки збору, а пасажирськими суднами — виходячи з місця-доби та ставки збору, з26.7. Справляння збору за спеціальне використання води для

потреб гідроенергетики, водного транспорту і рибництва не звільняє водокористувачів від сплати збору за спеціальне використання води.
326.8. Збір за спеціальне використання води для потреб риб-

ництва обчислюється виходячи з фактичних обсягів води, необхідної для поповнення водних об'єктів під час розведення риби та інших водних живих ресурсів (у тому числі для поповнення, яке пов'язане із втратами води на фільтрацію та випаровування), та ставок збору.

326.9. Водокористувачі, які застосовують для потреб охолодження обладнання оборотну систему водопостачання, обчислюють збір виходячи із фактичних обсягів води, використаної на піджив-лення оборотної системи. За всі інші обсяги фактично використа-ної води збір обчислюють на загальних підставах.

326.10. Обсяг фактично використаної води обчислюється водо-користувачами самостійно на підставі даних первинного обліку згідно з показаннями вимірювальних приладів. За відсутності вимірювальних приладів обсяг фактично вико-

ристаної води визначається водокористувачем за технологічними даними (тривалість роботи агрегатів, обсяг виробленої продукції чи наданих послуг, витрати електроенергії, пропускна спроможність водопровідних труб за одиницю часу тощо). У разі відсутностить водопровідних труб за одиницю часу тощо). У разі відсутностить водопровідних труб за одиницю часу тощо). ті вимірювальних приладів, якщо можливість їх встановлення існує, збір сплачується у двократному розмірі. 326.11. Обсяг фактично використаної води на державних систе-

мах у зрошувальному землеробстві визначають органи водного

326.12. Органи, що видають дозволи на спеціальне водокористування, щороку до 20 січня подають органам державної податкової служби та органам водного господарства інформацію про во

вот служои та органам водного тосподарства інформацію про во-докористувачів, яким видано такі дозволи. Водокористувачі, яким видано дозволи на спеціальне водоко-ристування та які здійснюють постачання води іншим водокористу-вачам, щороку до 20 січня подають органам державної податкової служби та органам водного господарства перелік водокористувачів

У разі зміни умов водокористування, видачі протягом року нових дозволів на спеціальне водокористування, укладення договорів на поставку води водокористувачі, які отримали переоформлені дозволи на спеціальне водокористування, договори на поставку води, зобов'язані протягом 10 днів повідомити про це органам державної податкової служби та органам водного гос-

подарства.
326.13. У разі якщо водокористувачі, які повністю утримуються за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, використовують обсяги води для господарської діяльності, направленої на отримання доходу в грошовій, матеріальній або нематеріальній формах, збір обчислюється на загальних підставах з усього обсягу використаної води з урахуванням обсягу втрат води в їх системах постачання.
Стаття 327. Особливості обчислення збору при встановленні лі-

мітів використання води 327.1. У разі перевищення водокористувачами встановленого

річного ліміту використання води збір обчислюється і сплачується у п'ятикратному розмірі виходячи з фактичних обсягів використаної води понад встановлений ліміт використання води, ставок збору та коефіцієнтів

327.2. За понадлімітне використання води збір обчислюється за кожним джерелом водопостачання окремо згідно з установленими ставками збору та коефіцієнтами.

327.3. За відсутності у водокористувача дозволу на спеціальне водокористування із встановленими в ньому лімітами використанводокористрання и вогатовые в намеря намеря води збір справляється за весь обсяг використаної води, що підлягає оплаті як за понадлімітне використання.

Стаття 328. Порядок сплати збору 328.1. Базовий податковий (звітний) період для збору дорівнює календарному кварталу

328.2. Платники збору обчислюють суму збору наростаючим підсумком з початку року та складають податкові декларації за ормою, встановленою в порядку, передбаченому статтею 46 цьо

го Кодексу. 328.3. Податкові декларації збору подаються платниками збору органам державної податкової служби у строки, визначені для квартального податкового (звітного) періоду, за місцем податкової реєстрації

Податкова декларація за спеціальне використання води для потреб водного транспорту за перший квартал не подається. 328.4. Збір сплачується платниками збору у строки, визначені

для квартального податкового (звітного) періоду, за місцем подат-

Збір за спеціальне використання води для потреб водного транспорту за перший квартал не сплачується. 328.5. Філії, відділення, інші відокремлені підрозділи водокорис-

тувача, які мають банківські рахунки, ведуть окремий бухгалтерський облік своєї діяльності, складають окремий баланс, подають податкові декларації та сплачують збір за своїм місцем податкової реєстрації.

328.6. Якщо до складу водокористувача входять структурні підрозділи, які не мають банківських рахунків, не ведуть окремого бухгалтерського обліку своєї діяльності, не складають окремого балансу, то декларації збору подаються і збір вноситься водокористувачем, до складу якого входять такі структурні підрозділи, за міс-цем знаходження водних об'єктів та за ставками збору, встановленими для цих водних об'єктів. 328.7. Платники збору подають одночасно з податковими дек-

лараціями органам державної податкової служби копії дозволу на спеціальне водокористування, договору на поставку води та статистичної звітності про використання води.
328.8. У межах встановленого в дозволі на спеціальне во-

докористування ліміту використання води збір включається до складу витрат згідно з розділом III цього Кодексу, а за понадлімітне використання справляється з прибутку, що залишається у розпорядженні водокористувача після оподатку-

Збір за спеціальне використання води для потреб гідроенергетики і водного транспорту повністю включається до складу витрат згідно з розділом III цього Кодексу.

328.9. У разі несплати збору або сплати його в неповному обсязі платниками збору протягом шести місяців органи державної податкової служби подають інформацію про таких плат-ників збору до органів, що видають дозволи на спеціальне во-

докористування, для вжиття стосовно них заходів згідно із за-

РОЗДІЛ XVII. ЗБІР ЗА СПЕЦІАЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ ЛІСОВИХ РЕСУРСІВ

Стаття 329. Платники збору 329.1. Платниками збору є лісокористувачі— юридичні особи, їх філії, відділення, інші відокремлені підрозділи, що не мають статусу юридичної особи, постійні представництва нерезидентів, статусу юридичної особи, постінні представництва нерезидентів, які отримують доходи з джерел їх походження з України або ви-конують агентські (представницькі) функції стосовно таких нере-зидентів або їх засновників, фізичні особи (крім фізичних осіб, які мають право безоплатно без видачі спеціального дозволу ви-користовувати лісові ресурси відповідно до лісового законодав-ства), а також фізичні особи — підприємці, які здійснюють спеці-альне використання лісових ресурсів на підставі спеціального дозволу (лісорубного квитка або лісового квитка) або відповідно до умов договору довгострокового тимчасового користування лі-

отаття 330. Об'єкт оподаткування збором 330.1. Об'єктом оподаткування збором є:

330.1.1. деревина, заготовлена в порядку рубок головного користування; 330.1.2. деревина, заготовлена під час проведення заходів:

ззо. г. деревина, заготовлена під час проведення заходів: а) щодо поліпшення якісного складу лісів, їх оздоровлення, посилення захисних властивостей (у деревостанах віком понад 40 років — рубки догляду за лісом, вибіркові санітарні рубки, вибіркові лісовідновні рубки, рубки, пов'язані з реконструкцією, ландшафтні рубки і рубки переформування; незалежно від віку деревостанів — суцільні санітарні та суцільні лісовідновні руб-

ки); б) з розчищення лісових ділянок, вкритих лісовою рослинністю, у зв'язку з будівництвом гідровузлів, трубопроводів, шляхів тощо; 330.1.3. другорядні лісові матеріали (заготівля живиці, пнів, лу бу та кори, деревної зелені, деревних соків та інших другорядних лісових матеріалів, передбачених нормативно-правовими актами з ведення лісового господарства);

330.1.4. побічні лісові користування (заготівля сіна, випасання худоби, заготівля дикорослих плодів, горіхів, грибів, ягід, лікарських рослин, збирання лісової підстилки, заготівля очерету та інших побічних лісових користувань, передбачених нормативно-правовими актами з ведення лісового господарства);

330.1.5. використання корисних властивостей лісів для культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних, туристичних і освітньовиховних цілей та проведення науково-дослідних робіт. Стаття 331. Ставки збору

331.1. Ставки збору за заготівлю деревини основних лісових

Найменування лісової породи	Розряд	к гривен	ка за один уб. метр д њ вої (без корі	еревини
	великої	середньої	дрібної	(з корон
	Пе	рший пояс		
Сосна 1 2 3 4 5	70,33 49,98 40,34 30,34 19,99	44,98 32,13 25,98 19,28 12,85	17,30 12,49 10,02 7,41 4,94	1,78 1,37 1,10 0,82 0,55
Модрина 1 2 3 4 5	31,59 22,76 17,95 13,39 9,10	26,77 19,28 15,53 11,52 7,77	10,43 7,41 5,90 4,39 3,02	2,33 1,78 1,37 0,96 0,69
Ялина, ялиця 1 2 3 4 5	43,65 32,40 25,98 19,55 13,13	37,22 27,58 22,23 16,60 10,98	14,28 10,71 8,51 6,32 4,26	1,65 1,10 0,96 0,69 0,55
Дуб (крім дуба кор 1 2 3 4 5	184,53 132,36 106,00 79,63 52,17	88,67 63,64 50,66 38,31 25,33	29,52 21,14 17,03 12,77 8,51	3,02 2,20 1,78 1,24 0,96
Ясен, клен (крім я 1 2 3 4 5	69,20 49,63 39,75 29,86 19,57	59,11 42,43 33,78 25,54 16,89	29,52 21,14 17,03 12,77 8,51	3,02 2,20 1,78 1,24 0,96
Бук 1 2 3 4 5 Береза, вільха чор	133,04 94,74 76,20 57,25 38,31	85,58 60,87 48,81 36,45 24,41	28,56 20,32 16,34 12,22 8,10	2,61 1,78 1,51 1,10 0,69
1 2 3 4 5 Осика, вільха сіра,	10,30 7,21 5,77 4,32 2,88	8,86 6,18 5,15 3,71 2,47	6,59 4,74 3,91 2,88 1,85	2,33 1,78 1,37 0,96 0,69
1 2 3 4 5	5,97 4,32 3,50 2,68 1,65	5,15 3,71 2,88 2,27 1,44 ругий пояс	3,91 2,68 2,27 1,65 1,03	1,65 1,10 0,96 0,69 0,27
Сосна 1	59,97	38,29	14,69	1,51
2 3 4 5 Модрина	42,48 33,91 25,70 17,14	27,31 21,95 16,34 10,98	10,57 8,51 6,32 4,26	1,10 0,96 0,69 0,41
1 2 3 4 5	27,05 19,55 15,53 11,52 7,77	23,30 16,60 13,13 9,91 6,70	8,92 6,32 5,08 3,84 2,61	2,20 1,51 1,24 0,96 0,55
Ялина, ялиця 1 2 3 4 5	38,55 27,58 21,95 16,60 10,98	32,94 23,56 18,74 14,20 9,38	12,63 9,06 7,28 5,49 3,57	1,37 0,96 0,82 0,69 0,41
Дуб (крім дуба кор 1 2 3 4 5	157,07 112,59 89,52 67,00 45,03	75,69 54,07 43,25 32,13 21,62	25,26 17,99 14,28 10,85 7,28	2,47 1,78 1,37 1,10 0,69
Ясен, клен (крім я 1 2 3 4 5	вора) 58,90 42,22 33,57 25,13 16,89	50,46 36,04 28,83 21,42 14,42	25,26 17,99 14,28 10,85 7,28	2,47 1,78 1,37 1,10 0,69
Бук 1 2 3 4 5	113,27 80,73 64,67 48,60 32,54	72,60 51,60 41,40 30,89 20,70	24,16 17,30 13,87 10,43 6,87	2,20 1,51 1,24 0,96 0,69
Береза, вільха чор 1 2 3 4 5	8,44 6,18 4,94 3,71 2,47	7,21 5,35 4,12 3,30 2,06	в, липа 5,56 3,91 3,30 2,27 1,65	2,06 1,51 1,10 0,96 0,55
Осика, вільха сіра, 1 2 3 4 5	5,15 3,71 2,88 2,27 1,44	4,53 3,30 2,68 1,85 1,44	3,30 2,27 2,06 1,44 1,03	1,37 0,96 0,82 0,69 0,41

331.2. Ставки збору за заготівлю деревини неосновних лісових Ставка за один щільний Найменування лісової Розряд породи куб. метр деревини, гривень ділової (без кори) великої ', середньої дрібної Перший пояс Самиит 324,58 231,90 277,41 198,12 3,02 2,20 99.13 158,58 118,83 79,22 59,45 1,78 1,24 0,96 185.56 92.68 79.29 39.68 Бархат, горіх 86,50 61,79 49,43 3,02 2,20 1,78 1,24 173,00 123,57 202.24 144,58 115,54 98,86 86,70 74.14 57,87 Груша, кизил, явір 138,81 99,06 3,02 2,20 162,29 69,34 49,57 92.68 79.29 39.68 1.78 69,61 46,34 29,79 19,91 59,52 39,75 0,96 (крім те Абрикос, вишня, ялівець, обліпиха, слива ену), че ешня шовковиця, яблуня 121,30 103,59 51,76 3,02 86,70 69,20 2,20 1,78 52.11 44.28 22.11 34,60 0,96 Каштан, дуб корковий 101,12 72,29 57,87 86,50 61,79 49,43 3,02 2,20 1,78 43 25 30,89 24,71 43,46 28,83 37,07 24,71 12,49 ипшина 81,14 57,87 Барбарис, гледичія, кипарис, ш 69,20 49,43 39,54 29,66 34,74 24,71 19,77 3,02 2,20 1,78 1,24 46,13 34,60 0.96 19.98 10.02 Акація, бересклет, бірючина, глід, граб східний, тамарикс, кали на, крушина, ліщина, горобина, бузок, скумпія, свидина, терен, тамарикс, кали-60,76 51,90 43,46 34,60 26,16 37,07 29,66 18,54 14,83 11,26 4 17,51 14,83 7,41 Верба, чагарники (крім зазначених в інших позиціях) 1 20.18 17,30 8,65 22,24 0,96 1.65 14,42 11,53 12,36 9,89 1,10 0,96 6,18 4,94 3,71 2,47 0.69 Другий пояс 234,99 167,85 134,28 2,47 1,78 1,37 274,94 196,27 83,89 67,28 100.71 50.39 1.10 117.80 0,69 Бархат, горіх 147,25 105,24 84,03 2,47 1,78 1,37 172.17 73,59 52,59 42,01 122,95 98,44 63,43 1,10 0,69 Груша, кизил, явір 2,47 1,78 1,37 1,10 58,76 42,01 137,37 98,24 78,67 58,90 83,82 67,14 50,46 33,64 25,26 0.69 39.34 33.57 16.75 Абрикос, вишня, ялівець, обліпиха, слива ену), шовковиця, яблуня 103,39 73,73 58,90 88.15 2,47 1,78 1,37 31,44 25,26 63,02 50,46 44,28 29,45 18,95 12,63 Каштан, дуб корковий 86,09 52,72 42,22 31,51 61,58 49,22 36,87 1,78 1,37 1,10 0,69 26.36 21,01 15,79 21,01 10,57 Барбарис, гледичія, кипарис, шипшина 29,38 20,87 16,75 2,47 1,78 1,37 58,70 68.79 49,02 39,34 42,01 33,57 29.45 25,13 12.63 1.10 Акація, бересклет, бірючина, глід, граб східний, тамарикс, калина, крушина, ліщина, горобина, бузок, скумпія, свидина, терен, черемха 51.69 36,87 29,45 15,79 12,63 31,51 25,13 1,78 1,37 9,47 6,32 1,10 0,69 Берба, чагарники (крім зазначених в інших позиціях) 1 17,09 14,62 7,28 2 12,36 10,50 5,22 14,62 10,50 8,44 6,38 1,37 0,96 9,89 4.26 0.82 3,16 2,20 4,94 4,12 0.41

331.3. Ставки збору, встановлені пунктами 331.1 і 331.2 цієї статті, застосовуються при заготівлі деревини в порядку рубок гоовного користування та під час проведення заходів щодо поліп-шення якісного складу лісів, їх оздоровлення, посилення захисних властивостей (у деревостанах віком понад 40 років — рубки дог-ляду за лісом, вибіркові санітарні рубки, вибіркові лісовідновні рубки, рубки, пов'язані з реконструкцією, ландшафтні рубки і рубки переформування; незалежно від віку деревостанів — суцільні санітарні та суцільні лісовідновні рубки) та заходів з розчищення лісових ділянок, вкритих лісовою рослинністю, у зв'язку з будівництвом гідровузлів, трубопроводів, шляхів тощо.

331.4. Ставки збору за заготівлю деревини застосовуються з урахуванням розподілу лісів за поясами і розрядами.

331.5. Розподіл лісів за поясами:

331.5.1. до першого поясу належать усі ліси, за винятком лісів

Закарпатської, Івано-Франківської та Чернівецької областей і лісів гірської зони Львівської області;

331.5.2. до другого поясу належать ліси Закарпатської, Івано-Франківської та Чернівецької областей і ліси гірської зони Львівської області.

331.6. Розряди встановлюються для кожного кварталу (урочи-ща) виходячи з нижчезазначеної відстані між центром кварталу і найближчим нижнім складом лісозаготівельника, до якого дереви на вивозиться безпосередньо з лісосіки, або пунктом відвантаження деревини залізницею:

Розряди кілометрів до 10 10,1-25 25,1-40 40,1-60 60,1 i

331.7. Відстань (пряма) від центру кварталу (урочища) до ниж нього складу або пункту відвантаження деревини залізницею виза картографічними матеріалами і коригується залежно від геоморфологічних умов місцевості за такими коефіцієнтами:

331.7.1. у лісах з рівнинним рельєфом — 1,1; 331.7.2. у лісах з горбистим рельєфом або у лісах, понад 30 відсотків площі яких зайнято болотами, — 1,25; 331.7.3. у лісах з гірським рельєфом — 1,5. 331.8. Пунктом відвантаження деревини залізницею вважаєть-

ся пункт (залізнична станція, роз'їзд), де дозволено здійснення такої операції, незалежно від наявності на ньому відповідних скла-

331.9. Зміна розподілу лісів за розрядами здійснюється у разі:

331.9.1. закриття діючих або відкриття нових пунктів (залізничних станцій чи роз'їздів) відвантаження деревини; 331.9.2. виявлення порушення установленого порядку розподі-

лу лісів за розрядами. 331.10. До великої деревини всіх лісових порід належать відріз

зот. то. до великої деревини всіх лісових порід належать відріз-ки стовбура (у верхньому перетині без кори) діаметром від 25 сан-тиметрів і більше, до середньої — діаметром від 13 до 24 санти-метрів, до дрібної — діаметром від 3 до 12 сантиметрів. До дров'яної деревини належать сортименти, які можна вико-ристовувати для технологічних потреб, а також не придатні для

ристовувати для технологичних потрео, а також не придатні для промислової переробки (дрова паливні).
На дров'яну деревину, використану для технологічних потреб, донараховується збір за результатами фактичної заготівлі у розмірі 70 відсотків установлених пунктами 331.1 і 331.2 цієї статті ставок збору за ділову дрібну деревину відповідної лісової породи.

вок збору за ділову дрібну деревину відповідної лісової породи. Ставки збору за ділову і дров'яну деревину липи встановлені пунктами 331.1 і 331.2 цієї статті без урахування кори, а за дров'яну деревину решти лісових порід — з корою. За ліквід з крони встановлюється збір у розмірі 40 відсотків, а за порубкові залишки, що підлягають використанню, — 20 відсотків ставок збору за дров'яну деревину відповідної лісової породи. На деревину, заготовлену під час вибіркових рубок: головного користування ставки — збору знижуються на 20 відсотків, а заходів щодо поліпшення якісного складу лісів, їх оздоровлення, посилення захисних властивостей (у деревостанах віком понад 40 років — рубки догляду за лісом, вибіркові санітарні рубки, вибіркові лісовіїдновні рубки, рубки, пов'язані з реконструкцією, ландшафтні

ків — рубки догляду за лісом, вибіркові санітарні рубки, вибіркові лісовідновні рубки, рубки, пов'язані з реконструкцією, ландшафтні рубки і рубки переформування) — на 50 відсотків. Знижки у відсотках обчислюються з кожної ставки збору окремо.

331.11. За заготівлю другорядних лісових матеріалів, здійснення побічних лісових користувань та використання корисних властивостей лісів ставки збору встановлюються Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими радами.

Стаття 332. Порядок обчислення збору

332.1. Суб'єкти лісових відносин, які видають спеціальні дозволи, до 10 числа місяця, що настає за звітним кварталом, направтяють органам державної глужби передік лісоколисту-

ляють органам державної податкової служби перелік лісокористувачів, яким видано лісорубні квитки та лісові квитки, за формою встановленою центральним органом державної податкової служби за погодженням з центральним органом виконавчої влади з питань лісового господарства.

332.2. Сума збору обчислюється суб'єктами лісових відносин, які видають спеціальні дозволи, і зазначається у таких дозволах. 332.3. Сума збору, зазначена в лісорубному та в лісовому квитках, підлягає перерахунку суб'єктом лісових відносин, який видає спеціальні дозволи, у разі якщо: а) загальна кількість фактично заготовленої деревини під час її

відпуску з обліком за площею перевищує зазначену в лісорубно му квитку та кількість більше ніж на 10 відсотків;

б) фактичний обсяг використання лісових ресурсів перевищує зазначений у лісовому квитку на весь обсяг такого перевищення. Підставою для перерахунку є спеціальні дозволи та акти огля-

ду місць використання лісових ресурсів. Стаття 333. Порядок перерахунку збору 333.1. Суб'єктом лісових відносин, який видає спеціальні дозволи, перерахунок збору за заготівлю деревини і заготівлю другорядних лісових матеріалів, побічні лісові користування та викорис-

тання корисних властивостей лісів здійснюється також у разі: 333.1.1. виправлення технічних помилок, які можуть бути допущені під час проведення матеріальної і грошової оцінки лісосік, другорядних лісових матеріалів, побічних лісових користувань та використання корисних властивостей лісів, відпущених за лісорубними квитками або лісовими квитками, неправильного застосування сортиментних таблиць, поясів, розрядів та ставок збору, а також виправлення арифметичних помилок, допущених під час

підрахунків; 333.1.2. анулювання лісорубного та/або лісового квитка у зв'язку з вилученням земель для інших потреб. В інших випадках анулювання або видачі дубліката лісорубного квитка та/або лісового квитка перерахунок збору не здійснюється і вся нарахована за такими квитками сума збору повністю сплачується до відповідних бюджетів; 333.1.3. надання лісокористувачеві відстрочки:

а) на заготівлю деревини — сума збору за заготівлю залишеної на пні деревини збільшується на 1,5 відсотка незалежно від стро-ку, на який надано відстрочку;

сума збору за невивезену вчасно б) на вивезення деревини деревину збільшується на 1,5 відсотка за кожний місяць відстроч-

333.1.4. додаткового продовження строку вивезення, але не більш як на три місяці. При цьому лісокористувачем сума збору за обсяг невивезеної вчасно деревини збільшується на 5 відсотків за

оосяг невивезеної вчасно деревини зоільшується на 5 відсотків за кожний місяць відстрочки.

333.2. Незалежно від способу обліку деревини, що відпускається на пні (за площею, пеньками, приблизною кількістю), лісокористувачі, які допустили неповну заготівлю деревини, що дозволена для вирубки за виписаними лісорубними квитками, або взагалі її не проводили, збір обчислюють і сплачують повністю за всю дозволену для заготівлі кількість деревини, що зазначена в дозволі

333.3. Лісокористувачі, у яких за результатами діяльності здій-снюється перерахунок збору, відображають донараховані суми збору в розрахунку за формою, встановленою у порядку, перед-баченому статтею 46 цього Кодексу. Стаття 334. Порядок сплати збору

334.1. Базовий податковий (звітний) період для збору дорівнює

календарному кварталу.
334.2. Лісокористувачі щокварталу складають розрахунок збоу наростаючим підсумком з початку року за формою, встановле-ною у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, у якому окремим рядком зазначається сума збору, сплачена відповідно до підпунктів 334.2.1 та 334.2.2 цього пункту, та подають його органу державної податкової служби за місцезнаходженням лісової ділянки у строки, визначені для квартального податкового (звітного) пе

ріоду, за винятком:
334.2.1. лісокористувачів, якими до отримання лісорубних та лісових квитків збір вноситься в каси суб'єктів лісових відносин,

а) фізичних осіб, а також фізичних осіб — підприємців, яким ви-

дано лісорубні та лісові квитки; б) лісокористувачів (крім фізичних осіб, а також фізичних осіб підприємців, яким видано лісові квитки), у яких сума збору в лісорубному чи лісовому квитках не перевищує 50 відсотків однієї мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня року,

в якому сплачується збір; 334.2.2. лісокористувачів з іншої області, які сплачують збір повністю до видачі їм спеціального лісової ділянки, на якій здійснюється заготівля деревини. 334.3. Про надходження суми збору в касу суб'єкта лісових від-

носин, що видає спеціальні дозволи, у спеціально завлеових від-робиться запис і лісокористувачеві видається квитанція. Одночас-но в лісорубних та лісових квитках робиться позначка про сплату збору в касу (зазаначаються номер і дата квитанції про сплату). 334.4. Лісокористувачі сплачують збір у строки, визначені для квартального податкового (звітного) періоду.

збір сплачується лісокористувачами щокварталу рівними частинами від суми збору, зазначеної в спеціальних дозволах, виданих у відповідному календарному році, крім сум збору, сплачених відповідно до підпунктів 334.2.1 і 334.2.2 пункту 334.2 цієї статті. 334.5. При отриманні дозволу в поточному році (або донарахусті).

ванні суми збору) після чергового строку сплати збору лісокористувачі сплачують усі суми збору за строками, що минули. РОЗДІЛ XVIII.

ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ

В УМОВАХ ДІЇ УГОДИ ПРО РОЗПОДІЛ ПРОДУКЦІЇ Стаття 335. Порядок оподаткування інвестора під час виконан-

ня угоди про розподіл продукції 335.1. Протягом строку дії угоди про розподіл продукції і в межах діяльності, пов'язаної з виконанням такої угоди, стягнення з нвестора загальнодержавних та місцевих податків та зборів, передбачених цим Кодексом, крім передбачених пунктом 335.2 цієї статті, замінюється розподілом виробленої продукції між державою та інвестором на умовах такої угоди.
Податкові зобов'язання не виникають у разі:

розподілу прибуткової продукції між інвестором і державою; передачі права власності від інвестора до держави на майно, придбане або створене інвестором для виконання угоди про розподіл продукції і вартість якого відшкодована компенсаційною продукцією або з дня припинення дії угоди;

передачі майна сторонами угоди про розподіл продукції в користування оператору угоди в межах такої угоди; розподілу оператором компенсаційної та/або прибуткової про-

дукції між інвесторами;

передачі майна сторонами угоди про розподіл продукції опера тору для забезпечення виконання умов угоди про розподіл продукції в межах такої угоди.

335.2. Під час виконання угоди про розподіл продукції інвестор

сплачує такі податки і збори: а) податок на додану вартість; б) податок на прибуток підприємств;

в) плату за користування надрами для видобування корисних

Інвестор зобов'язаний нарахувати, утримати та сплатити до бюджету податок з доходів фізичних осіб із заробітної плати та інших винагород і виплат, нарахованих (виплачених) платнику податку згідно з розділом ІУ цього Кодексу.

Інвестор-резидент або інвестор-нерезидент (його постійне представництво) зобов'язаний зареєструватися за місцезнаходженням як платник податків та при взятті на податковий облік подати органу державної податкової служби за місцем своєї реєстрації відповідне повідомлення у письмовій формі і такі докумен-

засвідчену в нотаріальному порядку копію зареєстрованої угоди про розподіл продукції;

копію свідоцтва про державну реєстрацію угоди про розподіл

Після реєстрації як платника податку інвестор зобов'язаний складати і подавати передбачені законодавством податкові декла-рації і звіти, нести відповідальність за належне виконання своїх обов'язків, пов'язаних з нарахуванням і сплатою податків та зборів, у порядку і розмірах, встановлених цим Кодексом. Податкові декларації і звіти подаються інвестором за кожним податком, збором (обов'язковим платежем) окремо від звітів за результатами діяльності, не пов'язаної з виконанням угоди про розподіл продук-

Форма свідоцтва про реєстрацію інвестора як платника податків затверджується центральним органом державної податкової служби.

335.3. Дія цього розділу не поширюється (крім випадків, перед-бачених статтею 337 цього Кодексу) на підрядників і субпідрядників, перевізників та інших осіб, у тому числі іноземних, які беруть участь у виконанні передбачених угодою про розподіл продукції робіт (надання послуг) на підставі договорів (контрактів) з інвесто-

ром. Зазначені особи сплачують податки в порядку, встановленому

335.4. Податковий облік, пов'язаний з виконанням передбачених угодою про розподіл продукції робіт (наданням послуг), ведеться відповідно до цього Кодексу та окремо від обліку інших ви-

Якщо окремий облік не ведеться, застосовується порядок оподаткування без урахування особливостей, передбачених цим роз-

ом. Стаття 336. Особливості сплати податку на прибуток

336.1. Податок на прибуток сплачується інвестором з його при бутку, отриманого від виконання угод про розподіл продукції, у одима, отриманого від виконання угод про розподіл продукції, у розмірах, встановлених цим Кодексом, з урахуванням таких особливостей:

розмірах, воталожном розмірах, воталожном розмірах, воталожном розмірах податком на прибуток підприємств а) об'єктом оподаткування податком на прибуток підприємств виходячи з вартості приа у об ектом оподаткування податком на приоуток підприємств е прибуток інвестора, який визначається виходячи з вартості при-буткової продукції, визначеної відповідно до законодавства про розподіл продукції, набутої інвестором у власність у результаті розподілу продукції, зменшеної на суму сплаченого інвестором єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а також на суму інших витрат (включаючи накопичені вит хувантя, а таком на суму інших витраї (выпочаночи накоміна гібій рати при виконанні робіт до появи першої прибуткової продукції), пов'язаних з виконанням угоди, але які не відшкодовуються (не підлягають відшкодуванню) компенсаційною продукцією відповідно до угоди; б) склад витрат, що відшкодовуються компенсаційною продук-

цією, визначається відповідно до законодавства про розподіл про-

Витрати на придбання необоротних активів та витрати на викоьютрати на придоання неосоротних активів та витрати на вико-нання робіт з розвідування, облаштування і видобутку корисних копалин включаються в момент їх понесення в повному обсязі до складу витрат, що підлягають відшкодуванню компенсаційною продукцією у порядку, передбаченому законодавством про розпо-діл продукції.

діл продукції.
Податок на прибуток підприємств, що підлягає сплаті, визнача-еться та сплачується виключно у грошовій формі;
в) якщо об'єкт оподаткування інвестора за результатами звіт-ного періоду має від'ємне значення, дозволяється відповідне зменшення об'єкта оподаткування наступного періоду, а також кожного з наступних періодів до повного погашення такого від'ємного значення об'єкта оподаткування, але не більше строку дії уго-ди про розподіл продукції;

г) для необоротних активів, вартість яких не відшкодовується (не підлягає відшкодуванню) компенсаційною продукцією відповідно до угоди, інвестор застосовує правила амортизації, встановлені згідно з розділом ІІІ цього Кодексу. Інвестор визначає податок на прибуток підприємств, що підля-

гає сплаті за підсумками кожного звітного податкового періоду, на підставі даних податкового обліку;
г') податок на прибуток підприємств від інших видів діяльності,

не пов'язаних з виконанням угоди про розподіл продукції, сплачу-ється інвестором відповідно до розділу ІІІ цього Кодексу. Інвестор зобов'язаний вести окремий податковий облік подат-

ку на прибуток підприємств, одержаного від виконання угоди про розподіл продукції, та податку на прибуток підприємств, одержа-ного від інших видів діяльності, не пов'язаних з виконанням цієї

д) пільги щодо податку на прибуток підприємств, передбачені

д) пільги щодо податку на приоуток підприємств, передоачені у розділі ІІІ цього Кодексу, при оподаткуванні прибутку, отримано-го інвестором під час виконання угоди про розподіл продукції, не застосовуються, якщо інше не передбачено угодою. Не підлягає утриманню податок на прибуток підприємств з до-ходу іноземного інвестора з джерелом його походження з України, отриманого від діяльності за угодою про розподіл продукції, що виплачується інвестору його постійним представництвом відповід-но до розділу ІІІ цього Кодексу. Не є об'єктом ополаткування полатком на прибуток пілпри-Не є об'єктом ополаткування полатком на прибуток пілпри-

емств кошти та/або вартість майна, перераховані (передані) інвестором-нерезидентом його постійному представництву для фінансування та забезпечення діяльності за угодою про розподіл продукції відповідно до програми робіт та кошторису витрат, затвердженого міжвідомчою комісією:

е) податок на прибуток підприємств за звітний період сплачу-ється інвестором до відповідного бюджету у строк, визначений

для квартального податкового періоду.
Офіційне підтвердження щодо сплаченого податку на прибуток підприємств надається інвестору на його письмове звернення після граничних термінів сплати податку на прибуток не пізніше 10 календарних днів з дати надходження такого звернення до органу державної податкової служби, в якому такого інвестора взято на

є) при укладенні багатосторонньої угоди про розподіл продук-

ції або в разі, якщо інвестором виступає об'єднання юридичних осіб, нарахування та сплата податку на прибуток покладається на оператора-інвестора, який веде окремий бухгалтерський та пооператора-інвестора, якии веде окремии бухгалтерськии та по-датковий облік операцій, що здійснюються за угодою. Визначення оператора-інвестора та його повноважень здійснюється в поряд-ку, передбаченому законодавством про розподіл продукції. Порядок подання податкової звітності за такими угодами вста-новлюється в порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу. Стаття 337. Особливості сплати податку на додану вартість 337.1. Постачання на митній території України продукції, набу-тої інвестором у власність у результаті її розподілу за угодою про розполіл пролукції. є об'єктом ополаткування полатком на долану

розподіл продукції, є об'єктом оподаткування податком на додану

розподіл продукції, є об'єктом оподаткування податком на додану вартість, що обчислюється і сплачується у порядку і строки, встановлені розділом V цього Кодексу.

337.2. За умови ввезення на митну територію України товарів (супутніх послуг) та інших матеріальних цінностей, призначених для використання в рамках виконання угоди про розподіл продукції, у митному режимі імпорту податки (крім акцизного податку), які підлягають сплаті під час митного оформлення товарів (послуг), не справляються

Під ввезенням товарів (супутніх послуг) на митну територію України у митному режимі імпорту розуміється постачання нерези-дентом інвестору (його постійному представництву) товарів (су-путніх послуг), місцем постачання яких є митна територія України відповідно до законодавства України.

відповідно до законодавства України. Ввезення на митну територію України продукції (вуглеводної сировини, нафти і газу), видобутої у виключній (морській) економічній зоні України, здійснюється без сплати податків (включаючи податок на додану вартість), за умови ввезення такої сировини відповідно до угоди про розподіл продукції. З урахуванням вимог статті 22 Закону України «Про угоди про розподіл продукції» у разі вивезення з митної території України продукції, набутої відповідно до умов такої угоди інвестором у власність, податки, які підлягають сплаті під час митного оформлення товарів (супутніх послуг), не справляються. У разі вивезення за межі митної території України для виконання угоди зазначених товарів та інших матеріальних цінностей, які

ня угоди зазначених товарів та інших матеріальних цінностей, які

раніше були придбані інвестором на митній території України, митні платежі, акцизний податок, інші податки та обов'язкові платежі не справляються, крім податку на додану вартість, який справля-еться за нульовою ставкою.

При отриманні інвестором послуг, призначених для виконання угоди про розподіл продукції, які постачаються нерезидентом на митній території України, податок на додану вартість не справля-

ється. Передбачені в цьому пункті умови оподаткування поширюють ся в межах діяльності, пов'язаної з угодою про розподіл продукції, також на юридичних осіб (підрядників, субпідрядників, постачальників, перевізників та інших контрагентів), які беруть участь у виконанні робіт, передбачених угодою про розподіл продукції, на основі договорів (контрактів) з інвестором.

У разі використання зазначених товарів (робіт, послуг) та інших матеріальних цінностей не за призначенням з інвестора (підрядни-ків, субпідрядників, постачальників, перевізників та інших контра-гентів) стягуються суми податків і зборів, не внесені у зв'язку з наданням пільг, якщо таке невиконання зобов'язань сталося з вини інвестора (підрядників, субпідрядників, постачальників, перевізників та інших контрагентів).

337.3. Якщо інвестор (його постійне представництво), зареєстрований як платник податку на додану вартість, подає податковому органу декларацію (податковий розрахунок) з цього податку, яка (який) свідчить про відсутність оподатковуваних поставок/придбання протягом дванадцяти послідовних податкових мівокупридовния прогитом дванаддили подписыти податку на додану вартість не відбувається.
Стаття 338. Особливості справляння плати за користування

надрами для видобування корисних копалин 338.1. Порядок, ставки плати за користування надрами для ви

добування корисних копалин та умови її сплати під час виконання угод про розподіл продукції визначаються такими угодами. Ставки плати за користування надрами для видобування корисних копалин не повинні бути меншими, ніж установлені розділом XI цього Кодексу на момент укладення угоди про розподіл

338.2. Облік нарахованих і сплачених інвестором сум плати за користування надрами для видобування корисних копалин на умовах угоди про розподіл продукції ведеться в порядку, визначено-

му угодою. Стаття 339. Особливості здійснення контролю за виконанням

угоди про розподіл продукції 339.1. Бухгалтерський облік фінансово-господарської діяльності інвестора, пов'язаної з виконанням робіт (наданням послуг), передбачених угодою про розподіл продукції, провадиться окремо від обліку інших видів діяльності з метою уникнення подвійного відображення компенсаційних витрат інвестора. Порядок такого обдображення компенсаційних витрат інвестора. Порядок такого об-ліку, зокрема з метою відшкодування витрат інвестора та розра-хунку податку на прибуток, визначається угодою про розподіл продукції відповідно до вимог законодавства України. У разі якщо за угодою про розподіл продукції роботи прово-дяться на кількох ділянках надр, інвестор здійснює консолідований облік своєї господарської діяльності. 339.2. Річний баланс і звітність інвестора про діяльність, пов'я-зану з виконанням угоди про позполіл продукції підпагають

зану з виконанням угоди про розподіл продукції, підлягають обов'язковій щорічній аудиторській перевірці. 339.3. З метою податкового контролю інвестор, який сплачує

податки та збори під час виконання угоди про розподіл продукції, зобов'язаний зберігати первинні документи, пов'язані з нарахуванням і сплатою податків, протягом терміну зберігання, передбаченого законодавством.

Документальні перевірки виконання інвестором зобов'язань перед бюджетом зі сплати податків і зборів проводяться відповідно до цього Кодексу. Стаття 340. Гарантії у разі внесення змін до податкового зако-

нодавства

Держава гарантує, що до прав та обов'язків інвестора при ви-конанні податкових зобов'язань, визначених угодою про розподіл продукції, буде застосовуватися законодавство, чинне на момент укладення угоди, крім випадків, коли законом зменшується розмір податків чи зборів або податки і збори скасовуються. Закон, яким зменшується розмір податків чи зборів або податки і збори скасовуються, інвестором застосовується з дня набрання ним чинності. РОЗДІЛ XIX. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Кодекс набирає чинності з 1 січня 2011 року, крім: підпункту 20.1.15.2 пункту 20.1 статті 20 цього Кодексу, який набирає чинності з 1 січня 2015 року; статті 39 цього Кодексу, яка набирає чинності з 1 січня 2013

абзацу третього пункту 46.2 статті 46, який набирає чинності з 1 січня 2012 року;

січня 2012 року; розділу III цього Кодексу, який набирає чинності з 1 квітня 2011

лідпункту 164.2.8 пункту 164.2 статті 164 цього Кодексу в час тині включення до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу у вигляді процентів на поточний або депозитний (вкладний) банківський рахунок, вклад (депозитний) до небанківських фінансових установ згідно із законом або на депозитний (ощадний) сертифікат та абзаців другого — четвертого пункту 167.2 статті

тот четвертого пункту тот. 2 статт 167 цього Кодексу у частині оподаткування процентів, які набирають чинності з 1 січня 2015 року; підпункту 166.3.4 пункту 166.3 статті 166 цього Кодексу, який набирає чинності з 1 січня року, наступного за роком, у якому набере чинності закон про загальнообов'язкове державне соціальне

бере чинності закон про загальностою язкове доржавно содальным медичне страхування; підпункту 169.1.1 пункту 169.1 статті 169 цього Кодексу, який набирає чинності з 1 січня 2015 року. До 31 грудня 2014 року для цілей застосування цього підпункту податкова соціальна пільга надається в розмірі, що дорівнює 50 відсоткам розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи (у розрахунку на місяць), встановленому законом на 1 січня звітного податкового року, — зав будь авконом законом на 1 січня звітного податкового року, для будь-якого платника податку; статті 265 цього Кодексу, яка набирає чинності з 1 січня 2012

пункту 276.5 статті 276 цього Кодексу, який набирає чинності з 1 січня 2015 року. 2. Визнати такими, що втратили чинність:

2. Бизнати такими, що втратили чиннеть.
1) з 1 січня 2011 року:
Закон України «Про акцизний збір» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 12, ст. 172);
Закон України «Про Державний реєстр фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів» (Відомості Верховної дерховної дерховно Ради України, 1995 р., № 2, ст. 10; 1999 р., № 41, ст. 374; 2003 р., № 23, ст. 149); Закон України «Про акцизний збір на алкогольні напої та тютю-

нові вироби» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 40, ст. 97 із наступними змінами):

297 із наступними змінами);
Закон України «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 20, ст. 82 із наступними змінами);
Закон України «Про ставки акцизного збору на деякі транспортні засоби та кузови до них» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 32, ст. 151; 1997 р., № 34, ст. 212; 1999 р., № 52, ст. 464; 2001 р., № 4, ст. 16; 2005 р., №№ 17-19, ст. 267; 2007 р., № 3, ст. 31; 2009 р., № 18, ст. 246);
Закон України «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на деякі товари (продукцію)» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 42, ст. 201 із наступними змінами);
Закон України «Про плату за землю» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 38, ст. 360 із наступними змінами);
Закон України «Про систему оподаткування» (Відомості Верховної Ради України «Про систему оподаткування» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 39, ст. 510 із наступними змінами);

Закон України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 21, ст. 156 із наступними змінамит), Закон України «Про фіксований сільськогосподарський пода-ток» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 5-6, ст. 39 із

наступними змінами);

Закон України «Про ставки акцизного збору на тютюнові виро-би» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 8, ст. 32 із насои» (відомості верховіют зада предоставний видомості верховіют задакон України «Про економічний експеримент щодо стабілізації роботи підприємств легкої та деревообробної промисловості Чернівецької області» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р.,

10, ст. 78); Закон України «Про ставки акцизного збору на спирт етиловий

та алкогольні напої» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 23, ст. 180 із наступними змінами); Закон України «Про порядок погашення зобов'язань платників

податків перед бюджетами та державними цільовими фондами (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 10, ст. 44 із нас

тупними змінами); Закон України «Про податок з доходів фізичних осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 37, ст. 308 із наступними

Закон України «Про податок з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 11, ст. 150 із наступними змінами);

лункти 4, 5, 7, 8, 8¹ i 8² розділу II «Прикінцеві положення», додатки № 1 i № 2 до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 27-28, ст. 253; 2009 р., № 16, ст. 223; 2010 р., №№ 22-25, ст. 263, № 30, ст. 398);

25, ст. 263, № 30, ст. 398);
Декрет Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 18-92 «Про акцизний збір» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 10, ст. 82 із наступними змінами);
Декрет Кабінету Міністрів України від 17 березня 1993 року № 24-93 «Про податок на промисел» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 19, ст. 208; 1995 р., № 16, ст. 111, № 30, ст. 229; 1996 р., № 45, ст. 237);
Декрет Кабінету Міністрів України від 20 травня 1993 року № 56-93 «Про місцеві податки і збори» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 30, ст. 336 із наступними змінами);
Постанова Верховної Ради УРСР від 25 червня 1991 року № 1252-ХІІ «Про порядок введення в дію Закому Української РССРПро систему оподаткування» (Відомості Верховної Ради України.

«Про порядок введення в дю закону Української РСР «Про систему оподаткування» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 39, ст. 511);

Постанова Верховної Ради України від 11 грудня 1991 року № 1964-XII «Про введення в дію Закону України «Про податок з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 11, ст. 151); Постанова Верховної Ради України від 18 грудня 1991 року №

1997-XII «Про порядок введення в дію Закону України «Про акцизний збір» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 12, ст. 7). Постанова Верховної Ради України від 21 лютого 1992 року №

2148-XII «Про ставки акцизного збору на окремі товари» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 21, ст. 298; 1993 р., № 20, ст. 214);

ст. 214);
Постанова Верховної Ради України від 3 липня 1992 року № 2536-ХІІ «Про введення в дію Закону України «Про плату за землю» (Відомості Верховної Ради України від 22 грудня 1994 року № 321/94-ВР «Про введення в дію Закону України «Про Державний ресстр фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів» (Відомості Верховної Ради України від 22 грудня 1994 року № 355/94-ВР «Про введення в дію Закону України «Про Державний платежів» (Відомості Верховної Ради України ід 195 р., № 2, ст. 11); Постанова Верховної Ради України від 28 грудня 1994 року № 335/94-ВР «Про введення в дію Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 4, ст. 29, № 16, ст. 116); Постанова Верховної Ради України від 15 вересня 1995 року № 330/95-ВР «Про порядок введення в дію Закону України «Про акцизний збір на алкогольні напої та тютюнові вироби» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 40, ст. 298; 1996 р., № 41, ст. 197);

197); Постанова Верховної Ради України від 6 лютого 1996 року № 31/96-ВР «Про введення в дію Закону України «Про ставки акциз-

31/96-ВР «Про введення в дію Закону України «Про ставки акцизного збору та ввізного мита на тютюнові вироби» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 8, ст. 33);
Постанова Верховної Ради України від 23 березня 1996 року № 99/96-ВР «Про введення в дію Закону України «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 20, ст. 83, № 32, ст. 153, № 38, ст. 176);
Постанова Верховної Ради України від 7 травня 1996 року № 179/96-ВР «Про введення в дію Закону України «Про ставки акцизного мательного збору і врізного матель на спила типоряй та здусловні татрої»

179/30-БР «Про введення в дію Закону України «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на спирт етиловий та алкогольні напої» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 28, ст. 132); Постанова Верховної Ради України від 24 травня 1996 року № 217/96-ВР «Про введення в дію Закону України «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на деякі транспортні засоби та шини до них» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 32, ст. 152); 2) з 1 квітця 2011 року.

2) з 1 квітня 2011 року:
Закон України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 4, ст. 28 із наступними змінами), крім пункту 1.20 статті 1 цього Закону, який діє до 1 січня 2013 року:

3) виключено

3) виключено, 4) з 1 січня 2018 року стаття 209 цього Кодексу. 3. У зв'язку з набранням чинності цим Кодексом припиняється відповідно до пункту 4 розділу XV «Перехідні положення» Консти

туції України дія: з 1 січня 2011 року: 3 г счня 2011 року.

1) Указу Президента від 11 травня 1998 року № 453/98 «Про платників та порядок сплати акцизного збору»;

2) Указу Президента України від 28 червня 1999 року № 761/99 «Про впорядкування механізму сплати ринкового збору».

«Про впорядкування медаль», 4. Кабінету Міністрів України:

запровадити починаючи з 1 січня 2011 року механізм компен-сації втрати частини доходів у зв'язку з відміною податку з влас-ників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів та відповідним збільшенням ставок акцизного збору з пального для фізичних осіб, які користувалися пільгами щодо сплати по датку з власників транспортних засобів щодо одного легкового автомобіля (мотоколяски) з об'ємом циліндрів двигуна до 2500 куб. см чи одного мотоцикла з об'ємом циліндрів двигуна до 750 куб. см або одного човна моторного чи катера (крім спортивного) з довжиною корпусу до 7,5 м, а саме осіб, які зазначені: у пунктах 1 і 2 частини першої статті 14 Закону України «Про

статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи»; статтях 4-11 Закону України «Про статус ветеранів війни, га-

рантії їх соціального захисту»; статтях 6 і 8 Закону України «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Украї-

інвалідів незалежно від групи інвалідності (у тому числі дітейінвалідів за поданням органів соціального захисту). Щорічно передбачати кошти на зазначені цілі у державному

бюджеті на відповідний рік: внести до 1 січня 2014 року до Верховної Ради України проект закону про внесення змін до цього Кодексу щодо переходу до

системи платежів за видобуток корисних копалин із застосуванням принципу рентного доходу; щорічно до 1 червня вносити до Верховної Ради України про-

ект закону про внесення змін до цього Кодексу щодо ставок опо-даткування, визначених в абсолютних значеннях, з урахуванням індексів споживчих цін. індексів цін виробників промислової продукції з таких податків і зборів: 1) акцизний податок;

акциятии податок; збір за першу реєстрацію транспортного засобу; екологічний податок;

4) плата за користування надрами для видобування корисних

5) плата за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин; б) податок за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку

яких не проведено:

7) виключено:

виключено, збір за користування радіочастотним ресурсом України; збір за спеціальне використання води;

10) збір за спеціальне використання лісових ресурсів:

до 31 грудня 2011 року разом із зацікавленими релігійними організаціями розробити програму і внести до Верховної Ради України пропозиції щодо альтернативного обліку фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від ідентифікаційного номера (реєстраційного номерів облікової картки платника по-

одночасно з поданням до Верховної Ради України проекту закону про Державний бюджет України на 2011 рік подати проект закону щодо внесення змін до Бюджетного кодексу України з метою приведення його норм у відповідність із Податковим кодексом Укприведення иого норм у відповідність із податковим кодексом україни, у тому числі щодо зарахування частини екологічного податку (у 2013 році — 33 відсотки, з 2014 року — 50 відсотків) до спеціального фонду Державного бюджету України із спрямування таких коштів на фінансування виключно цільових проектів екологічної модернізації підприємств у межах сум сплаченого ними екологічного податку у порядку, що встановлюватиметься Кабінетом

міністрів України.
5. Органам місцевого самоврядування забезпечити у місячний термін з дня набрання чинності цим Кодексом прийняття рішень щодо встановлення місцевих податків і зборів, визначених цим Ко-

У разі невстановлення місцевих податків і зборів, передбачених пунктом 10.3 статті 10 цього Кодексу, рішеннями місцевого са моврядування такі податки і збори сплачуються платниками у по рядку, встановленому цим Кодексом за мінімальними ставками та без застосування відповідних коефіцієнтів.
РОЗДІЛ XX. ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

Підрозділ 1. Особливості справляння податку на доходи фізичних осіб 1. Податок на доходи фізичних осіб, нарахований, але не сплачений податковим агентом до бюджету всупереч порядку, що діяв до набрання чинності цим Кодексом, на дату набрання чинності цим Колексом вважається полатковим боргом за узголженим податковим зобов'язанням та підлягає відображенню у податковому розрахунку за результатами першого звітного кварталу, протягом якого набирає чинності цей Кодекс, а також стягується з податкового агента із застосуванням заходів відповідальності, передбачених цим Кодексом.

2. Інвестиційний збиток, отриманий платником податку на доходи фізичних осіб на 1 січня року набрання чинності цим Кодексом, враховується при обчисленні інвестиційного прибутку, отрисом, враховується при оочисленні інвестициного приоутку, отриманого за операціями з цінними паперами чи дермвативами, що перебувають в обігу на організованому ринку цінних паперів, починаючи з результатів за такий рік у частині збитків, понесених внаслідок продажу інвестиційних активів через професійних торговців цінними паперами. Обов'язок документального підтверговців цінними паперами. дження розміру зазначених збитків покладається на платника по-

датку.
3. Не підлягають оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб кошти, що сплачені за роботи та/або послуги, виконані та на-дані на території України або за її межами у період проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу, зокрема (але не виключно) у вигляді заробітної плати, відикоду-вання видатків та добових таким особам (крім резидентів України незалежно від їх участі у проведенні зазначеного чемпіонату): представникам або посадовим особам асоціацій— членів УЄ

ФА:

членам делегацій, що беруть участь у чемпіонаті, у тому числі членам команд, які здобули право на участь у чемпіонаті; фізичним особам, акредитованим УЄФА. Дохід інших нерезидентів, отриманий у період проведення чемпіонату із джерел походження з України, підлягає оподаткуванню на загальних підставах з урахуванням положень міжнародних до-говорів України про усунення подвійного оподаткування доходів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

згода на обов язковість яких надана верховною Радою Украіни.

4. До 1 січня 2012 року не підлягають оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб кошти, що відповідно до Закону України «Про проведення експерименту у житловому будівництві на базі холдингової компанії «Київміськбуд» виплачуються фізичним особам згідно з договорами довірчого управління, укладеними з учасниками фондів банківського управління, та договорами пенсійних вкладів, укладеними в період проведення такого експерименту (за винятком вилалків, коли кошти знімаються такими фізичними особам за такими фізичними за такими фізичними за такими фізичними за такими фізичними особам за такими фізичними за такими особам за такими фізичними за такими особам за такими фізичними за такими особам за винятком випадків, коли кошти знімаються такими фізичними особами з порушенням умов відповідно пенсійного вкладу або фонду банківського управління).

Встановити, що на період, визначений Законом України «Про проведення експерименту в житловому будівництві на базі хол-дингової компанії «Київміськбуд» не підлягають оподаткуванню цим податком (не відображаються в його річній податковій декларації) та не включаються до складу загального місячного або річного оподатковуваного доходу платника податку в межах норм,

передбачених законом, такі доходи: доходи, що були нараховані платнику податку відповідно до умов трудового або цивільно-правового договору та згодом пере-раховані на його пенсійний вклад або на його рахунок учасника фонду банківського управління, відкритий відповідно до закону, як під час їх нарахування, так і під час їх перерахування на такий

вклад або такий рахунок; кошти, що нараховуються та вносяться особою, яка не є платником податку, або її працедавцем (третьою особою) на користь платника податку на пенсійний вклад або рахунок учасника фонду банківського управління такого платника податку;

банківського управління такого платника податку; кошти, перераховані фізичною особою до власного пенсійного вкладу чи на власний рахунок у фонді банківського управління або до пенсійного вкладу чи на рахунок у фонді банківського управління членів сім'ї такої фізичної особи першого ступеня споріднення; доходи, нараховані платнику податку за договором пенсійного вкладу або за договором довірчого управління, укладеного з уповноваженим банком відповідно до закону.

У період, визначений Законом України «Про проведення експерименту в житловому будівництві на базі холдингової компанії «Київміськбуд», до складу витрат платника податку включаються суми коштів, внесені платниками податку на рахунки учасників фондів

коштів, внесені платниками податку на рахунки учасників фондів банківського управління або за договорами пенсійних вкладів у розмірі, що не перевищує 10 відсотків доходу такого платника податку за звітний період.

тивного та кримінального законодавства в частині кваліфікації злочинів або правопорушень, для яких сума неоподатковуваного мінімуму встановлюється на рівні податкової соціальної пільги, визначеної підпунктом 169.1.1 пункту 169.1 статті 169 розділу IV цього Кодексу для відповідного року.

Підрозділ 2. Особливості справляння податку на додану вар-

тість

1. Тимчасово, до 1 січня 2015 року, сума податку на додану вартість, що повинна сплачуватися до бюджету переробними підприємствами усіх форм власності за реалізовані ними молоко, молько моль почну сировину та молочні продукти, м'ясо та м'ясопродукти, іншу продукцію переробки тварин, закуплених у живій вазі (шкури, субпродукти, м'ясо-кісткове борошно), у повному обсязі спрямовується до спеціального фонду державного бюджету. Порядок нарахування, виплати і використання зазначених коштів визначається Кабінетом Міністрів України.

2. Тимчасово, до 1 січня 2019 року, звільняються від сплати податку на додану вартість операції з:
а) постачання техніки, обладнання, устаткування, визначених статтею 7 Закону України «Про альтернативні види палива», на те риторії України;

б) імпорту за кодами УКТ ЗЕД, визначеними статтею 7 Закону України «Про альтернативні види палива», техніки, обладнання, устаткування, що використовуються для реконструкції існуючих і будівництва нових підприємств з виробництва біопалива і для виго-товлення та реконструкції технічних і транспортних засобів з метою споживання біопалива, якщо такі товари не виробляються та не мають аналогів в Україні, а також технічних та транспортних засобів, у тому числі самохідних сільськогосподарських машин, що працюють на біопаливі, якщо такі товари не виробляються в Україні

Порядок ввезення зазначених техніки, обладнання, устаткування, технічних та транспортних засобів визначається Кабінетом Мі-

У разі порушення вимог щодо цільового використання зазначе них товарів платник податку зобов язаний збільшити податкові зобов'язання за результатами податкового періоду, на який припадає таке порушення, на суму податку на додану вартість, що мала бути сплачена в день ввезення таких товарів, а також сплатити пеню, нараховану на таку суму податку, виходячи з 120 відсотків обню, нараховану на таку суму податку, виходячи з 120 видсотків об-лікової ставки Національного банку України, що діяла на день збільшення податкового зобов'язання, та за період із дня ввезен-ня таких товарів до дня збільшення податкових зобов'язань. 3. Протягом дії міжнародних договорів України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, з питань космічної діяльності щодо створення космічної техніки (включаючи

агрегати, системи та їх комплектуючі для космічних комплексів, космічних ракет-носіїв, космічних апаратів та наземних сегментів космічних систем), але не пізніше 1 січня 2015 року, звільняються

космічних систем), але не пізніше 1 січня 2015 року, звільняються від сплати податку на додану вартість операції з:
а) постачання у митному режимі імпорту товарів, визначених у пункті «я» частини першої статті 19 Закону України «Про Єдиний митний тариф» (у редакції Закону України від 19 травня 2009 року № 1342-VI), у межах граничних обсягів, встановлених Кабінетом Міністрів України, за умови цільового використання таких товарів у виробництві космічної техніки (включаючи агрегати, системи та ту комінцям таких ракет-носіїв космічную ракет-носіїв їх комплектуючі для космічних комплексів, космічних ракет-носіїв та комплектурон для космічних комплекть, космічних ракет-послів, космічних апаратів та назвемних сегментів космічних систем), ре-зидентами — суб'єктами космічної діяльності, які отримали ліцензідентамій — суб'єктів космічної діяльності та беруть участь у реалізації таких міжнародних договорів. Перелік таких резидентів — суб'єктів космічної діяльності встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику в галузі космічної діяльності.

У разі порушення цільового використання товарів або перевищення граничних обсягів їх імпорту, встановлених Кабінетом Міністрів України, відповідний суб'єкт космічної діяльності, який фактично скористався правом на податкову пільгу, вважається таким, що умисно ухиляється від оподаткування, і до нього застосовуються штрафні (фінансові) санкції відповідно до вимог чинного зако-

б) постачання на митній території України результатів науково о) постачання на митни території україни результатів науково-дослідних і дослідницько-конструкторських робіт, які виконуються платниками податку за рахунок кредитних коштів, залучених під гарантії Кабінету Міністрів України для фінансування ратифікова-ного Верховною Радою України Договору між Україною та Феде-ративною Республікою Бразилія про довгострокове співробітниц-тво щодо використання ракети-носія «Циклон-4» на пусковому теритої Ликраттра на користь резулатить е об'єктів космічної піцентрі Алкантара, на користь резидентів — суб'єктів космічної ді

IIPABO

яльності, які отримали ліцензію на право її здійснення та беруть участь у реалізації цього Договору. З метою застосування цієї пільги Кабінет Міністрів України встановлює порядок ведення реєстру зазначених науково-дослідних і дослідно-конструкторських

У разі порушення умов звільнення від оподаткування результатів науково-дослідних і дослідницько-конструкторських робіт, а са ме при їх поставці для цілей, не передбачених зазначеним Договором, платник податку, що фактично скористався правом на податкову пільгу, вважається таким, що умисно ухиляється від оподаткову пільгу, вважається таким, що умисно ухиляється від оподаткову пільгу, вважається таким, що умисно ухиляється від оподаткову пільгу. даткування, і до нього застосовуються штрафні (фінансові) санкції

даткування, 1 до нього застосовуються штрафні (фінансові) санкції відповідно до вимог закону.

4. Тимчасово, до 1 січня 2016 року, суб'єкти літакобудування, що підпадають під дію норм статті 2 Закону України «Про розвиток літакобудівної промисловості», звільняються від сплати податку на додану вартість по операціях з:

ввезення (пересилання) на митну територію України під митним режимом імпорту (реімпорту) товарів, крім підакцизних, що використовуються для потреб літакобудівної промисловості, якщо такі товари є звільненими від оподаткування ввізним митом згідно із пунктом «р» частини першої статті 19 Закону України «Про Єди-

ний митний тариф»; постачання на митній території України результатів науководослідних і дослідницько-конструкторських робіт, які виконуються для потреб літакобудівної промисловості. У разі порушення вимог, встановлених цим підрозділом, до

платників податку — суб'єктів літакобудування застосовуються норми розділу ІІ цього Кодексу.

5. Тимчасово, до 1 січня 2015 року, звільняються від оподатку-

вання податком на додану вартість операції з виконання робіт та постачання послуг суб'єктами підприємницької діяльності — резидентами України, які одночасно здійснюють видавничу діяльність, діяльність з виготовлення, розповсюдження книжкової продукції та виробництва паперу і картону. При цьому дохід такого суб'єкта підприємницької діяльності, отриманий від видавничої діяльності, діяльності з виготовлення, розповсюдження книжкової продукції та виробництва паперу і картону, має становити не менше 100 відсотків від загальної суми його доходу за перший звітний (податковий) період з часу створення такого суб'єкта підприємницької діяльності або не менше 50 відсотків від загальної суми його дохо-

ду за попередній звітний (податковий) рік. 6. Тимчасово, до 1 січня 2015 року, звільняються від оподатку вання податком на додану вартість операції з виконання робіт та постачання послуг у видавничій діяльності, діяльності з виготовлення та розповсюдження видавництвами, видавничими організалення та розповсюдження видавництвами, видавничими організаціями, підприємствами поліграфії, розповсюджувачами книжкової продукції, виробленої в Україні, операції з виробництва та/або постачання паперу і картону, вироблених в Україні для виготовлення книжкової продукції, учнівських зошитів, підручників та навчальних посібників українського виробництва, а також операції з постачання книжкової продукції, виробленої в Україні, крім реклами, послуг з розміщення матеріалів рекламного та еротичного характеру і видань рекламного та еротичного характеру і видань рекламного та еротичного характеру. Т. Тимчасово, до 1 січня 2015 року, звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з імпорту товарів, визначених пунктом «о» частини першої статті 19 Закону України «Про Єдиний митний тариф», а також операції з постачання цих товарів

Єдиний митний тариф», а також операції з постачання цих товарів переробникам, видавництвам і підприємствам поліграфії на тери-

України.

У разі нецільового використання зазначених товарів платник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання за наслідками податкового періоду, на який припадає таке порушення, на суму податку на додану вартість, що мала бути сплачена в момент імпорту таких товарів, а також сплатити пеню відповідно до зако-

8. На період до 1 січня 2015 року за нульовою ставкою оподат ковується податком на додану вартість постачання товарів (крім підакцизних товарів) та послуг (крім послуг, що надаються під час проведення лотерей і розважальних ігор та послуг з постачання підакцизних товарів, отриманих у межах договорів комісії (консигнації), поруки, доручення, довірчого управління, інших цивільно-правових договорів, що уповноважують такого платника податку (далі - комісіонера) здійснювати постачання товарів від імені та за до рученням іншої особи (далі — комітента) без передання права власності на такі товари), що безпосередньо виготовляються підприємствами та організаціями громадських організацій інвалідів які засновані громадськими організаціями інвалідів і є їх власніс тю, де кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, ста новить протягом попереднього звітного періоду не менше 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу, і за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менше 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці, що відносяться до складу витрат виробництва

Безпосереднім вважається виготовлення товарів/послуг, внас лідок якого сума витрат, понесених на переробку (обробку, інші види перетворення) сировини, комплектуючих, складових частин, інших покупних товарів, які використовуються у виготовленні таких товарів, становить не менше 8 відсотків продажної ціни таких ви

готовлених товарів. Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності реєстрації у відповідному органі державної податкової служби, яка здійснюється на підставі подання позитивного рішення міжвідомчої Комісії з питань діяльності підприємств та організацій громад-ських організацій інвалідів та відповідної заяви платника податку про бажання отримати таку пільгу відповідно до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні». При порушенні вимог цього пункту платником податку податко-

вий орган скасовує його реєстрацію як особи, що має право на податкову пільгу, а податкові зобов'язання такого платника податку перераховуються з податкового періоду, за наслідками якого були виявлені такі порушення, відповідно до загальних правил оподаткування, встановлених цим Кодексом, та з одночасним застосуванням відповідних фінансових санкцій.

Податкова звітність таких підприємств та організацій надається у порядку, встановленому законодавством.

9. До 1 вересня 2012 року податок на додану вартість не справляється під час увезення на митну територію України предметів під митним режимом імпорту (реімпорту), які звільняються від оподаткування ввізним митом згідно з нормами пункту «щ² статті 19 Закону України «Про Єдиний митний тариф».

При порушенні цільового використання таких предметів або при іх відчуженні на митній території України за будь-яку компенсацію до платників податків застосовуються штрафні (фінансові)

санкції відповідно до вимог закону. 10. Встановити, що за податковими зобов'язаннями з податку ану вартість на додану валють, що виникий. З 1 синя 2011 року до 31 грудня 2013 року включно ставка податку становить 20 відсотків; з 1 січ-ня 2014 року — 17 відсотків.

11. Реєстрація податкових накладних платниками податку на додану вартість— продавцями в Єдиному реєстрі податкових накладних запроваджується для платників цього податку, у яких сума податку на додану вартість в одній податковій накладній стано-

ть: понад 1 мільйон гривень — з 1 січня 2011 року; понад 500 тисяч гривень — з 1 квітня 2011 року; понад 100 тисяч гривень — з 1 липня 2011 року; понад 10 тисяч гривень — з 1 січня 2012 року.

Податкова накладна, в якій сума податку на додану вартість не перевишує 10 тисяч гривень, не підлягає включенню до Єдиного реєстру податкових накладних.

До платників податку, для яких на дату виписки накладної цим підрозділом не запроваджено обов'язковість реєстрації податкової накладної в Єдиному ресстрі податкових накладних, не засто-совуються норми абзаців восьмого і дев'ятого пункту 201.10 стат-

ті 201 цього Кодексу.
12. Тимчасово, до 1 січня 2016 року, звільняються від оподат-кування податком на додану вартість операції з постачання націо-нальних фільмів, визначених Законом України «Про кінематогра-фію», виробниками, демонстраторами та розповсюджувачами національних фільмів, а також постачання робіт та послуг з виробництва, у тому числі тиражування, національних фільмів та іноземних фільмів, дубльованих, озвучених, субтитрованих державною мовою на території України, а також постачання робіт та послуг з дублювання, озвучення та/або субтитрування державною мовою іноземних фільмів на території України.

13. Тимчасово, до 1 січня 2016 року, звільняються від оподат-кування податком на додану вартість операції з постачання послуг

з лемонстрування, розповсюдження та/або публічного сповішення національних фільмів та іноземних фільмів, дубльованих, озвучених та/або субтитрованих державною мовою на території України, демонстраторами, розповсюджувачами та/або організаціями мов-лення (публічними сповіщувачами). 14. При від'ємному значенні сум податку на додану вартість,

обрахованого в порядку, передбаченому в пункті 200.1 статті 200 цього Кодексу, по підприємствах суднобудування і літакобудуван-

ня відшкодування з бюджету здійснюється у податковому періоді наступному за звітним періодом, у якому виникло від'ємне сальдо податку в порядку і строки, передбачені статтею 200 цього Кодекcy.

15. Тимчасово, до 1 січня 2014 року, операції з постачання відтодів і брухту чороних і кольорових металів, зернових культур товарних позицій 1001-1008 (крім товарної позиції 1006 та товарної підкатегорії 1008 10 00 00), технічних культур товарних позицій 1205 і 1206, крім їх першого постачання сільськогосподарськими підприємствами— виробниками зазначених товарів, деревини товарних позицій 4401, 4403, 4404 згідно з УКТ ЗЕД, у тому числі операції з імпорту таких товарів, звільняються від оподаткування податком на додану вартість.

податком на додану вартість. У разі вивезення в митному режимі експорту таких товарів нульова ставка не застосовується, крім експорту операцій з постачання зернових культур товарних позицій 1001-1008 та технічних культур товарних позицій 1205 і 1206, щодо яких нульова ставка застосовується до 1 липня 2011 року.

16. У період з 1 січня 2012 року до 31 грудня 2013 року включно операції з постачання необроблених шкур та чиненої шкіри без подальшої обробки (товарні позиції 4101-4103, 4301), у тому чисті операції з імпорту таких товарів, звірьнуються віл опелатурання

лі операції з імпорту таких товарів, звільняються від оподаткування податком на додану вартість.

У разі вивезення в митному режимі експорту таких товарів нульова ставка не застосовується. 17. Виключено.

18. Особи, які перейшли на загальну систему оподаткування із спрощеної системи оподаткування і не були зареєстровані платниками податку на додану вартість, підлягають обов'язковій реєстрації платниками податку на додану вартість з урахуванням вимог пункту 181.1 статті 181 цього Кодексу. Обсяг оподатковуваних операцій визначається починаючи з періоду переходу на загальну

операціи визначається починаючи з періоду переходу на загальну систему оподаткування.

Підрозділ 3. Особливості оподаткування підприємств суднобудівної промисловості у разі ввезення на митну територію України устаткування, обладнання та комплектуючих, що не виробляються в Україні

виробляються в Україні Особливості порядку справляння податку на додану вартість підприємствами суднобудівної промисловості у разі ввезення на митну територію України устаткування, обладнання та комплектуючих, що не виробляються в Україні, такі.

1. Платники податку підприємства суднобудівної промисловості (клас 35.11 група 35 КВЕД ДК 009:2005) у разі ввезення на митну територію України устаткування, обладнання та комплектуючих, що не виробляються в Україні та ввозяться вітчизняними підприємствами для викопистання у госполаюській дізпыності у митному емствами для використання у господарській діяльності, у митному режимі імпорту за умови оформлення митної декларації (за винят ком тимчасової, неповної, періодичної чи попередньої декларації) можуть за власним бажанням видавати митному органу (а митний орган зобов'язаний прийняти) податковий вексель на суму податкового зобов'язання з податку на додану вартість, визначеного у митній декларації, що підлягає сплаті, із строком погашення на 720-й календарний день з дати його видачі митному органу.

Особи, що не відповідають хоча б одній із вимог цього підроз-ділу, сплачують податок у разі ввезення товарів на митну терито-рію України в установленому порядку без видачі податкового век-

Податковий вексель є податковим звітним документом і підля гає обліку та зберіганню за правилами і в строки, що встановлені

для первинних бухгалтерських документів.
Перелік устаткування, обладнання та комплектуючих, що не виробляються в Україні, встановлюється Кабінетом Міністрів Украї-

2. Податковий вексель може бути виданий митному органу за власним бажанням платника податку (векселедавця) та з урахуванням обмежень щодо видачі векселя, встановлених цим підроз-

ом. Митний орган зобов'язаний прийняти податковий вексель. Векселедержателем є орган державної податкової служби за

місцем реєстрації векселедавця як платника податку.

3. Податковий вексель може бути виданий лише особою, яка відповідає всім нижчезазначеним вимогам:

є платником податку на додану вартість відповідно до вимог

е платником податку на додану вартість відповідно до вимог розділу V цього Кодексу; зареєстрована як платник податку на додану вартість відповід-но до розділу V цього Кодексу та внесена до реєстру платників по-датку на додану вартість більш як за 12 календарних місяців до місяця, у якому здійснюється ввезення на митну територію України (крім операцій з давальницькою сировиною та операцій із ремонту, в тому числі гарантійного);

має індивідуальний податковий номер, присвоєний як платни-ку податку на додану вартість. Податковий вексель не може бути виданий у разі:

Податковии вексель не може бути видании у разі: ввезення на митну територію України підакцизних товарів і товарів, що належать до товарних груп 1-24 УКТ ЗЕД; ввезення на митну територію України будь-яких товарів особами, що були зареєстровані як платники податку на додану вартість менше ніж за 12 календарних місяців до місяця, у якому здійснюється таке ввезення на митну територію України, або особами, що є суб'єктами оподаткування, які звільнені від сплати податку на подану вартість за рішенням сулу:

додану вартість за рішенням суду; митного оформлення українським виконавцем залишку непе-реробленої сировини або частини готової продукції, які отримані як плата від іноземного замовника за постачання послуг із пере робки давальницької сировини на митній території України. 4. Податковий вексель видається на суму податкового зобов'я

зання з податку на додану вартість, нарахованого за митною декларацією (за винятком тимчасової, неповної, періодичної чи попередньої декларації)

Сума податкового зобов'язання з податку на додану вартість за однією митною декларацією не може бути частково оплачена векселем, а частково — коштами. Вексель видається на повну суму податкового зобов'язання окремо за кожною митною деклараці

Датою видачі векселя є дата подання митної декларації для митного оформлення, що є датою виникнення податкових зобов'я

зань у разі ввезення товарів на митну територію України. 5. Податковий вексель складається у трьох примірниках із зазначенням суми податку в національній валюті виключно на вексельному бланку, що купується у банку, з урахуванням таких особ

перший примірник податкового векселя — це оригінал вексельного бланка, придбаного платником в установі банку; другий і третій примірники податкового векселя— ксерокопії

оригіналу вексельного бланка (неоформленого першого примірника), які мають однаковий із першим примірником номер вексельного бланка;

уст нечохидні затики в кожному примірнику податкового вексе-ля (у тому числі про забезпечення його шляхом авалю) виконують-ся окремо, ксерокопіюванню не підлягають, повинні бути тотожними (крім порядкового номера примірника).

У митному органі, який здійснює митне оформлення ввезених на митну територію України товарів, залишається другий примірник векселя. Перший примірник векселя надсилається (переда-еться) цим митним органом не пізніше ніж на третій день від дати надання векселя органу державної податкової служби, в якому особа зареєстрована як платник податку на додану вартість. Третій примірник векселя залишається у платника податку,

який його видав. 6. Податковий вексель підлягає обов'язковому підтвердженню

банком шляхом авалю.

Банк зобов'язаний самостійно оплатити полатковий вексель у разі його непогашення платником у визначений строк незалежно від того, з яких причин вексель не погашено.

У разі неоплати банком-авалістом непогашеного платником по-даткового векселя сума податку, зазначена у податковому векселі, стягується з банка-аваліста в порядку, встановленому щодо л, стя уствоя з оакка-авалита в порядку, встановленому щодо стягнення податкового боргу. Перелік банків, якими допущено випадки неоплати податкових

терелік оанків, жими долущено виладки неогілалі податкових векселів, формується центральним органом державної податкової служби та оприлюднюється в порядку, встановленому для оприлюднення даних із Реєстру платників податку, а також надається центральному митному органу та органам, відповідальним за регулювання банківської діяльності (видача ліцензій, дозволів тощо). Митний орган не приймає податкових векселів, авальованих банмитний орган не приймає податкових векселів, авальованих оан-ками, включених до цього переліку. У разі несвоечасного погашення податкового векселя незалеж-

но від того, ким погашено податковий вексель— платником податку, який його видав, чи банком-авалістом, до платника податку, який видав податковий вексель, чи банка-аваліста застосовуються штрафні санкції у розмірі 1 відсотка суми податку на додану вартість, зазначеної у податковому векселі, за кожен день порушення строку, включаючи день погашення, але не більш як 50 відсотків суми векселя.

7. Строк погашення векселя настає не пізніше 720-го календарного дня з дня надання такого векселя митному органу, включаючи день його видачі.

Погашення податкового векселя здійснюється шляхом перерахування коштів до бюджету.

Кабінет Міністрів України може визначити більш тривалі строки погашення податкового векселя для окремих товарів.

Обов'язки з погашення податкового векселя не можуть передаватися іншим особам, крім банка-аваліста; податковий вексель не підлягає індосаменту; проценти або інші види плати за користування податковим векселем не нараховуються. 8. Сума податку на додану вартість, зазначена у виданому по

датковому векселі, відображається окремим рядком у податковій декларації за звітний період, у якому відбулося погашення подат-

Сума податку на додану вартість, зазначена в податковому векселі, в повному обсязі або частково не включається до подат-кового кредиту платника податку на додану вартість, якщо діють

обмеження, встановлені цією статтею, в тому числі у разі, якщо: ввезений на митну територію України товар використовується для виготовлення товарів, надання послуг, які не є об'єктом опо-

для виготовлення товарів, надання послуг, які не є об'єктом опо-даткування або які звільнено від оподаткування; ввезений на митну територію України товар не використовуєть-ся у господарській діяльності платника податку. 10. За умови дотримання вимог щодо формування сум подат-ку на додану вартість, які відносяться до податкового кредиту, платник податку має право віднести до податкового кредиту звіт-ного (податкового) періоду суму податку на додану вартість за по-гашеними у такому звітному (податковому) періоді податковими векселями векселями

До податкової декларації платник податку на додану вартість додає перелік та копії податкових векселів, виданих і погаше них протягом звітного (податкового) періоду, за який подається декларація.
12. Облік податкових векселів здійснюється митними органами

та органами державної податкової служби. Облік податкових векселів митними органами ведеться в по-

рядку, встановленому центральним митним органом. Облік податкових векселів органами державної податкової служби за місцезнаходженням платника податку, яким видано податковий вексель, ведеться в порядку, встановленому центральним органом державної податкової служби.

Контроль за погашенням податкових векселів здійснюють органи державної податкової служби на підставі даних, отриманих від митних органів, податкових декларацій та платіжних документів, що підтверджують сплату сум податку за погашеними векселями. Підрозділ 4. Особливості справляння податку на прибуток під-

1. Розділ III цього Кодексу застосовується під час розрахунків з бюджетом починаючи з доходів і витрат, що отримані і проведені з 1 квітня 2011 року, якщо інше не встановлено цим підрозділом.

Методика бухгалтерського обліку тимчасових та постійних по-даткових різниць затверджується у порядку, передбаченому Зако-ном України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», публікується до 1 квітня 2011 року та набуває чинності з 1 січня 2012 року. Суб'єкти господарювання— платники податку на прибуток подають фінансову звітність з урахуванням податкових різниць починаючи зі звітних періодів 2012 року. 2. З дати набрання чинності розділом III цього Кодексу платни-

ки податку на прибуток підприємств складають наростаючим під-сумком та подають декларацію з податку на прибуток за такі звітні податкові періоди: другий квартал, другий і третій квартали та другий— четвертий квартали 2011 року. 3. Пункт 150.1 статті 150 Кодексу застосовується у 2011 році з

урахуванням такого:

урахуванням такого: якщо результатом розрахунку об'єкта оподаткування платника податку з числа резидентів за підсумками першого кварталу 2011 року є від'ємне значення, то сума такого від'ємного значення під-лягає включенню до витрат другого календарного кварталу 2011

року. Розрахунок об'єкта оподаткування за наслідками другого, другого і третього кварталів, другого — четвертого кварталів 2011 року здійснюється з урахуванням від'ємного значення, отриманого платником податку за перший квартал 2011 року, у складі витрат таких податкових періодів наростаючим підсумком до повного по-

таких податкових періодів наростаючим підсумком до повного по-гашення такого від'ємного значення.

4. Операції з цінними паперами та деривативами, що придбані до набрання чинності розділом ІІІ цього Кодексу, відображаються в обліку при визначенні податку на прибуток підприємств за правилами, що діяли на момент придбання таких цінних паперів.

5. Норми пункту 159.1 статті 159 цього Кодексу не поширюються на заборгованість, що виникла у зв'язку із затримкою в оплаті товарів, виконаних робіт, наданих послуг, якщо заходи щодо стягнення таких боргів здійснювалися до набрання чинності розділом ІІІ цього Кодексу. З метою оподаткування відображення в обліку продавця та покупця такої заборгованості здійснюється до повнопродавця та покупця такої заборгованості здійснюється до повно го погашення чи визнання такої заборгованості безнадійною у такому порядку: порядок урегулювання сумнівної заборгованості, щодо якої за

ходи із стягнення розпочато до набрання чинності розділом III цього Кодексу. Платник податку — продавець зобов'язаний збільшити дохід

платник податку — продавець зооов язании зольшити дохід відповідного податкового періоду на суму заборгованості (її частини), попередньо віднесеної ним до складу витрат або відшкодованої за рахунок страхового резерву і у разі, якщо протягом такого податкового періоду відбувається будь-яка з таких подій:

а) суд не задовольняє позову (заяви) продавця або задовольняє його частково чи не приймає позову (заяви) до провадження (розгляду) або задовольняє позов (заяву) покупця про визнання недійсними вимог щодо погашення цієї заборгованості або її часб) сторони договору досягають згоди щодо продовження стро-

ків погашення заборгованості чи списання всієї суми заборгова-ності або її частини (крім випадків укладення мирової угоди в межах процедур відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом, визначених законом); в) продавець, який не отримав відповіді на претензію протягом

в продавець, якии не отримав відповіді на претензію протягом строків, визначених законом, або отримав від покупця відповідь про визнання наданої претензії, але не отримує оплати (інших видів компенсацій у рахунок погашення заборгованості) протягом визначених у такій претензії строків та при цьому протягом наступних 90 днів не звертається до суду (господарського суду) із заявою про стягнення заборгованості або про порушення справи про мого бамкулство им стягнення заставленного ими майна про його банкрутство чи стягнення заставленого ним майна. На суму додаткового податкового зобов'язання, розраховано-

го внаслідок такого збільшення, нараховується пеня у розмірах, визначених законом для несвоєчасного погашення податкового зобов'язання. Зазначена пеня розраховується за строк з першого дня податкового періоду, наступного за періодом, протягом якого відбулося збільшення витрат, до останнього дня податкового пеолу, на який припалає збільшення лохолу. лежно від значення податкового зобов язання платника податку за відповідний звітний період. Пеня не нараховується на заборгованість (її частину), списану або розстрочену внаслідок укладення мирової угоди відповідно до законодавства з питань банкрутства починаючи з дати укладення такої мирової угоди.

Якщо в майбутньому (з урахуванням строку позовної давності) такий продавець звертається до суду, то він має право збільшити витрати на суму оскаржуваної заборгованості;

у разі якщо платник податку оскаржує рішення суду в порядку, встановленому законом, збільшення доходу, передбачене цим пунктом, не відбувається до моменту прийняття остаточного ріпунктом, не видоуваетом до может, при шення відповідним судом; платник податку — покупець зобов'язаний збільшити доходи на

платник податку — покупець зобов'язаний збільшити доходи на суму непогашеної заборгованості (її частини), визнаної у порядку досудового врегулювання спорів або судом чи за виконавчим написом нотаріуса, у податковому періоді, на який припадає перша

а) або 90-й календарний день з дня граничного строку пога-шення такої заборгованості (її частини), передбаченого догово-ром, або визнаної претензією; б) або 30-й календарний день від дня ухвалення рішення судом

про визнання (стягнення) такої заборгованості (її частини) або вчинення нотаріусом виконавчого напису. Строки, визначені абзацом «а» цього пункту, поширюються та-

кож на випадки, коли покупець не надав відповіді на претензію, надіслану продавцем, у строки, визначені законом.

Строки, визначені абзацом «б» цього пункту, застосовуються

незалежно від того, розпочав державний виконавець або прирівняна до нього згідно із законом, заходи з примусового стяг

нення боргу чи ні. Зазначене в цьому підпункті збільшення доходу покупця не здійснюється стосовно заборгованості (її частини), яка погашається таким покупцем до настання строків, визначених абзацами «а»

чи «б» цього підпункту.

Якщо у наступних податкових періодах покупець погашає суму визнаної заборгованості або її частину (самостійно чи за процедурою примусового стягнення), такий покупець збільшує витрати на суму такої заборгованості (її частини) за наслідками податкового періоду, на який припадає таке погашення.

Заборгованість, попередньо віднесена до складу витрат або відшкодована за рахунок страхового резерву, яка визнається безнадійною внаслідок недостатності активів покупця, визнаного банкрутом у встановленому порядку або внаслідок її списання згідно

крутом у встановленому порядку або внаслідок її списання згідно з умовами мирової угоди, укладеної відповідно до законодавства з питань банкрутства, не змінює податкових зобов'язань як покупця, так і продавця у зв'язку з таким визнанням.
6. Для визначення переліку об'єктів основних засобів, інших необоротних та нематеріальних активів за групами відповідно до пункту 145.1 статті 145 цього Кодексу з метою нарахування амортизації з дати набрання чинності розділом ІІІ цього Кодексу застосовуються дані інвентаризації, проведеної за станом на 1 квітня 2011 року.

Валість, яка амортизується по кожному об'єкту основних за-

Вартість, яка амортизується, по кожному об'єкту основних за-собів, інших необоротних та нематеріальних активів визначається як первісна (переоцінена) з урахуванням капіталізованих витрат на модернізацію, модифікацію, добудову, дообладнання, реконструкції тощо, а також суми накопиченої амортизації за даними бухгалтерського обліку на дату набрання чинності розділом III цього Ко-

Норми цього підпункту поширюються також на платників податку у разі їх переходу із спрощеної системи оподаткування на за-

До переоціненої вартості основних засобів не включається су-ма дооцінки основних засобів, що проведена після 1 січня 2010

ма дооцики обложим обложим обложим року.

Якщо загальна вартість усіх груп основних засобів за даними бухгалтерського обліку менша, ніж загальна вартість усіх груп основних фондів за даними податкового обліку на дату набрання чинності розділом ІІІ цього Кодексу, то тимчасова податкова різниця, яка виникає в результаті такого порівняння, амортизується обложим обло гом трьох років.

Строк корисного використання об'єктів основних засобів, інших необоротних та нематеріальних активів для нарахування амортизації з дати набрання чинності розділом III цього Кодексу визначається платником податку самостійно з урахуванням дати введення їх в експлуатацію, але не менше мінімально допустимих строків корисного використання, визначених пунктом 145.1 статті

145 цього Кодексу. Первісна вартість основних засобів не збільшується на вартість придбання або поліпшення після дати набрання чинності розділом III цього Кодексу в частині витрат, віднесених на збільшення балансової вартості об'єктів до такої дати.

7. Дохід не визначається щодо товарів (результатів робіт, послуг), відвантажених (наданих) після дати набрання чинності розділом ІІІ цього Кодексу в частині вартості таких товарів (результатів робіт, послуг), оплаченої у вигляді авансів (передоплати) до такої дати, у тому числі в період перебування на спрощеній системі оподаткування.

оподаткування. Витрати не визначаються щодо товарів (результатів робіт, послуг), отриманих (наданих) після дати набрання чинності розділом ІІІ цього Кодексу, у частині вартості таких товарів (робіт, послуг), оплаченої у вигляді авансів (передоплати) до такої дати, у разі якщо такі аванси були враховані платником податку у складі валових витрат на дату їх оплати, а також у період перебування на спрощеній системі оподаткування.

Для платників податку на прибуток, що перейшли із спрощеної системи оподаткування на загальну, одночасно з визнанням доходів від продажу товарів (виконання робіт, надання послуг) на загальній системі оподаткування до складу витрат включається собівартість таких товарів, робіт, послуг, що склалася в період пере-

вартість таких товарів, робіт, послуг, що склалася в період пере-бування такого платника на спрощеній системі оподаткування,

оування такого іліатика на спрощеній системі оподаткування, пропорційно сумі визнаних доходів.
Комісійні доходи (витрати) та інші платежі, пов'язані із створенням або придбанням кредитів, вкладів (депозитів), які були включені до об'єкта оподаткування у звітних податкових періодах до набрання чинності розділом ІІІ цього Кодексу, не враховуються

набрання чинності розділом III цього Кодексу, не враховуються при визначенні доходів і витрат відповідно до цього Кодексу.
8. За результатами діяльності протягом одного року з дня набрання чинності розділом III цього Кодексу страховики, які отримують доходи від провадження страхової діяльності, крім діяльності з виконання договорів довгострокового страхування життя та пенсійного страхування у межах недержавного пенсійного забезпечення відповідно до Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення», а також від діяльності, що не пов'язана із страхування межам обучать податок на прибуток таким чином: ням, обчислюють та сплачують податок на прибуток таким чином:

протягом звітного податкового року страховики щокварталу сплачують податок за ставкою 3 відсотки суми страхових платесплачують податок за ставкою 3 відсотки суми страхових платежів, страхових внесків, страхових премій, отриманих (нараховажів) страховиками — резидентами протягом звітного періоду за договорами страхування, співстрахування та перестрахування ризиків на території України або за її межами; за результатами звітного року страховики розраховують розмір податку на прибуток, що обчислюється від оподатковуваного прибутку у порядку, встановленому статтею 156 та підлунктом 134.1.1 пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу, але не сплачують його.

сплачують його.

9. Відображення в обліку з податку на прибуток підприємств операцій лізингу за договорами оренди житла з викупом, що укладені після набрання чинності розділом ІІІ цього Кодексу, але не пізніше 31 грудня 2020 року, здійснюється в такому по

рядку:
підприємство-орендодавець збільшує суму доходів на суму нарахованого фізичній особі орендного платежу (з урахуванням частини орендного платежу, що надається в рахунок компенсації частини вартості об'єкта оренди);
підприємство-орендодавець збільшує суму витрат звітного періоду на частину собівартості об'єкта оренди, яка так відноситься до загальної собівартості цього об'єкта, як сума нарахованого у цьому періоді фізичній особі орендного платежу (у частині орендного платежу и періоді фізичній особі орендного платежу (у частині орендного платежу при напасться в рахунок компенсації частини вар дного платежу, що надається в рахунок компенсації частини вартості об'єкта оренди) до загальної суми орендних платежів (у частині орендних платежів, що надаються в рахунок компенсації частині тини вартості об'єкта оренди), що будуть нараховані за весь період оренди; передача житла фізичній особі в оренду з викупом не змінює

податкових зобов'язань підприємства-орендодавця; передача житла у власність фізичній особі після закінчення строку дії договору оренди житла з викупом або достроково за умови повної сплати орендних платежів (з урахуванням частини орендного платежу, що надається в рахунок компенсації частини вартості об'єкта оренди) не змінює податкових зобов'язань під-

приємства-орендодавця.

10. Встановити ставку податку на прибуток підприємств:
з 1 квітня 2011 року по 31 грудня 2011 року включно — 23 відсотки; з 1 січня 2012 року по 31 грудня 2012 року включно — 21 від-

з 1 січня 2013 року по 31 грудня 2013 року включно — 19 від-

3 1 січня 2014 року— 16 відсотків. 31. До прийняття змін до законодавства про пенсійну рефор-му (впровадження накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування) платник податку має право включити до витрат кожного звітного податкового періоду (наростаючим підсумком) суму внесків на обов'язкове страхування життя або здоров'я працівників у випадках, передбачених законодавством, а також внесків, визначених абзацом другим пун-кту 142.2 статті 142 цього Кодексу, загальний обсяг яких не пере-вищує 15 відсотків заробітної плати, нарахованої такій найманій особі протягом податкового року, на який припадають такі податкові періоди.
12. Абзац третій пункту 137.9 статті 137 цього Кодексу засто-совується до 1 січня 2014 року.
13. Тимчасово, до 1 січня 2014 року, датою збільшення дохо-

житлово-комунальних послуг є дата надходження коштів від спо-живача на банківський рахунок або в касу платника податку. При цьому підприємства житлово-комунального господарства у складі собівартості реалізації житлово-комунальних послуг визнають витрати на придбання товарів, робіт, послуг у сумі фактично сплачених за них коштів. Решта витрат визнаються відповідно

норм розділу III цього Кодексу. Цей пункт не поширюється на платників податку — ліцензіатів

з постачання електричної та/або теплової енергії

14. У 2011 році норматив для основних засобів, визначений у підпункті 14.1.138 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу, встановлюється в розмірі 1000 гривень. 15. Тимчасово, до 1 січня 2020 року, звільняються від оподат-

прибуток виробників біопалива, отриманий від продажу біопа-

прибуток підприємств, отриманий ними від діяльності з одно часного виробництва електричної і теплової енергії та/або виробництва теплової енергії з використанням біологічних видів пали-

прибуток виробників техніки, обладнання, устаткування, виз-

начених статтею 7 Закону України «Про альтернативні види палива» для виготовлення та реконструкції технічних і транспортних засобів, у тому числі самохідних сільськогосподарських машин та енергетичних установок, які споживають біологічні види палива,

одержаний від продажу зазначеної техніки, обладнання та устат-кування, що були вироблені на території України. 16. Тимчасово, до 1 січня 2020 року, звільняється від оподат-кування прибуток підприємств, отриманий ними від господар-ської діяльності з видобування та використання газу (метану) ву-гільних родовищ, що здійснюється відповідно до Закону України

«Про газ (метан) вугільних родовищ». 17. Тимчасово, строком на 10 років, починаючи з 1 січня 2011 року звільняються від оподаткування:

року звільняються від оподаткування:
а) прибуток суб'єкта господарської діяльності, отриманий від надання готельних послуг (група 55 КВЕД ДК 009:2005) у готелях категорій «п'ять зірок», «чотири зірки» і «три зірки», у тому числі новозбудованих чи реконструйованих або в яких проведено капітальний ремонт чи реставрація існуючих будівель і споруд; б) прибуток, отриманий від основної діяльності підприємств легкої промисловості (група 17 — група 19 КВЕД ДК 009:2005), крім підприємств, які виробляють продукцію на давальницькій сировині.

При цьому на перехідний період до 1 січня 2012 року для під-приємств легкої промисловості, які на час набрання чинності по-ложеннями цього Кодексу мають укладені договори на виробниц-тво продукції на давальницькій сировині, термін виконання яких закінчується протягом встановленого періоду, дозволяється застосовувати положення зазначеного пункту;

в) прибуток підприємств галузі електроенергетики (клас 40.11 група 40 КВЕД ДК 009:2005) від продажу електричної енергії, ви-

робленої з відновлювальних джерел енергії; г) прибуток, отриманий від основної діяльності підприємств суднобудівної (клас 35.11 група 35 КВЕД ДК 009:2005) промисло-

вост; г) прибуток підприємств літакобудівної промисловості, отриманий від основної діяльності (підклас 35.30.0 клас 35.30 група 35.3 розділ 35 КВЕД ДК 009:2005), а також від проведення таким підприємствами науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт (підклас 73.10.2 клас 73.10 група 73.1 розділ 73 КВЕД ДК 009:2005), які виконуються для потреб літакобудівної промисловості:

д) прибуток підприємств машинобудування для агропромислового комплексу (клас 29.31 і 29.32 групи 29.3 розділу 29 КВЕД ДК 009:2005).

ДК 009:2005).

18. Тимчасово, до 1 січня 2015 року, звільняється від оподат-кування прибуток видавництв, видавничих організацій, підпри-емств поліграфії, отриманий ними від діяльності з виготовлення на території України книжкової продукції, крім продукції еротич-

на територи України книжкової продукції, крім продукції ерогичного характеру.

19. Тимчасово, до 1 січня 2016 року, не включаються до доходів суми коштів або вартість майна, отримані суб'єктами кінематографії (виробниками фільмів) та/або суб'єктами мультиплікації (виробники мультиплікаційних фільмів) і спрямовані на виробництво національних фільмів

20. Протягом строку дії міжнародних договорів України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, з питань космічної діяльності щодо створення космічної техніки (включаючи агрегати, системи та їх комплектуючі для космічних комплексів, космічних ракет-носіїв, космічних апаратів та наземних сегментів космічних систем), але не пізніше 1 січня 2015 року, податковий період, за який визначаються податкові зобов язання з податку на прибуток, дорівнює одному звітному календарному року для резидентів— суб'єктів космічної діяльності, які отримароку для резидентв — суб ектів космічної діяльності, які отрима-ли ліцензію на право її здійснення та беруть участь у виконанні таких договорів (угод).

Якщо зазначені договори визнаються сторонами повністю ви-конаними до настання 1 січня 2015 року, то останній податковий період (у тому числі для визначення норм амортизаційних відрахувань) розраховується з початку календарного року до закінчення звітного кварталу такого року, на який припадає таке повне виконання договорів.

конання договорів.
Платники податку, які підпадають під дію цього пункту і при цьому здійснюють види діяльності інші, ніж космічна, ведуть окремий податковий облік за такими та іншими видами діяльності за загальними правилами та у порядку, визначеному пунктом 152.13 статті 152 цього Кодексу.
21. Підпункти 15-19 цього підрозділу застосовуються з ураху-

суми коштів, що вивільнені від оподаткування, спрямовуються підприємствами — платниками податку на збільшення обсягів випідприємствами — пілатинками податку на золюшення оселі в ви-робництва (надання послуг), переоснащення матеріально-техніч-ної бази, запровадження новітніх технологій, пов'язаних з основ-ною діяльністю такого платника податку, та/або повернення кре-дитів, використаних на зазначені цілі, і сплату процентів за ними; з метою оподаткування суми вивільнених від оподаткування

коштів визнаються доходами одночасно з визнанням витрат, понесених за рахунок цих коштів, у розмірі таких витрат; порядок цільового використання вивільнених від оподаткування коштів встановлюється Кабінетом Міністрів України;

у разі порушення вимог щодо цільового використання вивільнених від оподаткування коштів платник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання з цього податку за результата ми податкового періоду, на який припадає таке порушення, а та-кож сплатити пеню, нараховану відповідно до цього Кодексу. Підрозділ 5. Особливості застосування ставок акцизного збо-

ру та екологічного податку

1. На спиртові дистиляти та спиртні напої, одержані шляхом

перегонки виноградного вина або вичавок винограду (коди згідно з УКТ ЗЕД 2208 20 12 00, 2208 20 62 00), застосовуються такі

з УКТ ЗЕД 2208 20 12 00, 2208 20 62 00), застосовуються такі ставки акцизного податку; 20 гривень за 1 літр 100-відсоткового спирту — з дня набрання чинності цим Кодексом до 31 грудня 2011 року; 27 гривень за 1 літр 100-відсоткового спирту — з 1 січня 2012 року до 1 січня 2013 року; 3 1 січня 2013 року; 3 1 січня 2013 року застосовується ставка акцизного податку, визначена підпунктом 215.3.1 статті 215 цього Кодексу. 2. За податковими зобов'язаннями з екологічного податку, що виникли:

виникли:

3 1 січня 2011 року до 31 грудня 2012 року включно ставки податку становлять 50 відсотків від ставок, передбачених статтями 243, 244, 245 і 246 цього Кодексу;

3 1 січня 2013 року до 31 грудня 2013 року включно ставки податку становлять 75 відсотків від ставок, передбачених статтями 243, 244, 245, 246 цього Кодексу;

3 1 січня 2014 року ставки податку становлять 100 відсотків від ставок передбачених статтями 243, 244, 245 і 246 цього Кодексу;

ставок, передбачених статтями 243, 244, 245 і 246 цього Кодек Підрозділ 6. Особливості справляння земельного податку

1. Протягом дії ратифікованих Верховною Радою України міжнародних договорів (угод) України з питань космічної діяльності щодо створення космічної техніки (включаючи агрегати, системи щодо створення космічної техніки (включаючи агрегати, системи та їх комплектуючі для космічних комплексів, космічних ракет-но-сіїв, космічних апаратів та наземних сегментів космічних систем), але не пізніше 1 січня 2015 року, резиденти — суб'єкти космічної діяльності, які отримали ліцензію на право її здійснення та беруть участь у реалізації таких договорів (угод), за земельні ділянки виробничого призначення згідно з переліком, який затверджується Кабінетом Міністрів України, звільняються від сплати земельного

2. До 1 січня 2016 року звільняються від сплати земельного 2. До 1 січня 2016 року звільняються від сплати земельного податку суб'єкти літакобудування, що підпадають під дію норм статті 2 Закону України «Про розвиток літакобудівної промисловості», земельні ділянки яких безпосередньо використовуються для цілей виробництва кінцевої продукції, а саме: літальних апаратів, їх корпусів, двигунів, включаючи місця, призначені для їх зберігання (склади, ангари, місця для відстоювання), посадковозлітні смуги, а також місця, в яких розташовані пункти заправки моторних літальних апаратів та контором напровы (дозаправки) моторних літальних апаратів та контролю над поль-

отами.

3. До 1 січня 2016 року звільняються від сплати земельного податку суб'єкти кінематографії (виробники національних фільмів), перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України, за земельні ділянки, що використовуються для забезпечення вироб-

земельні діляки, що використовуються для засезпечення вирос-ництва національних фільмів.

4. До 1 січня 2016 року звільняються від сплати земельного податку суб'єкти суднобудівної промисловості, визначені відпо-відно до статті 1 Закону України «Про заходи щодо державної під-тримки суднобудівної промисловості в Україні».
Підрозділ 7. Особливості порядку повернення торгових патен-

1. Торгові патенти, видані згідно з вимогами Закону України «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності», строк дії яких не закінчився на момент набрання чинності цим Кодексом, підлягають поверненню до органів державної податкової служби за місцем їх придбання у тримісячний строк (але не пізні-

служой за місцем іх придоання у тримісячний строк (але не пізніше закінчення строку їх дії).
2. Суб'єкти господарювання несуть відповідальність за дотримання порядку використання торгових патентів, виданих відповідно до Закону України «Про патентування деяких видів підприєм-

ницької діяльності», та за дотримання строку сплати за них, передбачену главою 11 розділу ІІ цього Кодексу. Підрозділ 8. Особливості справляння єдиного податку та фік-

сованого податку
1. Встановити, що з 1 січня 2011 року до внесення змін до 1. Встановити, що з 1 січня 2011 року до внесення змін до розділу XIV Податкового кодексу України в частині оподаткування суб'єктів малого підприємництва Указ Президента України від 3 липня 1998 року № 727 «Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва» (з наступними змінами) та абзаци шостий — двадцять восьмий пункту 1 статі 14 розділу IV Декрету Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 13-92 «Про прибутковий податок з громадян» застосовуються з урахуванням таких особливостей:

1) платники единого податку не є платниками таких податків і зборів, визначених Податковим кодексом України:

а) податок на прибуток підприємств;
б) податок на доходи фізичних осіб (для фізичних осіб — підприємців);

в) податок на додану вартість з операцій з постачання товарів та послуг, місце надання яких розташоване на митній території України, за винятком податку на додану вартість, що сплачується юридичними особами, які обрали ставку оподаткування 6 відсот-

г) земельний податок, крім земельного податку за земельні ді-лянки, що не використовуються для ведення підприємницької діяльності:

гіоті, ті) плата за користування надрами; д) збір за спеціальне використання води; е) збір за спеціальне використання лісових ресурсів;

збір за провадження деяких видів підприємницької діяль-

ності 2) нарахування, обчислення та сплата єдиного внеску на за-2) нарахування, оочислення та сплата єдиного внеску на за-гальнообов'язкове державне соціальне страхування здійснюють-ся суб'єктами малого підприємництва, які сплачують єдиний по-даток відповідно до Указу Президента України від 3 липня 1998 року № 727 «Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва» (з наступними зміна-ми) або фіксований податок відповідно до абзаців шостого ми) аоб фіксований податок відповідно до аозаців шостого — двадцять восьмого пункту 1 статті 14 розділу ІV Декрету Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 13-92 «Про прибутковий податок з громадян», у порядку, визначеному Законом України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування»;

3) единий податок або фіксований податок сплачується паратку податок сплачується паратку податок подат

державне соціальне страхування»;

3) єдиний податок або фіксований податок сплачується на рахунок відповідного бюджету в розмірі частини єдиного податку або фіксованого податку, що підлягають перерахуванню до цих бюджетів відповідно до норм Указу Президента України від 3 липня 1998 року № 727 «Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва» (з наступними змінами) та Закону України «Про внесення змін до Декрету Кабінету Міністрів України «Про прибутковий податок з громадян» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 30-31, ст.195) (крім єдиного податку, який сплачується у січні 2011 року за останній звітний (податковий) період 2010 року). При цьому розподіл коштів єдиного податку або фіксованого податку на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та/або до Пенсійного фонду України Державним казначейством України не здійснюється; 4) зарахування до бюджетів та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування (у тому числі пенсійного страхування) єдиного податку, який сплачується у січні 2011 року за останній звітний (податковий) період 2010 року, здійснюється у порядку та на умовах, які діяли до 1 січня 2011 року; 5) повернення сум єдиного податку та фіксованого податку, які

у порядку та на умовах, які діяли до 1 січня 2011 року; 5) повернення сум єдиного податку та фіксованого податку, які були сплачені до 1 січня 2011 року помилково або надміру, а та-кож зарахування сум погашення податкового боргу, що сформу-вався станом на 31 грудня 2010 року, здійснюються у встановле-ному порядку з урахуванням цього підрозділу. Підрозділ 9. Особливості повернення сум податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, збору за забруднення навколишнього природного середовища, а також місцевих податків і зборів

також місцевих податків і зборів

також місцевих податків і зборів

1. Повернення сум податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, збору за забруднення навколишнього природного середовища, а також місцевих податків і зборів, які були сплачені до 1 січня 2011 року помилково або надміру, зарахування до бюджетів таких податків і зборів, які сплачуються у першому кварталі 2011 року за останній звітний (податковий) період 2010 року, та сум, які сплачуються у рахунок погашення податкового боргу, що сформувався станом на 31 грудня 2010 року, здійснюються у порядку та на умовах, які діяли до 1 січня 2011 року.

2. Фізичні особи, які є власниками транспортних засобів, що відповілно до законодавства підлягають технічному огляду один

2. Фізичні особи, які є власниками транспортних засобів, що відповідно до законодавства підлягають технічному огляду один раз на два роки, при проходженні у 2011 році такого технічного огляду або знятті транспортних засобів з обліку зобов'язані пред'являти органам, що здійснюють зняття з обліку або технічний огляд транспортних засобів, квитанції або платіжні доручення про сплату за 2010 рік податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів за ставками, які діяли до 1 січня 2011 року, а фізичні особи, які були звільнені у 2010 році від його сплати, — документ, що дає право на користування такими пільгами. У разі неподання таких документів технічний огляд транспортних засобів та зняття їх з обліку не провадяться. Підрозділ 10. Інші перехідні положення

1. Встановити, що погашення простроченої заборгованості

Підрозділ 10. Інші перехідні положення

1. Встановити, що погашення простроченої заборгованості суб'єкта господарювання перед державою (Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста) за кредитом (позикою), залученим державою (Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста) або під державну (місцеву) гарантію, а також за кредитом з бюджету (включаючи плату за користування такими кредитами (позиками) та пеню) здійснюється у порядку, визначеному главою 9 розділу ІІ цього Кодексу.

2. Збори (плата, внески), не встановлені цим Кодексом як загальнодержавні або місцеві, але встановлені законодавчими актами України як обов'язкові платежі до набрання чинності цим Кодексом, справляються за правилами, встановленими цими законодавчими актами України, до набрання чинності законом про ад-

нодавчими актами України, до набрання чинності законом про адміністративні послуги та іншими законами, що регулюватимуть справляння відповідних зборів (плати, внесків).

3. Встановити, що в разі якщо законодавчими актами перед-бачені інші правила справляння податків, зборів, що регулюються цим Кодексом, застосовуються правила цього Кодексу.

4. Встановити, що до 1 січня 2015 року справляється збір на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства відповідно до Закону України «Про збір на розвиток виноградарства, садівниц-

тва і хмелярства». 5. У зв'язку з набранням чинності цим Кодексом штрафні сан-кції, які можуть бути накладені на платників податків за порушення нормативних актів Кабінету Міністрів України, центрального податкового органу, положень, прямо передбачених цим Кодекподаткового органу, положень, прямо передбачених цим Кодексом, починають застосовуватися до таких платників податків за наслідками податкового періоду, наступного за податковим періодом, протягом якого такі акти були введені в дію.
6. Не застосовуються фінансові санкції до платників податку

на прибуток підприємств та платників податків, що перейшли на загальну систему оподаткування, за порушення податкового законодавства за наслідками діяльності у другому і третьому кален-

дарних кварталах 2011 року.
7. Штрафні санкції за порушення податкового законодавства за період з 1 січня по 30 червня 2011 року застосовуються у роз-

мірі не більше 1 гривні за кожне порушення. 8. У випадках, визначених цим Кодексом, до вступу в дію статті 39 цього Кодексу застосовується пункт 1.20 статті 1 Закону Ук-

ті 39 цього Кодексу застосовується пункт 1.20 статті 1 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств».

9. Тимчасово, до розробки та впровадження в дію автоматизованої системи «Єдине вікно подання електронної звітності» відповідно до пункту 49.17 статті 49 цього Кодексу, діє Порядок з підготовки і подання податкових документів в електронному вигляді засобами телекомунікаційного зв'язку, затверджений наказом Державної податкової адміністрації України від 10 квітня 2008 року № 233 та зареєстрований у Міністерстві юстиції України 16 квітня 2008 року за № 320/15011.

10. Нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України. Лер-

10. Нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України, Державної податкової адміністрації України та інших центральних органів виконавчої влади, прийняті до набрання чинності цим Кодексом на виконавна законів з питань оподаткування, та нормативно-правові акти, які використовуються при застосуванні норм законів про оподаткування (в тому числі акти законодавства СРСР), зас-тосовуються в частині, що не суперечить цьому Кодексу, до прий-няття відповідних актів згідно з вимогами цього Кодексу.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ. м. кив, 2 грудня 2010 року. № 2755-VI.

З Податковим кодексом України можна ознайомитись на сайті газети www.golos.com.ua.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Податкового кодексу України

Верховна Рада України **постановляє:**І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради Укра1, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356):

1) текст статті 93 викласти в такій редакції:

«1. Місцезнаходженням юридичної особи є фактичне місце ве-

дення діяльності чи розташування офісу, з якого проводиться що-денне керування діяльністю юридичної особи (переважно знаходиться керівництво) та здійснення управління і обліку»; 2) частину першу статті 203 викласти в такій редакції

«1. Зміст правочину не може суперечити цьому Кодексу, іншим актам цивільного законодавства, а також інтересам держави і суспільства, його моральним засадам»;
3) у статті 228:

назву статті викласти в такій редакції: «Стаття 228. Правові наслідки вчинення правочину, який порушує публічний порядок, вчинений з метою, що суперечить інтере-сам держави і суспільства»; доповнити статтю частиною третьою такого змісту:

«З. У разі недодержання вимоги щодо відповідності правочину інтересам держави і суспільства, його моральним засадам такий правочин може бути визнаний недійсним. Якщо визнаний судом неправочин може оути визнании недмсним. экщо визнании судом недмсний правочин було вчинено з метою, що завідомо суперечить інтересам держави і суспільства, то при наявності умислу у обох сторін — в разі виконання правочину обома сторонами — в дохід держави за рішенням суду стягується все одержане ними за угодою, а в разі виконання правочину однією стороною з іншої сторони за рішенням суду стягується в дохід держави все одержане нею і все належне — з неї першій стороні на відшкодування одержано-го. При наявності умислу лише у однієї із сторін все одержане нею за правочином повинно бути повернуто іншій стороні, а одержане останньою або належне їй на відшкодування виконаного за рішен-

ням суду стягується в дохід держави»;
4) статтю 234 доповнити частиною третьою такого змісту:
«3. Правові наслідки визнання фіктивного правочину недійсним встановлюються законами»

встановлюються законами»;
5) частину першу статті 657 доповнити словами «крім договорів купівлі-продажу майна, що перебуває в податковій заставі».
2. У Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№18-22, ст. 144):
1) доповнити статтею 55¹ такого змісту:
«Стаття 55¹. Фіктивна діяльність суб'єкта господарювання
1. Ознаки фіктивності, що дають підстави для звернення до суду про припинення юридичної особи або припинення діяльності фізичною особою — підприємцем, в тому числі визнання реєстраційних документів недійсними: них документів недійсними:

них документів недійсними:
 зареєстровано (перереєстровано) на недійсні (втрачені, загублені) та підроблені документи;
 незареєстровано у державних органах, якщо обов'язок реєстрації передбачено законодавством;
 зареєстровано (перереєстровано) у органах державної реєстрації фізичними особами з подальшою передачею (оформленням) у володіння чи управління підставним (неіснуючим), померлим, безвісти зниклим особам або таким особам, що не мали наміру провалити фізансово-госполарську діальність або реалізарувати повнодити фінансово-господарську діяльність або реалізовувати повно-

зареєстровано (перереєстровано) та проваджено фінансово-господарську діяльність без відома та згоди його засновників та призначених у законному порядку керівників»; 2) у статті 59:

частині першій слова «цим Кодексом» замінити словом «зако-

останне речення частини сьомої після слів «запис вноситься» останне речення частини сьомої після слів «запис вноситься» доповнити словом «лише», а після слів «цього Кодексу» — словами «та подання головою ліквідаційної комісії або уповноваженою ним особою документів для проведення державної реєстрації припинення юридичної особи або припинення діяльності фізичною особою — підприємцем у порядку, визначеному Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприєм-

держаему росстраців»;
3) частину п'яту статті 60 доповнити словами «з обов'язковою служби, у якому перебу-

перевіркою органом державної податкової служби, у якому перебуває на обліку суб'єкт господарювання»;

4) у частині третій статті 86 слова «декларацією про їх доходи і майно» замінити словами «довідкою органу державної податкової служби про подану декларацію про майновий стан і доходи (подат-

служим про подалу даживрами.

кову декларацію»;

5) в абзаці сьомому частини шостої статті 128 слова «декларації про доходи» замінити словами «декларацію про майновий стан і до-(податкову декларацію)»;) статтю 242 виключити;

статтю 250 доповнити частиною другою такого змісту:

«2. Дія цієї статті не поширюється на штрафні санкції, розмір і порядок стягнення яких визначені Податковим кодексом України та іншими законами, контроль за дотриманням яких покладено на органи державної податкової служби та митні органи».

3. Частину четверту статті 212 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) вик-

ласти в такій редакції:
«4. Особа, яка вчинила діяння, передбачені частинами першою,

 «ч. Особа, яка вчинила діяльня, передоачені частином другою, або діяння, передбачені частиною третьою (якщо вони призвели до фактичного ненадходження до бюджетів чи державних цільових фондів коштів в особливо великих розмірах) цієї статті, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона до притягнення до кримінальної відповідальності сплатила податки, збори тягнення до кримінальної відповдальності сільтила годдатки, зоори (обов'язкові платежі), а також відшкодувала шкоду, завдану держа-ві їх несвоєчасною сплатою (фінансові санкції, пеня)».

4. У Кримінально-процесуальному кодексі України:

1) пункт 1 татті 101 викласти в такій редакції:

«11 податкова міліція — у справах, що належать згідно із зако-

ном до її компетенції»;

и до п компетенції», 2) у статті 112: у частині четвертій:

у частині четвертій.
перше речення після цифр «218» доповнити цифрами «219»;
у другому реченні цифри «219» виключити;
частину п'яту після цифр «202» доповнити словами і цифрами
«частиною другою статті 205, статтями»;
3) у частині четвертій статті 178 слова «а також виїмка документа виконавчого провадження» замінити словами «виїмка документа

на виконавчого провадження, а також виїмка оригіналів первинних фі-нансово-господарських та/або бухгалтерських документів». 5. У Лісовому кодексі України (Відомості Верховної Ради Украї-, 2006 р., № 21, ст. 170):

1) пункт 7 частини другої статті 19 виключити;
2) пункт 6 статті 27 виключити;
3) у пункті 1 частини першої статті 67 слова «в порядку рубок го-

ловного користування» виключити; 4) статтю 77 викласти в такій редакції: «Стаття 77. Збір за спеціальне використання лісових ресурсів

Спеціальне використання лісових ресурсів, крім розміщення пасік, є платним. Збір за спеціальне використання лісових ресурсів встановлюєть-

Збір за спещальне використання лісових ресурсів встановлюється Податковим кодексом України».

6. У Кодексі України про надра (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 36, ст. 340):

1) статтю 7 доповнити пунктом 4¹ такого змісту:

«4¹) встановлення плати за користування надрами та рентної плати за нафту, природний газ і газовий конденсат»;

2) пункт 7 статті 8 викласти в такій редакції:

«7) встановлення збору за видачу спеціальних дозволів на користування надрами»:

ристування надрами»:

частину другу замінити чотирма частинами такого змісту:

«Плата за користування надрами справляється у вигляді: 1) плати за користування надрами для видобування корисних

 плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видо-буванням корисних копалин. Крім того, за видобуток нафти, природного газу і газового кон-

денсату справляється рентна плата.
За видачу спеціальних дозволів на користування надрами справ-

ляється відповідний збір.
Плата за користування надрами та рентна плата за нафту, природний газ і газовий конденсат встановлюються Податковим кодек-

зв'язку з цим частини третю та четверту вважати відповідно частинами шостою та сьомою: частину сьому виключити;

4) статті 29, 30, 32, 33, 35 і 36 виключити; 5) статтю 31 викласти в такій редакції: «Стаття 31. Розподіл плати за користування надрами

Плата за користування надрами зараховується до дер місцевих бюджетів згідно з Бюджетним кодексом України.

місцевих бюджетів згідно з Бюджетним кодексом України. Плата за користування надрами, що надходить до бюджету Автономної Республіки Крим, обласних бюджетів і міських бюджетів міст Києва та Севастополя, розподіляється між місцевими бюджетами відповідно Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими радами».

7. У Водному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 24, ст. 189):

1) пункт 6 статті 8 виключити;

2) пункт 8 статті 14 виключити;

3) пункт 2 статті 29 викласти в такій редакції:

пункт 2 статті 29 викласти в такій редакції: «2) встановлення ставок зборів за спеціальне водокористуван-

 4) статтю 30 викласти в такій редакції:
 «Стаття 30. Збори за спеціальне водокористування Збори за спеціальне водокористування справляються з метою стимулювання раціонального використання і охорони вод та відтво-

стимулювання раціональної о використання і охорони вод та відтворення водних ресурсів і включають збір за спеціальне використання води та екологічний податок за скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти, які встановлюються Податковим кодексом України»; 5) статтю 32 виключити.

8. У Бюджетному кодексі України від 8 липня 2010 року:

1) у частині другій статті 29:

1) у частині другій статті 29: пункт 13 після слів «до державного бюджету» доповнити словами «якщо інше не встановлено законом про Державний бюджет України на відповідний рік або міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України»;
2) статтю 65 викласти в такій редакції:
«Стаття 65. Нормативи відрахувань податку на доходи фізичних

осіб до бюджетів місцевого самоврядування
1. До доходів бюджетів міст Києва та Севастополя зараховуєть

ся 100 відсотків податку на доходи фізичних осіб, що сплачується (перераховується) згідно з Податковим кодексом України на тери-

2. До доходів бюджетів міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення зараховується 75 відсотків податку на доходи фізичних осіб, що сплачується (перераховується)

згідно з Податковым кодексом України на території цих міст.

3. До доходів бюджетів сіл, їх об'єднань, селищ, міст районного значення зараховується 25 відсотків податку на доходи фізичних осіб, що сплачується (перераховується) згідно з Податковим кодексом України на відповідній території».

9. Кодекс адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35-37, ст. 446) доповнити статтею 183³ такого змісту: «Стаття 183³. Особливості провадження у справах за зверненням органів державної податкової служби

1. Провадження у справах за зверненням органів державної по-даткової служби при здійсненні ними передбачених законом повно-важень здійснюється на підставі подання таких органів щодо:

1) зупинення видаткових операцій платника податків на рахунках

2) підтвердження обґрунтованості адміністративного арешту

2) підтвердження обгрунтованості адміністративного арешту майна платника податків;
3) стягнення коштів за податковим боргом.
2. Подання подається до суду першої інстанції протягом двадцяти чотирьох годин з моменту встановлення обставин, що зумовлюють звернення до суду, за загальними правилами підсудності, встановання правилами підсудності, встанованості адміністративного арешту майна платника податків; новленими цим Кодексом, у письмовій формі та повинно містити:
1) найменування адміністративного суду;
2) найменування, поштову адресу, а також номер засобу зв'яз-

ху заявника;
3) найменування, поштову адресу, а також номер засобу зв'язку, якщо такий відомий, відносно сторони, до якої застосовуються заходи, передбачені частиною першою цієї статті;
4) підстави звернення з поданням, обставини, що підтверджу-

ються доказами, та вимоги заявника: перелік документів та інших матеріалів, що додаються;
 підпис уповноваженої особи суб'єкта владних повноважень,

що скріплюється печаткою.
3. У разі недотримання вимог частини другої цієї статті суд повідомляє про це заявника та надає йому строк, але не більше ніж

видомиме про це заивника та надає иому строк, але не ольше ніж 24 години, для усунення недоліків. Невиконання вимог суду в установлений строк тягне за собою повернення заявнику подання та доданих до нього документів. Повернення подання не є перешкодою для повторного звернення з ним до суду після усунення його недоліків, але не пізніше ніж протягом 48 годин з моменту встановлення обставин, що зумовлють звернення по суду. ноть звернення до суду.
4. Суд ухвалою відмовляє у прийнятті подання у разі, якщо:

1) заявлено вимогу, не передбачену частиною першою цієї статті; 2) із поданих до суду матеріалів вбачається спір про право. 5. Відмова у прийнятті подання унеможливлює повторне звернення заявника з таким самим поданням. Заявник у цьому випадку має право звернутися з тими самими вимогами до суду в загально-

му порядку.

6. Ухвалу про відмову в прийнятті подання може бути оскаржено в апеляційному порядку протягом 24 годин з моменту її винесення.

7. У разі постановлення судом ухвали про відкриття провадження у справі суд приймає у триденний строк, але не пізніше ніж протягом 96 годин з моменту встановлення обставин, що зумовлюють

завернення заявника до суду, постанову по суті заявлених вимог, яка підлягає негайному виконанню.
Розгляд подання відбувається за участю органу державної податкової служби, що його вніс, та платника податків, стосовно яко-

Неявка сторін у судове засідання не перешкоджає розгляду по-

дання.
8. У постанові суду зазначаються:

дата прийняття постанови; найменування суду, прізвище та ініціали судді; найменування сторін, їх місцезнаходження; 4) мотиви задоволення судом заявлених вимог з посиланням на

закон; порядок вчинення дій, передбачених постановою

6) відомості про порядок та строки апеляційного оскарження

9. Апеляційний перегляд постанови суду першої інстанції здій-неіміційний перегляд постанови суду першої інстанції здій-снюється за загальною процедурою.
 Постанова суду апеляційної інстанції може бути оскаржена в ка-

саційному порядку за загальною процедурою.

10. На обчислення строків, установлених цією статтею, не поширюються правила статті 103 цього Кодексу.

Строки, встановлені цією статтею, обчислюються годинами і закінчуються із закінченням години, на яку припадає таке закінчення.

Строки, визначені цим підпунктом, не включають добові години, що припадають на вихідні та святкові дні».

10. У Законі України «Про охорону навколишнього природного середовища» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 41, ст. 546 із наступними змінами):

 у статті 3: у пункті «і» слова «стягнення збору за забруднення навколиш-нього природного середовища та погіршення якості природних ресурсів» виключити:

доповнити пунктом «л» такого змісту: «л) встановлення екологічного податку, збору за спеціальне ви-

користання води, збору за спеціальне використання лісових ресурсів, плати за користування надрами відповідно до Податкового кодексу України»; 2) у пункті «г» частини першої статті 12 слова «плату за спеціаль-

не використання природних ресурсів та» виключити; 3) пункт «е» частини першої статті 17 виключити;

3) пункт «є» частини першої статті 18 виключиги; 5) пункт «г» частини першої статті 18 виключити; 6) пункт «г» статті 41 викласти в такій редакції:

«г) встановлення ставок екологічного податку»; 7) статті 43 та 44 викласти в такій редакції:

«Стаття 43. Ліміти використання природних ресурсів Ліміти використання природних ресурсів встановлюються в порядку, що визначається Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, міськими (міст загальнодержавного значення) радами, крім випадків, коли природні ресурси мають загальнодер-

жавне значення. Ліміти використання природних ресурсів загальнодержавного значення встановлюються в порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України. Стаття 44. Ліміти скидів забруднюючих речовин

Ліміти скидів забруднюючих речовин у навколишнє природне середовище, утворення і розміщення відходів промислового, сільськогосподарського, будівельного та іншого виробництва, а також інші види шкідливого впливу в цілому на території Автономної Республіки Крим, областей, міст загальнодержавного значення або окремих регіонів встановлюються:

у разі якщо це призводить до забруднення природних ресурсів загальнодержавного значення, територій інших областей, — спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з пи-

ально уповноважении цен градьний органом виконавчої влади з питань екології та природних ресурсів; в інших випадках — у порядку, що встановлюється Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, міськими (міст загальнодержавного значення) радами, за поданням органів спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питановиться витерального органу виконавчої в падка з питановиться витерального органу виконавчої в питановиться витерального органу вистерального органу вистерально тань екології та природних ресурсів»;

8) статтю 45 виключити;

9) статтю 46 викласти в такій редакції:

«Стаття 46. Розподіл екологічного податку

«Стаття чо. Розподыт екологічного податку (за винятком тих, що справляються за утворення радіоактивних відходів (включаючи вже накопичені) та/або тимчасове зберігання радіоактивних відходів їх виробниками понад установлений особливими умовами ліцензії строк) зараховуються до державного і місцевих бюджетів згідно з Бюджетним кодексом України»; ним кодексом україни»;
10) у статті 47:
пункт «а» частини другої викласти в такій редакції:
«а) частини екологічного податку згідно із законом»;
у частині третій слова «Розподіл зборів» замінити словами «Розподіл коштів екологічного податку»;

v частині четвертій: у пункт «а» викласти в такій редакції: «а) частини екологічного податку згідно із законом»;

пункт «в» виключити;

11) пункт «и» частини другої статті 68 виключити; 12) частину першу статті 69 викласти в такій редакції: «Шкода, заподіяна внаслідок порушення законодавства про охорону навколишнього природного середовища, підлягає компе

в повному обсязі». 11. У Законі України «Про джерела фінансування дорожнього тосподарства України» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 14, ст. 60; 1999 р., № 40, ст. 361; 2005 р., №№ 17-19, ст. 264; із змінами, внесеними Законом України від 8 липня 2010 року № 2457-VI):

1) статтю 3 доповнити частиною шостою такого змісту:

«Перелік об'єктів та обсягів бюджетних коштів на будівництво, реконструкцію та капітальний ремонт автомобільних доріг загально-го користування державного значення затверджується Кабінетом Міністрів України»;
2) статтю 4 викласти в такій редакції:
«Стаття 4. У бюджеті Автономної Республіки Крим, обласних,

міських, сільських та селищних бюджетах щорічно передбачаються видатки на проведення робіт, пов'язаних з будівництвом, реконструкцією, ремонтом і утриманням автомобільних доріг. Для цих цілей у складі бюджету Автономної Республіки Крим, обласних, міських, сільських та селищних бюджетів створюються територіальні дорожні фонди.

Дохідна частина цих фондів формується за рахунок збору за першу реєстрацію транспортного засобу, збору за провадження деяких видів підприємницької діяльності в частині торгівельної діяльності нафтопродуктами, скрапленим та стиснутим газом на стаціонарних, малогабаритних і пересувних автозаправних станціях, заправних пунктах, частини коштів Державного дорожнього фонду заправних пунктах, частини коштів Державного дорожнього фонду України відповідно до порядку, розподілу, встановлених Кабінетом міністрів України згідно із законами, а також інших надходжень до відповідних бюджетів, що визначаються рішеннями Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, міських, селищних та сіль-ських рад про бюджет на поточний рік, а також відповідних надход-жень, визначених статтею 5 цього Закону. Кошти територіальних дорожніх фондів спрямовуються на будів-ництво, реконструкцію, ремонт і утримання автомобільних доріг за-гального користування місцевого значення, вулиць і доріг у населе-них пунктах. що належать до комунальної власності, а також на пот-

них пунктах, що належать до комунальної власності, а також на пот-реби дорожнього господарства за напрямами, визначеними відпо-відно Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними,

відно Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, міськими, селищними та сільськими радами».

12. У Законі України «Про рекламу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62; 2008 р., № 18, ст. 197):

1) частину шосту статті 12 виключити;

2) у частині п'ятій статті 27 слова «Законом України «Про систему оподаткування» замінити словами «Податковим кодексом України».

13. У статті 2 та частині першій статті 40 Закону України «Про автомобільні дороги» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 51, ст. 556) слова «Про податок з власників транспортних засобів та інших самохілних машин і механізмів» виключити.

51, ст. 550, стова «тро податок з власинків гранспортних засоов та інших самохідних машин і механізмів» виключити. 14. Частину дев'яту статті 62 Закону України «Про банки і бан-ківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5, ст. 30; 2006 р., № 12, ст. 100; 2010 р., № 29, ст. 392) доповнити словами «та органам державної податкової служби — інформації про відкриття (закриття) рахунків платників податків відповідно до статті 69 Полаткового колеку Уклаїни»

татті 69 Податкового кодексу України».

15. У Законі України «Про угоди про розподіл продукції» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 44, ст. 391; 2003 р., № 10-11, ст. 87; із змінами, внесеними Законом України від 23 вересня 2010 року № 2562-VI): 1) частину п'яту статті 19 доповнити абзацом сьомим такого

змісту: «Витрати на придбання необоротних активів та витрати на вико-нання робіт по розвідуванню, облаштуванню і видобутку корисних копалин включаються в момент їх понесення в повному обсязі до складу витрат, що підлягають відшкодуванню компенсаційною про-дукцією без застосування правил амортизації»;

дукцею без застосування правит амогризації»,
2) статтю 25 викласти в такій редакції:
«Стаття 25. Податки, збори та інші обов'язкові платежі, що сплачуються під час виконання угоди про розподіл продукції
1. Особливості оподаткування платників податків в умовах дії угоди про розподіл продукції визначаються Податковим кодексом України, а в частині визначення вартості компенсаційної та прибуткової продукції— цим Законом. 2. Під час виконання угоди про розподіл продукції інвестор сплачує податки та збори (обов'язкові платежі), визначені Податковим

кодексом України, а також єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування українських працівників та іноземних громадян, найнятих на роботу в Україні.

3. Єдиний внесок на загальнообов язкове державне соціальне страхування українських працівників та іноземних громадян, найнятих на роботу в Україні, сплачується інвестором у загальному по-

тих на роботу в Україні, сплачується інвестором у загальному порядку, на умовах та в розмірах, установлених законодавством України на дату підписання угоди про розподіл продукції.

4. У разі виникнення потреби у сплаті державного збору або мита, установленого законодавством України, для отримання послуги чи виконання необхідної дії державними органами або установами інвестор сплачує такий збір та мито».

16. У статті 8 Закону України «Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 50, ст. 260) слова «які сплатили податок з власників транспортних засобів згідно із Законом України «Про податок з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів» замінити словами «які сплатили збір за першу реєстрацію транспортного засобу згідно з Податковим коза першу реєстрацію транспортного засобу згідно з Податковим ко-

дексом України». 17. У Законі України «Про фінансові послуги та державне регу лювання ринків фінансових послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 1): 1) у пункті 8 частини першої статті 4 слово «грошей» замінити

сповом «копптів»;

частину другу статті 31 доповнити словами «або контролюю-чим органам для забезпечення контролю за додержанням платничим органам для забезпечення контролю за додержанням платни-ками податків податкового та валютного законодавства». 18. Статтю 31 Закону України «Про питну воду та питне водопос-тачання» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 16, ст. 112; 2005 р., № 4, ст. 95; 2007 р., № 33, ст. 440; із змінами, внесеними Законом України від 9 липня 2010 року № 2479-VI) виключити. 19. У Законі України «Про гастрольні заходи в Україні» (Відомос-ті Верховної Ради України, 2004 р., № 7, ст. 56): 1) у преамбулі слова «а також порядок справляння та викорис-тання збору за проведення гастрольних заходів» виключити; 2) розділ ІІ виключити:

2) розділ ІІ виключити;

3) у статті 8:

іастині першій слова «загального та спеціального фондів» за мінити словами «загального фонду»;

частину другу виключити; 4) статтю 9 виключити;

5) частини другу і третю статті 10 виключити. 20. У Законі України «Про радіочастотний ресурс України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 48, ст. 526; 2005 р., №№ 17-19, ct. 267):

1) пункт 4 статті 10 виключити; 2) у пункті 5 частини другої статті 14 слова «розміру щомісячних зборів за користування радіочастотним ресурсом України» виклю-

чити;
3) статтю 57 викласти в такій редакції:
«Стаття 57. Збір за користування радіочастотним ресурсом Ук-1. Користування радіочастотним ресурсом в Україні здійснюєть

ся на платній основі. 2. Збір за користування радіочастотним ресурсом України вста-

новлюється Податковим кодексом України». 21. У Законі України «Про оренду землі» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 10, ст. 102; 2005 р., №№ 17-19, ст. 267; 2008 р., № 27-28, ст. 253; із змінами, внесеними Законом України від 9 липня 2010 року № 2480-VI):

 v статті 21: у частині другій слова «до Закону України «Про плату за землю» замінити словами «до Податкового кодексу України»;

частини четверту, п'яту і сьому виключити; 2) статтю 22 викласти в такій редакції: «Стаття 22. Форма орендної плати

Орендна плата може справлятися у грошовій, натуральній та відробітковій (надання послуг орендодавцю) формах. Сторони можуть передбачити в договорі оренди поєднання різ-

к форм орендної плати. Орендна плата за земельні ділянки, що перебувають у державній

і комунальній власності, справляється виключно у грошовій формі. Орендна плата за земельні частки (паї) встановлюється, як правило, у грошовій формі. За добровільним рішенням власника зе-

вило, у грошовій формі. За добровільним рішенням власника земельної частки (паю) орендна плата за земельні частки (паї) може встановлюватися у натуральній формі.
Внесення орендної плати оформлюється письмово, за винятком перерахування коштів через фінансові установи»; З частину першу статті 23 виключити.
22. У Законі України «Про відходи» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 36-37, ст. 242; 2002 р., № 31, ст. 214; 2005 р., № 6, ст. 140; 2010 р., № 10, ст. 107):
1) пункт «і» частини першої статті 17 викласти в такій редакції: «і) своечасно в установленому порядку сплачувати екологічний податок, що справляється за розміщення відходів»;
2) пункт «л» частини першої статті 20 виключити;
3) пункт «х» частини першої статті 21 виключити;
4) пункт «г» частини першої статті 23 виключити;
5) у частині першій статті 38:

7) ју частині першій статті 38: пункт «б» викласти в такій редакції: «б) встановлення ставок екологічного податку, що справляється

за розміщення відходів, із диференціацією залежно від рівня небез пеки відходів та цінності території»; UNHKT «Ж» ВИКИЮЧИТИ.

пункт «ж» виключити;
6) статтю 39 виключити.
23. У статті 4 Закону України «Про поводження з радіоактивними відходами» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 27, ст. 198; 2008 р., № 52, ст. 394):
слова «збір за забруднення навколишнього природного середовища» у всіх відмінках замінити словами «екологічний податок» у відповідному відмінку;

частину четверту викласти в такій редакції: «Ставки та порядок справляння екологічного податку, що справляється за утворення радіоактивних відходів (включаючи вже накопичені) та/або тимчасове зберігання радіоактивних відходів їх ви-робниками понад установлений особливими умовами ліцензії строк, встановлюються Податковим кодексом України, порядок ви-користання коштів Фонду встановлюється Кабінетом Міністрів Укра-їни».

24. У Законі України «Про державне регулювання виробництва і

обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напо-їв та тютюнових виробів» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 46, ст. 345 із наступними змінами):

е чо, ст. 343 із паступними зміпами). І статтю 6 виключити; І статтю 12 доповнити частиною третьою такого змісту:

«Парфумерні рідини упаковуються у флакони об'ємом не більше 255 куб. сантиметрів»;
3) статтю 14 після частини першої доповнити новою частиною

з) статно т4 пюля частини першот доповнити пового частинос такого змісту:
«Спирт етиловий, який використовується як лікарський засіб, та спиртові або водно-спиртові настої реалізуються вроздріб тільки через аптеки у флаконах з медичного скла об'ємом не більше ніж 100 куб. сантиметрів, крім таких лікарських засобів, як бальзами».

У зв'язку з цим частини другу — тринадцяту вважати відповідно частинами третьою — чотирнадцятою; 4) у статті 15:

частину другу викласти в такій редакції: «Імпорт тютюнової сировини може здійснюватися лише:

суб'єктами господарювання, які мають ліцензію на право вироб-

ництва тютюнових виробів; тютюново-ферментаційними заводами, які здійснюють реаліза-

цію (передачу) ферментованої тютюнової сировини виробникам тютюнових виробів або на експорт»; частину одинадцяту після слова «напоями» доповнити словами

«(крім столових вин)»; 5) у статті 17:

частині другій:

у частині другій: абзац другий виключити; абзац тринадцятий викласти в такій редакції: «оптової або роздрібної торгівлі коньяком, алкогольними напоями, горілкою, лікеро-горілчаними виробами та вином за цінами, нижчими за встановлені мінімальні оптово-відпускні або роздрібні ціни на такі напої — 100 відсотків вартості отриманої партії товару, розрахованої виходячи з мінімальних оптово-відпускних або роздрібних цін, але не менше 5000 гривень»;

доповнити абзацами такого эмісту:
«вивезення спирту етилового, горілки та лікеро-горілчаних виробів з території акцизного складу або транспортування такої продукції без відмітки представника органу державної податкової служби
на товарно-транспортній накладній про погодження відпуску — 200 відсотків вартості вивезеної або транспортованої продукції, але не

видсотків вартості вивеззеної адо транспортованої продукції, але не менше 15000 гривень; порушення вимог частини другої статті 15 цього Закону щодо реалізації (передачі) ферментованої тютюнової сировини лише на експорт або виробникам тютюнових виробів — 50 відсотків вартос-

ті партії відвантаженого товару»; частину четверту після слова «приймаються» доповнити словами «органами державної податкової служби та/або»; 6) у тексті Закону слова «акцизний збір» у всіх відмінках замінити словами «акцизний податок» у відповідному відмінку. 25. У Законі України «Про застосування реєстраторів розрахун-

25. У Законі України «Про застосування реєстраторів розрахун-кових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 38, ст. 315; 2001 р., № 7, ст. 34; 2002 р., № 5, ст. 32; 2005 р., № 1, ст. 23): 1) преамбулу викласти в такій редакції: «Цей Закон визначає правові засади застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг. Дія його поширюється на усіх суб'єктів господарювання та їх господарські одиниці, які здійснюють розрахункові операції у готівковій та/або безготівковій формі.

Встановлення норм щодо незастосування реєстраторів розра-хункових операцій у інших законах, крім Податкового кодексу України, не допускається»:

і, не допускається», 2) статтю 1 виключити; 3) у статті 2:

в абзаці двадцять першому слова «режим роботи реєстратора» замінити словами «режим роботи опломбованого належним чином реєстратора»:

абзац двадцять п'ятий після слова «надрукований» доповнити словами «або створений в електронній формі», а після слів «розрахункових документів» доповнити словами «а для документів в електронній формі додатково фіскальні звітні чеки»; доповнити абзацом такого змісту:

«модем — окремий або у складі реєстратора розрахункових операцій пристрій, призначений для передачі копії сформованих реєстратором розрахункових операцій розрахункових документів і фіс-кальних звітних чеків в електронній формі по дротових або бездро-тових каналах зв'язку, до складу якого входить пам'ять для тимчасового зберігання цих копій»;

4) у статті 3: пункт 7 викласти в такій редакції:

«7) подавати до органів державної податкової служби звітність, пов'язану із застосуванням реєстратора розрахункових операцій та

розрахункових книжок, не пізніше 15 числа наступного за звітним місяця у разі неподання передбаченої цим пунктом звітності по дротових або бездротових каналах зв'язку.
Копії розрахункових документів і фіскальних звітних чеків, які містяться на контрольній стрічці в пам'яті реєстратора розрахункових операцій, що створює її в електронній формі, а для реєстратора розрахункових операцій, що створює контрольну стрічку в друкованому вигляді, в його пам'яті або в пам'яті модему, який до нього приєднаний, подаються суб'єктами госполаровання (коїм фізичкованому вигляді, в його пам'яті або в пам'яті модему, який до нього приеднаний, подаються суб'єктами господарювання (крім фізичних осіб — підприємців, які мають три або менше трьох реєстраторів розрахункових операцій в одному пункті продажу товарів (послуг) до органів державної податкової служби по дротових або бездротових каналах зв'язку в порядку, встановленому Державною податковою адміністрацією України»;

пункт 10 після слова «друкувати» доповнити словами «або створювати в електронній формі»;

5) у першиму реченні статті 6 слова «фізичною особою — суб'єк-

5) у першому реченні статті 6 слова «фізичною особою — суб'єктом підприємницької діяльності» замінити словами «фізичною особою — підприємцем»;

ою — підприємцем»;
6) у статті 9:
пункт 5 викласти в такій редакції:
«5) при продажу товарів (наданні послуг) фізичними особами —
підприємцями, які сплачують фіксований податок»;
пункт 6 викласти в такій редакції:
«6) при продажу товарів (наданні послуг) фізичними особами —
підприємцями, які сплачують єдиний податок»;
пункт 7 викласти в такій редакції:

пункт 7 виключити;
пункт 8 викласти в такій редакції:
«8) при продажу товарів (крім підакцизних) (наданні послуг) особами, які отримали пільговий торговий патент для продажу товарів (надання послуг) відповідно до Податкового кодексу України»;
7) статтю 12 після частини першої доповнити новою частиною

такого змісту:

«Реєстратор розрахункових операцій, що створює контрольну стрічку в електронній формі, повинен забезпечувати неможливість спотворення або знищення даних про проведені розрахункові опе-рації, конпій розрахункових документів, які на ній містяться, можли-вість ідентифікації зазначеного реєстратора на такій стрічці».

У зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою;
8) статтю 13 доповнити частиною п'ятою такого змісту:
«Вимоги щодо створення контрольної стрічки в електронній формі в реєстраторах розрахункових операцій та модемів для передачі даних встановлюються Державною податковою адміністрацією України»:

9) у статті 17: пункт 1 викласти в такій редакції:

«1) у разі встановлення протягом календарного року в ході пе-ревірки факту: проведення розрахункових операцій з використан-ням реєстраторів розрахункових операцій або розрахункових книжок на неповну суму вартості проданих товарів (наданих послуг); непроведення розрахункових операцій через ресстратори розрахункових операцій з фіскальним режимом роботи; невідповідності хункових операцій з фіскальним режимом роботи; невідповідності суми готівкових коштів на місці проведення розрахунків сумі коштів, зазначеній у денному звіті, а в разі використання розрахункової книжки — загальній сумі продажу за розрахунковими квитанціями, виданими з початку робочого дня; нероздрукування відповідного розрахункового документа, що підтверджує виконання розрахунко-вої операції, або проведення її без використання розрахункової книжки на окремому господарському об'єкті такого суб'єкта господарювання:

вчинене вперше — 1 гривня; вчинене вперше — 100 відсотків вартості проданих з порушеннями, встановленими цим підпунктом, товарів (послуг); за кожне наступне вчинене порушення— у п'ятикратному розмірі вартості проданих з порушеннями, встановленими цим підпунтоть торогія (послуг); ктом, товарів (послуг)»; пункт 2 виключити; пункти 3— 5 та 8 викласти в такій редакції:

«3) двадцять неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — у разі невикористання при здійсненні розрахункових операцій у випадках, визначених цим Законом, розрахункової книжки або використання незареєстрованої належним чином розрахункової книжки чи порушення встановленого порядку її використання, або незберігання розрахункових книжок протягом встановленого терміну;

двадцять неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — у разі невиконання щоденного друку фіскального звітного чеку або

його незберігання;
5) десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — у разі якщо контрольну стрічку не надруковано або не створено в електронній формі на реєстраторах розрахункових операцій або не збережено контрольну стрічку протягом трьох років, або виявлено спотворення даних про проведені розрахункові операції, інформація про які міститься на контрольній стрічці, створеній в електронній формі»;
«8) ста неополотується на контрольній стрічці, створеній в електронній формі»; «8) ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — у разі

застосування при здійсненні розрахункових операцій реєстратора розрахункових операцій, в конструкцію чи програмне забезпечення розрахунковых операции, в коготрукцію зи програмно заосвітелення якого внесені зміни, не передбачені конструкторсько-технологічною та програмною документацією виробника за умови відсутності чи пошкодження пломби центру сервісного обслуговування»; доповнити пунктом 9 такого змісту:

«9) десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян— в

разі неподання до органів державної податкової служби звітності пов язаної із застосуванням реєстраторів розрахункових операцій, розрахункових книжок та копій розрахункових документів і фіскальних звітних чеків з реєстраторів розрахункових операцій по дротових або бездротових каналах зв'язку, в разі обов'язковості її подан-

ня.
У разі допущення суб'єктом господарювання порушення вимог абзацу другого пункту 7 статті 3 цього Закону вперше протягом 2012 року — фінансові санкції не застосовуються»;
10) статтю 20 після слова «товарів» доповнити словами «які не обліковані за місцем реалізації та зберігання»;
11) статті 21 — 23 виключити;
12) розділ ІІ «Прикінцеві положення» доповнити пунктом 8 тако-

го змісту: «8. Первинна реєстрація реєстраторів розрахункових операцій, які створюють контрольну стрічку в електронній формі, дозволяєть-ся з 1 грудня 2011 року після підтвердження їх відповідності за результатами перевірки щодо створення контрольної стрічки в електронній формі, здійсненої відповідно до вимог статті 13 цього Зако-

13) у тексті Закону слова «суб'єкт підприємницької діяльності» у всіх відмінках і числах замінити словами «суб'єкт господарювання»

у відповідному відмінку і числі. 26. У Законі України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 22, ст. 182): 1) у статті 7:

частині першій:

в абзаці другому слова «звільнення від ввізного мита» замінити словами «сум ввізного мита, що нараховуються згідно з митним законодавством України»:

абзаци третій і четвертий виключити; частини другу і третю викласти в такій редакції:

«Суми ввізного мита, що нараховуються згідно з митним законо-давством України при ввезенні в Україну для реалізації проектів тех-нологічних парків нових устаткування, обладнання та комплектую-чих, а також матеріалів, які не виробляються в Україні, технологічні парки, їх учасники та спільні підприємства не перераховують до бюджету, а зараховують на спеціальні рахунки технологічних парків, їх учасників та спільних підприємств. При цьому на спеціальні рахунки учасників технологічних парків

та спільних підприємств, які є виконавцями проектів технологічних парків, зараховуються 50 відсотків сум ввізного мита, а решта 50 відсотків сум ввізного мита, ахурнок керівного органу відповідного технологічного парку»; у частині четвертій слово «податків» замінити словами «ввізного

мита»:

2) статтю 10 виключити; 3) у статті 12:

, у статти так частині четвертій слова «та полатку на лодану вартість» і «та у частині четвертій слова «та податку на додану вартість» і «та відповідно до Закону України «Про податок на додану вартість» вик-лючити, а слово «податків» замінити словами «ввізного мита»; у частині шостій слово і цифру «статті 7» замінити словами і цифрами «статей 7 і 8». 27. У Законі України «Про державну податкову службу в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 15, ст. 84 із наступ-ними змінами):

ними змінами): 1) у статті 1:

частину першу після слів «Державна податкова адміністрація України» доповнити словами «спеціалізовані державні податкові інчастину третю після слів «(на два і більше районів)» доповнити словами «спеціалізовані (на дві і більше областей для роботи з ок-

ремими категоріями платників)»; 2) у статті 2:

в абзаці п'ятому слова «та інших обов'язкових платежів» виклю-

чити; абзац шостий викласти в такій редакції:

«надання податкових консультацій»;

частині третій слово «міжрайонні» замінити словами «міжрайонні, спеціалізовані»; після частиню другої доповнити новою частинюю такого змісту:

«Спеціалізовані державні податкові інспекції можуть бути підпорядковані Державній податковій адміністрації України за її рішен-

У зв'язку з цим частини третю та четверту вважати відповідно частинами четвертою та п'ятою;
4) у статті 5:

частині четвертій слово «міжрайонні» замінити словами «міжрайонні, спеціалізовані»;

після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту: «У разі підпорядкування спеціалізованої державної податкової інспекції Державній податковій адміністрації України начальник такої спеціалізованої інспекції призначається на посаду і звільняється з посади Головою Державної податкової адміністрації України». У зв'язку з цим частину п'яту вважати частиною шостою; 5) у статті 7 слово «міжрайонні» замінити словами «міжрайонні, спеціалізовані»;

6) у статті 8: абзац п'ятий пункту 1 доповнити словами «супроводженням Єдиного реєстру податкових накладних»;

у пункті 4 слова «податкові роз'яснення» замінити словами «поу пункті 4 слова «податкові роз яснення» замінити словами «податкові консультації»; у пункті 13 слова «ідентифікаційні номери» та «ідентифікаційним

номером» замінити відповідно словами «реєстраційні номери облікових карток» та «реєстраційним номером облікової картки»; 7) у статті 10: назву після слова «об'єднаних» доповнити словом «спеціалізова-

них»; абзац перший після слова «об'єднані» доповнити словом «спеці-

у пункті 1 слова «(обов'язкових платежів)» виключити; пункт 11 доповнити абзацом такого змісту: «звертаються до суду в інших випадках, передбачених законом»; у пункті 17 слова «Законом України «Про порядок погашення зо-

бов язань перед бюджетами та державними цільовими фондами» замінити словами «Податковим кодексом України»;

8) статті 11, 11¹, 11² та 13 виключити;

9) у частині першій статті 20: абзац другий викласти в такій редакції:

абзац другий викласти в такій редакції: «Головні управління (управління, відділи), Головне слідче управління, Управління внутрішньої безпеки Державної податкової адміністрації України та підпорядковані йому регіональні підрозділи внутрішньої безпеки при державних податкових адміністраціях в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, управління (відділи) (з місцем дислокації в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі), головацім, управління (відділи) (з місцем дислокації в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі), головацім, управління (відділи) (з місцем дислокації в Автономній Республіці), головацім, управління (відділи) (з містах Києві та Севастополі), головацім, управління (відділи) (відд Крим, областях, містах Києві та Севастополі) головних управлінь Державної податкової адміністрації України»;

абзац третій після слова «управління» доповнити словом «(відді-

ли)»; в абзаці четвертому слово «міжрайонних» замінити словами

в абзаці четвертому слово «міжрайонних» замінити словами «міжрайонних, спеціалізованих»;

10) у частині першій статті 22 слова «передбачені пунктом 1, частиною першою пункту 2, пунктами 3 і 6 статті 11 цього Закону» замінити словами «передбачені підпунктами 20.1.2, 20.1.4, 20.1.30 пункту 20.1 статті 20 розділу І Податкового кодексу України».

28. Статтю 9 Закону України «Про державну реєстрацію актів цивільного стану» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 38, ст. 509) доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. Органи державної реєстрації актів цивільного стану, крім дипломатичних представництв і консульських установ України, подають органам державної податкової служби відомості про фізичих осіб для внесення або зміни таких даних у Державному реєстрі

дають органам державної податкової служов відомості про фізичних осіб для внесення або зміни таких даних у Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків. Відомості передаються у вигляді відповідних облікових карток за формою, встановленою центральним органом державної податкової служби та погодженою з Міністерством юстиції України, у разі проведення державної реєстрації народження, смерті, повторної видачі свідоцтв про державну реєстрації наубітьного стаму, порведення дерстрації ізмузих акт трації народження, смерті, повторної видачі свідоцтв про державну реєстрацію актів цивільного стану, проведення реєстрації інших актів цивільного стану, що пов'язані із зміною прізвища, імені, по батькові чи інших даних про фізичну особу, які включаються до Державного реєстру фізичних осіб — платників податків. Порядок взаємодії між органами державної податкової служби та органами реєстрації актів цивільного стану відповідно до Податкового кодексу України та цього Закону встановлюється Кабінетом Міністрів України». 29. У Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

1) у частині першій статті 26:

пункт 24 викласти в такій редакції: «24) встановлення місцевих податків і зборів відповідно до По-

даткового кодексу України»;
пункт 28 доповнити словами «а також земельному податку»;
пункт 35 викласти в такій редакції:
«35) затвердження ставок земельного податку відповідно до Податкового кодексу України»;

доповнити пунктом 56 такого змісту

доповнити пунктом зо таког о змісту:
«56) затвердження порядку переміщення на штрафні майданчики транспортних засобів, припаркованих не у спеціально відведених
місцях для паркування транспортних засобів»;
2) пункт «а» статті 28 доповнити підпунктами 7 і 8 такого змісту:
«7) укладення з юридичними і фізичними особами договорів на справляння місцевих зборів, обов'язковість укладення яких уста-

в) підготовка та затвердження переліку спеціально відведених місць для паркування транспортних засобів»; 3) у статті 69:

3) у статті 69: частину першу викласти в такій редакції: «1. Органи місцевого самоврядування відповідно до Податково-го кодексу України встановлюють місцеві податки і збори. Місцеві податки і збори зараховуються до відповідних місцевих бюджетів у порядку, встановленому Бюджетним кодексом України з урахуван-ням особливостей, визначених Податковим кодексом України»; частину другу виключити.

частину другу виключити.

30. У Законі України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50; 2007 р., № 33, ст. 440):

1) статтю 12 після частини другої доповнити новою частиною та-

«Договори перестрахування підлягають реєстрації в порядку,

затвердженому Уповноваженим органом». У зв'язку з цим частини третю— сьому вважати відповідно частинами четвертою — восьмою; 2) частину четверту статті 40 доповнити словами «а також орга-

 частину четверту статті 40 доповнити словами «а також орга-ни державної податкової та митної служби у разі подання їм інформації на запит, зроблений відповідно до положень Податкового ко-дексу України». 31. У Законі України «Про державну реєстрацію юридичних осіб

та фізичних осіб — підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31-32, ст. 263 із наступними змінами): 1) абзац третій частини четвертої статті 9 викласти в такій ре-

«реєстраційний номер облікової картки платника податків з Державного реєстру фізичних осіб — платників податків (далі — реєстраційний номер облікової картки платника податків) або номер та серія паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку у паспорті)»; 2) у частині другій статті 17:

після абзацу двадцять третього доповнити новим абзацом такопро перебування юридичної особи в процесі провадження

у справі про банкрутство, санації, зокрема відомості про розпоряду зв'язку з цим абзаци двадцять четвертий — сорок другий вва-

жати відповідно абзацами двадцять п'ятим — сорок третім абзац двадцять дев'ятий після слів «щодо порушення (припи-нення) провадження у справі про банкрутство» доповнити словами «щодо санації»;

одо санації»; 3) у частині чотирнадцятій статті 19: абзац перший доповнити словами «датою, яка встановлена для чергового подання реєстраційної картки про підтвердження відомостей про юридичну особу»; в абзаці другому слова «з відміткою відділення зв'язку про відсутність юридичної особи за зазначеною адресою» виключити; 4) в абзаці першому частини сьомої статті 36 слова «має право

залишити» замінити словом «залишає»:

5) у частині другій статті 38: абзац другий доповнити словами «у тому числі реєстрація на втрачені, викрадені чи підроблені документи або передання юридичної особи у володіння та/або управління померлим, безвісно

відсутнім, недієздатним особам або особам з обмеженою цивільною дієздатністю»;

ною дездатисто»,

6) частини першу — третю статті 39 викласти в такій редакції:

«1. Суд, який постановив рішення про порушення провадження у справі про банкрутство юридичної особи, про проведення санації боржника та призначення керуючого санацією, про визнання юридичної особи банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури, у день набрання рішеннями законної сили направляє їх державному реєс-

набрання рішеннями законної сили направляє їх державному реєстратору за місцезнаходженням юридичної особи для внесення до Єдиного державного реєстру запису про відповідні судові рішення. Дата надходження відповідних судових рішень вноситься державним реєстратором до журналу обліку реєстраційних дій.

2. Державний реєстратор повинен не пізніше наступного робочого дня з дати надходження судових рішень внести до Єдиного державного реєстру запис про такі рішення суду і в той же день повідомити органи статистики, державної податкової служби, Пенсійного фонлу України, фонлів соціального стахування про внесення ного фонду України, фондів соціального страхування про внесення до Єдиного державного реєстру такого запису.

3. З дати внесення до Єдиного державного реєстру запису про

судове рішення про порушення провадження у справі про банкрутство юридичної особи до дати внесення до Єдиного державного реєстру запису про визнання юридичної особи банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури проведення реєстраційних дій, які визначені законом, зокрема частиною другою статті 35 цього Закону, здійснюється або за згодою розпорядника майном, або згідно із

Після внесення до Єдиного державного реєстру запису про виз нання юридичної особи банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури застосовуються норми частини другої статті 35 цього Закону»;
7) абзац третій частини першої статті 42 викласти в такій редакції:

7) абзац третій частини першої статті 42 викласти в такій редакції: «копію документа, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків»;

8) у тексті Закону слова «ідентифікаційний номер фізичної особи — платника податків», «ідентифікаційний номер фізичної особи — підприємця — платника податків», «ідентифікаційний номер платника податків» та «ідентифікаційний номер» у всіх відмінках і числах замінити словами «реєстраційний номер облікової картки платника податків» у відповідному відмінку і числі.

32. Частину восьму статті б Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 15, ст. 232) після слів «у випадках, передбачених» доповнити словами «Податковим кодексом України та».

раїни та». 33. Частину третю статті 32 Закону України «Про Національний України «Про Національний України» (Відомості Верховної Ради Укра-33. Частину третю статті 32 Закону України «Про Національний архівний фонд та архівні установи» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 11, ст. 81) доповнити словами «(усі первинні документи, регістри бухгалтерського обліку, бухгалтерську звітність та інші документи, пов'язані з обчисленням і сплатою податків і зборів (обов'язкових платежів) за період 1095 днів, що передують даті останньої господарської операції, — протягом трьох років з дня здачі в архів, документи про нарахування та виплату заробітної плати найманим працівникам — протягом сімдесяти років)».

34. У Законі України «Про інформацію» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 48, ст. 650; 2000 р., № 27, ст. 213; 2002 р., № 29, ст. 194; 2003 р., № 28, ст. 214; 2004 р., № 11, ст. 141, № 32, ст. 394; 2005 р., № 33, ст. 429; 2010 р., № 37, ст. 496; із змінами, внесеними Законом України від 7 жовтня 2010 року № 2592-VI):

1) статтю 18 доповнити абзацом десятим такого змісту:

1) статтю 18 доповнити абзацом десятим такого змісту:
«податкова інформація»;
2) доповнити статтею 25¹ такого змісту:
«Стаття 25¹. Податкова інформація
Податкова інформація — сукупність відомостей і даних, що створені або отримані суб'єктами інформаційних відносин у процесі порені адо отримані сус вклами інформаційних відносин у процест по-точної діяльності і необхідні для реалізації покладених на контролю-ючі органи завдань і функцій. Захист податкової інформації гарантується державою. Система податкової інформації, її джерела та режим визнача-ються Податковим кодексом України та іншими нормативно-право-

вими актами»;

3) абзац восьмий статті 37 викласти в такій редакції:
«інформацію фінансових установ, підготовлену для контролюючих органів, крім випадків, коли така інформація вимагається за письмовим запитом контролюючого органу для здійснення податко-

вого, митного, бюджетного та валютного контролю».

35. Абзац третій частини другої статті 22 Закону України «Про державну статистику» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 43, ст. 362; 2009 р., № 30, ст. 416) викласти в такій редакції: «інформацію щодо назв, адрес, номерів телефонів, видів діяльності, загальних сум заборгованості із виплати (нарахування) заробітної прати підпримемств. Установ і організацій жиді інше на пе

бітної плати підприємств, установ і організацій, якщо інше не передбачено законодавством».

36. Абзац четвертий частини першої статті 42 Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 31, ст. 268) після слів «внутрішніх справ» допов-

нити словами «органів державної податкової служби».

37. Частину другу статті 2 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389; 2010 р., № 34, ст. 482, ст. 486; із змінами, внесеними Законом України від 8 липня 2010 року № 2467-VI) після слів «податкового законодав-

о линня 2010 року № 2407-VI) після слів «податкового законодав-ства» доповнити словами «та касових операцій». 38. У розділі XI Митного тарифу України, затвердженого Зако-ном України «Про Митний тариф України» (Відомості Верховної Ра-ди України, 2007 р., №№ 36-43, ст. 508; 2009 р., №№ 32-37, ст.

цифри і слова:

«6309 00 00 00 Одяг та інші вироби,

що використовувались 5,3

замінити цифрами і словами:

«6309 6309 00 00 10 Одяг та інші вироби, що використовувалися - взуття - інші 6309 00 00 90

39. У Законі України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 40, ст. 365; із змінами, внесеними Законом України від 8 липня 2010 року № 2457-VI):

1) статтю 3 доповнити частиною третьою такого змісту:
«З. Підприемства, які мають право ведення спрощеного обліку подпри із витрат за на заростораці пратимами полату на полату

доходів і витрат та не зареєстровані платниками податку на додану вартість, можуть узагальнювати інформацію в регістрах бухгалтерського обліку без застосування подвійного запису»:

2) частину п'яту статті 8 доповнити абзацом сьомим такого змісту: «визначає доцільність застосування міжнародних стандартів (крім випадків, коли обов'язковість застосування міжнародних стандартів визначена законодавством)»;

дартів визначена законодавствому», 3) частину дев'яту статті 9 викласти в такій редакції: «9. Копії первинних документів та регістрів бухгалтерського об-ліку можуть бути вилучені у підприємства лише за рішенням відповідних органів, прийнятим у межах їх повноважень, передбачених законами. Обов'язковим є складання реєстру документів, що вилучаються у порядку, встановленому законодавством.

Вилучення оригіналів таких документів та регістрів забороняється, м випадків, передбачених кримінально-процесуальним законом»; 4) статтю 11 доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. Юридичні особи, що відповідають критеріям, визначеним пунктом 154.6 статті 154 Податкового кодексу України, зобов'язані складати та подавати до відповідних органів фінансову звітність, передбачену для суб сктів малого підприємництва, один раз на рік». 40. Абзац третій пункту 2.15 статті 2 Закону України «Про дер-

жавну підтримку сільського господарства України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 49, ст. 527; 2009 р., № 43, ст. 638)

41. Пункт 2 розділу ІІ «Прикінцеві положення» Закону України 41. гіункі ∠ розділу ії «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення механізмів державного регулювання ринку сільськогосподарської продукції» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 43, ст. 638) виключити.

42. У Законі України «Про охорону атмосферного повітря» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 48, ст. 252):

1) в абзаці одинадцятому частини першої статті 10 слова «збо-

ри за забруднення навколишнього природного середовища та погіршення якості природних ресурсів відповідно до закону» замінити словами «екологічний податок»;

2) абзац другий статті 22 викласти в такій редакції

- 2, асова, другий статт 22 вновасти в такий редакції. «екологічний податок». 43. У Законі України «Про основні засади соціального захисту 43. У Законі України «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 4, ст. 18; 1996 р., № 3, ст. 11; 2007 р., № 8, ст. 62):

  1) пункт 2 частини першої статті 9 викласти в такій редакції: «2) зі сплати податків, зборів, мита та інших платежів до бюдже-

ту відповідно до податкового та митного законодавства»; 2) частину четверту статті 15 виключити.

44. У Законі України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 13, ст. 178, № 37, ст. 543; 1993 р., № 26, ст. 281; 1996 р., № 3, ст. 11; 1997 р., № 6, ст. 45):

1) пункт 18 частини першої статті 20 викласти в такій редакції:

«18) зі сплати податків, зборів, мита та інших платежів до бюд-ту відповідно до податкового та митного законодавства»; 2) частину другу статті 23 викласти в такій редакції: «Особи, які постійно проживають та постійно працюють або пос-

тійно проживають у зоні посиленого радіоекологічного контролю, та особи, які постійно працюють, але не проживають у зоні посиленоосоой, як постино працюють, але не проживають у зон посилено-го радіоекологічного контролю, за умови, що вони станом на 1 січ-ня 1993 року прожили або відпрацювали у цій зоні не менше чо-тирьох років, отримують пільги щодо сплати податків, зборів, мита та інших платежів до бюджету відповідно до податкового та митно-

го законодавства». 45. У частині п'ятнадцятій статті 50¹ Закону України «Про проку-ратуру» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 53, ст. 793; 1993 р., № 50, ст. 474; 2001 р., № 44, ст. 233) слова «без сплати

податку» виключити. 46. У Законі України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41-43, ст. 529):

1) у статті 54: пункт 7 частини четвертої викласти в такій редакції:

«7) подавати щорічно не пізніше 1 травня до Державної судової адміністрації України для оприлюднення на офіційному веб-сайті судової влади, ведення якого забезпечує Державна судова адмініст трація України, копію декларації про майновий стан і доходи (подат-кової декларації), поданої до органу державної податкової служби

за своєю податковою адресою»; частину п'яту викласти в такій редакції: «5. Декларація про майновий стан і доходи (податкова деклара-«з. декларація про маиновий стан т доходи (податкова декларація) повинна містити відомості про доходи, цінні папери, нерухоме, цінне рухоме майно, вклади у банках, фінансові зобов'язання та про видатки судді, якщо разові видатки перевищують розмір його місячного заробітку. У додатку до податкової декларації вказуються зазначені відомості і стосовно членів його сім'ї та осіб, з якими він спільно проживає або пов'язаний спільним побутом»;

2) пункт 7 частини четвертої статті 75 викласти в такій редакції:
«7) довідку органу державної податкової служби про подану декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію)»;
3) пункт 6 частини першої статті 83 викласти в такій редакції:
«6) неподання або несвоєчасне подання для оприлюднення декларації податкову подання для оприлюднення декларації податкову подамня для оприлюднення декларації податкову податкову

ларації про майновий стан і доходи (податкової декларації), зазна-

ларації про майновий стан і доходи (податкової декларації), зазначення в ній завідомо неправдивих відомостей»;

4) у частині першій статті 136 слово «неоподатковувана» виключити;
5) у частині другій статті 138 слово «неоподатковуване» виключити.
47. Частини четверту і п'яту статті 19 та статтю 23 Закону Украни «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 32, ст. 453; 1993 р., № 26, ст. 281; 2005 р., № 16, ст. 259) виключити.

48. Пункт 18 частини першої статті 12, пункт 23 частини першої статті 13, пункт 17 частини першої статті 14, пункт 19 частини першої статті 15 та пункт 2 статті 16 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425; 1995 р., № 44, ст. 329; 1996 р., № 1, ст. 1; 1999 р., № 24, ст. 209, № 38, ст. 342; 2002 р., № 35, ст. 263) викласти в такій редакції:
«зі сплати податків, зборів, мита та інших платежів до бюджету

«з стиати податків, зоорів, мита та інших тілатежів до оюджету відповідно до податкового та митного законодавства». 49. Абзаци перший та другий частини другої статті 22 Закону Ук-раїни «Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 45, ст. 434) замінити одним абзацом такого змісту:

«Цільова субсидія встановлюється у розмірі».
50. У Законі України «Про дорожній рух» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338; 2003 р., № 29, ст. 233; 2005 р., № 1, ст. 1; 2006 р., № 22, ст. 184; 2009 р., № 10-11, ст. 137):
1) абзац десятий частини другої статті 16 викласти в такій резовій:

дакції: «сплатити збір за першу реєстрацію транспортного засобу згідно з Податковим кодексом України»;
2) у частині восьмій статті 35 слова «у тому числі податку з влас-

ників транспортних засобів» виключити. 51. <u>В</u> абзаці другому пункту 7 частини першої статті 8 Закону України «Про порядок ввезення (пересилання) в Україну, митного оформлення й оподаткування особистих речей, товарів та транспортних засобів, що ввозяться (пересилаються) громадянами на митну гериторію України» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 2; 2007 р., № 9, ст. 68) слова «сплатою податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів»

ників транспортних засобів та інших самохідних машинт імеханізмів» замінити словами «сплатою збору за першу реєстрацію транспортного засобу згідно з Податковим кодексом України».
52. Пункт 17.2 статті 17 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р.,

1, ст. 1) викласти в такій редакції: «17.2. Поліс обов'язкового страхування цивільно-правової відпо-

«17.2. Поліс обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності є документом суворого обліку, технічний опис, зразки, порядок замовлення, організації постачання, обліку якого затверджуються Уповноваженим органом за поданням МТСБУ».

53. У частині першій статті 2 Закону України «Про проведення експерименту в житловому будівництві на базі холдингової компанії «Київміськбуд» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 29, ст. 191; 2006 р., № 13, ст. 110) цифри «2011» замінити цифрами «2012».

54. Пункт 4 частини першої статті 8 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 22, ст. 303; 2005 р., № 10, ст. 187) доповнити реченням какого змісту: «Вилучення оригіналів первинних фінансово-господарських документів забороняється, крім випадків, передбачених дарських документів забороняється, крім випадків, передбачених кримінально-процесуальним законом». 55. Статтю 12 Закону України «Про організаційно-правові осно

ви боротьби з організованою злочинністю» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 35, ст. 358; 2002 р., № 17, ст. 117; 2003 р., № 27, ст. 209) після пункту 4 доповнити новим пунктом такого

змісту: «5. Вилучення оригіналів первинних фінансово-господарських документів забороняється, крім випадків, передбачених криміналь-

но-процесуальним законом».

У зв'язку з цим пункт 5 в

У зв'язку з цим пункт 5 вважати пунктом 6. 56. Статтю 13 Закону України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490) викласти в такій

«Стаття 13. Декларування майнового стану і доходів державних службовців та осіб, які претендують на зайняття посади державного службовця
Особа, яка претендує на зайняття посади державного службов-

ця третьої - сьомої категорій. передбачених статтею 25 цього За кону, подає за місцем майбутньої служби довідку органу державної податкової служби про подану декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію). У декларації про майновий стан і доходи (податковій декларації) зазначаються відомості про доходи та зобов язання фінансового характеру, в тому числі за кордоном, а також у додатку до податкової декларації зазначаються відомості стосовно членів сім'ї.

Особа, яка претендує на зайняття посади державного службов-ця першої та другої категорій, передбачених статтею 25 цього За-кону, повинна зазначити в податковій декларації також відомості про належні їй та членам її сім'ї нерухоме та цінне рухоме майно, вклади в банках і цінні папери.
Декларація про майновий стан і доходи (податкова декларація)

декларація про маиновий стан і доходи (податкова декларація) державним службовцем подається щорічно органу державної податкової служби за своєю податковою адресою. Порядок зберігання і використання довідок та цих відомостей встановлюється Кабінетом Міністрів України».

57. Текст статті 13 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 33, ст. 175) викласти в такій редакції:

«Особа, яка претендує на зайняття посади в органах місцевого самоврядування третьої — сьомої категорій, подає за місцем майбутньої служби довідку органу державної податкової служби про подану декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію). У декларації про майновий стан і доходи (податковій декларації) зазначаються відомості про доходи та зобов'язання фінансового характури.

рактеру, в тому числі за кордоном, а також у додатку до податкової декларації вказуються зазначені відомості стосовно членів сім'ї. Особа, яка претендує на зайняття посади в органах місцевого са-

моврядування першої та другої категорій, повинна зазначити в по-датковій декларації також відомості про належні їй та членам її сім'ї нерухоме та цінне рухоме майно, вклади в банках і цінні папери. Декларація про майновий стан і доходи (податкова декларація) подається посадовою особою органів місцевого самоврядування

щорічно органу державної податкової служби за своєю податковою 38. Статтю 25 Закону України «Про статус народного депутата України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 42, ст. 212) викласти в такій редакції:

«Стаття 25. Декларування майнового стану і доходів народного депутата України

— Народний депутат зобов'язаний при оформленні на роботу у

Верховну Раду України, а потім щорічно протягом здійснення своїх повноважень, але не пізніше 1 травня року, наступного за звітним фінансовим роком, подавати до органу державної податкової служфінансовим роком, подавати до органу державної податкової служ-би за своєю податковою адресою декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію) із зазначенням відомостей про се-бе та членів своєї сім'ї (дружина, чоловік, батьки, повнолітні діти) про доходи та зобов'язання фінансового характеру, в тому числі і за кордоном, а також про нерухоме та цінне рухоме майно, вклади в банках і цінні папери»

в банках і цінні папери». 59. У Законі України «Про вибори народних депутатів України» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 38-39, ст. 449; 2007

, № 28, ст. 383): 1) пункт 10 частини першої статті 58 викласти в такій редакції: «10) довідку органу державної податкової служби про подану декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію) кожного кандидата у депутати відповідно до статті 60 цього Зако-

ну»;
2) статтю 60 викласти в такій редакції:
«Стаття 60. Декларування майнового стану і доходів кандидатом

1. Декларація про майновий стан і доходи (податкова декларація) подається кандидатом у депутати до органу державної податкової служби за своєю податковою адресою за рік, що передує року початку виборчого процесу. При цьому кандидат у додатку до своєї податкової декларації зазначає відомості щодо майнового стану і доходів членів його сім'ї.

стану і доходів членів иого сім'ї.

2. Державна податкова адміністрація України за дорученням Центральної виборчої комісії надає інформацію про результати пе-ревірки відомостей, зазначених у деклараціях про майновий стан і доходи (податкових деклараціях) кандидата в депутати.

3. Помилки і неточності, виявлені в декларації, підлягають вип-равленню і не є підставою для відмови в реєстрації кандидата в де-

путати»:

3) частину шосту статті 102⁴ викласти в такій редакції:
 «6. При проведенні позачергових виборів депутатів декларація про майновий стан і доходи (податкова декларація) кандидатами в

про майновий стан і доходи (податкова декларація) кандидатами в депутати не подається».
60. У Законі України «Про вибори Президента України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 20-21, ст. 291):
1) у частині другій статті 48 слова «декларації про майно та доходи» замінити словами «декларації про майновий стан і доходи

ходи» замінити словами «декларації про майновий стал і долоди (податкові декларації)»; 2) статтю 50 викласти в такій редакції: «Стаття 50. Декларування майнового стану і доходів кандидатом на пост Президента України 1. Декларація про майновий стан і доходи (податкова декларація) подається кандидатом на пост Президента України до органу державної податкової служби за своєю податковою адресою за рік, що передує року початку виборчого процесу. При цьому кандидат у

що передує року початку виооручо о процесу. При цьому кандидат у додатку до своєї податкової декларації зазначає відомості щодо майнового стану і доходів членів його сім'ї.

2. Державна податкова адміністрація України за дорученням Центральної виборучої комісії надає інформацію про результати перевірки відомостей, зазначених у декларації. Помилки і неточності, виявлені в декларації, підлягають виправленню і не є підставою для відмови в рессттрачата на пост Прачивнть України

виявлені в декларації, підлягають виправленню і не є підставою для відмови в реєстрації кандидата на пост Президента України.

3. Центральна виборча комісія у триденний строк після реєстра-ції кандидата на пост Президента України публікує декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію) кожного кандидата в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр», а також розміщує на офіційному сайті Центральної виборчої комісії»; 3) у статті 51:

у пункті 5 частини першої слова «декларації про майно та доходи» замінити словами «копії декларації про майновий стан і доходи (податкової декларації)»;

даткової декларації»; у пункті 6 частини другої слова «декларації про майно та дохо-» замінити словами «декларації про майновий стан і доходи (податкові декларації)». Законі України «Про Кабінет Міністрів України» від 7 жов-

тня 2010 року:

1) пункт 4 частини третьої статті 8 викласти в такій редакції:

 пункт 4 частини третьої статті 8 викласти в такій редакції:
 «4) довідка органу державної податкової служби про подану за своєю податковою адресою декларацію про майновий стан і доходи (податковій декларації)
 у декларації про майновий стан і доходи (податковій декларації)
 зазначаються відомості про доходи та зобов'язання фінансового характеру за рік, що передує року подання»;
 2) пункт 4 частини п'ятої статті 9 викласти в такій редакції:
 «4) довідкою органу державної податкової службий про подану за своєю податковою апресом декларцію про майновий стан і походи своєю податковою адресою декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію). В декларації про майновий стан і доходи (податковій декларації) зазначаються відомості про доходи та зо-

бов'язання фінансового характеру за рік, що передує року подання». 62. У Законі України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 35-36,

 1) пункт 7 частини першої статті 37 викласти в такій редакції:
 «7) довідки органу державної податкової служби про подану декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію) кожної особи, включеної до виборчого списку кандидатів у депутати від відповідної місцевої організації партії, за останній рік, термін звітності щодо якого минув»;

 2) пункт 6 частини першої статті 38 викласти в такій редакції:
 «6) довідки органу державної податкової служби про подану декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію) кожного кандидата в депутати за останній рік, термін звітності щодо якого минув»; 3) пункт 6 частини першої статті 39 викласти в такій редакції:

«6) довідки органу державної податкової служби про подану декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію) кандидата на посаду сільського, селищного, міського голови за останній рік, термін звітності щодо якого минув»;

4) назву та частину першу статті 43 викласти в такій редакції: «Стаття 43. Декларування майнового стану і доходів кандидатами у депутати та кандидатами на посаду сільського, селищного,

міського голови 1. Декларація про майновий стан і доходи (податкова деклара-ція) подається кандидатом у депутати, кандидатом на посаду сільського, селищного, міського голови до органу державної податкової служби за своєю податковою адресою. При цьому кандидат у депутати, кандидат на посаду сільського, селищного, міського голови у додатку до своєї податкової декларації відображає відомості

щодо майнового стану і доходів членів його сім'ї». 63. Пункт 6 частини другої статті 29 Закону України «Про Вищу раду юстиції» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 25, ст. 146) викласти в такій редакції:

, «6) довідка органу державної податкової служби про подану дек ларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію) за осній рік кандидата на посаду судді». 64. У Законі України «Про приватизацію невеликих державних під-

оч. У Законі України «про приватизацію невеликих державних під-приємств (малу приватизацію)» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 34, ст. 160; 2000 р., № 41, ст. 342; 2001 р., № 9, ст. 39): 1) абзац другий частини першої статті 6 викласти в такій редакції: «У разі придбання об'єкта малої приватизації за рахунок грошо-

вих коштів покупці — фізичні особи подають до органу приватизації довідку органу державної податкової служби про подану декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію)»:

2) абзац п'ятнадцятий частини четвертої статті 7 викласти в такій редакції: «довідку органу державної податкової служби про подану декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію) (для покупців — фізичних осіб) у випадках, передбачених частиною пер-

купідь — фізичних остоў у випадках, передоачених частиною пер-шою статті 6 цього Закону»; 3) абзац п'ятий частини п'ятої статті 16 викласти в такій редакції: «довідку органу державної податкової служби про подану декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію), у разі

придбання об'єкта приватизації за рахунок грошових коштів покупців — фізичних осіб». 65. В абзаці другому частини першої статті 12 Закону України «Про приватизацію державного майна» (Відомості Верховної Ради України, 1997р., № 17, ст. 122) слова «декларацію про доходи» замінити словами «довідку органу державної податкової служби про

подану декларацію про майновий стан і доходи (податкову декла-ІІ. Цей Закон набирає чинності з дня набрання чинності Податковим кодексом України, крім абзаців другого— четвертого підпункту 4 та абзаців тринадцятого— п'ятнадцятого підпункту 9 пункту 25 розділу І цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2012 року.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

2 грудня 2010 року. № 2756-VI.